

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

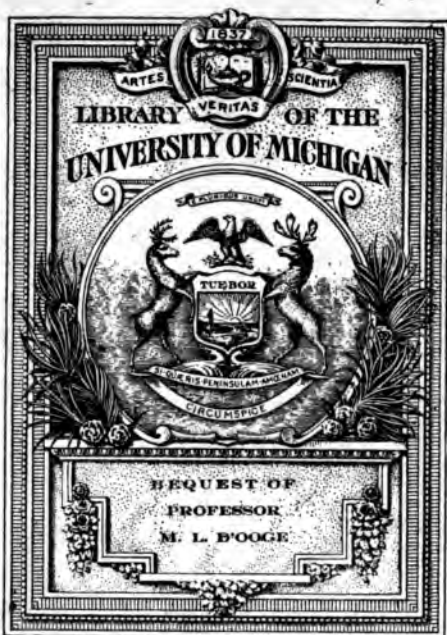
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

580.3 D15

A

468529

DUPL

88.8

D14

1781

ΑΝΑΛΕΚΤΑ ἙΛΛΗΝΙΚΑ·

S I V E

COLLECTANEA GRÆCA:

AD USUM

ACADEMICÆ JUVENTUTIS

ACCOMMODATA.

T O M . I.

COMPLECTENS EXCERPTA

EX

VARIIS ORATIONIS SOLUTÆ SCRIPTORIBUS.

CUM

NOTIS PHILOLOGICIS;

QUAS PARTIM COLLEGIT, PARTIM SCRIPSIT

ANDREAS^W DALZEL, A. M. 1742 - 1806

IN ACADEMIA JACOBI REGIS QUÆ EDINBURGI EST

LITT. GR. PROF.

ET IBIDEM SOCIETATIS REGIÆ SODALIS.

EDITIO SECUNDA EMENDATIO.

EDINBURGI:

EXCUDEBAT ADAMUS NEILL CUM SOCIIS.

VENIUNT AUTEM IBI

APUD JOANNEM BELL ET JACOBUM DICKSON.

LONDINI:

APUD JOANNEM MURRAY, IN *Fleetstreet*.

M DCC LXXXIX.

AD LECTOREM

P R Æ F A T I O

PRIMÆ EDITIONIS.

EX iis qui Literarum Græcarum studio, seu discen-tes five docentes, operam dederint, multi conque-
sti sunt se ab usu atque lectione principum Auctorum
Græcorum quodammodò arceri, cùm propter sumptus,
non omnibus accommodates, quibus eorum scripta com-
parantur, tùm ob molem et multitudinem ipsorum libro-
rum, quos totos evolvere neque tempus, quod huic studio
impendi solet, discipulos finit, neque ipsius studii ratio at-
que consilium postulat.

QUONIAM autem non modò decet sed etiam oportet
omnes qui nobilissimæ Linguae Græcæ vel mediocrem
cognitionem habere cupiunt, Auctorum variorum vario
generi scribendi maturè assuescere; et hujusmodi COL-
LECTANEA, in aliis regionibus hactenus edita, neque
comparatu facilia sunt, neque nostratibus satis arrident;
idcirco hæc nova demùm ANALECTA, ad usum Stu-
diosæ Juventutis, edere visum est. In quibus contexen-
dis pauca non solùm ex Historicis, verùm etiam ex Ora-
toribus, Philosophis, Criticis, aliisque desumpta sunt; haud
ita tamen ut quis putet ea ad Græcas Literas penitus cog-
noscendas sufficere, sed ut Discipuli Ingenui, horum exem-
plarium

plarium venustate allecti, hortos illos amœnos, unde flores tam pulchri provenerint, ingrediendi ac perlustrandi cupidine incendantur.

Quod ad Versiones, ut vocant, Latinas attinet, quæ Græcos libros comitari solent, eas, tanquam à nostro proposito profûs alienas, abjiciendas duximus; quippe optimi jamdudùm Magistri consenserunt eas inter præcipuas causas esse cur tam pauci Græcè eruditissimi evadant. Nam si discentes in singularum vocum ac locutionum Græcarum vero sensu eliciendo plus temporis ac studii, præferente facem perito Præceptore, initio ponere vellent, neque ad talia auxilia, quæ semper præstò sunt, noxia tamen ac fallacia, perpetuò confugerent, sponderet quis eos multò citiùs ad veram Græcæ Linguæ cognitionem, perventuros; nec fore ut tam multi ex iis etiam qui nomen Eruditorum præ se ferunt, inveteratâ jam cui juvenes indulgissent consuetudine, ad interpretationum opem identidem recurrere cogentur.

NE tamen, etiam post Præceptoris prælectionem, omni alienâ ope destituatur Discipulus, accedunt breves aliquot ANNOTATIONES PHILOLOGICÆ, ubi quodcunque difficultatis, seu ex singulis vocibus, sive ex linguæ idiomatis, sive denique ex sermonis structurâ occurrit, id ita expeditur, nunc Latinè, nunc autem Anglicè, ut Studiosus sedulus vix inveniat quod suum progressum impedire possit.

HÆ autem Annotationes partim selectæ sunt ex variis Interpretibus ac Scholiastis, partim recens conscriptæ; minimè tamen eo consilio ut doctis solummodò se commendent, neque ut, prolatis acervatim sententiis undique petitis, summæ eruditionis speciem præ se ferant, sed ut studiosæ Juventuti auxilium, qualecunque id demùm
fit,

fit, quam paucissimis, præbeant. Labor quidem humilis, laus verò non item, si modò hoc opusculum vel tantulum conferre valuerit ad studium promovendum Græcarum Literarum, quibus apud nos deficientibus, citò deficiet omnis doctrina politior; iisdem vigentibus, omnes etiam artes, quæ ad humanitatem pertinent, unà vigeant.

FORSITAN et hæc Notulæ cognitionem Græcæ Linguae, casu aliquo amissam, recuperare volentibus non nihili sunt futuræ. Quin et præceptoribus quibusdam junioribus è re esse possint, præsertim quum nomina auctorum, qui plenius de hujusmodi rebus commentati sunt, non rarò indicent, quos, si plura velint, adire licet.

TIRONES autem, qui hæc Collectanea proprio Marte perlegere cupiant, monere oportet, ut initium sumant ab iis quæ minus sunt difficilia, quæ scilicet decerpta sunt ex operibus Xenophontis: deinde Herodotum, Polyænum, Ælianum, Thucydidem adeant; denique Philosophos, Oratores, Criticos aggrediantur.

CÆTERUM nihil ex Poëtis hic exhibetur: non ideo tamen quod eos à republicâ nostrâ, uti olim suadebat Plato, relegandos censuimus, sed ut alterum Volumen seorsum occupent. Id autem, si hoc minus displicere compertum fuerit, pari modo instructum, quam maturrimè prelo subjicietur. Vale.

Nuper

Nuper Edita,

ΑΝΑΛΕΚΤΑ ἙΛΛΗΝΙΚΑ ἩΞΟΣΟΝΑ·

S I V E

Collectanea Græca Minora :

CUM NOTIS PHILOLOGICIS, ATQUE PARVO LEXICO,
AD USUM *TIRONUM* ACCOMMODATA.

CORRIGENDA IN TEXTU.

Pag.	lin.	pro	lege
32.	11.	μειστωσαν	μειστωσαν
96.	3.	προκαταληφομένως	προκαταληφομένως
120.	17.	ἔφυγεν,	ἔφυγεν,
151.	8. à fin.	συνθηδίας	συνθηδίας

IN NOTIS.

Pag.	lin.	pro	lege
6.	31.	ἔξινειχθῆται	ἔξινειχθῆται
—	6. à fin.	πριίδειν	πριίδειν
64.	7. à fin.	sexta pars	sextam partem

Vide plura post Præf. ad Secundam Edit.

P R Æ.

P R Æ F A T I O

A D

S E C U N D A M E D I T I O N E M.

TRIENNIIUM nondum exactum fuit ex quo prior horum COLLECTANEORUM tomi prioris editio lucem aspexisset, quum Bibliopolaë me commonesfacere cœperint jam tempus esse ut ad novam expoliendam edendamque me accingerem. Consilio igitur tomi alterius, qui EXCERPTA EX VARIIS POETIS complecteretur, publici juris faciendi in aliud tempus dilato, ad hunc iterum edendum animum applicui, ne, non solum propriis discipulis, verum etiam aliis alibi, quibus hoc qualecunque operis non displicuisse compereram, ejus exemplaria interim deessent. Ante id tempus aliquandiu quidem impeditus fueram quo minus alterum illud volumen ederem, tum aliis perpetuis serè negotiis quibus eram districtus, tum labore quem impendere necesse fuit illis, nuper editis, COLLECTANEIS MINORIBUS concinnandis, quæ junioribus discipulis ad usum hujus libri majoris viam faciliorem patefacerent.

Interea occasionem non invitus arripui, tam citò oblatam, qua grati animi sensum, ob librum hunc adeò humaniter à doctis præceptoribus exceptum, publicè exprimerem; atque errores, qui in priore editione, sive operarum inscitia, seu meâ ipsius scribendarum Annotationum et preli corrigendi

CORRIGENDA IN TEXTU.

Pag.	lin.	pro	lege
32.	10.	ῥ̃	τῥ̃
269.	10.	ἑγγύς	ἑγγύς
272.	5.	ἡδῆ.	ἡδῆ.
297.	{	7.	—
		10.	ἀφ' ἧς
			dele 2 ² ἀφ' ἧς

IN NOTIS.

Pag.	lin.	pro	lege
29.	{	2.	<i>Scholiā</i>
		19.	<i>necessè</i>
54.	7.	<i>Latina</i>	<i>Latinum</i>
96.	{	8.	<i>auxilium</i>
		10.	<i>auxilio</i>
180.	10.	<i>libri</i>	<i>libros</i>

INDEX eorum quæ in hoc Volumine
continentur.

PARS PRIMA.

EXCERPTA EX HISTORICIS.

I. Ex HERODOTO.

<i>Arion,</i>	-	-	-	Pag. 3
<i>Cræfus et Solon.</i>	-	-	-	5
<i>Alys et Adrastus,</i>	-	-	-	6
<i>Pisistratus,</i>	-	-	-	11
<i>Cyrus,</i>	-	-	-	13
<i>Psammeticus,</i>	-	-	-	17
<i>Crocodilus,</i>	-	-	-	18
<i>Pugna Marathonica,</i>	-	-	-	19
<i>Artabanus et Xerxes</i>	-	-	-	22
<i>Xerxes et Artabanus in Abydo,</i>	-	-	-	26

II. Ex THUCYDIDE.

<i>De prisicis Græcis,</i>	-	-	-	31
<i>Pausaniæ Lacedæmonii crimen et mors,</i>	-	-	-	33
<i>Pestis Atheniensium,</i>	-	-	-	39

III. Ex XENOPHONTE.

E CYROPÆDIA.

<i>Cyri genus,</i>	-	-	-	45
<i>Perjarum Leges,</i>	-	-	-	46
<i>Cyri Pueritia,</i>	-	-	-	51
				<i>Panthea,</i>

<i>Panthea,</i>	-	-	-	Pag. 63
<i>Cyrus moriens,</i>	-	-	-	78
EX ANABASI				
<i>Xenophontis de Cyri Expeditione Lib. I.</i>	-	-	-	84
<i>Ex ejusdem Lib. II.</i>	-	-	-	122

PARS SECUNDA.

EXCERPTA EX ORATORIBUS.

I. EX *LYSIA.*

<i>Oratio contra Eratoſthenem,</i>	-	-	-	Pag. 129
------------------------------------	---	---	---	----------

II. EX *ISOCRATE.*

<i>Ad Demonicum Oratio,</i>	-	-	-	151
-----------------------------	---	---	---	-----

III. EX *DEMOSTHENE.*

<i>Philippica I.</i>	-	-	-	165
<i>Olynthiaca I.</i>	-	-	-	170
<i>Olynthiaca II.</i>	-	-	-	179
<i>Ex Oratione de Coronâ,</i>	-	-	-	189

PARS TERTIA.

EXCERPTA EX PHILOSOPHIS.

I. EX *XENOPHONTE.*

<i>E Memorabilibus Socratis,</i>	-	-	-	Pag. 197
				II.

II. Ex PLATONE.

<i>Crito, sive de eo quod agendum est,</i>	-	Pag. 233
<i>Socratis vitæ finis è Phædone,</i>	-	252

III. Ex ARISTOTELE.

<i>Ex libro quarto de moribus ad Nicomachum,</i>	-	257
<i>Ex libro secundo Artis Rhetoricæ,</i>	-	265

PARS QUARTA.

EXCERPTA EX CRITICIS.

I. Ex ARISTOTELE

<i>E Libro de Arte Poetica,</i>	-	Pag. 277
---------------------------------	---	----------

II. Ex DIONYSIO HALICARNASSENSI.

<i>De Herodoto, Thucydide, et Xenophonte, ex epistola ad Cn. Pompeium,</i>	-	Pag. 295
--	---	----------

III. Ex LONGINO.

<i>E Commentario de Sublimitate,</i>	-	303
--------------------------------------	---	-----

PARS QUINTA.

EXCERPTA MISCELLANEA.

I. Ex THEOPHRASTO.

CHARACTERES ETHICI.

<i>Proœmium,</i>	-	Pag. 321
		De

<i>De Dissimulatione insidiosa,</i>	- - -	Pag. 322
<i>De Adulatione,</i>	- - -	323
<i>De Garrulitate,</i>	- - -	325
<i>De Importunitate,</i>	- - -	325
<i>De Superstitione,</i>	- - -	326
<i>De Honoris aucupio è rebus frivolis,</i>	- - -	327

II. EX POLYÆNO.

<i>E Libris de Stratagematis,</i>	- - -	329
-----------------------------------	-------	-----

III. EX ÆLIANO.

<i>Ex Variâ Historiâ,</i>	- - -	339
---------------------------	-------	-----

NOTÆ PHILOGICÆ *adjectæ sunt seorsum*
ad finem, - - - Pag. i. ad 184.

I.

EX HERODOTO.

[JUXTA EDIT. PET. WESSELINGII. AMSTEL. 1763. FOL.]

—*Dulcis et candidus et fufus* HERODOTUS.

QUINCT. N. I.

EX ΤΗΣ ΚΛΕΙΟΤΣ.

* * *

A P I Ω N.

Ἐτυμάννευε ὁ Περιάνδρος Κορίνθ. ⁴ τῷ δὲ, λέγουσι Κορίνθιοι, (ὁμολογίῃσι δέ ⁵ σφι Λέσθιας.) ⁶ ἐν τῷ βίῳ, θάωμα μίγισον ⁷ παραστῆναι.—⁸ APIONA τὸν Μηδυμαῖον ἐπὶ δελφῖνος ἔξινιχθίοντα ἐπὶ Ταίναρον, ἰόντα κισαρῶδον τῶν τότε ἰόντων ⁹ ἀδενός δεύτερον, καὶ ¹⁰ διθύραμβον, πρῶτον ἀνθρώπων ¹¹ τῶν ἡμῶς ἴδμεν, ποιήσαντά τε καὶ ὀνομάσαντα καὶ διδάξαντα ἐν Κορίνθῳ.

Τῆτον τὸν Ἀρίονα λέγουσι, ¹² τὸν πολλὸν τῆ χρόνῳ διατρίβουσα παρὰ Περιάνδρῳ, ἑπιδυμῆσαι πλῆσαι ἐς Ἰταλίην τε καὶ Σικελίην· ἐρπασάμενον δὲ χρήματα μεγάλα, θελῆσαι ὀπίσω ἐς Κόρινθον ἀπικέσθαι. ¹³ ὁρμάσθαι μὲν οὖν ἐκ Τάραντος, πιεύοντα δὲ ἕδαμοῖτι μάλλον ἢ Κορινθίοισι, ¹⁴ μισθώσασθαι πλοῖον ἀνδρῶν Κορινθίων. ¹⁵ τὲς δὲ, ἐν τῷ πελάγει, ἐπιβλεύειν, τοῦ Ἀρίονα ἐκβαλέντας, ¹⁶ ἔχεν τὰ χρήματα. ¹⁷ τὸν δὲ, συνέντα τῆτο, λίοσεσθαι, χρήματα μὲν προίεντά σφι, ψυχῆν

χὴν δε παραιτέομενον. οὐκων δὴ πείθην αὐτον τέτοισι, ἀλλὰ κελεύειν τὲς πορθμέας ¹ ἢ αὐτὸν διαχρᾶσθαί μιν, ὡς ἄν Ιαφῆς ἐν γῆ Ἰύχη, ἢ ἐκπηθᾶν ἐς τὴν θάλασσαν, ² τὴν Ιαχίσην.

³ Ἀπειληθέντα δὲ τὸν Ἀρίονα ἐς ἀπορίην, παραιτήσαοϛ, ἐπειδὴ σφι ἔτω δοκέει, ⁴ περιιδέειν αὐτὸν, ⁵ ἐν τῇ σκευῇ πάση, ζάνια ἐν ἰοῖσι ⁶ ἰδωλοῖσι, αἶσαι· αἶσας δὲ, ὑπέδεξε[ο] ἐωῦτὸν ⁷ καίεργάσαοϛ. ⁸ κ̅, — τοῖσι ἐσελθεῖν γὰρ ἦδονην, εἰ μέλλοιεν ἀκῆσεοϛ τῆ ἀρίεβ ἀνθρώπων αἰοιδῶ, — ἀναχωρῆσαι ἐκ τῆς πρύμνης ἐς μέσση νεά. τὸν δὲ, ἐνδύλια τε πᾶσαν τὴν σκευὴν, κ̅ λαβόντα τὴν κιθάρην, ζάνια ἐν ἰοῖσι ἰδωλοῖσι, ⁹ διεξελθεῖν νόμον τὸν ὄρθιον. τελευτῶντος δὲ τῆ νόμου, ρίψαι μιν ἐς τὴν θάλασσαν ἐωῦτὸν, ¹⁰ ὡς ἔχε, σὺν τῇ σκευῇ πάση. κ̅ τὲς μὲν ἀποπλέειν ἐς Κόρινθον· τὸν δὲ, Δελφῖνα, λέγυσσι, ὑπολαβόντα, ἐξενεῖκαι ἐπὶ Ταιναρον.

Ἀποθάντα δὲ αὐτὸν, χωρέειν ἐς Κόρινθον, σὺν τῇ σκευῇ. κ̅ ἀπικόμενον ἀπηγέεσθαι πᾶν το γεγονός. Περίανδρον δὲ, ὑπὸ ἀπισίης, Ἀρίονα μὲν ἐν φυλακῇ ἔχειν, ¹¹ ἔδαμη μέλιένια, ¹² ἀνακῶς δὲ ἔχειν ἰὼν πορθμέων. ¹³ ὡς δὲ ἄρα παρῆναι αὐτὲς κληθέντας, ἰσορέεσαι εἴ τι λέγοιεν περὶ Ἀρίονος. φαρμάκων δὲ ἐκείνων ὡς εἴη τε σῶς περὶ Ιταλίην, κ̅ μιν εὖ πρῆσοῦλια λίποιεν ἐν Τάραντι, ὀπιφανῆναί σφι τὸν Ἀρίονα, ¹⁴ ὥσπερ ἔχων ἐξεπήδησε. κ̅ τὲς, ἐκπλαγέντας, ¹⁵ ἐκ ἔχων ἐτι, ἐλεχομένεσ, ἀρέεοϛ.

Ταῦτα μὲν νυν Κορίνθιοί τε κ̅ Λίσβιοι λέγυσσι. κ̅ Ἀρίονος ἐστὶ ἀνάθημα χάλκεον, ἢ μέγα, ¹⁶ ἐπὶ Ταιναρῶ, ¹⁷ ἐπὶ ΔελφῖνⓄ ἐπέων ἀνδρωπⓄ.

* * *

ΚΡΟΙΣΟΣ ἢ ΣΟΛΩΝ.

Χρόνος δὲ ὀπιγινόμενος, καὶ κατεγραμμένων σχεδὸν πάντων τῶν ἐντὸς Ἐλευθερίου ποταμοῦ οἰκημένων — (πλὴν γὰρ Κιλικίων καὶ Λυκίων, τὰς ἄλλας πάντας ὑπ' ἐωῦτῶ ἔχει, καταστρεφάμενος, ^{ἐξείσθη} ὁ ΚΡΟΙΣΟΣ· εἰς δὲ οἶδε, Λυδοὶ, Φρύγες, Μυσοὶ, Μαριανδοῦνοι, ^{Βαβυλωνιοὶ} Χάλυβες, Παφλαγῶνες, ^{ἐπ' ἐρου θι} Ἐθρηῆες, οἱ Θυνοὶ τε καὶ Βιθυνοὶ, ^{βαρβαροὶ} Κᾶρες, Ἴωνες, Δοριεῖς, Αἰολεῖς, Πάμφυλοι.) — κατεγραμμένων δὲ τῶν, καὶ ^{ἐπ' ἐρου θι} προσεπίκτωμένῃ Κροίσῃ Λυδοῖσι, ἀπικνεύονται ἐς Σάρδεις, ἀμαζέσσας πλάττω, ἄλλοι τε οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισταί, οἳ, τῆσιν τὸν χρόνον, ἐτύγχανον ἐόντες, ὡς ἕκαστος αὐτέων ἀπικνεόιτο, καὶ δὴ καὶ ΣΟΛΩΝ, ἀνήρ Ἀθηναῖος, ὃς, Ἀθηναίοισι, νόμους, κελεύσασσι, ποιήσας, ἀπέδημψε ἕτεα δίκαια, κατὰ θεωρίας πρόφασιν ἐκπλώσας, ἵνα δὴ μὴ τινα τῶν νόμων ἀναγκασθῆ λύσαι τῶν ἔθετο. αὐτοὶ γὰρ ἐκ οἷοί τε ἦσαν αὐτὸ ποιῆσαι Ἀθηναῖοι· ὄρχιοισι γὰρ μεγάλοισι κατήχοιτο, δίκαια ἕτερα χρήσεσθαι νόμοισι, τὰς ἄν σφισι Σόλων θῆται.

Αὐτῶν δὴ ὧν τῶν καὶ τῆς θεωρίας, ἐκδημίας ὁ Σόλων, εἵνεκεν, ἐς Αἴγυπτον ἀπικέτο παρὰ Ἀμασιν, καὶ δὴ καὶ ἐς Σάρδεις, παρὰ Κροίσου. ἀπικόμενος δὲ, ἐξενίζετο ἐν τοῖσι βασιλεῦσι ὑπὸ τῆ Κροίσῃ. μετὰ δὲ, ἡμέρη τρίτη, ἢ τετάρτη, κελεύσαντες Κροίσῃ, τὸν Σόλωνα θεράποντες περιῆγον κατὰ τὰς θησαυροὺς, καὶ ἐπεδείκνυσαν πάντα ἔοντα μεγάλα τε καὶ ὄλβια. θεησάμενον δὲ μιν τὰ πάντα, καὶ σκεψάμενον, ὡς οἱ κατὰ καιρὸν ἦν, εἶρετο ὁ Κροίσος τὰδε· “Ξεῖνε Ἀθηναῖε, “ παρ' ἡμέας γὰρ περὶ σέο λόγος ἀπίκτιται πολλός, καὶ σοφίας “ εἵνεκεν ἦς σῆς καὶ πλάνης, ὡς φιλοσοφῶν, γῆν πολλήν, θεωρή- “ ης εἵνεκεν, ἐπελήλυθας· νῦν ὧν ἡμερος, ἔπειρεσθαί, με ἐπῆλθέ,

“ σε,

“σε, εἴ τινα ἤδη πάντων εἶδες ὀλβιώτατον;” Ὁ μὲν, ἐλπίζων εἶναι ἀνθρώπων ὀλβιώτατος, ταῦτα ἐπηρώτα· Σόλων δὲ, εὐδὲν ὑποθαπέυσας, ἀλλὰ ¹ τῷ ἰόντι χρησάμενος, λέγει· “ὦ βασιλεῦ, Τέλλον Ἀθηναῖον.” Αποθωμμάσας δὲ Κροῖσῳ τὸ λελχθῆναι, εἶρετο ² ἐπίστρεφίῳς, “³ Κοίη δὴ κρίνης Τέλλον εἶναί ὀλβιώτατον;” Ὁ δὲ εἶπε, “Τέλλω, ⁴ τῆτο μὲν, ⁵ τῆς πρόλι⁶ εὐ ἰκέσης, παῖδες ἦσαν καλοὶ τε καὶ γαθοὶ. καὶ φη εἶδε ἀπασὶ τέκνα ἐκφυόμενα, καὶ πάντα παραμάνουσα· τῆτο δὲ, ⁶ τῆ βίβ εὐ ἦκουτι, ὡς τὰ παρ’ ἡμῖν, τελευταῖα τῆ βίβ λαμπροτάτη ἐπεγίνετο. γενομένης γὰρ Ἀθηναίοισι μάχης πρὸς τῆς ἀστυγίτουας ἐν Ἐλευσίῳ, βοηθήσας, καὶ ⁷ τροπὴν ποιήσας τῶν πολεμίων, ἀπέθανε κάλλιπας καὶ μιν Ἀθηναῖοι δημοσίῃ τε ἴθαψαν, ⁸ αὐτῆ τῆπερ ἔπεσε, καὶ ἐτίμησαν μεγάλω.”

* * *

ΑΤΤΣ καὶ ΑΔΡΗΣΤΟΣ.

Μετὰ δὲ Σόλωνα οἰχόμενον, ἔλαβε ἐκ θεῶν νέμισις μεγάλη Κροῖσον, (⁹ ὡς εἰκασαί) ὅτι ἐνόμισε ἐωῦτόν εἶναι ἀνθρώπων ἀπάντων ὀλβιώτατον. Αὐτίκα δὲ, οἱ εὐδοντι ἐπίστρεφον, ὅς οἱ τὴν ἀληθινήν ἐφαινε τῶν μελλόντων γίνεσθαι κακῶν κατα τῆ παιδα· ἦσαν δὲ ἰω Κροῖσω δύο παῖδες· ἰων ἄτερος μὲν ¹⁰ διέφθαρτο· (ἦν γὰρ δὴ κωφός) ὁ δὲ ἄτερος, τῶν ἡλικίων μακρῶ, τὰ πάντα, πρώτος· ἔνομα δὲ οἱ ἦν ΑΤΤΣ· τῆτον, ἐπὶ ἄν. καὶ Ἄτυν σημαίνει τῷ Κροῖσω ὁ ὄναρος, ὡς ἀπολεί μιν αἰχμῆ σιδηρῆ βληθέντα· ὁ δ’ ἐπὶ τ’ ἐξηγέρθη, καὶ ¹¹ ἐωῦτῷ λόγον ἔδωκε, ¹² κατορρώδίσας τῆ ὄναρον, ¹³ ἀγεται μὲν τῷ παιδὶ γυναῖκα· ¹⁴ ἐωῦτότα δὲ στρατηγέιν μιν τῶν Λυδῶν, ἔδαμῃ ἐπὶ ἐπὶ τοῖστο πρῆγμα ἐξέπεμπε· ἀκόντια δὲ καὶ δοράτια, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, τοῖσι χρέονται ἐς πόλεμον ἀνδρες, ἐκ τῶν ἀνδρῶνων

ἀνδρῶν ἰκονίνας, ἐς τὴν θαλάμην ἑσύνθησε, μή τίς οἱ κρημαίνετο τῷ παιδί ἐπιέση.

Ἐχούσθ' δέ οἱ ἐν χερσὶ τῆ παιδὸς ἔγγαμον, ἀπικνέεται ἐς τὰς Σάρδεις ἀπὸρ συμφορῶν ἐχόμενθ', καὶ ἕκαστος χεῖρας ἰών, Φρυγῆ μὲν γενεῇ, γίνεσθ' δὲ τῆ βασιλείᾳ. παρελθὼν δὲ ἔπιθ' ἐς τὰ Κροίσου οἰκίαν, κατὰ νόμον τὴν ὀπχωρίας καθαρσίς ἐδέετο κυρῆσαι. Κροῖσος δὲ μὴν ἐκάθηρε. ἔσι δὲ παραπλησίη ἢ καθαρσίς τοῖσι Λυδοῖσι καὶ τοῖσι Ἑλλησι. ἐπί τε δὲ τὰ νομιζόμενα ἐποίησε ὁ Κροῖσος. ἐπυθάνετο ὀκῶθεν ἵε καὶ τίς εἴη; λίγων τὰδε, “ὦνδρωπε, τίς τε ἰών, καὶ κόθει τῆς Φρυγίης ἦκων, ἐπίσι ἐμοὶ ἐγένεο; τίνα ἵε ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν ἐφόνευσας;” ὁ δὲ ἀμείβετο, “ὦ βασιλεῦ, Γορδῖεω μὲν τῆ Μίδεω εἰμὶ παῖς, ὀνομάζομαι δὲ ΑΔΡΗΣΤΟΣ· φονεύσας δὲ ἀδελφὸν ἰμευῦτῆ ἀίκων, πάριμι, ἐξελθὰ μὲν τε ὑπὸ τῆ πατρὸς, καὶ ἐξερχόμενθ' πάντων.” Κροῖσος δὲ μὴν ἀμείβετο τοῖσδε, “Ἄνδρῶν τε φίλων ἑτυχεύεις ἐκχονθ' ἰών, καὶ ἐλήλυθας ἐς φιλίης· ἔνθα ἀμυχανήσεις χρημάτων ὑδενός, μένων ἐν ἡμέτερον συμφορῶν δὲ ταύτην, ὡς κερῶτα, φέρων, κερδανείης πλείον.” Ὁ μὲν δὲ δίκαιαίταιν εἶχε ἐν Κροίσου.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ τῷ ἐν τῷ Μουσίου Οὐλύμπῳ, ὁ σὺς χρῆμα γίνεται μέγα· ὀρμεύμενθ' δὲ ἔτος ἐκ τῆ ἕρεος τῆς, τὰ τῶν Μυσῶν ἔργα διαφθείρεσκε. πολλὰκι δὲ οἱ Μυσοὶ ἐπ' αὐτὸν ἐξελθόντες, ποίεσκον μὲν ὑδὲν κακόν, ἔπαχον δὲ πρὸς αὐτῆ· τέλος δὲ, ἀπικόμειοι παρὰ τῆ Κροῖσου τῶν Μυσῶν ἄγῆλοι, ἔλεγον ἰάδε, “ὦ βασιλεῦ, ὑός χρῆμα μέγισον ἄνεφανη ἡμῖν ἐν τῇ χώρῃ, ὅς τὰ ἔργα διαφθείρει· τῆτον προθυμείμενοι ἐλείαν, ἐ δυνάμεθα· νῦν ἂν προσδεόμεθα σεῦ, τὸν παῖδα καὶ λογάδας νεηνίας καὶ κύνας συμπέμψαι ἡμῖν, ὡς ἂν μὴν ἐξέλωμεν ἐκ τῆς χώρας.” Οἱ μὲν δὲ τῆτων ἐδέοντο.

Κροῖσος

Κροῖσος δὲ μνημονεύων τῶ ὄνειρε τὰ ἔπεα, ἔλεγέ σφι τάδε,
 “ Παιδὸς μὲν περὶ τῶ ἐμῆ μὴ μνησθῆτε ἔτι· ἔ γὰρ ἂν ὑμῖν
 “ συμπέμψαιμι· νεογάμος τε γὰρ εἰσι, ¹ καὶ ταυτὰ οἱ νῦν μέ-
 “ λαι. Λυδῶν, μέντοι, λογαδάς καὶ τὸ ² κυνηγέσιον πᾶν συμ-
 “ πέμψω· καὶ διακελεύσομαι τοῖσι ἰῷσι, εἶναι ὡς προθυμοτά-
 “ τοῖσι συνεξελθῆν ὑμῖν τὸ θηρίον ἐκ τῆς χώρας.” Ταῦτα
 αἰμείψατο.

³ Αποχρεωμένῳ δὲ τέτοισι τῶν Μυσῶν, ἐπισέρχεται ὁ
 τῶ Κροῖσος παῖς, ἀκηκῶς ⁴ τῶν ἐθέουτο οἱ Μυσοί· ⁵ ἔ φαμένω
 δὲ τῶ Κροῖσος ἔ γε παῖδά σφι συμπέμψην, λέγει πρὸς αὐτὸν
 ὁ νεηνίης τάδε, “ ⁶ Ω πάτερ, ⁶ τὰ κάλλισα, πρότερόν κοτε, καὶ
 “ γενναιότατα ἡμῖν ἦν, ἔς τε πολέμους καὶ ἔς ἀγρὰς φοιτέου-
 “ τας εὐδοκίμεόν· νῦν δὲ ⁷ ἀμφοτέρων με τάτων ἀποκληῖσας
 “ ἔχεις, ἔτε τινα δαλίην ⁸ μοι παριδῶν, ἔτε ἀθυμίην. νῦν
 “ τε ⁹ τέοισί, με χρῆ, ὄμμασι, ἔς τε ἀγορῆν καὶ ἐξ ἀγορῆς
 “ φοιτέοντα, φαίνεσθαι; κοῖος μὲν τις τοῖσι πολιήτησι δόξω
 “ εἶναι; κοῖω δὲ τις τῆ νεογάμῳ γυναικί; ¹⁰ κοίω δὲ ἐκά-
 “ νη δόξει ἀνδρὶ συνοικίην; ἐμὲ, ὦν, σὺ ἢ μίδεις ἰναί ἐπὶ
 “ τὴν θῆρην, ἢ λόγῳ ἀνάπεισον, ὅπως μοι ἀμείνω ἐστὶ ταῦτα
 “ ἔτω ποιεόμενα.” Αἰμείβεται Κροῖσος τοῖσδε, “ Ω παῖ,
 “ ἔτε δαλίην, ἔτε ἄλλο ἔδιν ἀχαρι, παριδῶν τοι, ποιῶ ταῦ-
 “ τα· ἀλλὰ μοι ὄψις ὄνειρε, ἐν τῷ ὕπνῳ, ἐπιγᾶσα, ἔφη σὲ
 “ ὀλιγοχρόνιον ἔσειεθ. ὑπὸ γὰρ αἰχμῆς σιδηρέης ἀπολίεσθ.
 “ πρὸς ὧν τὴν ὄψιν ταύτην, τόν τε γάμον τοι τῆτον ἔσπεισα,
 “ καὶ ¹¹ ἐπὶ τὰ παραλαμβανόμενα ἐκ ἀποπέμψω, φυλακὴν
 “ ἔχων, ἔ κως δυναίμην, ¹² ἐπὶ τῆς ἐμῆς, σε, ζωῆς, ¹³ δια-
 “ κλείψαι, εἰς γὰρ μοι μὲν ¹⁴ τυγχάνεις ἐὼν παῖς· τὸν γὰρ
 “ δὴ ἕτερον, ¹⁵ διεφθαρμένον τὴν ἀκοήν, ἐκ εἰναί μοι, λογίζο-
 “ μαι.”

“ Αἰμείβεται

Αμείβεται ὁ νεηίης τοῖσδε, “ Συγγνώμη μὲν ὄ πάτερ τοι,
 “ ἰδόντι γε ὄψιν τοιαύτην, περὶ ἐμὴ φυλακὴν ἔχεν· τὸ δὲ
 “ ἔ μαυθαίνεις, ἀλλὰ λήληθέ σε τὸ ὄνειρον, ἐμὲ τοι δίκαιόν
 “ ἐστὶ φράζειν. φῆς τοι τὸ ὄνειρον, ὑπὸ αἰχμῆς σιδηρέης· φά-
 “ ναι, ἐμὲ τελευτήσεν· ὕς δὲ κοῖται μὲν ἡσσι χῆρις, κοίη δὲ
 “ αἰχμῆ σιδηρῆ, ἢν σὺ φοβέαι; εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ ὀδόντῳ τοι
 “ ἔπει τελευτήσεν με, ἢ ἄλλε τευ ὅ, τι τέτω ἴοικε, χρεῖν
 “ δὴ σε ποιέαν· τὰ ποιέεις· νῦν δὲ, ὑπὸ αἰχμῆς, ἐπὶ τε
 “ ὦν ἔ πρὸς ἄνδρας ἡμῖν γίνεται ἡ μάχη, μεθες με.”

Αμείβεται Κροῖσος, “ Ω παῖ. ἔγι τῆ με νικᾶς γνώμην
 “ ἀποφαίνων περὶ τῆ ἐνυπνία. ὡς ὦν νενικημένῳ ὑπὸ σέο,
 “ μεταγινώσκω, μετήμι τέ σε ἵεναι ἐπὶ τὴν ἄγρην.”

Εἶπας δὲ ταῦτα ὁ Κροῖσῳ, μεταπέμπεται τὸν Φρύγα
 Ἀδρησον· ἀπικομένῳ δὲ οἱ λέγει τάδε, “ Ἀδρησε, ἐγὼ σε συμ-
 “ φορῆ πεπληγμένον ἀχαρίτι, ὅ τήν τοι ἐκ ὀνειδίζω, ἐκάδη-
 “ ρα, καὶ οἰκίοισι ὑποδεξάμενος ἔχω. παρέχων πᾶσαν δαπά-
 “ νην· νῦν ὦν (ὀφείλης γὰρ, ἐμεῦ προκοίησαντος χρῆσά ἔς
 “ σε, χρῆσοῖσί με ἀμείβια) φύλακα παιδός, σε, τε ἐμῆ,
 “ χρεῖζω γενέσθαι. ἐς ἄγρην ὀρμειωμένε. μή τινες, κατ’ ὀδόν,
 “ κλῶπες κακῆργοι, ἐπὶ θηλησιν, φανέωσι ὑμῖν. πρὸς δὲ τῆτο,
 “ καὶ σέ τοι ἑχρῶν ἐστὶ ἵεναι, ἔνθα ἀπολαμπρύνεαι τοῖσι
 “ ἔργοισι. πατρῶϊν τε γὰρ τοι ἐστὶ, καὶ προσέτι ῥώμη ὑπάρ-
 “ χαι.”

Αμείβεται ὁ Ἀδρηςῳ, “ Ω βασιλεῦ, ἄλλως μὲν ἐγωγε
 “ ἂν ἐκ ἧια ἐς αἰθλον τοιόνδε· ἔτε γὰρ συμφορῆ τοιῆδε
 “ κεχρημένον οἶκός ἐστι ἐς ὀμήλικας εὖ πρῆσσοντας ἵεναι, ἔτε
 “ τὸ βάλιασθαι ἄρα. πολλαχῆ τε ἀνίχον ἐμεωῦτόν· νῦν δὲ,
 “ ἐπὶ τε σὺ σπύδεις, καὶ δᾶ τοι χαρίζεσθαι (ὀφείλω γὰρ σε
 “ ἀμείβιασθαι χρῆσοῖσι) ποιέαν εἰμι ἔτοιμῳ ταῦτα. παῖδά

cf. 2.

5229

“τε σὺν, τὸν διακελεύεαι φηλάσσειν, ἀπήμονα, ἰ τῷ φυ-
 “λάουσιν” ἔνεκεν, προσδόκα τοι ἀπονοστήσειν.”

Τοιοῖτοισι ἐπέ τε ἔτ’ ἀμείψατο Κροῖσον, ἦϊσαν, μετὰ
 ταῦτα. ἐξηρτυμένοι λογάσι τε νεηνίησι καὶ κυσί. ἀπικόμοιοι
 δὲ εἰς τὸν Οὐλυμπον τὸ ὄρος, ἐζήτησον τὸ θηρίον· εὐρόντες δὲ,
 καὶ περισσάντες αὐτὸ κύκλω, ἐσηκόντιζον. ἔνθα δὴ ὁ ξῆνος ἔ-
 τ’ δὴ ὁ καθαρθεὶς τὸν φόνον, καλεόμενος δὲ Ἀδρησος, ἀκον-
 τίζων τὸν σὺν, τῷ μὲν ἀμαρτάνει, τυγχάνει δὲ τῷ Κροῖσῳ
 παιδός. ὁ μὲν δὴ βληθεὶς τῇ αἰχμῇ, ἐξέπλησε τῷ ὄνείρι τὴν
 φήμην. ἔθεε δὲ τις ἀγγελῶν τῷ Κροῖσῳ τὸ γεγονός· ἀπικό-
 μοιοι δὲ εἰς τὰς Σάρδις, τὴν τε μάχην καὶ τὸν τῷ παιδὸς μόρον
 ἐσήμηνέ οἱ.

Ὁ δὲ Κροῖσος, τῷ θανάτῳ τῷ παιδὸς συντεταραγμένος,
 μαλλον τι εἰδαιολογείτω, ὅτι μὲν ἀπέκτανε τὸν αὐτὸς φόνος
 ἐκάθηρε. ἡ περιημεκτιῶν δὲ τῇ συμφορῇ θειῶς, ἐκάλεε μὲν
 Δία καθάρσιον, μαρτυρούμενος τὰ ὑπὸ τῷ ξῆνῳ πεποιθὸς εἶη.
 ἐκάλεε δὲ ἑπίσιόν τε καὶ ἑταιρηῖον, τὸν αὐτὸν τῆτον ὀνομάζων
 θεόν. τὸν μὲν ἐπίσιον καλέων, διότι δὴ οἰκίοισι ὑποδεξάμενος
 τὸν ξῆνον, φονεῖα τῷ παιδὸς ἑλάυνθαι βόσκων· τὸν δὲ ἑται-
 ρῆιον, ὡς φύλακα συμπέμψας αὐτὸν, εὐρήκοι πολεμιοτάτων.

Παρήσαν δὲ, μετὰ τῆτο, οἱ Λυδοὶ φέροντες τὸν νεκρὸν,
 ὅπιδεν δὲ εἶπετό οἱ ὁ φονεὺς. ἡ γὰρ δὲ ἔτ’ πρὸ τῷ νεκρῷ,
 παρεδίδα ἐαυτὸν Κροῖσῳ, προλείνων τὰς χεῖρας, ἔπι κατασφά-
 ξαί μιν κελεύων τῷ νεκρῷ· λέγων τὴν τε προτιέρην ἐαυτῷ συμ-
 φορὴν, καὶ ὡς, ἐπ’ ἐκείνη, τὸν καθήραντα ἀπολωλεκῶς εἶη· ὕδὲ
 οἱ εἶη βιώσιμον. Κροῖσος δὲ τέτων ἀκέσας, τὸν τε Ἀδρησον
 κατοικτήρη, καίπερ ἰὼν ἐν κακῷ οἰκίῳ τοςάτῳ, καὶ λέγει πρὸς
 αὐτὸν, “Ἐχω, ὦ ξῆνε, παρὰ σεῦ πᾶσαν τὴν δίκην, ὅ ἐπειδὴ
 “σεαυτῷ καταδικάζεις θάνατον. εἰς δὲ ἐ σύ μοι τῶδε τῷ
 “κακῷ αἴτιος, ἡ εἰ μὴ ὅσον αἰκῶν ἐξεργάσαιο· ἀλλὰ θεῶν καὶ

“τις,

“τις, ὅς μοι καὶ πάλαι προσημαίνε τὰ μέλλοντα ἴσθαι.”
 Κροῖσος μὲν νυν ἔθαψε, ὡς εἰκὸς ἦν, τὸν ἐωυτῆ παῖδα. Ἀδρη-
 γος δὲ ὁ Γορδῖεω τῆ Μίδεω, ἔτι δὲ ὁ φονεὺς μὲν τῆ ἐωυτῆ
 ἀδελφεῖ γενόμενος, φονεὺς δὲ τῆ καθήραντος, ἐπεί τε ἡσυχίη
 τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο περὶ τὸ σῆμα, ἵ συγγινωσκόμενος ἀν-
 θρώπων εἶναι, τῶν αὐτὸς ἦαδε, βαρυσυμφορώτατος, ἐωυτὸν
 ἐπικατασφάζει τῷ τύμβῳ.

* * *

ΠΕΙΣΙΣΤΡΑΤΟΣ.

Ἐπὶ τὸ μὲν Ἀττικὸν κατεχόμενον τε καὶ διεσπασμένον ἐπυθάνε-
 ντο ὁ Κροῖσος ὑπὸ ΠΕΙΣΙΣΤΡΑΤΟΥ τῆ Ἰπποκράτεος, τῆ-
 τον τὸν χρόνον τυρανεύοντος Ἀθηναίων. Ἰπποκράτῃ γὰρ,
 ἰόντι ἰδιωτῇ, καὶ θεωροῦντι τὰ Ολύμπια, τέρας ἐγένετο μέγα·
 θύσαντος γὰρ αὐτῆ τὰ ἱερά, οἱ λέβητες, ἵ ἐπιγεῶτες, καὶ κρεῶν
 τε ἰόντες ἐμπλεοὶ καὶ ὕδατος, ἀνευ πυρὸς ἔζεσαν, καὶ ὑπερέβαλον.
 Χίλων δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος παρατυχῶν, καὶ θεσπόμενος τὸ τέ-
 ρας, συνέβλευεν Ἰπποκράτῃ, πρῶτα, μὲν ἑ γυναικὰ τεκνο-
 ποῖν μὴ ἀγεῶσθαι εἰς τὰ οἰκία· εἰ δὲ τυγχάνει ἔχων, δεύτερα,
 τὴν γυναῖκα ἐκπέμπειν· καὶ εἰ τις οἱ τυγχάνει ἐὼν παῖς, τῆτον
 ἀπέπασαι. ἔκων, ταῦτα παραινέσαντος Χίλωνος, πείθεισθαι
 θέλων τὸν Ἰπποκράτεα· γενέσθαι οἱ, μετὰ ταῦτα, τὸν Πει-
 σίστρατον τῆτον, ὅς, σασιαζόντων τῶν παράλων καὶ τῶν ἐκ τῆ
 πεδῆς Ἀθηναίων, καὶ τῶν μὲν προιεῶτος Μεγακλῆος τῆ Ἀλκ-
 μαίωνος, τῶν δὲ, ἐκ τῆ πεδῆς, Λυκῆργος Ἀρισολαΐδω, κατα-
 φρονήσας τὴν τυραννίδα, ἤγειρε τρίτην σάσιν. συλλέξας δὲ
 σασιώτας, καὶ τῷ λόγῳ τῶν Ἵπερακρίων προσὰς, μηχανᾶ-
 ται τοιαῦτα. τρωματίσας ἐωυτὸν τε καὶ ἡμίονες, ἤλασεν εἰς τὴν
 ἀγορὴν τὸ ζεύγος, ὡς ἐκπεφυγὸς τῆς ἐχθρῆς, οἱ μιν, ἐλαύ-
 νοντα εἰς ἀγρὸν, ἠθέλησαν ἀπολέσαι δῆθεν. εἰδέτό τε τῆ δῆμῳ
 φυλακῆς

φυλακῆς τινὸς πρὸς αὐτῆ κυρῆσαι, ¹ πρότερον εὐδοκιμήσας ἐν τῇ πρὸς Μεγαρέας γενομένη στρατηγίῃ, Νίσαιάν τε ἐλών, καὶ ἄλλα ἀποδεξάμενος μεγάλα ἔργα. ² ὁ δὲ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων ἐξαπατηθεὶς ἔδωκε οἱ τῶν ἀγῶν καταλέξας ἄνδρας τέτταρες, οἱ δορυφόροι μὲν ἔκ ἐγένοντο Πεισιγράτῃ, κορυνηφόροι δὲ Ζύλων γὰρ κορίνας ἔχοντες ἔπεινον οἱ ὄπιθεν. συνεπαναγασάντες δὲ ἔτοιμα Πεισιγράτῳ, ἔχον τὴν ἀκρόπολιν· ἐνθα δὴ ὁ Πεισίφρατος ἦρχεν Ἀθηναίων, ἔτε τιμὰς τὰς εἰσας συνταράξας, ἔτε θέσμια μεταλλάξας· ³ ἐπὶ τε τοῖσι κατεγεῶσι ἔνεμε τὴν πόλιν, κοσμέων καλῶς τε καὶ εὖ. μετὰ δὲ ἐ πολλὸν χρόνον, ⁴ τῷτὸ φρονήσαντες οἱ τε τῆ Μεγακλῆος γασιῶται καὶ οἱ τῆ Λυκέρων, ἐξελαύνονσιν μιν.

Οὕτω μὲν Πεισίφρατος ἔχε, τοπρῶτον, Ἀθήνας, καὶ τὴν τυραννίδα ἔκω κάρτα ἐρρίζωμένην ἔχων, ἀπέβαλεν. οἱ δὲ ἐξελάσαντες Πεισίφρατον, αὐτίς, ἐκ νέης, ἐπ' ἀλλήλοισιν ἐσασίασαν. ⁵ περιελαυνόμενος δὲ τῇ γασσι ὁ Μεγακλῆς, ἐπεκηρυκεύετο Πεισιγράτῳ, εἰ βέλοϊτό οἱ τὴν θυγατέρα ἔχειν γυναῖκα ⁶ ἐπὶ τῇ τυραννίδι. ⁷ ἐνδεξάμενος δὲ τὸν λόγον, καὶ ὁμολογήσαντος, ἐπὶ τέτοισι, Πεισιγράτῃ, μηχανῶνται δὴ, ⁸ ἐπὶ τῇ κατόδῳ, πρῆγμα εὐθῆγατον, ὡς ἐγὼ εὐρίσκω, μακρῷ· ⁹ (ἐπεὶ γε ἀπεκρίθη, ἐκ παλαιτέρῃ, τῆ βαρβαρικῆ ἔθνεος τὸ Ἑλληνικόν· ἰὸν καὶ δεξιώτερον, καὶ εὐθῆγῃς ἡλιθίῃ ἀπηλλαγμένον μάλλον) εἰ καὶ τότε γε ἔτοι ἐν Ἀθηναίοισι τοῖσι πρώτοισι λεγόμενοις ἐῖναι Ἑλλήνων σοφίην. μηχανῶνται τοιάδε. Ἐν τῷ δήμῳ τῷ Παιανιῆ ἦν γυνή, τῇ ἔνομα ἦν Φύη, μέγεθρον ἀπὸ τεσσέρων πηχέων ἀπολείπασα τρεῖς δακτύλους, καὶ ἄλλως εὐειδής. ταύτην τὴν γυναῖκα σκευάσαντες πανοπλίῃ, ἐς ἄρμα ἔσβιβάσαντες καὶ ¹⁰ προδέξαντες χῆμα, οἷον τι, ἔμελλεν εὐπρεπέστατον φανείσθαι, ἔχασα, ἤλαυνον ἐς τὸ ἄστυ, προδρόμας, κήρυκας προπέμφαντες, οἱ τὰ ἐντεταλμένα ἠγόρευον, ἐς τὸ ἄστυ ἀπικόμενοι,

ἀπικόμειοι, λέγοντες τοιάδε, “ Ω Αθηναῖοι, δέκιδε, ἀγαθὸν
 “ νόον, Πισίσρατον, τὸν αὐτὴ ἢ Αθηναίη, τιμήσασα ἀνθρώ-
 “ πων μάλιθα, κατάγει εἰς τὴν ἐωῦτῆς ἀκρόπολιν.” Οἱ μὲν
 δὴ ταῦτα, διαφοιτίοντες, ἔλεγον· αὐτίκα δὲ ἔς τε τῆς δόμους
 φάτις ἀπίκετο, ὡς Αθηναίη Πισίσρατον κατάγει· καὶ ἐν τῷ
 ἄσῃ πεφύκομενοι τὴν γυναῖκα εἶναι αὐτὴν τὴν θεῶν, προσευ-
 χουτό τε τὴν ἀνδρῶπον, καὶ ἰδέοντο τὸν Πισίσρατον.

* * *

K T P O Σ.

Ὁ Ασυάγης εἶδε ἄλλην ὄψιν. Ἐδόκει δὲ οἱ ἐκ τῆς θυγα-
 τρὸς φύναι ἄμπελον· ¹ τὴν δὲ ἄμπελον ἐπιχρῆν τὴν Ἀσίην πα-
 σαν. ἰδὼν δὲ τῆτο, καὶ ² ὑπερθέμενος τοῖσι ὀνειροπόλοισι, ³ με-
 τεπέμψατο ἐκ τῶν Περσέων τὴν θυγατέρα, ⁴ ἐπίτρεκα εἶσαν.
 ἀπικομένην δὲ ἐφύλασσε, βεβλόμενος τὸ γεννώμενον ἐξ αὐτῆς
 διαφθεῖραι· ἐκ γὰρ οἱ τῆς ὄψιος οἱ τῶν μαγῶν ὀνειροπόλοι ἐσή-
 μαινον, ὅτι μέλλοι ὁ τῆς θυγατρὸς αὐτῆ γόνος βασιλεύσειν
 ἀντὶ ἐκείνου. ταῦτα δὴ ὢν φυλασόμενος ὁ Ασυάγης, ὡς ἰγέ-
 νετο ὁ Κύρος, καλίσσας Ἀρπαγον, ἀνδρα οἰκῆιον, καὶ πιστότατον
 τε Μήδων, καὶ πάντων ἐπίτροπον τῶν ἐωῦτῆ, ἔλεγέ οἱ τοι ἴδε·
 “ Ἀρπαγε, πρῆγμα ⁵ τὸ ἀν τοι προδίω, μηδαμᾶ παραχρή-
 “ σῃ· μηδὲ, ἐμέ τε παραβάλη, καὶ ἄλλως ἐλόμενος, ἐξ ὑτέρης
 “ ⁶ σοι ἐωῦτῷ περιπίσης. ⁷ λάβε τὸν Μανδάνη ἔτεκε παιδα.
 “ φέρων δὲ ⁸ εἰς σεωῦτῆ, ἀπόκτεινον· μετὰ δὲ, θάψον τρόπῳ
 “ ὅτεω αὐτὸς βέλειαι.” ὁ δὲ ἀμείβεται, “ Ω βασιλεῦ, ἔτε
 “ ἄλλοσί κω παρῶδες ⁹ ἀνδρὶ τῷδε ἄχαρι εἶδεν, φυλασόμεθα
 “ δὲ ἔς σε, καὶ ἐς τὸν μετέπειτα χρόνον, μηδὲν ἐξαμαρτᾶν.
 “ ἀλλ’ εἰ τοι φίλον τῆτο ἔτω γίνεσθαι, χρῆ δὴ, ¹⁰ τόγε ἐμὸν,
 “ ὑπηρετέωσθαι ἐπιτηδέως.”

26-c

¹ Τότοις

“ τῷ τρόπῳ περιποίησιν, ὀλέθρῳ τῷ κακίῳ σε διαχρήσεσθι.

“ ἔπορᾶν δὲ ἐκκείμενον διατέταγμαί ἐγώ.”

Ταῦτα ἀκέσας ὁ βεκόλῳ, καὶ ἀναλαβὼν τὸ παιδίον, ἦεν τὴν αὐτὴν ὀπίσω ὁδὸν, καὶ ἀπικιέεται εἰς τὴν ἔπαυλιν. ἰ τῷ δ' ἄρα καὶ αὐτῷ ἡ γυνὴ ἐπίτεξ ἕσσα πᾶσαν ἡμέρην, τότε κως ἰ κατὰ δαίμονα τίκτει, οἰχομένη τῷ βεκόλῳ εἰς πόλιν. ἰ ἦσαν δὲ ἐν φροντίδι ἀμφοτέροι ἀλλήλων πέρι· ὁ μὲν, τῷ τόκῳ τῆς γυναικὸς, ἰ ἀρρώδεων· ἡ δὲ γυνὴ, ὅτι, ἐκ ἐωθῶς, ὁ Ἀρπαγῳ μεταπέμψαιτο αὐτῆς τὸν ἄνδρα· ἐπεὶ τε δὲ ἀπνοσῆσας ἰ ἐπέση, οἷα ἐξ ἀέλπτῃ ἰδῆσα ἡ γυνὴ, ἔρετο προτέρη, ὅτι μιν ἔτω προθύμως Ἀρπαγῳ μεταπέμψαιτο. ὁ δὲ εἶπε, “ ὦ γυναῖ, εἰδὼν τε, εἰς πόλιν ἐλθὼν, καὶ ἦκῃσα ἰ τὸ μήτε ἰδῆν ἰ ὄφελον, μήτε κοτε γενέσθι εἰς δεσπότηας τῆς ἡμετέρας! οἷ-
 “ κῳ μὲν πᾶς Ἀρπαγῳ κλαυθμῷ κατείχεται· ἐγὼ δὲ ἐκπλα-
 “ γαίς, ἦια ἔσω. ὡς δὲ τάχιζα ἐσῆλθον, ὄρέω παιδίον προκί-
 “ μενον, ἀσπαιρὸν τε καὶ κραυγαζόμενον, κεκοσμημένον ἰ χρυ-
 “ σῷ τε καὶ ἰδῆτι ποικίλῃ. Ἀρπαγῳ δὲ ὡς εἶδε με, ἐκέλευε,
 “ τὴν ταχίστην, ἀναλαβόντα τὸ παιδίον, ἰ οἰχεσθί φέροντα, καὶ
 “ θῆναι ἐνθα ἰ θηριώδεστον εἶη τῶν ἔριων. φᾶς Ἀσυάγῳ
 “ εἶναι τὸν ταῦτα ὀπιθέμενός μοι· πόλλ' ἀπειλήσας εἰ μὴ
 “ σφρα ποιήσαιμι. καὶ ἐγὼ ἀναλαβὼν, ἔφερον, δοκέων τῶν τι-
 “ νῳ οἰκετιῶν εἶναι. εἰ γὰρ ἂν κοτε κατέδοξα ἔθεν γε ἦν.
 “ ἐθάμβιον δὲ ὄριων χρυσῷ τε καὶ εἵμασι κεκοσμημένον· ἰ πρὸς
 “ δὲ, καὶ κλαυθμὸν ἰ κατεγεῶτα ἰμφανέα ἰ ἐν Ἀρπαγῳ. καὶ
 “ πρὸκα τε δὴ, κατ' ὁδὸν, πυθάνομαι τὸν πάντα λόγον
 “ ἰ ἰ θηράποντος, ὅς, ἐμὲ προπέμπων ἔξω πόλιος, ἐνεχείρισε
 “ τὸ βρέφῳ,—ὡς ἄρα Μανδάνης τε εἶη παῖς τῆς Ἀσυάγῳ
 “ θυγατρὸς, καὶ Καμβύσειω τῷ Κύρῳ. καὶ μιν Ἀσυάγῳ ἐνέλ-
 “ λεται ἀποκτείναι. ἰ νῦν τε ὡδὲ εἶσι.”

Ἄμα

“ Ἀμα δὲ ταῦτα ἔλεγε ὁ βεκόλῳ, καὶ ἐκκαλύψας ἀπεδείκνυε. ἡ δὲ, ὡς εἶδε τὸ παιδίον, μέγα τε καὶ εὐείδες εἶον, δακρυσασα, καὶ λαθομένη τῶν γενάτων τῷ ἀνδρὸς, ἔχρηζε, μηδεμίῃ τέχνῃ, ἐκθεῖναί μιν. ὁ δὲ ἔκ ἔφη οἷός τ’ εἶναι ἄλλως αὐτὰ ποιεῖν. ὅπποισι θέσειν γὰρ κατασκόπως ἐξ Ἀρπάγου ἐποφομένους ἀπολλέσθαι τε κάκις, ἢν μὴ σφρα ποιήσῃ. ὡς δὲ ἐκ ἔπειθε ἄρα τὸν ἄνδρα, δεύτερα λέγει ἡ γυνὴ ταῦτε. “ Ἐπὶ τοῖς
 “ νυν ἐδύναμαί σε πείθειν μὴ ἐκθεῖναι, σὺ δὲ ὡς ποίησον,
 “ εἰ δὴ πᾶσα ἀνάγκη ὀφθῆναι ἐκκειμένον. τέτοκα γὰρ καὶ
 “ ἐγὼ, τέτοκα ³ δὲ τεθνεὸς· τῆτο μὲν φέρων πρόθετος· τὸν δὲ τῆς
 “ Ἀρπὰγῳ θυγατρὸς παῖδα, ὡς ἐξ ἡμέων ἰόντα, τρέφωμεν. καὶ
 “ ἔτω, ἔτε σὺ ⁴ ἀλώσσαι ἀδικίων τῆς δισπότειας, ἔτε ἡμῖν
 “ κακῶς βεβελευμένα ἔσαι. ὅ, τε γὰρ τεθνεὸς βασιλεῖς τα-
 “ φῆς κυρήσει, καὶ ὁ περιεὼν ἐκ ἀπολλέει τὴν ψυχῆν.”

Κάρτα τε ἔδοξε τῷ βεκόλῳ, πρὸς τὰ παρεόντα, εὖ λέγειν ἡ γυνὴ, καὶ αὐτίκα ἐποίησε ταῦτα. τὸν μὲν ἔφερε θανατώσων παῖδα, τῆτον μὲν ⁵ παραδίδοι τῇ ἐωυτῆ γυναικί. τὸν δὲ, ἐωυτῆ ἰόντα, νεκρὸν λαβὼν, ἔθηκε εἰς τὸ ἄγγῳ ἐν τῷ ἔφερε τὸν ἕτερον κοσμήσας δὲ τῷ κόσμῳ παντὶ τῷ ἑτέρῳ παιδὸς, φέρων εἰς τὸ ἐρημότατον τῶν ἄρειων, ⁶ τιθεῖ· ὡς δὲ τρίτῃ ἡμέρῃ τῷ παιδίῳ ἐκκειμένῳ ἰγένετο, ἦε εἰς πόλιν ὁ βεκόλῳ, τῶν τινα προβάσκων φύλακον αὐτῆ καταλιπὼν. ἐλθὼν δὲ ⁷ εἰς τῷ Ἀρπὰγου, ἀπεδεικνύουσι ⁸ ἔφη ἐτοῖμῳ εἶναι τῷ παιδίῳ ἢ νέκυν. πέμψας δὲ ὁ Ἀρπαγῳ τῶν ἐωυτῆ δρυφόρων τῆς πισοστάτης. εἶδεν τε διὰ τούτων, καὶ ἔθαψε τῷ βεκόλῳ τὸ παιδίον. καὶ τὸ μὲν ἐτίθαπτο· τὸν δὲ ἕτερον τούτων. ΚΥΡΟΝ ὀνομαζόμενον, παραλαβῶσα, ἔτρεφε ἡ γυνὴ τῷ βεκόλῳ, ὄνομα ἄλλο ⁹ καὶ τί, καὶ ὁ Κῦρον, Σεμίνη.

¹ Ἐκ

¹ Ἐκ τῆς ΕΤΤΕΡΠΗΣ.

* * *

ΨΑΜΜΗΤΙΧΟΣ.

Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι, πρὶν μὲν ἢ ΨΑΜΜΗΤΙΧΟΝ ² σφίων βασιλεύσαι, ἐνόμιζον ἐωυτὲς πρώτους ἡμείων πάντων ἀνθρώπων. ἐπειδὴ δὲ Ψαμμήτιχος, βασιλεύσας, ἠθέλησε εἰδέναι οἵτινες ³ ἡμείατο πρώτοι, ἀπὸ τῆς νομίζουσι Φρύγας προτιέρας ἡμείων ἐωυτῶν, τῶν δὲ ἄλλων ἐωυτῆς. Ψαμμήτιχος δὲ ὡς ἐκ εἰδύνατο, πυθανόμμος, πόρον εἰδέναι τῆς ἀνευρεῖν, οἱ γενοῖατο πρώτοι ἀνθρώπων, ⁴ ἔπιτυχῶνται τοιόνδε· παιδία δύο νεογὰ ⁵ ἀνθρώπων τῶν ἐπιτυχόντων δίδωσι ποιμῆνι τρέφειν ἐς τὰ ποιμνία, ⁶ τροφήν τινα τοιόνδε· ἐντελαμόμμος μῆδινα, ἀντίον αὐτέων, μπεμίμη φωνὴν ἰέναι, ἐν γέγη δὲ ἐρήμη, ⁷ ἐπ' ἐωυτῶν, κείων αὐτὰ, κ, ⁸ τῶν ἄρῳ, ἐπάγειν σφι αἴγας. ⁹ πλῆσαντα δὲ τῷ γάλακτι, ¹⁰ τᾶλλα διαπρήσοισαι. ¹¹ ταῦτα δ' ἐποιέετο κ' ἐντέλλετο ὁ Ψαμμήτιχος, ¹² εἰλὼν ἀκῆσαι τῶν παιδίων ¹³ ἀπαλαχθέντων τῶν ἀσῆμων κινυζημάτων, ἦντινα φωνὴν ῥήξεισι πρώτῳ. τάπερ ὦν κ' ἐγένετο. ὡς γὰρ διέτης χρόνος ἐγεγόνει ταῦτα τῷ ποιμένι πρήσοισι, ἀνοίσει τὴν θύρῳ, κ' εἰσιόντι, τὰ παιδιὰ ἀμφοτέρα, προσπίπτοντα, ¹⁴ βεκὸς ἐφώνειον, ὀρέγουσα τὰς χεῖρας. τὰ μὲν δὲ πρώτα ἀκῆσας, ἥσυχος ἦν ὁ ποιμῆνι· ὡς δὲ πολλάκι φοιτίουσι κ' ἐπιμελεμένῳ ¹⁵ πολλὸν ἦν τῆτο τὸ ἔπος, ἔτω δὲ σημήνας τῷ δεσπότη, ἦγαγε τὰ παιδιὰ, ¹⁶ κελύσαντος, ἐς ὄψιν τῶν ἐκένε. ἀκῆσας δὲ κ' αὐτὸς ὁ Ψαμμήτιχος, ἐπυθάνετο ¹⁷ οἵτινες ἀνθρώπων βεκὸς τὶ καλέουσι. πυθανόμμος δὲ, εὔρισκε Φρύγας καλέοντας ¹⁸ τὸν ἄρτον. ἔτω συνεχώρησαν Αἰγύπτιοι, κ' τοιῶτω σαθμησάμμοι πρήγματι, τὰς Φρύγας πρισβυτέρως εἶναι ἐωυτῶν.

C

ο

* * *

Ὁ ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ.

Τῶν δὲ κροκοδείλων φύσις ἐστὶ τοιήδε· τὰς χειμεριωτάτας μῆνας τέσσερας ἐδίει εἰδέν· ἐὼν δὲ τετράπεν, χειρσαῖον καὶ λιμναῖόν ἐστὶ· τίκτει μὲν γὰρ ὡς ἐν γῆ, καὶ ἐκλέπει· καὶ, τὸ πᾶν τῆς ἡμέρας, διατρίβει ἐν τῷ ξηρῷ, ἴλιω δὲ νύκτα πᾶσαν, ἐν τῷ ποταμῷ. θερμότερον γὰρ δὴ ἐστὶ τὸ ὕδωρ ἢ τὴν αἰθρίας καὶ ἢ δρόσκον. πάντων δὲ, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, θνητῶν, τῆτο, ἐξ ἐλαχίστου, μέγιστον γίνεται. τὰ μὲν γὰρ ὡς χηλίων ἐ πολλῇ μέζονα τίκτει· καὶ ὁ νεοσσὸς κατὰ λόγον τῆ ὡς γίνεται· αὐξανόμενος δὲ γίνεται καὶ ἐς ἐπτακαίδεκα πῆχους, καὶ μέζων ἔτι. ἔχει δὲ ὀφθαλμοὺς μὲν ὕος, ὀδόντας δὲ μεγάλους καὶ ἔχουλιθodontας, κατὰ λόγον τῆ σώματος. γλῶσσαν δὲ, μῦνον θηρίων, ἔκ ἔφυσεν· εἰδὲ τὴν κάτω κινεῖ γνάθον, ἀλλὰ καὶ τῆτο, μῦνον θηρίων, τὴν ἄνω γνάθον προσάγει τῇ κάτω· ἔχει δὲ καὶ ὄνυχας καρτερές, καὶ ἔδερμα λεπιδωτὸν ἀρρηκτὸν ἐπὶ τῆ ὄντη. τυφλὸν δὲ ἐν ὕδατι, ἐν δὲ τῇ αἰθρίῃ ἄξυδερκέσεται. ἄτε δὲ ὡς ἐν ὕδατι διαίταν ποιεύμενον, τὸ σῶμα ἐνδοθεν φορεῖ πᾶν μέσον βδελλίων. τὰ μὲν δὲ ἄλλα ὄρεα καὶ θηρία φεύγει μιν· ὁ δὲ τροχιλὸς ἠρλωαῖόν οἱ ἐστὶ, ἄτε ὠφελεομῶς πρὸς αὐτῷ. ἐπεὶ γὰρ ἐς τὴν γῆν ὀικεῖ, ἐκ τῆ ὕδατος, ὁ κροκόδειλος, καὶ ἔπειτα χάνη, (ἔωθει γὰρ τῆτο, ὡς ἐπίπαν, ποίειεν πρὸς τὸν ζέφυρον) ἐνθαῦτα ὁ τροχιλὸς, ἰσθύνων ἐς τὸ σῶμα αὐτοῦ, καταπίνει τὰς βδέλλας· ὁ δὲ, ὠφελεύμενος, ἡδύται, καὶ εἰδὲ σίνεται τὸν τροχιλόν.

Τοῖσι μὲν δὲ τῶν Αἰγυπτίων ἱερεῖς οἱ κροκόδειλοι, τοῖσι δ' ἄλλοις, ἀλλ' ἄτε πολεμῖες περὶέπυσσι. οἱ δὲ περὶ τε θήβας καὶ τὴν Μοίριον λίμνῳ οἰκόντες καὶ κάρτα ἡγλώτωσιν αὐτῶν εἶναι ἱερεῖς. ἐκ πάντων δὲ ἕνα ἐκάτεροι τρίφασιν κροκόδειλον, δεδιδαγμένον

διδασκαλῶν εἶναι χρηρήθια· ἄρτήματα τε λίθινα, χυτὰ
 καὶ χρύσεια ἐς τὰ ὦτα ἐνθέντες, καὶ ἀμφιδέας περὶ τὰς ἐμπρο-
 θίας πόδας, καὶ ²σιτία ἀπότακτα δίδόντες, καὶ ἱρήια· ³καὶ πε-
 ριποιόντες ὡς κάλλιγα ζῶντας, ὄποθανόντας δὲ ταριχεύουσι,
 θάπτουσι ἐν ἱρήσι θήκησι. οἱ δὲ περὶ Ἐλεφαντίνῳ πόλιν οἰ-
 κόντες, καὶ ἰδίους αὐτῶν, ἐκ ὑγιόμενοι ἱρῆς εἶναι. καλέονται
 δὲ ἔκ κοροδοίλοι, ἀλλὰ χάμψαι. κοροδοίλους δὲ Ἴωνες ὠνό-
 μασαν, εἰκάζοντες αὐτῶν τὰ ἴδια τοῖσι παρὰ σφίσι γινο-
 μέουσι κοροδοίλοισι τοῖσι ἐν τῆσι αἰμασιῆσι.

⁴ Ἄγρον δὲ σφίων πολλὰ κατισίασι, καὶ παντοῖαι. ἡ δ'
 ὧν ἐμοίγε δοκεῖ ἀξιωτάτη ἀπηγήσιος εἶναι ταύτην γράφω·
 ἔπειαν νῦτον ὑὸς δελεῖσθαι περὶ ἄγκιστρον, μετῆς ἐς μέσον τὸν
 ποταμόν. αὐτὸς δὲ, ἐπὶ τῷ χάλειος τῷ ποταμῷ, ἔχων δέλφα-
 κα ζῶν, ταύτην τύπται. ἐπακέσας δὲ τῆς φωνῆς ὁ κοροδοί-
 λος, ἵεται κατὰ τὴν φωνήν· ἐντυχὼν δὲ τῷ νῶτῳ, κατὰπί-
 ναι· οἱ δὲ ἔλκεσι. ἔπειαν δὲ ἐξελκυθῆ ἐς γῆν, πρῶτον ἀπάν-
 των ὁ θηρευτῆς ἔπηλῳ κατ' ὧν ἐπλασε αὐτῷ τὰς ὀφθαλ-
 μῆς. τῆτο δὲ ποιήσας, κάρτα εὐπετίως τὰ λοιπὰ χειρῶνται·
 μὴ ποιήσας δὲ τῆτο, σὺν πόνῳ.

⁷ Ἐκ τῆς ΕΡΑΤΟΥΣ.

* * *

Ἡ ἐν ΜΑΡΑΘΩΝΙ μάχη.

Τοῖσι δὲ Ἀθηναίων στρατηγοῖσι ἐγίνοντο δίχα αἱ γνώμαι·
 τῶν μὲν ἐκ ἰώντων συμβάλλειν· ὀλίγους γὰρ εἶναι στρατιῇ τῇ
 Μήδων συμβαλέειν· ² τῶν δὲ, καὶ Μιλτιάδῳ, κελευόντων. ὡς δὲ
 δίχα ἐγίνοντο, καὶ ³εἰκόα ἡ χείρων τῶν γνωμῶν, ἐνθαῦτα,—
¹⁰ (ἦν γὰρ ἐνδέκατος ψηφιδοφόρος ὁ τῷ κυάμφῳ λαχὼν Ἀθηναίων
 πολεμαρχεῖν· τοπαλαῖον γὰρ Ἀθῆναιῶσι ὀμόψηφον τὸν πο-
 λέμαρχον

λέμαρχον ἐποιεῦντο τοῖσι στρατηγοῖσι.) ἦν δὲ τότε πολέμαρ-
 χος Καλλιμάχος Αἰθναῖος.—πρὸς τῶτον ἑλθὼν Μιλτιάδης,
 ἔλεγε τάδε, “ Εὐ σοὶ νῦν, Καλλιμάχε, ἐσι ἢ καταδωλῶσαι
 “ Αἴθνας, ἢ, ἐλευθέρας ποιήσαντα, μνημόσυνον λιπέαθ ἔς
 “ τὸν ἅπαντα ἀνθρώπων βίον, οἷον εἰδὲ Ἀρμόδιός τε καὶ Αἰγισ-
 “ γάτων λείψει. νῦν γὰρ δὴ, ἕξ ἔ ἐγένοντο Αἰθναῖοι, ἐς
 “ κίνδυνον ἦκασι μέγιστον· καὶ ἦν μὲν γε ὑποκύψωσι τοῖσι
 “ Μήδοισι, ἢ δέδοκται τὰ κρίσονται παραδεδωμένοι Ἰππία· ἦν
 “ δὲ περίγειν) αὕτη ἡ πόλις, ἢ οἷη τέ ἐσι πρώτη τῶν Ἑλ-
 “ λωίδων πολιῶν γυεαθ. κῶς ὦν δὴ ταῦτα οἶά τε ἐσι
 “ γενεαθ, ἢ κῶς ἐς σε τι τατέων ἀνήκει τῶν πρηγμάτων
 “ τὸ κῦρῶ ἔχεν νῦν ἔρχομαι φράσω. ἡμέων τῶν στρατη-
 “ γῶν ἰόντων δέκα, δίχα γίνου) αἰ γνώμαι, τῶν μὲν κελευ-
 “ όντων συμβαλέειν, τῶν δὲ ἔ συμβαλέειν. ἦν μὲν νῦν μὴ
 “ συμβάλωμεν, ἔλπομαι τινὰ γάσιν μεγάλην ἐμπεισῶσαν
 “ διασείσειν τὰ Αἰθναῖων φρονήματα, ὦσε ἕ μηδίσαι· ἦν δὲ
 “ συμβάλωμεν πρὶν τι καὶ σαθρὸν Αἰθναῖων ὁ μετεξετέρρισι
 “ ἐγγενεαθ, θεῶν τὰ ἴσα νεμόντων, ἢ οἶοί τε αἰμὲν περιγενέσ-
 “ θαι τῇ συμβολῇ. ταῦτα ὦν πάντα ἐς σε νῦν τῆνε, καὶ
 “ ἐκ σέο ἀρτή). ἦν γὰρ σὺ γνώμη τῇ ἐμῇ ἢ προδῆ, ἐσι τοι
 “ πατρίς τε ἐλευθέρη, καὶ πόλις πρώτη τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι.
 “ ἢ ἦν δὲ τῶν ἀποσπευδόντων τὴν συμβολὴν ἔλη, ὑπάρξει
 “ τοι τῶν ἐγὼ κατέλεξα ἀγαθῶν τὰ ἐναντία.”

Ταῦτα λέγων ὁ Μιλτιάδης, προσκτᾶται τὸν Καλλιμάχον.
 προσγενομένης δὲ τῆς πολεμάρχου τῆς γνώμης, ἢ ἐκεκέρωτο
 συμβάλλειν. μετὰ δὲ, οἱ στρατηγοὶ, τῶν ἢ γνώμη ἐφέρετο συμ-
 βάλλειν, ὡς ἐκάστῃ αὐτῶν ἐγίνετο πρυτανήη τῆς ἡμέρας,
 Μιλτιάδῃ παρεδίδοσαν. ὁ δὲ, δεκόμενῶ, ἔτι κῶ συμβολῆν
 ἐποιεῖτο, πρὶν γε δὴ αὐτῆ πρυτανήη ἐγίνετο.

Ὡς δὲ εἰς ἐκείνον περὶ ἦλθε, ἐνθαῦτα δὴ ἐτάσσοντο ὧδε Ἀθιῶται ὡς συμβαλέοντες. τῷ μὲν δεξιῷ κέρας ἠγέετο ὁ πολέμαρχος Καλλίμαχος. ὁ γὰρ νόμος ἔχει ἔτω τοῖσι Ἀθηναίοισι, τὸν πολέμαρχον ἔχειν κέρας τὸ δεξιόν· ἠγεομένους δὲ τῆς, ἐξεδέκοντο ὡς ἀριθμίουτο αἱ φυλαὶ, ἔχόμενοι ἀλλήλων. τελευταῖοι δὲ ἐτάσσοντο, ἔχοντες τὸ εὐώνυμον κέρας, Πλαταιεῖς. ἀπὸ ταύτης γὰρ σφί τῆς μάχης, θυσίας Ἀθιῶται ἀναγόντων εἰς πάνηγύριος τὰς ἐν τῆσι πεντετηρίσιν γινομένας, κατεύχεται ὁ κήρυξ ὁ Ἀθιῶται, ἅμα τε Ἀθιῶταισι λέγων γίνεσθαι ἀγαθὰ καὶ Πλαταιεῦσι. τότε δὲ ταυσομένοι τῶν Ἀθιῶται, ἐν τῷ Μαραθῶνι, ἐγίνετο τοιοῦνδε τι. τὸ στρατόπεδον ἐξιστάμενον τῷ Μηδικῷ στρατόπεδῳ—τὸ μὲν αὐτῆ μέσον ἐγίνετο ὅτι τάξις ὀλίγας· καὶ ταύτη ἦν ἀδελφεία τὸ στρατόπεδον. τὸ δὲ κέρας ἐκάτερον ἔρριπτο πληθεῖ.

Ὡς δὲ σφί διελέταχτο, καὶ τὰ σφάγια ἐγίνετο καλά, ἐνθαῦτα ὡς ἀπέβησαν οἱ Ἀθιῶται, δρόμῳ ἰεῖο εἰς τὴν βαρβαρῶν. ἦσαν δὲ σάδοιοι ἐκ ἐλάσσονος τὸ μεταίχμιον αὐτῶν, ἢ ὀκλίω. οἱ δὲ Πέρσαι, ὀρέωντες δρόμῳ ὀπιόνας, παρεσκευάζοντο ὡς δεξόμενοι· μανίην τε τοῖσι Ἀθηναίοισι ἐπέφερον, καὶ πάγχυ ὀλεθρίην, ὀρέωντες αὐτῆς ἔοντας ὀλίγας, καὶ τῆς δρόμῳ ἐπαιγομένης, ἔτε ἵππευ ἀρχαίας σφί, ἔτε τοξευμάτων. ταῦτα μὲν νυν οἱ βάρβαροι κατέκαζον. Ἀθηναῖοι δὲ, ἐπεί τε ἀδρόοι προσέμιξαν τοῖσι βαρβαροῖσι, ἐμάχοντο ἀξίως λόγῳ. πρῶτοι μὲν γὰρ Ἑλλήνων πάντων, τῶν ἡμῶν ἴδμεν, δρόμῳ εἰς πολεμίας ἐχρήσαντο, πρῶτοί δὲ ἀνέχοντο, ἐδῆτ' αὖτε Μηδικὴν ὀρέωντες, καὶ τῆς ἀνδρας ταύτῳ ἐδημένους· τίως δὲ ἦν τοῖσι Ἑλλήσι καὶ τὸ ἄνομα τὸ Μήδων φύσει ἀκῆσαι.

Μαχομένων δὲ ἐν τῷ Μαραθῶνι, χρόνον ἐγένετο πολλός· καὶ τὸ μὲν μέσον τοῦ στρατοπέδου ἐνίκων οἱ βάρβαροι, τῆ Πέρσαι

Πέρσαι τε αὐτοὶ καὶ Σάκαι ἐπέλαχον. κατὰ τῆτο μὲν δὴ
 ἐνίκων οἱ βάρβαροι, καὶ ῥήξαντες, εἰδῶκον ἐς τὴν μεσόγαυαν.
 τὸ δὲ κέρας ἐκάτερον ἐνίκων Ἀθιωαῖοί τε καὶ Πλαταιεῖς· νι-
 κῶντες δὲ, τὸ μὲν τετραμμένον τῶν βαρβάρων φεύγειν ἔω-
 τοῖσι δὲ τὸ μέσον ῥήξασι αὐτέων, συναγαγούσας τὰ κέραι
 ἀμφοτέρα, ἐμάχοντο, καὶ ἐνίκων Ἀθιωαῖοι· φεύγουσι δὲ τοῖσι
 Πέρσησι εἶποντο κόπτοις, ἐς δὲ, ἐς τὴν θάλασσαν ἀπικόμε-
 νοι, πῦρ τε αἴτεον, καὶ ἐπελαμβάνοντο τῶν νεῶν.

² Καὶ τῆτο μὲν, ἐν τῆτω τῷ πόκῳ ὁ πολέμαρχος Καλλι-
 μαχος (Ἀραφθέρης), ἀνὴρ γενόμενος ἀγαθός· ἀπὸ δ' ἔθανε
 τῶν στρατηγῶν Στησίλεως ὁ Θρασύλεως· τῆτο δὲ, Κυναίγηρος
 ὁ Εὐφορίωνος, ἐνθαῦτα, ἐπιλαβόμενος τῶν ἀφλάτων υἱός,
⁴ τὴν χεῖρα ἀποκοπέει πελέκει, πίπτει· τῆτο δὲ, ἄλλοι Ἀθηναῖων
 πολλοὶ τε καὶ ὀνομαστοί. * * * Ἐν ταύτῃ τῇ ἐν Μα-
 ραθῶνι μάχῃ ἀπέθανον τῶν βαρβάρων κατὰ ἑξακισχίλις καὶ
 τετρακοσίους ἀνδρας· Ἀθιωαίων δὲ ἑκατὸν ἐννεήκοντα καὶ δύο.
 ἔπεσον μὲν ἀμφοτέρων τούτοις.

⁵ Ἐκ τῆς ΠΟΛΥΜΝΙΑΣ.

* * *

ΑΡΤΑΒΑΝΟΣ καὶ ΞΕΡΞΗΣ.

Μαρδόνιος μὲν, τοσαῦτα ὀπληήνας τὴν Ξέρξῳ γνώμην,
 ἐπέπαυτο.—Σιωπῶντων δὲ τῶν ἄλλων Περσέων, καὶ ἐ τολ-
 μῶντων ὁ γνώμην ἀποδείκνυσθαι ἀντίην τῇ προκειμένῃ, Ἀρτά-
 βανος ὁ Ὑδάσπεος, πάσῳς ἐὼν Ξέρξῃ, τῷ δὴ καὶ πίσυνος
 ἐὼν, ἔλεγε τάδε, “ Ω βασιλεῦ, μὴ λεχθεσίων μὲν γνω-
 μέων ἀντιέων ἀλήγησι, ἔκ ἔστι τὴν ἀμείνω, αἰρεόμενον,
 “ ἐλέσθαι, ἀλλὰ δεῖ τῇ εἰρημῇ χρῆσθαι· λεχθεσίων δὲ, ἔστι·
 “ ὡς περ τὸν χρυσὸν τὸν ἀκέραιον, αὐτὸν μὲν ἐπ' ἐωυτῆ, καὶ
 “ Ἀγαγινώσκομεν,

“ Διγινώσκομεν, ἐπεὶν δὲ παρατρέψωμεν ἄλλω χρυσῷ δια-
 “ γινώσκομεν τὸν αἰμίω· ἐγὼ δὲ καὶ πατρὶ ἢ σὺ, ἀδελφεῷ
 “ δὲ ἐμῷ, Δαρείω, ἠγόρευον μὴ γραβύεσθαι ὑπὲρ Σκύθας,
 “ ἄνδρας ἐδαμῶδι γῆς ἄστου νέμοντας· ὁ δὲ, ἐλπίζων Σκύ-
 “ θας τὰς Νομάδας κατασρέψεσθαι, ἰμοὶ τε ἐκ ἐπήθετο,
 “ στρατευσάμενος τε, πολλές τε καὶ ἀγαθῆς τῆς στρατῆς ἀ-
 “ ποβαλὼν, ἀπῆλθε. σὺ δὲ, ὦ βασιλεῦ, μέλλεις ἐπ’ ἄνδρας
 “ στρατεύεσθαι πολλὸν ἀμείνωνος ἢ Σκύθας· οἱ κατὰ θά-
 “ λαοσάν τε ἄριστοι καὶ κατὰ γῆν λέγονται εἶναι. τὸ δὲ αὐ-
 “ τοῖσι ἔνστι θεινὸν ἐμέ σοι δίκαιόν ἐστι φράζειν· Ζεύξας
 “ φῆς τὸν Ἑλλάσποντον· ἐλᾶν γραβῶν Διᾶ τῆς Εὐρώπης
 “ ἐς τὴν Ἑλλάδα. καὶ δὴ καὶ συνήνακε, ἢ καὶ κατὰ γῆν, ἢ καὶ
 “ κατὰ θάλασσαν, ἰσοσθῆναι, ἢ καὶ κατ’ ἀμφοτέρω. (οἱ γὰρ
 “ ἄνδρες λέγονται εἶναι ἄλκιμοι.) πάρεστι δὲ καὶ σαθμῶσασ-
 “ θαι, (εἰ στρατιὴν γε τοσαύτην σὺν Δάτι καὶ Ἀρταφέρνηϊ, ἐλ-
 “ θῆσαν ἐς τὴν Ἀττικὴν χώραν, μῦνοι Ἀθηναῖοι διέφθειραν,..
 “ ἔκων ἀμφοτέρῃ σφι ἐχώρησε. ἀλλ’ ἦν τῆσι νηυσὶ ἰμβά-
 “ λωσι, καὶ νικῆσαντες ναυμαχίῃ, πλώσι ἐς τὴν Ἑλλάσποντον,
 “ καὶ ἐπειὶα λύσσι τὴν γέφυραν, — τῆτο δὴ, βασιλεῦ, γίνε)
 “ θεινόν. ἐγὼ δὲ ἐδεμίῃ σοφίῃ οἰκίῃ αὐτὸς συμβάλλομαι
 “ ταῦτα· ἀλλ’ οἷόν κοτε ἡμέας ὀλίγως ἐδέησε καταλαβῆν
 “ πάθος, ὅτε πατὴρ σός, Ζεύξας Βόασπον τὸν Θρηίκιον,
 “ γιφυρώσας δὲ ποταμὸν Ἰσθρον, διέβη ὑπὲρ Σκύθας· τότε
 “ παντοῖοι ἐγένοντο Σκύθαι, ἰδεόμενοι Ἰώνων, λῦσαι τὸ πό-
 “ ρον, τοῖσι ἐπέτετραπιὸ ἢ φυλακὴ τῶν γιφυρέων τῆ Ἰσθρ. καὶ
 “ τότε γε Ἰγιάως, ὁ Μιλήτης τύραννος, εἰ ἐπέσπετο τῶν ἄλ-
 “ λων τυράνων τῆ γνώμη μὴδὲ ἠναντιώθη, ὁ δὲ ἔργαστο ἄν τὰ
 “ Περσέων πρήγματ’! — καὶ τοι καὶ λόγῳ ἀκῆσαι θεινόν, ἰὸ ἐπ’
 “ ἀνδρὶ γε ἐνὶ πάντα τὰ βασιλέος πρήγματα γεφυῶσθαι.
 “ σὺ ὦν μὴ βεβλεῦο ἐς κίνδυνον μηδένα τοιῶτον ἀπικέσθαι,
 “ μηδεμίης

“ μηδεμίης ἀνάγκης ἐσθης, ἀλλ’ ἐμοὶ πάθει. νῦν μὲν τὸν
 “ σύλλογον τόνδε διάλυσον· αὐτίς τε, ὅταν τοι δοκέη, προ-
 “ σκεψάμεν[⊗] ἔπι πευῶτῃ, προαγόρευε τὰ τοι δοκέει εἶναι
 “ ἄριστα. τὸ γὰρ εὖ βεβλεύεσθαι, κέρδ[⊗] μῆγιγον εὐρίσκω ἰόν.
 “ εἰ γὰρ κῆ ἐναντιωθῆναι τι θέλει, βεβέλευται μὲν ἔδεν
 “ ἥσων εὖ, ἔσωται δὲ ὑπὸ τῆς τύχης, τὸ βούλευμα· ὁ
 “ δὲ βεβλευσάμεν[⊗] αἰσχροῦς, εἰ οἱ ἢ τύχη ἐπίσσωσι, εὕρημα
 “ εὕρηκε, ἥσων δὲ ἔδεν οἱ κακῶς βεβέλευται. ὄρα^ς τὰ
 “ ὑπερέχοντα ζῶα ὡς κεραυνοὶ ὁ θεὸς, ἔδὲ ἔα φαυλάζεσθαι,
 “ τὰ δὲ σμικρὰ ἔδεν μιν κινίξει; ὄρα^ς δὲ ὡς ἐς οἰκήματα
 “ τὰ μέγιστα, αἰεὶ, κῆ δένδρεα τὰ τοιαῦτ’ ὀλοσκήπει βέλεα;
 “ φιλέει γὰρ ὁ θεὸς τὰ ὑπερέχοντα πάντα κολῶειν. ἔτω
 “ δὴ κῆ στρατὸς πολλὸς ὑπὸ ὀλίγῃ ἀσφθέρεται, κατὰ τοι-
 “ ἄνδε· ἐπειὰν σφι ὁ θεὸς φθονήσας φόβον ἐμβαλεῖ, ἢ βροσίην,
 “ ἢ δὲ ἢν ἐσφάλησαν ἀναξίως ἐωῦτῶν. ἔ γ’ ἔα φρονεῖν ἄλλον
 “ μέγα ὁ θεὸς ἢ ἐωῦτῶν. ἵπειχθῆναι μὲν νῦν πᾶν πῆγγμα
 “ τίκτει σφάλματα, ἐκ τῶν ζημίαι μεγάλαι ἴφιλεσι γί-
 “ νέσθαι· ἐν δὲ τῷ ὀπιχεῖν ἔνεσι ἀγαθὰ, εἰ μὴ παραυτίκα
 “ δοκίοντα εἶναι, ἀλλ’ ἀνὰ χρόνον ἐξεύροι τις ἄν. σοὶ μὲν
 “ δὴ ταῦτα, ὦ βασιλεῦ, συμβελεύω. σὺ δὲ, ὦ παῖ Γω-
 “ βρούεω Μαρδόνιε, παῦσαι λέγων λόγους ματαιίους περὶ Ἑλ-
 “ λήνων ἐκ ἰόντων ἀξίων ἴφλαύρωσ ἀκούειν. Ἐλλίωας γὰρ
 “ ἀσβάλλων ἐπαίρει αὐτὸν βασιλῆα στρατεύεσθαι. αὐτοῦ
 “ δὲ τέττε εἵνεκα δοκέει μοι πᾶσαν προθυμίῳ ἐκτείνειν.
 “ μὴ νῦν οὕτω γένηται. ἀσβολὴ γὰρ ἐστὶ δεινότατον· ἐν τῇ
 “ δύο μὲν εἰσι οἱ ἀδικέοντες, εἷς δὲ ὁ ἀδικεόμεν[⊗]. ὁ μὲν γ’
 “ ἀσβάλλων ἀδικεῖ, ἔ παρεόντος κατηγορεῖν· ὁ δὲ ἀδικεῖ,
 “ ἀναπειθόμεν[⊗] πρὶν ἢ ἀτρεκέως ἐκμαῖθῃ· ὁ δὲ δὴ ἀπῶν
 “ τῆ λόγους τάδε ἐν αὐτοῖσι ἀδικεῖται, ἀσβληθεῖς τε ὑπὸ
 “ τῆ ἑτέρου, κῆ νομιθεῖς πρὸς τοῦ ἑτέρου κακὸς εἶναι. ἀλλ’
 “ εἰ

“ εἰ δὲ δῶ γε πάντως ἔπι τὺς ἀνδρας τέτες γρατεύεσθ,
 “ φέρε, βασιλεὺς μὲν αὐτὸς ἐν ἤθεσι πῶσι Περσέων μενέτω
 “ ἡμέων δὲ ἀμφοτέρων παραβαλλομένων τὰ τέκνα, κρατηλά-
 “ ττε αὐτὸς σὺ, ἔπιλεξάμηνός τε ἀνδρας τες ἰθέλης, κὲ λα-
 “ βῶν κρατὶλῶ ἰκόστω τινὰ βέλειαι. κὲ ἦν μὲν, ἴτῃ σὺ
 “ λέγεις, ἀναβαῖνη βασιλεῖ τὰ κρηγμάσια, ἴκλεινέδων οἱ
 “ ἔμοι παιῖδες, πρὸς δὲ αὐτοῖσι, κὲ ἐγὼ ἦν δὲ τῇ ἐγὼ προ-
 “ λέγω, οἱ σοὶ ταῦτα ἴκασθόλιν, σὺν δὲ σφι κὲ σὺ. ἦν ἀπο-
 “ νοσήσης. εἰ δὲ ταῦτὰ μὲν ἴκασθόλιν ἐκ ἰθέληςεις, σὺ
 “ δὲ πάντως κρατεύματα ἀνάξεις ἔπι τὶλῶ Ἑλλάδα, ἀκῆσεσ-
 “ θαι τινὰ φημί τῶν αὐτῶ τῆδε ἴκασθόλιν, Μαρδόνιον,
 “ μέγα τι κακὸν ἐξεργασμένον Πέρσας, ἴκασθόλιν κὲ
 “ ὀρνίθων ἀσφορεύμενον, ἦ κε ἐν γῆ τῇ Ἀθιωκῶν, ἴκασθόλιν
 “ γε ἐν τῇ Λακεδαμονίῶν· εἰ μὴ ἄρα κὲ πρότερον κατ’ ὄδον,
 “ γούνα ἐπ’ οἶους ἀνδρας ἀναγινώσκεις κρατεύεσθ βασιλῆα.”

Ἀρτάβανος μὲν ταῦτα ἴλεξε. Ξέρξης δὲ θυμωθεὶς ἀμεί-
 βεται τοῖσδε, “ Ἀρτάβανι, παῖρὸς εἶς τῶ ἐμῶ ἀδελφίος· τῆτό
 “ σε ρύσεται μηδένα ἀξίον μιδῶν λαβῆν ἐπίων ματαίων·
 “ κὲ τοι ταύτῃ τὶλῶ ἀτιμίλῳ προγίθῃμι, ἐόντι κακῶ τε κὲ
 “ ἀθύμῳ, μήτε συκρατεύεσθ ἔμοι γε ἔπι τὶλῶ Ἑλλάδα,
 “ αὐτῶ τε μένειν ἄμα τῆσι γυναίξί. ἐγὼ δὲ κὲ ἀνευ σέο,
 “ ὄσα περ εἶπα, ἔπιτελέα ποιήσω. μὴ γὰρ εἶλω ἐκ Δαρείε
 “ τῶ Ἰσάσπερος, τῶ Ἀρσάμεος, τοῦ Ἀρμινεῶ, τῶ Τείσπερος,
 “ τοῦ Κύρου, τοῦ Καμβύσιου, τοῦ Τείσπερος, τοῦ Ἀχαι-
 “ μῆτος γεγονώς, μὴ τιμωρησάμηνος Ἀθιωκῶν· εὖ ἔπι-
 “ γάμενος ὅτι εἰ ἡμεις ἡσυχίλῳ ἀξομεν, ἀλλ’ ἐκ ἐκῆνοι,
 “ ἀλλὰ κὲ μάλα κρατεύονται ἔπι τὶλῶ ἡμετέρην, εἰ κρη
 “ σαθμῶσασθ τοῖσι ἴκασθόλιν οἱ Σάρδεις τε
 “ ἐνέπρησαν, κὲ ἴκασθόλιν ἐς τὴν Ἀσίλῳ. ἴκων ἴκασθόλιν
 “ ἀδείροισι δυνασίως ἴκασθόλιν, ἀλλὰ ποιέειν ἦ παθίειν προκείλιν
 D “ ἀγῶν.”

“ ἀγών· ἵνα ἢ τάδε πάντα ὑπὸ Ἑλλήσι ἢ ἰκάνῃα πάντα
 “ ὑπὸ Πέρσησι γίνηται· τὸ γὰρ μίσην οὐδὲν τῆς ἔχθρη
 “ ἐσὶ· καλὸν ὢν προπεποιδὸτας ἡμίας τιμωρεῖν ἤδη γίνε-
 “ ται, ἵνα καὶ τὸ δεινόν, τὸ πάισομαι, τοῦτο μάθω, ἐλάσας
 “ ἐπ’ ἀνδρας τέρας· τές γε καὶ Πέλοψ ὁ Φρύξ, ἰὼν παλέρων
 “ τῶν ἐμῶν δ᾽ ἄλος, καλεσρέψαλο ἔτω, ὡς, καὶ ἔς τὸδε, αὐτοί τε
 “ ὠνθρώποι, καὶ ἡ γῆ αὐτίων, ἐπώνυμοι τῷ κατασρεψαμύβῃ
 “ καλέον).” ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσῶτο ἐλέγξο.

Μετὰ δὲ, εὐφρόνη τε ἐγίνετο, καὶ Ξέρξης ἐκινεῖ τὴν Ἀρταβάνω
 γυνάμη. ἵνα καὶ βελλὸν διδῆς, πάγχυ εὐρισκέ οἱ ἐπὶ πρῆγμα
 εἶναι στρατεύεσθαι ἐπὶ τῷ Ἑλλάδα.

* * *

ΞΕΡΞΗΣ ΚΑΙ ΑΡΤΑΒΑΝΟΣ ἐν ΑΒΥΔΩ.

Ἐπὶ δ’ ἐγένοντο ἐν Αβύδῳ, ἠθέλησε Ξέρξης ἰδέσθαι πάν-
 τα τὸν στρατὸν, καὶ, — προεπειοίητο γὰρ, ἐπὶ κολωνῶν, ἐπίτη-
 δες, αὐτῷ, ἡ ταύτη, προεξέδρη λίθη λευκῇ· ἐποίησαν δὲ Αβυ-
 δηνοὶ. ἐντελαμένε προτέρου βασιλῆος. — ἐθαῦτα, ὡς ἴζετο
 κατορῶν, ὅτι τῆς ἡίου ἠθῆτο καὶ τὸν πεζὸν καὶ τὰς νέας·
 θηπέμεν δὲ, ἡμέρη τῶν νεῶν ἀμιλλαν ἡμομένω ἰδέσθαι.
 ἐπεὶ δ’ ἐγένετό τε καὶ ἐνίκων Φοίνικες Σιδώνιοι, ἠθῆ τε τῆ
 ἀμίλλη καὶ τῆ στρατιῆ.

Ὡς δὲ ὦρα πάντα μὲν τὸν Ἑλλάσποντον ὑπὸ τῶν νεῶν
 ὑποκεκρυμμένοι, πάσας δὲ τὰς ἀκτὰς καὶ τὰ Αβυδηῶν πεδία
 ἐπίπλευ ἀνθρώπων, ἐθαῦτα Ξέρξης ἐαυτὸν ἐμακάρισε —
 καὶ δὲ τῶτο, ἐδάκρυσε.

Μαθὼν δὲ μὲν Ἀρτάβανος ὁ πάτριος, δε τοπρῶτον γυνάμη
 ἀπεδέξατο ἐλευθέρως, ἐ συμβαλεύων Ξέρξη στρατεύεσθαι ἐπὶ
 τὴν Ἑλλάδα, — ἔτος ὡνῆς, φραδεῖς Ξέρξης δακρύσαντα, ἔριτο
 τάδε,

τάδε, “ Ω βασιλεῦ, ὡς πολὺ ἀλλήλων κεχωρισμῶμα ἐργά-
 “ σασ, νῦν τε καὶ ὀλίγω πρότερον! μακαρίσας γὰρ σεωῦτόν,
 “ δακρύεις.” ὁ δὲ ἔπε, “ Ἐσῆλθε γάρ με, λογισάμενον, κα-
 “ τοικτεῖραι ὡς βραχυς εἶη ὁ πᾶς ἀνθρώπινος βίος, εἰ τιλίω
 “ γε ἐόντων τοσούτων, ἑδᾶς ἐς ἑκατογὸν ἔτ^ο πλείσας.” ὁ
 “ δὲ ἀμείβετο λέγων, “ Ἔτερα τέτι, παρὰ τὴν ζῶην, πεπόνθα-
 “ μεν οἰκτρότερα. ἐν γὰρ ἔτω βραχιῖ βίω^ι ἐδᾶς ἔτω, ἀν-
 “ θρωπος ἐὼν, εὐδαίμων πέφυκε, ἔτε τειτίων, ἔτε τῶν ἄλλων,
 “ ² τῷ ἔ παρασῆσεται πολλάκις, καὶ οὐκὶ ἄπαξ. ³ τιθάναι
 “ βέλεσθ μᾶλλον ἢ ζῶην. αἶ τε γὰρ συμφοραὶ προσωί-
 “ πτωσαι, καὶ αἶ νῆσοι συνταράσσουσαι, καὶ βραχυὸν ἴοντα, μα-
 “ κρόν δοκίειν εἶναι ποιῆσαι τὸν βίον. ἔτω ὁ μὲν θάνατ^ο,
 “ μοχθηρῆς ἐσσης τῆς ζῆς, καταφυγὴ αἰρετωτάτη τῷ ἀν-
 “ θρώπῳ ⁴ γίγονε· ὁ δὲ θείος, ⁵ γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα,
 “ φθονερός ἐν αὐτῷ εὐρίσκε^ι ἰών.”

Ξέρξης δὲ ἀμείβετο λέγων, “ Ἀρτάβανε, βιοτῆς μὲν
 “ νῦν ἀνθρωπότης πέρι, ἐσσης τοιαύτης οἴηπερ σὺ ⁶ διαιρέσαι
 “ εἶναι, παυσώμεθα, μηδὲ κακῶν ⁷ μεμνώμεθα, χρῆσθᾶ ἔχον-
 “ τες πρήγματα ἐν χερσί.—φράσον δὲ μοι τόδε, εἴ τοι ἢ
 “ ὄψις τῷ ἐνυπνίε μὴ ἐναργῆς ἔτω ⁸ ἰφάνη, εἶχες ἂν τὴν
 “ ἀρχαίην γνώμην, ἐκ ἐὼν με στρατεύεσθ ἐπὶ τῷ Ἑλλάδα,
 “ ἢ μετέτης ἂν; ⁹ φέρε, μοι τῆτο ἀτρεκέως εἰπέ.” ὁ δὲ
 “ ἀμείβετο λέγων, “ Ω βασιλεῦ, ὄψις μὲν ἢ ὄπιφανῆσα τε
 “ ὄνειρε, ὡς βελομέθα ἀμφότεροι ¹² τελευτήσεις· ἐγὼ δ’ ἔτι
 “ καὶ ἐς τόδε δάματός εἰμι ὑπόπλεος, ἑδ’ ἐντῆς ἐμειωῦτῃ·
 “ ἀλλὰ τε πολλὰ ὄπιλεγόμενος, καὶ δὴ καὶ ὄριων τοι δύο τὰ
 “ μέγιστα πάντων ἴοντα πολεμιώτατα.”

Ξέρξης δὲ πρὸς ταῦτα ἀμείβετο τοῖσδε, “ ¹² Δαιμόνιε ἀν-
 “ δρῶν, κοια ταῦτα λέγεις μοι εἶναι δύο πολεμιώτατα; κό-
 “ τερά τοι ὁ πεζὸς μεμπλὸς κατὰ τὸ πλῆθος ἐστὶ, καὶ τὸ Ἑλ-
 “ λωικὸν

“ ληϊκὸν γράτευμα φαίνεται πολλαπλήσιον ἔσσεσθαι τῆ ἡμε-
 “ τέρη; ἢ τὸ ναυτικὸν τὸ ἡμέτερον λείψασθαι τῆ ἐκείνων;
 “ ἢ καὶ συναμφοτέρα ταῦτα; εἰ γὰρ τοι ταύτη ἐνδείξερα
 “ φαίνεται εἶναι τὰ ἡμέτερα πρῆγματα, γράτῃ ἂν ἄλλε τις
 “ τλῶ ταχίστην ἄγερσιν ποιοῖτο.”

“ Ὁ δ' ἀμείβετο λέγων, “ Ὡ βασιλεῦ, ἔτε γράτον τῆτον,
 “ ὄσις γε σύνεσιν ἔχει, μίμφοιτ' ἂν, ἔτε τῶν νεῶν τὸ πλῆ-
 “ θος· ἦν δὲ πλεῦνας συλλέξης, τὰ δύο, τοι, τὰ λέγω, πολ-
 “ λῶ ἔτι πολεμιώτερα γίνεται. τὰ δὲ δύο ταῦτα ἐσι γῆ
 “ τε καὶ θάλασσα. ἔτε γὰρ τῆς θαλάσσης ἐσι λιμῶν το-
 “ σῆτος ἐδαμοθί (ὡς ἐγὼ εἰκάζω) ὄσις, ἐγερομένην χειμῶ-
 “ νος, δεξάμενός σευ τῆτο τὸ ναυτικόν, φερέγγυος ἔσαι Διῶ-
 “ σῶσαι τὰς νέας. καὶ τοι ἐκὶ ἕνα αὐτὸν δεῖ εἶναι τὸν λι-
 “ μένα, ἀλλὰ παρὰ πᾶσαν τὴν ἡπείρου, παρ' ἦν δὴ κομι-
 “ ζεαι· ἔκω δὴ ἐόντων τοι λιμένων ὑποδείξιον, μάθε ὅτι
 “ αἱ συμφοραὶ τῶν ἀνθρώπων ἀρχεσι, καὶ ἐκὶ ὠνθρωποι
 “ τῶν συμφορέων.—καὶ δὴ τῶν δύο τοι τῆ ἑτέρη εἰρημένη, τὸ
 “ ἕτερον ἔρχομαι ἐρέων.—γῆ δὲ πολεμῆ ¹ τῆδὲ τοι καλίσα).
 “ —εἰ ἰθέλει τοι μηδὲν ἀνίξουσιν καλασθῆναι, τοσάτω τοι γί-
 “ νε) πολεμιώτερη, ὅσω ἂν προβαίνοις ἐκαστέρω, τὸ πρόσω
 “ αἰεὶ κλεπτόμενος. εὐπρηξίης γὰρ ἐκ ἐσι ἀνθρώποισι ὑδεμίη
 “ πληθῶρη. καὶ δὴ τοι ὡς ἐδενὸς ἐναντιευμένε, λέγω τλῶ χῶ-
 “ ρῶ. πλεῦνα ἐν πλέυνι χρόνω γινομένῳ, λιμὸν τέξεσθαι.
 “ ἀνὴρ δὴ ἔτω ἂν εἴη ἀριστος, εἰ βεβλεόμενος μὲν, ἀρῶδσοι,
 “ ἴπαν ὑπληγόμεν) πείσεισθαι χρῆμα, ἐν δὲ τῷ ἔργῳ θρα-
 “ σὺς εἴη.”

Αμείβεται Ξέρξης τοῖσδε, “ Ἀρτάβανε, εἰκότως μὲν σύ
 “ γε τριτίων ἕκαστα Διαιρέσαι· ἀτὰρ μήτε πάντα φοβέο,
 “ μήτε πᾶν ὁμοίως ὑπλίγεο. εἰ γὰρ δὴ βέλοιο, ἐπὶ τῷ
 “ αἰεὶ ἐπισφερομένῳ πρῆγματι, τὸ πᾶν ὁμοίως ὑπλίγεσθαι,
 “ ποιήσαις

“ ποιήσας ἂν ἕδαμᾶ ἕδεν. κρέσον δὲ, πάντα θαρσέοντα,
 “ ἤμισυ τῶν θενῶν πάσχειν μάλλον ἢ, πᾶν χρέμα προδει-
 “ μαίνοντα, μηδαμᾶ μηδὲν παθεῖν. ² εἰ δὲ ἐρίζω πρὸς πᾶν
 “ τὸ λεγόμενον, μήτε βέβαιον ὑποδέξῃς, σφάλλεσθ ὀφεί-
 “ λαις, ἐν αὐτοῖσι, ὁμοίως κὲ ὁ ὑπεναυτία τούτοισι λίξας.
 “ τοῦτο μὲν νῦν ἐπίσης ἔχει· εἰδέναι δὲ αἰθρωπον ἰόντα
 “ κῶς χρῆ τὸ βέβαιον, δοκέω μὲν ἕδαμῶς. ³ τοῖσι τοίνυν
 “ βλομένοισι ποιέειν, ὡς τοιπίπαν φιλέει γίνεσθ τὰ κέρδεα·
 “ τοῖσι δὲ ὑπλεγομῶσι τε πάντα κὲ ὀκνεῦσι, ἢ μάλα ἐθί-
 “ λαι. ἡ ὀρᾶς τὰ Περσέων πρήγματα ⁴ εἰς ὃ δυνάμιθ προ-
 “ κεχώρηκε; εἰ τοίνυν ἐκῶνοι οἱ πρὸ ἐμεῦ ἡμόμενοι βα-
 “ σιλῆες γνώμησι ἐχρέωντο ὁμοίησι κὲ σὺ, ἢ μὴ χρεώμε-
 “ νοι γνώμησι τοιαύτησι, ἄλλως συμβέβηκε εἶχον τοιοῦτες,
 “ ἐκ ἂν κοτε εἶδες αὐτὰ εἰς τῆτο προελθόντα· νῦν δὲ, κινδύ-
 “ νος ἀναρρίπτουτες, ⁵ εἰς τῆτο σφρα προηγάγοντο. μεγάλα
 “ γὰρ πρήγματα μεγάλοισι κινδύνοισι ⁶ εἰδέλει καθαιρέεσθαι.
 “ ἡμεῖς τοίνυν, ὁμοιουμένοι κείνοισι, ὠρῶν τε τῆ ἐτεθ⁷ καλ-
 “ λίστω, πορευόμεθα, κὲ κατασρεψάμενοι πᾶσαν τὴν Εὐρώ-
 “ πῳ, νοσήσομεν ὀπίσω, ἕτε λιμῶ ἐντυχόντες οὐδαμῶδι,
 “ οὔτε ἄλλο ἄχαρι οὐδὲν παθόντες. ⁷ τοῦτο μὲν γὰρ, αὐ-
 “ τοὶ πολλῶν φοβῶν φερόμεθα πορευόμενοι· τούτο δὲ, τῶν
 “ ἂν κε ⁸ ὀπιθέωμεν γῆν κὲ ἔδνθ, τούτων τὸν σίτον ἐξο-
 “ μεν. ἐπ’ ἀργηῆρας δὲ, κὲ οὐ νομάδας, στρατευόμεθα, ἀν-
 “ δρας.”

Λέγει Ἀρτάβανθ⁹ μετὰ ταῦτα, “ Ω βασιλεῦ, ἐπεὶ τε
 “ ἀρρωδέειν ἕδεν ἕως πρῆγμα, σὺ δὲ μευ συμβουλίω ἐνδέξαι.
 “ ⁹ ἀναγκαίως γὰρ ἔχει, περὶ πολλῶν πρηγμαίων, κλεῦνα
 “ λόγον ἐκτεῖναι. Κῦρθ¹⁰ ὁ Καμβύσειω Ἰωνίω πᾶσαν, πλὴν
 “ Ἀθιναίων, κατεσρέψατο δασμοφόρον εἶναι Πέρσησι. τίτῃς
 “ ὦν τῆς ἀνδρας συμβελεύω τοι μηδεμιῇ μηχανῇ ἄγειν
 “ ἐπὶ

“ ἐπὶ τῆς πατέρας. καὶ γὰρ, ἄνευ τῆτέων, ὅσοί τε εἰμὶν τῶν
 “ ἐχθρῶν κατυπέριεσι γίνεσθαι. ἢ γὰρ σφίεας, ἢ ἔπωνται,
 “ δεῖ ἀδικωτάτης γίνεσθαι, καταδεδυμένους τῶν μητρόπολι,
 “ ἢ δικαιοτάτης, συνελευθεροῦντας. ἀδικωτάτοι μὲν νυν γι-
 “ νόμενοι, εὐδὲν κέρδος μέγα ἡμῖν προσβάλλεσι· δικαιοτάτοι
 “ δεῖ γινόμενοι, οἷοί τε δηλήσασθαι μεγάλως τῶν σὺν στρα-
 “ τῶν γίνονται. ἔς θυμὸν ὦν βαλεῦ καὶ τὸ παλαιὸν ἔπος,
 “ ὡς εὖ εἴρηται, τὸ μὴ, ἅμα ἀρχῆ, πᾶν τέλος καταφαί-
 “ νεσθαι.”

Ἀμείβεται πρὸς ταῦτα Εἰρήης, “ Ἀρτάβανι, ἃ τῶν ἀπε-
 “ φήσας γινόμενων, σφάλλαι κατὰ ταύτῳ δὲ μάλιεα, δε
 “ Ἰωνας φοβέσαι μὴ μεταβάλλωσι· ἃ τῶν ἔχομεν γινώμα μέ-
 “ γισον, τῶν σύ τε μάρτυς γίνεαι, καὶ οἱ συστρατευσάμενοι
 “ Δαρειῶ ἄλλοι ἐπὶ Σκύθας, ὅτι ἐπὶ τούτοις ἢ πᾶσα
 “ Περσικὴ στρατὴ ἐγένετο ἀσφαῖρα καὶ πεποιῆσαι· οἱ
 “ δε δικαιοσύνη καὶ πιστότητα εἰδῶκαν, ἅχαρι δε οὐδὲν
 “ πάρειξ δε τούτε, ἐν τῇ ἡμετέρῃ καταλιπόντας τέκνα καὶ
 “ γυναῖκας καὶ χρήματα, οὐδ’ ἐπιλέγεσθαι χρὴ νεώτερόν τι
 “ ποιῆσαν. οὕτω δε μηδὲ τούτο φοβέο, ἀλλὰ θυμὸν ἔχων
 “ ἀγαθόν, σώζε οἶκόν τε τὸν ἐμὸν, καὶ τυραννίδα τῶν ἐμῶν.
 “ σοὶ γὰρ ἐγὼ μούνη ἐκ πάντων σκῆπτρα τὰ ἐμὰ ἐπι-
 “ τράπω.”

II.

ἘΞ ΤΗ ΘΥΚΥΔΙΔΕ.

[JUXTA EDIT. CAR. AND. DUKERI. AMSTEL. 1731. FOL.]

Denfus et brevis, et semper instans sibi ΘΥΚΥΔΙΔΕΣ. QUINCT. X. I.

¹ Ἐκ τῆ τῆς Ξ Τ Γ Γ Ρ Α Φ Η Σ πρώτης.

* * *

² Περὶ τῶν παλαιῶν Ἑ Λ Λ Η Ν Ω Ν.

³ Οἱ μὲν Ἕλληνες τοπαλάι, ⁴ καὶ τῶν βαρβάρων οἳ τε ἐν τῇ ἠπείρῳ παραθαλάσσιοι, καὶ ὅσοι νήσους ἔχον, ἐπειδὴ ἤρξαντο ⁵ μᾶλλον περαινεῖσθαι ναυσὶν ἐπ' ἀλλήλους, ⁶ ἐτράποντο πρὸς λησείαν, ἠγυμμένων ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀδυνασιώτατων, ἵκέρδους τῆ σφετέρῃ αὐτῶν ἕνεκα, καὶ τοῖς ἀδενέσι τροφῆς. καὶ προσπίπτοντες πόλεσιν ἀταχίστοις ⁸ καὶ κατὰ κώμας οἰκημέναις ἔρπαζον, καὶ ⁹ ἄ κλήσον τῆ βίᾳ ἐντεῦθεν ἐποιεῖντο.—ἐκ ἔχοντός πο ἀρχύνην τέτε τῆ ἔργου, φέρουτος δέ τι καὶ δόξης μᾶλλον.—θληῆσι δὲ τῶν τε ἠπικρωτῶν τινες ἔτι καὶ νῦν, ¹⁰ οἷς κόσμος καλῶς τῆτο δρᾶν, καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν, ¹¹ τὰς φύσεις τῶν καταπλεόντων πανταχῆ ὁμοίως ἐρωτῶντες, εἰ λησαί εἰσιν· ¹² ὡς ἔτε ὦν πυνθανού) ἀπαξίνετων τὸ ἔργον, οἷς τ' ὀπιμελὲς ἢ εἰδέναι, ἐκ ὀνειδίζοντων. ἐληίζοντο δὲ καὶ κατ' ἠπικρου ἀλλήλους. καὶ ¹³ μέχρι τῆδε πολλὰ τῆς Ἑλλάδος τῶ παλαίω

λαιῶ τρόπῳ νέμεται, περί τε Λοκρῆς τῆς Ὀζόλας, καὶ Αἰτωλοῦς, καὶ Ἀκαρνανίας, καὶ τῆς ταύτης ἤπειρον. ²τό, τε σιδηροφορέῃ τούτοις τοῖς ἡπειρώταις, ἀπὸ τῆς παλαιᾶς λεγείας, ἐμμεμένηκε.

Πᾶσα γὰρ ἡ Ἑλλάς ἐσιδηροφόρει, ἀπὸ τὰς ἀφράκτους τε οἰκίσεις, καὶ ἐκ ἀσφαλεῖς παρ' ἀλλήλων ἐφόδες· ³καὶ ξυνήθη τῶν δίαιταν μεθ' ὅπλων ἐποιήσαντο, ὡσπερ οἱ βάρβαροι. σημειῶν δ' ἐς ταῦτα τῆς Ἑλλάδος ἐτι ἔτω νεμόμενα, τῶν ποτὲ καὶ ἐς πάντας ὁμοίων ἀγριτημάτων. ⁴ἐν τοῖς πρώτοις δὲ Ἀθλιῶται τὸν τε σίδηρον κατέδεικτο, καὶ ⁵ἀνεμμένη ἢ διαίτη, ἐς τὸ τρυφερώτερον μετέστησαν. ⁶καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τῶν εὐδαιμόνων, ἀπὸ τὸ ἀβροδίαλον, ἐ πολὺς χρόνος ἐπειδὴ χιλιῶνας τε λινοῦς ἐπαύσαντο φοροῦντες, καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐν ἔρσει κρωβύλον ἀναδόμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν. ⁷ἀφ' ἧ καὶ Ἰώνων τῆς πρεσβυτέρης, κατὰ τὸ ξυγγενές, ἐπιπολὺ αὐτῆ ἡ σκευὴ κατέχευε. μετρίᾳ δ' αὖ ἐδίητι, ⁸καὶ ἐς τὸν νῦν τρόπον, πρώτοις Λακεδαιμόνιοι ἐχρήσαντο, καὶ, ἐς τὰ ἄλλα, ⁹πρὸς τῆς πολλῆς, οἱ τὰ μείζω κερτημένοι, ἰσοδίατοι μάλιγα κατέστησαν. ἐγυμνάθησάν τε πρώτοι, καὶ ἐς τὸ φανερὸν ἀποδύτες, ¹⁰λίπα, μετὰ τῆς γυμνάσεως, ἠλείψαντο. τὸ δὲ πάλαι, καὶ ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ ἀγῶνι, διαζώματα ἔχοντες περὶ τὰ αἰδοῖα οἱ ἀθληταὶ ἠγωνίζοντο· καὶ ἐ πολλὰ ἔτη ἐπειδὴ πέπαυται. ἐτι δὲ, ¹¹καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις ἐσιν οἷς νῦν, καὶ μάλιγα τοῖς Ἀσιανοῖς, πυγμῆς καὶ πάλης ἀθλα τίθεται, καὶ διεζωσμένοι τοῦτο δρῶσι. πολλὰ δ' ἂν καὶ ἄλλα τίς ἀποδείξειε τὸ παλαιὸν Ἑλληνικὸν ὁμοίότροπα τῶν νῦν βαρβαρικῶν ἀγριτωμένων.

Τῶν δὲ πόλεων ὅσαι μὲν νεώτατα ᾤκίσθησαν, ¹²καὶ ἤδη πλωϊμωτέρων ὄντων, περιουσίας μᾶλλον ἔχουσαι χρημάτων, ἐπ' αὐτοῖς τοῖς ἀγίγαλοῖς τέχεσιν ἐκτίζοντο, καὶ τοὺς ἰδ-

μας

μὲς ἀπελάμβανον, ἑμπορίας τε ἕνεκα καὶ τῆς πρὸς τοὺς προσοίκους ἕκαστοι ἰσχύος· αἱ δὲ παλαιαί, διὰ τὴν ληθείαν ἑπιπολὺ ἀντιχρῆσαι, ἀπὸ θαλάσσης μᾶλλον ὠκίδησαν, αἱ τε ἐν ταῖς νήσοις καὶ ἐν ταῖς ἠπείροις. ἔφερον γὰρ ἀλλήλους τε καὶ τῶν ἄλλων ὅσοι, ὄντες ἐ θαλάσσιοι, κάτω ὄκυν· καὶ μέχρι τῆδε ἔτι ἀνωκισμένοι εἰσί.

Καὶ ἔχ ἦσον ληθαὶ ἦσαν οἱ νησιῶται, Κᾶρες τε οὐλῆς καὶ Φοίνικες· ἔτοι γὰρ δὴ τὰς πλείστας τῶν νήσων ἔκησαν. μαρτύριον δὲ· ἤλθε γὰρ καθαιρομένης ὑπὸ Ἀθηναίων, ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ, καὶ τῶν Θηκῶν ἀνααιρεθειῶν, ὅσαι ἦσαν τῶν τεθνεώτων ἐν τῇ νήσῳ, Ἐπιερ ἡμισυ, Κᾶρες ἐφάνησαν, γνωδέντες τῇ τε σκευῇ τῶν ὄπλων ξυντεταμμένη, καὶ τῷ τρόπῳ ὃ ἔτι θάπτουσι. κατὰσάβητος δὲ τῷ Μίνω ναυλικῷ, ἑπλωϊμώτερα ἐγένετο παρ' ἀλλήλους· οἱ γὰρ ἐκ τῶν νήσων κακῆργοὶ ἀνέστησαν Ἐπ' αὐτοῦ, ὅτεπερ καὶ τὰς πολλὰς αὐτῶν κατῶκιζε· καὶ οἱ παρὰ θαλάσσαν ἀνδρωποὶ μᾶλλον ἤδη τῶν κῆσι τῶν χρημάτων ποιούμενοι, βεβαιότερον ἔκουν· καὶ τινες καὶ τεῖχη περὶβέβαλλοντο, ὡς ἑπλεσιώτεροι ἐαυτῶν γιγνόμενοι. ἐφιέμενοι γὰρ τῶν κερδῶν, οἱ τε ἦσους ἔπιέμενον τῆν τῶν κρησιῶν δουλείαν, οἱ τε δυνατώτεροι, περὶουσίας ἔχοντες, προσηποιοῦντο ἔπιηκόους τὰς ἐλάσσους πόλεις. καὶ ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ μᾶλλον ἤδη ὄντες, ὑπέρω χροῶν ἐπι Τροίαν ἐγράτευσαν.

* * *

Ἡ ΠΑΤΣΑΝΙΟΥ τῷ Λακεδαιμόνιαι αἰτία καὶ θάνατος.

Ἐπειδὴ Πausanias ὁ Λακεδαιμόνιαι, τοπρῶτον μελαπεμφθῆς ἔπι Σπαρτιατῶν ἔπι τῆς ἀρχῆς τῆς ἐν Ἐλλησῶν τῳ, καὶ κρηθῆς ἔπι αὐτῶν, ἑπὶ αὐτῶν μὴ ἀδικεῖν, δημοσίαι μὲν ἐκέτι ἐξεπέμφθη, ἑδίαι δὲ αὐτὸς ἑπὶ τριήρη λαβῶν Ἐρμιονίδαι.

νίδα, ἀνευ Λακεδαιμονίων, ἀφικνεῖται εἰς Ἑλλάσποντον, τῷ μὲν λόγῳ, ἐπὶ τὸν Ἑλληνικὸν πόλεμον, τῷ δὲ ἔργῳ, τὰ πρὸς βασιλεία πράγματα βεβλόμενος πράσσειν. ὥσπερ κὲ τοῦ πρώτου ἐπεχείρησεν, ἐφιέμενος τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχῆς. εὐερεσίαν δὲ ἄπο τῆδε πρώτου εἰς βασιλεία κατέθετο, κὲ τῆ παντὸς πράγματος ἀρχὴν ἐποίησατο. Βυζάντιον γὰρ ἑλὼν, τῆ προτέρα παρυσία, μὲν τὴν ἐκ Κύπρου ἀναχώρησιν, (ἔχον δὲ Μῆδοι αὐτὸ, κὲ βασιλέως προσηκόντες τινες κὲ ξυγγενῆς, οἳ ἐάλωσαν ἐν αὐτῷ) τότε τούτους ἔξ ἔλαβεν, ἄσποπέμπα βασιλεῖ κρύφα τῶν ἄλλων ξυμμαχῶν. τῷ δὲ λόγῳ, αἰπέδρασαν αὐτόν. ἔπρασε δὲ ταῦτα μὲν Γογγύλῳ τοῦ Ἐρετριέως, ὃπερ ἐπέτρεψε τό, τε Βυζάντιον κὲ τοὺς ἀχμαλώτους. ἔπεμψε δὲ κὲ ἐπισολὴν τὸν Γόγγυλον φέροντα αὐτῷ. ἐνεγέγραπτο δὲ τάδε κὲ ἐν αὐτῇ, ὡς ὕστερον ἀνευρεῖθῃ.

“ Πausanias ὁ ἡγεμὼν τῆς Σπάρτης τούσδε τέ, σοι
 “ χαρίζομαι βεβλόμενον, ἄσποπέμπα, δορεῖ ἑλὼν. κὲ γνώ-
 “ μῳ ποιῶμαι, εἰ κὲ σοι δοκεῖ, θυγατέρα τε τὴν σὺν
 “ γῆμαι, κὲ σοι Σπάρτῳ τε κὲ τὴν ἄλλῳ Ἑλλάδα ὑπο-
 “ χάριον ποιῆσαι. δυνατὸς δὲ δοκῶ εἶναι ταῦτα πράξαι, με-
 “ τὰ σοῦ βεβλουμένου. εἰ οὖν τί σε τούτων ἀρέσκει, πέμ-
 “ πε ἄνδρα πιστὸν ὅπῃ θάλαοσαν, δι’ οὗ, τολοιπὸν, τὰς λόγους
 “ ποιησόμεθα.”

Τοσαῦτα μὲν ἡ γραφὴ ἐδήλῃ. Ξέρξης δὲ ἦδη τε τῇ ἐπι-
 σολῇ, κὲ ἄσποπέμπα Ἀρτάβαζον τὸν Φαρνάκην ὅπῃ θάλαοσαν,
 κὲ κελεύει αὐτὸν τὴν τε Ἐπασκυλίτιν σατραπείαν παραλα-
 βεῖν, Μεγαβάτῳ ἀπαλαξάνῃ, ὅς πρότερον ἦρχε· κὲ παρὰ
 Πausanias, εἰς Βυζάντιον, ἐπισολὴν ἀντεπέστειλε αὐτῷ, ὡς
 τάχιστα ἀσποπέμπα, κὲ τὴν σφραγίδα ἄσποδείξαι. κὲ ἦν τι
 αὐτῷ Πausanias παραγγέλλῃ περὶ τῶν ἑαυτῷ πραγμάτων,
 πράσσειν

πράσσειν ὡς ἄριστα καὶ πιστότατα. ὁ δὲ ἀφικόμενος, τά τε ἄλλα ἐποίησεν ὡσπερ ἤρπτο, καὶ τὴν ἑπιτολίαν διέπεμψεν· αὐτεγγράπτο δὲ τάδε.

“Ὡςδε λέγει βασιλεὺς Πέρσης Πausανία, καὶ τῶν ἀνδρῶν, ἔς μοι πέραν θαλάσσης ἐκ Βυζαντίος διέσωσας, καί σεταί σοι εὐεργεσία ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ ἰσαὶ ἀνάγραπτο, καὶ τοῖς λόγοις τοῖς ἑσὸν σου ἀρέσκομαι· καὶ σε μήτε νῦξ, μήδ’ ἡμέρα ἐπιχέτω, ὥς ἀνείναι πράσσειν τί ὦν ἐμοὶ ὑπὸ τῆς μηδὲ χρυσῆ καὶ ἀργύρεα δαπάνῃ κεκωλύθω, μηδὲ γρατῆς πλήθει, ἴσσοι δὲ παραγίγνισθαι. ἀλλὰ μετ’ Ἀρταβάξου ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, ὃν σοι ἴπεμψα, πρῶτος, θαρσύν, καὶ τὰ ἐμὰ καὶ τὰ σὰ, ὅπη κάλλιπα καὶ ἄριστα ἔξει ἀμφοτέροισι.”

Ταῦτα λαβὼν ὁ Πausανίας τὰ γράμματα, ὧν καὶ πρότερον ἐν μεγάλῳ ἀξιώματι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν Πλαταιάσιν ἡγεμονίαν, πολλῶν τότε μᾶλλον ἤρτο, καὶ οὐκ ἐτι ἠδύνατο ἐν τῷ καθιστώτῳ τρέπῳ βιοτεύειν· ἀλλὰ, σκευὰς τε Μηδικὰς ἐνδύμενος, ἐκ τοῦ Βυζαντίος ἐξήει, καὶ διὰ τῆς Θράκης πορευόμενος αὐτὸν Μῆδοι καὶ Αἰγύπτιοι ἰδορυφόρουσιν τράπεζάν τε Περσικὴν παρετίθει, καὶ κατέχειν τὴν διάνοιαν ἐκ ἠδύνατο, ἀλλ’ ἐργοῖς βραχέσι προδήλως ἅ τῇ γνώμῃ μειζρόνως ἐπέπειτα ἐμελλε πράξειν. δυσπρόσοδόν τε αὐτὸν παρεῖχε, καὶ τῇ ὀργῇ ἔτω χαλεπῇ ἐχρήτο ἐς πάντας ὁμοίως, ὥς μηδένα δύνασθαι προσιέναι. διόπερ καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἔχῃ ἦκιστα ἡ ζυμμαχία μέλλεσθαι.

Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι αἰδομένοι, τό, τε πρῶτον δι’ αὐτὰ ταῦτα ἀνεκάλεσαν αὐτόν, καὶ ἐπειδὴ τῇ Ἑρμιονίδι νηὶ τοδεύτερον ἐκπλεύσας, οὐ κελευσάντων αὐτῶν, τοιαῦτα ἐφάινετο ποιῶν· καὶ ἐκ τῆς Βυζαντίος βίβλῳ ὑπὸ Ἀθηναίων ἐκπολιορκηθεὶς, ἐς μὲν τὴν Σπάρτην ἐκ ἐπανεχώρει, ἐς δὲ Κολωνάς

νάς τὰς Τρωϊάδας ἰδρυθεὶς, πράσων τε ἐσηγγέλλετο αὐ-
 τοῖς ἐς τὰς βαρβάρους, καὶ ἐκ ἑπ' ἀγαθῶ τλῶ μόνην ποιή-
 μενⓄ· ἔτω δὴ ἐκέτι ἑπέχον, ἀλλὰ πέμψαντες κήρυκα οἱ
 Ἐφορροί, καὶ σκυτάλλω, ἔπειον τῷ κήρυκος μὴ λείπεσθαι· εἰ
 δὲ μὴ, πόλεμον αἰπῶ Σπαρτιάτας προαγορεύειν. ὁ δὲ,
 βεβλόμενος ὡς ἦκιστα ὑποπίος εἶναι, καὶ πιγεύων χρήμασι Δαγ-
 λίσσιν τὴν Δαβόλην, ἀνεχώρει τοδεύτερον ἐς Σπάρτην. Καὶ
 ἐς μὴν τλῶ εἰρητικῶ ἰσπίπτει, τοπρῶτον, ὑπὸ τῶν Ἐφόρων
 (ἔξεσι δὲ τοῖς Ἐφόροις τὸν βασιλέα δρᾶσαι τοῦτο) ἔπει-
 τα Δαπραξάμενος, ὕστερον ἐξῆλθε, καὶ καθίστησιν ἑαυτὸν ἐς
 κρίσιν πῶς βελομένοις περὶ αὐτῶν ἐλέγχαν.

Καὶ φανερόν μιν εἶχον ὑδὲν οἱ Σπαρτιάται σημεῖον, ἔτε
 οἱ ἐχθροὶ, ἔτε ἢ πᾶσα πόλις, ὅτω, ἂν, πιγεύσαντες βεβαίως,
 ἐτιμωρῶντο ἄνδρα γένους τε τοῦ βασιλείης ὄντα, καὶ, ἐν τῷ
 παρόντι, τιμῶν ἔχοντα. Πλείσαρχον γὰρ τὸν Λεωνίδα,
 ὄντα βασιλέα καὶ νέον ἔτι, ἀνεψιὸς ὦν, ἐπετρόπευεν. ὑπο-
 ψίας δὲ πολλὰς παρεῖχε, τῇ τε παρανομίᾳ, καὶ ζυλώσει
 τῶν βαρβάρων, μὴ ἴσⓄ βέλεσθαι εἶναι τοῖς παρῶσι. τὰ τε
 ἄλλα αὐτῷ ἀνεσκόπευ, εἴτι περὶ ἐξεδεδιήτητο τῶν καθεστῶ-
 των νομίμων, καὶ ὅτι, ἐπὶ τὸν τρίποδά ποτε, τὸν ἐν Δελφοῖς,
 ὃν ἀνέθεσαν οἱ Ἕλληνες ὄσοι τῶν Μήδων ἀκροθίνιον, ἠξίωσεν
 ἄπυράσασθαι αὐτὸς, ἰδίᾳ, τὸ ἐλεγῆον τότε,

Ἑλλήνων ἀρχηγός, ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων,

Παυσανίας, Φοῖβω μνήμ' ἀνέθηκε τότε.

τὸ μὲν οὖν ἐλεγῆον οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐξεκόλασαν, εὐθύς
 τότε, ὄσοι τῷ τρίποδοⓄ, τέτο. καὶ ἐπέγραψαν, ὀνομασί,
 τὰς πόλεις, ὅσαι ζυγκαθελεῖσαι τὸν βάρβαρον, ἐψησαντο ἀνά-
 θεμα. τοῦ μίντοι Παυσανίης ἀδικημά καὶ τὰτ' ἐδοκεῖ εἶναι,
 καὶ ἐπεὶ γε δὴ ἐν τέτῳ καθεστήκει, πολλῶ μᾶλλον παρόμοιον
 πραχθῆναι ἐφαίνετο τῇ παρεσῇ Δαμοῖα. ἐπυρδάνοντο δὲ

καὶ

καὶ εἰς τὰς Εἰλώτας πρᾶσαν τι αὐτὸν. καὶ ἦν δὲ ἕτως.—
 ἰλευθέρωσίν τε γὰρ ὑπὸ ἀρχῆν αὐτοῖς καὶ πολιτείαν, ἦν ξυ-
 επανασῶσι, καὶ τὸ πᾶν ξυγκατεργάσονται. ἀλλ' ἐδ' ὧς,
 ἐδὲ τῶν Εἰλώτων μίλυταῖς τισὶ πισεύσαντες, ἤξιωσαν νεώ-
 τερόν τι ποιῆν εἰς αὐτὸν· χρημενοὶ τῷ τρόπῳ ὕπερ εἰώ-
 θασιν εἰς σφᾶς αὐτὰς, μὴ ταχεῖς εἶναι πρὸ ἀνδρῶν Σπαρ-
 τιάτε, ἀνευ ἀναμφισβητήτω τεκμηρίων, βελεῦσαί τι ἀνή-
 κεσον· πρὶν γε δὴ αὐτοῖς, ὡς λέγεται, ὁ μέγλων τὰς τελευ-
 ταίας βασιλεῖ ἑπιτολὰς πρὸς Ἀρτάβαζον κομιῆν, ἀνὴρ Ἀρ-
 γίλιⓄ, παιδικὰ ποτὶ ὧν αὐτῆ, καὶ πισότατⓄ ἐκείνω, μνη-
 τὴς γίγνεται· δέσας, κατὰ ἐνθύμησίν τινα, ὅτι ἐδέξαι πω
 τῶν πρὸ ἑαυτῆ ἀγγέλου πάλιν ἀφίκετο. καὶ ἵ παραποιησά-
 μενος σφραγιδα, ἵνα, ἦν ψευδοῦ τῆς δόξης, ἡ καὶ ἐκείνος με-
 ταγράψαι τι αἰτήσῃ. μὴ ἑπιγνώ, λύει τὰς ἑπιτολὰς, ἵ ἐν
 αἴς, ὑπονοήσας τὸ τοιῶτον προσηπεσάλλθαι, καὶ αὐτὸν εὔρεν
 ἐγγεγραμμένον κτείνειν.

Τότε δὴ οἱ Ἐφοροὶ, δέξαντες αὐτῆ τὰ γράμματα, μάλ-
 λον μὲν ἐπίστευσαν, αὐτήκοοι δὲ βεληθέντες ἔτι ἡμίονο αὐ-
 τοῦ Πausανίης τὶ λέγοντⓄ, ὅπο παρασκευῆς, τοῦ ἀνδρῶπε
 ἐπὶ Ταίναρον ἰκέτε οἰχομένε, καὶ σκλωπασαμένε διπλῆν Δα-
 φράγματι καλύβλω· εἰς τὴν τῶν τε Ἐφόρων ἰντὸς τινὰς ἐ-
 κρυψε, καὶ Πausανίης ἵ ὡς αὐτὸν ἐλθόντⓄ, καὶ ἐρωτῶντος τὴν
 πρόφασιν τῆς ἰκείεας, ἵδοντο πάντα σαφῶς, αἰτιωμένε
 τῆ ἀνδρῶπε τὰ τε πρὸ αὐτῆ γραφέντα, καὶ τᾶλλα ὅπο-
 φαίνοντⓄ· καθ' ἕκαστον, ὅ ὡς ἐδὲν πώποτε αὐτὸν, ἐν ταῖς
 πρὸς βασιλεῖ Δακονίαις, παραβάλαιτο, ἵ προτιμηθείη δ', ἐν
 ἴσω τοῖς πολλοῖς τῶν Δακόνων, ὅποθανεῖν· κτείνε αὐτὰ τε
 ταῦτα ξυνομολογοῦντⓄ, καὶ πρὸ τοῦ παρόντⓄ ἐκ ἐώνιος
 ἐργίσεσθ, ἵ ἀλλὰ πῖσιν, ἐκ τῆ ἱερῆ, διδόντⓄ, τῆς ἀνασά-
 σεως,

σεως, ἡ ἀξιῶντος ὡς τάχις πορεύεσθαι, καὶ μὴ τὰ πρα-
σόμενα ἀσφαλύνειν.

Ακέσαντες δὲ ἀκριβῶς, τότε μὲν ἀπῆλθον οἱ Ἐφοροὶ
βεβαίως δὲ ἤδη εἰδότες, ἐν τῇ πόλει τὴν ξύλληψιν ἐποιεῖντο.
λέγεται δ' αὐτὸν μέλλοντα ξυλληφθῆσεσθαι ἐν τῇ ὁδῷ, ἐνὸς
μὲν τῶν Ἐφόρων τὸ πρόσωπον προσιόντων ὡς εἶδε, γυνῶ-
ναι ἑφ' ᾧ ἔχωρε· ἄλλε δὲ νεύρατι ἀφανῆ χρησαμένε, καὶ
δηλώσαντων εὐνοίᾳ, πρὸς τὸ ἱερῷ τῆς Ἐκαλιόικε χωρῆσαι
δρόμῳ, καὶ προκαταφυγεῖν· ἦν δὲ ἐγγυὸς τὸ τέμενος καὶ ἐς
οἴκημα ἕκ μίγα, ὃ ἦν τῆ ἱερῶ, ἰσελθῶν, ἵνα μὴ ὑπαίθ-
ριος ταλαιπωροῖ, ἰσύχαζεν. οἱ δὲ, τοπαραυτικά μὲν ὑπέ-
ρησαν τῇ διώξει· καὶ δὲ τῆτο, τῆ τε ἀκίματων τὸν ὄρθρον
ἀφῆλον, καὶ τὰς θύρας, ἔνδον ὄντα τηρήσαντες αὐτὸν, καὶ
ἄπολαβόντες εἶσω, ἀπωκοδόμησαν· προσκαθεζόμενοι τε,
ἐξεπολιόρησαν λιμῶ. καὶ μέλλοντων αὐτοῦ ἀπεψύχην, ὅσ-
περ ἔχεν ἐν τῷ οἴκηματι, αἰδόμενοι, ἐξάγουσιν ἐκ τοῦ ἱεροῦ
ἔτι ἔμπνευ ὄντα· καὶ ἐξάχθεις ἀπέθανε παραχρηῖμα. καὶ
αὐτὸν ἐμέλησαν μὲν ἐς τὸν Καιάδαν, ὅπερ τοὺς κακούρ-
γησ ἐμβάλλαν εἰώθεισαν. ἔπειτα ἔδοξε πλησίον πε κατο-
ρύξαι. ὃ δὲ θεὸς ὃ ἐν Δελφοῖς—“ τὸν τε τάφον”—ὑπερῶν
ἔχρησε τοῖς Λακεδαιμονίοις—“ μετενεγκῆν ὅπερ ἀπί-
“ θανε,” (καὶ νῦν κεῖται ἐν τῷ προτεμενίσματι, ὃ γραφῆ εἶ-
λαι δηλοῦσι) “ καὶ ὡς ἀγῶ αὐτοῖς ὅν τὸ πεπραγμένον,
“ δύο σώματα ἀνδ' ἐνὸς τῇ Ἐκαλιόικῳ ἀπεδοῦναι.” οἱ
δὲ, ποιησάμενοι χαλκοῦς ἀνδριάντας δύο, ὡς ἀντὶ Παυσαν-
νίς, ἀνέθησαν.

¹ Ἐκ τῆ τῆς ΕΤΓΓΡΑΦΗΣ δευτέρῃ.

* * *

² Ὁ τῶν ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΛΟΙΜΟΣ.

Τῷ δὲ θύρῃς εὐθύς ἀρχομένη, Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ³ τὰ δύο μέρη, ὡσαυτὴ καὶ τοπρῶτον, ⁴ ἰσέβαλον ἐς τὴν Ἀττικὴν, (ἦγετο δὲ Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεὺς) καὶ καθεζόμενοι ἐδήμην τὴν γῆν. καὶ ὄντων αὐτῶν ἐπολλὰς πῶ ἡμέρας ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἡ νόσος ⁵ πρῶτον ἤρξατο ἡμείων τοῖς Ἀθωαίοις, λεγόμενον μὲν καὶ πρότερον πολλαχόσε ἐκγατασκῆψαι, καὶ παρὶ Λῆμνον καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις· οὐ μόντοι τοσοῦτός γε λοιμὸς, οὐδὲ φορὰ, οὕτως ἀνθρώπων οὐδαμοῦ ἐμνημονεύετο ἡμείων. οὔτε γὰρ ἰατροὶ ἤρκεν τοπρῶτον. θεραπεύοντες ἀγνοῖα, ἀλλ' αὐτοὶ μάστιγα ἔθνησκον ὄσω καὶ μάστιγα προσήεσαν, οὔτε ἄλλη ἀνθρωπεία ἔτιχη ἕδεμῖα. ὅσα τε πρὸς ἰεργίῃς ἰκέτευσαν, ἢ μαντείοις, καὶ τοῖς τοιοῦτοις ἐχρήσαντο, πάντα ἀνωφελῆ ἦν. ⁷ τελευτῶντές τε αὐτῶν ἀπίεσαν, ὡπὸ τοῦ κακοῦ νικώμενοι.

Ἡρξατο δὲ τὸ μὲν πρῶτον, ὡς λέγεται, ἐξ Αἰθιοπίας τῆς ὑπὲρ Αἰγύπτου, ἐπειτα δὲ καὶ ἐς Αἴγυπτον καὶ Λιβύην κατέβη, καὶ ἐς τὴν βασιλείως γῆν τὴν ποικίλην. ἐς δὲ τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἐξαπιναιῶς ἐνέπεσε· καὶ τοπρῶτον ἐν τῷ Πειραιεῖ ⁸ ἤφατο τῶν ἀνθρώπων, ὡσεὶ καὶ ἐλέχθη ὑπὸ αὐτῶν, ὡς οἱ Πελοποννήσιοι φάρμακα ἐσβεβλήκοιεν ἐς τὰ φρέατα. κρῆναι γὰρ ἔπω ἦσαν αὐτόθι. ὕστερον δὲ, καὶ ἐς τὴν ἄνω πόλιν ἀφικετο, καὶ ἔθνησκον πολλῶν μᾶλλον ἤδη.—λεγέτω μὲν οὖν παρὶ αὐτῆς, ὡς ἕκαστος γιγνώσκει,—καὶ ἰατρὸς, καὶ ἰδιώτης,—⁹ ἀφ' ὅτε εἰκὸς ἦν ἡμείων αὐτὸ, καὶ τὰς αἰτίας, ἄσιντας νομίζουσα, τσαύτης μεταβολῆς, ἱκανὰς εἶναι δύναμιν ἐς τὸ μεταστῆσαι οὐκ ἐγὼ δὲ

ἔτι δὲ τε ἰσχυρὸν λίξω, καὶ ἀφ' ὧν ἂν τις σκοπῶν, — εἴποτε καὶ λίθους ἐπιπέσει, — μάλις ἂν ἔχοι, τὴν προειδώς, μὴ ἀγνοεῖν. ταῦτα δηλώσω, αὐτὸς τε νοσήσας, καὶ αὐτὸς ἰδὼν ἄλλας πάσχοντας.

Τὸ μὲν γὰρ ἔτ^ο, ὡς ὠμολογεῖτο, ἐκ πάντων μάλις ἀπὸ ἐκείνου ἄνοσον ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας ἐτύχαιεν ὄν. εἰ δὲ τις καὶ προέκαινέ τι, ἐς τῆτο πάντα ἀπεκρίθη. τὴς δ' ἄλλης ἀπ' ὑδραμίας προφάσεως, ἀλλ' ἐξαίφνης, ὑγιεῖς ὄψας, πρῶτον μὲν τῆς κεφαλῆς θέρμαι ἰσχυραὶ, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἐρυθρήματα καὶ φλόγῳσις ἐλάμβανε. καὶ ² τὰ ἐντὸς, ἢ τε φάρυγγ καὶ ἢ γλώσσα, εὐδὺς αἰμαῖώδη ἦν, καὶ ³ πνεῦμα ἄστοπον καὶ δυσῶδες ἠφίει· ἔπειτα, ἐξ αὐτῶν πύαρμος καὶ βράγχ^ο ἐπεγίγνετο. καὶ, ἐν ἑπολλῶ χρόνῳ, κατέβαινε ἐς τὰ στήθη ὁ πόσιος, καὶ βηχὸς ἰσχυρὸς καὶ ὁπότε ⁴ ἐς τὴν καρδίαν σπυρίξαι, ἀνεξερφέ τε αὐτῶν, καὶ ἄστοκαθάρσεις χολῆς, πᾶσαι ὅσαι ἐπὶ ἰατρῶν ὠνομασμένοι εἰσὶν, ἐπήεσαν, καὶ αὐταὶ καὶ ταλαιπωρίας μεγάλης. ⁵ λύξ τε τοῖς πλείοσι ἐνέπιπτε κενὴ, πᾶσμον ἐνδιδῶσα ἰσχυρὸν, τοῖς μὲν, ⁶ καὶ ταῦτα, λωφίσαντα, τοῖς δὲ, καὶ πολλῶ ὑστερον. καὶ τὸ μὲν, ἔξωθεν ἀποτομένῳ, σῶμα ἐκ ἄγαν θερμὸν ἦν, ἔτε χλωρὸν, ἀλλ' ἐπέερθρον, ⁷ πελιδνὸν, φλυκταίναις μικραῖς καὶ ἔλκεσιν ἐξλωθηκός· τὰ δὲ ἐντὸς ἔτος ἐκαίετο ὥστε μήτε τῶν πάνυ λεπτῶν ἱματιῶν καὶ σινδόνων τὰς ὀπιβολὰς, ⁸ μήτ' ἄλλο τι ἢ γυμνὸν ἀνεχέσθαι, ἠδισά τε ἂν ἐς ὕδωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτὸς ρίπτειν. καὶ ποδοί, τῆτο, τῶν ἡμελημένων (ἀνδρῶπων) καὶ ἔδρασαν ἐς φρέατα, ἀπαύσω τῆ δίψῃ ξυνεχόμενοι. ⁹ καὶ ἐν τῶ ὁμοίῳ καθεισθήκει τό, τε πλέον καὶ ἔλαστον ποτόν. καὶ ¹⁰ ἢ ἄσπυρία τῆ μὴ ἰσχυράσθαι καὶ ἢ ἀγρυπνία ἐπέκειτο Διαπαντός· καὶ τὸ σῶμα, ὅσον περ χρόνου καὶ ἢ νόσ^ο ἀκμάζου, οὐκ ἐμαραίνετο, ἀλλ' ἀντέχε, παρὰ δόξαν, τῆ ταλαιπωρία. ὥστε ἢ

διεφθέρουτο

διεφθέρντο οἱ πλεῖστοι ἐνναταῖοι καὶ ἑβδομαῖοι ὑπὸ τῆ ἐπιλο-
καύματος, ἔτι ἔχοντες τι δυνάμειος, ἢ, οἱ Δισφύγοιεν, ἐπι-
καλίουτ[⊕] τῆ νοσήματ[⊕] ἐς τὴν κοιλίαν, καὶ ἐλκώσιώς τε
ἂν αὐτῇ ἰχυραῖς ἐγγινομένης, καὶ Δισφύγοιαις ἅμα ἀκράτε ἐπι-
πιπίσεως, οἱ πολλοὶ, ὕστερον, Δισφύγοιαις ἀδύνατον, διεφθέρντο.
[καὶ—] διεξήκει γὰρ διὰ παντὸς τῆ σῶματος ἀνωθεν ἀρχαίμε-
νον τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ πρῶτον ἰδρυθῆναι κακόν.—³ καὶ ἔτις ἐκ
τῶν μεγίστων περὶ γίνετο, ἔτις γὰρ ἀκρωτηρίων ἀνίληψις αὐ-
τῆ ἐπεσῆμαινε. κατίσκηπτε γὰρ καὶ ἐς τὰ αἰδοῖα, καὶ ἐς
ἄκρας χεῖρας, καὶ πόδας· καὶ πολλοὶ, γερισκόμενοι τέτων, διέ-
φουγον· ἔτις δ' οἱ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν. τοὺς δὲ καὶ λήθη
ἐλάμβανε, παραυλικά, ἀνασάνας, τῶν πάλιν ὁμοίως, καὶ ἡγ-
νόησαν σφᾶς τε αὐτὰς καὶ τὰς ἐπιτηθείας.

Γενόμενον γὰρ κρῆσον λόβη τὸ ἴδιον τῆς νόσου, τὰ τε ἄλλα
χαλεπωτέρως ἢ κατὰ τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν προσπίπτειν
ἐκάσῳ, καὶ ἐν τῷδε ἐδήλωσε μάλιστα ἄλλο τι ὄν ἢ τῶν ζυθῶ-
νων τι. τὰ γὰρ ὄρνεα καὶ τετράποδα, ὅσα ἀνθρώπων ἄπτε-
ται, πολλῶν ἀτάφων γινομένων, ἢ ἐκ προσήκει, ἢ γευσάμενα
διεφθέρετο. τεκμήριον δὲ, τῶν μὲν τοιούτων ὀρνίθων ἐπι-
ληψις σαφῆς ἐγένετο, καὶ ἐκ ἐωρῆτο ἔτι ἄλλως, ἔτι περὶ
τοιούτων ἐδέν. οἱ δὲ κύνες μᾶλλον αἰδοῖσιν παρῆχον τῆ ἀπε-
βαίνοντος, Δισφύγοιαις τὸ ζυθῶν ἀδύνατον.

Τὸ μὲν ἔννομημα, —πολλὰ καὶ ἄλλα ὁ παραλιπίνοι ἀτο-
πίας, ὡς ἐκάσῳ ἐτύγχανε τι Δισφύγοντος ἐτέρῳ πρὸς ἔτε-
ρον γινομένου, —τοιούτων ἢ ἐπίπαν τὴν ἰδέαν. καὶ ἄλλο πα-
ρελύπει, κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον, ἐδέν τῶν εἰωθῶτων· ὁ δὲ καὶ
γένετο, ἐς τῆτο ἐτελεύτα. ἔθνησκον δὲ, οἱ μὲν, ἀμελεῖα,
οἱ δὲ, καὶ πάνυ θεραπευόμενοι. ἐν τε ἐδέν κατέστη ἴαμα,
ὡς εἰπεῖν, ὅ, τι χρῆν προσφέροντας ὠφελεῖν. τὸ γὰρ τῷ
ζυθῶν ἀδύνατον, ἄλλον τῆτο ἔβλαπτε. ἰσῶμά τε αὐταρκῆς ὄν ἐδέν

διεφάνη πρὸς αὐτὸ, ἰχύθη περὶ ἡ ἀδενείας, ἀλλὰ πάντα
 ξυνίρει, καὶ τὰ πάση Δραίτη Θεραπευόμενα. δεινότατον δὲ
 παντὸς ἦν τὸ κακῆ, ἢ τε ἀθυμία, ἐπότε τὶς αἰδοίτο κάμ-
 νων, (πρὸς γὰρ τὸ ἀνέλπιστον εὐθύς τραπόμενοι τῇ γνώμῃ,
 πολλῶν μᾶλλον προίεντο σφᾶς αὐτῆς, καὶ ἐκ ἀντήχου) καὶ
 ὅτι ἕτερος ἀφ' ἑτέρου, Θεραπείας ἀναπιμπλάμενοι, ὡς-
 περ τὰ πρόβατα, ἔθνησκον· καὶ τὸν πλείον φθόρον τῆτο
 ἐνεποίει. ἄτε γὰρ μὴ θέλοιεν, δεδιότες, ἀλλήλοις προσίεναι,
 ἀπώλλυντο ἔρημοι, καὶ οἰκίαι πολλαὶ ἐκενώθησαν ὑπερὶ τῆ
 Θεραπείουτος· ἢ τε προσίειεν, διεφθέρηοντο· καὶ μάλιστα οἱ
 ἀρετῆς τὶ μεταποιούμενοι. αἰσχύνῃ γὰρ ἠφείδεν σφῶν αὐτῶν,
 ἰσίωντες παρὰ τῆς φίλας, ἐπεὶ καὶ τὰς ὀλοφύρσαις τῶν ὑπο-
 γιγνομένων τελευτῶντες καὶ οἱ οἰκεῖοι ἐξέκαμνον, ὑπὸ τῆ πολ-
 λῆ κακῆ νικώμενοι. ὑπεπλέον δὲ ὅμως οἱ Δραπευυγότες τὸν
 τε θνησκόντα καὶ τὸν πονέμενον ὠκτίζοντο, Δρα τὸ προειδέναι
 τε, καὶ αὐτῶν ἤδη ἐν τῷ θαρσαλέῳ εἶναι. δις γὰρ τὸν αὐτὸν,
 ὡσεὶ καὶ κλάνειν, ἐκ ἐπελάμβανε. καὶ ἑμακαρίζοντό τε ὑπὸ
 τῶν ἄλλων, καὶ αὐτοὶ τῷ παραχρῆμα πειχαρῆ, καὶ ἐς τὸν
 ἑπειὰ χρόνον ἐλπίδος τὶ εἶχον κερφῆς μηδ' ἂν ὑπ' ἄλλῃ νο-
 σήματος πολὺ ἐτι Δραφθασηῖται.

Ἐπίεσε δ' αὐτῆς μᾶλλον, πρὸς τῷ ὑπάρχοντι πόνῳ, καὶ
 ἡ ξυγκομιδὴ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ ἄστυ, καὶ ἐκ ἧσον τῆς
 ἐπελθούσαις οἰκιῶν γὰρ ἐκ ὑπαρχουσῶν, ἀλλ' ἐν καλύβαις
 πνιγυραῖς ὄρα ἔτας Δρατιωμένων, ὁ φθόρος ἐγίγνετο, ἐδεινὸν
 κόσμῳ, ἀλλὰ καὶ νεκρῶν ἐπ' ἀλλήλοις ὑποθνήσκοντες ἐκείντο·
 καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκαλινδῶντο, καὶ πρὸ τὰς κρήνας ἀπάσαις,
 ἡμιθνήτες, τῇ τῆ ὕδατος ὑπιδυμία. τὰ τε ἱερὰ, ἐν οἷς
 ἐσκήνηντο, νεκρῶν πλεία ἦν, αὐτῆ ἐναπεθνησκόντων. ὑπερβια-
 ζομένη γὰρ τὸ κακῆ, οἱ ἄνθρωποι ἐκ ἔχοντες ὁ, τι γένων-
 ται, ἐς ὀλιγωρίαν ἐτραπύοντο καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων ὁμοίως·

νόμοι τε πάντες συνεταράχθησαν, οἷς ἐχρῶντο πρότερον περὶ παῖς ταφάς. Ἐθάρπτον δὲ ὡς ἕκαστος ἠδύνατο. καὶ πολλοὶ εἰς ἀναισχύντης θήκας ἐτράποντο, ἀνάησι τῶν ἑπιπέδων, ἄλλ' τὸ συχρῆς ἤδη προεθνάσαι σφίσιν. Ἐπὶ πυρᾷς γὰρ ἀλλοτρίαις, φθάσαντες τὰς νήφαινας, οἱ μὲν, ἐπιθέντες τὸν ἐαυτῶν πετρὸν, ὑψηλὸν, οἱ δὲ, καιομένη ἄλλε, ἀνώθεν ἐπιβαλόντες ὄν φέροισιν, ἀπήεσαν.

Ἐπρώτον τε ἤρξε, καὶ εἰς τὰλλα, τῇ πόλει ἐπιπέδον ἀνομίας τὸ νόσημα. ἄρχον γὰρ ἐτόλμα τις ἂν πρότερον ἀπεκρύπτετο μὴ καθ' ἠδονὴν ποιεῖν, ἀγγχίσροφον τὴν μελαβολὴν ὀρῶντες τῶν τ' εὐδαιμόνων καὶ αἰφιδίως θνησκόντων, καὶ τῶν ἐδὲν πρότερον κερτημένων, εὐθύς δὲ τὰ κείνων ἐχόντων. ὡσε ταχέας τὰς ἐπαυρίσεις, καὶ πρὸς τὸ τερπνόν, ἤξιον ποιῆσθ, ἐφήμερα τὰ τε σώματα καὶ τὰ χρήματα ὁμοίως ἠγούμενοι. καὶ τὸ μὲν προσαλαπρωρεῖν τῷ δόξαντι καλῶ ἐδεῖς πρόθυμος ἦν, ἄδηλον νομίζων εἰ, πρὶν ἐπ' αὐτὸ ἐλθεῖν, ἀφθαρθήσεται· ὅ, τι δὲ ἤδει τε ἠδὺ καὶ πακταχόθεν τὸ εἰς αὐτὸν κερδαλέον, τῆτο καὶ καλὸν καὶ χρήσιμον κατέστη. Ἐδεῖν δὲ φόβος, ἢ ἀνθρώπων νόμος ἐδεῖς ἀπείργε· τὸ μὲν, κρίνοντες ἐν ὁμοίῳ καὶ σίβειν καὶ μὴ, ἐκ τῆ πάντας ὀρᾶν ἐν ἴσῳ ἀπολλυμένης· τῶν δὲ ἀμαρτημάτων, ἐδεῖς ἐλπίζων μέχρι τῆ, δίκην, ἠγέαθ βίεσ ἀν, τὴν τιμωρίαν ἀντιδῆναι· πολὺ δὲ μείζω τὴν, ἠδὴ κατεψηφισμένῳ, σφῶν ἐπικρεμαδῆσαι, ἦν πρὶν ἐμπεσεῖν, εἰκὸς εἶναι τῆ βίεσ τὶ ἀπολαῦσαι.

Τοιαύτῳ μὲν πάθει οἱ Ἀθιναῖοι περιπεσόντες ἐπέζοντο, ἀνθρώπων τε ἔνδον θνησκόντων, κα γῆς ἔξω θημεμένης. ἐν δὲ τῷ κακῷ, οἷα εἰκὸς, ἀνεμνήθησαν καὶ τῆδε τῆ ἔπες, φάσκειες οἱ πρεσβύτεροι πάλαι ἄδεαθ.

Ἦξει Δωριακὸς πόλεμος, καὶ λοιμὸς ἀμ' αὐτῶ.

Ἐγένετο μὲν ἔν ἔρις τοῖς ἀνθρώποις μὴ λοιμὸν ἀνομάαθ, ἐν τῷ

τῷ ἔπαι, ἔπει τῶν παλαιῶν, ἀλλὰ λιμόν. εὐίκτησι δὲ, ὅτι τῷ παρόντι, αἰκότως, λοιμὸν εἰρήσθ. οἱ γὰρ ἄνθρωποι πρὸς τὸ ἔπαχον, τὴν μνήμην ἐποιεῖντο. ἢν δὲ γε, αἶμαι, ποτὶ ἄλλος πόλεμος καταλάβῃ Δωρικὸς τῷδε ἕτερος, καὶ Συμβῆ γενέσθ λιμόν, κατὰ τὸ αἰκὸς ἔτιος ἄσον). μνήμη δὲ ἐγένετο καὶ τῷ Λακεδαιμονίων χρησθῆσι τοῖς αἰδέσιν, ὅτε ἐπερωτήσιν αὐτοῖς πῶν θεῶν αἱ χρεὶ πολεμεῖν, ἀνείλε—κατὰ κράτος πολεμεῖσι νίκησθ ἔσεισθ, καὶ αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθ. περὶ μὲν ὅν τῷ χρησθῆσι, τὰ γιγνόμενα εἰκαζον ὁμοια εἶναι. ἰσβεβληκότων δὲ τῶν Πελοποννησίων, ἡ νόσος ἤρξατο εὐθύς. καὶ ἐς μὲν Πελοπόννησον ἐκ ἐσθλήθεν, ὅ, τι καὶ ἄξιον εἰπῶν, ἐκείματο. δὴ Ἀθήνας μὲν μάλιχα, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων χωρίων τὰ πολυανθρωπότατα. ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν νόσον ἡμόματα.

III.

Ε X E N O P H O N T E .

QUID ego commemorem XENOPHONTIS jucunditatem ill. m. in affectatam, sed quam nulla possit affectatio consequi? ut ipsa fixissime sermonem Græcis videantur.

QUINCT. X. I.

Ἐκ τῆς ΚΤΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ.

[Juxta Edit. Thomæ HUTCHINSON. Oxon. 1727. 4to.]

Ἐκ τῆ βιβλίας πρώτης.

* * *

Τὸ τῆ ΚΤΡΟΥ γένος.

ΠΑΤρὸς μὲν δὴ λέγεται ὁ Κύρῳς ἡμίονοις Καμβύσῃ, Περσῶν βασιλέως· (ὁ δὲ Καμβύσης ἔτ' τῆ Περσίδων γένεσις ἦν· οἱ δὲ ἑΠερσεῖδαι ὑπὸ Περσίῳσι κληίζονται) μητρὸς δὲ ὁμολογᾶται Μανδάνης ἡμίονοις· ἡ δὲ Μανδάνη αὐτῆ Ασυάγῃσι ἦν θυγάτηρ, τοῦ Μηδῶν ἡμομένε βασιλέως. Φῦναι δὲ ὁ Κύρ' λέγεται καὶ ἀδεταί ἔτι καὶ νῦν ὑπὸ τῶν βαρβάρων, ἔδ' μὲν κάλις, ψυχλῶ δὲ φιλανθρωπότατ', καὶ φιλομαθῆστατος, καὶ φιλοτιμώτατος, ὥστε πάντα μὲν πόνον ἀνατλήναι, πάντα δὲ κίνδυνον ὑπομῆναι τοῦ ἱπαινεῖσθαι ἕνεκα. Φύσιν μὲν δὴ τῆ ψυχῆς καὶ τῆς μορφῆς τοιαύτῳ ἔχων ἀθμηνημονεύεται· ἱπαιδεῖσθαι γὰρ ἐν Περσῶν νόμοις.

Περσῶν

Περσῶν νόμοι.

¹ Οὗτοι δὲ δοκῶσιν οἱ νόμοι ἄρχεσθαι τε κοινῆ ἀγαθῆ ἐπιμελούμενοι· ἔχ ὁμοίως γὰρ ταῖς πλεῖστας πόλεσιν ἄρχονται. Αἱ μὲν γὰρ πλείσται πόλεις, ἀφῆσαι παιδεύειν ὅπως τις ἐθέλοι τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας, καὶ αὐτοὺς τοὺς πρεσβυτέρους ὅπως ἐθέλῃσι διάγειν, ἐπιτάττεισιν αὐτοῖς μὴ κλέπτειν, μὴ ἀρπάζειν, μὴ βία εἰς οἰκίαν παριέναι, ² μὴ παῖειν ὃν μὴ δίκαιον, μὴ μοιχεύειν, μὴ ἀπειθῆν ἄρχοντι, καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα ὡσαύτως· ἦν δὲ τις τούτων τι παραβαίῃ, ³ ζημίας αὐτοῖς ἐπίθεσαν. ⁴ Οἱ δὲ Περσικοὶ νόμοι, προλαβόντες, ἐπιμελονται ὅπως, ⁵ τὴν ἀρχὴν, μὴ τοιῶται ἴσονται οἱ πολῖται, ὥσε ποινήριος ἔργα ἢ αἰσχρῆ ἐφίεσθαι. Ἐπιμέλονται δὲ ὧδε· Ἔστιν αὐτοῖς ἑλευθέρᾳ ἀγορὰ καλεμένη, ἐνθα ⁶ τὰ τε βασιλεία καὶ τὰ ἄλλα ἀρχεῖα πεποιήται. Ἐντεῦθεν τὰ μὲν ὄνια, καὶ ⁷ οἱ ἀγοραῖοι, καὶ αἱ τέτων φωναὶ καὶ ⁸ ἀπαιρηκαλῖαι ἀπελήλυνται εἰς ἄλλου τόπου· ὡς μὴ μιγνύηται ἡ τέτων τύρβη τῇ τῶν πεπαιδευμένων εὐκοσμῖα. Διήρηται δὲ αὐτὴ ἢ ἀγορὰ, ἢ πρὸς τὰ ἀρχεῖα, εἰς πέτλαρα μέρη τέτων δ' ἔστιν ἕν μὲν παισίν, ἕν δὲ ἐφήβοις, ἄλλο τελείοις ἀνδράσιν, ἄλλο τριῶν ⁹ ἑτῶν τὰ γρατεύσιμα ἔτη γεγυνοῖσι. Νόμῳ δὲ, εἰς ταῖς ἑαυτῶν χώρας, ἕκαστοι τούτων πάρεσιν, οἱ μὲν παῖδες, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, καὶ οἱ τέλειοι ἄνδρες· οἱ δὲ γεραιτέροι, ἡνίκ' ἂν ἑκάσῳ προχωρῇ, πλὴν ἐν ταῖς τεταγμέναις ἡμέραις, ἐν αἷς δὲ αὐτὰς παρεῖναι. Οἱ δὲ ἐφηβοὶ καὶ κοιμῶν) πρὸς τὰ ἀρχεῖα σὺν τοῖς γυμνικοῖς ὅπλοις, πλὴν τῶν γεγαμηκότων· οὗτοι δὲ οὔτε ἐπιζητῶν), ἢ μὴ προρρήθῃ παρεῖναι· οὔτε πολλὰ κίς ἀπειναι καλόν. Ἀρχοντες δ' ἐφ' ἑκάσῳ τούτων τῶν μερῶν εἰσι δώδεκα· (δώδεκα γὰρ καὶ Περσῶν φυλαὶ διήρην) καὶ ἐπὶ μὲν τοῖς παισίν ἐκ τῶν γεραιτέρων ἡρημένοι εἰσίν, οἱ ἂν δοκῶσι τοὺς παῖδας βελτίστους ἂν ἀποδεικνύουσαι

ἐπὶ

ἔπι δὲ τοῖς ἐφήβοις, ἐκ τῶν τελείων ἀνδρῶν, οἳ ἂν αὐτὰς τὰς ἐφήβους βελτίους δοκῶσι παρέχειν. ἔπι δὲ τοῖς τελείοις ἀνδράσι, οἳ ἂν δοκῶσι παρέχειν αὐτὰς μάλιστα τὰ τεταγμένα ποιῶντας, καὶ τὰ παραγγελλόμενα ὑπὸ τῆς μεγίστης ἀρχῆς· εἰσὶ δὲ καὶ τῶν γεραῖέρων προβάται ἡρημενοί, οἳ προστατεύουσιν, ὅπως καὶ αὐτοὶ τὰ καθήκοντα διαπέλωσιν. Ἄ δε ἐκάστη ηλικία προετίμα ποιῶν, διηγησόμεθα, ὡς μᾶλλον δὴλον γένηται, ἢ ἔπιμέλονται ὡς ἂν βέλτεροι ἢεν οἱ πολῖται.

Οἱ μὲν δὴ παῖδες εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶντες, διαγινώσκουσιν ἀνδραγαθίας δικαιοσύνην καὶ λέγουσιν ὅτι ἔπι τῶν ἔρχονται, ὡς περὶ παρ' ἡμῖν οἱ τὰ γράμματα μαθησόμενοι. Οἱ δὲ ἄρχοντες αὐτῶν ἀξιολογοῦσιν, τὸ πλεῖστον μέρους τῆς ἡμέρας, δικάζουσιν αὐτοῖς. Γίνονται γὰρ δὴ καὶ καιροὶ πρὸς ἀλλήλους, ὡς περὶ ἀνδράσι, ἐγκλήματα καὶ κλοπῆς, καὶ ἀρπαγῆς, καὶ βίας, καὶ ἀπάτης, καὶ κακολογίας, καὶ ἄλλων οἷων εἰκός. Οὓς δ' ἂν γινώσκουσιν τῶν τιμωρῶν, ἀδικῶν, τιμωρῶν. Κολάζουσιν δὲ καὶ ἔς ἂν ἀδίκως ἐγκαλῶντας εὐρίσκουσιν. Δικάζουσιν δὲ καὶ ἐγκλήματα, ἕνεκα ἀνθρώποι μισοῦσιν μὲν ἀλλήλους μάλιστα, δικάζονται δὲ ἡκιστα, — ἀχαριστίας· καὶ ὅν ἂν γινώσκουσιν δυνάμει μὲν χάριν ἀποδιδόναι, μὴ ἀποδιδόντα δὲ, κολάζουσιν καὶ τῶν ἰσχυρῶν. Οἷον γὰρ τὰς ἀχαρίστους, καὶ ὡς θεοὺς ἂν μάλιστα ἀμελῶς ἔχουσιν, καὶ περὶ γονέας, καὶ πατέρας, καὶ φίλους. Ἐπειὸς δὲ δοκεῖ μάλιστα τῆς ἀχαριστίας ἢ ἀναίχουτιας· καὶ γὰρ αὕτη μεγίστη δοκεῖ εἶναι ἔπι πάντα τὰ αἰχρὰ ἡγεμών. Διδάσκουσιν δὲ τὰς παῖδας καὶ σωφροσύνην. Μέγα δὲ συμβάλλεται εἰς τὸ μαθάνειν σωφροσύνην αὐτὰς, ὅτι καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ὁρῶσιν ἀνά πᾶσαν ἡμέραν σωφρόνως διάγοντας. Διδάσκουσιν δὲ αὐτὰς καὶ περὶ τῶν ἀρχῶν· μέγα δὲ καὶ εἰς τῶν συμβάλλεται, ὅτι ὁρῶσιν τὰς πρεσβυτέρους καὶ κειθόμενος πῶς ἀρχῶν ἰσχυρῶν. Διδάσκουσιν δὲ καὶ ἐγκρατεῖα· εἶναι γὰρ

γαστρός κ' πολυῦ· μέγα δὲ κ' εἰς τῶν συμβάλλεται, ὅτι ὄρωσι κ' τὸς πρεσβυτέρους ἔπρόδου ἀπίοντας γαστρός ἕνεκα, πρὶν ἂν ἀφῶσιν οἱ ἄρχοντες· κ' ὅτι οὐ παρὰ μητρὶ σιτοῦν) οἱ παῖδες, ἀλλὰ παρὰ τῶν διδασκάλων, ὅταν οἱ ἄρχοντες σημήνωσι. Φέρονται δὲ οἰκοῦν σίτον μὲν, ἄρνον, ὄψον δὲ, κάρδαμον· σπιῖν δὲ, ἢν τις διψῇ, κώθωνα, ὡς ἄπο τοῦ ποταμοῦ ἀρύσασθαι. Πρὸς δὲ τούτοις μαθαίνουσι τόξου κ' ἀκοντίζειν. Μῆχρι μὲν δὴ ἕξ ἢ ἐπτακαίδεκα ἐτῶν ἄπο γενεῆς οἱ παῖδες ταῦτα πράττεισιν· ἐκ τούτου δὲ εἰς τοὺς ἑφθῆβους ἐξέρχον). Οὗτοι δ' αὖ οἱ ἑφθῆβοι διάγουσιν ὡδε·

Δέκα ἔτη, ἀφ' οὗ ἂν ἐκ παιδῶν ἐξέλθωσι, κοιμῶνται μὲν περὶ τὰ ἀρχεῖα, ὡσπερ προείρηται, κ' φυλακῆς ἕνεκα τῆς πόλεως κ' σωφροσύνης· (δοκεῖ γὰρ αὕτη ἡ ἡλικία μάλιγα ἑπιμελείας δεῖσθαι) παρέχουσι δὲ κ' τῶν ἡμέραν ἑαυτοὺς μάλιγα τοῖς ἄρχουσι χρῆσθαι, ἢν τι δέων) ὑπὲρ τοῦ κοινού· κ' ὅταν μὴ δέη, πάντες μένουσι περὶ τὰ ἀρχεῖα· ὅταν δὲ ἐξή βασιλεὺς ἐπὶ θῆραν, ἐξάγει τῶν ἡμίσεων τὴν φυλακῆς· ποιῶ δὲ τοῦτο πολλάκις τοῦ μῆνός. Ἐχεν δὲ δὲ τοὺς ἐξιόντας τόξα παρὰ τῶν φαρείων, κ' ἐν κολεῶν κοπίδα ἢ σάγαριν· ἔτι δὲ κ' γίρρον, κ' παλλὰ δύο, ὡσεὶ τὸ μὲν ἀφίεναι, τῶν δ' ἂν δέη, ἐκ χειρὸς χρῆσθαι. Διὰ τοῦτο δὲ δημοσίᾳ τοῦ θηρῶν ἐπιμελόνται, κ' βασιλεὺς, ὡσπερ κ' ἐν πολέμῳ, ἡγεμῶν αὐτοῖς ἐστὶ, κ' αὐτός τε θηρᾷ, κ' τῶν ἄλλων ἐπιμελεῖται ὅπως ἂν θηρῶν, ὅτι ἀληθεστάτη δοκεῖ αὕτη ἡ μελέτη τῶν πρὸς τὸν πόλεμον εἶναι. Καὶ γὰρ πρῶτ' ἀνίστασθαι ἐθίζει, κ' ψύχη κ' θάληπην ἀνέχεσθαι· γυμνάσει δὲ κ' ὁδοπορίαις κ' δρόμοις· ἀνάγκη δὲ κ' τόξευσαι θηρίον, κ' ἀκοντίζειν ὅπως ἂν παραπίπῃ. Καὶ τῶν ψυχῶν δὲ πολλάκις ἀνάγκη θηγεσθαι ἐν τῇ θῆρᾳ, ὅταν τὶ τῶν ἀλκίμων θηρίων ἀνδισπῆται· παύειν μὲν γὰρ δεῖ τὶ ὁμόσε γιγνόμενον, φυλάξασθαι δὲ

δὲ τὸ ὑπερφόρμιον· ὥστε ἔραδιον εὐρεῖν τι ἐν τῇ θήρῃ
 ἄπειρ τῶν ἐν πολέμῳ παρόντων. Εξέρχονται δὲ ἐπὶ τὴν
 θήραν, ἄριστον ἔχοντες πλεῖον μὲν, ὡς τὸ εἶκος, τῶν παιδῶν,
 τὰλλα δὲ ὁμοῖον. Καὶ θηρώντες μὲν, ἐκ ἂν ἀριστήσαιεν·
 ἢ δὲ τι δὴ θηρίον ἕνεκα ὑπικαταμῆναι, ἢ ἄλλως βεληθῶσι
 Ἀγρίφου περὶ τὴν θήραν, τὸ ἄριστον τῆτο δειπνήσαντες,
 τὴν ὑπεραίαν αὐθιγῶσι μέχρι δείπνου· καὶ μίαν ἄμφω ταύ-
 τας τὰς ἡμέρας λογίζονται, ὅτι μιᾶς ἡμέρας σίτον δαπα-
 νῶσι. Τῆτο δὲ ποιῶσι τῷ ἰδίῳ ἕνεκα, ἵνα καὶ εἰάν τι
 ἐν πολέμῳ δεήσει, δύνωνται τοῦτο ποιῆν. Καὶ ὄψον δὲ
 τοῦτο ἔχουσιν οἱ τηλικούτοι ὅ, τι ἂν θηράσωσιν· εἰ δὲ μὴ,
 τὸ κάρδαμον. Εἰ δὲ τις αὐτὸς οἶεται ἢ ἰδίῳ ἀπθῶς,
 ὅταν κάρδαμον μόνον ἔχουσιν ἐπὶ τῷ σίτῳ, ἢ πίνουσι ἀπθῶς
 ὅταν ὕδωρ πίνουσιν, ἀναμνηθῆτω, πῶς μὲν ἡδὺ μάζα καὶ
 ἄρτος παικῶντι φαγεῖν, πῶς δὲ ἡδὺ ὕδωρ διψῶντι πιῆν. Αἱ
 δ' αὖ μύθεσαι φυλαὶ Ἀγρίφουσι μελετῶσαι τὰ τε ἄλλα,
 ἃ παῖδες ὄντες ἔμαθον, καὶ τοξεύειν καὶ ἀκοντίζαν· καὶ Ἀγ-
 γωνιζόμενοι ταῦτα πρὸς ἀλλήλους Ἀγτελέουσιν. Εἰσὶ δὲ καὶ
 δημόσιοι τέτων ἀγῶνες, καὶ ἄθλα προτίθεται· ἐν ἧ δ' ἂν
 τῶν φυλῶν πλείοι ὥσι δαημανέσαστο καὶ ἀνδρικώτατοι καὶ εὐ-
 κιστότατοι, ἱππαιῶσιν οἱ πολῖται καὶ τιμῶσιν οὐ μόνον τὸν
 νῦν ἄρχοντα αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ὅσιν αὐτοὺς παῖδας ὄντας
 ἱπαίδευσε. Χρῶνται δὲ τοῖς μένουσι τῶν ἐφήβων αἱ ἀρ-
 χαὶ, ἢν τι ἢ φρεθῆσαι δεήσει, ἢ κακούργους ἐρευνηναί, ἢ λη-
 σῆς ὑποδραμεῖν, ἢ καὶ ἄλλο τι, ὅσα ἰσχύει ἢ τάχους ἐρ-
 γᾶ ἐστὶ. Ταῦτα μὲν δὴ οἱ ἐφηβοὶ πράττεσιν. Ἐπειδὴν
 δὲ τὰ δέκα ἔτη Ἀγτελέουσιν, ἐξέρχονται εἰς τοὺς τελείους
 ἀνδρας.

Ἀφ' ἧ δ' ἂν ἐξέλθωσι χρόνος ἐκ τῶν ἐφήβων, ἔτοι αὐ πέριε
 καὶ ἕκαστον ἔτη διάγειν ὧδε· Πρῶτον μὲν, ὡσπερ οἱ ἐφηβοὶ,

G

παρέχουσιν

παρέχουσιν ἑαυτὸς ταῖς ἀρχαῖς χρῆσθαι, ἢν τι δέη περὶ τῶ κοινῷ, ὅσα φρονούντων τε ἤδη ἔργα ἐστὶ καὶ ἔτι δυναμένων. Ἡ δὲ πρὸς θεῖση στρατεύεσθαι, τόξα μὲν οἱ ἔτι πεπαιδευμένοι ἔκτε ἔχοντες, ἔδὲ παλτὰ, στρατεύονται· τὰ δ' ἀγχιμάχα ὄπλα καλύμενα, θώρακὰ τε περὶ τοῖς σέρμοις, καὶ γέρον ἐν τῇ ἀριστερᾷ, οἷον περ γράφονται οἱ Πέρσαι ἔχοντες· ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ, μάχαιραν ἢ κοπίδα. Καὶ αἱ ἀρχαὶ δὲ πᾶσαι ἐκ τέτων καθίστανται, πλὴν οἱ τῶν παίδων διδάσκαλοι. Ἐπιθὰν δὲ τὰ πέντε καὶ ἑκοσὶν ἔτη Δαξιλέωσιν, εἴησαν μὲν ἂν ἔτοι πλεόν τι ἢ πενήκοντα ἔτη γεγονόσις ἀπὸ ἡλικίας· ἐξέρχοντο δὲ τῆνικαῦτα εἰς τὸς γεραίτερος οὐίας τε καὶ καλυμένους. Οἱ δ' αὖ γεραίτεροι ἔτοι στρατεύονται μὲν ἔκτε ἔξω τῆς ἑαυτῶν, οἷκοι δὲ μένοντες δικάζουσι τὰ τε κοινὰ πάντα καὶ τὰ ἴδια. Καὶ θανάτους δὲ ἔτοι κρίνουσι, καὶ τὰς ἀρχὰς ἔτοι πάσας αἰρῶνται· καὶ ἢν τις, ἢ ἐν ἐφήβοις, ἢ ἐν τελείοις ἀνδράσιν, ἐλλίπη τι τῶν νομίμων, φαίνουσι μὲν οἱ φύλαρχοι ἕκαστον, καὶ τῶν ἄλλων δὲ βυλόμενοι. Οἱ δὲ γεραίτεροι ἀκύσαντες, ἐκκρίνουσι· οἱ δὲ ἐκκριθεῖς, ἀτιμῶν τὸν λοιπὸν βίον Δατελαῖ.

Ἰνα δὲ σαφέστερον δηλωθῇ πᾶσα ἡ Περσῶν πολιτεία, μικρὸν ἐπάνειμι· οὐν γὰρ ἐν βραχυλίᾳτῳ ἂν δηλωθῆ, Δαξ τὰ προειρημένα. Λέγουσι μὲν γὰρ Πέρσαι ἀμφὶ τὰς δώδεκα μυριάδας εἶναι· τέτων δ' ἐδὲς ἀπελήλατο νόμον τιμῶν καὶ ἀρχῶν, ἀλλ' ἔξουσι πᾶσι Πέρσαις πέμπειν τὸς ἑαυτῶν παῖδας εἰς τὰ κοινὰ τῆς δικαιοσύνης διδασκαλεῖα. Ἀλλ' οἱ μὲν δυνάμενοι, τρέφειν τὸς παῖδας ἀργυρίας, πέμπουσιν· οἱ δὲ μὴ δυνάμενοι, ἔ πέμπουσιν. Οἱ δ' ἂν παιδευθῶσι παρὰ τοῖς δημοσίοις διδασκάλοις, ἔξουσι αὐτοῖς ἐν τοῖς ἐφήβοις νεανισκευασθαι· τοῖς δὲ μὴ διαπαιδευθεῖσιν ἔτιως ἐκ ἔξουσι. Οἱ δ' ἂν ἐν τοῖς ἐφήβοις Δαξιλέωσι τὰ νόμιμα ποιῶντες, ἔξουσι τέτοις εἰς τὸς τελείους ἀνδρας συναυλιζεσθαι, καὶ ἀρχῶν καὶ τιμῶν μετέχων· οἱ

δ' ἂν αὖ ἐν τοῖς παισὶ μὴ Δξιλέωσιν, ἢ ἐν τοῖς ἐφήβοις, ἐκ εἰσέρχονται εἰς τὰς τελείους· οἱ δ' ἂν αὖ ἐν τοῖς τελείοις διαγίνονται ἀνεπίληπτοι, ἔτι τῶν γεραιτέρων γίνονται. Οὕτω μὲν δὴ οἱ γεραιτέροι Δξι πάντων τῶν καλῶν ἐληλυθότες καθίσταν⁴· καὶ ἡ πολιτεία αὕτη, ἣ οἴουμαι χρώμενοι βέλτιοι ἂν εἶναι. Καὶ νῦν δὲ ἔτι ἐμμένει μαρτυρία καὶ τῆς μετρίας Δξιότης αὐτῶν, καὶ τὴν ἐκπονησθῆναι τὴν δίαταν. Αἰσχρὸν μὲν γὰρ ἔτι καὶ νῦν εἰς Πέρσας καὶ τὸ Δσπαλίην, καὶ τὸ Δσπομύττιον, καὶ τὸ φύσης μεγὰς φαίνεσθαι· αἰσχρὸν δὲ ἔτι καὶ τὸ ἰόντα πε φανερὸν γενέσθαι, ἢ τῷ ἐρησαι ἕνεκα, ἢ καὶ ἄλλῃ τινὸς τοιούτου. Ταῦτα δὲ οὐκ ἂν εἰδύναντο ποιῆν, εἰ μὴ καὶ Δξιτὴ μετρία ἐχρῶντο, καὶ τὸ ὑγρὸν ἐκπονοῦντες ἀνάλισκον, ὥστε ἄλλη ποι Δσποχωρῆν. Ταῦτα μὲν δὴ κατὰ πάντων Περσῶν ἔχομεν λέγειν· οὗ δὲ ἕνεκα ὁ λόγος ὠρμήθη, νῦν λέξομεν τὰς Κύρου πράξεις, ἀρχάμενοι Δσπὸ παιδός.

⁴ Ἡ τῷ ΚΥΡΟΥ παιδία.

Κῦρος μὲν γὰρ μέχρι δώδεκα ἐτῶν, ἢ ὀλίγω πλεον, ταύτη τῇ παιδείᾳ ἐπαιδεύθη, καὶ πάντων τῶν ἡλικίων διαφέρων ἐφαίνετο, καὶ εἰς τὸ ταχὺ μαθάνειν ἅ δέοι, καὶ εἰς τὸ καλῶς καὶ ἀνδρείως ἕκαστα ποιῆν. Ἐκ δὲ τούτου τοῦ χρόνου μετεπέμψατο Ἀσπιάης τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, καὶ τὸν παῖδα αὐτῆς· ἰδεῖν γὰρ ἐπιθύμησεν, ὅτι ἤκεε καλὸν καγαθὸν αὐτὸν εἶναι. Ἐρχεται δ' αὐτὴ τε ἡ Μανδάνη πρὸς τὸν πατέρα, καὶ τὸν Κῦρον τὸν υἱὸν ἔχουσα. Ὡς δὲ ἀφίκετο τάχις, καὶ ἔγνω ὁ Κῦρος τὸν Ἀσπιάην τῆς μητρὸς πατέρα ὄντα, εὐθύς, οἷα δὴ παῖς φιλόσοφος ὢν φύσει, ἠσπάζετό τε αὐτὸν, ὥσπερ ἂν εἴ τις πάλαι συντετραμμένον καὶ πάλαι φιλῶν ἀσπάζοιτο, καὶ ὄρων δὴ αὐτὸν κεκοσμημένον καὶ ὀφθαλμῶν ὑπογραφῇ, καὶ χρώματι ἐντρέψαι, καὶ κόμῃσι προδότεοις, ἃ δὴ νόμιμα ἦν ἐν Μήδοις, ταῦτα

—(ταῦτα δ' πάντα Μηδικά ἐστὶ καὶ οἱ πορφυροῖ χιτῶνες, καὶ οἱ κἀνδύες, καὶ οἱ γρεπτοὶ περὶ τῆ δέρη, καὶ τὰ ψέλλια περὶ ταῖν χερσῶν· ἐν Πέρσαις δὲ τοῖς οἴκοι, καὶ νῦν ἔτι πολὺ καὶ ἰδῆτες φαυλότεροι, καὶ δίαί) εὐτελέστεροι)—ὄρων δὴ ἢ κόσμον τῆ πάππε, ἰμβλέπων αὐτῷ, ἔλεγεν.—Ω μῆτερ, ὡς καλὸς μοι ὁ πάππος.—Ερωτώσης δὲ τῆς μητρὸς αὐτὸν, πότερός δοκεῖ καλλίων αὐτῷ εἶναι, ὁ πατὴρ ἢ οὗτος· ἀπεκρίνατο ἄρα ὁ Κύρῳ,—¹Ω μῆτερ, Περσῶν μὲν πολὺ κάλλιστος ὁ ἐμὸς πατὴρ, Μήδων μὲντοι, ὥσων ἐώρακα ἐγὼ καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ ἐπὶ θύραις, πολὺ ἕτος ὁ ἐμὸς πάππος κάλλιστος.—Αὐτασπαζόμενος δὲ αὐτὸν ὁ Ασυάγης, καὶ γολῆν καλὴν ἐνέδυσεν, καὶ γρεπτοῖς καὶ ψελλίοις ἐτίμα καὶ ἐκόσμη· καὶ εἴ περ ἐξελαύνου, ἐφ' ἵππε χρυσοχαλίνεσ περὶεῖνεν, ὥσπερ καὶ αὐτὸς εἰώθει περνεύεσθαι. Ο δὲ Κύρῳ, ἄτε παῖς ὢν, καὶ φιλόκαλος καὶ φιλότιμος, ἠδέλο τῆ γολῆ καὶ ἵππεύειν μαθηάων, ὑπερέχουσαν· ἐν Πέρσαις γάρ, ἄλλ' τὸ χαλεπὸν εἶναι καὶ τρέφειν ἵππους καὶ ἵππεύειν, ἐν ὀρεινῇ ἔσθαι τῆ χώρῃ, καὶ ἰδεῖν ἵππον πάνυ ἀπάνιον ἴσθαι. Δειπνῶν δὲ ὁ Ασυάγης σὺν τῆ θυγατρὶ καὶ τῷ Κύρῳ, βεβλόμενος τὸν παῖδα ὡς ἕδιγα δειπνεῖν, ἵνα ἦσσαν τὰ οἴκαδε ποθοῖη, προσήγαγεν αὐτῷ καὶ παρρησίδας, καὶ παντοδαπὰ ἰμβάμματα καὶ βρώματα. Τὸν δὲ Κύρῳ ἔφασαν λέγειν—Ω πάππε, ὅσα πράγματα ἔχης ἐν τῷ δέπνῳ, εἰ ἀνάγκη σοι ἐπι πάντα τὰ λεκάνια ταῦτα διατίθειν ταῖς χεῖρας, καὶ ἀπογεύεσθαι τούτων τῶν παντοδαπῶν βρωμάτων.—Τί δέ; ²φάναι τὸν Ασυάγην, ³Οὐ γὰρ πολὺ σοι δοκεῖ κάλλιον τόδε τὸ δειπνον εἶναι τοῦ ἐν Πέρσαις; Τὸν δὲ Κύρῳ πρὸς ταῦτα ἀποκρίνασθαι λέγεται,—Οὐχί, ὦ πάππε· ἀλλὰ πολὺ ἀπλετέρα καὶ εὐδυτέρα παρ' ἡμῖν ἢ ἐδός ἐστιν ἐπι τὸ ἐμπλεθῆναι, ἢ παρ' ὑμῖν. Ἡμᾶς μὲν γὰρ ἄρτος καὶ κρέας εἰς τοῦτο ἄγει· ὑμεῖς δὲ εἰς μὲν τὸ αὐτὸ ἡμῖν ἀσπύθετε, ⁴πολλοὺς

πολλοὺς δὲ τινὰς ἐλιγμῆς ἄνω καὶ κάτω πλανώμενοι, μόλις ἀφικνεῖσθε ὅσοι ἡμεῖς πάλαί ἤκομεν.—Ἀλλ', ὦ παῖ, φάναι τὸν Ἀσυάγλω, οὐκ ἀχθόμενοι ταῦτα πειπλανώμεθα· γευόμενοι δ', ἴφη, καὶ σὺ γνώσῃ ὅτι ἦδέα ταῦτά ἐστιν.—Ἀλλὰ καὶ σὺ, φάναι τὸν Κύρῳ, ὦ πάππε, μυσαστόμενοι ταῦτα τὰ βρώματα ὀρῶ.—Καὶ τὸν Ἀσυάγλω ἐπερέαζεν.—Καί τινι δὴ σὺ τεκμαιρόμενοι, ὦ παῖ, ταῦτα λίγεις;—Ὅτι σὺ, φάναι, ὀρῶ, ὅταν μὲν τοῦ ἄρτε ἀψη, εἰς οὐδὲν τλῶ χεῖρα λυποψόμενον· ὅταν δὲ τέτων τινὸς θήγης, εὐθύς λυποκαδαίρης τλῶ χεῖρα εἰς τὰ χερρόμακτρα, ὡς πάνυ ἀχθόμενοι ὅτι καταπλῆα σοὶ ἀπ' αὐτῶν ἐγένετο.—Πρὸς ταῦτα δὴ τὸν Ἀσυάγλω εἰπεῖν.—εἰ τείνουν ἔτω γιγνώσκεις, ὦ παῖ, ἀλλὰ κρέα γε εὐώχῃ, ἵνα νεανίας οἴκαδε ἀπέλθης.—Ἀμα δὲ ταῦτα λίγοντα πολλὰ αὐτῷ παραφέρειν, καὶ θήρηα καὶ τῶν ἡμέρων· Καὶ τὸν Κύρῳ, ἐπὶ ἑώρα πολλά τὰ κρέα, εἰπεῖν.—Ἡ καὶ δίδως, φάναι, μοι, ὦ πάππε, ταῦτα πάντα τὰ κρέα, ὅ, τι ἂν βέλωμαι αὐταῖς χρῆσθαι;—Νῆ Δία, φάναι, ἐγὼ σοι, ὦ παῖ. Ἐνταῦθα δὲ τὸν Κύρῳ ἑλαβόντα τῶν κρεῶν, Ἀγιδιδόναί τοις ἀμφὶ τὸν πάππον θεραπευταῖς, βηλίεγοντα ἐκάσῳ.—Σοὶ μὲν τῆτο, ὅτι προθύμως με ἰππεύειν διδάσκεις.—Σοὶ δὲ, ὅτι μοι καλτὸν ἔδωκας· (τοῦτο γὰρ νῦν ἔχω)—Σοὶ δὲ, ὅτι τὸν πάππον καλῶς θεραπεύεις.—Σοὶ δὲ, ὅτι με τλῶ μητέρα τιμᾶς·—τοιαῦτα ποιεῖν, ἕως διεδίδα πάντα ἃ ἔλαβε κρέα—Σάκας δὲ, φάναι τὸν Ἀσυάγλω, τῷ οἴνοχῳ, ὃν ἐγὼ μάλιγα τιμῶ, οὐδὲν δίδως; Ὁ δὲ Σάκας ἄρα καλὸς τι ὢν ἐτύγχανε, καὶ τιμῶν ἔχων προσάγειν τοὺς δεομένους Ἀσυάγης, καὶ λυποκωλύειν ἕς μὴ καιρὸς αὐτῷ δοκοίη εἶναι προσάγειν.—Καὶ τὸν Κύρῳ ἐπερέαζεν ὁ προπετῶς, ὡς ἂν ἡσῆς μηδέπω ὑποκλήσων.—Διὰ τί, ὦ πάππε, τῆτον ἔτω τιμᾶς;

τιμῶς;—Καὶ τὸν Ασυάγῳ σκιάψαντα εἶπεῖν, —Οὐχ ὄραῖς, φάναι, ὡς καλῶς οἰνοχόῃ καὶ εὐχαημόνως;—Οἱ δὲ τῶν βασιλέων τέτων οἰνοχόοι κομφῶς τε οἰνοχοῶσι, καὶ καθαρῶς ἐγχεῖσι, καὶ δίδοσι τοῖς τρισὶ δακτύλοις, ὄχεντες τῷ φιάλλῳ, καὶ προσφέρουσιν ὡς ἂν ἔνδοξεν τὸ ἔκπωμα εὐληπτότατα τῷ μέλλοντι πίνειν.—Κέλευσον δὴ, φάναι, ὦ πάππε, τῷ Σάκῳ καὶ ἐμοὶ δῆναί τὸ ἔκπωμα, ἵνα κατὰ καλῶς σοι πιῶν ἐγχεῖας, ἀνακτήσωμαί σε, ἢ δύνωμαι.—

Καὶ τὸν κελεύσαι δῆναί. Λαβόντα δὲ τὸν Κύρῳ, ἔτω μὲν εὐκλύσαι τὸ ἔκπωμα ὡσαυτὸν τὸν Σάκαν ἰώρα· ἔτω δὲ ἔζησαντα τὸ πρόσωπον, αἰσουδαίως καὶ εὐχαημόνως πως, προσενεγκῆν καὶ ἐνδῆναι τῷ φιάλλῳ τῷ πάππῳ, ὡς τῇ μητρὶ καὶ τῷ Ασυάγῳ πολὺν γέλῳτα παρασχῆν. Καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Κύρῳ ἐκγελάσαντα ἀνακηδήσαι πρὸς τὸν πάππον, καὶ φιλεῖντα ἅμα εἶπῆν, —ὦ Σάκα, ἀπόλωλας· ἐβαλῶ σε τὴν τιμῆς· τά τε γὰρ ἄλλα, φάναι, σὺ κάλλιον οἰνοχόησω, καὶ ἐκ ἐκπίομαι αὐτὸς τὸν οἶνον.—Οἱ γὰρ τῶν βασιλέων οἰνοχόοι, ἐπειδὴν ἐνδιδῶσι τῷ φιάλλῳ, ἀρύσαντες ἀπ' αὐτῆς τῷ κυάθῳ, εἰς τῷ ἀριστερᾷ χεῖρῳ ἐγχεῖσθαι καθαρόφῳσσι τῷ δὲ, εἰ φάρμακα ἐγχεῖσθαι, μὴ λυσιτελεῖν αὐτοῖς. Ἐκ τέτῃ δὲ ὁ Ασυάγῳ ὑπισκώπτων ἔφη, —Καὶ τί δὴ, ὦ Κύρε, τὰ ἄλλα μιμῶμεν τὸν Σάκαν, ἐκ ἀπερρόφῃσας τῷ οἶνον;—Οτι νῆ Δί', ἔφη, ἰδοδαίκεν μὴ ἐν τῷ κρατῆρι φάρμακα μεμιγμένα εἶν. Καὶ γὰρ ὅτε εἰσίας σὺ τὴν φίλῃς ἐν τοῖς ψευθίοις, σαφῶς καλέμαθον φάρμακα αὐτὸν ὑμῖν ἐγχεῖσθαι.—Καὶ πῶς δὴ, ἔφη, σὺ, ὦ παῖ, τέτο κατέγνωσ;—Οσι νῆ Δί', ἔφη, ὑμᾶς ἰώρων καὶ ταῖς γνώμας καὶ τοῖς σώμασι σφαλλομένους. Πρῶτον μὲν γὰρ, ἂν ἐκ ἑᾶτε ἡμᾶς τὴν παιδᾶς ποιεῖν, ταῦτα αὐτοὶ ἐποιεῖτε. Πάντες μὲν γὰρ ἅμα ἐκεκράγητε, ἐμανθάνετε δὲ ἐδὲ ἐν ἀλλήλων ἠδέτε

ἤθελε δὲ καὶ μάλα γελοίως· ἐκ ἀκρωμένοι δὲ τῷ ἄδοντι^ϑ,
 ὠμνύετε ἄδον ἄριστα. Λέγων δὲ ἕκαστος^ϑ ὑμῶν τὴν ἑαυτοῦ
 ῥώμην, ἐπεὶ ἀνασαιήτε ὀρχησόμενοι, μὴ ὅπως ὀρχεῖσθε ἐν
 ῥυθμῷ, ἀλλ' ἐθ' ὀρχεῖσθε, ἰδύνασθε. Επιλέληθε δὲ παντά-
 πασι, σὺ τε, ὅτι βασιλεὺς ἦσθα, οἱ τε ἄλλοι, ὅτι σὺ ἄρχων.
 Τότε γὰρ δὴ ἔγωγε καὶ πρῶτον κατέμαθον, ὅτι τῶν ἄρα
 ἦν ἡ ἰσηγορία, ἧ ὑμεῖς τότε ἐποιεῖτε· ἐδέποτε γυνῆ ἰσιω-
 παῖτε.—Καὶ ὁ Ἀσυσάγης εἶπεν,—Ὁ δὲ σὸς πατήρ, ὦ παῖ,
 πίνων ἐ μιδύσκειται;—Οὐ μὰ Δί', ἔφη.—Ἀλλὰ πῶς
 ποιεῖ;—² Διψῶν παύεται. ἄλλο δὲ κακὸν ἐδὲν πάχνη· ἐ
 γὰρ οἶμαι, ὦ πάππε, Σάκας αὐτῷ οἰνοχοεῖ. Καὶ ἡ μήτηρ
 εἶπεν,—Ἀλλὰ τί ποτε σὺ, ὦ παῖ, ἔτω τῷ Σάκῃ πολε-
 μεῖς;—Τὸν δὲ Κύρῳ εἶπεῖν,—Ὅτι, νῆ Δία, φάναι, μισῶ
 αὐτὸν· πολλάκις γὰρ με, πρὸς τὸ πάππον ἐπιθυμῶντα προσ-
 δραμεῖν, ἔτ^ϑ ὁ μιαιώτατος^ϑ ἄποκωλύει. Ἀλλὰ ἐκείνους,
 φάναι, ὦ πάππε, δός μοι τρεῖς ἡμέρας ἄρξαι αὐτῶ.—Καὶ τὸ
 Ἀσυσάγῳ εἶπεῖν,—Καὶ πῶς δὴ ἂν ἄρξαις αὐτῶ;—Καὶ τὸ
 Κύρῳ φάναι, ³ Στάς ἂν, ὡσπερ ἔτ^ϑ, ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ, ἐπέλα,
 ἐπότε βέλοισι εἰσιέναι ⁴ ἐπ' ἄριστον, λέγοιμ' ἂν, ὅτι ἔπω δυ-
 νατὸν τῷ ἀρίστῳ ἐνλυχεῖν· σπαράζει γὰρ πρὸς τινὰς. Εἴθ'
 ἐπότεν ἦκη ἐπὶ τὸ δεῖπνον, λέγοιμ' ἂν, ὅτι λῆται. Εἰ δὲ
 πάνυ σπαράξοι φαγεῖν, ἔποιμ' ἂν, ὅτι παρὰ ταῖς γυναῖξιν
 ἴσιν· ἕως παρατέναιμι τῆτον, ὡσπερ ἔτ^ϑ ἐμὲ παρατένει,
 ἄπο σῶ κωλύων.—Τοιαύτας μὲν αὐτοῖς εὐθυμίας παρεῖχεν
 ἐπὶ τῷ δείπνῳ· τὰς δὲ ἡμέρας, εἴ τινος^ϑ αἰδοῖτο δέομενον ἢ
 τὸ πάππον, ἢ τὸ μητρὸς ἀδελφῶν, ὁ χαλεπὸν ἦν ἄλλον φθά-
 σαι τῆτον ποιήσαντα· ὅ, τι γὰρ δύναίλο ὁ Κύρῳ, ὑπερέχα-
 ρεν αὐτοῖς χαριζόμενος.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ Μανδάνη παρασκευάζεται ὡς ἀπιῶσα πάλιν
 πρὸς τὸ ἄνδρα, ἰδεῖτο αὐτῆς ὁ Ἀσυσάγης καταλιπεῖν τὸν Κύ-

ρον. Η δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι βέλοιο μὲν ἂν ἅπαντα τῷ πατρὶ χαρίζεσθαι, ἄκοντα μὲντοι τὸν παῖδα χαλεπὸν νομίζαν ἔσθαι καταλιπεῖν. Ἐνθα δὴ ὁ Αἰγυάγης λέγει πρὸς τὸν Κῦρον, — Ω παῖ, ἦν μένης παρ' ἐμοί, πρῶτον μὲν, τῆς παρ' ἐμὲ εἰσόδου σοὶ ἐ Σάκας ἄρξει, ἀλλ' ὅποτεν βέλη εἰσιέναι ὡς ἐμὲ, ¹ ὅπ' σοι ἔσται καὶ ² χάριν σοί, ἔφη, μᾶλλον εἰσομαι, ὅσῳ ἂν πλεονάκις εἰσῆς ὡς ἐμὲ. Ἐπειτα δὲ, ἵπποις τοῖς ἐμοῖς χρήσῃ, καὶ ἄλλοις ὅποσοις ἂν βέλη καὶ ὅταν ἀπίης, ἔχων, ³ ἄπει, ὅς ἂν αὐτὸς ἐθέλης. Ἐπειτα δὲ, ἐν τῷ δέπῳ, ⁴ ἐπὶ τὸ μετρίως σοὶ δοκῆν ἔχειν, ὅποιαν βέλει ὄδον πορεύσῃ. Ἐπειτα, τά τε νῦν ἐν τῷ παραδείσῳ θηρία δίδωμί σοι, καὶ ἄλλα πάντοδακά συλλέξω, ἃ σὺ, ἐπειδὰν τάχιστα ἵππεύειν μάθης, διώξῃ, καὶ τοξεύων καὶ ἀκοντίζων καταβαλῆς, ὥσπερ οἱ μεγάλοι ἄνδρες. Καὶ παῖδας δὲ σοι, ἐγὼ, συμπαίκτορας, παρέξω καὶ ἄλλα ὅσα ἂν βέλη, λέγων πρὸς ἐμὲ, ἐκ ἀτυχῆσεις. — Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἔπειν ὁ Αἰγυάγης, ἡ μήτηρ διηρώτα τὸν Κῦρον, πότερα βούλοιο μένειν, ἢ ἀπιέναι. Ο δὲ ἐκ ἐμέλλησεν, ἀλλὰ ταχὺ ἔπειν, ὅτι μένειν βούλοιο. Ἐπερωτηθεὶς δὲ πάλιν ὑπὸ τῆς μητρός, **Ἄξ** τί ἐπιῶν λέγεται, — Ὅτι οἴκοι μὲν τῶν ἡλικίων καὶ εἰμὶ καὶ δοκῶ κράτις εἶναι, ὡ μῆτερ, καὶ τοξεύων καὶ ἀκοντίζων ἐνταῦθα δὲ εὖ οἶδα ὅτι ἵππεύων ἤττων εἰμὶ τῶν ἡλικίων καὶ τῆτο, εὖ ἴσθι, ἔφη, ὡ μῆτερ, ὅτι ἐμὲ πάνυ ἀνιῶ. Ἡ δὲ με καταλίπης ἐνθάδε, καὶ μάθω ἵππεύειν, ὅταν μὲν ἐν Πέρσαις ὦ, οἶμαί σοι ἐνένας τὲς ἀγαθὰς τὰ πεζικὰ ῥαδίως νικήσειν ὅταν δὲ εἰς Μήδης ἔλθω ἐνθάδε, πειράσομαι τῷ πάπῳ, ἀγαθῶν ἵππεων κράτις ὦν ἵππευς, συμμαχῆν ⁵ αὐτῷ. — Τὴν δὲ μητέρα εἶπειν, — Τὴν δὲ δικαιοσύνην, ὡ παῖ, πῶς μαθῆσῃ ἐνθάδε, ἐκῆ ὄντων σοὶ τῶν διδασκάλων; — Καὶ τὸν Κῦρον φάναι, — Ἄλλ', ὡ μῆτερ, ἀκριβῶς ταύτην γε οἶδα.

οἶδα. — Πᾶς εὐ οἶδα, — ἠπῆν τὴν Μανδάνην ; — Οἱ, φάναι, ἔδιδάσκαλον μὲ, ὡς ἤδη ἀκριβῆντα τῷ δικαιοσύνῳ, καὶ ἄλλοις καθίστη δικάζαν. Καὶ τίνυν, φάναι, ἐπὶ μιᾷ ποτὲ δίκη πληγὰς ἔλαβον, ὡς ἐκ ὀρθῶς δικάσας. Ἦν δὲ ἡ δίκη παῖδι· — Πᾶς μίγας μικρὸν ἔχων χιτῶνα, ἔτιον παῖδα μικρὸν, μίγαν ἔχοντα χιτῶνα, ἐκδύσας αὐτὸν, τὸν μὲν ἑαυτῷ ἐκείνον ἠμφίσει, τὸν δὲ ἐκίνε αὐτὸς ἐίδυ. Ἐγὼ γοῦν τούτοις δικάζαν, ἴγων βίλιον εἶναι ἀμφοτέρω τὸν ἀρμόζοντα ἐκάτερον ἔχον χιτῶνα. Ἐν δὲ τούτῳ με ἴτασιν ὁ διδάσκαλον, λέγων ὅτι ὁπότε μὲν κατασταθείη τῷ ἀρμόζοντι κριτῆς, ἔτω δέοι ποιῆν· ὁπότε δὲ κριτῆς δέοι ὁποτέρου ὁ χιτῶν εἴη, τῷ ἔφη σκεπτίον εἶναι, τίς κτῆσις δικαία εἴη· ἴπότερα τὸν βίαν ἀφελόμενον ἔχον, ἢ τὸν ποιησάμενον, ἢ πριάμενον κεκτῶσθ. Ἐπειτα δὲ ἔφη τὸ μὲν νόμιμον, δίκαιον εἶναι· τὸ δὲ ἄνομον, βίαιον. Σὺν τῷ νόμῳ εὖ ἐκίλευε δῆν τὸν δικαστῶν τὴν ψῆφον τίθεισθ. Οὕτως ἐγὼ σοι, ἔφη, ὦ μήτερ, τάγε δίκαια παντάπασιν οἶδα ἀκριβῶς· ἢ δὲ τις ἄρα προσδίδωμαι, ὁ πάππον μὲ, ἔφη, ἔτω ἑπιδιδάξει. — Ἀλλ' εἰ ταυτὰ, ἔφη, ὦ παῖ, παρά τῃ πάππῳ δίκαια καὶ ἐν Πέρσαις ὁμολογοῦνται. Οὐτῷ μὲν γὰρ τῶν ἐν Μήδοις πάντων δεσπότῳ ἑαυτὸν πεποίηκεν· ἐν Πέρσαις δὲ τὸ ἴσον ἔχον δίκαιον νομίζεται. Καὶ ὁ σὸς πρῶτον πατὴρ τεταγμένα μὲν ποιεῖ· ἂ ποιεῖ τῇ πόλει· τεταγμένα δὲ λαμβάνει· μέτρον δὲ αὐτῷ εἶναι ἢ ψυχῇ, ἀλλ' ὁ νόμος εἴη. Ὅπως εὖ μὴ ἀπολλῆ μασιγόμενον, ἐκείνων οἶκοι εἴη, ἂν. παρὰ τῆς μαθῶν. ἤκησ ἀπὸ τῆ βασιλικῆ τὸ τυραννικὸν ἐν ᾧ εἴη τὸ πλέον οἶσαθ χρημα ἀπάντων ἔχον. Ἀλλ' ὄγε σὸς πατὴρ, ἔπειν ὁ Κύρος, δεινότερός ἐστιν, ὦ μήτερ, διδάσκων μῶνον ἢ πλείον ἔχον. Ἡ εἰς ὄρα, ἔφη, ὅτι καὶ Μήδους ἅπαντας δεδίδαχεν ἑαυτῷ μῶνον ἔχον ;

Ωσε θάρσει, ὡς ὁ σὸς γε πατήρ ἔτε ἄλλον ἐδένα, ἔτ' ἐμὲ πλεονεκτῶν μαθόντα ὑποπέμψει).

Τοιαῦτα μὲν δὴ πολλὰ ἐλάλει ὁ Κῦρος· τέλος δὲ, ἢ μὲν μήτηρ ἀπῆλθε, Κῦρος δὲ κατέμενε, καὶ αὐτῆ ἐτρέφετο. Καὶ ταχὺ μὲν τοῖς ἡλικιώταις ¹ συνεκέρατο, ὥσε οἰκείως Δακῆοσθ' ταχὺ δὲ τὲς πατέρας αὐτῶν ² ἀνήρητο προσιῶν, καὶ ἐνδηλος ὦν ὅτι ἠσπάζετο αὐτῶν τὲς υἱῆς· ὥσε καὶ εἴ τι τῆ βασιλείως δέοιντο, τῆς παιῶδας ἐκέλευον Κῦρου δεῖοσθ' Δαπραξασθ' σφίσι. Ο δὲ Κῦρος, ὅ, τι δέοιντο αὐτοῦ οἱ παῖδες, Δακ' τῶν φιλανθρωπίαν καὶ φιλοτιμίαν, ³ παρὲς παντὸς ἐποιεῖτο Δαπραττεσθ'. Καὶ ὁ Αἰσάγης δὲ, ὅ, τι δέοιτο αὐτοῦ ὁ Κῦρος, ἐδὲν ἐδύνατο ἀντιλέγειν, μὴ οὐ χαρίζεσθ'. Καὶ γὰρ ἀσθενήσαντος αὐτῆ, ἐδέποτε ἀπέλειπε τὸν πάππον, ἐδὲ ⁴ κλαίων ποτὲ ἐπαύετο· δῆλός τε ἦν πᾶσιν ὅτι ὑπερεφοβείτο, μὴ οἱ ὁ πάππος ὑποθάνοι. Καὶ γὰρ ἐκ νυκτὸς, εἴ τις δέοιτο Αἰσάγης, πρῶτος ἠδᾶνετο Κῦρος, καὶ πάντων ἀκονότατα ἀνεπήδα, ὑπηρετήσων ὁ, τι οἶοιτο χαριεῖσθ'. ὥσε παντάπασιν ἀνεκτήσατο τὸν Αἰσάγιον.

Καὶ ἦν μὲν ἴσως ὁ Κῦρος πολυλογώτερος, ἅμα μὲν Δακ' τῶν παιδείαν, ὅ,τι ἠναγκαζέτο ὑπὸ τῆ διδασκάλου καὶ διδόναι λόγον ὦν ἐποιεῖ, καὶ λαμβάνειν παρ' ἄλλων, ὅποτε δικάζοι· εἴτι δὲ, καὶ Δακ' τὸ φιλομαθὲς εἶναι, πολλὰ μὲν αὐτὸς ἀεὶ τὲς παρόντας ἀνθρώπα, ⁶ πῶς ἔχοντα τυγχάνοι καὶ ὅσα αὐτὸς ὑπ' ἄλλων ἐρωτῶτο, Δακ' τὸ ἀγχιῖνος εἶναι, ταχὺ ἀπεκρίνετο· ὥσε ἐκ πάντων τούτων ἡ πολυλογία συνελέγετο αὐτῆ. Ἀλλ' ὥσπερ γὰρ ἐν σώμασιν, ὅσοι νέοι ὄντες μέγεθος ἔλαβον, ὅμως ἐμφαίνεται τι αὐτοῖς νεαρὸν, ὃ κατηγορεῖ τῶν ὀλιγοετίαν· ἔτω καὶ Κῦρος ἐκ τῆ πολυλογίας εἰ θράσος διεφαίνεται, ἀλλ' ἀπλότης καὶ φιλοσοφία· ὥσε ἰσχυρίαν

θυμίας τις ἔχεν ἔτι πλείω ἀκάνυ αὐτοῦ, ἢ σιωπῶντι πα-
 ρῆναι. Ὡς δὲ προῆγεν ὁ χρόνος αὐτὸν σὺν τῷ μεγέθει,
 εἰς ὧραν τῷ πρόσηβον ἡμείων, ἐν τῷ δὴ, τοῖς μὲν λόγοις
 βραχυτέροις ἐχρήτο, καὶ τῇ φωνῇ ἡσυχαιτέρα· αἰδῶς δὲ
 ἐνεπίμπλατο, ὥστε καὶ ἐρυθραίνεω, ὅποτε συντυγχάνοι τοῖς
 πρεσβυτέροις· καὶ τὸ σκυλακῶδες, τὸ πᾶσιν ὁμοίως προ-
 σπύπτεν, οὐκ ἐτί ὁμοίως προπετώσ ἔχεν. Οὕτω δὲ ἡσυχαι-
 τεροῦ μὲν ἦν, ἐν δὲ ταῖς συνουσίαις πάμπαν ἐπίχαρις. Καὶ
 γὰρ ὅσα ἀγωνίζονται, πολλάκις, ἤλικες πρὸς ἀλλήλους,
 εἶχ' ἂν κρείσσων ἦδει ὧν, ταῦτα προῦκαλεῖτο τὰς συνόντας,
 ἀλλ' ἄπερ εὖ ἦδει ἑαυτὸν ἥττονα ὄντα, ταῦτα ἐξῆρχε,
 φάσκων κάλλιον αἰσῶν ποιῆσειν. Καὶ κατῆρχεν ἡδὴ ἀνα-
 πηδῶν ἐπὶ τὰς ἵππους, ἢ ἀγκοντιέμενος, ἢ ἀγτοξευσόμενος
 ἄπο τῶν ἵππων, ἔπω πάνυ ἔποχος ὧν· ἠτιώμενος δὲ, αὐτὸς
 ἐφ' ἑαυτὴ μάλιγα ἐγίλα. Ὡς δ' ἐκ ἀπειδίδρασκεν, ἐκ τῷ
 ἠτῶσθαι, εἰς τὸ μὴ ποιεῖν ἂν ἠτῶτο, ἀλλ' ἐκαλινδῆτο ἐν
 τῷ παραῶσθαι αὐτὸς βέλτιον ποιεῖν, ταχὺ μὲν εἰς τὸ ἴσον
 ἀφικετο, τῇ ἵππικῇ, τοῖς ἠλικιώτασι· ταχὺ δὲ παρήει, ἀπὸ
 τὸ ἔργον τοῦ ἔργου· ταχὺ δὲ τὰ ἐν τῷ παραδείσῳ θηρία
 ἀνηλώκει, διώκων καὶ βάλλων καὶ κατακαίνων· ὥστε ὁ Αἰγυά-
 γης ἐκέτ' ἔχεν αἰσῶν συλλέγειν θηρία. Καὶ ὁ Κύρῳ αἰσ-
 θόμενος ὅτι βελόμενος εἰ δύνατό οἱ ζῶντα παρέχειν, πολ-
 λάκις ἔλεγε πρὸς αὐτὸν—ὦ πάππε, τί σε δεῖ θηρία ζη-
 τεῦντα πράγματα ἔχειν; Ἀλλ' ἦν ἐμὲ ἐκπέμπης ἐπὶ θήραν
 σὺν τῷ θείῳ, νομιῶ, ὅσα ἂν ἴδω θηρία, σὲ μοι ταῦτα τρέ-
 φειν.—Ἐπιθυμῶν δὲ σφόδρα ἐξίεναι ἐπὶ τῷ θήραν, ἐκεῖθ'
 ὁμοίως λιπαρεῖν ἐδύνατο, ὥσπερ παῖς ὧν, ἀλλ' ὀκνηρότερον
 προσήει. Καὶ ἂν πρόδεν τῷ Σάκκῳ ἐμίμφετο, ὅτι εἰ πα-
 ρίει αὐτὸν πρὸς τὸν πάππον, αὐτὸς ἡδὴ Σάκας ἑαυτῷ ἐγγί-
 νετο. οὐ γὰρ προσήει, εἰ μὴ προῖδοι, εἰ καιρὸς ἔη· καὶ
 τῷ

τῆ Σάκᾳ ἰδέϊτο πάντως σημαίνειν αὐτῷ, ὅποτε ἐν καιρῷ ἦν εἰσιέναι, καὶ ὅποτε ἐκ ἐν καιρῷ· ὥστε ὁ Σάκας ἦδη ὑπερφίλει αὐτὸν, ὡσπερ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες.

Ἐπει δ' ἐν ἴγῳ ὁ Αἰγυαίης σφάδρα αὐτὸν ἐπιθυμοῦντα τῆς ἔξω θήρας, ἐκπέμπει αὐτὸν, σὺν τῷ θάῳ, καὶ φύλακας συμπέμπει, ἐφ' ἵππων, πρεσβυτέρους, ὅπως δατὰ τῶν δυσχωριῶν φυλαττοῖεν αὐτὸν, καὶ εἰ τῶν ἀγρίων τι φανήθῃ θηρίων. Οἱ ἐν Κῦρῳ τῶν ἱπομένων προθύμως ἱπυθάνετο, ὁποῖοις ἔχρηθῆναι πελάζειν, καὶ ὁποῖα χρῆθῆναι διαρροῦντα διώκειν. Οἱ δ' ἔλεγον ὅτι ἄρκτοι τε πολλὰς ἦδη πλησιάσαντας διέφθειραν, καὶ λέοντες καὶ κάπροι καὶ παρδάλεις· αἱ δὲ ἔλαφοι, καὶ δορκάδες, καὶ ἀγριοὶ ὄεις, καὶ οἱ ὄνοι οἱ ἀγριοὶ, ἀσυνεῖς εἰσιν. Ἐλεγον δὲ καὶ τῆτο, τὰς δυσχωρίας ὅτι θεοὶ φυλάττοισιν οὐδὲν ἦττον ἢ τὰ θηρία· πολλὰς γὰρ ἦδη αὐτοῖς τοῖς ἵπποις κατακρημιδοῦναι. Καὶ ὁ Κῦρος ταῦτα πάντα ἐμάνθανε προθύμως· ὡς δὲ εἶδεν ἔλαφον ἐκπηδήσασαν, πάντων ἐπιλαθόμενος ὡν ἦκεν, ἰδίωκεν, ἐδὲν ἄλλο ὄρῳ, ἢ ὅποι ἔφευγε. Καὶ πῶς ἀσπιδῶν αὐτῷ ὁ ἵππος πίπτει εἰς γόνατα, καὶ μικρῶν κακῶν ἐξετραχῆλίσεν· ἔμειν ἄλλ' ἐπέμμεν ὁ Κῦρος μόλις πῶς, καὶ ὁ ἵππος ἐξανέστη. Ὡς δὲ εἰς τὸ πεδίον ἦλθεν, ἀκοντίσας καταβάλλει τὴν ἔλαφον, καλὸν τι χρῆμα καὶ μίγα. Οἱ μὲν δὲ ὑπερέχαιρον· οἱ δὲ φύλακες προσελάσαντες, ἔλοιδορέν αὐτὸν, καὶ ἔλεγον εἰς οἶον κίνδυνον ἔλθει· καὶ ἔφασαν κατερεῖν αὐτοῦ τῷ πάπῳ. Οἱ οὖν Κῦρος εἰσῆκει, κατὰ βεβρωτῶς, καὶ ἀκούων ταῦτα ἠνῆατο. Ὡς δ' ἦθετο κραυγῆς, ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὸν ἵππον, ὡσπερ ἐνθεσιῶν· καὶ ὡς εἶδεν, ἐκ τῆ ἐνάλις, κάπρον ὁ προσφερόμενον, ἀντίος ἔλαυκε· καὶ διαβιβάμενος εὐτόχως, βάλλει εἰς τὸ μίτωπον, καὶ κατέχευε τὸν κάπρον. Ἐνταῦθα μὲν τοι ἦδη, καὶ ὁ θεός αὐτῷ ἔλοιδορεῖται τὴν θρασυτέλειαν ὄρῳ. Οἱ δ', αὐτῷ λοιδοροῦντες

μῆρ, ὅπως ἰδοῦτο, ὅσα αὐτὸς ἔλαβε, ταῦτα ἰᾶσαι αὐτὸν
 δεῖναι, ἀσκομίσαντα, τῷ πάππῳ. Τὸν δὲ θεῖον ἀπάν φασίν,
 — Ἀλλ' ἦν αἰδῆταισθε ὅτι ἰδίωκες, εἰ σοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμοὶ
 λοιδορήσε), ὅτι σε ἔβων.—Κᾶν (βέλη),—φάναι αὐτὸν, — μα-
 σιγισάτο, ἐκιδάαν γε ἐγὼ δῶ αὐτῶν. Καὶ σύ γε εἰ βέλα,
 ἔφη, ὃ θεῖε, τιμωρησάμενος ὅ, τι βέλα, τῆτο ὅμως χάρι-
 σαί μοι.—Καὶ ὁ Κυαξάρης, μῦθοι, τελευτῶν, ἔπει, — Ποίει
 ἔπος βύλας· σὺ γὰρ νῦν γε ἡμῶν ἔσικας βασιλεὺς εἶναι.—
 Οὕτω δὲ ὁ Κῦρος εἰσκομίσας τὰ θηρία, ἰδίδα τε τῷ πάπ-
 πῳ, καὶ ἔλεψεν ὅτι αὐτὸς ταῦτα ἔθρασεν ἐκείνῳ. Καὶ
 τὰ ἀκόντια ἰδίαινε μὲν εἶ, κατίθηκε δὲ ἡματωμένα, ἔπει
 ἔπει τὸ πάππον ὄψαθ. Ο δὲ Αἰσάγης ἄρα ἔπει, — Ἀλλ' ὦ
 παῖ, ὄχομα μὲν ἐγὼγε ἡδέως, ὅσα μοι δίδως· εἰ μόντοι
 ἴσμαι γε τέτων οὐδανός, ὄγε σὲ κινδυνεύειν.—Καὶ ὁ Κῦρος
 ἔπει, — Εἰ τοίνυν μὴ σὺ δεῖ, ἐκείνῳ, ὦ πάππε ἐμοὶ δὲς αὐτὰ,
 ὅτι ἐγὼ Ἀσάδῳ τοῖς ἡλικιώταις.— Ἀλλ', ὦ παῖ, ἔφη ὁ Αἰσά-
 γης, καὶ ταῦτα λαβὼν Ἀσάδῳ ὄτω σὺ βούλει, καὶ τῶν ἄλλων
 ἴσικα ἰδίαις.—Καὶ ὁ Κῦρος λαβὼν, ἰδίδα τε ἄρα τοῖς
 πασι, καὶ ἄμα ἔλεψεν —

— Ὡ παῖδες, ὡς ἄρα ἐφλυαροῦμεν, ὅτε τὰ ἐν τῷ παρα-
 δήσῳ θηρία ἐθραῶμεν· ὅμοιον γὰρ ἐμοιγε δοκεῖ εἶναι, οἷονπερ
 εἴ τις δεδεμένα ζῶα θηρήη. Πρῶτον μὲν γὰρ, ἐν μικρῷ χω-
 ρίῳ ἦν ἔπειλα, καὶ μικρὰ καὶ ψωραλῆα, καὶ τὸ μὲν αὐτῶν, χω-
 λὸν ἦν· τὸ δὲ, κολοβόν. Τὰ δ' ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ λαμῶσι
 θηρία, — ὡς μὲν καλὰ, ὡς δὲ μεγάλα, ὡς δὲ λιπαρὰ ἐφαί-
 ντο! Καὶ αἱ μὲν ἔλαφοι, ὡσπερ πῆλωα, ἤλλοντο πρὸς
 τὸ οὐρανόν· οἱ δὲ κάπροι, ὡσπερ τοὺς ἀνδρας φασὶ τοὺς ἀν-
 θρῆς, ὁμόσε ἐφειροντο· ὑπὸ δὲ τὸ πλατῆτος οὐδὲ ἀμαρ-
 τῶν οἷοντε ἦν αὐτῶν· καλλίῳ δὲ, ἔφη, ἐμοιγε δοκεῖ καὶ τε-
 θηπέτα ταῦτα εἶναι, ἢ ζῶηα ἐκείνα τὰ περιωκοδομημένα.—

Ἀλλὰ

Ἀλλὰ ἄρα ἂν, ἔφη, ἀφῆεν καὶ ὑμᾶς οἱ παῖρες ἐπὶ τῷ θύ-
 ραν;—Καὶ ῥαδίως γ' ἂν, ἔφασαν, εἰ Ἀσυάγης κελεύοι.—
 Καὶ ὁ Κῦρος ἔπει, —Τίς ἂν ἐν ὑμῶν πρὸς Ἀσυάγην μνηδεῖη;
 —Τίς γὰρ ἂν, ἔφασαν, σὺ γε ἰκανώτερος πείσαι;—Ἀλλὰ
 μὰ τὸν Δία, ἔφη, ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδ' ὅστις ἄνθρωπος γεγέ-
 νημαι· ἐδὲ γὰρ λίγην ὀϊός τ' εἰμι, ἐδ' ἀναβλέπειν πρὸς
 τὸν πάππον ἐκ τοῦ ἴσου ἔτι δύναμαι. Ἦν δὲ τοσοῦτον
 ἐπιδῶ, δέδοικα, ἔφη, μὴ παντάπασι βλάξ τις καὶ ἡλί-
 θισθὶ γίνωμαι. Παιδάριον δὲ ὦν, δεινότατον λαλεῖν ἰδό-
 κουν εἶναι.—Καὶ οἱ παῖδες ἔπον, —Πονηρὸν λίγης τὸ
 πρᾶγμα, εἰ μὴδὲ ὑπὲρ ἡμῶν, ἂν τι δέη, δύνησθαι πρᾶτ-
 ται, ἀλλ' ἄλλε τινός ἡμᾶς τὸ ἐπὶ σοὶ ἀνάγκη δεῖσθαι.
 —Ἀκέσας δὲ ταῦτα ὁ Κῦρος, ἐδήχθη καὶ σιγῇ ἀπει-
 θῶν, Ἀρκιλευσάμειον ἑαυτῷ τολμᾶν, ἐσῆλθεν, ἐπιβελεύ-
 σας ὅπως ἂν ἀλυπότατα ἔποι πρὸς τὸν πάππον, καὶ Ἀρ-
 πράξην αὐτῷ τε καὶ τοῖς παισὶν ὧν ἴδοντο. Ἠρξάτο
 ἐν ᾧδε.

Βίβί μοι, ἔφη, ὦ πάππε, ἦν τις ὑποδράσθαι τῶν οἰκετῶν
 καὶ λάβης αὐτὸν, τι αὐτῷ χεῖρη;—Τί δὴ ἄλλο, ἔφη, ἢ
 δήσας ἐργάζεσθαι ἀναγκάσω;—Ἦν δὲ αὐτόματ' σοὶ πᾶ-
 λιν ἐπέλθῃ, πῶς ποιήσας;—Τί δὲ, ἔφη, ἢ μασιγώσας αὐ-
 τόν γε, ἵνα μὴ αὔθις τῆτο ποιῆ, ἔπειτα ἐξαρχῆς πάλιν
 αὐτῷ χρῆσθαι;—Ὡρα ἔν, ἔφη ὁ Κῦρος, —παρασκευά-
 ζεσθαι σοὶ εἴη ὅτω μασιγώσεις με, ὡς βελευόμενόν γε ὅπως
 ὑποδρῶ, λαβὼν τὰς ἐμὰς ἡλικιώτας ἐπὶ θήραν.—Καὶ ὁ
 Ἀσυάγης, —Καλῶς, ἔφη, ἐποίησας προειπών· ἔνδοθεν γὰρ
 ἀπαγορεύω σοὶ μὴ κινεῖσθαι. Χαρίεν γὰρ, ἔφη, εἰ ἔνεκα κρεα-
 δίων τῇ θυγατρὶ τὰ παιδα ὑποβυκολήσασθαι.—Ἀκέσας ταῦ-
 τα ὁ Κῦρος, ἐπέθετο μὲν καὶ ἔμενον· ἀνιάρους δὲ καὶ σκυθρω-
 πὸς ὦν, σιωπῇ διῆγεν. Ο μέντοι Ἀσυάγης, ἐπεὶ ἔγνω αὐ-

τὸν λυπέμενον ἰχυρῶς, βελόμενος αὐτῷ χαρίσασθαι, ἔξαγει ἔπι θήραν· καὶ πεζὺς πολλὰς καὶ ἰππείας συναλίσσας, καὶ τὰς παῖδας, καὶ συνελάσας εἰς τὰ ἰππάσιμα χωρία τὰ θηρία, ἐποίησε μεγάλῳ θήραν. Καὶ βασιλικῶς δὴ αὐτὸς παρῶν, ἀπηγόρευε μηδένα βάλλειν, πρὶν Κῦρον ἐμπληθεῖν βάλλων. Ο δὲ Κῦρος ἐκ εἶα κωλύειν.—Αλλ' εἰ βέλει, ἴφη, ὧ πάππι, ἦδέως με θηρᾶν, ἄφες πάντας τὰς κατ' ἐμὲ διώκειν καὶ ἀθροονίζεσθαι, ὅπως ἕκαστος τὰ κράτις δύναται.—Ενταῦθα δὲ ὁ Αἰσάγης ἀφίησι· καὶ γὰρ ἰδεῖτο τὰς ἀμιλλωμένους ἐπὶ τὰ θηρία, καὶ φιλονεικῆντας, καὶ διώκοντας, καὶ ἀκοντίζοντας. Καὶ τῷ Κύρῳ ἦδετο, ἔδυναμένῳ σιγαῶν ὑπὸ τῆς ἡδονῆς, ἀλλ', ὡς περ σκύλακι ψυγαῖον, ἀνακλάζοντι, ὅποτε πλησιάζοι θηρίῳ, καὶ παρακαλῶντι ὀνομαστὶ ἕκαστον. Καὶ τῷ μὲν καταγελῶντα αὐτὸν ὄρων εὐφραίνετο, τῷ δὲ τινα καὶ ἰπαινεῖντα αὐτὸν ἠθάνετο, ἔδ' ὅπως εἶεν φθονεῖως. Τέλει δ' ἔν, πολλὰ θηρία ἔχων ὁ Αἰσάγης ἀπήει. Καὶ τολοσιπὸν ἔως ἦδη τῇ τότε θήρᾳ, ὡς εἶπεν, ὅποτε οἴου τε εἴη, συνεξήει τῷ Κύρῳ, καὶ ἄλλας τε πολλὰς παρελάμβανε, καὶ τὰς παῖδας, Κύρος ἕνεκα. Τὸν μὲν δὲ πλεῖστον χρόνον ἔτω διῆγεν ὁ Κῦρος, πᾶσιν ἡδονῆς μὲν καὶ ἀγαθῶν τιμῶν συναίτιον ὦν, κακῶν δὲ ἐξένι.

* * *

Καμβύσης δὲ, ὁ τῷ Κύρῳ πατήρ, ἦδετο μὲν πυνθανόμενος ταῦτα· ἐπειδὴ δὲ ἤκισεν ἀνδρὸς ἦδη ἔργα ἀθροονίζοντος τοῦ Κύρου, ἀπεκάλει, ὅπως ὅτι ἐν Πέρσαις ὀπιχώρια ἔδοτελοῖη. Καὶ τὸν Κῦρον δὲ ἐνταῦθα λέγει εἰπεῖν, ὅτι ἀπίεσαι βέλαιοτο, μὴ ὁ πατήρ τι ἄχθοιτο, καὶ ἡ πόλις μέμφοιτο. Τῷ ἔν Αἰσάγει ἰδοκεῖ ἀναγκαῖον εἶναι ἔδοτεμπεῖν αὐτόν. Ενθα δὲ ἰππῆς τε αὐτῷ ὄς, ἕς αὐτὸς ἐπεδύ-

μει

μει λαβῆν, κὲ ἄλλα συσκευάσας παντοδαπά, ἀπίπιμπι, κὲ
 Δῆς τὸ φιλεῖν αὐτὸν, κὲ ἅμα ἐλπίδας μεγάλας ἔχων ἐν
 αὐτῷ, ἄνδρα ἴσοσθ' ἱκανὸν κὲ φίλος ὠφελῆν, κὲ ἰχθρὸς
 ἀνιῶν. Αἰτιότα δὲ τὸν Κῦρον πρῆπιμπου ἀπάνις, κὲ παῖ-
 δει, κὲ ἥλικει, κὲ ἄνδρει, κὲ γέροντι, ἐφ' ἵππων, κὲ Αἰουάγατ
 αὐτὸς κὲ ἄδεια ἴφασαν ὄντιν' εἰ θακρῶντ' ὤπερρίφιδαι.
 Καὶ Κῦρον δὲ αὐτὸν σὺν πολλοῖς θακρῶις λέγεται ὤπερρι-
 ρῆσαι. Πολλά δὲ ὄρα Δῆδοῦναι αὐτὸν φασι τοῖς ἥλικιῶ-
 ταις, ὧν Αἰουάγις αὐτῷ ἰδιδῶκει· τίλθ' δὲ, κὲ ἦν ἔχει εο-
 λὴν τὴν Μηδικῶν ἐκθύλα δῆναί τι, δηλῶν ὅτι τῶτον μάλις
 ἠασάζετο. Τὲς μῆντοι λαβόνιας κὲ δεξαμῆις τὰ ὄρα λέ-
 γεται Αἰουάγι ἀπεινεγκῆν· Αἰουάγιω δὲ δεξάμενον Κῦρω
 ὤπερρίφιδαι· ἢ δὲ πάλιν τε ὤπερρίφιδαι εἰς Μηδες κὲ εἶπειν,—
 Ω πάπι, εἰ βέλει με κὲ πάλιν ἰναι ὡς σὶ μὴ αἰχρῶνόμενοι,
 ἴα ἔχειν ἔἰ τῷ τί ἰγῶ διδῶκα.—Αἰουάγιω δὲ ταῦτα αἰφ-
 σαντα ποιῆσαι, ὡπερ ὁ Κῦρω ἐπίγειλεν.

* * *

Ο μῶν δὲ Κῦρω ἔτιω ἀπελθῶν εἰς Πέρσαι, ἰναιατὸν μῆν
 λέγεται ἔτι ἐν τοῖς παισι ἠμίδαι. Καὶ, τὸ μῆν πρῶτον, οἱ
 παῖδει ἔσκωπῶν αὐτὸν, ὡς ἠθυπαθῆν μεμαθηκῶς ἐν Μηδοῖ
 ἦκοι. Επει δὲ κὲ ἰδιδῶν αὐτὸν ἰώρων, ὡπερ αὐτοῖ, ἠδέωτ,
 κὲ πίνουλα, κὲ ἔ ποτ' ἐν ἰορῆ εὐωχία προσγένετο, ὀπιδιδῶν
 ἢ μάλλον αὐτὸν τῷ ἰαυτῷ μέρει ἠδῶντο, ἢ προσδεόμενον· κὲ
 πρὸς τέτοις δὲ, κὲ τᾶλλα κρατιγεύοντα αὐτὸν ἰώρων, περὶ ἄ-
 παντα, ἰαυτῶν ἰνταῦθα δὲ πάλιν ὤπερρίφιδαι οἱ ἥλικει αὐτῷ.
 Επει δὲ, διελθῶν τῶν παιδείων ταύτων, ἠδη εἰσῆλθεν ὡς τὲς
 ἰφῆβει, ἐν τέτοις αὐ ἰδῶκα κρατιγεύειν, κὲ μελιτῶν ἄ κρη,
 κὲ καρτερῶν ἄ ἰδει, κὲ αἰδούμενθ' τοὺς πρῆσβυτέρου, κὲ
 πειθόμενοι τοῖς ἄρχαι.

Ἐκ

* * *

Ἐκ τῆ βιβλίου πέμπτη.

ΠΑΝΘΕΙΑ.

Καλεσας δὲ ὁ Κύρος Αράσπην Μῆδον, (ὃς ἦν αὐτῆ ἐκ παι-
δὸς ἰταῖρος, ὃς κ' τὴν γολήν, ἐκδύς, ἔδωκε τὴν Μηδικήν, ὅτε
παρὰ Αἰγύπτου εἰς Πέρσας ἀπῆν) τῆτον ἐκέλευσε διαφυλά-
ξαι αὐτῆ τὴν τε γυναῖκα κ' τὴν σκηνήν· ἦν δὲ αὐτὴ, ἡ γυνὴ
Αβραδάτα τῆ Σέσω βασιλείας· ὅτε δὲ ἠλίσκειο τὸ τῶν Ασ-
συρίων στρατόπεδον, ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἔκ ἔτυχεν ἐν τῷ στρατοπέδῳ
ᾧ, ἀλλὰ πρὸς τὸν Βακτριανῶν βασιλεῖα πρεσβεύων ᾗχετο·
ἐπέμψε δὲ αὐτὸν ὁ Ασύριος περὶ συμμαχίας· ξένος γὰρ ᾧν
εἴτιχεν τῷ τῶν Βακτριανῶν βασιλεῖ·—ταύτην ἔν ἐκέλευσεν ὁ
Κύρος διαφυλάττειν τὸν Αράσπην, ἕως ἂν αὐτὸς λάβῃ. Κε-
λεύομενος δὲ ὁ Αράσπης ἐπήρειο, — Εὔρακας δ', ἔφη, ὦ Κύρε,
τὴν γυναῖκα, ἦν με κελεύεις φυλάττειν; — Μὰ Δί', ἔφη ὁ Κύ-
ρος, ἐκ ἔγωγος. — Ἄλλ' ἐγὼ, ἔφη, ἦνίκα ἐξηρῶμεν σοι αὐτήν·
κ' δῆτα, ὅτε μὲν εἰσῆλθομεν εἰς τὴν σκηνήν αὐτῆς τὸ πρῶτον,
ἐδίψωμεν αὐτήν· (χαμαὶ τε γ' ἐκαθηίτο, κ' αἱ Φεράπαινοι
πᾶσαι περὶ αὐτήν· κ' τοίνυν ὁμοίαν ταῖς δάλοις εἶχε τὴν ἐσ-
θῆτα) ἐπεὶ δὲ, γυνῶναι βεβλόμενοι ποία εἴη ἡ δειπνοῖα, πάσας
περιβλέψαμεν, ταχὺ πάνυ κ' πασῶν ἐφάνειο διαφέρουσα τῶν
ἄλλων, καίπερ καθήμενη, κεκαλυμμένη τε κ' εἰς γῆν ὀρώσα.
Ὡς δὲ ἄνασθῆναι αὐτήν ἐκελεύσαμεν, συνανέστησαν μὲν αὐτῇ
πᾶσαι αἱ ἀμφ' αὐτήν· διήνεγκε δὲ ἐνταῦθα, πρῶτον μὲν, τῷ
μεγέθει, ἔπειτα δὲ, τῇ ῥώμῃ, κ' τῇ ἀρετῇ, κ' τῇ εὐχρημο-
σίῃ, καίπερ ἐν ταπεινῷ χήματι ἔσηκυῖα. Ἐπὶ δὲ ἦν αὐτῇ
κ' τὰ δάκρυα κατασάζοντα—τὰ μὲν κατὰ τῶν πέπλων, τὰ δὲ
κ' ἐπὶ τὰς πόδας. Ὡς δ' ἡμῶν ὁ γεραίτερος ἔπε, — Ὁ ἄρρη,

ὦ γύναι· καλὸν μὲν γὰρ καὶ ἀγαθὸν ἀκρόμεν καὶ τὸν ἀνδρα
 εἶναι, νῦν μάλιστα ἰξαίρῃμεν ἀνδρὶ σι,— εὐ ἴδι· ὅτι— ἔτε τὸ
 εἶδος ἰκέεινε χείρου, ἔτε τὴν γνώμην, ἔτε τὴν δύναμιν· ἀλλ',
 ὡς ἡμῖς γε νομίζομεν, εἰ τις καὶ ἄλλος ἀνὴρ, καὶ ὁ Κύρῳ
 ἀξιός ἐστι θαυμαζέσθαι, ἔσ' σὺ ἴση τὸ ἀπὸ τῶδε.— Ὡς ἔν τῷτα
 ἤκουσιν ἡ γυνή, ἑπικαλεῖρῃ καλὸ' τε ἑ ἀνωθεν πέπλον, καὶ ἀν-
 ωδύραλο· συνανεβόησαν δὲ αὐτῇ καὶ αἱ δμωαί. Ἐν τῷτα ὁ
 ἰφάνη μὲν αὐτῆς τὸ πλεῖστον μέρῳ τῶ προσώπῳ, ἰφάνη δὲ ἡ
 ὄρη καὶ αἱ χεῖρες.— καὶ εὐ ἴδι, ἔφη, ὦ Κύρε, ὡς ἰμοί τε ἰδοξε
 καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσι τοῖς ἰδοῦσι, μήπω ἄφῦναι μηδὲ ἡμῶσθ γυ-
 ναῖκα, λατὸ θνητῶν, τοιαύτην ἐν τῇ Ἀσίᾳ.— ἀλλὰ πάντως,
 ἔφη, καὶ σὺ θεῖσθ αὐτῶν.— Καὶ ὁ Κύρῳ ἔφη,— Ναὶ μὰ
 Δία, πολὺ γε ἤττον, εἰ τοιαύτη ἐστὶν οἷαν σὺ λέγεις.—
 Τί δαί; ἔφη ὁ νεανίσκῳ.— Ὅτι, ἔφη, καὶ νῦν ἑσὺ ἀκού-
 σασ ὅτι καλή ἐστὶν, εἰ παιδῆσομαι ἰλθεῖν θεασόμενῳ, ἑ
 πάνυ μοι ἀρολῆς οὔσης, δέδοικα μὴ, πολὺ θάττον, ἐκεί-
 νη με αὐθις ἀναπέσθ καὶ πάλιν ἰλθεῖν θεασόμενον·
 ἐκ δὲ τούτου ἴσως αἰ ἀμελήσας ὦν με δᾶ πράττειν, καθεῖ-
 μην ἐκείνῳ θεώμενῳ.

Καὶ ὁ νεανίσκος ἀνατελάσας ἔπεν.— Ὅοιι γῶ, ἔφη, ὦ Κύρε,
 ἰκανὸν εἶναι κάλλῳ ἀνθρώπῳ ἀναγκάζειν τὸν μὴ βελομένοσ
 ἑ πράττειν παρὰ τὸ βίλλισον; Εἰ μάλιστα τῷτα, ἔφη, ἔτως ἐπε-
 φύκει, πάντας ἀν ἡνάγκαζειν ὁμοίως. Ὁρα, ἔφη, τὸ πῦρ, ὡς
 πάντας ὁμοίως καίει· (πέφυκε γῶ τοῖωτον) τῶν δὲ καλῶν,
 ὁ τῶν μὲν ἐρῶσι, τῶν δ' ἔ· καὶ ἄλλοσ γε ἄλλε. Εθελεύσιον γῶ,
 ἔφη, ἐστὶ, καὶ ἐρᾶ ἑκαστοσ ὦν ἀν βέληται. Αὐτίκα δὲ ἐκ ἐρᾶ
 ἀδελφὸσ ἀδελφῆσ, ἄλλῳ δὲ ταύτης· ἐδὲ πατὴρ θυγατρὸσ,
 ἄλλοσ δὲ ταύτης. Καὶ γῶ ἑ φόβοσ καὶ νόμοσ ἰκανὸσ ἔρωτα
 κωλύειν. Εἰ δὲ γ', ἔφη, νόμῳ τειθέη μὴ ἰδιόντας μὰ
 τευῆν, καὶ μὴ πίνετας μὴ διψῆν, μηδὲ ῤίγῃ τῶ χαιμῶνοσ,
 μηδὲ

μαθὶ θάλασσαν τῆ θέρης, ὡς αὖ νόμος δυναθῆα ληστρε-
 ξασθ' ἀπορύπτως ταῦτα πάθεισθ'. περὶ κασι γ' ἄπο τῆτων
 κρατεῖσθ'. Τὸ δ' ἔρῃν, ἰθαλίσιον ἴσιν· ἴεασθ' ἴγῃ τῶν
 καθ' αὐτὸν ἔρῃν, ὡσπερ ἰματίων καὶ ὑποδημάτων—Πῶς ἔν,
 ἴφῃ ὁ Κῦρος, — ἂ ἰθαλίσιον ἴσι τὸ ἰραδῶναι, ἔ καὶ παύσασθ'
 ἴσιν ὅταν τίς βέλῃται; Ἀλλ' ἴγῃ, ἴφῃ, ἰώρακα καὶ κλαίουσας
 ὑπὸ λύπης δὲ ἔρωτα, καὶ δακρύοσας γε ταῖς ἐρωμῆοις· καὶ μάλα
 μακρὸν νομίζουσας, πρὶν γε ἔρῃν, τὸ δακρύον, καὶ δίδουσας γε
 πολλὰ, ὡν ἔ βίβλιον αὐτοῖς ἐρίσθ'· καὶ εὐχομένως ὡσπερ καὶ
 τινος ἄλλης ἴσση ἀπαλλαγῆναι, καὶ ἔ δυναμίνες μῆσοι ἀπαλ-
 λάτῃσθ', ἀλλὰ δεδιμένως ἰσχυροτέρη τινὲ ἀνάκη ἢ αὖ σιδήρη
 ἔδιδετο. Παρίσχει γῆν ἴαυτὸς τοῖς ἐρωμῆοις ἄποκα καὶ
 αἰκῇ ὑπερέχοντας· καὶ μῆτοι ἔδ' ἄποδιδράσκων ἔπιχερῆσι,
 τοιαῦτα κακὰ ἴχοντες, ἀλλὰ καὶ φυλάτῃσι τὸς ἐρωμῆους, μὴ
 ποῖ ἄποδρῆσι.

Καὶ ὁ ἰεανίσκος ἔπει πρὸς ταυτα· ἴποιῦσι γὰρ, ἴφῃ,
 ταῦτα· ἴσι μῆτοι οἱ τοιῶτοι, ἴφῃ, μοχθηροῖ· δίοπερ, οἴ-
 μαι, καὶ εὐχονται μὲν ἀπὸ, ὡς ἄθλιοι ὄντες, ἄποθανεῖν· ὁ μυ-
 ρίων δ' ἔσῃν μηχανῶν ἀπαλλαγῆς τῆ βίης, οὐκ ἀπαλ-
 λάτῃσθαι. Οἱ αὐτοὶ δὲ γε ἔτοι καὶ κλέπειν ἔπιχερῆσι, καὶ
 ἔκ ἀπέχονται τῶν ἀλλοτρίων· ἀλλ' ἴπιδάν τι ἀρπάσωσιν
 ἢ κλέψωσιν, ὄρῃε, ἴφῃ, ὅτι σὺ πρῶτος, ὡς ἔκ ἀναγκαῖον
 τὸ κλέπειν, αἰτιᾶ τὸν κλέπτοντα καὶ ἀρπάζοντα, καὶ ἔ συγ-
 γινώσκεις, ἀλλὰ καλάζεις; Οὕτω μῆτοι, ἴφῃ, καὶ οἱ κα-
 λοὶ ἔκ ἀναγκάζουσιν ἔρῃν ἴαυτῶν, ἔδὲ ἴφῃσθ' ἀνδρώπης ὡν
 μὴ δεῖ· ἀλλὰ τὰ μοχθηρὰ ἀνδρώπια πασῶν, οἴμαι, ἔπι-
 θυμῶν ἀκρατῆ ἴσι, κᾶπῃτα ἔρωτα αἰτιῶντα· οἱ δὲ καλοὶ
 κᾶγαθοὶ, ἔπιθυμοῦντες καὶ χρυσοῦ καὶ ἴπκων ἀγαθῶν καὶ
 γυναικῶν καλῶν, ὁμῶς ἀπάντων τῆτων ἴραδίως δύνανται
 ἀπέχεσθ', ἴωσι μὴ ἔπτεσθαι αὐτῶν, παρὰ τὸ δίκαιον.

Ἐγῃγ'

Εγωγ' οὖν, ἔφη, ταύτῳ ἰωρακῶς, καὶ πάνυ μοι καλῆς
δοξάσης εἶναι, ὅμως παρὰ σοί εἰμι, καὶ ἰππεύω, καὶ τὰλλα
τὰ ἐμοὶ προσήκοντα ὑποτελῶ.—Ναὶ μὰ Δί', ἔφη ὁ Κῦρος·
ἴσως γὰρ θάττον ἀπῆλθες ἢ ἐν ὄσῳ χρόνῳ ὁ ἔρως πέ-
φυκε συσκευάζεσθαι ἄνθρωπον. ² Καὶ πυρὸς γάρ τοι ἐπί-
θίγοντα μὴ εὐθὺς καίεσθαι, καὶ τὰ ξύλα οὐκ εὐθὺς ἀναλάμψει.
ὅμως δὲ ἔγωγε οὔτε πυρὸς ³ ἐκὼν εἶναι ἄπτομαι, οὔτε
τοὺς καλοὺς ἰσορῶ. Οὐδὲ γέ σοι συμβουλεύω, ἔφη, ὃ
Ἀράσπα, ἐν τοῖς καλοῖς εἶναι τῷ ὄψιν ἐν Διχτρίβειν· ὡς
τὸ μὲν πῦρ τοὺς ἀπτομένους καίει, οἱ δὲ καλοὶ καὶ τὸς
ἀποθεὶν θειωμένους ὑφάπτεσθαι, ὥστε αἰθεῖσθαι τῷ ἔρωτι.—
Θάρρει, ἔφη, ὃ Κῦρε, οὔδε ἴω μὴδέποτε παύσωμαι θειώ-
μεν⁴, οὐ μὴ κρατηθῶ, ὥστε ποιεῖν τι ὧν μὴ χρὴ ποιεῖν.
—Κάλλιγα, ἔφη, λέγεις· φύλαττε τοίνυν, ἔφη, ὥσπερ σε
κελεύω, καὶ ⁴ ὀπιμελοῦ αὐτῆς· ἴσως γὰρ ἂν καὶ πάνυ ἡμῖν ἐν
καιρῷ τι γένοιτο αὕτη ἢ γυνή. Τότε μὲν δὴ ταῦτα εἰ-
πόντες διελύθησαν·

Ὁ δὲ νεανίσκος⁵, ἅμα μὲν ὄρῳν ὑπερκαλλῆ τῷ γυ-
ναῖκα, ἅμα δὲ αἰδόμενος⁶ τῷ καλοκαγαθίαν αὐτῆς,
ἅμα καὶ θεραπεύων αὐτῷ, καὶ οἰόμενος⁷ χαρίζεσθαι αὐτῇ,
ἅμα δὲ αἰδανόμενος⁸ ἐκ ἀχάριστον ἔσαν, ἀλλ' ἀνεπιμε-
λημένῳ, Διὰ τῶν αὐτῆς οἰκετῶν, ὡς καὶ εἰσιόντι εἶη αὐτῇ
τά δέοντα, καὶ εἴ ποτε ἀδειήσειεν, ὡς μηδεὶς ἂν δέοιτο· ἐκ
πάντων τέτων ἠλίσκετο ἔρωτι, καὶ ἴσως ἔδεν θουμασὸν ἔπαχε.
Καὶ ταῦτα μὲν δὴ ἔτως ἐπράττετο.

* * *

¹ Ἐκ τῆ βιβλίου ἕκτης.

² Βελόμενος⁹ δὲ τινα κατάσκοπον πέμψαι ἐπὶ Λυδίας,
καὶ μαθεῖν ὅ, τι πράσσει ὁ Αουσύριος¹⁰, ἔδοξεν αὐτῷ ἐπιτή-
δειος

δεις ἔπειτα Ἀράσπας ἰλθεῖν ἐπὶ τῆτο, ὁ φυλάττων τῶ κα-
 λῶ γυναικίκα. Συνειβέθηκε γὰρ τῷ Ἀράσπᾳ τοιάδε· ληφ-
 θῆς ἔρωτι τῆς γυναικὸς, ἠναγκάσθη προσενεγκεῖν λόγους
 αὐτῇ περὶ συνουσίας. Ἡ δὲ ἀπέφησε μὲν, καὶ ἦν πιστὴ τῷ
 ἀνδρὶ, καίπερ ἀπόνη· (ἐφίλει γὰρ αὐτὸν ἰσχυρῶς) καὶ μέντοι
 κατηγόρησε τῷ Ἀράσπᾳ πρὸς τὸν Κύρον, ὅτι οὐκ ἔσσετα συμβα-
 λειῶ φίλος ἀνδρας. Ἐπεὶ δὲ ὁ Ἀράσπας, δοκῶν ἕσπερητή-
 σαν τῷ τυχεῖν αὐτὸν ἐβέλετο, ἠπέλιψε τῇ γυναικί, ὅτι εἰ μὴ
 βέλοιο ἐκῆσα, ἄκῆσα ποιῆσοι ταῦτα· ἐκ τέτῃ ἢ γυνῆ, ὡς
 ἴδῃσε τῶ βίαν, ἐκίτι κρύπτει, ἀλλὰ πέμπει ἕσπετον
 πρὸς τὸν Κύρον, καὶ κελεύει λῆσαι ἅπαντα. Ὁ δ' ὡς ἤκουσεν,
 ἀναγελάσας ἐπὶ τῷ κρείττονι τῷ ἔρωτος φάσκοντι εἶναι, πέμ-
 πει Ἀρτάβαζον σὺν τῷ εὐνέχῳ, καὶ κελεύει αὐτῶν εἰπεῖν
 βιάζεσθαι μὲν μὴ τοιαύτῳ γυναικίκα, πείθειν δὲ, εἰ δύναται,
 ἐκ ἔφῃ κωλύειν. Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἀρτάβαζος πρὸς τὸν Ἀρά-
 σπᾳν ἐλοιδόρησεν αὐτὸν, παρακαταθήκην τε ὀνομάζων τῶ
 γυναικίκα, ἀσίθειάν τε αὐτῆ λέγων, ἀδικίαν τε καὶ ἀκράτειαν·
 ὥστε τὸν Ἀράσπᾳ πολλὰ μὲν δακρῦειν ὑπὸ λύπης, καταδύ-
 εσθαι δ' ὑπὸ τῆς αἰσχύνης, ἀπολωλέναι δὲ τῷ φόβῳ μή τι καὶ πά-
 θῃ ὑπὸ Κύρῳ.

Ὁ ἔν Κύρῳ καταμαθὼν ταῦτα, ἐκάλεσε τε αὐτὸν, καὶ
 μόνον ἔλεξε, — Ὁρῶ σε, ἔφη, ὦ Ἀράσπα, φοβούμενον
 τε ἔμε καὶ ἐν αἰσχύνῃ δεινῶς ἔχοντα. Παῦσαι ἔν τούτων·
 ἐγὼ γὰρ θεὸς τε αἰκῶ ἔρωτος ἠσπῶσθαι, ἀνδρῶπις τε οἶδα,
 καὶ μάλα φρονίμους δοκῶντας εἶναι, οἷα πεπόνθασιν ὑπὸ
 ἔρωτος· καὶ αὐτὸς δ' ἐμαυτοῦ κατέγνωον μὴ ἂν καρτερῆσαι,
 ὥστε συνὼν καλοῖς, ἀμελῆσαι αὐτῶν. Καὶ σοὶ δὲ τοῦτου
 τοῦ πράγματος ἐγὼ αἰτίος εἰμι· ἐγὼ γὰρ σε συγκα-
 θεῖρξα τέτῳ τῷ ἀμάχῳ πράγματι. — Καὶ ὁ Ἀράσπας
 ὑπολαβὼν ἔειπεν, — Ἀλλὰ σὺ μὲν ὦ Κύρε, καὶ ταῦτα ὅμοι-

εἰ οἷός περ καὶ τάλλα, πρῶός τε καὶ συγγνώμων τῶν ἀν-
 θρωπίνων ἀμαρτημάτων· ἐμὲ δ', ἴφθι, καὶ οἱ ἄλλοι ἀνθρώποι
 καταδύσει τῷ ἄχθῃ. Ὡς γὰρ ὁ Θροῦς διήλθε ἔμῃς συμ-
 φοραῖς, οἱ μὲν ἰχθῆροι ἐφθόδονται μοι, οἱ δὲ φίλοι, προσιούεις,
 συμβελεύουσιν ἔκποδὸν ἔχων ἱμαντὸν, μή τι καὶ πάθω ὑπὸ
 σῆ, ὡς ἡδικηκότῃ ἐμὲ μεγάλα.—Καὶ ὁ Κύρως ἀπει,—
 Εὖ τοίνυν ἴδι, ὦ Αράσπας, ὅτι ταύτη τῇ δόξῃ ἔμῃ τ' ἔ-
 ἐμοί τε ἰχυρῶς χαρίσασθαι, καὶ τὸς συμμάχους μεγάλα ὠ-
 φιλήσαι.—Ἐἰ γὰρ γίνοιτο, ἴφθι ὁ Αράσπας, ὅ, τι ἐγὼ σοὶ
 ἐν καιρῷ ἀν' ἡμοίμῳ αὐτὸν χρήσιμῃ.—Εἰ τοίνυν, ἴφθι, προσι-
 ποιησάμενος ἐμὲ φεύγειν, ἐδίλοισ ἐς τὸς πολεμίους ἐλθεῖν,
 οἶμαι ἀν' σε πισυθῆναι ὑπὸ τῶν πολεμίῳ. Εγώ γε καὶ
 μὰ Δί', ἴφθι ὁ Αράσπας, καὶ ὑπὸ τῶν φίλων οἶδα ὅτι, ὡς σὲ
 πεφευγὸς, λόγον ἀν' παρέχομαι.—Ελθοῖς ἀν' τοίνυν, ἴφθι,
 ἡμῖν, πάντῃ εἰδὼς τὰ τῶν πολεμίῳ· οἶμαι δὲ καὶ λόγον καὶ
 βουλευμάτων κοινῶν ἀν' σε ποιῶντο, ἄλλ' τὸ πιστεύειν ὡς
 μηδὲ ἐν σε ληθῆναι ὧν βελομένη ἀδύναται.—Ὡς πορεύσο-
 μαί ἔν, ἴφθι, ἤδη νυνί· καὶ γὰρ τῆτο, ἴδι, ἐν τῶν πιστῶν ἴσαι,
 τὸ δοκεῖν με, ὑπὸ σῆ μελλήσεται τι παθεῖν, ἐκπεφευγίνας.
 —Ἡ καὶ δυνήση, ἴφθι, ἀπολιπεῖν τίλω καλλιῷ Πάνθειαν;
 Ἐδύο γ', ἴφθι, ὦ Κύρως, σαφῶς ἔχω ψυχάς. Νῦν τῆτο πεφίλα-
 σόφηκα μὲν τῆ ἀδίκῃ σοφίῃ τῷ Ερωτῃ. Οὐ γὰρ δὴ μία γῆ
 ἔσα, ἀμα ἀγαθὴ τέ ἐστὶ καὶ κακὴ, καὶ ἀμα καλῶν τε καὶ αἰσ-
 χρῶν ἔρων ἐρεῖ, καὶ ταυτὰ ἀμα βέλειαί τε καὶ ἐβέλειαί πράτ-
 ταν· ἀλλὰ δὴλον ὅτι δύο ἐστὶν ψυχὰς, καὶ ὅταν μὴ ἡ
 ἀγαθὴ κρατῇ, τὰ καλὰ πράττει· ὅταν δὲ ἡ πονηρὰ, τὰ
 αἰσχρὰ ἐπιχειρεῖται. Νῦν δὲ, ὡς σὲ σύμμαχον ἔλαβε, κρα-
 τεῖ ἡ ἀγαθὴ, καὶ πάντῃ πολυῖ.—Εἰ τοίνυν καὶ σοὶ δοκεῖ πορεύ-
 εσθαι, ἴφθι ὁ Κύρως, ὡδε χρὴ ποιεῖν, ἵνα κρείσσονος πιστότε-
 ρος ἦς· ἐξάγγελέ τε αὐτοῖς τὰ παρ' ἡμῶν, ἄτω τε ἐξάγῃ
 γελλε,

γίλλε, ὡς ἂν αὐτοῖς τὰ παρὰ σὺ λιγόμενα ἰμποδὸν μάλιστα ἂν ἦν ἂν βέλονται κράττεον. Εἶη δ' ἂν ἰμποδῶν, οἱ ἡμῶν φαίης παρασκευάζουσι ἰμβαλῆν πε τῆς ἐκείνων χώρας ταῦτα δ' ἀκόντιες ἥτιον ἂν παύσι θίνει ἀθροίζουτο, ἕκασός τις φοβέμετος κ' περὶ τῶν οἴκοι. Καὶ μίνε, ἔφη, παρ' ἐκείνοις ὅτι κλιῖσον χρόνον· ἃ γὰρ ἂν ποιῶσι, ὅταν ἐγγύτατα ἡμῶν ᾖσι, ταῦτα μάλιστα ἡμῖν καιρὸς εἰδέναι ἔγνω Συμβέλευε δ' αὐτοῖς κ' ἐκτάττεισθ' ὅπη ἂν δοκῆ κράττεον ἔσσαι· ὅταν γὰρ σὺ ἀπίλθης, εἰδέναι δοκῶν τίω τάξιν αὐτῶν, ἀναγκαῖον ἔτω τετάχθαι αὐτοῖς· ἄμετατάττεισθ' γὰρ ὀκνήτασι· κ' ἡμῶν ἄλλη μετατάττεινται, ἔξ ὑπογῆς ταραζουται.— Ἀράστας μὲν δὴ ἔτως ἐξελθὼν, συλλαβὼν τὸς πιστότατος θέραιποντας, κ' εἰπὼν πρὸς τινας οἶα ᾔετο συμφέρον τῷ πράγματι, ᾔχετο·

Ἡ δὲ Πάνθηα, ὡς ἤδειτο οἰχόμενον τὸν Ἀράσταν, πείψασα πρὸς τὸν Κύρον εἶπε.—Μὴ λυπῆ, ὦ Κύρι, ὅτι Ἀράστας οἰχεται εἰς τὸς πολέμους· ἰάν γὰρ ἐμὲ εἰσῆς πείψαι πρὸς τὸν ἐμὸν ἄνδρα, ἐγὼ σοι ἀναδέχομαι ἤξειν πολὺ Ἀράσταν πιστότερον σοι φίλον· ἢ δύναμιν δὲ οἶδ' ὅτι ὀφείλω ἂν δύνῃται ἔχων παρέσαι σοι. Καὶ γὰρ ὁ μὲν πατήρ τε νῦν βασιλεύουσι φίλος ἦν αὐτῷ· ὁ δὲ νῦν βασιλεύων κ' ἐπιχείρησι ποτε ἐμὲ κ' τὸν ἄνδρα θρασυάσαι ἀπ' ἀλλήλων ὑβρισιῶν ἔν νομίζων αὐτὸν, οἶδ' ὅτι ἀσμένως ἂν πρὸς ἄνδρα εἶσθ' σὺ δ' ἀπαλλαγῆ.— Ἀκέσας ταῦτα ὁ Κύρος κελύει πείπειν πρὸς τὸν ἄνδρα· ἠ δ' ἐπεμψεν. Ὡς δ' ἔγνω ὁ Ἀβραδάτης τὰ παρὰ τῆς γυναικὸς σύμβολα, κ' τὰλλα δὲ ἤδειτο ὡς ἔχεν, ἄσμενος πορεύεται πρὸς Κύρον, ἴππους ἔχων ἀμφὶ τὸς διχιλίους. Ὡς δ' ἦν πρὸς τοῖς τῶν Περσῶν σκοποῖς, πείπει πρὸς τὸν Κύρον, εἰπὼν ὅς ἦν. Ὁ δὲ Κύρος εὐθὺς ἄγειν κελύει αὐτὸν πρὸς τίω γυναῖκα. Ὡς δ' ἰδίτιω

γυνή
 ἰδέτω ἀλλήλους ἢ γυνὴ καὶ ὁ Αβραδάτης, ἠπάσαντο ἀλλή-
 λους ὡς εἶκος ἐκ δυσελπίεσ. Ἐκ τήτε δὴ λέγει ἡ Πάνθεια τῆ
 Κύρε τὴν ὀσιότητα καὶ τὴν σωφροσύνην, καὶ τὴν πρὸς αὐτὴν
 κατοίκτισιν. Ὁ δὲ Αβραδάτης ἀκέσας ἔπει,—Τί ἂν ἔν
 ἐγὼ ποιῶν, ὦ Πάνθεια, χάριν Κύρῳ ὑπὲρ τε σὲ καὶ ἑμαυ-
 τῆ ἀποδιδούην;—Τί δὲ ἄλλο, ἔφη ἡ Πάνθεια, ἢ περ-
 ρώμενος ὅμοιος περὶ ἐκείνου εἶναι οἷός περ καὶ ἐκείνος περὶ
 σέ;

Ἐκ τήτε δὴ ἐρχέσθαι πρὸς τὸν Κύρῳ ὁ Αβραδάτης· καὶ ὡς
 εἶδεν αὐτὸν, λαβομενος τῆς δεξιᾶς αὐτῆ ἔπει,—Ανθ' ὧν σὺ
 εὖ πεποίηκας ἡμᾶς, ὦ Κύρε, ἐκ ἔχω τί μᾶλλον ἔπω, ἢ
 ὅτι φίλον σοι ἑμαυτὸν δίδωμι καὶ θεράποντα καὶ σύμμαχον·
 καὶ, ὅσα ἂν ὀρῶ σε ἀπαλλάττοντα, συνεργός σοι πειράσομαι
 γίγνεσθαι ὡς ἂν δύνωμαι κράτιστος.—Καὶ ὁ Κύρος ἔπει,
 —Ἐγὼ δὲ δέχομαι· καὶ νῦν μὲν σε ἀφήμι, ἔφη, σὺν τῇ γυ-
 ναικὶ δευτεῖν· αὐτίς δὲ καὶ παρ' ἐμοὶ δεήσει σὲ σκῆψεν σὺν
 τοῖς σοῖς τε καὶ ἐμοῖς φίλοις.

Ἐκ τήτε ὀρῶν ὁ Αβραδάτης ἀπαλλάττοντα τὸν Κύρῳ περὶ
 τὰ δρεπανηφόρα ἄρματα καὶ περὶ τὰς τεθωρακισμένους ἵππους
 τε καὶ ἵππείας; ἐπειρᾶτο συντελεῖν αὐτῷ εἰς τὰ ἑκατὸν
 ἄρματα ἐκ τῆ ἵππικῆ τῆ ἑαυτῆ, ὅμοια ἐκείνῳ· αὐτὸς δὲ,
 ὡς ἠγησόμενος αὐτῶν ἐπὶ τῆ ἄρματος, παρεσκευάζετο. Ὡς
 ἐξέυξατο δὲ τὸ ἑαυτῆ ἄρμα τετράρυμόν τε καὶ ἐξ ἵππων
 ὀκτώ· ἢ δὲ Πάνθεια ἢ γυνὴ αὐτοῦ, ἐκ τῶν ἑαυτῆς χρημά-
 των, χρυσοῦν τε αὐτῷ θώρακα ἐποίησατο, καὶ χρυσοῦν κράνος,
 ὡσαύτως δὲ καὶ περὶ βραχιόνια· τρυὸς δ' ἵππους τοῦ ἄρματος
 χαλκοῖς πᾶσι προβλήμασι κατεσκευάσατο. Αβραδάτης
 μὲν ταῦτα ἔπραττε.

Αβραδάτης

* * *

Αβραδάτης δὲ ὁ Σούσων βασιλεὺς ἔπεν, — Εγὼ σοι, ὦ Κῦρε, ἰθιλούσιος ὑφίσταμαι τὴν κατὰ πρόσωπον ἔναντίας φάλαγγος τάξιν ἔχειν, εἰ μὴ τι σοι ἄλλο δοκᾷ. — Καὶ ὁ Κῦρος ἀγαθῆς αὐτὸν καὶ δεξιωσάμενος, ἐπήρτετο τοὺς ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἄρμασι Πέρσας, — Ἡ καὶ ὑμεῖς, ἔφη, ταῦτα συγχωρεῖτε; — Ἐπεὶ δὲ ἐκείνοι ἀπεκρίναντο, ὅτι οὐ καλὸν ἦν ταῦτα ὑφίστασθαι, διεκλήρωσεν αὐτοὺς, καὶ ἔλαχεν Αβραδάτης ἥπερ ὑφίστατο, καὶ ἐγένετο κατὰ τοὺς Αἰγυπτίους. Τότε μὲν δὴ ἀπίστες, καὶ ὀλιμεληθέντες ὡν προεῖπον, ἰθαπνοποιοῦντο, καὶ φυλακὰς κατασησάμενοι, ἐκοιμήθησαν. Τῇ δ' ὑστεραία πρώτῃ μὲν ὁ Κῦρος ἐθύετο ὁ δ' ἄλλος στρατὸς, ἀριστήσας καὶ ἁπλοῦδας ποιησάμενος, ἔξωπλίζετο πολλοῖς μὲν καὶ καλοῖς χιτῶσι, πολλοῖς δὲ καλοῖς θώραξι καὶ κράνεσιν· ὀπλίζον δὲ καὶ ἵππους προμετωπίδιοις καὶ προγεριυδίοις· καὶ τὲς μὲν μονίππους παραμηριδίοις, τοὺς δ' ἐπὶ τοῖς ἄρμασι, παραπλευριδίοις· ὥστε ἤσραπτε μὲν χαλκῶ, ἦνδαι δὲ φοινικίσιν πᾶσα ἡ στρατιά.

Καὶ τῷ Αβραδάτῃ δὲ τὸ τετράρῦμον ἄρμα καὶ ἵππων ὀκτὼ παγκάλως ἐκεκόσμητο. Ἐπεὶ δ' ἔμελλε τὸν λινὸν θώρακα, ὃς ὀλιχώριος ἦν αὐτοῖς, ἐνδύεσθαι, προσφέρει αὐτῷ ἡ Πάνθεια χρυσοῦν κράνος, καὶ περιβραχιόνια, καὶ ψέλλια πλατεῖα περὶ τὰς καρπὲς τῶν χειρῶν, καὶ χιτῶνα πορφυρῆν, ποδήρη, σολιδωτὸν τὰ κάτω, καὶ λόφον ὑακινθινοβαφῆν. Ταῦτα δὲ ἐποίησατο, λάθρα τῷ ἀνδρὶ, ἐκμετρησαμένη τὰ ἐκείνους ὄπλα. Ὁ δὲ ἰδὼν ἰθαύμασε τε, καὶ ἐπήρτετο τὴν Πάνθειαν, — Σὺ δὴ περ, ὦ γυναῖκα, συγκόψασα ἢ σαυτῆς κόσμον, τὰ ὄπλα μοι ἐποίησω; — Μαὶ Δί', ἔφη ἡ Πάνθεια, τόν γε πλείους ἄξιον· σὺ γὰρ ἔμοιγ', ἦν καὶ τοῖς ἄλλοις φανῆς οἷος ἐμοὶ δοκῆς εἶναι, μέγιστος κόσμος ἔση. — Ταῦτα δὲ λίγνσα ἐπέ-

Κ

δύε'

δύε τε τὰ ὄπλα, καὶ λαυθάνει μὲν ἐπεραῶτο, ἐλαίβειο δὲ αὐ-
τῇ τὰ δάκρυα κατὰ τῶν παρηΰν.

Ἐπεὶ δὲ, καὶ πρόθεν ὦν ἀξιοθίαλος, ὁ Ἀβραδάτης ἐπλήθη
τοῖς ὄπλοις τέτοις, ἔφην μὲν κάλλιστος καὶ ἰλευθεριώτατος,
αἶτε καὶ τ' φύσεως ὑπαρχέσης· λαβὼν δὲ παρὰ τῆ ὑψηλιό-
χε τὰς ἡϊίας, παρισκιάζετο ὡς ἀναβησόμενος ἤδη ἐπὶ τὸ
ἄρμα. Ἐν δὲ τήτῳ ἡ Πάνθηα, ὑποχρηῆσαι κελεύσασα
τὰς παρόντας πάντας, ἔλεξεν, “ Ἄλλ' ὅτι μὲν, ὦ Ἀβρα-
“ δάτα, εἴ τις καὶ ἄλλη πώποτε γυνὴ τὸν αὐτῆς ἄνδρα
“ μῆϊζον τῆς ἑαυτῆς ψυχῆς ἐτίμησεν, οἶμαί σε γιγνώσκου
“ ὅτι καὶ ἐγὼ μία τέτων ἦμί. Τί ἔν με δεῖ κατ' ἐν ἑκα-
“ στον λέγων; τὰ γὰρ ἔργα οἶμαί σοι πιθανώτερα παρεχῆσ-
“ θαι τῶν νῦν λεχθέντων λόγων. Ὁμως δ' ἔτως ἔχουσα
“ πρὸς σε, ὡσπερ σὺ οἶδα, ἵπομονύω σοι, τὴν ἐμὴν καὶ σὴν
“ φιλίαν, ἢ μὴ ἐγὼ, βάλειναι ἂν μὲν σὲ ἄνδρος ἀγαθῆ
“ ἡμομίενε κοινῇ γῆν ὀπίσκασθ' μάλλον ἢ ζῆν μετ' αἰχου-
“ νομίενε αἰχουομίενη· ἔτως ἐγὼ καὶ σὲ τῶν καλλίστων καὶ ἑμαυ-
“ τῶν ἠξιώκα. Καὶ Κύρω δὲ δοκῶ μεγάλλω τινὰ ἡμᾶς
“ χάριν ὀφείλειν, ὅτι με αἰχμάλωτον γεφυρημίενω καὶ ἐξαι-
“ ρειθειῖσαν ἑαυτῶν, ἔτε με ὡς δέλην ἠξιώσει κειῆσθ', ἔτε
“ ὡς ἰλευθέρων—ἐν ἀτίμῳ ὀνόματι· διεφύλαξε δὲ σοι ὡσπερ
“ ἀδελφῆ γυναικᾶ λαβὼν. Ἐπρὸς δὲ, καὶ ὅτε ὁ Ἀράστας
“ ἀπίγη αὐτῆ, ὁ ἐμὲ φυλατῶν, ὑποχόμην αὐτῆ, εἴ με
“ εἴασαι πρὸς σε πῆμψαι, ἤξεν αὐτῆ σὲ πολὺ Ἀράστου πι-
“ σότερον καὶ ἀμείνουα.”

Ἡ μὲν ταῦτα ἔπειν· ὁ δὲ Ἀβραδάτης ἀγασθῆς τοῖς
λόγοις, καὶ θύγων αὐτῆς τῆς κεφαλῆς, ἀναβλέψας εἰς τὸν
ἔρανον, ἐπεύξατο.—Ἄλλ', ὦ Ζεῦ μίγιστε, δός μοι φανῆσαι
ἀξίῳ μὲν Πανθήας ἀνδρὶ, ἀξίῳ δὲ Κύρω φίλῳ τῆ ἡμᾶς τι-
μήσαντι.

—Ταῦτα εἰπὼν, κατὰ τὰς θύρας τῆ ἀρματαίης
ἴφρη

δίφρον αἰέβαιεν ἐπὶ τὸ ἄρμα. Ἐπὶ δὲ, ἀναβάντες αὐτῷ, κατέκλισε τὸν δίφρον ὁ ὑφωλόχος, ἐκ ἔχουσα ἢ Πάινθηα πῶς ἂν ἴτι ἄλλως ἀσπάζασατο αὐτὸν, 'κατιφίλῃσι ἔ δίφρον' καὶ τῷ μὲν προῆσι ἤδη τὸ ἄρμα, ἡ δὲ λαθῦσα αὐτὸν εὐεφάπειτο, ἕως ὑπεγραφοῖς καὶ ἰδὼν αὐτῷ ὁ Αβραδάτης ἔπει, —Θάρρη, Πάινθηα! καὶ χαῖρε, καὶ ἀπιθι ἤδη.—Ἐκ τῆτου δὴ οἱ εὐνέχοι καὶ αἱ θειράκαιαι, λαβοῦσαι αὐτῷ, ἀπῆγον οἰς τῷ ἄρμάμαξαν, καὶ κατακλίναντες, κατεκάλυψαν τῇ σκίῳ. Οἱ δὲ ἄνθρωποι, καλῶ ὄντῃ τῆ θειάματῃ τῆ Αβραδάτε καὶ τῆ ἄρματος, εἰ πρόδιεν ἰδύνατο θειάσασθ αὐτὸν πρὶν ἢ Πάινθηα ἀπῆλθιν.

* * *

Ἐκ τῆ βιβλίῃ ἑβδομῃ.

Ὁ δὲ Κύρως καλίσας τινὰς τῶν παρόντων ὑπηρετῶν, —Ἐἵπατέ μοι, ἴφῃ, ἰώρακέ τις ὑμῶν Αβραδάτῳ; Θαυμάζω γὰρ, ἴφῃ, ὅτι πρόδιεν θαμίζων ἐφ' ἡμᾶς, νῦν οὐδαμῆ φαίνεται. —Τῶν ἔν ὑπηρετῶν τις ἀπεκρίνατο ὅτι, ὦ θείωτα, εἰ ζῆ, ἀλλ' ἐν τῇ μάχῃ ἀπέθανεν, ἐμβαλὼν τὸ ἄρμα εἰς τῆς Αἰγυπτίης· οἱ δ' ἄλλοι, πλὴν τῶν ἰταίρων αὐτῆ, ἐξέκλιναν, ὡς φασιν, ἐπὶ τὸ σίφῃ εἶδον τὸ τῶν Αἰγυπτίων. Καὶ νῦν γε, ἴφῃ, λέγεται αὐτοῦ ἡ γυνὴ, ἀνελομένη τὸν νεκρὸν, καὶ ἐνθιμένη εἰς τῷ ἄρμάμαξαν, ἐν ἣ περ αὐτῆ ὤχετο, προσκεκομικέαι αὐτὸν ἐνθάδε πη πρὸς τὸν Πακτωλὸν ποταμόν. Καὶ τῆς μὲν εὐνέχους καὶ τῆς θειάποντας αὐτοῦ ὀρῦττεν φασὶν ἐπὶ λόφῃ τινὸς θήκῃ τῷ τελευτήσαντι· τῷ δὲ γυναῖκα λέγουσιν ὡς κάθηται χαμαι, κεκοσμηκυῖα οἷς ἔχε ἔ ἄνδρα, τὴν κεφαλῷ αὐτῆ ἔχουσα ἔκ τῆς γόνασι.—Ταῦτα ἀκέσας ὁ Κύρως ἰπαύσατο

ἄρα

ἄρα τ' μηρόν, κ' εὐθὺς ἀναπηθήσας ἐπὶ τ' ἵππον, λαβὼν χεῖρας ἱππίας, ἤλαυνεν ἐπὶ τὸ πάθος. Γαδάταν δὲ κ' Γωβρύαν ἐκέλευσεν, ὅ, τι δύναιτο λαβόντας καλὸν κόσμημα ἀνδρὶ φίλῳ κ' ἀγαθῷ τετελευτηκότι, μεταδιώκειν· κ' ὅστις ἔχει τὰς ἐπομένας ἀγέλας κ' βῆς κ', ἵππους, ἔπε τέτρω κ' ἄλλα πρόβατα πολλαῖ ἐλαύνειν ὅποι ἂν αὐτὸν πυνθάνη) ὄντα, ὡς ὄπισφαγιή τῷ Αβραδάτη.

Ἐπεὶ δὲ εἶδε τὴν γυναῖκα χαμαὶ καθήμενῳ κ' τὸν νεκρὸν κείμενον, ἐδάκρυσέ τε ἐπὶ τῷ πάθει, κ' εἶπε, — Φεῦ ὦ ἀγαθὴ κ' πιστὴ ψυχὴ, οἴχη δὴ ὀλοπιπὼν ἡμᾶς.— κ' ἅμα ἰδεξίετο αὐτὸν, κ' ἡ χεὶρ τῆ νεκροῦ ἐπηκολῶθησεν· ὀλοκίκοπτο γὰρ κοπίδι ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων. Ο δὲ, ἰδὼν, πολὺ ἔτι μᾶλλον ἤλγησε· κ' ἡ γυνὴ δὲ ἀνωδύρατο, κ' δεξαμένη δὴ παρὰ τῆ Κῦρου ἐφίλησέ τε τὴν χεῖρα, κ' πάλιν, ὡς οἶόν τ' ἦν, πρόσθῃρμωσε· κ' εἶπε,—Καὶ τᾶλλα τοι, ὦ Κῦρε, ἔτως ἔχει.—Ἀλλὰ τί δέῃ σε ὄρᾶν; Καὶ ταῦτ' ἔφη, οἶδ' ὅτι δὲ ἔμὲ ἔχῃ ἤκιστα ἔπαθεν, ἴσως δὲ κ' ἀπ' σὲ, ὦ Κῦρε, ἔδην ἦτόν. Ἐγὼ τε γὰρ ἡ μωρὰ πολλὰ διεκελευάμην αὐτῷ ἔτω ποιῆν, ὅπως σοι φίλῳ ἀξίῳ λόγῳ φανεῖ· αὐτός τε οἶδ' ὅτι ἔτ' ἐπὶ τῷ ἐνεόσῃ ὅ, τι πέσοιτο, ἀλλὰ τί ἂν σοι πειθήσας χαρίσασαιτο. Καὶ γὰρ ἔν, ἔφη, αὐτὸς μὲν ἀμίμητος τέλειετέθηκεν, ἔγὼ δ' ἡ παρακελευομένη, ζῶσα παρακάθημαι.—Καὶ ὁ Κῦρος, χρόνον μὲν τινα, σιωπῇ κατεδάκρυσεν, ἔπειτα δὲ ἐφθίγγετο,—ἀλλ' ἔτος μὲν δὴ, ὦ γύναι, ἔχει τὸ κάλλισον τέλ'· νικῶν γὰρ τέλειετέθηκε· σὺ δὲ, λαβῶσα, τοῖσδε ὀπκίσμασι αὐτὸν τοῖς παρ' ἔμῃ· (παρῶν δὲ Γωβρύας κ' ὁ Γαδάτας πολὺν κ' καλὸν κόσμον φέροντες) ἔπειτα δ' ἔφη,—ἴδι ὅτι ἐδὲ τὰ ἄλλα ἀτιμῶ ἔσαι, ἀλλὰ κ' τὸ μῆμα πολλοὶ χῶσενσι ἀξίως ὑμῶν, κ' ὄπισφαγιήσεται αὐτῷ ὅσα εἰκὸς ἀνδρὶ ἀγαθῷ. Καὶ σὺ δὲ, ἔφη, ἐκ

ἔρημος

ἔρημος ἔση, ἀλλ' ἐγὼ σε, καὶ σωφροσύνης ἕνεκα καὶ πάσης ἀρετῆς, καὶ τὰλλα τιμήσω, καὶ συστήσω ὅσιν ἀποκομιῆ σε ὅποι αὖ αὐτὴ ἐθέλης· μόνου, ἔφη, δῆλωσον πρὸς ὄντινα χρήσεις κομιδῆναι.—Καὶ ἡ Πάνθηα ἔπεν,—Ἀλλὰ θάρρα, ἔφη, ὦ Κύρη, εἰ μὴ σε κρύψω πρὸς ὄντινα βέλομαι ἀφικέσθαι.

Ὁ μὲν δὴ ταῦτα εἰπὼν ἀπῆε, κατοικτείρων τλή τε γυναῖκα, οἷς ἀνδρὸς σεργίτο, καὶ τὸν ἀνδρα, οἷαν γυναῖκα καταλιπὼν ἐκέτ' ὄψοιτο. Ἡ δὲ γυνὴ τοὺς μὲν εὐνῆχους ἐκέλευσεν ἀπεσῆναι· (ἕως αὖ, ἔφη, τότε ἐγὼ οὐδύρωμαι ὡς βέλομαι) τῇ δὲ τροφῷ ἔπε παραμένειν, καὶ ἐπέταξεν αὐτῇ, ἐπειδὰν ἀποθάνῃ, περικαλύψαι αὐτὴν τε καὶ τὸν ἀνδρα ἐν ἐνὶ ἱματίῳ. Ἡ δὲ τροφὸς πολλὰ ἰκετεύουσα μὴ ποιεῖν τῆτο, ἐπὶ ἄδιν ἦνευ, καὶ χαλεπαίνουσαν ἑώρα, ἐκάθρο κλαίουσα. Ἡ δὲ ἀκινάκλιω πάλαι³ παρεσκευασμένη, σφάττει ἑαυτὴν, καὶ ὀπίθεσα ὀπί τὰ σέρνα τῷ ἀνδρὸς τλή ἑαυτῆς κεφαλῶν, ἀπέθνησκεν. Ἡ δὲ τροφὸς ἀνωλοφύραλό τε καὶ περικάλυπτεν ἄμφω, ὡσπερ ἡ Πάνθηα ἐπέσελλεν. Ὁ δὲ Κύρη, ὡς ἤδετο τὸ ἔργον τῷ γυναικὸς, ἐκπλαγῆς, ἴδαι εἴ τι δύναιτο βοηθῆσαι. Οἱ δὲ εὐνῆχοι, ἰδόντες τὸ γεγενημένον, τρεῖς ὄντες, ἀσασάμενοι κακῆνοι τὴν ἀκινάκλας, ἀποσφάττου), ἔπερ ἔταξεν αὐτὰς ἐσηκότες. Ἐκαὶ νῦν τὸ μῦθμα μέχρι [πῶ νῦν] τῶν εὐνῆχων κεχῶσθαι λέγεται· καὶ ὅτι μὲν τῇ αἰῶ σήλη, τῷ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς ὀπιγεγράφθαι φασὶ τὰ ὀνόματα, Σύρια γράμματα· κάτω δὲ εἶναι τρεῖς λίθισι σήλας, καὶ ὀπιγεγράφθαι, ΣΚΗΠΤΟΥΧΩΝ. Ὁ δὲ Κύρη⁴, ὡς ἐπλησίασε τῷ πάθει, ἀγαθείς τε τῆν γυναῖκα καὶ καθολοφυράμενος, ἀπῆε·⁵ καὶ τῶν μὲν, ἢ εἰκὸς, ἐπεμελήθη, ὡς τύχοιεν πάντων τῶν καλῶν, καὶ τὸ μῦθμα ὑπερμέγεδες ἐχώσθη, ὡς φασιν.

* * *

Ἐκ τῆ βιβλίε ὄγδεα.

Τὰ τῆ ΚΥΡΟΥ ἀποθνήσκοντο.

Οὕτω δὲ τῆ αἰῶν προκειχωρηκότῃ, μάλα δὲ προσβύτης ὢν ὁ Κύρῳ ἀφικνεῖται εἰς Πέρσας τὸ ἕβδομον ἐπὶ τῆ αὐτῆ ἀρχῆς. Καὶ ὁ μὲν πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ πάλαι δὴ, ὡσπερ εἰκός, ἐτετελευτήκισαν αὐτῷ· ὁ δὲ Κύρῳ ἔθυσσε τὰ νομιζόμενα ἱερά, καὶ τῆ χορῆ ἠγήσατο Πέρσας κατὰ τὰ πάτρια, καὶ τὰ δῶρα πᾶσι διέδωκεν, ὡσπερ εἰώθει. Κοιμηθεὶς δ' ἐν τῷ βασιλείῳ, ὄναρ εἶδε τοιούδε· ἔδοξεν αὐτῷ προσελθὼν κρείττων τις ἢ κατὰ ἄνθρωπον, εἰπεῖν, — συσκευάζε, ὦ Κύρε· ἤδη γὰρ εἰς θεὸς ἄπαι.— Τῆτο δὲ ἰδὼν τὸ ὄναρ ἐξηγέρθη, καὶ σχεδὸν ἔδοκει εἰδέναι ὅτι τῆ βίε ἡ τελευταῖα παρρηία. Εὐθύς οὖν λαβὼν ἱερεῖα, ἔθηκε Διὶ τε πατρῶν καὶ Ἡλίῳ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἐπὶ τῶν ἄκρων, ὡς Πέρσαι θυῖσιν, ὧδε ἐπευχόμενος· “ Ζεῦ πατρῶε καὶ Ἡλιε, καὶ πάντες “ θεοί, δίχεσθε τάδε, καὶ τελεσήρια πολλῶν καὶ καλῶν πράξεων, καὶ χαριστήρια, ὅτι ἐσημῆνατέ μοι, καὶ ἐν ἱεροῖς καὶ ἐν “ οὐρανόις σημείοις καὶ ἐν οἰωνοῖς καὶ ἐν φήμαις, ἃ τ' ἐχρῆν “ ποιεῖν καὶ ἃ ἐκ ἐχρῆν. Πολλὴ δ' ὑμῖν χάρις ὅτι καὶ γὰρ “ ἐγίγνωσκον τὴν ὑμετέραν ἐπιμέλειαν, καὶ ὑπενώποτε ἐπὶ “ ταῖς εὐτυχίαις ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐφρόνησα. Αἰτῆμαι δ' “ ὑμᾶς δῆναί καὶ νῦν παισὶ μὲν καὶ γυναικὶ καὶ φίλοις καὶ πα- “ τρὶδι εὐδαιμονίαν· ἐμοὶ δὲ, οἷον περ αἰῶνα δεδῶκατε, τοι- “ αὐτίλω καὶ τελευτῶ δῆναί.” Ὁ μὲν δὴ, ταῦτα ποιήσας, καὶ οἴκαδε ἐλθὼν, ἔδοξεν ἠδέως ἀναπαύσεσθαι, καὶ κατεκλιθεῖν. Ἐπεὶ δὲ ὦρα ἦν, οἱ τεταγμένοι προσιόντες λέσασθαι αὐτὸν ἐκέλευον. Ὁ δ' ἔλεγε ὅτι ἠδέως ἀναπαύοιτο. Οἱ δ' αὖτεταγμένοι,

τεταγμένοι, ἐπὶ ὧρα ἦν, δεῖπνον παρετίθεισαν· τῷ δὲ ἡ ψυχὴ σῖτον μὲν εἰ προσίετο, διψῆν δ' ἐδόκει, καὶ ἔπιεν ἡδέως. Ὡς δὲ καὶ τῇ ὑπεραίᾳ συνέβαιεν αὐτῆ ταῦτα καὶ τῇ τρίτῃ, ἐκάλεσε τὰς παῖδας· οἱ δ' ἔτυχον συνηκολουθηκότας αὐτῆ, καὶ ὄντες ἐν Πέρσαις. Ἐκάλεσε δὲ καὶ τὰς φίλους, καὶ τὰς Περσῶν ἀρχάς· παρόντων δὲ πάντων, ἤρχετο τοιοῦτο λόγῳ·

“ Παιῖδες ἔμοι, καὶ πάντες οἱ παρόντες φίλοι, ἔμοι μὲν τοῦ
 “ βίε τὸ τέλος ἤδη πάρεσιν· (ἐκ πολλῶν τῆτο σαφῶς γιγ-
 “ νώσκω) ὑμᾶς δὲ χρῆ, ὅταν τελευτήσω, ὥσπερ εὐδαίμο-
 “ νος ἐμῆ καὶ λέγειν καὶ ποιῆν πάντα. Ἐγὼ γ' οὐκ οἶμαι τι ἄν,
 “ τὰ ἐν κωισί νομιζόμενα καλὰ, δοκῶ κεκαρπῦσθαι· ἐπέ-
 “ τε ἤβησα, τὰ ἐν νεανίσκοις· τέλος τε ἀνὴρ ἡμόθυμος,
 “ τὰ ἐν ἀνδράσι. Ἐν τῷ χρόνῳ τι προῖόντι αἰεὶ συναυ-
 “ ξανομένῳ ὑπὸ γιγνώσκων ἐδόκειν καὶ τὴν ἐμὴν δύναμιν, ὥς
 “ καὶ τὴν γῆρας ἀδεπώποτε ἡδόμην τῆς ἐμῆς νεότητος
 “ ἀδυνάτερον γιγνόμενον, καὶ ἔτ' ὑπὸ χερσὶν ἔτ' ὑπὸ θυμῆ-
 “ σας οἶδα ὅτε ἠτύχησα. Καὶ τὰς μὲν φίλους ἐπέδον δὲ
 “ ἐμῆ εὐδαίμονας ἡμομένους, τὰς δὲ πολεμίας ἔτ' ἐμῆ δε-
 “ λωθέντας· καὶ τὴν πατρίδα πρόδιν ἰδιωτεύσαν ἐν τῇ Ἀσίᾳ,
 “ νῦν προέλειμμένην καταλείπω· ἄν τ' ἐκτεσάμην εἶδεν οἶδα
 “ ὅ, τι εἰ διεσώσάμην. Καὶ τὸν μὲν παρελθόντα χρόνον
 “ ἔπραττον ἔτως, ὥσπερ ἠυχόμενος· φόβος δὲ μοι συμπα-
 “ ρομαρτῶν, μή τι ἐν τῷ ἐπιόντι χρόνῳ ἢ ἴδοιμι ἢ ἀκέσαιμι
 “ ἢ πάθοιμι χαλεπὸν, ἔκ ἑα τελείως μέγα φρονεῖν, ἔδ'
 “ εὐφραίνεσθαι ἐκπεπταμένως. Νῦν δ' ἦν τελευτήσω, κα-
 “ ταλείπω μὲν ὑμᾶς, ὡ παιῖδες, ζῶντας, ὥσπερ ἔδοσαν μοι
 “ οἱ θεοὶ ἡμῶν· καταλείπω δὲ πατρίδα καὶ φίλους εὐ-
 “ δαιμονῶντας· ὥς πῶς ἔκ ἂν ἐγὼ, δικαίως μακαριζόμενος,
 “ τὸν αἰεὶ χρόνον μνήμης τυγχάνοιμι; Δεῖ δὲ καὶ τίμῳ βα-
 “ σιλείᾳ

“ σιλίαν μὲ ἤδη ἴσαφνίσαντα καταλιπεῖν, ὡς ἂν μὴ, ἀμ-
 “ φίλογ[Ⓞ] ἡμεῖς, πράγματα ὑμῖν παράσχη. Εγὼ δὲ
 “ νῦν φιλῶ μὲν ἀμφοτέρους ὑμᾶς ὁμοίως, ὡ παῖδες· τὸ
 “ δὲ προβλεῦειν καὶ προσηῖσθαι ἐφ’ ὅ, τι ἂν καιρὸς δοκῇ
 “ εἶναι, τῆτο προσάτιω τῷ προτέρῳ ἡμοίμῳ, καὶ πλειόνων,
 “ κατὰ τὸ εἶκος, ἐμπείρω. Επαυδεύθω δὲ καὶ αὐτὸς ἔτως
 “ ὑπὸ τῆσδε τῆς ἐμῆς τε καὶ ὑμετέρας πατρίδ[Ⓞ], τοῖς πρεσ-
 “ βυτέροις, καὶ μόνον ἀδελφοῖς, ἀλλὰ καὶ πολίταις, καὶ ὁδῶν
 “ καὶ θάκων καὶ λόγων ὑπέκειν· καὶ ὑμᾶς δὲ, ὡ παῖδες,
 “ ἔτως ἐξ ἀρχῆς ἐπαίδευον, τὲς μὲν γεραύτερος προσημᾶν,
 “ τῶν δὲ νεωτέρων προτετιμηθῆσαι· ὡς ἔν παλαιᾷ καὶ εἰδισ-
 “ μένα καὶ ἔνομα λέγοντ[Ⓞ] ἐμῆ, ἔτως ἀποδέχεσθε. Καὶ
 “ σὺ μὲν, ὡ Καμβύση, τὴν βασιλείαν ἔχε, θεῶν τε δι-
 “ δόντων καὶ ἐμῆ, ὅσον ἐν ἐμοί· σοὶ δὲ, ὡ Ταναοξάρη, σα-
 “ τράπιω εἶναι δίδωμι Μήδων τε καὶ Ἀρμήνιων, καὶ τρίτων
 “ Καδασίων· ταῦτα δὲ σοὶ διδῶς, νομίζω ἀρχὴν μὲν μείζω
 “ καὶ τοῦνομα τῆς βασιλείας τῷ πρεβυτέρῳ καταλιπεῖν, εὐ-
 “ δαιμονίαν δὲ σοὶ ἀλυποτέραν. Οποίας μὲν γὰρ ἀνδρω-
 “ πίνης εὐφροσύνης ἐπιδέεις ἔση οὐχ ὀρῶ· ἀλλὰ πάντα σοὶ
 “ τὰ δοκοῦντα ἀνδρώπεις εὐφραίνειν παρέσαι. Ἐτὸ δὲ δυσκα-
 “ ταπρακτοτέρων ἐρᾶν, καὶ τὸ πολλὰ μεριμνᾶν, καὶ τὸ μὴ
 “ δύνανθαι ἡσυχίαν ἔχειν, κεντριζόμενον ὑπὸ τῆς πρὸς
 “ τὰμὰ ἔργα φιλονεικίας, καὶ τὸ ἐπιβλεῦειν καὶ τὸ ἐπιβε-
 “ λεύεσθαι, ταῦτα τῷ βασιλεύοντι ἀνάγκη σοῦ μᾶλλον συμ-
 “ παρμαρτεῖν· ἂ, σὰφ’ ἴδι, τῷ εὐφραίνεσθαι πολλὰς
 “ ἀχολίας παρέχει. Ὅϊδα μὲν οὖν καὶ σὺ, ὡ Καμβύση,
 “ ὅτι οὐ τότε τὸ χρυσοῦν σκῆπτρον τὸ τὴν βασιλείαν δια-
 “ σῶζόν ἐστιν, ἀλλ’ οἱ πιστοὶ φίλοι σκῆπτρον βασιλεῦσιν ἀλη-
 “ θέςατον καὶ ἀσφαλέςατον. Πιστοὺς δὲ μὴ νόμιζε φύσαι
 “ φύεσθαι ἀνδρώπεις· (πᾶσι γὰρ ἂν οἱ αὐτοὶ πιστοὶ φαίνουσι,
 “ ὡσπερ

“ ὡςπερ καὶ τᾶλλα τὰ πεφυκότα πᾶσι τὰ αὐτὰ φαίνεται)
 “ ἀλλὰ τὲς πιεὲς τίθεισθαι δὲ ἕκαστον ἑαυτῷ· ἢ δὲ κῆσις
 “ αὐτῶν ἐστὶν ἐδαμῶς σὺν τῇ βίᾳ, ἀλλὰ μᾶλλον σὺν τῇ
 “ εὐεργεσίᾳ. Εἰ ἔν καὶ ἄλλες τινὰς περιήσθη συμφύλακας
 “ τῆς βασιλείας ποιήσθη, ἢ μηδαμόθεν πρότερον ἄρχε ἢ
 “ ἀπὸ τῶ ὁμόθεν ἡγομένης. Καὶ πολῖταί τοι ἄθροποι ἀλ-
 “ λωπαῶν οἰκιοτέρη, καὶ σύσιτοι ἄποσκῆων· οἱ δὲ ἀπὸ
 “ τῆ αὐτῆ ἀπέρματος φύντες, καὶ ὑπὸ τῆς αὐτῆς μητρὸς
 “ τραφόντες, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ αὐξηθέντες, καὶ ὑπὸ τῶν
 “ αὐτῶν γονέων ἀγαπώμενοι, καὶ τῶν αὐτῶν μητέρα καὶ ἢ
 “ αὐτὸν πατέρα προσαγορεύοντες,—πῶς ἔ πάντων ἔτοι
 “ οἰκιοτάτοι; Μὴ ἔν ἂ οἱ θεοὶ ὑφ᾽ ἡλίωται ἀγαθὰ ἐς
 “ οἰκιοτήτα ἀδελφοῖς, μάταια ποτὲ ποιήσθη, ἀλλ᾽ ἐπὶ
 “ ταῦτα εὐθὺς οἰκοδομεῖτε ἄλλα φιλικὰ ἔργα· καὶ ἔτως
 “ αἰὶ ἀνυκέρβλητος ἀλλοῖς ἔσαι ἢ ὑμετέρα φίλια. Ἐαυτῆ
 “ τοι κῆδετα ὁ προνοῶν ἀδελφῆ· τίμη γὰρ ἄλλω ἀδελφῶ,
 “ μέγας ὢν, ἔτω καλὸν, ὡς ἀδελφῶ; τίς δ᾽ ἄλλω τιμή-
 “ σεται δὴ ἄνδρα μέγας δυνάμενον ἔτως, ὡς ἀδελφῶ;
 “ τίμη δὲ φοβήσεται τίς ἀδικεῖν, ἀδελφῶ μεγάλης ὄντος,
 “ ἔτως ὡς τὸν ἀδελφόν; Μήτε ἔν θᾶπτον μηδαίς σε τέτω
 “ ὑπακείτω, μήτε προθυμότερον παρίτω· ἔδενι γὰρ οἰκιο-
 “ ὅτερα τὰ τέτω ἔτε ἀγαθὰ, ἔτε δανα, ἢ σοί. Ἐνόση
 “ δὲ καὶ τάδε, τίμη χαρισάμενος ἰλπίσις ἔν μαζόνων τυ-
 “ χεῖν ἢ τέτω; τίμη δ᾽ ἂν βοηθήσας ἰχυρότερον σύμμαχον
 “ ἀντιλάβοις; τίμη δ᾽ αἰχίον μὴ φιλεῖν ἢ τὸν ἀδελφόν;
 “ τίμη δὲ ἀπάθων κάλλιον προσημᾶν ἢ τὸν ἀδελφόν; ἢ Μόνη
 “ τοι, ὦ Καμβύση, πρώτῃ ὄντος ἀδελφῶ παρ᾽ ἀδελφῶ, ἔδὲ
 “ φθόνος παρὰ τῶν ἄλλων ἰφικνεῖται.—Ἀλλὰ πρὸς θεῶν
 “ πατρῶων, παιδες, τιμαῖτε ἀλλήλους, εἴ τι καὶ τῆ ἑμοὶ χα-
 “ ρίσθησθαι μέλει ὑμῖν· ἔ γὰρ δήπε τέτω γε σαφῶς δοκεῖτε
 “ αἰδίνου,

ἄ μιν πάντας καὶ τὰς συμμάχους ἐπὶ τὸ μνημα τοῦμὸν
 παρακαλεῖτε, συναθεσσομένους ἰμοὶ ὅτι ἐν τῷ ἀσφαλῆ
 ἦδη ἔστηκα, οὐ μὲν ἂν ἔτι κακὸν παθῶν, μήτε ἦν
 καὶ τὸ θάνατον γίνωμαι, μήτε ἦν μὴδὲν ἔτι ὧ· ὅποσοι δ'
 ἀνδρῶν ἐσσι, τέρας εὖ ποιήσαντες ὅποσα ἐπ' ἀνδρῶν εὖ-
 δόξου κερμίζεται, ἀσπείμπετε. Καὶ τῆτο, ἔφη, μί-
 ρησθε με τελευταῖον, — Τὰς φίλους εὐεργετῶντες, καὶ τὰς
 ἐχθροὺς ἐνέσειθε κολάζαν. — Καὶ χαίρετε, ὦ φίλοι
 παῖδες, καὶ τῇ μητρὶ ἀπαγγέλλετε ὡς παρ' ἰμοῦ καὶ
 πάντες δὲ οἱ παρόντες καὶ οἱ ἀπόντες φίλοι χαίρετε."

Ταῦτ' εἰπὼν καὶ πάντας δεξιωσάμενος, συνεκαλύψατα, καὶ
 ἄτακτος ἐτελεύτησεν.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ἙΚΤΡΟΤ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Α΄.

[EX EDIT. THOMÆ HUTCHINSON. OXON. 1735. 4to.]

ΔΑΡΕΙΟΥ καὶ Παρυσάτιδος ἑγγύον) παῖδες δύο· πρεσβύτερος μὲν Ἀρταξέρξης, νεώτερος δὲ Κύρος. Ἐπεὶ δὲ ἤσθηναι Δαρῆος, καὶ ὑπώπτευε τελευταίην τῆ βίην, ἐβέλετο τῷ παῖδι ἀμφοτέρω παριῖναι. Ὁ μὲν ἔν πρεσβύτερος ἑπαρὼν ἐτύχαιε· Ἐῦρον δὲ μετεπέμπετο ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἧς αὐτὸν ἑσατραπέω ἐποίησε· καὶ στρατηγὸν δὲ αὐτὸν ἀπέδειξε πάντων, ὅσοι εἰς Κατωλῆ πεδίον ἀφρίζονται. Ἀναβαίνει ἔν ὁ Κύρος, λαβὼν Τιοσαφέρην ὡς φίλον· καὶ τῶν Ἑλλήνων δὲ ἔχων ὅπλατας, ἀνίβη, τριακοσίαις, ἀρχοντα δὲ αὐτῶν Ξεῖαν Παρράσιον.

Ἐπειδὴ δὲ ἐτελεύτησε Δαρῆος, καὶ ἑκατίστη εἰς τὴν βασιλείαν Ἀρταξέρξης, Τιοσαφέρης ἀγαθὰ καὶ Ἐῦρον πρὸς τὸν ἀδελφὸν, ὡς ὑπεβλεῦοι αὐτῶν. Ὁ δὲ πέθειται τε καὶ συλλαμβάνει Ἐῦρον, ὡς ἄποκτενῶν· ἡ δὲ μήτηρ, ἑξαιτησάμην αὐτὸν, ἄποκτενῶν πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν. Ὁ δὲ ὡς ἀπῆλθε κινδυνεύσας καὶ ἀτιμαδίαις, ἑβλεῦεται ὅπως μήποτε ἔτι ἔσαι ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ, ἀλλ', ἦν δυνήται, βασιλεύσει αὐτὸν ἐκείναι. Παρῦσατις μὲν δὲ μήτηρ ἑὶ ὑπῆρχε τῷ Κύρῳ, φιλοῦσα αὐτὸν μᾶλλον, ἢ τὸν βασιλεύοντα Ἀρταξέρξη. Ὅστις ἑ ἀφικνεῖτο τῶν παρὰ βασιλείαις πρὸς αὐτὸν, πάντας ἔτω ἀγαθῶν ἀνεπέμπετο, ὡς δὲ ἑαυτῷ μᾶλλον φίλος εἶναι, ἢ βασιλεῖ.

βασιλεῖ. Καὶ τῶν παρ' ἑαυτῷ δὲ βαρβάρων ἱεμελεῖτο, ὡς πολεμῶν τε ἱκανοὶ εἴησαν, καὶ εὐνοικῶς ἔχοιεν αὐτῶν. Τὴν δὲ Ἑλλωρικὴν δύναμιν ἤθροίζεν ὡς μάλιγα ἰδύνατο ὑπεκρυπτόμενος, ὅπως ὅτια παρασκευαστότατον λάβοι βασιλεία. Ὅτε ἔν ἰκιοῖτο τῶν συλλογῶν, ὁπόσως ἔχε φύλακας ἐν ταῖς πόλεσι, παρήγγηλε τοῖς φρουράρχοις ἑκάστοις λαμβάνειν ἄνδρας Πελοποννησίους, ὅτι πλείους καὶ βελτίους, ὥς ἐπιβελούοντος Τιοσαφίρνης ταῖς πόλεσι. Καὶ γὰρ ἦσαν Ἴωνικαὶ πόλεις ἑπτασφίρνης τὸ ἀρχαῖον, ἐκ βασιλείας δεδομένα· τότε δ' ἀπέησαν πρὸς Κύρῳ πάντας, πλην Μιλήτης. Ἐν Μιλήτῳ δ' ὁ Τιοσαφίρνης προαιδόμενος τὰ αὐτὰ ταῦτα βεβουλομένης, ὡςπερ ἦν πρὸς Κύρον, τὴν μὲν ἀπέκτανε, τὴν δ' ἐξέβαλεν. Ὁ δὲ Κύρῳ ὑπολαβὼν τὴν φεύγοντας, συλλέξας γράτευμα, ἐπολιόρκει Μίλητον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ ἐπαρῶτο κατάγειν τὴν ἐκπεπτωκότας.—Αὕτη ἔν ἄλλῃ πρόφασις ἦν αὐτῶν τῆ ἀθροίζαν γράτευμα. Πρὸς δὲ βασιλεία πέμπων, ἤξει, ἀδελφὸς ὢν αὐτῆ, δοθῆναι οἱ ταύτας τὰς πόλεις μᾶλλον, ἢ Τιοσαφίρνην ἀρχὴν αὐτῶν καὶ ἡ μήτηρ συνέκραττει αὐτῶν ταῦτα, ὥστε βασιλεὺς τῆς πρὸς ἑαυτὸν ὑπεβελῆς ἐκ ἠδάνετο, Τιοσαφίρνη δὲ ἐνόμιζε πολεμῶντα αὐτὸν ἀμφὶ τὰ στρατεύματα δαπανᾶν ὥστε εἶδεν ἤχθετο αὐτῶν πολεμῶντων· καὶ γὰρ ὁ Κύρῳ ἀπέπεμπε τὴν γιγνομένης δασμῆς βασιλεῖ ἐκ τῶν πόλεων, ὡς ὁ Τιοσαφίρνης ἰτύγχανεν ἔχων.

Ἄλλο δὲ γράτευμα συνέλεχτο αὐτῶν, ἐν Χερρόνησῳ τῆς καταντιωτέρας Ἀβύδου, τὸνδε τὸν τρόπον.—Κλίεραχος ἦν Λακεδαιμόνιος, φυγὰς τῆτω συγγενόμενος ὁ Κύρος, ἠγάδη τε αὐτὸν, καὶ δίδωσιν αὐτῶν μύριβς δαρεικῆς. Ὁ δὲ λαβὼν τὸ χρυσίον, γράτευμα συνέλεξεν ὡςπερ τῶν τῶν χρημάτων, καὶ ἐπολέμει, ἐκ Χερρόνησος ὀρμώμενος, τοῖς Θερσί τοῖς

τοῖς Ἐπίρ Ἑλλήσποντον οἰκῆσι, καὶ ὠφέλει τὰς Ἑλλήσπον-
 ὄντι καὶ χρήματα συμβάλλοντο αὐτῇ, οἷς τὴν τροφήν τῶν στρα-
 τιωτῶν, αἱ Ἑλλήσποντικάι πόλεις ἐκῆσαι. | Τούτο δ' αὖ-
 ἔτι τριφύλλου ἰαλάνθανεν αὐτῇ τὸ γράτευμα. Ἀρισιππὸς
 δὲ ὁ Θετταλὸς ἐτύγχανε ξένος εἶναι αὐτῇ, καὶ πιεζόμενος ὑπὸ
 τῶν οἴκοι ἀντιγασιωτῶν, ἔρχεται πρὸς τὸν Κύρην, καὶ αἰτᾷ-
 ται αὐτὸν οἷς διαχιλίαις ξίνες, καὶ τριῶν μιλῶν μιδόν, ὡς
 ἔτι πειζόμενος εἶναι τῶν ἀντιγασιωτῶν. Ὁ δὲ Κύρην
 δίδωσιν αὐτῇ οἷς τετραχιλίαις, καὶ ἑξ μιλῶν μιδόν· καὶ
 δῶνται αὐτῷ μὴ πρόσθεν καταλῦσαι πρὸς τὰς ἀντιγασιωτάς,
 πρὶν εἰς αὐτῷ συμβαλεῖσθαι. Οὕτω δὲ αὖ τὸ ἐν Θεττα-
 λίᾳ ἰαλάνθανεν αὐτῇ τριφύλλου γράτευμα. Πρόξινον δὲ
 τὸν Βοιώτιον, φίλον ὄντα αὐτῇ, ἐκέλευσε, λαβόντα ἄνδρας
 ὀπιπλάγες, παραγγεῖναι ὡς ἐπὶ Παισιδάς βελλόμενος γράψαι-
 θαι, ὡς πράγματα παρεχόντων Παισιδῶν τῇ ἑαυτῷ χώρᾳ.
 Σοφαίνετον δὲ τὸν Στυμφάλιον, καὶ Σικράτιον ἢ Ἀχμῶν,
 ξίνες ὄντας καὶ τέτρες, ἐκέλευσεν ἄνδρας λαβόντας ἰλθῆναι ὀπι-
 πλάγες, ὡς πολεμήσων Τιοσαφίρην σὺν τοῖς φυγάσι τῶν Μι-
 λησίων. Καὶ ἰποῖεν ἕτως ἔτοι.

Ἐπεὶ δ' ἰδοῦσα αὐτῇ ἤδη ἰσχυρῶς αἶνον, τὴν μὲν πρό-
 φασιν ἐποίητο, ὡς Παισιδάς βελλόμενος ἐκβαλεῖν παντά-
 πασιν ἐκ τῆς χώρας· καὶ ἀθροίζου ὡς ἐπὶ τέτρες τὸ, τε βαρ-
 βαρικὸν καὶ τὸ Ἑλλήσποντικόν ἐνταῦθα γράτευμα· καὶ παραγγέλ-
 λει τῷ τε Κλισάρῳ, λαβόντι, ἥκων, ὅσον ἦν αὐτῇ γράτευμα·
 καὶ τῷ Ἀρισιππῷ, συναλλαγῆναι πρὸς τὰς οἴκοι, ὑποπέμ-
 ψαι πρὸς ἑαυτὸν ὃ ἔχει γράτευμα· καὶ Ξενίᾳ τῷ Ἀρκάδι,
 ὃς αὐτῇ προσηγήκει τῆ ἐν ταῖς πόλεσι Ἰξενικῆ, ἥκων παρήγ-
 γειλε, λαβόντα τὰς ἄνδρας, πλεον ὅποσοι ἰκανοὶ εἴησαν τὰς
 ἀκροπόλεις φυλάττειν. Ἐκάλεσε δὲ καὶ τὰς Μίλητον πολιορ-
 κῆντας, καὶ τὰς φυγάδας ἐκέλευσε σὺν αὐτῇ γράψαι
 ὑποχόμενοι

ιλῶ. Καὶ τῶν παρ' ἑαυτῷ δὲ βαρβάρων ἐπιμελεῖται
πολεμῶν τε ἱκανοὶ εἴησαν, καὶ εὐνοικῶς ἔχουσιν αὐτῶν
ἐν δὲ Ἑλλάδι κτλ. δύναμιν ἤθροισεν ὡς μάλιγα ἰδύνατο ἔλ
κινεῖσθαι, ὅπως ὅτι ἀπαρσκευαστότατον λάβοι βασιλείᾳ
Ὅτι ἔν ἰποικῆτο τῶν συλλογῶν, ὁπόσους ἔχει φύλακας
καὶ πόλεις, παρήγγηλε τοῖς φρουράρχοις ἑκάστους λαμβαν
εἶναι ἀνδρας Πελοποννησίους, ὅτι πλείους καὶ βελτίους, ὡς ἐπ
βλεπούσας Τιοσαφίρην καὶ πόλεις. Καὶ γὰρ ἦσαν Ἴων
καὶ πόλεις Τιοσαφίρην τὸ ἀρχαῖον, ἐκ βασιλείας δεδομένα
τότε δ' ἀπίστησαν πρὸς Κύρῳ πάντας, πλην Μιλήτης. Ἡ
Μιλήτης δ' ὁ Τιοσαφίρην προαιδέμενος τὰ αὐτὰ ταῦτα βί
βλητοῦς, ὡς πρὸς Κύρῳ, τὴν μὲν ἀπέκτεινε, τὴν
ἔξβαλεν. Ὁ δὲ Κύρῳ ὑπολαβὼν τὴν φεύγοντας, συνέλεξε
στράτευμα, ἐπολιόρχη Μίλητον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν
καὶ ἐπερῆτο κατάγειν τὴν ἐκπεπτωκότας.—Αὕτη ἰ
ἄλλη πρόφασις ἦν αὐτῷ τῷ ἀθροίζαν στράτευμα. Πρὸς
βασιλεία πέμπων, ἤξει, ἀδελφὸς ὢν αὐτῷ, δοθῆναι οἱ ταύτ
τὰς πόλεις μάλλον, ἢ Τιοσαφίρην ἀρχεῖν αὐτῶν καὶ ἢ μὴ
συνέκραττεν αὐτῷ ταῦτα, ὡς βασιλεὺς τῆς πρὸς ἑα
ἑβελῆς ἐκ ἠδάνετο, Τιοσαφίρην δὲ ἐνόμιζε πολέμ
αὐτὸν ἀμφὶ τὰ στρατεύματα δαπανῆν ὡς εἶναι ἢ
αὐτῶν πολιμάντων καὶ γὰρ ὁ Κύρῳ ἀπέπειπε τὴν
νομένης δασμῶς βασιλεῖ ἐκ τῶν πόλεων, ὢν ὁ Τιοσα
ἰτύχων ἔχων.

Ἄλλο δὲ στράτευμα συνέλεγετο αὐτῷ, ἐν Χερσον
καταστεινῶν Αβύδου, ὅπου τὸν τρόπον.—Καὶ ἐκ
Λακιδαιμόνιος, φυγὰς τῆς συγγενόμενος ἐκ Κύρῳ
τε αὐτὸν, καὶ δίδωσιν αὐτῷ μύριον δαπανῆν
βῶν τὸ χρυσίον, στράτευμα συνέλεξε
μάτων, καὶ ἐπολιέει, ἐκ

ὑποχόμενος αὐτοῖς, εἰ καλῶς ἑκαταπράξειεν ἐφ' ἃ ἰσρα-
 τεύτο, μὴ πρόδεν παύσασθαι, πρὶν αὐτὰς καταγάγοι
 οἰκαδὲ. Οἱ δὲ ἠέως ἐπάθοντο· (ἐπίστευον γὰρ αὐτῶν) καὶ
 λαβόντες τὰ ὄπλα, προσήεσαν εἰς Σάρδεις. Ξενίας μὲν
 δὴ, τὲς ἐκ τῶν πόλεων λαβὼν, παρεγένετο εἰς Σάρδεις, ὀπλί-
 τας εἰς τετραχιλιὰς· Πρόξενος δὲ παρῆν ἔχων ὀπλίτας
 μὲν εἰς πεντακοσίας καὶ χιλιάς, γυμνήτας δὲ πεντακοσίας·
 Σοφαίνετος δὲ ὁ Στυμφάλιος, ὀπλίτας ἔχων χιλιάς· Σω-
 κράτης δὲ ὁ Αἰχαιὸς, ὀπλίτας ἔχων ὡς πεντακοσίας· Πα-
 σίων δὲ ὁ Μεγαρεύς, εἰς ἑξακοσίας ἔχων ἄνδρας, παρεγένετο·
 ἦν δὲ καὶ ἔτι καὶ ὁ Σωκράτης τῶν ἀμφὶ Μίλητον στρατευο-
 μένων. Οὗτοι μὲν εἰς Σάρδεις αὐτῶν ἀφίκοντο. Τιοσα-
 φέρνης δὲ κατανοήσας ταῦτα, καὶ μίξονα ἠγησάμενος εἶναι,
 ἢ ὡς ἐπὶ Πεισιδάς, τὴν παρασκευῶν, πορεύετο) ὡς βασιλεία
 ἢ ἰδύνατο τάχις, ἰππίας ἔχων ὡς πεντακοσίας. Καὶ
 βασιλεὺς μὲν δὴ ἐπεὶ ἤκουσε παρὰ Τιοσαφέρνης τὸν Κύρου
 σόλον, ἀντιπαρασκευάζετο.

Κύρος δὲ ἔχων ἕξ ἵππον, ὠρμάτο ὑπὸ Σάρδεισιν καὶ ἔξε-
 λαύνει Ἀβὲρ Λυδίας, ἑξαθμῶν τρεῖς, παρασάγγας ἑκοσί
 καὶ δύο, ἐπὶ τὸν Μαϊάνδρου ποταμόν. Τῆς τὸ εὐρὸς δύο
 πλῆθρα· γέφυρα δὲ ἐπὶν ἐξευγμύνη πλοίοις ἐπία. Τῆτον
 Ἀββάς, ἐξελαύνει Ἀβὲρ Φρυγίας ἑξαθμῶν ἕνα, παρασάγγας
 οὐκίω, εἰς Κολοσίας, πόλιν οἰκωμένην, εὐδαίμονα καὶ μεγάλην.
 Ἐνταῦθα ἔμεινεν ἡμέρας ἐπία· καὶ ἦκει Μένων ὁ Θεππάλος,
 ἔχων ὀπλίτας χιλιάς, καὶ πελτασὰς πεντακοσίας, Δόλοπας
 καὶ Αἰνιᾶνας καὶ Ολυθίδας. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει ἑξαθμῶν τρεῖς,
 παρασάγγας ἑκοσίν, εἰς Κελαινας, τῆς Φρυγίας πόλιν οἰκω-
 μένην, μεγάλην καὶ εὐδαίμονα. Ἐνταῦθα Κύρου βασιλεία ἦν,
 καὶ παράδεισος μέγας ἀγρίων θηρίων πλήρης, ἃ ἐκείνη ἐθή-
 ρευεν ὑπὸ ἵππων, ὅποτε γυμνάσαι βέλοιο ἑαυτὸν τε καὶ τὰς
 ἵππους.

ἴππους. Διὰ μίση δὲ τῷ παραδείσῳ ῥῆ ὁ Μαϊάνδρῳ ποταμός· αἱ δὲ πηγαὶ αὐτῆ εἰσὶν ἐκ τῶν βασιλείων· ῥῆ δὲ καὶ Διὰ τῆς Κελαινῶν πόλεως. Ἐστὶ δὲ καὶ μεγάλη βασιλεία βασιλεία ἐν Κελαιναῖς ἱερυνά, ἐπὶ ταῖς πηγαῖς τοῦ Μαρσύου ποταμοῦ, ὑπὸ τῆ ἀκρόπολι· ῥῆ δὲ καὶ ἐστὶ Διὰ τῆ πόλεως, καὶ ἰμβάλλει εἰς τὸν Μαϊάνδρον· τοῦ δὲ Μαρσύου τὸ εὐρὸς ἄκοσι καὶ πέντε ποδῶν. Ἐνταῦθα λέγεται Ἀπόλλων ἰκδῆραι Μαρσύαν, νικήσας ἱρίζοντά οἱ περὶ σοφίας, καὶ τὸ ἔργον κρημάσαι ἐν τῷ ἄντρῳ, ὅθεν αἱ πηγαί· Διὰ δὲ τούτο ὁ ποταμὸς καλεῖται Μαρσύας. Ἐνταῦθα ἔιρηξεν, ὅτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἠτήθησεν τῇ μάχῃ ἀπεχώρει, λέγεται οἰκοδομῆσαι ταυτὰ τε τὰ βασιλεία, καὶ τὴν Κελαινῶν ἀκρόπολιν. Ἐνταῦθα ἔμεινε Κύρῳ ἡμέρας τριάκοντα καὶ ἔκε Κλέαρχῳ ὁ Λακιδαιμόνιῳ, φυγὰς, ἔχων ὀπλίτας χιλίας, καὶ πελτασὰς Θρᾶκας ὀκτακοσίους, καὶ τεξέτας Κρητὰς Διὰκοσίους. Ἄμα δὲ καὶ Σωσίας παρῆν ὁ Συρακᾶσιῳ, ἔχων ὀπλίτας χιλίας· καὶ Σοφαίνετῳ ὁ Ἀρκὰς, ἔχων ὀπλίτας χιλίας. Ἐνταῦθα Κύρῳ ἐξέτασεν καὶ ἀριθμῶν τῶν Ἑλλήνων ἐποίησεν ἐν τῷ παραδείσῳ, καὶ ἐγένοντο εἰς σύμπαντες, ὀπλίται μὲν μύριοι καὶ χίλιοι, πελτασὰ δὲ ἀμφὶ τὴς διχιλίας.

Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σαθμοὺς δύο, παρασάγγας δέκα, εἰς Πέλτας, πόλιν οἰκουμένην. Ἐνταῦθα ἔμεινε ἡμέρας τρεῖς· ἐν αἷς Ἐυρίας ὁ Ἀρκὰς τὰ Λύκωια ἔδυσε, καὶ ἀγῶνα ἔθηκε· τὰ δὲ ἄθλα ἦσαν, σφλεγγίδες χρυσαῖ· ἰδιῶρει δὲ τὸν ἀγῶνα καὶ Κύρῳ. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σαθμοὺς δύο, παρασάγγας δώδεκα, εἰς Κεραμῶν ἀγορὰν, πόλιν οἰκουμένην, ἐχάτιον ἐν τῇ Μυσία χώρῃ. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σαθμοὺς τρεῖς, παρασάγγας τριάκοντα, εἰς Καύστρεα πεδίον, πόλιν οἰκουμένην. Ἐνταῦθα ἔμεινε ἡμέρας

πίντε· κὶ τοῖς γρατιώταις ἀφείλετο μισθός, πλέον ἢ τριῶν μιλῶν· κὶ πολλὰκις ἰόντες ἐπὶ τὰς θύρας ἀπήταν. Ὁ δὲ ἐλπίδας λίγων διῆγε· κὶ δῆλ^ο ἦν ἀνιῶμεν^ο, οὐ γὰρ ἦν πρὸς τῆ Κῦρον πρόσω, ἔχοντα μὴ ἀποδιδόσαι. Ἐσταῦθα ἀφικῶνται Ἐπύαξα, ἡ Συενέσιος γυνὴ τοῦ Κελίων βασιλέως, παρὰ Κῦρον· κὶ ἐλέγετο Κῦρον δοῦναι χρήματα πολλά. Τῆ οὖν γρατιᾷ τότε ἀπέδωκε Κῦρος μισθὸν τεττάρων μιλῶν. Εἶχε δὲ ἡ Κίλιος κὶ φύλακας πρὸς αὐτῶν Κίλικας κὶ Ασπυδίας· ἐλέγετο δὲ Κῦρον κὶ συγγίνεσθαι τῇ Κιλίῳ.

Ἐντυθεῖν ἐξελεύσασα γαθμοὺς δύο, παρασάγγας δέκα, εἰς Θύμβριον, πόλιν οἰκισμένην. Ἐσταῦθα ἦν παρὰ τῶν ὁδῶν κρήνη ἡ Μίδα καλεμένη, τῷ Φρυγῶν βασιλέως· ἐφ' ἣ λέγεται Μίδα τὸν Σάτυρον θηρεῦσαι, οἶνω κεράσας αὐτῶν. Ἐντυθεῖν ἐξελεύσασα γαθμοὺς δύο, παρασάγγας δέκα, εἰς Τυρραῖον, πόλιν οἰκισμένην· ἐνταῦθα ἔμεινε ἡμέρας τρεῖς. Καὶ λέγεται δευθῆναι ἡ Κίλιος Κῦρον ἐπιθεῖσαι τὸ γράτευμα ἑαυτῆ· βουλόμεν^ο οὖν ἐπιθεῖσαι, ἐξίτασιν ποιῶται ἐν τῷ πεδίῳ, τῶν Ἑλλήνων κὶ τῶν βαρβάρων. Ἐκέλευσε δὲ τὴν Ἑλλίνας, ὡς νόμος αὐτοῖς, εἰς μάχῳ ἔτω ταχθῆναι κὶ γῆραι, συντάξαι δὲ ἕκαστον τοὺς ἑαυτῶν. Ἐτάχθησαν οὖν ἑπὶ τεττάρων· ἔχει δὲ τὸ μὲν δεξιὸν Μένων κὶ οἱ σὺν αὐτῷ· τὸ δ' εὐάνυμον, Κλέαρχος κὶ οἱ ἐκείν^ο· τὸ δὲ μέσον, οἱ ἄλλοι γρατηγῶν. Ἐδεῶρα οὖν ὁ Κῦρ^ο πρῶτον μὲν τοὺς βαρβάρους, (οἱ δὲ παρήλαυνοι τεταγμένοι κατ' ἴλας κὶ κατὰ τάξης) ἔπειτα δὲ τὴν Ἑλλίνας, παρελεύσων ἐφ' ἄρματ^ο, κὶ ἡ Κίλιος ἐφ' ἄρμαμάξης. Εἶχον δὲ πάντες κράνη χαλκῆ, κὶ χιτῶνας φοινικῆς, κὶ κνημίδας, κὶ τὰς ἀσπίδας ἐκκεκαθαρμένας. Ἐπὶ δὲ πάντας παρέλασε, γήσας τὸ ἄρμα

μα πρὸ τῆς φάλαγγος μίσης, πίμψαι Πύρρητα, τὸν ἰερμνία, παρὰ τὰς στρατηγὰς τῶν Ἑλλήνων, ἐμίλεισι πρόβαλίδαι τὰ ὄπλα, καὶ ὑπὸ χερσὶν ἄλλω τίῳ φάλαγγα. Οἱ δὲ ταῦτα προῖπον τοῖς στρατιώταις καὶ ἐπὶ ἐσάλπιγγε, προβαλλόμενοι τὰ ὄπλα ἐπήσαν. Ἐκ δὲ τότε, θάττω προέστω σὺν κραυγῇ, ἄπο τῆ αὐτομάτου δρόμου ἐγένετο τοῖς στρατιώταις ἕπὶ τὰς σκηνάς. Τῶν δὲ βαρβάρων φάσθε πολλοῖς τε καὶ ἄλλοις, καὶ ἡ τε Κίλιοςαι ἰφυγῶ ἐκ τῆς ἀρμαμάξης καὶ οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς, καταλιπόντες τὰ ὄπλα, ἰφυγον· οἱ δ' Ἑλλῆνες σὺν γέλῳτι ἕπὶ τὰς σκηνὰς ἦλθον. Ἡ δὲ Κίλιοςαι ἰδῶσα τίῳ λαμπρότητα καὶ τίῳ τάξιν τοῦ στρατεύματος, ἰθανύμαξι. Κύρθε δὲ ἦδη, τὸν ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἰς τοὺς βαρβάρους φέρον ἰδών.

Εντεῦθεν ἐξελαύνει γαθμοὺς τρεῖς, παρασάγγας ἑκοσιν, εἰς Ἰκόνου, τῆς Φρυγίας πάλιν ἰσχάτιῳ. Ενταῦθα ἔμεινε τρεῖς ἡμέρας. Εντεῦθεν ἐξελαύνει ἄλλ' τῆς Λυκονίας γαθμοὺς πέντε, παρασάγγας τριάκοντα. Ταύτῳ τίῳ χώραν ἐπέτρεψε ἄρπάζουσι τοῖς Ἑλλήσιν, ὡς πολεμίαν οὔσαν. Εντεῦθεν ὁ Κύρθε τίῳ Κίλιοςαι εἰς Κελικίαν ἄσπεμπε, τίῳ ταχίσιῳ ὁδόν· καὶ συνέπεμψεν αὐτῇ στρατιώτας, οὗς Μίκων ἔχε, καὶ αὐτὸν Μίκωνα τὸν Θεοσαλόν. Κύρθε δὲ, μῦ τῶν ἄλλων, ἐξελαύνει ἄλλ' Καππαδοκίας, γαθμοὺς τέσσαρας, παρασάγγας ἑκοσι καὶ πέντε, πρὸς Δάταν, πόλιν οἰκουμένην, μεγάλῃ καὶ εὐδαίμονα. Ενταῦθα ἔμεινε ἡμέρας τρεῖς· ἐν αἷς Κύρθε ἀπέκτεινε ἄνδρα Πέρσιῳ, Μεγαφίρτιῳ, φοινικιστῷ βασιλείου, καὶ ἕτερον τινα τῶν ὑπάρχων δυνάστῳ, αἰτιασάμενος ἐπίβουλον αὐτῷ. Εντεῦθεν ἐπειρῶντο ἰσβάλλειν εἰς τίῳ Κιλικίαν· ἡ δὲ εἰσβολὴ ἦν ὁδοῦ ἀμαξιτῆς, ὄρθια ἰχυρῶς, καὶ ἀμήχανος

ἀμήχανος εἰσελθῆν γρατεύματι, ἢ τις ἐκώλυεν. Ελέγεται δὲ καὶ Συέννεσιν εἶναι ἐπὶ τῶν ἄκρων, φυλάττοντα τὴν εἰσβολὴν· δι' ἣ ἔμεινεν ἡμέραν ἐν τῷ πεδίῳ. Τῇ δ' ὑστεραία ἦκεν ἄγγελος λέγων, ὅτι λειοπῶς ἦν Συέννεσις τὰ ἄκρα, ἵππῳ ἤδεται τό, τε Μένωνος γράτευμα ὅτι ἐν Κιλικίᾳ ἦν ἕσω τῶν ὄρειων, καὶ ὅτι τρίτρις ἦκε πειπλέσας ἀπὸ Ἰωνίας εἰς Κιλικίαν Ταμῶν ἔχοντα, τὰς Λακεδαιμονίων καὶ αὐτοῦ Κύρου. Κύρου δὲ ἀνέβη ἐπὶ τὰ ὄρη, ἀδενὸς κωλύοντες, καὶ εἶλε τὰς σκηνὰς, καὶ ἐφυλάττειν οἱ Κίλικες. Εντεύθεν δὲ κατέβηκεν εἰς πεδίον μέγα, καλὸν καὶ ἐπὶ ῥυτος, καὶ δένδρα παντοδαπῶν ἐμπλεων, καὶ ἀμπέλων· πολὺ δὲ καὶ ἰσάσαμου καὶ μελίλων καὶ κέγχρου καὶ πυρῆς καὶ κριθᾶς φέρει. ὄρος δ' αὐτὸ περιέχει ὄχυρον, καὶ ὑψηλὸν πάντα ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν.

Καταβάς δὲ ἀπὸ τῆς πεδίας, ἤλασε γαμβρὸς τρίασκαρι, παρασώγγας πέντε καὶ ἑκοσιν εἰς Ταρσὺς, πόλιν τῆς Κιλικίας μεγάλην καὶ εὐδαίμονα. Ενταῦθα ἦσαν τὰ Συέννεσιος βασιλεία, τῆς Κιλικίων βασιλείας· ἀπὸ μέσης δὲ τῆς πόλεως ῥεῖ ποταμὸς, Κύδνος ὄνομα, εὖρος δύο πλέθρων. Ταύτῃ τὴν πόλιν ἐξέλιπον οἱ ἐνοικῶντες, καὶ Συέννεσιος, εἰς χωρίον ὄχυρον ἐπὶ τὰ ὄρη· πλὴν οἱ τὰ καπηλεία ἔχοντες· εἶμιναν δὲ καὶ οἱ παρὰ τὴν θάλατταν οἰκῶντες ἐν Σόλοις καὶ ἐν Ἰσοῖς. Επύαξα δὲ, ἡ Συέννεσιος γυνή, προτέρα Κύρου πέντε ἡμέρας, εἰς Ταρσὺς ἀφίκετο· ἐν δὲ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ὄρων τῶν εἰς τὸ πεδίον, δύο λόχοι τῆς Μένωνος γρατεύματος ἀπόλοντο· οἱ μὲν ἔφασαν ἀρκάζοντάς τι κατακαπῆναι ἀπὸ τῶν Κιλικίων· οἱ δὲ, ἀπυληφθέντας, καὶ ἔδυναμύς εὐρεῖν τὸ ἄλλο γράτευμα, ἀδὲ τὰς ὁδοὺς, ἕτα πλανωμύς ἀπολέσθαι· ἦσαν δὲ ἔτοι ἑκατὸν ὀπλίται. Οἱ δ' ἄλλοι, ἐπειδὴ ἦκον, τὴν τε πόλιν τοὺς Ταρσὺς διήρπασαν,

ἀπὸ

Ἄλλοι τὸν ἄλλοθεν τῶν συστρατιωτῶν ὀργιζόμενοι, καὶ τὰ βασιλῆα τὰ ἐν αὐτῇ. Κύρος δὲ, ἐπὶ αἰσθήσειν εἰς τὴν πόλιν, μετεπίμπετο Σύνεισιν πρὸς ἐαυτὸν· ὁ δὲ ἄτε πρότερον εἰδὲν πῶς κρείττονι ἑαυτὸν εἰς χῆρας ἰλθῶν ἔφη, ἄτε τότε Κύρος· ἵνα ἦθελε, πρὶν ἢ γυνῆ αὐτὸν ἔπρασε, καὶ πρὶν εἰλαβε. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐπὶ συνεγίνοντο ἀλλήλοις, Σύνεισις μὲν Κύρῳ ἔδωκε χρήματα πολλὰ εἰς τὴν στρατιάν, Κύρῳ δ' ἐκόνῳ δῶρα, ἃ νομίζεται παρὰ βασιλεῦσι τίμια, ἵππον χρυσοχάλινον, καὶ σκεπτόν χρυσεῖν, καὶ ψάλλαι, καὶ ἀκινάκη χρυσεῖν, καὶ σολῶν Περσικῶν, — καὶ τὴν χώραν μηκέτι ἀρπάξουσιν· τὰ δὲ ἤρπασμένα ἀνδράποδα, ἣν περ ἐντυγχάνουσιν, ὑπολαμβάνουσιν.

Ἐνταῦθ' ἔμεινε Κύρος καὶ ἡ στρατιὰ ἡμέρας ἑκοσίαν· οἱ δὲ στρατιῶται ἔκ ἐφασαν ἵνα τῷ πρόσω ὑπόπτεον γὰρ ἦδη ἔπι βασιλεία ἵνα, μιδωθῆναι δὲ ἐκ ἔπι τέτρω ἴφασαν. Πρῶτος δὲ Κλέαρχος τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας ἰβιάζετο ἵνα· οἱ δὲ αὐτὸν τε ἴβαλλον, καὶ τὰ ὑποζύγια τὰ ἐκόντα, ἐπὶ ἤρξατο προΐνα. Κλέαρχος δὲ τότε μὲν μικρὸν ἐξίφυγε τοῦ μὴ καταπετρωθῆναι· ὕστερον δὲ, ἐπὶ ἔγνω ὅτι οὐ δύνησεται βιάσασθαι, συνήγαγον ἐκκλησίαν τῶν αὐτοῦ στρατιωτῶν καὶ πρῶτον μὲν ἰδάκρυε πολὺν χρόνον ἐγὼς· (οἱ δὲ ὀρῶντες ἰθαύμαζον καὶ ἐσιώπων) — ἔτα ἔλεξε τοιαῦτα·

“ Ἄνδρες στρατιῶται, μὴ θαυμάζετε, ὅτι χαλεπῶς φέρω τοῖς παροῦσι πράγμασιν. Ἐμοὶ γὰρ Κύρος ξένος ἐγένετο, καὶ με φεύγοντα ἐκ τῆς πατρίδος, τὰ τε ἄλλα ἐτίμησε, καὶ μυρίας ἔδωκε δαρηκῆς· ἄς ἐγὼ λαβὼν, οὐκ εἰς τὸ ἴδιον κατεθέμην ἑμοί, ἀλλ' εἰδὲ καθηδυνάθησα, ἀλλ' εἰς ὑμᾶς ἰδαπάνων. Καὶ πρῶτον μὲν πρὸς τοὺς Ἑβραῖους ἐπολέμησα, καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐτιμωρέμην

“ μὲν

“ μεθ’ ὑμῶν, ἐκ τῆς Χερρόνησου αὐτὸς ἐξελαύων, ἔβη-
 “ ρήεις ἀφουρήσῃ τοὺς ἐνοικῆντας Ἐλλίνας τὴν γῆν.
 “ Ἐπειδὴ δὲ Κύρος ἐκάλεσεν, λαβὼν ὑμᾶς ἐπαρευόμενον, ἵνα,
 “ εἴ τι δεῖοιτο, ἄφελοῖν αὐτὸν, ἀνθ’ ἧν εὖ ἔπαθον ὑπὲρ
 “ ἐκείνου. Ἐπεὶ δὲ ὑμᾶς ἐβέβηδε συμπορευέσθαι, ἀνάγκη
 “ δὲ μοι ἦ, ὑμᾶς προδόντα, τῇ Κυρῷ φίλιαν χρῆσθαι, ἢ πρὸς
 “ ἐκείνον ψευδάμμου, μεθ’ ὑμῶν εἶναι.—ὡ μὲν δὴ δίκαια
 “ ποιήσω, καὶ οἶδα, κείσομαι δ’ ἔν ὑμᾶς, καὶ σὺν ὑμῖν,
 “ ὅ, τι ἂν δέη, κείσομαι. Καὶ ἔπειτ’ ἱερᾶ εὐδαίς, ὡς ἐγὼ
 “ Ἐλλίνας ἀγαγὼν εἰς τὰς βαρβάρους, προδὲς τὰς Ἑλλη-
 “ νας, τὴν τῶν βαρβάρων φίλιαν αἰλόμην. Ἀλλὰ ἐπεὶ
 “ ὑμᾶς ἐμοὶ ἐκ ἐθέτετε κείσασθαι, οὐδὲ ἔπαθῃ, ἐγὼ σὺν
 “ ὑμῖν εἴσομαι, καὶ ὅ, τι ἂν δέη, κείσομαι. Ἰνομίζω γάρ
 “ ὑμᾶς ἐμοὶ εἶναι πατρίδα, καὶ φίλους, καὶ συμμαχούς, καὶ
 “ σὺν ὑμῖν μὲν ἂν εἶναι τίμιος, ὅπως εἶαν ὦ ὑμῶν δ’ ἱερ-
 “ μωθεὶς, ἐκ ἂν ἐκείνου εἶναι οἶμαι, ἢ τ’ ἂν φίλον ὠφελῆσαι,
 “ ἢ τ’ ἂν ἐχθρὸν ἀλεξήσασθαι. Ὡς ἐμῷ ἔν ἰόντες ὅπη ἂν καὶ
 “ ὑμᾶς, ἔτω τὴν γνώμην ἔχετε.” Ταῦτα εἶπεν· οἱ δὲ
 “ στρατιῶται οἱ τε αὐτῷ ἐκείνους, καὶ οἱ ἄλλοι, ταῦτα ἀκούσαν-
 “ τες, ὅτι ἐφαίη παρὰ βασιλείᾳ πορεύεσθαι, ἐπήνεσαν· πα-
 “ ρὰ δὲ Ζηνὸς καὶ Πασίωνος κλείους ἢ διχαλίσι, λαβόντες τὰ
 “ ὄπλα καὶ τὰ σκευοφόρα, ἐστρατοπεδεύσαντο παρὰ Κλειάρχῳ.

Ἐκείνου δὲ τέτοις ὁδοῦν τε καὶ λυκούμμου, μετεπέμπετο
 τὸν Κλειάρχον· ὁ δ’ ἵκνου μὲν ἐκ ἠθάλε, λάθρα δὲ τῶν
 στρατιῶτων πέμπων ἀπέστειλεν ἄγγελον, ἔλεγεν Φαρρῆν, ὡς κα-
 ταγενομένων τέτων εἰς τὸ δεῖον· μεταπέμπεσθαι δ’ ἐκέλευεν
 αὐτόν· αὐτὸς δὲ ἐκ ἔφη ἵκνου. Μετὰ δὲ ταῦτα συνα-
 γαγῶν τὰς αὐτῷ στρατιώτας,—καὶ τὰς προσελθόντας ἀπέστει-
 καὶ τῶν ἄλλων τὸν βελόμμου,—ἔλεγε τοιαῦτα.

“ Ἀνδρῶν

“ Ἄνδρες στρατιῶται, τὰ μὲν δὴ Κύργου, δηλοῦσι, ἕως
 “ ἔχει πρὸς ἡμᾶς, ὡσπερ τὰ ἡμέτερα πρὸς ἐκείνου· οὔτε
 “ ᾧ ἡμῖς ἔτι ἐκείνου στρατιῶται, (ἐκεί γὰρ ἐ συνεπόμαθα
 “ αἰψά) ἔτι ἐκείνος ἡμῖν ἔτι μιθοδόχτης. Ὅτι μάλιστα
 “ ἀδικῶσθ' νομίζει ὑφ' ἡμῶν, οἶδα· ὡς κ' μεταπεμπο-
 “ μάμεν αὐτῆ, ἐκ ἰδέλω ἰλθῶν, τὸ μὲν μίγισον, αἰχμηδ-
 “ μάμος, ὅτι σύνοισα ἑμαυτῷ πάντα ἐψευσμένῳ αὐτόν·
 “ ἴππεσθ' δὲ κ' δεδιώς, μὴ λαβόν με, δίκην ἰπιθῆ ὣν νομίζει
 “ ὑπ' ἑμοῦ ἠδικῶσαι. Ἐμοὶ οὖν δοκεῖ ἄχ' ὥρα εἶναι ἡμῶν
 “ καθύστερον, εἰδ' ἀμελεῖν ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλὰ βρλεῦεσθαι
 “ ὅ, τι χρὴ ποιᾶν ἐκ τούτων. Καὶ ἔτε μῦθον αὐτοῦ,
 “ σπεπτόν μοι δοκεῖ εἶναι, ὅπως ἀσφαλίστατα μένωμεν
 “ ἔτε δὴ δοκεῖ ἀπίεσαι, ὅπως ἀσφαλίστατα ἀπίωμεν, κ'
 “ ὅπως τὰ ὑπὸ τῆσθ' ἔχομεν· ἄνευ γὰρ τέτων, ἔτε στρα-
 “ γῶν ἔτε ἰδιώτεσθ' ὄφελος ἔστιν. Ὅ δὲ αἰνῆ κολλᾶ μὲν ἀξι-
 “ ος φίλος, ὧ ἂν φίλος ἦ· χαλεπώτατος δ' ἐχθρὸς, φ'
 “ ἂν πολέμιος ἦ. Ἐτι δὲ δύναμιν ἔχει κ' πιζην κ' ἰππι-
 “ κην κ' ναυτικὴν, ἣν πάντες ὁμοίως ὀρῶμεν τε κ' ὑπιστά-
 “ μεθα· κ' ᾧ εἰδ' πόρρον δοκῶμεν μοι αὐτῆ καθέζεσθ'· ὡς
 “ ὥρα λέγειν ὅ, τι τίς γιγνώσκει ἀριστον εἶναι.” Ταῦτ'
 “ ἔπων, ἑπαύσατο.

Ἐκ δὲ τάτε ἀνίστατο, οἱ μὲν ἐκ τῆ αὐτοματῆ λέγοντες
 ἂ ἐγγίγνωσκον· οἱ δὲ, κ' ὑπ' ἐκείνου ἐγκέλευσοι, ὑπὸ δεικνύ-
 τες ὅια εἶη ὕπερβια, ἄνευ τῆσθ' Κύργου γνώμης, κ' μένειν κ'
 ἀπίεσαι. Εἰς δὲ δὴ ἔπει, προσωοιέμενος απεύδειν ὡς τά-
 χισα πορεύεσθ' εἰς τὴν Ἑλλάδα, στρατηγὸς μὲν ἰλιάσαι
 ἀλλυς ὡς τάχισα, εἰ μὴ βύλε) Κλέαρχος ἀπάγειν· τὰ δ'
 ὑπὸ τῆσθ' ἀγοράζεσθ', (ἢ δ' ἀγορὰ ἦν ἐν τῷ βαρβαρικῷ
 στρατεύματι) κ' συσκευάζεσθαι· ἰλθόντας δὲ Κύργου αἰτεῖν
 πλοῖα ὡς ὑποπλέειν· εἰάν δὲ μὴ διδῶ ταῦτα, ἠγμεθνα
 αἰτῶν

αἰτεῖν Κύρου, ὅσιν, ὡς διὰ φιλίας τῆς χώρας, ἀπάξει· εἰάν
 δὲ μηδὲ ἡγεμόνα διδῶ, συντάτιστα δ' τὴν ταχίστην πέμψαι
 δὲ καὶ προκαταληφθόμενος τὰ ἄκρα, ὅπως μὴ φθάσῃσι
 μήτε ὁ Κύρος μήτε οἱ Κίλικες καταλαβόντες· ὧν πολ-
 λὰς καὶ πολλὰ χρήματα ἔχομεν ὑπακούετε. Οὗτος μὲν
 δὴ τοιαῦτα ἔπει· μετὰ δὲ τούτου Κλέαρχος ἔπει τοσοῦτον.

Ὡς μὲν γρατηγήσονται ἐμὲ ταύτῳ τῶν γρατηγίαν,
 μηδεὶς ὑμῶν λεγέτω· (πολλὰ γὰρ ἑνορῶ, δι' ἃ ἔμοι τυττο
 εἰ ποιητέον) ὥς δὲ—τῷ ἀνδρὶ, ὃν ἂν ἔλθοι, πείσομαι ἢ
 δυνατόν μάλιχα· ἵνα εἰδῆτε, ὅτι καὶ ἀρχεῖσθ' ἐπίσταμαι,
 ὡς τις καὶ ἄλλο μάλιχα ἀνθρώπων. Μετὰ δὲ τούτου ἄλ-
 λος ἀνέστη, ὀπίδεικνυς μὲν τῶν εὐθήσων τῶν τὰ πλοῖα αἰτεῖν
 κελύοντος, ὡσπερ πάλιν γόλον Κύρου μὴ ποιημένε· ὀπίδεικ-
 νυς δὲ ὡς εὐθες εἶη, ἡγεμόνα αἰτεῖν παρὰ τέτε, ὡς λυμαι-
 νόμεθα τῶν πρᾶξι. Εἰ δὲ τί καὶ τῷ ἡγεμόνι πεισόμενοι,
 ὡς ἂν Κύρος δῶ· τί κωλύει καὶ τὰ ἄκρα ἡμῖν κελύειν Κύρου
 προκαταλαμβάνειν; Εγὼ γὰρ ὀκνοῖω μὴ ἂν εἰς τὰ πλοῖα
 ἐμβαίνειν, ἃ ἡμῖν δόση, μὴ ἡμᾶς αὐταῖς ταῖς τριήρεσι καλα-
 δύσῃ· φοβοίμην δ' ἂν τῷ ἡγεμόνι, ὡς ἂν δόση, ἔπεισθ'· μὴ
 ἡμᾶς ἀγάγοι, ὅθεν εἶχ' οἶόν τε ἔσαι ἐξελθεῖν· βελοίμην δ'
 ἂν, ἄκοντος ἀπὼν Κύρου, λαθῶν αὐτὸν ἀπελθεῖν· ὃ οὐ
 δυνατόν ἐστίν. — Ἀλλ' ἔγωγε φημὶ ταῦτα μὴ φλυαρίας
 εἶναι· δοκεῖ δὲ μοι, ἄνδρας ἐλθόντας πρὸς Κύρου, οἵτινες
 ἐπιτήδειοι, σὺν Κλεάρχῳ, ἐρωτᾶν ἐκείνον, τί βέλεται ἡμῖν
 χρῆσασθ'· καὶ μὲν ἢ ἢ πρᾶξις παραπλησία οἴαμι καὶ
 πρότερον ἐχρήτο τοῖς ξένοις, ἔπεισθ' καὶ ἡμᾶς, καὶ μὴ κα-
 κίως εἶναι τῶν πρῶτον τῶν συναναβάντων· εἰάν δὲ μείζων ἢ
 πρᾶξις εἴ πρῶτον φαίνοι, καὶ ὀπιπυωτέρα καὶ ὀπιπυδυνωτέρα,
 ἀξίαν ἢ πείσαντα ἡμᾶς ἀγειν, ἢ πειδέντα πρὸς φιλίαν
 ἀφίεναι· οὕτω γὰρ καὶ ἐπόμενοι, ἂν φίλοι αὐτῶν καὶ πρόθυμοι ἐπι-
 μεθα,

μεθα, καὶ ἀπίοντες, ἀσφαλῶς ἂν ἀπίοιμεν.—δ, τι δ' ἂν πρὸς ταῦτα λέγη, ἀπαγγέλλαι δὲ ὅσο' ἡμας δ' ἀκέσαντας πρὸς ταῦτα βελεύσασθαι. Ἐδοξε δὲ ταῦτα.

Καὶ ἄνδρας ἰλόμνοι σὺν Κλειάρχῳ πέμπουσιν, οἱ ἡρώτων Κύρου τὰ δέξαντα τῇ γρατιᾷ. Ὁ δ' ἀπεκρίνατο ὅτι ἀκίοι Αβραμόμαν, ἰχθῆρον ἄνδρα, ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ ἄκται, ἀπέχοντα δώδεκα γαθμῶν· πρὸς τῆτον ἦν, ἴση, βέλειον ἔλθῃν· κῆν μὲν ἢ ἰκῶ, τὴν δὲ κίλῳ ἴση χρῆζην ἔπι-
 θῆναι αὐτῷ· ἢν δὲ φεύγη, ἡμῶν ἰκῶ πρὸς ταῦτα βελευσέ-
 μεθα. Ἀκέσαντες δὲ ταῦτα οἱ αἰρετοὶ, ἀναγγέλλουσι τοῖς γρα-
 τιώταις· τοῖς δὲ ὑποψία μὲν ἦν, ὅτι ἄγχι πρὸς βασιλεία, ἕως δὲ ἰδῆσαι ἴπιασθαι. Ἐπεσοῦντο δὲ μισθὸν ὁ Κύρῳ ὑπερχῆται ἡμίλιον πᾶσι δώσῃν ἢ πρότερον ἴφειρον,—ἀντι-
 δαρκαῖ, τρία ἡμιδαρκαῖ, ἑτὴ μίλων, τῷ γρατιώτῃ· ὅτι δ' ἔπι βασιλεία ἄγχι, οὐδ' ἐνταῦθ' ἔκουεν οὐδέτις,—ἦν γὰρ τῷ φανερῷ.

Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει γαθμῶν δύο, παρασάγγας δέκα, ἐπὶ τῷ Σάρῳ ποταμῷ, ἢ ἦν τὸ εὐρῶν τρία κλέθρα. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει γαθμῶν ἕνα, παρασάγγας πέντε, ἐπὶ τῷ Πύραμον ποταμῷ, ἢ τὸ εὐρῶν γάδιον. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει γαθμῶν δύο, παρασάγγας πεντεκαίδεκα, εἰς Ἰοσίαν, ἢ Κιλικίας ἰσάτιον πόλιν, ἐπὶ τῇ θαλάτῃ, οἰκισμῶν, μεγάλῳ καὶ εὐδαίμονα. Ἐνταῦθα ἔμεινεν ἡμέρας τρεῖς· καὶ Κύρῳ παρεῖσαι ἐκ Πελοποννήσου νῆες τριάκοντα καὶ πέντε, καὶ ἐπὶ ταύταις ναύαρχῳ Πυθαγόρας Λακεδαιμόνιος. Ἠγάτο δ' αὐτῶν Ταμῶν Αἰγύπτιος ἐξ Εφίσε, ἔχων ναῦς ἑτέρας Κύρου πέντε καὶ ἑξήκοντα· αἷς ἰσολόρηκε Μίλητον, ὅτι Τιοσαφίρην φίλον ἦν, καὶ συνειπολίμην Κύρῳ πρὸς αὐτόν. Παρῆν δὲ καὶ Χαρίσοφος ὁ Λακεδαιμόνιος ἐπὶ τῶν νεῶν, μετὰ πεμπτῶν ὑπὸ Κύρῳ, ἑπτακοσίους ἔχων ὅπλιτας, ὧν ἐστράτηγεν
 N
 παρά

παρα Κύρου. Αἱ δὲ ἦες ὤρμουν παρα τῷ Κύρῳ σκη-
νῶν. Ἐνταῦθα καὶ οἱ παρ' Αβροκόμα μισθοφόροι Ἕλληες
ἄποστάντες ἦλθον παρα Κύρον, τείρακῆσσι οὐκίται, καὶ συν-
εγρασεύοντο ὑπὲρ βασιλεία.

Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει γαθμὸν ἕνα, παρασάγγας πέντε, ἐπὶ
πύλας τῆς Κιλικίας καὶ τῆς Συρίας. Ἦσαν δὲ ταῦτα δύο τά-
χῃ· καὶ τὸ μὲν ἴστανεν, πρὸς τῆς Κιλικίας, Σύντισσι ἄχι καὶ
Κιλικίῳ φυλακῇ· τὸ δ' ἔξω, τὸ πρὸς τῆς Συρίας, βασιλέως
ἐλέγγοτο φυλακῇ φυλάττειν. Διὰ μέσου δὲ τῶν ῥῶν ποτα-
μῶς, Κίρσος ὄνομα, εὖρος πλείθρη. Ἄκων δὲ τὸ μέσου τῶν
τειχῶν, ἦσαν γάδοι τρεῖς· καὶ παρελθὼν ἐκ ἧν βίβη· ἦν
γὰρ ἡ πάροδος ἐνὴ, καὶ τὰ τάχη εἰς τῷ θάλασσαν καθή-
κοντα, ὑπερθεν δὲ ἦσαν ἄπτεροι ἡλίβατοι· ἐπὶ δὲ τοῖς τά-
χεσιν ἀμφοτέρωσι ἰφιστήμεσαν πύλας. Ταύτης ἕνεκα τῆς παρὸς
δὲ Κύρου τὰς ναὺς μετεπέμψατο, ὅπως οὐκίται ἄποστειλά-
σειεν ἔσω καὶ ἔξω τῶν πυλῶν, καὶ βιασάμενοι τὸς πολεμίας πα-
ρίθουεν, εἰ φυλάττουεν ὑπὲρ ταῖς Συρίας πύλας· ὅπως ἔμετο
ποιήσειεν τὸν Αβροκόμαν ὁ Κύρος, ἔχοντα πολὺν στρατεύματα.
Αβροκόμας δὲ οὐ τοῦτο ἐποίησατο, ἀλλ' ἐκὸς ἦκουε Κῦ-
ρον ἐν Κιλικίᾳ ὄντα, ἀναστρέψας ἐκ Φοινίκης παρα βα-
σιλεία ἀπήλαυεν, ἔχων, ὡς ἐλέγγοτο, τρεῖςκατα μυριάδας
στρατιᾶς.

Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει, ἀπὸ Συρίας, γαθμὸν ἕνα παρασάγγας
πέντε, εἰς Μυριάδων, πάλιν ἀικερίτην ὑπὸ Φοινίκων, ἐν τῇ
θαλάτῃ· ἐμπορίου δ' ἦν τὸ χωρίον, καὶ ὤρμουν αὐτόθι ἐλ-
κᾶδες πολλαί. Ἐνταῦθα ἴμεσαν ἡμέρας ἑπτὰ· καὶ Ἰσθίης
ὁ Ἀρχὰς στρατηγός, καὶ Πασίων ὁ Μεγαρίτης, ἐμβάντες εἰς
πλοῖον, καὶ τὰ πλείετα ἄξια ἐνθέμενοι, ἀπέπλευσαν, ὡς ῥῶ-
τοι πλείεσις ἰδοῦκα, φιλοτιμηθέντες ὅτι τὸς στρατιώτας αὐ-
τῶν παρα Κλέαρχον ἀπελθόντας, ὡς ἀπίοντας εἰς τῷ Ἐλ-
λάδα

λάδα πάλι, καὶ οὐ πρὸς βασιλεία, ἣα Κῦρος τὸν Κλίαρχον ἔχειν. Ἐπὶ δ' οὖν ἦσαν ἀφανῆς, διηλθεν ὁ λόγος, ὅτι δίκαια αὐτοὺς Κῦρος τριήρεσι· καὶ οἱ μὲν εὐχοντο, ὡς δαλίους ἔντας, αὐτοὺς ληφθῆναι· οἱ δ' ἥκιστα οἱ ἀλώσειντο.

Κῦρος δὲ συγκαλίσας τοὺς στρατηγοὺς, ἔπειν, “ Ἀπολαλείπασιν ἡμᾶς Ἑπίας καὶ Πασίων· ἀλλ' εὐ γε μίντοι λαπαδάωσαν, ὅτι· εἴθε ἄποπιδράκασιν, (εἶδα γ' ὅπῃ οἴχονται) ἔτι ἄποπιφύγασιν, ἔχω γ' τριήρης, ὥστε ἰλῆν τὸ ἐμάου πλοῖον. Ἀλλὰ, μὰ τὸς θεὸς, ἐκ ἔγυγι αὐτὰς διύξω· εἴθε ἱεῖ· ἄδαις ὡς ἐγώ, ἕως μὲν ἂν παρῆ τις, χρῆμα· ἐπειδὴν δὲ ἀπίσαι βέλῃ, συλλαβὼν καὶ αὐτὸς κακῶς ποιῶ, καὶ τὰ χρήματα ἄποσυλῶ. Ἀλλὰ ἴόντων ἂν, εἰδότες ὅτι κακίως εἰσὶ περὶ ἡμᾶς, ἢ ἡμῶς περὶ ἐκείνας. Καὶ τοι ἔχω γε αὐτῶν καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας, ἐν Τράλλεσι φρερέμματα· ἀλλ' εἴθε τῶν γερήσον· ἀλλ' ἄπολήσον), τῆς πρόδεν ἕνεκα περὶ ἐμὴ ἀρετῆς.” Καὶ ὁ μὲν ταῦτα ἔπειν· οἱ δ' Ἕλληες, εἴ τις καὶ ἀθυρότερος ἢ πρὸς τὴν ἀνάβασιν, ἀκῆσαντες τὴν Κύρου ἀρετῆν, ἦδιον καὶ προθυμότερον συνεπορεύοντο.

Μετὰ δὲ ταῦτα Κῦρος ἐξελαύνει σαθμᾶς τέσσαρας, παρασάγγας ἔχουσι, ἐπὶ τὸν Χάλον ποταμὸν, ὄντα τὸ εὖρος πλίθρου, πλήρη δ' ἰχθύων μεγάλων καὶ πρᾶϊων, ἃς οἱ Σύροι θεὸς ἐνόμιζον, καὶ ἀδικεῖν ἐκ αὐτῶν, εἴθε τὰς πῶσιρας. Αἱ δὲ κῶμαι, ἐν αἷς ἰσκήνν, Παρυσάτιδος ἦσαν, ἃς ζώνῃ δεδομένα. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σαθμᾶς πέντε, παρασάγγας τριάκοντα, ἐπὶ τὰς πηγὰς τῆ Δαρδάδακος ποταμῆ, ἣ τὸ εὖρος πλίθρου. Ἐνταῦθα ἦσαν τὰ Βελέσιος βασιλεία, τῆ Συρίας ἄρχαντος, καὶ παράδεισος πάνυ μίγας καὶ καλῆς, ἔχων πάντα, ὅσα ὄραι φύσει· Κῦρος δ' αὐτὸν ἐξέκοψε, καὶ τὰ βασιλεῖα κατέκαυσεν.

κατάκασιν. Ἐπιῦθεν ἔξελαύνα γαθμῆς τρεῖς, παραγάγ-
 γας πεντηκίδεκα, ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, ὄντα τὸ
 εὐρ^Θ τετάρων γαθίων· καὶ πόλις αὐτόθι ἦκατο, μεγάλη καὶ
 εὐδαίμων, Θάψακ^Θ ὀνόματι. Ἐνταῦθα ἔμνησαν ἡμέρας
 πέντε· καὶ Κύρ^Θ, μίλατιμψάμμος τὸς γρατηγὺς τῶν Ἑλ-
 λήνων, ἔλεγε ὅτι ἡ ὁδὸς ἴσοιτο πρὸς βασιλεία μέγαν, εἰς
 Βαβυλῶνα· καὶ κελύς αὐτὸς λέγειν ταῦτα τοῖς γρατιώταις,
 καὶ ἀναπέψαν ἐπιστῆθ. Οἱ δὲ ποιήσαντες ἐκλήγειον, ἀπήγ-
 γειλλον ταῦτα· οἱ δὲ γρατιῶται ἐχαλέπαινον τοῖς γρατη-
 γοῖς, καὶ ἔφασαν αὐτοὺς πάλαι ταῦτα ἀδότας κρύπτειν· καὶ
 ἐκ ἔφασαν ἵνα, ἂν μὴ τις αὐτοῖς χρήματα δίδῃ, ὡσπερ
 καὶ τοῖς προτέροις μὲν Κύρην ἀναβάσι παρὰ τὸν πατέρα τε
 Κύρην· καὶ ταῦτα, ἐκ ἐπὶ μάχῃσι ἰόντων, ἀλλὰ καλῆν^Θ
 τοῦ πατρὸς Κύρην. Ταῦτα οἱ γρατηγοὶ ἀπήγγειλλον· ὁ
 δ' ὑπέχετο ἀνδρὶ ἰκάσῳ δῶσαν πέντε ἀργυρίας μνᾶς, ἵππων
 εἰς Βαβυλῶνα ἤκωσι, καὶ τὸν μισθὸν ἐντελῆ, μέχρις ἂν κα-
 ταστήσῃ τὸς Ἑλλήνας εἰς Ἰωνίαν κάλιον. Τὸ μὲν δὲ
 πολὺ τῷ Ἑλληνικῷ ἔτιως ἐπέσθη.—Μίμων δὲ, πρὶν δῆλον
 εἶναι τί ποιήσασιν οἱ ἄλλοι γρατιῶται, πότιρον ἔφονται Κύ-
 ρην, ἢ ἂ, συνέλεξε τὸ αὐτῷ γράτευμα χωρὶς τῶν ἄλλων, καὶ
 ἔλεξε τάδε·

“ Ἄνδρες, ἰὰν ἱμοὶ παιδῆτε, ἔτε κινδυνεύσαντες, οὔτε
 “ ποιήσαντες, τῶν ἄλλων πλείον προτιμήσεσθε γρατιωτῶν
 “ ὑπὸ Κύρην.—Τί ἔν κελεύς ποιήσω;—Νῦν δῆται Κύρος
 “ ἔπειθαι τὸς Ἑλλήνας ἐπὶ βασιλεία· ἐγὼ ἔν φημι ἡμᾶς
 “ χρῆναι Ἀθβῆνας τὸν Εὐφράτῃ ποταμὸν, πρὶν δῆλον
 “ εἶναι, ὅ, τι αἱ ἄλλοι Ἑλλῆνες ἀποκριμῆνται Κύρην. Ἡν
 “ μίση γὰρ ὑψηφίσωνται ἐπιστῆθ, ὑμῆς δόξετε αἴτιοι εἶναι,
 “ ἀρξάντες τῷ Ἀθβαίνην, καὶ ὡς προθυμοτάτοις ὑμῶν εἶσι
 “ χάριν ἄσεται Κύρην, καὶ ἀποδώσει· (ἐπίσεται δ' εἴ τις

“ καὶ

“ καὶ ἄλλοι) ἦν δ' ὑποψήφισανται οἱ ἄλλοι, ἄπιμψ μὲν
 “ πάντες οἰς τῆμπαλι· ὑμῖν δ', ὡς μέτοις παιδομήμοις, πι-
 “ σοτάτοις χρέσται, καὶ οἰς φέρεια καὶ οἰς λοχαγίας· καὶ ἄλ-
 “ λε ἕτινος ἂν ὄπαδι, οἶδα ὅτι ὡς φιλε τεύξειδε Κύρου.”
 Ἀκούσαντες ταῦτα, ἐπάδοντο, καὶ δίδρασαν πρὶν τοὺς ἄλλους
 ὑποκρίνασθαι. Κύρῳ δ' ἐπέη ἤδιδε Ἀρβεβακότας, ἦδη
 τε καὶ τῷ στρατεύματι πύμψας Γλῶν, ἔπει· “ Ἐγὼ μὲν,
 “ ὡ ἄνδρες, ἦδη ὑμᾶς ἴπαιω· ὅπως δὲ καὶ ὑμᾶς ἰμέ ἴπαι-
 “ κέσται, ἰμοὶ μελίσει· ἢ μπεκίτι με Κύρου νομίζετε.”
 Οἱ μὲν δὲ στρατιῶται, ἐν ἐλπίσι μεγάλας ὄντες, εὐχοτο
 αὐτὸν εὐτυχεῖσαι· Μίνωι δὲ καὶ δῶρα ἐλέγστο πύμψαι με-
 γαλοπρεπῆ· Ταῦτα δὲ ποιήσας δίδρασε· συνάπιτο δὲ, καὶ
 ἵτὸ ἄλλο στρατεύμα, αἰπῶ, ἔπει· καὶ τῶν Ἀρβανόντων ἴ
 ποταμὸν· οὐδὲς ἰβρέχθη αἰωτέρω τῶν μαδῶν ὑπὸ τοῦ
 ποταμῆ· Οἱ δὲ Θαψακίωοι ἔλεγον, ὅτι ἐ πύποδ' ἔτῳ ὁ
 ποταμὸς Ἀρβαλὸς γένοιτο πικρη, αἰ μὴ τότε, ἀλλὰ πλοίοις· αἰ
 τότε Ἀρβηκόμας προγιὼν κατέκαυσεν, ἵνα μὴ Κύρῳ Ἀρβῆ.
 Ἐδόκη δὲ θεῖον εἶναι, καὶ σαφῶς ὑποχωρήσασιν τὸν ποταμὸν
 Κύρῳ, ὡς βασιλεύσονται.

Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει Ἀρβὴ τῆς Συρίας, γαθμούς ἰνεία, πα-
 ρασάγγας πεντήκοντα, καὶ ἀφικνεῖνται πρὸς τὸν Ἀράξιω πο-
 ταμὸν· Ἐνταῦθα ἦσαν κῶμαι πολλαί, μετὰ σίτου καὶ
 οἴνου· Ἐνταῦθα ἴμειναν ἡμέρας τρεῖς, καὶ ἰπισιτίσαντο.
 Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει Ἀρβὴ τῆς Ἀραβίας, τὸν Εὐφράτην ποτα-
 μὸν ἐν δεξιᾷ ἔχων, γαθμὰς ἰρήμας πέντε, παρασάγγας τριά-
 κοντα καὶ πέντε· Ἐν τῷ τῷ τόπῳ ἦν μὲν ἢ γῆ πεδίον,
 ἔπει ὁμαλὸν ὡσπερ θάλαττα, ἀψινθίκα δὲ πληρεῖς· αἰ δὲ τι
 καὶ ἄλλο ἰνῆν ὑλῆς ἢ καλαίμα, ἔπει πάντα ἦσαν εὐόδη, ὡσπερ
 ἀρώματα· δένδρον δ' ἔδιν ἰνῆν· Θηρία δὲ, πλῆθοι μὲν οἰ
 ἀγριοὶ ὄνοι, ἐκ ὀλίγα δὲ ἔγραθοὶ αἰ μεγάλα· ἰνῆσαν δὲ καὶ
 ὠτίδες

ὀπίσθας κὲ δορκάδες· ταῦτα δὲ τὰ θυρία οἱ ἵπποις ἰδιωκον εἶναι. Καὶ οἱ μὲν ὄνοι, ἰπὸ τις δῖοκοι, προδραμόντες ἀνεσῆκσαν· (πολὺ γὰρ τῷ ἵππῳ θάττον ἵττειν) κὲ πάλιν ἐπὶ πλησιάζοι ὁ ἵππος ἄταυτα ἐποίκω· ὅγε ἐκ ἧν λαβεῖν, αἰ μὴ ἀθλαῖντες οἱ ἵπποις θυρῶν ἀθλαστοίμοι τοῖς ἵπποις. Τὰ δὲ κρία τῶν ἀθλαστομένων ἦν παραπλήσια τοῖς ἰλαφίοις, ἀπαλύτερα δὲ. Στρουθὸν δὲ οὐδὲς ἔλαβεν· οἱ δὲ διώξαντες τῶν ἵππων ταχὺ ἐπαύοντο· ἄπολυ γὰρ ἀπίπτα ἀποφύγουσα, τοῖς μὲν ποσὶ δρόμῳ, ταῖς δὲ πτέρυξιν ἔρασα, ὡσπερ ἰγὴ χρωμῆν. Τὰς δὲ ὀπίσθας, αἶν τις ταχὺ ἀίγη, ἴσι λαμβάνων· πίπτονται γὰρ βραχὺ, ὡσπερ πέρδικας, κὲ ταχὺ ἀπαγορεύουσι. Τὰ δὲ κρία αὐτῶν ἦδιστα ἦν.

Πορευόμενοι δὲ ἀπὸ ταύτης τῆς χώρας, ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸν Μασκῶν ποταμὸν, τὸ εὐρὺ πλεθραῖων. Ἐνταῦθα ἦν πόλις ἐρήμη, μεγάλη, ὄνομα δὲ αὐτῇ Κορσωτά· περικυρῶτο δὲ αὐτὴ ἐπὶ τῷ Μασκῶ κύκλῳ. Ἐνταῦθα ἔμικαν ἡμέρας τρεῖς, κὲ ἐπισιτίσαστο τὸ γράτευμα. Ἐνταῦθεν ἐξελάουσα σαθμοὺς ἐρήμους τρεισκαίδεκα, παρασάγγας ἑκατόντα, τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἐν δεξιᾷ ἔχων, κὲ ἀφικνεῖται ἐπὶ Πύλας. Ἐν τέτοις τοῖς σαθμοῖς πολλὰ τῶν ἀποζυγίων ἀπόλιτο ἐπὶ τῷ λιμῷ· εἰ γὰρ ἦν χόρτος, εἰδὲ ἄλλο δένδρον εἶναι. ἀλλὰ ψιλὴ ἦν ἅπασα ἡ χώρα· οἱ δὲ ἐνοικνεῖτες, ὅπως ἀλέτας περὶ τὸν ποταμὸν ὀρύττοντες κὲ ποιῶντες, εἰς Βαβυλῶνα ἦγον κὲ ἐπώλεν, κὲ ἀνταγοράζοντες εἶτον ἕζων. Τὸ δὲ γράτευμα ὁ εἶτος ἐπίλιπε, κὲ πρίκοθ ἐκ ἧν, αἰ μὴ ἐν τῇ Λυδία ἀγορᾷ, εἰν τῷ Κύρῳ βαρβαρικῷ, τῶν κωπίθων ἀλεύρων ἢ ἀλφίτων, τετάρτων σίλων. Ὅ δὲ σίλων δύναται ἐπὶ ὀβολὸς κὲ ἡμιστόλιον Ἀττικῶν· ἢ δὲ κωπίθων δύο χοίνικας Ἀττικῶν ἐχώρη. Κρία ἦν ἐδίοντες οἱ γρατιῶται

τιῶται διεγίγνοντο. Ἦν δὲ τέτων τῶν γαθμῶν, ἕς πάυ μακρὰς ἤλυνον, ὅποτε ἢ πρὸς ὄμιρ βάλουτο Ἀγταλίσει ἢ πρὸς χιλόν. Καὶ δὴ ποτε γειχωρίας καὶ πλεῖ φηκόντῳ ταῖς ἀμάξαις δυσσορεύου, ἰπίτη ὁ Κύρῳ σὺν τοῖς πρὸ αὐτὸν ἀρίστοις καὶ εὐδαιμονιστάτοις, καὶ ἴταξι Γλοῦν καὶ Πίγηρτα, λαβόντας τοῦ βαρβαρικῆ γρατοῦ συνεκβεβάζαν τὰς ἀμάξας. Ἐπεὶ δὲ ἰδοῦν αὐτῆ ἁλοαίως ποιῶν, ὡσπερ ὄρηγῃ ἐκάλυσσε τὰς πρὸ αὐτὸν Πίρσαι τὰς κρατίτας, συνεπιπυῦσαι τὰς ἀμάξας. Ἐδοθα δὲ μέρος τὸ εὐταξίας ἢν Διάσασθ. Ρίψαντες γὰρ τοὺς πορφυρεῖς κἀνδύς, ὅπε ἕκαστῳ ἔτυχεν ἐκπῶς, ἵεντο, ὡσπερ ἂν δράμοι τὰς περὶ κίκα, καὶ μάλα κατὰ πραῆς γηλόφῃ ἔχοντες τέτες τι τὰς πελυτελῆς χιτῶνας, καὶ τὰς ποικίλας ἀναξυρίδας ἴοιαι δὲ καὶ γρηπίδες περὶ τῷ τραχήλῳ, καὶ ψάδια ἐπὶ τῶν χειρῶν· ὡθὺς δὲ σὺν τέτοις ἀσκηθήσαντες αἰς τὸ πάλιν, θῆττον ἢ ὡς τις ἂν ἦτο, μετιώρες ἐξεκίμισαν τὰς ἀμάξας. Τὸ δὲ σῆμπαν, δῆλος ἦν Κύρῳ στυδῶν πάσαι τῶν ἰδῶν, καὶ εἰ διατρίβων, ὅπε μὴ ἔπισιτισμῆ ἕνεκα, ἢ τινὸς ἄλλῃ ἀναγκαίῃ ἐκαδέζετε νομίζων, ὅσω μὲν ἂν θῆττον ἔλθοι, τοσούτῳ ἀπαρασκευαστοτέρῳ βασιλεῖ μαχῆσθ· ὅσω δὲ ἁλοαίωτον, τοσούτῳ πλείον βασιλεῖ συναγέρεσθ γράτευμα. Καὶ στυδῶν δ' ἦν τῷ προσέχοντι τὸ εὖν ἢ βασιλείως ἀρχῆ, πλείον μὲν χώρας καὶ ἀνδρώπων, ἰσχυρὰ ἔσα, τῷ δὲ μήκα τῶν ἰδῶν, καὶ τῷ διεσπῶσθ τὰς δυνάμεις, ἀδυνῆς, εἰ τις Ἀγ' ταχίων τὸ πόλεμον ποιοῖτο.

Πέραν δὲ τῷ Εὐφράτῳ, κατὰ τὰς ἐρήμους γαθμῆς, ἦν πόλις εὐδαιμων καὶ μεγάλη, ὄνομα δὲ Καρμάνδη· ἐκ ταύτης οἱ γρατιῶται ἠγόραζον τὰ ἐπιτήδεια, χιδίαις Ἀββαίνοντες ὡδὶ διφίρας, αἷ ἔχον σιγάσματα, ἐπίμπλασαν χόρτου κίφῳ. ἔτα στυῆγον καὶ συνέσπων, ὡς μὴ ἀπτιῶθ τὸ κάρφης

τὸ ὕδωρ ἔπι τέτων δίσβαινον, καὶ ἰλάμβανον τὰ ὑπὲρ τῆσιν αὐτῶν εἶον τε ἐκ τῆ βαλαάνε πεποιμημένον τῆ ὕδατος τοῦ φοίνικος, καὶ σίτων μελίνας· τέτο γὰρ ἦν ἐν τῇ χώρᾳ πλεῖστον. Ἀμφιλεξάντων δὲ τι ἐνταῦθα τῶν τε τῷ Μένωνος^Θ γρατιωτῶν καὶ τῷ Κλιάρχου, ὁ Κλιάρχος^Θ κρίνας ἀδικῶν τῆ τῷ Μένωνος^Θ, πλεγάς ἐνίβαλιν· ὁ δ' ἰδὼν πρὸς τὸ ἑαυτοῦ γράτευμα, ἔλεγον ἀκίσαντες δ' οἱ γρατιῶται, ἐχαλέπαινον, καὶ ὠργίζοντο ἰχυρεῶς τῷ Κλιάρχῳ. Τῇ δ' αὐτῇ ἡμέρᾳ Κλιάρχος^Θ ἰδὼν ἔπι τῷ Δαβασίν τῷ ποταμῷ, καὶ ἐκῆ κατασκευάσμενος^Θ τῷ αἰγορᾶν, ἀφικπιῖται ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκηνῷ Δαβ^Θ τοῦ Μένωνος^Θ γρατεύματος^Θ, σὺν ὀλίγοις τοῖς περὶ αὐτόν· (Κῦρος δ' ἔπρωῆκεν, ἀλλ' ἔπι προσήλαυνε) τῶν δὲ Μένωνος^Θ γρατιωτῶν ξύλα χρίζων τίς, ὡς ἔδει τῆ Κλιάρχου διαλαύοντα, ἴησι τῇ ἀξίῃ· καὶ οὗτος^Θ μὲν αὐτοῦ ἡμαρτεν· ἄλλοι δὲ λίθῳ, καὶ ἄλλοις ἔπι πολλοῖς, κραυγῆς ἡμομίης. Ὁ δὲ καταφύγη ἑὸς τὸ ἑαυτοῦ γράτευμα, καὶ εὐθὺς παραγγίλλει αἰς τὰ ὄπλα καὶ τοὺς μὲν ὄπλίτας ἐκέλευσεν αὐτοῦ μνησθῆναι, τὰς ἀσπίδας πρὸς τὰ γόνατα θέντας· αὐτοὺς δὲ λαβὼν τὰς Θρακίας καὶ τοὺς ἰππίτας, οἳ ἦσαν αὐτῷ ἐν τῷ γρατεύματι πλείους ἢ τετταράκοντα, (τούτων δ' οἱ πλεῖστοι Θρακίαι) ἤλαυνεν ἔπι τοὺς Μένωνος, ὡς ἐκείνους ἐκπεπληχθῆναι, καὶ αὐτὸν Μένωνα, καὶ τρέχον ἐπὶ τὰ ὄπλα. Οἱ δὲ καὶ ἔβασαν ὑπερβῶντες τῷ πράγματι. Ὁ δὲ Πρέξινοσ^Θ (ἔτυχε γὰρ ὕερον προβαίων, καὶ τάξις αὐτῷ ἐπομήνη τῶν ὀπλιτῶν) εὐθὺς ἔν ἑὸς τὸ μέσον ἀμφοτέρων ἀγῶν, ἔβητο τὰ ὄπλα, καὶ ἰδῆτο τοῦ Κλιάρχου μὴ ποιῆν ταῦτα. Ὁ δὲ ἐχαλέπαινον, ὅτι, αὐτοῦ ὀλίγου δεήσαντος καταλευθῆναι, πρῶτος λίγοι τὸ αὐτῷ πάθος ἐκέλευε τε αὐτόν ἐκ τῷ μέσῳ ἐξίσπαθῆναι. Ἐν τῷ τῷ δὲ, ἐπὶ ἔπειτα Κῦρος καὶ ἐπίβητο τὸ πρᾶγμα, εὐθὺς ἔλαβε τὰ ὄπλα αἰς τὰς χεῖρας,

καὶ

καὶ σὺν τοῖς παρῶσι τῶν Περσῶν, ἤκειν ἐλαύνων εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει ἕδε. “Κλίμαρχε καὶ Πρόξενε, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ παρόντες Ἑλλήεις, ἐκ ἴσι ὃ, τι ποιῆτε. Εἰ γὰρ τινα ἀλλήλοισι μάχῳ συνάψετε, νομίζετε ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ ἡμῶν τι κατακλιπέσθε, καὶ ὑμᾶς οὐ πολὺ ἡμῶν ὕστερον” κακῶς γὰρ τῶν ἡμετέρων ἰχόντων, πάντες ἔτοι, ἕς ὁρᾶτε, βάρεβροσι πολεμιώτεροι ἡμῖν ἴσονται τῶν παρὰ βασιλεῶν ἔντων.” Ακούσας ταῦτα ὁ Κλίμαρχος, ἐν ἑαυτῷ ἐγένετο καὶ παυσάμενοι ἀμφότεροι, κατὰ χώραν ἔδωκε τὰ ἔπλα.

Ἐπιπύθον προσιόντων, ἰφαίνετο ἰχνη ἵππων καὶ κόπρη ἀκάξτε δὲ εἶναι ὁ εἶδος ὡς διχίλιον ἵππων. Οὗτοι προῖότες ἔκαον καὶ χιλόν, καὶ ὃ τι ἄλλο χρήσιμον ἔν. Ορῶντας δὲ Πέρσης ἀνὴρ, γενεᾶ τε προσήκων βασιλεῖ, καὶ τὰ πολέμικα λεγόμενος ἐν τοῖς ἀρίστοις Περσῶν, Ἰπβαλεύα Κύρη, καὶ πρόειπεν πολεμήσας. Καταλλαγὸς δὲ οὗτος Κύρη, ἔπειν, οἱ αἰσθὲ δόνη ἰκπίας χιλίους, ὅτι τοὺς προκατακλιόντας ἰκπίας ἢ κατακλινοῖ ἀν, ἐνδρεύσας, ἢ ζῶντας πολλὰς αὐτῶν ἴλοι, καὶ κωλύσει τῶν καίων Ἰπυόνας, καὶ ποιήσειν ἕξει μὴ ποτε δύνασθαι αὐτὰς, ἰδούνας τὸ Κύρη γράτευμα, βασιλεῖ διαγίγῃλαι. Τῷ δὲ Κύρῳ ἀκέσαντι ταῦτα ἰδόναι ὠφίλημα εἶναι καὶ ἐκέλευεν αὐτὸν λαμβάνειν μέρος παρ’ ἑκάστῳ τῶν ἡγεμόνων.

Ὁ δὲ Ορῶντας, νομίσας ἐτοιμὰς αἰσθὲ εἶναι τὰς ἰκπίας, γράφει Ἰπυολῆν παρὰ βασιλίᾳ, ὅτι ἔξει ἰχων ἰκπίας ὡς ἀνὸς δύνη) πλοῖστας ἀλλὰ φράσαι τοῖς ἑαυτῶ ἰκπυῶσιν ἐκέλευεν, ὡς φίλιον αὐτὸν ὑποδέχασθαι. Ἐπὶν δ’ ἐν τῇ Ἰπυολῆ καὶ ἔ πρόειπεν φιλίας ὑπομνήματα καὶ πίστεως. Ταύτην τὴν Ἰπυολῆν δίδουσι πρὸς ἀνδρὶ, ὡς ὤτετο ὁ δὲ λαβὼν, Κύρη δόκινουσιν. Ἀναγνὰς δὲ αὐτῶν Κύρης, συλλαμβάνει Ορῶνταν,

ταν, καὶ συγκαλεῖ εἰς τὴν αὐτὴ σκηνὴν Περσῶν τὰς ἀρίστους τῶν περὶ αὐτὸν ἑκτά· καὶ τὰς τῶν Ἑλλήνων στρατηγὸς ἐκέλευεν ὀπλίτας ἀγαγεῖν, τούτους δὲ θύσας τὰ ὄπλα περὶ τὴν αὐτὴ σκηνήν. Οἱ δὲ ταῦτα ἐποίησαν, ἀγαγόντες ἕως τρισχιλίας ὀπλίτας. Κλίμαρχον δὲ καὶ ἄσω παρεκάλεσε σύμβουλον, ὅς γε καὶ αὐτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐδόκει προσημηθῆναι μάλιστ᾽ αὐτῶν Ἑλλήνων. Ἐπὶ δ' ἐξῆλθεν, ἐξηγγεῖλε τοῖς φίλοις τὴν κρίσιν τῷ Ορόντῃ, ἕως ἐγένετο· καὶ γὰρ ἀπόρρητον ἦν. Ἐφη δὲ Κύρου ἄρχαν τῆ λόγῳ ὧδε.

“Παρεκάλεσα ὑμᾶς, ἄνδρες φίλοι, ὅπως σὺν ὑμῖν βουλευόμενοι ὅ, τι δικαιότατον καὶ πρὸς θεῶν καὶ πρὸς ἀνθρώπων, τῆτο πράξω περὶ Ορόντη τούτου. Τῆτον γὰρ πρῶτον μὲν ὁ ἴμερ πατὴρ ἰδὼν ἐπέσπευσε ἰμοὶ εἶναι ἐπὶ δὲ ταχθεὶς, ὡς ἔφη αὐτὸς, ὑπὸ τῷ ἴμῳ ἀδελφεῷ, ἔπειτα ἐπολέμησεν ἰμοὶ, ἔχων τὴν ἐν Σάρδεσι ἀνρόκλιον, καὶ ἐγὼ αὐτὸν προσηολιμῶν ἐποίησα, ὥστε δοῦμαι τέτῳ τοῦ πρὸς ἴμερ πολέμου παύσασθαι, καὶ δεξιὰν ἔλαβον καὶ ἰδῶκα.”

Μετὰ ταῦτα, ἔφη,—ὦ Ορόντα, εἰς ὅ, τι σε ἠδίκησα;—Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι ἔ. Πάλιν ὁ Κύρος ἤρώτα.—Οὐκ ἔστιν ἔτι ἄλλο ἄδικον, ὡς αὐτὸς σὺ ὁμολογεῖς, ἀλλ' ὑπὸ ἴμῳ ἀδικούμενος, ἔσπευσας εἰς Μυσσοὺς, κακῶς ἐποίησας τὴν ἐμὴν χώραν ὅ, τι ἰδῶκα;—Ἐφη ὁ Ορόντης.—Οὐκ ἔστιν, ἔφη ὁ Κύρος, ὅπου αὐτὸς ἔγνωσεν τὴν σεαυτοῦ δύναμιν, ἐλθὼν ἐπὶ τὸν τῆς Ἀρτέμιδος βωμὸν, μεταμεμεληθῆναι σοὶ ἔφηθα, καὶ πείσας ἰμὶ, πῆσά κ' ἄλλο ἰδῶκάς μοι, καὶ ἔλαβες παρ' ἰμοῦ;—Καὶ ταῦθ' ὁμολόγησεν ὁ Ορόντης.—Τί οὖν, ἔφη ὁ Κύρος, ἀδικηθεὶς ὑπὸ ἰμοῦ, οὐκ ἐτίθει τοῦ ἐπιβαλεῖν μοι φανεροὺς γέροντας;—Εἰκοῖσιν δὲ τῶν Ορόντη ὅτι οὐδὲν ἀδικηθεὶς, ἤρώτησεν ὁ Κύρος αὐτὸν.—Ὁμολογεῖς οὖν περὶ ἴμερ ἀδικὸς εἶναι;—Ἡ γὰρ ἀνάγκη, ἔφη ὁ Ορόντης.—Ἐκ τούτου πάλιν ἤρώτησεν ὁ Κύρος,—Ἐτι οὖν εἰ γένοιτα

τῷ ἡμῶν ἀδελφῷ πολέμῳ ἰμοὶ δὲ καὶ φίλῳ καὶ πιστός·—Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο ὅτι,—οὐδ' εἰ ἠμοίμην, ὃ Κύρῳ, σοὶ γ' ἂν ἴτι ποτὲ δόξαιμι.

Πρὸς ταῦτα ὁ Κύρῳ ἄπει τοῖς παροῦσιν·—Ὁ μὲν ἀνὴρ τοιαῦτα μὲν πεποίμαι, τοιαῦτα δὲ λεγῶ· ὑμῶν δὲ σὺ πρῶτος, ὃ Κλίαρχε, ἀπόφηναι γνώμην δ, τι σοὶ δοκῆ.—Κλίαρχος δὲ ἄπει τάδε·—Συμβουλεύω ἰγὺ τὸν ἄνδρα τῶτον ἕκπεδῶν ποιῶσθαι ὡς τάχις· ὡς μπῆντι δίοι τῶτον φυλάττεσθαι, ἀλλὰ ὁλοή ἡμῖν, τὸ κατὰ τῶτον ἄναι, τοὺς ἐθέλοντας φίλους τούτους εὖ ποιῶν. Ταύτη δὲ τῇ γνώμῃ ἴφη καὶ τοὺς ἄλλους προδίδαι. Μετὰ ταῦτα, κλειύοντος Κύρῳ, ἐλάβοντο τῆς ζώνης τὸν Οροῦτιω, ἐπὶ θανάτῳ, ἅπαντες ἀνασάτες, καὶ εἰ συγῆμῆς· ἅτα δὲ ἐξήγον αὐτὸν οἷς προστάχθη. Ἐπὶ δὲ ἄδον αὐτὸν εἴπειε πρῶτον προσκύνου, καὶ τότε προσκύνουσαν, καίπειε ἀδότες ὅτι ἐπὶ θανάτῳ ἄγοιτο. Ἐπὶ δὲ εἰς τῶν Ἀρτακάτα σκηνῶν ἐσῆχθη, τοῦ πικροτάτου τῶν Κύρῳ ἑσσηπτούχων, καὶ ταῦτα οὔτε ζῶντα Οροῦτην, οὔτε ἑτεροῦτα οὐδεὶς πώποτε ἴδεν, οὐδ' ὅπως ἀπίθανον οὐδεὶς ἀδῶς ἐλεῆν· ἅκαζον δ' ἄλλοι ἄλλως· τάφος δ' οὐδεὶς πώποτε αὐτοῦ ἴφαιη.

Ἐντεῦθεν ἐξελαύσει ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας σαθμοὺς τρεῖς, παρασάγγας δώδεκα. Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ σαθμῷ Κύρῳ ἐξίτασιν ποιῶντων τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων ἐν τῷ πεδίῳ, πρὸ μέσας ὑπτάς· (ἰδοὺ καὶ ὅς τῶν ἐπιούσαν ἔω ἤξεν βασιλεία σὺν τῷ στρατεύματι μαχομένη) καὶ ἐκέλευε Κλίαρχον μὲν τοῦ δεξιῦ πέρως ἡγεῖσθαι, Μένωνα δὲ τὸν Θετταλὸν, τοῦ αἰσούμην· αὐτὸς δὲ τοὺς ἑαυτοῦ διάταττε. Μετὰ δὲ τῶν ἐξίτασιν, ἅμα τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ αὐτόμολοι παρὰ μεγάλας βασιλείας ἔκοντες ἀπήγγελλον Κύρῳ περὶ τῆς βασιλείας στρατίας. Κύρῳ δὲ συγκαλίσας τοὺς στρατῆγους καὶ λοχαγούς τῶν Ἑλλήνων,

Ἑλλήνων, συνβέβηκε τότε, πῶς ἂν τίνω μάχην ποιεῖτο· καὶ αὐτὸς παρήκει θάρρυνον τοιαῦτα· “Ὡς ἄνδρες Ἕλληνας, ἐπεὶ αἰθρώπων ἰσχυρῶν βαρβάρων συμμάχος ὑμᾶς ἄγω, ἀλλὰ νομίζων ἀμείνωνας καὶ κρείττους πολλῶν βαρβάρων ὑμᾶς ἴσκειν, ἄλλ’ οὐκ ἔτι προσέλαβον. ὅπως ἔν ἔσταδε ἄνδρες ἀξιοὶ τῆς ἐλευθερίας ἧς κίεσθε, καὶ ὑπὲρ ἧς ὑμᾶς ἐγὼ εὐδοκίμω. Ἐὰν ἴτε, ὅτι τίνω ἐλευθερίαν ἐλοίμην ἂν ἀντὶ ὧν ἔχου πάντων καὶ ἄλλων πολλαπλασίω. ὅπως δὲ εἰδῆτε εἰς οἶον ἔρχεσθε ἀγῶνα, ἐγὼ ὑμᾶς διδάξω.—Τὸ μὲν πλῆθος πολὺ, καὶ πολλῇ κραυγῇ ἐπίασιν· ἂν δὲ ταῦτα ἀνάσχηται, ἄλλα καὶ αἰσχύνεσθαι μοι δοκῶ οἷος ἡμῶν γινώσκετε τὴν ἐν τῇ χώρᾳ ὄντας ἀνθρώπους. Ἰμῶν δὲ ἀνδρῶν ὄντων, καὶ εὐτόλμων ἡγομένων, ἐγὼ ὑμῶν τὸν μὲν οἴκαδε βελλόμενον ἀπίεμαι τοῖς οἴκοι ζῆλωτόν ποιήσω ἀπειθεῖν· πολλὰς δ’ οἴμαι ποιήσειν τὰ παρ’ ἐμοὶ αἰρήσεισθε ἀντὶ τῶν οἴκοι.”

Ἐνταῦθα Γαυλίτης παρὼν, φυγὰς Σάμιος, πρὸς δὲ Κύρου, εἶπε· “Καὶ μὲν, ὦ Κύρι, λέγεται τινὲς ὅτι πολλὰ ὑπὸ τῆς νῦν, ἄλλ’ τὸ ἐν τοιάτῳ ἴσκει τῆ κινδύνου τῆ προσέδοτος· ἂν δ’ εὖ γένηται, καὶ μεμνησθαι σε· ἴσκει δὲ, καὶ εἰ μὲν νοιοῦτε καὶ βέλτερο, δύνασθαι ἂν ἀποδῆναι ἕστα ὑπὸ τῆς νῦν. Ἀκούσας ταῦτα ἔλεξεν ὁ Κύρος· “Ἄλλ’ ἔτι μὲν ἡμῶν, ὦ ἄνδρες, ἢ ἀρχὴ ἢ πατρία, πρὸς μὲν τίνω μεσημβρία, μέχρις ἢ ἄλλ’ καὶ ἡμῶν καὶ θύματα οἴκοι οἱ ἀνθρώποι· πρὸς δὲ ἀρκτόν, μέχρις ὅτου ἄλλ’ χαμῶνα· τὰ δ’ ἐν μέσῳ τῶν ἀπατα εὐτραπέουσιν οἱ τῆ ἐμῆ ἀδελφῶ φίλοι. Ἡμεῖς δ’ ἡμεῖς νικῆσωμεν, ὑμᾶς δὲ τὰς ἡμετέρας φίλους τούτων ἐγκρατεῖς ποιήσω. Ὡςτι καὶ ταῦτο δέδοικα, μὴ καὶ ἔχου ὅ, τι δῶ ἐκάσῳ τῶν φίλων, ἂν εὖ γένηται, ἀλλὰ μὴ ἐκ ἔχου ἱκανῶς, οἷος δῶ. Ἰμῶν δὲ τῶν Ἑλλήνων καὶ εἴφανον
“ ἐκάσῳ

“ ἰκάτω χρυσῶν δόσω.” Οἱ δὲ ταῦτα ἀκούσαντες, αὐτοὶ
 τε ἦσαν πολὺ προθυμώτεροι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐξηγγέλλον. Εἰσ-
 ἤσαν δὲ παρ’ αὐτὸν οἱ τε στρατηγοὶ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων
 συνὲς, ἀξιώσαντες εἰδέναι τί σφίσιν ἔσται, εἰάν κρατήσωσιν. Ὁ δὲ,
 ἰμπικυλῶς ἀπάντων τῶν γνώμων, ἀπέπεμπε. Παρακλιού-
 σοντο δ’ αὐτῷ πάντες, ὅσοιπερ διελέγοντο, μὴ μάχησθαι, ἀλλ’
 ὀπίσθεν ἑαυτῶν τάττεισθαι. Ἐν δὲ τῷ παρεῶν τότε Κλίαρχος
 ὤδ’ ἔπος ἔρετο Κῦρον· Ὅϊα γὰρ σοι, ὦ Κῦρε, μαχησῶθαι
 τὸν ἀδελφόν; Νῆ Δί’, ἴσθι ὁ Κῦρ[⊕], ἄπίρ γε Δαρσίου καὶ
 Παρυσάτιδος ἐστὶ παῖς, καὶ ἰμὸς ἀδελφεός, ἐκ ἀμαχεῖ ταῦτα
 ἐγὼ λήψομαι.

Ἐσταῦθα δὲ, ἐν τῇ ἐξοκλισίᾳ, ἀριθμὸς ἐγίνετο τῶν μὲν
 Ἑλλήνων ἄσπις μυρία καὶ τετρακοσία· πιλτακυὲ δὲ δια-
 χίλιοι καὶ τετρακῆσίοι· τῶν δὲ μετὰ Κῦρον βαρβάρων δέκα
 μυριάδες, καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα ἄμφω τὰ ἑκοσι. Τῶν
 δὲ πολεμίων ἐλέγοντο εἶναι ἑκατὸν καὶ ἑκοσι μυριάδες, καὶ
 ἄρματα δρεπανηφόρα Διὰκόσια. Ἄλλοι δὲ ἦσαν ἑξακισχί-
 λιοι ἰππικεῖς, ὧν Ἀρταγέρσης ἤρχεν· ἔτοι δὲ πρὸ αὐτῶ βα-
 σιλέως τεταγμένοι ἦσαν. Τῶ δὲ βασιλέως στρατεύματ[⊕]
 ἦσαν ἄρχοντες, καὶ στρατηγοὶ, καὶ ἡγεμόνες τέτταρες, τριάκοντα
 μυριάδων ἑκατ[⊕], Ἀβροκόμας, Τιοσαφίρης, Γαβρύας, Ἀρ-
 βάκις. Τέτων δὲ παρεγένοντο ἐν τῇ μάχῃ ἐνενήκοντα μυ-
 ριάδες, καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα ἑκατὸν καὶ πενήκοντα· Ἀβροκό-
 μας δ’ ὕστερον τῆ μάχης ἡμέρας πέντε, ἐκ Φοινίκης ἐλαύνων.
 Ταῦτα δὲ ἤγγελλον πρὸς Κῦρον οἱ αὐτομολήσαντες ἐκ τῶν
 πολεμίων παρα μὲν μεγάλες βασιλέως πρὸ τῆ μάχης· καὶ μὲν τῶν
 μάχῃ οἱ ὕστερον ἐλήφθησαν τῶν πολεμίων, ταῦτα ἤγγελ-
 λον. Ἐσταῦθεν δὲ Κῦρ[⊕] ἐξελαύνει σαθμὸν ἕνα, παρασάγ-
 γας τρεῖς, συστηταγμένῳ τῷ στρατεύματι παντὶ, καὶ τῷ Ἑλ-
 λωικῷ καὶ τῷ βαρβαρικῷ· ὤρετο γὰρ ταύτη τῇ ἡμέρᾳ
 μαχησῶθαι

μαχιῶν βασιλία· κατὰ γὰρ μέσον τ' εὐρῶν τῶν τε τάρου ἢ ἑρυκτῆ, βασιῖα, τὸ μὲν εὐρῶν ἑργυιαὶ πίντε, τὸ δὲ βάθος ἑργυιαὶ τρεῖς. Παρετίτατο δὲ ἡ τάρου ἄνω, ἀπὸ τῆς πεδῆς, ἐπὶ δώδεκα παρασάγγας, μέχρι τῆς Μηδίας τῆς ἄνω. Ἐνθα δὲ εἰσὶν αἱ διώρυχες ἀπὸ τῆς Τίγρης ποταμῶν ῥέουσαι· αἰσὶ δὲ τέτταρες, τὸ μὲν εὐρῶν πλεθριαῖαι, βασιῖαι δὲ ἰσχυραὶ, καὶ πλοῖα πλεῖ ἐν αὐταῖς σιταγωγὰ· αἰσβαῖνοι δὲ εἰς τὴν Εὐφράτιν, ἀσβλίπκισι δὲ ἐκάστη παρασάγγῳ, γίφυροι δὲ ἴπκισιν.

Ἦν δὲ παρ' αὐτὸν τὸν Εὐφράτιν πάροςθεν ἑστὴ, μεταξὺ τῆς ποταμῆς καὶ τῆς τάρου, ὡς ἄκοσι ποδῶν τὸ εὐρῶν. Ταύτην δὲ τὴν τάρου βασιλεὺς μέγας ποιῆσεν ἀπὸ ἰσβαῖνος, ἐπειδὴ ἰσβαῖνται Κῦρον προσελαιούοντα. Ταύτην δὲ τὴν πάροςθεν Κῦρος τε καὶ ἡ στρατιὰ παρήλθει, καὶ ἐγένετο ἄνω τῆς τάρου. Ταύτη μὲν ἦν τῆς ἡμέρας ἐκ ἐμάχιστατο βασιλεὺς, ἀλλ' ὑποχωρήτων φαιρὰ ἦσαν καὶ ἴπκων καὶ ἀνθρώπων ἴσχη πολλὰ. Ἐσταῦθα Κῦρος Σιλανὸν καλίσας, τὸν Ἀμβρακιώτην μάντιν, ἴδωνεν αὐτῷ δαρκὰς τριεχιλίαις, ὅτι τῆς ἰνδεκάτης ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας πρότερον θύομενος, ἔπειν αὐτῷ, ὅτι βασιλεὺς εἰς μάχεται δέκα ἡμερῶν· Κῦρος δ' ἔπειν, — Οὐκ ἄρα ἐτι μάχεται, εἰ μὴ ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις μάχεται· ἐὰν δ' ἀληθεύσῃς ὑποχινῆμαί σοι δέκα τάλαντα. — Τῆτο τὸ χρυσίον τότε ἀπέδωκεν, ἐπὶ παρήλθου αἱ δέκα ἡμέραι. Ἐπὶ δ' ἐπὶ τῆς τάρου ἐκ ἐκείνου βασιλεὺς τὸ Κῦρος γράτευμα ἀσβαῖνον, ἴδοξε καὶ Κῦρον καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπεγνωκέναι τῆς μάχης· ὥστε τῆς ὑστεραίᾳ Κῦρος ἰσπορεύετο ἡμελημένως μάλλον. Τῆς δὲ τρίτης ἐπὶ τῆς τάρου ἀρματός καθήμενος τὴν πορσίαν ἰποῖτο, καὶ ἐλίγως ἐν τάξει ἔχων πρὸ αὐτῆ· τὸ δὲ πελὺ αὐτῷ ἀνατεταραγμένον ἰσπορεύετο,

ἵπορεύετο, καὶ τῶν ὀπλῶν τοῖς στρατιώταις πολλὰ ἐπι' ἀμα-
ξῶν καὶ ὑποζυγίων ἦγειτο.

Καὶ ἤδη τε ἦν ἀμφὶ ἀγορὰν πλῆθεσαν, καὶ πλησίον
ἦν ὁ γαθμός, ἔνθα ἕμιλλαι καταλύσαν, ἠνίκα Παταγύας
ἀπὸ Πέρσης, τῶν ἀμφὶ Κύρῳ πηγῶν, προφαίνεται, ἱλαύ-
ων κατὰ κράτος, ἰδρῦντι τῷ ἵππῳ καὶ εὐδὺς πᾶσιν, οἷς
ἰστυγγασεν, ἰβόα καὶ βαρβαρικῶς καὶ Ἑλληνικῶς, ὅτι
βασιλεὺς σὺν στρατεύματι πολλῷ προσίρχεται, ὡς αἰε μά-
χῳ παρεσκευασμένῳ. Ἐνθα δὲ πολὺς τάραχος ἐγένετο·
αὐτίκα γὰρ ἰδοὺς οἱ Ἕλληες, καὶ πάντες δὲ, ἀτάκτοις
οφίσει ἔπιπροσῆδον. Καὶ Κύρος τε, κατακλιθεὶς ἐκ τῆ
ἀρεῆτος, τὸ θώρακα ἐνιδυ, καὶ ἀναβάς ἐπὶ τὸ ἵππον, τὰ παλὰ
ὡς χεῖρας ἔλαβε, τοῖς τε ἀλλοῖς πᾶσι παρήγγειλεν ἐξοπλί-
ζεσθαι, καὶ καθίστασθαι εἰς τὴν αὐτῆ τάξιν ἴκασον. Ἐνθα δὲ σὺν
πολλῇ ἀσπουδῇ καθίσαντο, Κλέαρχος μὲν τὰ δεξιὰ τῆ
κέραιος ἔχων, πρὸς τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ, Πρόξενος δὲ
ἐχόμενος· οἱ δ' ἄλλοι μετὰ τῆτον· Μίτων δὲ, καὶ τὸ στρα-
τευμα, τὸ εὐνούμων κέραιος ἔχε τῆ Ἑλληνικῆ. Τοῦ δὲ
βαρβαρικῆ, ἱππεῖς μὲν Παφλαγόνες εἰς χιλίους παρὰ Κλέ-
αρχον ἔστασαν ἐν τῷ δεξιῷ, καὶ τὸ Ἑλληνικὸν πελτασικόν·
ἐν δὲ τῷ εὐνύμῳ, Ἀριαῖος τε ὁ Κύρῳ ὑπαρχος, καὶ τὸ ἄλ-
λο βαρβαρικόν. Κύρος δὲ, καὶ ἱππεῖς μετ' αὐτῆ ἑξακόσιοι,
κατὰ τὸ μέσον, ἐπιλισμῆνοι θώραξι μεγάλοις, καὶ παρα-
μπριδίοις, καὶ κράνεσι πάντες, πλὴν Κύρῳ· Κύρος δὲ,
ψιλῶν ἔχων τὴν κεφαλῶν, εἰς τὴν μάχῳ καθίστατο. Λίγῳ
δὲ καὶ τὰς ἄλλας Πέρσας ψιλαῖς ταῖς κεφαλαῖς ἐν τῷ πολέμῳ
διακινδυνεύσαν. Οἱ δ' ἵπποι ἅπαντες, οἱ μὲν Κύρου, ἔχον καὶ
προματωπίδια καὶ προστριγίδια· ἔχον δὲ καὶ μαχαίρας οἱ ἱπ-
πεῖς Ἑλληνικῶς.

Καὶ

Καὶ ἦδη τι ἦν ἕμισον ἡμέρας, καὶ ἔπω καταφανεῖς ἦσαν οἱ πολέμιοι· ἡνίκα δὲ δάλη ἐγίνετο, ἐφάνη κοινορτὸς ὡπερ νεφέλη λευκή, χρόνῳ δὲ ἐσυχνῶ ἕγερον, ὡπερ μελανία τις ἐν τῷ πεδίῳ ἑπιπολύ'. Ὅτε δὲ ἐγγύτερον ἐγίνοντο, τάχα δὴ καὶ χαλκός τις ἤσραπτε, καὶ αἱ λόγχοι, καὶ αἱ τάξεις καταφανεῖς ἐγίνοντο. Καὶ ἦσαν ἵππεῖς μὲν λευκοθύρακες ἐπὶ τῷ εὐνούμῳ τῶν πολεμίων· (Τιοσαφίρης ἐλέγετο τῶν ἀρχῶν) ἐχόμενοι δὲ τῶν, γερρόφοροι· ἐχόμενοι δὲ ἐπιπῆται σὺν ποδῆρσι ξυλίταις ἀσπίσιν· (Αἰγύπτιοι δὲ ἔτοι ἐλέγοντο ἄναι) ἄλλοι δ' ἵππεῖς, ἄλλοι τοξόται. Πάντες δ' ἔτοι κατὰ Ἔθνη, ἐν πλαισίῳ πλήρει ἀνθρώπων ἔκασον ἔθνος ἵστορεύετο. Πρὸ δ' αὐτῶν, ἄρματα διαλείπτοια συχρὸν ἀπ' ἀλλήλων, τὰ δρεπανοφόρα λεγόμενα. ἄχον δὲ τὰ δρέπανα ἐκ τῶν ἀξόνων εἰς πλάγιον ὑποτιταμῆα, καὶ ὑπὸ τοῖς δόφοις εἰς γῆν βλέποντα, ὡς διακόπταιν ἔτω ἐνύχοισιν. Ἡ δὲ γνώμη ἦν, ὡς εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἑλλήνων ἐλόντων καὶ ἀποκρίοντων. Ὁ μὲντοι Κύρω ἔπει, ὅτι καλέσας παρεκλήθετο τοὺς Ἕλλησι τῶν κραυγῶν τῶν βαρβάρων ἀναφθεῖν· ἐπέμεινε τῆτα· ἐ δ' κραυγῆ, ἀλλὰ σιγῆ ὡς αὐτοῦ, καὶ ἵσυχῆ, ἐν ἧσιν ἄρματα παρεκρίσαν. Καὶ ἐν τῷ, Κύρω παρεκρίσαν· ἐπὶ τῷ Πιργητι τῷ ἐρμῶϊ, καὶ ἄλλοις τρισὶν ἢ τέτταρσι, τῷ Κλείαρχῳ ἰβόα, ἄγαν τὸ γράτευμα κατὰ ἕμισον τὸ τῶν πολεμίων, ὅτι ἐκῆ βασιλεὺς εἶη· καὶ τῆτο, ἔφη, νικῶμεν, πάνθ' ἡμῶν πεποιή'. Ὅρων δὲ ὁ Κλείαρχος τὰ ἕμισον εἶπας, καὶ ἀκένῳ Κύρω ἔξω ὄντα τῷ Ἑλληνικῷ εὐνούμῳ βασιλία, (τοσῆτω δ' πληθεὶ περὶν βασιλεὺς, ὡς ἕμισον τὸ ἑαυτῆ ἔχων, τῷ Κύρω εὐνούμῳ ἔξω ἦν) ἀλλ' ὅμως ὁ Κλείαρχος ἐκ ἠθέλειν ὑποσπῶσαι ὑπὸ τῷ ποταμῷ τὸ δεξιὸν κίρας, φοβόμενος μὴ κυκλωθῆν ἐκατέρωθεν· τῷ δὲ Κύρω ἀπεκρίνατο, ὅτι αὐτῷ μέλοι, ὅπως καλῶς ἔχοι.

Καὶ,

Καὶ, ἐν τῷ τῷ καιρῷ, τὸ μὲν βαρβαρικὸν γράτευμα ὁμαλῶς προήει τὸ δ' Ἑλληνικόν, ἅτ' ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ μῆνι, συνετάττετο ἐκ τῶν ἔτι προσιόντων. Καὶ ὁ Κῦρος, παρελαύνων ἔπειτα πρὸς αὐτῷ τῷ γρατεύματι, κατεθεᾶτο ἐκατέρως ἀποθεῖν, τὴν τε πολεμίας ἀποβλέπων, τὴν τε φιλικῆς. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν, ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς, Ξενοφῶν Ἀθηναῖος, ὑπελάσας ὡς συναντήσας, ἤρετο ἢ τι παραγγέλλοι. ὁ δ', ἐπιγῆσας, εἶπε, καὶ λέγειν ἐκέλευε πᾶσιν, ὅτι τὰ ἱερά καὶ τὰ σφάγια καλὰ εἴη. Ταῦτα δὲ λέγων, θορύβῳ ἤκσει διὰ τῶν τάξεων ἰόντος, καὶ ἤρετο τίς ὁ θόρυβος. Ὁ δὲ Ξενοφῶν εἶπε, ὅτι τὸ σύνθημα παρέρχεται δεύτερον ἤδη. Καὶ ὅς ἰθαύμασι, τίς παραγγέλλει, καὶ ἤρετο ὅ, τι καὶ εἴη τὸ σύνθημα. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι ΖΕΤΣ ΣΩΤΗΡ καὶ ΝΙΚΗ. Ὁ δὲ Κῦρος ἀκῆσας, — Ἀλλὰ δέχομαί τι, εἶπε, καὶ τῆτο ἔγω. — Ταῦτα δὲ εἰπὼν, εἰς τὴν ἑαυτῷ χώραν ἀπήλαυσε καὶ ἐκ ἔτι τρία ἢ τέτταρα γάδια ἀπηχέτην τῷ φάλαγγι ἀπ' ἀλλήλων, ἥσκα ἐπαιάνιζόν τε οἱ Ἕλληνες, καὶ ἤρχοντο ἀντίοι ἰεναὶ τοῖς πολεμίοις. Ὡς δὲ πορευομένων ἰξεκύμαιέ τι τῆς φάλαγγος, τὸ ἐπιλειπόμενον ἤρξατο δρόμῳ θῆν. καὶ ἅμα ἐφθίγγαντο πάντες, οἷον περ τῷ Εὐναλίῳ ἐλελίττει, καὶ πάντες δὲ ἔθειον. Λέγουσι δὲ τινες, ὡς καὶ ταῖς ἀσπίσι πρὸς τὰ δόρυτα ἐδέπησαν, φόβον ποιῶντες τοῖς ἵπποις. Πρὶν δὲ τόξισμα ἰξικνηῖσαι, ἐκκλίναςιν οἱ βάρβαροι τοῖς ἵπποις καὶ φύγουσι. Καὶ ἐνταῦθα δὴ ἐδίωκον μὲν ἰκατὰ κράτος οἱ Ἕλληνες, ἐβῶν δὲ ἀλλήλοισι, μὴ θῆν δρόμῳ, ἀλλ' ἐν τάξει ἵππιδαι. Τὰ δὲ ἄρματα ἐφίετο, — τὰ μὲν δὲ αὐτῶν τῶν πολεμίων, τὰ δὲ καὶ διὰ τῶν Ἑλλήνων, κενὰ ἠνιόχων. Οἱ δὲ, ἐπεὶ προΐδοιεν, ἴσαντο. ἔτι δ' ὅς τις κατελήφθη, ὡσπερ ἐν ἵπποδρόμῳ, ἐκπλαγείς καὶ ἄδεν μύθοι ἐδὲ τῆτον παθῆν ἴφασαν. ἐδὲ ἄλλος δὲ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταύτῃ τῇ μα-

χῆ ἔπαθεν ἐδῆς ἐδὲν, πλὴν ἐπὶ τῷ εὐνούμῳ τοξευθῆναι τις ἐλέγετο.

Κῦρος δὲ, ὄρων τὰς Ἑλλήνας νικῶντας ἰτὸ καθ' αὐτὰς καὶ διώκοντας, ἠδόμενος καὶ προσκυνέμενος ἦδη ὡς βασιλεὺς ὑπὸ τῶν ἀμφ' αὐτὸν, ἐδ' ὡς ἐξήχθη διώκειν· ἀλλὰ συνισπαραμῆνι ἔχων τὴν τῶν σὺν ἑαυτῷ ἑξακοσίων ἰκπίων τάξιν, ἐπεμελῆτο ὃ, τι ποιήσει βασιλεὺς. Ἐκαὶ γὰρ ἦδει αὐτὸν, ὅτι μέσον ἔχοι τῆ Περσικῆ στρατεύματος. Καὶ πάντες δὲ οἱ τῶν βαρβάρων ἄρχοντες, μέσον ἔχοντες τὸ αὐτῶν, ἠγῶντο, νομίζοντες ἕτως ἐν ἀσφαλεστάτῳ εἶναι, ἢ ἢ ἰχὺς αὐτῶν ἐκατέρωθεν ἢ, καὶ εἴ τι παραγγῆλαι χρεῖζοιεν, ἡμίσει ἐν χρόνῳ αἰθάνασαι τὸ στρατεύμα. Καὶ βασιλεὺς δὲ τότε μέσον ἔχων τῆς ἑαυτῆ στρατιᾶς, ὅμως ἔξω ἐγένετο τῆ Κῦρος εὐνούμῳ κέρατος. Ἐπαὶ δὲ ἐδῆς αὐτῷ ἐμάχετο ἐκ τῆ ἐναντίας, ἐδὲ τοῖς αὐτῆ τεταγμένοις ἐμπροσθεν, ἐπέκαμπεν ὡς εἰς κύκλωσιν. Ἐνθα δὲ Κῦρος δόσας, μὴ ὄπιδεν γινόμενος κατακόψῃ τὸ Ἑλληνικόν, ἐλαύνει ἀντίος· καὶ ἐμβαλὼν ἰσὺν τοῖς ἑξακοσίοις, νικᾷ τὰς πρὸ βασιλείας τεταγμένους καὶ εἰς φυγὴν ἔτρεψε τὰς ἑξακιχίλις· καὶ ἀποκτεῖναι λέγεται αὐτὰς τῆ ἑαυτῆ χερὶ Ἀρταγέρσῃ τὸν ἄρχοντα αὐτῶν.

Ὡς δὲ ἡ τροπὴ ἐγένετο, διασπείρονται καὶ οἱ Κῦρος ἑξακόσιοι, εἰς τὸ διώκειν ἐρμήσαντες· πλὴν πάνυ ὀλίγοι ἀμφ' αὐτὸν κατελείφθησαν, σχεδὸν οἱ ὁμοτράπεζοι καλέμενοι. Σὺν τέτοις δὲ ὦν, καθορᾷ βασιλεία καὶ τὸ ἀμφ' ἐκείνον εἶφος· καὶ εὐθὺς ἐκ ἠνέχετο, ἀλλ' εἰπὼν,—Ὀρῶ τὸν ἄνδρα,—ἔτετο ἐπ' αὐτόν· καὶ παῖε κατὰ τὸ εἶρην, καὶ τιτρώσκει διὰ τῆ θάρρακος, ὡς φησὶ Κτησίας ὁ ἰατρός, καὶ ἰᾶσθαι αὐτὸς τὸ τραῦμα φησι. Παίοντα δ' αὐτὸν ἀκοντίζει τις παλτῶ, ὑπὸ τὸν ὀφθαλμὸν, βιαίως· καὶ ἐνταῦθα μαχόμενοι καὶ βασιλεὺς καὶ Κῦ-

ρος, καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὰς ὑπὲρ ἑκατέρου, ὅποσοι μὲν τῶν ἀμφὶ βασιλείᾳ ἀπίθανον, Κτησίας λέγει· (παρ' ἑκάτω γὰρ ἦν)—Κῦρος δὲ, αὐτός τε ἀπίθανε, καὶ ὅτι οἱ ἄριστοι τῶν περὶ αὐτὸν ἔκαστο ἐκ' αὐτῶ. Ἀρταπάτης δὲ, ὁ πιστότατος αὐτῶ τῶν σκαπτήχων θεράπων, λέγεται, ἰκνηθὲς εἶδε πεπληωκότα Κῦρον, καταπηθήσας ἀπὸ τῆ ἵππευ, περιπεσὼν αὐτῶ. Καὶ οἱ μὲν φασὶ βασιλείᾳ κελεῦσαι τινα ἱπισφάξαι αὐτὸν Κῦρον· οἱ δὲ, ἑαυτὸν ἱπισφάξαι, σπασάμενον τὸν ἀκινάκην· εἶχε δὲ χρυσῶν. Καὶ γρηπὶν δὲ ἰφόρει, καὶ ψέλλια, καὶ τὰ ἄλλα, ὕσπερ οἱ ἄριστοι τῶν Περσῶν· ἐτετίμητο γὰρ ὑπὸ Κῦρου δι' ἑνοσίαν τε καὶ πιστότητα.

Κυρος μὲν ἔν ἄνω ἐτελεύτησεν, ἀντὶ τῶν Περσῶν, τῶν μετὰ Κῦρον τὸν ἀρχαῖον γενομένων, βασιλικιώτατός τε καὶ ἀρχικὸν ἀξιώτατος, ὡς παρὰ πάντων ὁμολογεῖται τῶν Κῦρον δοκούντων ἐν κείρᾳ γενέσθαι. Πρῶτον μὲν γὰρ παῖς ἔτι ὢν, ὅτε ἱκαιοῦντο καὶ σὺν τῶ ἀδελφῶ καὶ τοῖς ἄλλοις παισὶ, πάντων πάντα κράτιστος ἱνομίζετο. Πάντες γὰρ οἱ τῶν ἀρίστων Περσῶν παῖδες ἐν ταῖς βασιλείως θύραις παιδεύονται· ἔθα πολλὴν μὲν σφροσύνην καταμάθοι ἂν τις, ἀίχρὸν δ' ἔθι ἔτε ἀκῆσαι ἔτ' ἰδοῖν ἐστὶ. Θιῶνται δ' οἱ παῖδες καὶ τὰς τιμωμένους ὑπὸ βασιλείως καὶ ἀκῆσαι, καὶ ἄλλως ἀτιμαζομένους· ὡς εὐθὺς παῖδες ὄντες μαθαίνουσιν ἀρχικὸν τε καὶ ἀρχιεῖναι. Ἐθα Κῦρος εὐμαθέστατος μὲν πρῶτον τῶν ἡλικίων ἰδοκεῖ ἦναι, τοῖς τε πρεσβυτέροις καὶ τῶν ἑαυτῶ ὑποδειςτέρων μᾶλλον κείθεσθαι· ἔπειτα δὲ φιλιππότατος, καὶ τοῖς ἵπποις ἀριστὰ χρῆσθαι. Ἐκρινον δ' αὐτὸν καὶ τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἔργων, τοξικῆς τε καὶ ἀκοντίσεως, φιλομαθέστατον εἶναι, καὶ μελετηρότατον. Ἐπεὶ δὲ τῆ ἡλικίᾳ ἔπρεπε, καὶ φιλοθηρότατος ἦν, καὶ πρὸς τὰ θηρία μέντοι φιλοκινδυνώτατος. Καὶ ἀρκτον ποτὶ ἐπιφερομένην ἐκ ἔτρεσεν, ἀλλὰ συμπεσὼν κατεσπᾶσ-

θη ἀπο τῆ ἴππε· καὶ τὰ μὲν ἔπαθεν, ὧν καὶ τὰς ὠπταλὰς φανεράς ἄχε, τέλος δὲ κατέκτανε· καὶ τὸν πρῶτον μόντοι βοηθήσαντα πολλοῖς μακαρίζον εἶναι ἐποίησεν.

Ἐπεὶ δὲ κατεπίμθη ὑπὸ τῆ πατρὸς σατραπῆς Λυδίας τε καὶ Φρυγίας τῆς μεγάλης, καὶ Καππαδοκίας, στρατηγὸς δὲ καὶ πάντων ἀπεδείχθη, οἷς καθῆκα εἰς Κασωλῆ πεδίου ἀθροίζεσθαι, πρῶτον μὲν ἐπεδειξεν αὐτὸν, ὅτι περὶ πλείους ποιοῖτο, εἴ τῷ σκίσαιτο, καὶ εἴ τῷ συνθῆτο, καὶ εἴ τῷ ὑπόχοιτό τι, μηδὲν ψεύδεσθαι. Καὶ γὰρ ἔν ἐπίσειον μὲν αὐτῷ αἱ πόλεις ἐπιτρεπόμεναι, ἐπίσειον δ' οἱ ἄνδρες· καὶ εἴ τις πολέμιος ἐγένετο, σπασαμένω Κύρῳ, ἐπίσειε μηδὲν ἂν παρὰ τὰς σπονδὰς παθεῖν. Τοιγαρῦν ἐπὶ Τιοσαφίρειν ἐπολέμησε, πᾶσαι αἱ πόλεις ἐκῦσαι Κύρῳ ἔλλοντο ἀντὶ Τιοσαφίρειν, πλην Μιλησίων· οἱ δὲ, ὅτι ἐκ ἤθελε τῆς φεύγοντας προΐδαι, ἐσβῆντο αὐτὸν. Καὶ γὰρ ἔργῳ ἐπεδείκνυε, καὶ ἔλεγεν, ὅτι ἐκ ἂν ποτε προῖτο, ἐκὲ ἀπαξ αὐτοῖς φίλος ἐγένετο, εἴ εἴ τι μὲν μάκας γένοιτο, ἔτι δὲ καὶ κάκιον ἔπραξαν. Ἐφανερὸς δ' ἦν, καὶ εἴ τις ἀγαθὸν ἢ κακὸν ποιήσειεν αὐτὸν, μικρὸν περιώμενος· καὶ εὐχὴν δὲ τινες αὐτῷ ἔξιφνον, ὡς εὐχοίτο τοσούτου χρόνον ζῆν, ἕξ τε νικῶν καὶ τὰς εὖ καὶ τὰς κακῶς ποιῶντας ἀλεξόμενος. Καὶ γὰρ ἔν πλείοι δὴ αὐτῷ ἐνὶ γῆ ἀνδρὶ ἑτῶν ἐφ' ἡμῶν, ἐπιθύμησαν καὶ χρήματα, καὶ πόλεις, καὶ τὰ ἑαυτῶν σώματα ἔπροΐδαι.

Οὐ μὲν δὲ εὐδὲ τῆτ' ἂν τις εἴποι, ὡς τὰς κακέργους καὶ ἀδίκους εἶα καταγελαῖν, ἀλλ' ἀφαιδέγαστα πάντων ἐτιμωροῖτο. Πολλάκις δ' ἦν ἰδεῖν παρὰ τὰς γεβομένας ὁδοὺς, καὶ ποδῶν καὶ χειρῶν καὶ ὀφθαλμῶν γερούμενας ἀνθρώπους· ὥστε ἐν τῇ τῆ Κύρῳ ἀρχῇ ἐγένετο, καὶ Ἑλλήνι καὶ βαρβάρῳ μηδὲν ἀδικῶντι ἀδεῶς πορεύεσθαι, ὅποι τις ἤθελεν, ἔχοντι ὅ, τι προχωροῖη. Τὰς μόντοιγε ἀγαθὰς εἰς πόλεμον ὠμολόγητο διαφερόντως
τιμᾶν.

τιμῶν. Καὶ πρῶτον μὲν ἦν αὐτῷ πόλεμος πρὸς Πισίδας καὶ Μυστὰς· στρατεύομενος ἔν τε αὐτὸς εἰς ταύτας τὰς χώρας, ἧς ἐώρα ἐθέλοντας κινδυνεύειν, τέττες καὶ ἄρχοντας ἰποῖσι ἧς κατεστρέφετο χώρας, καὶ ἄλλοις δώροις ἐτίμα· ὥστε φαίνεσθαι τὰς μὲν ἀγαθὰς, εὐδαιμονεσάτους, τὰς δὲ κακὰς, δόλους τῶν ἀξιοῦσθαι ἕσθαι. Τοιγαρῶν πολλὴ ἦν ἀφθονία τῶν ἐθέλοντων κινδυνεύειν, ὅπερ τις οἶοιτο Κύρον αἰδοῦσθαι.

Ἐἰς γεμῆν δικαιοσύνην, εἴ τις αὐτῷ φανερὸς γένοιτο ἐπιδοκίμωσθαι βεβημένος, περὶ παντὸς ἰποῖετο τέττες πλεσιωτέρες ποιῶν τῶν ἐκ τῆ ἀδίκης φιλοκερδέωντων. Καὶ γὰρ ἔν ἀλλὰ τε πολλὰ δίκαιως αὐτῷ διεχαρίζετο, καὶ στρατεύματι ἀληθινῶν ἐχρήσατο. Καὶ γὰρ στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ ἐ χρημάτων ἕνεκα πρὸς ἐκείνους ἐπλευσαν, ἀλλ' ἐπὶ ἐγνωσαν κερδαλεώτερον ἕσθαι Κύρῳ καλῶς πείθασθαι, ἢ τὸ κατὰ μῆνα κέρδος. Ἀλλὰ μὲν εἴ τις γέ τι αὐτῷ προσάξῃ τὴν καλῶς ὑπηρετήσῃ, ἀδελφὸν πῶποτε ἀχάριστον ἕσθαι τῷ πρῶθυμίαν. Τοιγαρῶν κράτις δὴ ὑπηρεταὶ παντὸς ἔργῳ Κύρῳ ἐλέχθησαν γένεσθαι. Εἰ δὲ τίνα ἔργῳ δεῖν ὄντα οἰκονόμους ἐκ τῆ δίκαιης, καὶ κατασκευάζοντά τε ἧς ἄρχοι χώρας, καὶ προσόδους ποιῶντα, ἀδελφὸν ἂν πῶποτε ἀφάεστο, ἀλλὰ καὶ πλείω προσεδίδα· ὥστε καὶ ἡδέως ἰποῖνεν, καὶ θαρραλίως ἐκτῶντο, καὶ ἂν πέπατο αὐτὸς τις, ἦχιγα Κύρον ἐκρυπτεν· ἐ γὰρ φθονῶν τοῖς φανερῶς πλετῆσιν ἰφαίνετο, ἀλλὰ πειρώμενος χρῆσθαι τοῖς τῶν ὑποκρυπτομένων χρήμασι. Ἐφίλως γεμῶν ὅσους ποιήσῃ, καὶ εὖνους γινώσκοντες, καὶ ἰκανὸς κρίνειε συνεργῆς ἕσθαι ὅ, τι τυγχάνῃ βεβημένος κατεργάζεσθαι, ὁμολογῆται πρὸς πάντων κράτις δὴ γενέσθαι θεραπεύειν. Καὶ γὰρ αὐτὸ τῆτο, ἔπερ αὐτὸς ἕνεκα φίλων ἔετο δεῖσθαι, ὡς συνεργῆς ἔχοι, καὶ αὐ-

τὸς ἐπειρᾶτο συνεργὸς τοῖς φίλοις κρᾶτιςος ἔναι τέτε, ὅτε ἕκαστον αἰδάνοιτο ἐπιθυμῶντα.

Δῶρα δὲ πλεῖστα μῖν, οἶμαι, εἰς γε ἀνὴρ ὢν, ἐλάμβανε Διὰ πολλά· ταῦτα δὲ δὴ πάντα μάλιστα τοῖς φίλοις ἰδίῳ, ἑπὶ τὸν τρόπον ἑκάστου σκοπῶν, καὶ ὅτε μάλιστα ὀρέσθαι ἕκαστον δειόμενον. Καὶ ὅσα τῷ σώματι αὐτῷ κόσμον πέμποι τις, ἢ ὡς εἰς πόλεμον, ἢ ὡς εἰς καλῶπισμὸν, καὶ περὶ τέτων λέγειν αὐτὸν ἔφασαν, ὅτι τὸ μῖν ἑαυτῷ σῶμα οὐκ ἂν δύναίτο τούτοις πᾶσι κοσμηθῆναι, φίλος δὲ καλῶς κεκοσμημένος, μέγιστον κόσμον ἀνδρὶ νομίζοι. Καὶ τὸ μῖν τὰ μεγάλα νικᾶν τὸς φίλος εὖ ποιοῦντα, ἔδεν θαυμαστὸν, ἐπειδὴ γε καὶ δυνατώτερος ἦν τὸ δὲ τῇ ἐπιμελείᾳ περιεῖναι τῶν φίλων, καὶ τῷ προθυμῆσθαι χαρίζεσθαι, ταῦτα μάλλον ἔμοιγε δοκεῖ ἀγαθὰ εἶναι. Κύρος γὰρ ἔπεμπε βικῆς οἴνου ἡμιδεῖς πολλάκις, ὁπότε πᾶν ἡδὺν λάβοι, λέγων ὅτι ἔγω δὴ πολλοῦ χρόνου τούτου ἡδῖον οἴνω ἐπιτύχοι· τούτου οὖν σοι ἔπεμψε, καὶ δέχεται σε τούτου ἐκπιῖν τῆμερον σὺν οἷς μάλιστα φίλος. Πολλάκις δὲ χῆνας ἡμιβρώτους ἔπεμπε, καὶ ἄρτων ἡμίσεια, καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ἐπιλέγειν κελεύων τὸν φέροντα. Τούτοις ἦδη Κύρος βούλεται ἔν καὶ σε τούτων γεύεσθαι. Ὅπε δὲ χιλὸς σπάνιος πᾶν εἶη, αὐτὸς δ' ἐδύνατο παρασκευάσασθαι, διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν ὑπνῆτας, καὶ διὰ τὴν ἐπιμέλειαν, διαπέμπων ἐκέλευε τοὺς φίλους τοῖς τὰ ἑαυτῶν σώματα ἀγασθῆναι ἵπποις ἐμβάλλειν τούτου τ' χιλὸν, ὡς μὴ πεινῶντες τὸς ἑαυτοῦ φίλος ἀγασθῆναι. Εἰ δὲ δὴ ποτε πορευόιτο, καὶ πλεῖστοι μέλλοιεν ὄψεσθαι, προσκαλῶν τοὺς φίλους ἐσπεδασιολογῆτο, ὡς δηλοῖν εἰς τιμᾶν ὡς ἔγωγε, ἐξ ὧν ἀκῆν, ἔδενά κρινῶν ὑπὸ πλείονων πεφιληθῆναι, οὔτε Ἑλλήνων οὔτε βαρβάρων. Τεκμήριον δὲ τούτου καὶ τότε πα-

ρὰ μὲν Κύρου, δέλε οὗτος, οὐδὲς ἀπῆει πρὸς βασιλείᾳ·
 πλὴν Ορόντας ἐπιχέρησε· (καὶ οὗτος δὲ, ὃν ᾔετο πιστὸν οἰ
 εἶναι, ταχὺ αὐτὸν εὔρε Κύρῳ φιλαίτερον, ἢ ἑαυτῷ) πα-
 ρὰ δὲ βασιλείῳ πολλοὶ πρὸς Κύρον ἀπῆλθον, ἐκὰ πε-
 λίμοι ἀλλήλοις ἐγένοντο· καὶ οὗτοι μίττοι, οἱ μάλιστα ὑπ'
 αὐτοῦ ἀγαπώμενοι, νομίζοντες, παρὰ Κύρῳ ὄντες ἀγαθοὶ,
 ἀξιώτερας ἂν τιμῆς τυγχάνειν, ἢ παρὰ βασιλεῖ. Μέ-
 γα δὲ τεκμήριον καὶ τὸ, ἐν τῇ τελευτῇ τοῦ βίει, αὐτῷ γενό-
 μενον, ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν ἀγαθὸς, καὶ κρείνεν ὀρθῶς ἰδύνατο
 τοὺς πιστοὺς καὶ εὖεις καὶ βεβαίεις. Αποθνήσκοντος γὰρ αὐ-
 τοῦ, πάντες οἱ παρ' αὐτὸν φίλοι καὶ συντράπεζοι μαχό-
 μενοι ἀπέθανον ὑπὲρ Κύρου, πλὴν Ἀριαίᾳ· οὗτος δὲ τε-
 ταγμένος ἰτύχανεν ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ τοῦ ἰππικῆ ἀρχῆς·
 ὡς δ' ἤδεδετο Κύρον πεπλωκότα, ἔφυγεν ἔχων καὶ τὸ γράτευ-
 μα πᾶν, οὗ ἠγάτο.

Ἐνταῦθα δὴ Κύρου ἀποτέμνεται ἡ κεφαλὴ καὶ χεὶρ ἡ
 δεξιὰ. Βασιλεὺς δὲ, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, διώκων ἐπαίπτει
 εἰς τὸ Κύρειον στρατόπεδον· καὶ οἱ μὲν μετὰ Ἀριαίᾳ οὐκίτι
 ἴσανται, ἀλλὰ φεύγουσι διὰ τοῦ αὐτῶν στρατοπέδου εἰς τὸ
 γαθμόν, ἔνθεν ὤρμιλτο· (τέτταρες δὲ ἐλέγοντο παρα-
 σάγξαι τῆς ὁδοῦ εἶναι) βασιλεὺς δὲ, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, τά
 τε ἄλλα πολλὰ διαρπάξουσι, καὶ τὴν Φωκαΐδα τὴν Κύ-
 ρου παλλακίδα, τὴν σοφίαν καὶ καλὴν λεγομένην εἶναι,
 λαμβάνει. Ἡ δὲ Μιλησία ἡ νεώτερα, ληφθῆσα ὑπὸ
 τῶν ἀμφὶ βασιλείᾳ, ἐκφεύγει γυμνὴ πρὸς τῶν Ἑλλήνων,
 οἳ ἔτυχον ἐν τοῖς σκευοφόροις ὅπλα ἔχοντες· καὶ ἀντι-
 ταχθέντες, πολλοὺς μὴ τῶν διαρπαζόντων ἀπέκτειναν,
 οἳ δὲ καὶ αὐτῶν ἀπέθανον· οὐ μὴν ἔφυγον γε, ἀλλὰ καὶ
 ταύτην ἔσωσαν, καὶ τᾶλλα ὅσα ἐντὸς αὐτῶν, καὶ χρήματα
 καὶ ἄνθρωποι, ἐγένοντο, πάντα ἔσωσαν. Ἐνταῦθα διέσχον
 ἀπὸ τῆς

ἄλλῃλων βασιλεύς τε καὶ οἱ Ἕλληες ὡς τριάκοντα γά-
δια, οἱ μὲν δαίκοντες τοὺς καθ' ἑαυτοὺς, ὡς πάντας νι-
κῶντες· οἱ δὲ ἀρκάζοντες, ὡς ἤδη πάντες νικῶντες. Ὡς
δὲ ἤδοντο οἱ μὲν Ἕλλῳες, ὅτι βασιλεύς σὺν στρατεύματι
ἐν τοῖς σκευοφόροις εἶη, βασιλεύς δ' αὐτῷ ἤκισε Τισσαφέρης,
ὅτι οἱ Ἕλλῳες νικῶν τὸ καθ' ἑαυτοὺς, καὶ εἰς τὸ πρόθεν
οἴχοιντο δαίκοντες, ἐνταῦθα δὲ βασιλεύς μὲν ἀδρόζει
τοὺς ἑαυτοῦ, καὶ συντάττεται· ὁ δὲ Κλέαρχος ἔβουλεύετο,
Πρόξενον καλέσας, (πλησιαιτάτος γὰρ ἦν) εἰ πέμποιν
τινας, ἢ πάντες ἴοιεν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἀρήζοντες.

Ἐν τούτῳ βασιλεύς πάλιν δῆλος ἦν προσίων, ὡς ἰδοῦσα,
ὄπισθεν. Καὶ οἱ μὲν Ἕλλῳες συσραφεύτες παρασκευά-
ζονται, ὡς ταύτη προσιόντες καὶ δεχόμενοι· ὁ δὲ βασιλεύς
ταύτη μὲν ἐκ ἤγῃ, ἢ δὲ παρῆλθεν ἔξω τοῦ εὐώνυμος κέρατος,
ταύτη καὶ ἀπήγαγεν, ἀναλαβὼν καὶ τὲς ἐν τῇ μάχῃ πρὸς τοὺς
Ἕλληνας αὐτομολήσαντας, καὶ Τισσαφέρην, καὶ τὲς σὺν αὐ-
τῷ. Ὁ γὰρ Τισσαφέρης ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ οὐκ ἔφυγεν,
ἀλλὰ διήλασε καὶ παρὰ τὸν ποταμὸν κατὰ τοὺς Ἕλληνας πελ-
τας· διελαύνων δὲ κατέκτανε μὲν οὐδένα, διασάντες δὲ οἱ
Ἕλληες ἔπαιον καὶ ἠκόντιζον αὐτούς. Ἐπιδήνης δὲ Ἀμφιπο-
λίτης ἤρχε τῶν πελτασῶν, καὶ ἐλέγετο φρόνιμος γενεῶσθι.
Ὁ δὲ Τισσαφέρης, ὡς μείον ἔχων, ἀπηλλάγη· εἰς δὲ τὸ στρα-
τόπεδον ἀφικόμενος τῶν Ἑλλήνων, ἐκῆ συντυγχάνει βασι-
λεῖ, καὶ ὁμοῦ δὲ πάλιν συνταξάμενοι ἰπορεύοντο. Ἐπὶ δ'
ἦσαν κατὰ τὸ εὐώνυμον τῶν Ἑλλήνων κέρασ, ἔδεισαν οἱ Ἕλ-
ληες μὴ² προσάγοιεν πρὸς τὸ κέρασ, καὶ περιπτύξαντες ἀμ-
φοτέρωθεν αὐτὲς διακόψαν· καὶ ἰδοῦσι αὐτοῖς ἀναπτύσσειν
τὸ κέρασ, καὶ ποιήσασθαι ὄπισθεν τὸν ποταμὸν. Ἐν ᾧ δὲ
ταῦτα ἐβουλεύοντο, καὶ δὲ βασιλεύς³ παραμηψάμενος εἰς τὸ
αὐτὸ ὄχημα, κατέστησεν ἐναντίῳ τὴν φάλαγγα, ὡς περ τὸ
πρῶτον

πρῶτον μαχέμεθα[⊕] συήει. Ὡς δὲ εἶδον οἱ Ἕλληες ἰγγύς
 - τε ὄντας καὶ παρατεταγμένους, αὐθις, πικανίσαντες, ἐπήσαν
 πολὺ ἔτι προθυμότερον, ἢ τοπρόθεν. Οἱ δ' αὖ βάρβαροι
 ἐκ ἐδέχοντο, ἅλλ' ἐκ πλείονος[⊕], ἢ τοπρόθεν, ἔφευγον· οἱ δ'
 ἐπεδίωκον μέχρι κώμης τινός· ἐνταῦθα δὲ ἔστησαν οἱ Ἕλ-
 - ληες· ὑπὲρ γὰρ τῆς κώμης γήλοφος[⊕] ἦν, ἐφ' ἧ ἀνεγράφησαν
 οἱ ἀμφὶ βασιλεία· πεζοὶ μὲν ἐκέτι, τῶν δὲ ἰππίων ὁ λόφος[⊕]
 - εὐεπλήθη· ὥς τὸ ποιέμενον μὴ γιγνώσκων. Καὶ τὸ βυ-
 - σίλιον σημεῖον ὄραν ἔφασαν, αἰτόν τινα χρυσῶν ἐπὶ πέλτης,
 - ἐπὶ ζυγῶ ἀνατεταμένον.

Ἐπὶ δὲ καὶ ἐνταῦθα ἐχώρην οἱ Ἕλληες, λήπυσσι δὴ καὶ
 τὸν λόφον οἱ ἰππίες· ἔμφοι ἔτι ἀθρόοι, ἅλλ' ἄλλοι ἄλλο-
 - θεν· ἐψιλῆτο δ' ὁ λόφος[⊕] τῶν ἰππίων· τέλος[⊕] δὲ καὶ πάντες
 ἀπεχώρησαν. Ὁ ἔν Κλέαρχος[⊕] ἐκ ἀνεβίβαζεν ἐπὶ τὸν λό-
 φον, ἅλλ' ὑπὸ αὐτὸν γήσας τὸ γράτευμα, πέμπει Λύκιον
 τὸν Συρακῆσιον καὶ ἄλλων ἐπὶ τὸν λόφον, κατεύει, κατιδόν-
 - τας τὰ ὑπὲρ τῆς λόφου, τί ἐσιν ἀπαγγεῖλαι. Καὶ ὁ Λύκιος
 ἤλασε, καὶ ἰδὼν ἀπαγγέλλει ὅτι φεύγουσιν ἀνὰ κράτος. Σχε-
 - δὸν δ' ὅτε ταῦτα ἦν, καὶ ἥλιος εἰδυέτο. Ἐνταῦθα δ' ἔστησαν
 οἱ Ἕλληες, καὶ θέμενοι τὰ ὄπλα ἀνεπαύοντο· καὶ ἅμα μὲν
 - θάυμαζον, ὅτι ἐδάμῃ Κῦρος φαίνοιτο, ἐδ' ἄλλος ἀπ' αὐτῆ
 - ἐδῆς παρήει· ἔρ' ἤδεσαν αὐτὸν τεθνηκότα, ἀλλ' ἔκκαζον
 - ἢ διώκοντα οἴχεσθαι, ἢ καταληψόμενον τι προεληλακέναι·
 καὶ αὐτοὶ ἐβλεπούοντο, εἰ αὐτῆ μέιναντες τὰ σκευοφόρα ἐνταῦ-
 - θα ἀγάγοιντο, ἢ ἀπίοιεν ὅτι τὸ γρατόπεδον. Ἐδοξεν ἔν
 αὐτοῖς ἀπιέναι· καὶ ἀφικνεῖνται, ἅμφι δόρπισον, ἐπὶ τὰς σκη-
 - νάς. Ταύτης μὲν τῆς ἡμέρας τῆτο τὸ τέλος[⊕] ἐγένετο.
 Καταλαμβάνουσι δὲ τῶν τε ἄλλων χρημάτων τὰ πλεῖστα
 διηρασμένα, καὶ εἰ τι σιτῶν ἢ ποτῶν ἦν· καὶ τὰς ἀμάξας
 μετὰς ἀλεύρων καὶ οἴνου, ἅς παρεσκευάσατο Κῦρος, ἵνα ἔ πο-

τε σφοδρὰ λάβοι τὸ γρατόπεδον Ἰνδεια, Ἀλφειδοίη τοῖς Ἑλλησιν· (ἦσαν δ' αὐταί, ὡς εἰλέγοντο, τετρακόσιοι ἄμαξαι) καὶ ταύτας τότε οἱ σὺν βασιλεῖ διήρπασαν· ὥς ἂν ἄδικοι ἦσαν οἱ πλάσιοι τῶν Ἑλλήνων· ἦσαν δὲ καὶ ἀνάριστοι· πρὶν γὰρ δὴ καταλῦσαι τὸ γράτευμα πρὸς ἄριστον, βασιλεὺς ἐφάνη. Ταύτῳ μὲν ἔν τῷ νύκτα ἔτω διεγίνοντο.

Ἐκ τῆ ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩC Β'.

* * *

Οἱ μὲν δὲ γρατηγοὶ ἔτω ληφθέντες, ἀνήχθησαν ἕως βασιλεία, καὶ δοποτηθέντες τὰς κεφαλὰς ἔτελεύτησαν· ἃς μὲν αὐτῶν Κλέαρχος, ὁμολογεμένως ἐκ πάντων τῶν ἐμπείρους αὐτῆ ἔχοντων, δόξας ἡμέαδ' ἀνὴρ καὶ πολεμικὸς καὶ φιλοπόλεμος ἰσχύει. Καὶ γὰρ δὴ ἕως μὲν πόλεμος ἦν τοῖς Λακεδαιμονίοις πρὸς τὰς Ἀθηναίους, παρέμεινε· ἐπεὶ δ' εἰρήνη ἐγένετο, πέσας τῷ αὐτῆ πόλιν ὡς οἱ Θραῖκες ἄδικῶς τὰς Ἑλλῶνας, καὶ Ἀσπραξάμενος ὡς ἰδύνατο παρὰ τῶν Εφόρων, ἐξέπλει ὡς πολεμίσων τοῖς ὑπὲρ Χερρόνησε καὶ Περὶνθε Θραξίν. Ἐπὶ δὲ μεταγνόντες πως οἱ Εφοροί, ἦδη ἔξω ὄντ' αὐτῆ, δραπετίζουσαν αὐτὸν ἐπειρῶντο ἐξ Ἰοσμῆ, ἐν ταῦθα ἐκίετι πέθειται, ἀλλ' ἔφευγε πλέον εἰς Ἑλλάσσαντον. Ἐκ τῆ καὶ ἰθανατώθη ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Σπάρτῃ τελευτῶν, ὡς ἀπειθῶν. Ἦδη δὲ, φυγὰς ὦν, ἔρχεται πρὸς Κύρην, καὶ ὁποίοις μὲν λόγοις ἔπεισε Κύρην, ἀλλαχῆ γέγραπται· δίδωσι δ' αὐτῇ Κύρῃ ἰομυρίδας δαρεκίνας· ὁ δὲ λαβὼν, ἐκ ὅτι ῥαθυμίαν ἐτρέπετο, ἀλλ' ὑπὸ τέτων τῶν χρημάτων συλλέξας γράτευμα, ἐπολίμη τοῖς Θραξί· καὶ μάχη τε ἐνίκησε, καὶ ὑπὸ σούτῃ ἔφερε, καὶ ἤγειν αὐτούς· καὶ πολεμῶν

μῶν διεγένετο, μέχρις οὗ Κῦρος ἐδεήθη τοῦ στρατεύματος· τότε δ' ἀπῆλθεν, ὡς σὺν ἐκείνῳ αὐτοῦ πολεμήσων.

Ταῦτα οὖν φιλοπολίμῃ δοκῆ ἀνδρὸς ἔργα εἶναι, ὅστις, ἔξου μὲν αἰρήνῃ ἔχων ἀνευ αἰσχύνῃς καὶ βλάβῃς, αἰρεῖται πολεμῆν· ἐξου δὲ ῥαθυμῶν, βούλεται ποιεῖν ὡς πολεμῆν· ἐξου δὲ χρήματα ἔχειν ἀκινδύνως, αἰρεῖται πολεμῶν μείονα ταῦτα ποιεῖν. Ἐκείνῳ δὲ, ὡς περ αἰς—τινα ἡδονῶν, ἤθηλε δαπανᾶν εἰς πόλεμον· οὕτω μὲν φιλοπόλεμῳ ἦν. Πολεμικὸς δὲ αὐτὴ ταύτη εἶναι ἐδόκει, ὅτι φιλοκινδυνὸς τε ἦν, καὶ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἄγων ἐπὶ τοὺς πολεμίους, καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς φρόνιμῳ, ὡς οἱ παρόντες πανταχοῦ πάντες ὡμολόγηον. Καὶ ἀρχικὸς δὲ ἐλέγετο εἶναι, ὡς δυνατὸν, ἐκ τοῦ τοιαύτῃ τρόπῳ, οἷον καὶ ἐκείνῳ εἶχεν. Ἰκανὸς μὲν γὰρ, ὡς τις καὶ ἄλλῳ, φροντίσκειν ἦν, ὅπως ἔξει ἡ στρατιὰ αὐτοῦ τὰ ὑπὸ τῆς δεξιᾶς, καὶ παρασκευάζειν ταῦτα· ἰκανὸς δὲ καὶ ἐμποιεῖσθαι τοῖς παροῦσιν, ὡς οὐκ ἀπιστεῖον εἶη Κλεάρχῳ. Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐκ τοῦ χαλεποῦ εἶναι. Καὶ γὰρ ὄραν συγνὸς ἦν, καὶ τῆ φωνῇ τραχὺς· ἐκόλαζε τε αἰεὶ ἰσχυρῶς, καὶ ὀργῇ ἐνίοτε, ὡς καὶ αὐτῷ μελαμίλειν ἴδω ὅτε. Καὶ γνώμῃ δὲ ἐκόλαζεν· ἀκολάστῃ γὰρ στρατεύματος οὐδὲν ἡγαῖτο ὄφελῳ εἶναι. Ἀλλὰ καὶ λέγειν αὐτὸν ἔφασαν, ὡς δεοὶ τῆ στρατιῶτιν φρονοῦναι πολλῶν τῶν ἀρχόντων ἢ τοὺς πολεμίους, εἰ μέλλοι ἢ φυλακὰς φυλάξειν, ἢ φίλων ἀφέξειν, ἢ ἀπροφθασίως ἵεναι πρὸς τοὺς πολεμίους. Ἐν μὲν οὖν τοῖς δεινοῖς ἠθελον αὐτοῦ ἀκούειν σφόδρα, καὶ οὐκ ἄλλοι ἠρῶντο οἱ στρατιῶται. Καὶ γὰρ τὸ συγνὸν τότε φαιδρὸν αὐτοῦ ἐν τοῖς πρῶτοις ἔφασαν φαίνεσθαι, καὶ τὸ χαλεπὸν, ἐρρωμένον πρὸς τοὺς πολεμίους ἐδόκει εἶναι· ὡς σωτήριον καὶ οὐκέτι χαλεπὸν ἐφαίνετο. Ὅτε δ' ἔξω τοῦ δεινοῦ γένοιτο, καὶ ἐξείη πρὸς ἄλλους ἀρχομένους ἀπίεσαι, πολλοὶ αὐτὸν ἀπέλειπον· τὸ γὰρ ἐπίχαρι οὐκ εἶχεν, ἀλλὰ

ἀλλὰ ἀεὶ χαλεπὸς καὶ ἄμὸς ἦν·—καὶ γὰρ ἔν φιλία μὲν καὶ εὐνοίᾳ ἐπομένους ἐδέποτ' εἶχεν· οἵτινες δὲ ἢ ὑπὸ πόλειος πεταγμένοι, ἢ ὑπὸ τῷ δεῖσθῃ, ἢ ἄλλῃ τινι ἀνάγκῃ κατεχόμενοι παρέησαν αὐτῷ, σφόδρα κειδομένοις ἐχρήτο. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἤρξαντο νικᾶν σὺν αὐτῷ τὰς πολεμίας, μεγάλα ἦδη ἦν τὰ χρησίμους ποιῆναι εἶναι τὰς σὺν αὐτῷ φρατιώτας· τὸ, τε γὰρ πρὸς τὰς πολεμίας φαρραλέως εἶχειν παρῆν, καὶ τὸ τῷ παρ' ἐκείνου τιμωρίαν φοβεῖσθῃ, αὐτὰς εὐτάκτους ἐποίησεν. Τοῦτ' μὲν δὴ ἀρχῶν ἦν· ἀρχεῖσθαι δ' ὑπὸ ἄλλων ἐμάλιστα ἐθέλειν ἐλέγετο. Ἦν δὲ, ὅτε ἐτελεύτα, ἀμφὶ τὰ πενήκοντα ἔτη.

Πρόξεν' δὲ ὁ Βοιωτίας, εὐθὺς μὲν μεράκιον ὦν, ἐπεθύμει γενέσθαι ἀνὴρ τὰ μεγάλα πράττειν ἱκανός· καὶ ἀφ' ταύτῃ τῷ ἐπιθυμίᾳ ἐδωκε Γοργία ἀργύριον τῷ Λεοντίῳ. Ἐπεὶ δὲ συνεγένετο ἐκείνῳ, ἱκανὸς ἦδη νομίσας εἶναι καὶ ἀρχειν, καὶ φίλ' ὦν τοῖς πρώτοις, μὴ ἠτῆσθαι εὐεργετῶν, ἤλθεν εἰς ταύτας τὰς σὺν Κύρῳ πράξεις· καὶ ᾤετο κτήσεσθαι ἐκ τῶν ὄνομα μίγα, καὶ δύναμιν μεγάλῃ, καὶ χρήματα πολλὰ· τούτων δ' ἐπιθυμῶν, σφόδρα ἐνδελον αὐτῷ καὶ τῷτο εἶχεν, ὅτι τούτων ἐδὲν ἂν θέλοι κτᾶσθαι μετὰ ἀδικίας, ἀλλὰ σὺν τῷ δικαίῳ καὶ καλῷ ᾤετο δεῖν πύτων τυγχάνειν, ἄνευ δὲ πύτων μὴ. Ἀρχειν δὲ καλῶν μὲν καὶ ἀγαθῶν ἱκανὸς ἦν· ἐμὲντοι ἐδ' αἰδῶ τοῖς φρατιώταις εἰαυτοῦ οὔτε φόβον ἱκανὸς ἐμποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ ἠχύνετο μᾶλλον πύς φρατιώτας, ἢ οἱ ἀρχόμενοι ἐκείνων· καὶ φοβούμεν' μᾶλλον ἦν φανερός τὸ ἀπειχθᾶνεσθαι τοῖς φρατιώταις, ἢ οἱ φρατιῶται τὸ ἀπιστεῖν ἐκείνῳ. Ὡστε δὲ ἀρκεῖν πρὸς τὸ ἀρχικὸν εἶναι καὶ δοκεῖν, τὸν μὲν καλῶς ποιῶντα ἐπαινῶν, τὸν δὲ ἀδικοῦντα μὴ ἐπαινῶν. Τοιγαροῦν αὐτῷ οἱ μὲν καλοὶ κἀγαθοὶ τῶν συνόντων εὐνοὶ ἦσαν, οἱ δ' ἀδικοὶ ἐπιβούλευον,

βούλευον, ὡς εὐμεταχειρίζω ὄντι. Ὅτε δὲ ἀπίθνησκεν, ἦν ἐ-
τῶν ὡς τριάκοντα.

Μένων δὲ ὁ Θετταλὸς δῆλον ἦν ἑπιθυμῶν μὲν πλέτε
ἰσχυρῶς, ἑπιθυμῶν δὲ ἄρχην, ὅπως πλείω λαμβάνοι· ἑπι-
θυμῶν δὲ τιμᾶσαι, ἵνα πλείω κερδάνοι· φίλον τ' ἐβύλετο
εἶναι τοῖς μέγιστον δυναμένοις, ἵνα ἀδικῶν μὴ διδοίη δίκην.
Ἐπὶ δὲ τὸ κατεργάζεσθαι ὧν ἑπιθυμοίη, συντομωτάτῳ ὁδῶν
ᾗτετο εἶναι. Διὰ τῆ ἑπιπορκίῃ τε, καὶ ψεύδεσθαι, καὶ ἑξαπατᾶν·
τὸ δὲ ἀπλῆν τε καὶ ἀληθῆς, τὸ αὐτὸ τῷ ἡλιθίῳ εἶναι. Στέρ-
γων δὲ φανερός μιν ἦν ἕδνα, ὅτῳ δὲ φαίη φίλος εἶναι, πύ-
τῳ ἰσθλος ἦν ὑπεβλεῦν. Καὶ πολεμίῃ μὲν ἕδνος κατε-
γέλα, τῶν δὲ συνόντων πάντων ὡς καταγελῶν αἰεὶ διελέ-
γυτο. Καὶ τοῖς μὲν τῶν πολεμίων κτήμασιν ἐκ ἐπεβέ-
λευε. (χαλεπὸν γὰρ ᾗτετο εἶναι τὰ τῶν φυλαττομένων λαμ-
βάνειν) τὰ δὲ τῶν φίλων μόνος ᾗτετο εἶδεναι ὅτι ῥᾶσον ἀφύ-
λακτα λαμβάνειν. Καὶ ὅσους μὲν ἠδάνετο ἑπιόρκως καὶ ἀ-
δίκως, ὡς εὖ ὠπλισμένους ἐφοβᾶτο· τοῖς δ' ὁσίοις καὶ ἀλή-
θειαν ἀσκήσιν ὡς ἀνάνδρσις ἐπερᾶτο χρῆσθαι. Ὡσαυ-
τὴν δὲ τις ἀγαᾶσται ἐπὶ θεοσεβείᾳ, καὶ ἀληθείᾳ, καὶ δικαιοῦτητι,
ἔτω καὶ Μένων ἠγαᾶσται τῷ ἑξαπατᾶν δύνασθαι, τῷ πλά-
σασθαι ψευδῆ, τῷ φίλος διαγγελαῖν· τὸν δὲ μὴ πανῶργον,
ἀπαίδευτον ἐνόμιζεν εἶναι. Καὶ παρ' οἷς μὲν ἐπιχείρη-
σιν πρωτεύειν φίλια, διαβάλλων τὴν πρώτης, τούτους ᾗτετο δᾶν
κτῆσασθαι. Τὸ δὲ κείσθαι τὴν γρατιώτας παρήχεισαι,
ἐκ τῆ συναδικίᾳ αὐτοῖς ἐμχανᾶτο. Τιμᾶσαι δὲ καὶ θε-
ραπεύεσαι ἡξίη, ὑπιδεικνύμενος ὅτι πλείω δύναται καὶ ἐθέλοι
ἂν ἀδικεῖν. Εὐεργεσίαν δὲ κατέλεγε, ὅποτε τις αὐτῆ ἀφί-
γαστο, ὅτι χρώμενος αὐτῷ ἐκ ἀπώλεσεν αὐτόν.—Αποθνη-
σκόντων δὲ τῶν στρατηγῶν, ὅτι ἐστράτευσαν ἐπὶ βασιλείᾳ σὺν
Κύρω, τὰ αὐτὰ πεποιηκῶς ἐκ ἀπίθανε· μετὰ δὲ τὸν τῶν
ἄλλων

ἄλλων θάνατον στρατηγῶν, τιμωρηδαίς ὑπὸ βασιλείῳ ἀπέ-
θαιεν, ἔχ ὡσαύτῃ Κλέαρχος καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ δαποτμηθέν-
τες τὰς κεφαλὰς· (ὡσαύτῃ κάλλιπος θανάτων εἶδοκε εἶναι)
ἀλλὰ ζῶν αἰκιδαίς ἐναντῶν, ὡς ποτηρὸς, λέγεται τελευτῆς
τυχίῳ.

Λγίας δὲ ὁ Ἀρκάς, καὶ Σωκράτης ὁ Ἀχαιοὺς καὶ τέτω ἀπε-
θανέτι· τέτων δὲ εἰδαίς ἔθ' ὡς ἐν πολέμῳ κακῶν κατεγίλα,
ἔτ' ἐς φιλίαν αὐτὺς ἐμίμφοτο. Ἱεῖλω τε ἄμφω ἀμφὶ τετρα-
ράκοντα ἔτη δαποτῆ γινεῖς.

F I N I S

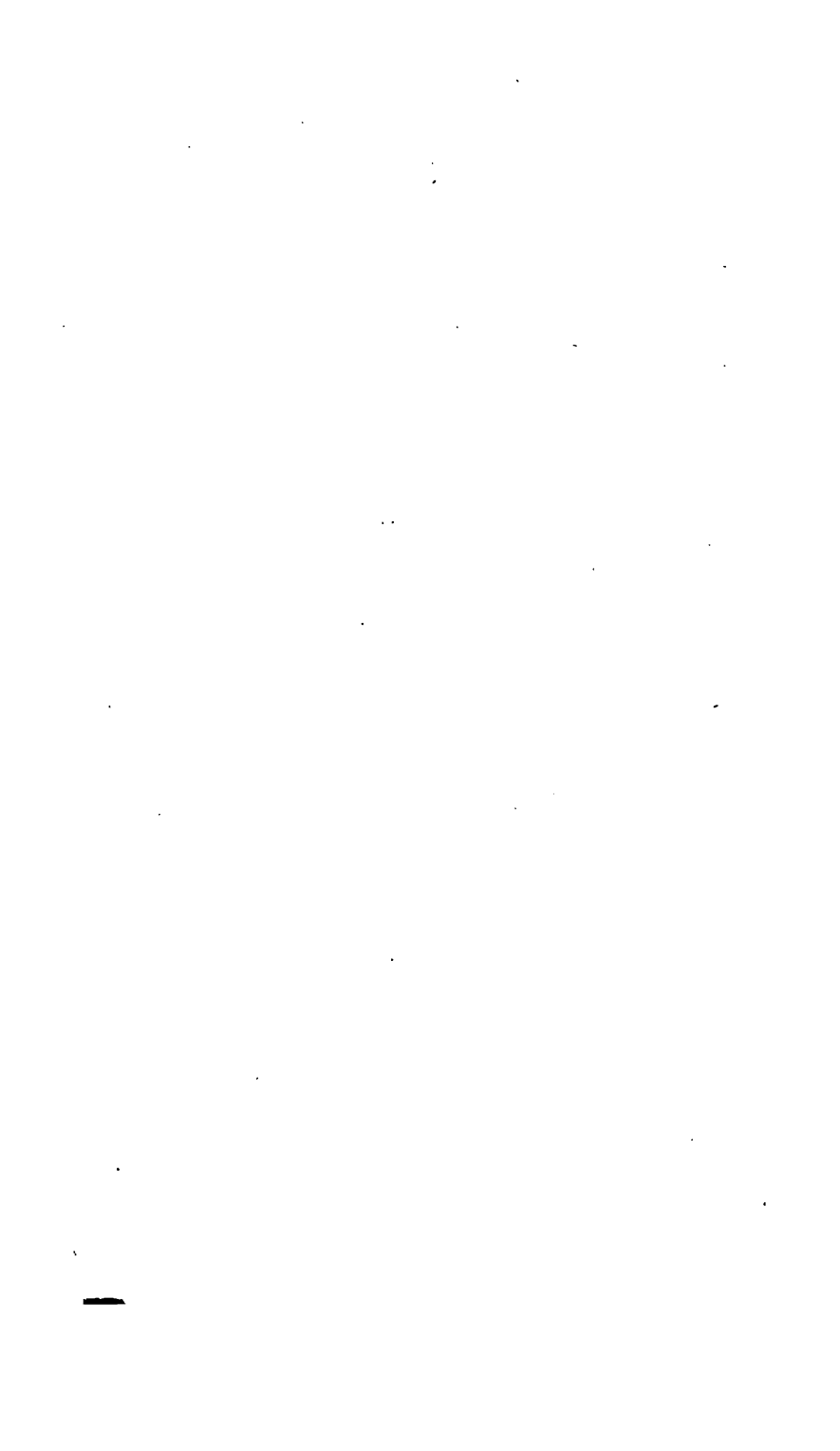
EXCERPTORUM EX HISTORICIS.

COLLECTANEA GRÆCA.

T O M I P R I O R I S

P A R S S E C U N D A.

EXCERPTA EX ORATORIBUS.

I.

· E X L Y S I A .

[Juxta Edit. JOAN. JAC. REISKI. LIP. 1772. 8vo.]

LYSIS—*subtilis atque elegans, et quo nihil, si oratori satis sit docere, quæras perfectius. Nihil enim est inane, nihil arcessitum: puro tamen fonti quam magno flumini propior.* QUINT. X. I.

· Λ Τ Σ Ι Ο Υ

Κ Α Τ Α

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΣ, ΤΟΥ ΓΕΝΟΜΕΝΟΥ

ΤΩΝ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ,

ΟΝ ΑΥΤΟΣ ΕΙΠΕ ΛΥΣΙΑΣ.

Ὅκ ἀρεσθαι μοι δοκῆ ἀπορρῆ ἵνα, ἃ ἀνδρῆς δικασαί, τῆς κατηγορίας, ἀλλὰ παύσασθ λίγοντι. τειαῦτα, αὐτοῖς, τὸ μέγεθος, κ) τοσαῦτα τὸ πλῆθος, ἀργασαι, ὡς μήτ' αὖ ψευδομένοι δεινέτερα τῶν ὑπαρχόντων κατηγορήσαι, μήτε τάληδῆ βυλόμισον εἰπῆν, ἅπαντα δύνασθ. ὁ ἀλλ' ἀνάγκη ἢ τ' κατηγορρῆ ἀπεικῆν, ἢ τ' χρόνον ὑπικιπῆν. τειαντίον δέ μοι δοκῆμει πείσαισθ ἢ ἴν τῷ προτῆ χρόνῳ. προτῆρρῆ μὲν γὰρ ἴδν, τλῶ ἴχθρῆν, τῆς κατηγορρῆτας, ὑπιδῶξαι, ἢτις ἀη τ' πρὸς τῆς φέυγοντας· νυνὶ δὲ παρὰ τῶν φηγόντων χρῆ περδῶσαισθ, ἢτις ἦν αὐτοῖς πρὸς τλῶ πόλι

R

ἴχθρῆν,

ἔχθρα, ἂνδ' ὅτε τοιαῦτα ἐτόλμησαν εἰς αὐτῶν ἔξαμαρτάνειν. ἔ μόντοι ὡς ἔκ ἔχων οἰκείας ἔχθρας καὶ συμφορὰς, τὰς λόγους ποιῆμαι, ἂλλ' ὡς ἅπασιν πολλῆς ἀφρονίας ἔσης, Ἐπὲρ τῶν ἰδίων, ἢ Ἐπὲρ τῶν δημοσίων, ὀργίζεσθαι.—ἐγὼ μὲν ἔν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἔτ' ἐμαυτῆ πρόποτε, ἔτε ἀλλότρια πράγματα πράξας, νῦν ἠνάγκασμαι Ἐπὸ τῶν γενημένων τῆτε κατηγορεῖν ὡσεὶ πολλὰκις εἰς πολλῶν ἀθυμίαν καίεσθαι, μή, ἄλλ' ἔτι ἀπειρίαν, ἀναξίως καὶ ἀδυνάτως ὑπὲρ τῆ ἀδελφῆ καὶ ἐμαυτῆ ἔτι κατηγορίαν ποιήσωμαι. ὅμως δὲ παράσσομαι ὑμᾶς, ἐξ ἀρχῆς, ὡς ἂν δύνωμαι, ἔδι ἐλαχίστων διδάξαι.

Οὐμὸς πατὴρ Κίφαλος ἐπέειθε μὲν Ἐπὸ Περικλείους εἰς ταύτῳ τῶν γῆν ἀφικέσθαι· ἔτη δὲ τριάκοντα ὤκησε, καὶ ἔθενι πρόποτε, οὔτε ἠμῆς, οὔτε ἐκῆν, δικίῳ, οὔτε ἰδικασάμεθα, ἔτε ἐφύγομεν· ἂλλ' ἔτως ὠκῆμεν δημοκρατέμενοι, ὡσεὶ μήτε εἰς τὰς ἄλλους ἔξαμαρτάνειν, μήτε Ἐπὸ τῶν ἄλλων ἀδικεῖσθαι.—ἐπειδὴ δ' οἱ τριάκοντα, πονηροὶ μὲν καὶ συκοφάνται ὄντες, ἔεἰς τῶν ἀρχῶν κατέστησαν, φάσκοντες χρῆναι τῶν ἀδίκων καθαράν ποιῆσαι τῶν πόλιν, καὶ τὰς λοιπὰς πολίτας ἐπ' ἀρετῶν καὶ δικαιοσύνην τραπέσθαι· καὶ τοιαῦτα λέγοντες, ἔ τοιαῦτα ποιῆν ἐτόλμων· ὡς ἐγὼ, περὶ τῶν ἐμαυταῦ πρώτων εἰπὼν, καὶ περὶ τῶν ὑμετέρων, ἀναμῆσαι παράσσομαι.

Θίονις γὰρ καὶ Πείσων ἔλεγον, ἐν τοῖς τριάκοντα, περὶ τῶν μετοίκων, ὡς εἶεν τινες τῆ πολιτεία ἀχθόμενοι· καλλίστην ἔν εἶναι πρόφασιν—τιμωρεῖσθαι μὲν δεκῆν, τῶ δ' ἔργον χρηματίζεσθαι· ἔ πάντως δὲ τὴν μὲν πόλιν ἡμῶν τὴν ἀρχῶν δεῖσθαι χρημάτων. καὶ τὰς ἀκρόνας ἔ χαλεπῶς ἐπειθον. ἀπεκτινύναι μὲν ἔ ἀνθρώπους, ἔ περὶ ἔθενὸς ἠγῆσθαι· λαμβάνειν δὲ χρήματα, περὶ πολλὰ ἐποιῶντο· ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς δίκαια συλλαβεῖν· τῆτων δὲ δύο πένητας, ἔνα αὐτοῖς ἢ πρὸς

πρὸς τὰς ἄλλας ὑπολογία, ὡς ἐ χρημάτων ἕνεκα ταῦτα
 πείρακται, ἀλλὰ συμφέροντα τῇ πολιτείᾳ γυγνύηται
 ὡςπερ τι τῶν ἄλλων εὐλόγως ἵπεποιηκότες. Διπλαβόν-
 τες δὲ τὰς οἰκίας, ἐβάδιζον· καὶ ἐμὲ μὲν ξένος ἐσιῶντα
 κατέλαβον, οὗς ἐξελάσακτες Πείσωί με παραδίδασιν·
 οἱ δὲ ἄλλοι εἰς τὸ ἐργαστήριον ἐλθόντες, τὰ ἀνδράποδα
 ἀπεγράφοντο. ἐγὼ δὲ Πείσωνα μὲν ἠρώτων, εἰ βούλοιτό
 με σῶσαι χρήματα λαβῶν· ὁ δ' ἔφασκεν, εἰ πολλὰ εἴη.
 ἄκου οὖν, ὅτι τάλαντον ἀργυρίη ἔτοιμος εἴην δύναι. ὁ δ'
 ὤμολόγησε ταῦτα ποιήσιν. ἠπισάμην μὲν οὖν, ὅτι οὔτε
 θεοὺς οὔτε ἀνθρώπους νομίζει, ὅμως δ' ἐκ τῶν κερώντων
 εἶδεναι μοι ἀναγκαιότατον εἶναι πίσιν παρ' αὐτοῦ λαβεῖν·
 ἐπειδὴ δὲ ἄμωσιν, ἐξώλειαν ἑαυτῷ καὶ τοῖς παισὶν ἐπαρώ-
 μενος, λαβῶν τὸ τάλαντον, μὲ σῶσιν, εἰσελθὼν εἰς τὸ
 θαλάμιον τίμω κιβωτὸν ἀνοίγνυμι, Πείσων δ' αἰδόμενος
 εἰσέρχεται, καὶ ἰδὼν τὰ ἐνόντα, καλῆ τῶν ὑπηρετῶν δύο,
 καὶ τὰ ἐν τῇ κιβωτῷ λαβεῖν ἐκέλευσιν. ἔπει δὲ οὐχ ὅσον
 ὤμολογήκειν εἶχεν, ὃ ἄνδρες δικασαί, ἀλλὰ τρία τάλαν-
 τα ἀργυρίη καὶ τετρακοσίαι ἑκαζικίλων, καὶ ἑκατὸν ἑδρα-
 κῆς, καὶ φιάλας ἀργυρίη τέσσαρας, ἐδεόμην αὐτῷ ἐφοδία μοι
 δοῦναι· ὁ δ' ἀγαπήσιν με ἔφασκεν, εἰ τὸ σῶμα σώ-
 σω. ἐξίβησι δὲ μοι καὶ Πείσωνι ἑπιτυγχάνει Μηλόβιος
 τε καὶ Μησιθείδης ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου ἀπίοντες· καὶ κατα-
 λαμβάνουσι πρὸς αὐταῖς ταῖς θύραις, καὶ ἐρωτῶσιν, ὅπη
 βαδίζομεν. ὁ δ' ἔφασκεν, ἵεις τὰ τῶν ἀδελφῶν τοῦ ἐμῆ, ἵνα
 καὶ τὰ ἐν ἐκείνῃ τῇ οἰκίᾳ σκέψηται. ἐκεῖνον μὲν οὖν ἐκέ-
 λευον βαδίζειν, ἐμὲ δὲ μεθ' αὐτῶν ἀκολουθεῖν εἰς Δαμ-
 νίππου. Πείσων δὲ προσελθὼν σιγᾶν με παρεκελεύετο,
 καὶ θάρρειν, ὡς ἦξον ἐκεῖσε. καταλαμβάνομεν δὲ αὐτόθι
 Θέσπιον ἐτέρους φυλάτταντα· ὃ παραδόντες ἐμὲ πάλιν
 ὤχοντο.

ἔρχοτο. ἴεν τοιαῦτα ὅτι μοι κινδυνεύου ἰδέσθαι, ὡς τῷ γε
 Ἰσοδωραῖον ὑπερχοῦτο· ἦδη, καλέσας δὲ Δάμωνα, λέ-
 γω πρὸς αὐτὸν ταῦτα, “ Ἐπιτήδειος μὲν μοι τυχεράναι εἶναι,
 “ ἥκω δ’ αἰς τίνω σίμῳ οἰκίαν· ἀδικῶ δ’ εἶδεν χρημᾶτα δ’
 “ ἔσκε ἀποδύμμαι. σὺ οὖν πάντα πᾶσχοῦτί μοι πρὸ-
 “ θυμον παράσχε τίνω σιαπῆ δύναμιν αἰς τίνω ἱμῶν σω-
 “ τηρίαν.” ὁ δ’ ὑπέσχετο ταῦτα ποιῆσαι. ἰδέσθαι δ’
 αὐτῷ βέλτιον ἄμφι πρὸς Θεόγνην μεταδῆται· ἤγατο γὰρ
 ἄπαν ποιῆσαι αὐτὸν, ἃ τις ἀργύριον διδοίη· ἐκείνου δὲ
 Δαλεγομῆκου Θεόγνηδι, (ἔμπροσθεν γὰρ ὡς ἐτύγχεσθαι
 ὅ οἰκίας, καὶ ἦσαν ἔτι ἀμφίδυροσ ἀπ) ἰδέσθαι μοι ταυ-
 τη παρᾶδαι σφῆθαι· ἐνδυμουμῶν, ὅτι, εἰὼν μὲν λαβῶν,
 σωθήσομαι· εἰὼν δὲ λαβῶν, ἠγῶμῶν μὲν, αἰ Θεόγνης εἶη
 πεπεσμένον ὑπὸ τοῦ Δαμῶντιου χρημᾶτα λαβῶν, εἶδη
 ἦττον ἀφιδῆσθαι· αἰ δὲ μὴ, ὁμοίως Ἰσοδωραῖον· ταῦτα
 Διανοητεῖς, ἔφευγον, ἐκείνου εἶη· τῇ αὐσίμῳ θύρα τίνω
 φυλακίμῳ ποιουμένῳ· τριῶν δὲ θυρῶν οὐτῶν, ὡς ἴδαι με
 διελθῶν, ἄπασαι ἀνεωγμέναι ἔτυχον. ἀφικόμῳ δὲ
 αἰς Ἀρχίνειον τοῦ ναυκλήρου, ἐκείνου πέμπω αἰς ἄστυ, πευ-
 σόμενοι περὶ τοῦ ἀδελφοῦ. ἦκον δὲ ἔλεγμα, ὅτι Βρατοδῆ-
 νης αὐτὸν ἐν τῇ ὁδῷ λαβῶν, αἰς τὸ δεσμοκτήριον ἀπαγά-
 γοι. καὶ ἐγὼ τοιαῦτα πεπεσμένον, τ’ ὑπέσχετο νυκτὸς δι-
 πλεῦσα Μεγάραδε. Πολιμαρχῶν δὲ παρήγγαλασ οἰ-
 τριάκοντα τὸ ἐπ’ ἐκείνου ἀδισμῆδῶν παράγγελμα, πί-
 νων κῶνοι, πρὶν τίνω αἰτίας αἰπεῖν, δι’ ἦντινα ἔμελλαν
 Ἰσοδωραῖοι· οὕτω πολλῶ ἰδέσθαι κριθῆναι, καὶ ἀπολογῆ-
 σαδαι. καὶ ἐπειδὴ ἀπιφέρειτο ἐκ ταῦ δεσμοκτηρίου τεθνεῶσ,
 τριῶν ἡμῶν οἰκίῶν οὐτῶν, εἰδεμῶσ ἀασαν ἔξενιχθῆναι,
 ἀλλὰ κλίσιον μιθωσάμενοι, προσῆντο αὐτὸν. καὶ πολλῶ
 ὄντων ἱματίων, αἰτῆσι εἶδεν ἴδουσαι αἰς ταφῶν, ἀλλὰ τῶν
 φίλων ὁ μὲν ἱμέτιον, ὁ δὲ προσκεφάλαιον, ὁ δὲ ὅ, τι
 ἴκασθαι

ἕκαστος ἴσχυεν, ἰδὼν οἷς τὴν ἑκάστην ταφῶν. καὶ ἔχοντες
 μὴ ἑπτακοσίας ἀσπίδας τῶν ἡμετέρων, ἔχοντες δὲ ἀρ-
 γύριον καὶ χρυσίον τοσούτον, χαλκὸν δὲ καὶ κόσμον, καὶ ἑπι-
 τλα, καὶ ἱμάτια γυναικῶν, ὅσα ἐδιδάκτοτε ἕστον κτή-
 σαθ, καὶ ἀνδράποδα ἄκοι καὶ ἑκατὸν (ὣν τὰ μὲν βέλ-
 τινα ἔλαβον, τὰ δὲ λοιπὰ οἷς τὸ δημόσιον ἀπὶδδασαν)
 οἷς τοσαύτῳ ἀπλοσίαν καὶ ἀίχρῳκίρδσαν ἀφίκοντο, καὶ τοῦ
 πρέπου τοῦ αὐτῶν ἀπόδοξιν ἰκοίσαντο. τῆς γὰρ Πολε-
 μάρχης γυναικὸς χρυσῆς ἐλικτήρας, ἧς ἔχουσα ἰτύγχανεν,
 ὅτε τοπρῶτον ἤλθην οἷς τὴν οἰκίαν, Μπαλβίος ἐκ τῶν
 ἄτων ἐξήλειτο. καὶ ἐδὲ κατὰ τὸ ἐλάχιστον μέρος ἑσίας
 ἐλείου παρ' αὐτῶν ἰτυγχάνομεν, ἄλλ' οὕτως οἷς ἡμᾶς,
 ἅψ' τὰ χρήματα, ἐξημάρτανον, ὥσπερ ἂν ἔτιροσι μεγά-
 λην ἀδικημάτων ἔργην ἔχοντες. ἐ τέτων ἀξίεις γι ὄντας
 τῆ πόλις· ἀλλὰ πάσας τὰς ἑχορηγίας χορηγήσαντας,
 πολλὰς δ' ἐσφορὰς ἐσπειγόντας, κοσμίως δ' ἡμᾶς αὐ-
 τοὺς παρήχοντας, καὶ πᾶν τὸ προσαττέμενον ποιῶντας,
 ἐχθρὸν δ' οὐδένα κεκτημένους, πολλὰς δ' Ἀθιωμαίων ἐκ τῶν
 πολεμίων λυσαμένους, τοιούτων ἤξίωσαν. οὐχ ὁμοίως με-
 τοικεῦντας, ὥσπερ αὐτοὶ ἐπολιτεύοντο. οὗτοι γὰρ πολλὰς
 μὲν τῶν πολιτῶν οἷς τὰς πολεμίας ἐξήλασαν, πολλοὺς δ'
 ἀδίκως ἀποκτείναντες, ἀτάφους ἐποίησαν· πολλοὺς δ' ὀπι-
 τίμους ὄντας, ἀτίμους τῆς πόλιος κατέστησαν· πολλῶν δὲ
 θυγατέρας μελλύσας ἐκδίδοσθ, ἐκώλυσαν. καὶ οἷς τοσούτον
 οἷσι τόλμης ἀφίγμῆνοι, ὡδ' ἤκουσιν ἀπολογησόμενοι, καὶ
 λέγῃσιν, ὡς οὐδὲν κακὸν οὐδ' ἀίχρῳν ἐργασμῆνοι οἷσιν·
 ἐγὼ δ' ἐβελόμενον ἂν αὐτοὺς ἀληθῆ λέγην. ἄμετῆν γὰρ
 ἂν καὶ ἐμοὶ τοῖτε τὰ γὰρ οὐκ ἐλάχιστον μέρος. νῦν δὲ
 ἔτι πρὸς τὴν πόλιν αὐτοῖς τοιαῦτα ὑπάρχει, ἔτι πρὸς
 ἐμὴ. τὸν ἀδελφὸν γὰρ μου (ὥσπερ καὶ πρότερον ἔπον)

Ερατοδίτης

Ερατοθένης ἀπέκτεινεν, ἕτε αὐτὸς ἰδίᾳ ἀδικέμενος, ἕτε
 εἰς τὴν πόλιν ὄρων ἑξαμαρτάνοντα, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῆ πα-
 ρανομίᾳ προθύμως ἐξυπηρετῶν. — ἀναβιβασάμενος δ'
 αὐτὸν βέλομαι ἱεῖσαι, ἃ ἄνδρες δικασαί. τοιαύτῳ γὰρ
 γνώμῃ ἔχω ἔπι μὲν τῇ τέτου ὠφελείᾳ καὶ πρὸς ἕτερον
 πρὸς τούτου ἀβλέγεσθαι ἀσπίδες εἶναι νομίζω, ἔπι δὲ τῇ
 τούτου βλάβῃ, καὶ πρὸς αὐτὸν τούτον, ὅσιον καὶ εὐσεβές. —
 ἀνάβηθι ἔν μοι καὶ ἀποκρίναι, εἴ τι ἄν σε ἐρωτῶ. — Ἀπή-
 γαγες Πολέμαρχον ἢ ἔ; — Τὰ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων προσ-
 ταχθέντα δεδιώς ἐποίησεν. — Ἡδὲ δ' ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, ὅτε
 οἱ λόγοι ἐγένοντο πρὸς ἡμῶν; — Ἦν. — Πότερον συνηγόρευες
 τοῖς κελεύουσιν ὑποκτεῖναι, ἢ ἀντέλεγες; — Ἀντέλεγον. — Ἰνα
 ὑποθάνωμεν; — Ἰνα μὴ ὑποθάνητε. — Ἡγέμενος ἡμᾶς ἀδι-
 κα πάχην ἢ δίκαια; — Ἀδίκαια. — Εἴτ', ἃ χετλιώτατε
 πάντων, ἀντέλεγες μὲν, ἵνα σώσῃς, συνελάμβανες δὲ,
 ἵνα ὑποκτείνῃς; καὶ ὅτε μὲν τὸ πλῆθος ἦν ὑμῶν κύριον
 τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας, ἀντιλέγειν φῆς τοῖς βελομένοις
 ἡμᾶς ἀπολέσαι· ἐπειδὴ δὲ ἔπι σοὶ μόνῳ ἐγένετο καὶ σώσαι
 Πολέμαρχον καὶ μὴ, εἰς τὸ δεσποτήριον ἀπήγαγες;
 ἢ ἔστι ὅτι μὲν, ὡς φῆς, ἀντειπῶν, οὐδὲν ὠφέλησας, ἀξιοῖς
 χρεσὸς νομίζεσθαι· ὅτι δὲ συλλαβῶν ἀπέκτεινας, οὐκ
 εἶμι ἐμοὶ καὶ τουτοισὶ δοῦναι δίκην; Καὶ μὴ οὐδὲ τούτο
 εἰκὸς αὐτῷ πιγεύειν, (ἔπερ ἀληθῆ λέγει, φάσκων ἀν-
 τειπῶν) ὡς αὐτῷ προσετάχθη. ἔ γὰρ δὴ που ἐν τοῖς
 μετοίκῳις πίσιν παρ' αὐτοῦ ἐλάμβανον. ⁴ ἔπειτα τῷ
 ἦσσαν εἰκὸς ἦν προσεταχθῆναι, ἢ ὅσις ἀντειπῶν γε ἐτύγ-
 χανεν, καὶ γνώμῳ ὑποδεδειγμένῳ; τίνα γὰρ εἰκὸς ἦν
 ἦττον ταῦτα ὑπηρετῆσαι, ἢ τὸν ἀντειπόντα οἷς ἐκῆνοι
 ἐβούλοντο πραχθῆναι; ἔτι δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις Ἀθῶναι-
 οἷς ἰκανῆ μοι δοκῆ πρόφασις εἶναι τῶν γεγενημένων, εἰς
 τοὺς

τοὺς τριάκοντα ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν· αὐτοὺς δὲ τοὺς
 τριάκοντα, ἂν εἰς σφᾶς αὐτοὺς ἀναφέρωσι, πῶς ὑμᾶς
 αἰὶς ἀποδέχεται; εἰ μὴ ᾗ τις ἐν τῇ πόλει ἀρχὴ ἰχθυ-
 ροτέρα αὐτῆς, ὑφ' ἧς αὐτῆ προσετάττετο παρὰ τὸ δίκαιον
 ἀνδρώπας ἀπολαύειν, ἴσως ἂν οἰκίως αὐτῆ συγγνώμην
 ἔχετε· νῦν δὲ παρὰ τῆ ποτε καὶ λήψατε δίκην, ἅπῃ
 ἐξέσαι τοῖς τριάκοντα λέγειν, ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν τριάκοντα
 προσαχθέντα ἴποιον;—* καὶ μηδὲν δὴ ἔκ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀλλ'
 ἐν τῇ ὁδῷ σώζοντα αὐτὸν, καὶ τὰ τέτοις ἐψηφισμένα, οὐ
 συλλαβῶν ἀπήγαγεν.— ὑμῖς δὲ πάντες ὀργίζεσθε, ὅσοι εἰς
 τὰς οἰκίας ἦλθον τὰς ὑμετέρας, ζήτησιν ποιῶμενοι ἢ ὑμῶν
 ἢ τῶν ὑμετέρων τιός. καίτοι εἰ χρεὶ τέτοις, ἀλλὰ τὴν ἰαυτῶν
 σωτηρίαν ἐτίρρως ἀπολίεσσι, συγγνώμην ἔχον, ἐκάνοις ἂν
 δικαιότερον ἔχοιτε. κίνδυνος ᾗ ἦν πεμφθεῖσι, μὴ ἐλθεῖν,
 καὶ καταλαβούσιν ἐξάρνοις γενέσθαι. τῷ δὲ Ερατοδίῳ ἐξῆν
 εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἀπήνησεν· ἔπειτα, ὅτι ἔκ οἶδεν. ταῦτα
 γὰρ ἔτε ἐλεγchon, ἔτε βάσανον ἔχεν· ὥσε μὴ ὑπὸ τῶν
 ἰχθυῶν βελομένων οἶόν τε εἶναι ἐξελεγχθῆναι.— χρεὶν δὲ σε,
 ὦ Ερατόδιε, ἅπῃ ἦθα χρησός, πολὺ μᾶλλον τοῖς μέλ-
 λουσι ἀδίκως ἀποθανεῖσθαι μίλυτλιν γενέσθαι, ἢ τὸς ἀδίκως
 ἀπολεμίνους συλλαμβάνειν. νῦν δὲ σου τὰ ἔργα φανερὰ
 γιγνέσθαι οὐχ ὡς ἀνωμένου, ἀλλ' ὡς ἠδομῆου τοῖς γιγνο-
 μένοις, ὥσε τέσδε, ἐκ τῶν ἔργων, χρεὶ μᾶλλον, ἢ ἐκ τῶν
 λόγων, τὴν ψῆφον φέρειν, ἃ ἴσασι γεγενημένα, τῶν τότε
 λεγομένων τεκμήρια λαμβάνοντας, ἔπειθ' ἐμάρτυρας περὶ
 αὐτῶν οὐχ οἶόν τε παραχέσθαι. εἰ ᾗ μόνον ἡμῖν παρῆναι
 ἔκ ἐξῆν, ἀλλ' ἐπὶ παρ' αὐτοῖς εἶναι, ὥσε ἐπὶ τέτοις ἐστὶ,
 πάντα

* Lege—καὶ μὲν δὴ ἔκ ἐν τῇ οἰκίᾳ, κατὰ τὰ τέτοις ἐψηφισμένα,
 ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ σώζοντα αὐτὸν, συλλαβῶν ἀπήγαγεν.—Vide notam.

πάντα τὰ κακὰ ἰσχυρασμῶσι τὴν πόλιν, πάντα τὰ γὰρ δὴ
 περὶ αὐτῶν λέγασθαι. τῆτο μόντοι εἰ φεύγω, ἀλλ' ὁμολογῶ
 σοι, αἰ βάλαι, αὐτακτῶν. θαυμάζω δὲ, τί ἂν ποτε ποιή-
 σαις συνακτῶν, ὁπότε ἀντιπειθὺ φάσκω, ἀπέκτεινας Πολέ-
 μαρχον. φέρε δὲ, τί ἂν εἰ καὶ ἀδελφοὶ ὄντες ἐτύχησε αὐτῷ,
 ἢ καὶ υἱεῖς, ἀποψήφισαδι; δεῖ γὰρ, ἢ ἄνδρες δικασταί, Ερα-
 τοδείην δυοῖν θάτερον ἀποδειξαι, ἢ ὡς ἐκ ἀπύργου αὐτὸν,
 ἢ ὡς δικαίως τῶτ' ἔπραξεν. ἔτ' οὖν δὲ ὁμολόγησεν ἀδίκως
 συλλαβεῖν, ὡς ῥαδίαν ὑμῖν τὴν ἀποψήφισιν περὶ αὐτῶ πε-
 ποίηκε. καὶ μὲν δὴ πολλοὶ καὶ τῶν ἀγῶν καὶ τῶν ξένων ἦσαν,
 ἀσέμιοι, τίνα γνώμη περὶ τέτων ἔχετε. ὡς οἱ μὲν ἡμέτεροι
 ὄντες πολῖται, μάθουσις ἀπίστω, ὅτι ἢ δίκην δάσωσι, ὡς ἂν
 ἐξαμάρτυσιν, ἢ πράξαντες μὲν ἂν ἐφίονται; τύραννοι τῆς
 πόλιος ἴσονται, δυστυχίσαντες δὲ, τὸ ἴσον ὑμῖν ἔχουσι.
 ὅσοι δὲ ξένοι ἠπλημοῦσι, ἄσων), πότερον ἀδίκως τὰς τριά-
 κοντα ἐκκρυπτεσιν ἐκ τῶν πόλιων, ἢ δικαίως. εἰ γὰρ δὲ
 αὐτοὶ οἱ κακῶς πισυνδότες, λαβόντες ἀφήσασιν, ἦ καὶ σφῶς
 αὐτὲς ἠγήσονται πειρήγας ὑπὲρ ὑμῶν τερομήνας. ἔκκεν δαι-
 ον, εἰ τὰς μὲν κρατηγὰς, εἰ ἐνίκων ναυμαχεῖντες, ὅτι ἀπὸ
 χειμῶνα ἐχ' οἰοί τ' ἴφασαι ἄσαι τὰς ἐκ τῆς θαλάττης
 ἀνελίξαι, θανάτῳ ἐξημιώσατε, ἠγέμενοι χεῖναι τῆ τῶν
 τεθνηότων ἀρετῇ παρ' ἐμείνων δίκην λαβεῖν. τούτους δὲ δὴ,
 οἱ ἰδιῶται μὲν ὄντες, καθόσον ἐδύνατο, ἔποιήσαν ἠθληθῆσαι
 ναυμαχεῖντας, ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, ὁμο-
 λογῶσιν ἐκόντες πολλοὺς τῶν πολιτῶν ἀκρίτες δόστικτι-
 νύσαι.—ἐκ ἄρα χρὴ αὐτὰς καὶ τὰς παῖδας ὑφ' ὑμῶν ταῖς
 ἐσχάταις ζημίαις κολάζεσθαι; Εγὼ τοίνυν, ἢ ἄνδρες δικασταί,
 ἤξιον ἰκανὰ ἕναι τὰ κατηγορημένα· μέχρι γὰρ τούτου
 νομίζω χεῖναι κατηγορεῖν, ἕως ἂν θανάτῳ δόξη τῶ φεύ-
 γοντι βῆμα ἀργάσθαι· ταύτην γὰρ ἐσχάτην δίκην δυνάμεθα
 παρ'

παρ' αὐτῶν λαβεῖν· ὡς' ἐκ οἴδ', ὃ, τι δᾷ πολλὰ κατηγορεῖν
 ποιῶτων ἀνδρῶν, οἳ ἐδ', Ἐπερ' ἐνὸς ἐκάστω τῶν πεπραγμῶν
 δις ἀποθανώλεις, ἵ δίκην δέναι δύναιεν' ἄν. ἕ γὰρ δὴ ἐδὲ τῆτο
 αὐτῶν προσήκει ποιῆσαι, ὅπερ ἐν τῆδε τῇ πόλει εἰδισμῶν
 ἐσίν· πρὸς μὲν τὰ κατηγορούμενα μηδὲν ἄπολογησᾶν, ἵ περὶ
 δὲ σφῶν αὐτῶν ἕτερα λέγοντες ἐνίοτε ἐξαπατῶσιν, ὑμῖν ἄπο-
 θανῶντες, ὡς στρατιῶται ἀγαθοί εἰσι, ἢ ὡς πολλὰς τῶν
 πολεμίων ναῦς ἔλαβον τριηραρχήσαντες, ἢ πόλεις, πο-
 λεμίας ἕσας, φίλας ἱκοίησαν. ἔπει—κελεύετε αὐτὸν ἄπο-
 θᾶξαι, ὅπως τούτους τῶν πολεμίων ἀπέκταναν, ὅσους τῶν
 πολιτῶν· ἢ ναῦς ὅπου τσαύτας ἔλαβον, ὅσας αὐτοὶ
 παρέδωκαν· ἢ πόλιν ἣντινα τοιαύτῳ προσεκτέσαντο,
 οἷαν τῶν ἡμετέρων κατεδουλώσαντο. ἄλλα γὰρ ὅπλα
 τῶν πολεμίων ἐσκούλευσαν, ὅσαπερ ὑμῶν ἀφείλοντο; ἀλ-
 λά τέχνη τοιαῦτα ἔλον, οἷα τῆς ἑαυτῶν πατρίδος κα-
 τέσκαψαν; οἷτινες καὶ τὰ πρὸ τῶν Ἀττικῶν φρουρία
 καθεῖλον, καὶ ὑμῖν ἐδήλωσαν, ὅτι ἐδὲ τὸν Περικλῆα Λα-
 κεδαιμονίων προσαπτόντων πρὸς αὐτὸν, ἄλλ' οἷς αὐτοῖς
 τῶν ἀρχῶν ἕτω βεβαιοτέραν ἐνόμιζον εἶναι. πολλάκις
 οὖν ἰθαύμασα τῆς τόλμης τῶν λεγόντων Ἐπερ' αὐτῶν·
 πῶν ὅταν ἐνθυμηθῶ, ὅτι τῶν αὐτῶν ἐσιν, αὐτούς τε
 πάντα τὰ κακὰ ἐργάζεσθαι, καὶ τοὺς τοιοῦτους ἐπαινεῖν. ἕ
 γὰρ οὖν πρῶτον τῶ ἡμετέρῳ πλήθει τὰ ἐναντία ἐπραξεν,
 ἀλλὰ καὶ ὅτι τῶν τετρακοσίων ἐν τῶ στρατοπέδῳ ὀλιγαρχίαν
 καθίστας, ἔφευγεν ἐξ Ἑλλησπόντου τριηραρχῶν κα-
 ταλιπῶν τὴν ναῦν, καὶ Ἰατροκλέες, καὶ ἑτέρων, ὡν τὰ ὀνόματα
 ἐδὲν δεόμεναι λέγειν. ἀφικόμενοι δὲ δεῦρο, ταυανίαι τοῖς βε-
 λομένοις δημοκρατίαν εἶναι ἐπραττεν. καὶ τῶν μάρτυρας
 ὑμῖν παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Τὸν μὲν τοίνυν μεταξὺ βίου αὐτῆ παρήσω· ἰσχυρὰ δὲ ἡ ναυμαχία, καὶ ἡ συμφορὰ τῆ πόλει ἐγένετο, δημοκρατίας ἔτι ἔσσης, ὅθεν τ' εὐσεως ἤρξαν, πέντε ἄνδρες ἰφορροὶ κατέστησαν ὑπὸ τῶν καλεσμένων ἰταίρων, συναγωγῆς μὲν τῶν πολιτῶν, ἄρχοντες δὲ τῶν συνωμοτῶν, ἐναντία δὲ τῶ ὑμετέρῃ πλήθει πράττοντες· ὧν Ερατοδίνης καὶ Κριτίας ἦσαν. ἔτι δὲ φυλάρχες τε ἐπὶ ταῖς φυλακαῖς κατέστησαν, καὶ ὅ, τι θεοὶ χειροτονῶσιν καὶ ἔτινας χρῆ ἄρχαν παρήγγειλον, καὶ ὅ τι ἄλλο πράττειν βέλοιντο, κύριοι ἦσαν. ἔτις ἔχ ὑπὸ τῶν πολεμίων μόνου, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τέτων, πολιτῶν ὄντων, ἔπιβελεύεσθε, ὅπως μὴτ' ἀγαθὸν μηδὲν ψηφίσιδε, πολλῶν τε ἰουδαῖς ἴσασθε. τῆτο γὰρ καὶ ἠπίσαντο, ὅτι, ἄλλως μὲν, ἔχ ὅσοι τε ἴσονται περὶ ψυδαῖς, κακῶς δὲ πραττότων, δυησονται· καὶ ὑμᾶς ἠγῶντο, τῶν παρόντων κακῶν ἐπιδυμῶντας ἀπαλλαγῆναι, περὶ τῶν μελλόντων ἐκ ἐνδυμῶσεσθ. ὡς τοίνυν τῶν ἰφορρῶν ἐγένετο, μάρτυρας ὑμῖν παρῆξομαι, καὶ τὰς τότε συμπράττοντας, (καὶ γὰρ ἂν δυναίμην) ἀλλὰ τὰς αὐτῆ Ερατοδίνης ἀκέσαντας· καίτοι εἰ ἰσωφρόνουν, κατεμαρτύρουν ἂν αὐτῶν· καὶ τὰς διδασκάλους τῶν σφετέρων ἀμαρτημάτων σφόδρα ἂν ἐκόλαζον, καὶ τὰς ὄρκους, εἰ ἰσωφρόνουν, ἐκ ἂν ἐπὶ μὲν τοῖς τῶν πολιτῶν κακοῖς πρὸς ἐνομίζον, ὅτι δὲ τοῖς τῆς πόλεως ἀγαθοῖς ῥαδίως παρέβαινον. πρὸς μὲν ἔν τῆτω τὸσαῦτα λέγω. τὰς δὲ μάρτυρας μοι κάλει. καὶ ὑμᾶς ἀνάβητε. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε. τὸ δὲ τελευταῖον εἰς τῆν ἀρχὴν κατασας, ἀγαθῆ μὲν ἔδενός μετέχεν, ἄλλων δὲ πολλῶν· καίτοι ἔπερ ἦν ἀνὴρ ἀγαθός, ἐχρῆν ἂν πρῶτον μὲν μὴ παρανόμως ἄρχαν, ἔπειτα τῆ βελῆ μισυτῆν γίνεσθ περὶ τῶν εἰσαγγελιῶν ἀπασῶν, ὅτι ψευθεῖς εἶν· — καὶ Βάτραχου καὶ Αἰχυλίδης καὶ ταλῆθῆ μισυ-

εἶν,

εσίν, ἀλλὰ ταύτην ὑπὸ τῶν τριάκοντα πλαδίοντα εἰσαγ-
 γέλλεσι, συγκείμενα ἐπὶ τῇ τῶν πολιτῶν βλάβῃ. καὶ μὲν
 δὴ, ὡς ἄνδρες δικασαὶ, ὅσοι κακόνοι ἦσαν τῷ ὑμετέρῳ πλῆθει,
 εἶεν ἔλαττον ἄχου σιωπῶντες. ἴτεροι γὰρ ἦσαν οἱ λέγοντες
 καὶ πράττοντες, ὧν ἔχ οἶόν τ' ἦν μείζω κακὰ ἡμῶν τῇ πό-
 λει. ἐπόσοι δ' εὖνοι φασὶν εἶναι, πῶς ἐκ ἐνταῦθα ἴδειξαν,
 αὐτοὶ τε τὰ βέλτερα λέγοντες, καὶ τὰς ἐξαμαρτάνοντας ἄσο-
 τρίποιους; ἴσως δ' αὖ ἔχοι ἄπαν, ὅτι ἰδεδόικα, (καὶ ὑμῶν
 τῆτο εἰσὶς ἰκανὸν ἔσται) ὅπως τι μὴ φανήσεται ἐν τῷ λόγῳ
 τοῖς τριάκοντα ἐναντιούμενοι. ἂν δὲ μὴ, ἐνταυθοῖ δὴλ-
 ῶται, ὅτι ἐκείνῳ τε αὐτῷ ἤρεσκε, καὶ τοσοῦτον εἰδέναιτο,
 ὡς ἐναντιούμενοι μηδὲν κακὸν παθεῖν ὑπὸ αὐτῶν. χρῆν
 δ' αὐτὸν ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ταύτῃ τῶν προ-
 θυμίας ἔχειν, ἀλλὰ μὴ ὑπὲρ Θηραμένων, ὅς εἰς ὑμᾶς πολ-
 λά ἐξήμαρτεν. ἀλλ' ἔτι τῶν μὲν πόλιν ἐχθρὰν ἐνόμι-
 ζεν εἶναι, τὰς δ' ὑμετέρας ἐχθρούς, φίλους. ὡς ἀμφοτέρω
 ταῦτα ἐγὼ πολλοῖς τεκμηρίοις παραστήσω, καὶ τὰς πρὸς ἀλ-
 λάλους διαφορὰς ἐχ ὑπὲρ ὑμῶν, ἀλλ' ὑπὲρ ἑαυτῶν γινο-
 μένας, ἐπότερσί μοι ταῦτα πράξεσι, καὶ τ' πόλει ἄρξεσι.
 καὶ γὰρ εἰ ὑπὲρ τῶν ἀδικημένων ἐσασίαζον, πᾶ κάλλιον αὖ
 ἢ ἀνδρὶ ἄρχοντι, ἢ Ἐρασυβέλε Φυλίῳ κατεληφίτο, ὅ-
 τότε ἐπιδείξασθαι τῶν αὐτῶν συνουσίαν; ὁ δ' ἀντὶ τῆ ἐπαγ-
 γέλασθαι τι ἢ πράξαι ἀγαθὸν πρὸς τὰς ἐπὶ Φυλῇ, ἐλθὼν,
 μὲν τῶν συναρχόντων, εἰς Σαλαμίνα καὶ Ελευσίναδε, τρια-
 κοσίς τῶν πολιτῶν ἀπήγαγμ εἰς τὸ δεσμωτήριον, καὶ μῆν
 ψήφῳ αὐτῶν ἀπάντων θάνατον ἑκατεψηφίσατο. ἰκεδὴ δὲ
 εἰς τὸν Περραιῶν ἦλθομεν, καὶ αἱ ταραχαὶ γενησήμεναι
 ἦσαν, καὶ περὶ τῶν Διαλλαγῶν οἱ λόγοι ἐγίνοντο, πολλὰς
 ἐκάτεροι ἐλπίδας ἔχομεν πρὸς ἀλλήλους ἔσεσθαι ὡς ἀμ-
 φότεροι ἔδοξαν. οἱ μὲν γὰρ ἐκ Περραιῶν, κρείττους ὄν-

τες, ἤασαν αὐτὰς ἀπελθεῖν· οἱ δὲ εἰς τὸ ἄστυ ἐλθόντες, πρὸς μὲν τριάκοντα ἐξέβαλον, πλὴν Φείδων^Θ καὶ Ερατοδίνας, ἄρχοντας δὲ τὰς ἐκείνοις ἐχθίστους ἔηλοντο, ἠγούμενοι δικαίως ἀνὲρ τῶν αὐτῶν τοὺς τε τριάκοντα μισθοῦ καὶ τὰς ἐν Πειραιεῖ φιλοῦσθαι. τῶν τοίνυν Φείδων ὁ τῶν τριάκοντα ἠγούμενος, καὶ Ἰπποκλῆς, καὶ Ἐπιχάρης ὁ Λαμπρῆς, καὶ Ἴτεροι οἱ δοκῶντες εἶναι ἐναντιώτατοι Χαρικλῆ καὶ Κριτία καὶ τῇ ἐκείνων ἑταιρεία, ἐπειδὴ αὐτὶς εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, πολὺ μᾶλλον γάσιν καὶ πόλεμον ἐπὶ τὰς ἐν Πειραιεῖ ἢ τοῖς ἐξ ἄστυ^Θ ἐποίησαν. ἦ καὶ φανερώς ἐπεδείξαντο, ὅτι ἐχθρὸν τῶν ἐν Πειραιεῖ, ἐθ' ὑπὲρ τῶν ἀδίκως ἀποδεδειμένων ἐσασίαζον, ἐθ' οἱ τεθνηότες αὐτὰς ἐλύπην, ἐθ' οἱ μέλλοντες ἀποθανῆσθαι· ἀλλ' οἱ μᾶλλον δυνάμενοι, καὶ θαῶσον πλεῖντες. λαβόντες γὰρ τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πόλιν, ἀμφοτέρους ἐπολέμην, τοῖς τε τριάκοντα, πάντα κακὰ ἐργασμένοις, καὶ ὑμῖν πάντα κακὰ πεπονθόσι· καίτοι τῆτο πᾶσι δῆλον ἦν, ὅτι, εἰ μὲν ἐκεῖνοι δικαίως ἐφευγον, ὑμεῖς ἀδίκως· εἰ δ' ὑμεῖς ἀδίκως, οἱ τριάκοντα δικαίως· ἐ γὰρ δι' ἑτέρων ἔργων αἰτίαν λαβόντες ἐκ τῆ πόλεως ἐξέπεσον, ἀλλὰ τῶν ὥστε σφόδρα χρὴ ὀργίζεσθαι, ὅτι Φείδων αἰρεθείς ὑμᾶς ἀλλάξαι καὶ καταγαγεῖν, τῶν αὐτῶν ἔργων Ερατοδίνας μετεῖχε· καὶ τῇ αὐτῇ γνώμῃ τοὺς μὲν κρείττους αὐτῶν δι' ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν ἔτοιμοι^Θ ἦν, ὑμῖν δὲ ἀδίκως φεύγεσθαι ἐκ ἠθέλησεν ἀποδῆναι τὴν πόλιν· ἀλλ' ἐλθὼν εἰς Λακεδαίμονα, ἐπειδὴν αὐτὰς στρατεύεσθαι· ἀββάλλων, ὅτι Βοιωτῶν ἢ πόλις εἶσαι, καὶ ἄλλα λέγων, οἷς ᾤετο πείσθαι μάλιστα. ἐ δυνάμενοι^Θ δὲ τῶν τυχεῖν, ἢτε καὶ τῶν ἱερῶν ἐμποδῶν ὄντων, ἢτε καὶ αὐτῶν ἐ βηλομένων, ἑκατὸν τάλαντα ἐδανίσασατο, ἵνα ἔχη ἐπικέρως μισθοῦ. καὶ Λύσανδρον ἄρχοντα ἠτήσαντο, εὐνέσασθαι μὲν ὄντα τῇ ὀλιγαρχίᾳ, κακονέ-

γατον δὲ τῆ πόλει· μισῶντα δὲ μάλιγα τὺς ἐν Πειραιῷ.
 μιθωσάμενοι δὲ πάντας ἀνθρώπους ἐπ' ὀλίθρῳ τῆ πόλεως,
 καὶ πόλεις ἐπάγοντες, καὶ τελευτῶντες Λακεδαιμονίους, καὶ
 τῶν συμμάχων ὀπόσους ἐδύνατο πῆσαι, οὐκ Ἀλλὰξαι,
 ἀλλ' ὀπολίσαι παρεσκευάζοντο τὴν πόλιν· ἢ μὴ δὲ
 ἀνδρας ἀγαθούς, οἷς ὑμεῖς δηλώσατε παρὰ τῶν ἐχ-
 θρῶν δίκην λαβόντες, ὅτι καὶ ἐκείνοις χάριν ὀποδώσετε.
 ταῦτα δὲ ἐπίσασθε μὲν καὶ αὐτοὶ, καὶ οἷδ', ὅτι ἐ δεῖ μάρ-
 τυρας παραχθῆναι· ὅμως δ' ἐγὼ τε γὰρ δέομαι ἀναπαύ-
 σαθαι, ὑμῶν τ' ἐνίοις ἡθιον, ὡς πλείστον, τοὺς αὐτοὺς λόγους
 ἀκέναν. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Φέρε δὲ καὶ περὶ Θηραμένους ὡς δύνωμαι ὅτι βρα-
 χυτάτων διδάξω. Δέομαι δ' ὑμῶν ἀκούσαι ὑπὲρ τ'
 ἱμαντῆ καὶ τῆ πόλεως· καὶ μηδενὶ τῆτο παραση, ὡς Ερα-
 τοδίνους κινδυνεύοντ', Θηραμένους κατηγορῶ. πυνθα-
 νομαι γὰρ ταῦτα ὀπολογῆσαθαι αὐτὸν, ὅτι ἐκείνοις φί-
 λῳ ἦν, καὶ τῶν αὐτῶν ἔργων μετῆχε. καίτοι σφόδρ'
 ἂν αὐτὸν οἶμαι μὲν Θεμισοκλέους πολιτευόμενον, πρῶσ-
 ποιῆσαθαι πράττειν ὅπως οἰκοδομηθήσεται τὰ τείχη. ὀπότε
 καὶ μὲν Θηραμένους, ὅπως καθαιρεθήσεται. ἢ γὰρ μοι δο-
 κοῦσιν ἴσων ἀξιοὶ γενηθῆναι. ὁ μὲν γὰρ Λακεδαιμονίων
 ἀκόντων ὀκοδόμησεν αὐτὰ, ἔτ' δὲ, τοὺς πολίτας ἐξαπα-
 τήσας, καθεῖλε. ὀφείδῃσεν ἔν τῆ πόλει τῆναντίον ἢ ὡς
 ἐκίς ἦν. ὀξίον μὲν γὰρ καὶ τοὺς φίλους τοῦ Θηραμένους
 πρῶσπολωλέναι, πλὴν ἔστι τις ὀέτύχανεν ἐκίνην τῆναντία
 πράττων. νῦν δὲ ὀρῶ τὰς τε ὀπολογίας εἰς ἐκείνον ἀναφι-
 ρομένης, τοὺς τ' ἐκίνην συνόντας τιμᾶσαθαι πειρωμένους, ὀππερ
 πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίες, ἀλλ' οὐ μεγάλων κακῶν γενησῆσιν.
 ὅς πρῶτον μὲν τῆ πρῶτῆρας ὀλιγαρχίας αἰτιώτατ' ἐγένετο,
 πρῆσας ὑμᾶς τὴν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων πολιτείαν ἐλάσαι·

καὶ

καὶ ὁ μὲν πατήρ αὐτοῦ τῶν προβούλων ὧν ταῦτ' ἔπρατ-
 τεν, αὐτὸς δὲ, δοκῶν εὐνοῦσατο εἶναι τοῖς πράγμασι,
 στρατηγὸς ὑπ' αὐτοῦ ἠρέθη. καὶ ἕως μὲν ἐτιμαῖτο, πιστὸν
 ἑαυτὸν τῇ πόλει παρήχεν· ἐπειδὴ δὲ Πάσανδρον μὲν
 καὶ Κάλλαιχρον καὶ ἑτέρους ἰώρα ἰεροτέρους αὐτοῦ ἡμο-
 μίνας, τὸ δὲ ὑμέτερον πλήθος οὐκ ἐτι βεβλόμενον τούτων
 ἀκροῶσθαι, τότε ἦδη, ἀλλ' ἄγε τε τὸν πρὸς ἰκάνους φθόνον
 καὶ τὸ παρ' ὑμῶν δέος, μετέχευε τῶν Αἰρισοκράτους ἔργων.
 βουλόμενοι δὲ τῷ ὑμέτερον πλήθει δοκεῖν πιστὸς εἶναι,
 Ἀντιφῶντα καὶ Ἀρχεπτόλεμον, φιλάτους ὄντας αὐτῶν,
 κατηγορῶν ἀπέκτεινεν. εἰς τοσοῦτον δὲ κακίας ἤλθεν,
 ὥστε ἅμα μὲν, ἀλλ' ἄγε τίω πρὸς ἰκάνους πίστιν, ὑμᾶς κα-
 τεδουλώσατο, ἀλλ' ἄγε τίω πρὸς ὑμᾶς, τοὺς φίλους ἀπώ-
 λησεν. τιμώμενοι δὲ καὶ τῶν μεγίστων ἀξιοῦμενοι, αὐ-
 τὸς ἐπαγγεῖλάμενοι σώσειν τίω πόλιν, αὐτὸς ἀπώλεσε.
 φάσκων πρᾶγμα εὐρηκέναι μίγα καὶ πολλοῦ ἄξιον. ὑπ-
 ἔρχετο δὲ εἰρήνην ποιῆσειν, μήτε ὄμηρα δοῦς, μήτε τὰ τέχνη
 καθελὼν, μήτε τὰς ναῦς παραδοῦς. ταῦτα δὲ εἰπεῖν μὲν
 οὐδενὶ ἠθέλησεν, ἐκέλευσε δὲ αὐτῷ πιστεύειν. ὑμεῖς δὲ, ὦ
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρᾶττούσης μὲν ἴν' ἐν Ἀργεῖ πάγω βε-
 λῆς σωτηρίαν, ἀνιλεγομένων δὲ πολλῶν Θηραμένει, εἰδότες δὲ,
 ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τῶν πολεμίων οὐνεκεν ταῖσ' ὀρήσια
 ποιοῦνται. ἐκεῖνος δ' ἐν τοῖς αὐτοῦ πολίταις οὐκ ἠθέλησεν
 εἰπεῖν ταῦθ', ἀλλ' ἄγε πρὸς τοὺς πολεμίους ἔμελλεν εἰρεῖν, ἕως
 ἐπεβρίψατε αὐτῷ παλίδαν, καὶ παιδάς, καὶ γυναῖκας, καὶ ὑμᾶς
 αὐτὰς. ὁ δὲ ὧν μὲν ὑπέχετο, οὐδὲν ἔπραξεν, οὕτω δὲ
 ἐνείθευμῆλο, ὡς χρῆ μικρὰν καὶ ἀδενῆ ἡμιδοῦαι τίω πόλιν.
 ὥστε πᾶσι ὧν οὐδεὶς πρόποτε οὔτε τῶν πολεμίων ἐμνήσθη, οὔτε
 τῶν πολιτῶν ἠλπίσει, ταῦθ' ὑμᾶς ἐπεισε πρᾶξαι· οὐχ ὑπὸ
 Λακεδαιμονίων ἀναγκαζόμενοι, ἀλλ' αὐτὸς ἐκείνοισι ἐπαγ-
 γελλόμενοι, τοῦτε Πειραιῶς τὰ τέχνη παρέλεῖν, καὶ τίω ὑπ-
 ἀρχεσαν

ἄρχεσαν πολιτείαν καταλύσαι· εὖ οἶδός, ὅτι, εἰ μὴ πα-
 σῶν τῶν ἐλπίδων ὀσπερηθῆσιδε, ταχίαν παρ' αὐτῆ τλῶ
 τιμωρίαν κομιεῖδε. καὶ τὸ τελευταῖον, ὃ ἄνδρες δικασαί,
 ἐ πρότερον ἔασε τλῶ ἐκκλησίαν ἡυίαθ, ἕως ὃ λιγόμεν^ϑ
 ὑπ' ἱεάνη καιρός ἡμελῶς ὑπ' αὐτῆ ἐτηρήθη, καὶ μετεπίμ-
 ψαίῳ μὲν τὰς μϛ Λυσάνδρην ναῦς ἐκ Σάμου, ἐπιδήμησε δὲ
 τὸ τῶν πολεμίων στρατόπειδον. τότε δὲ τῶν ὑπερχόν-
 των, καὶ παρόντων Λυσάνδρην, καὶ Φιλοχάρην, καὶ Μιλτιάδην,
 πῆ τῆς πολιτείας τλῶ ἐκκλησίαν ἱποίην· ἵνα μήτε
 ῥήτωρ αὐτοῖς μηδὲς ἐναντιοῖτο, μήτε ἀπαιλοῖτο· ὑμῶς
 τε μὴ τὰ τῆ πόλει συμφέροντα ἱλοῖσθε, ἀλλὰ τὰ κεί-
 νοις δοκῶντα ψηφίσαυδε· ἀναγὰς δὲ Θηραμένης ἐκέ-
 λυσεν ὑμῶς τριάκοντα ἀνδράσιν ἡπείρψαι τλῶ πόλιν,
 καὶ τῆ πολιτεία χρῆσθαι, ἡ Δρακοντίδης ἀπίφηνεν· ὑμῶς
 δ' ὅμως καὶ ἔτω Δρακόνειοι, ἱθουρυβίτε, ὡς ἐ ποιήσοντες
 ταῦτα. ἱγινώσχετε γὰρ, ὅτι περὶ δευλίας καὶ ἱλευθερίας
 ἐν ἱεάνη τῆ ἡμέρᾳ ἐκκλησιάζετε. Θηραμένης δὲ, ὃ ἄνδρες
 δικασαί, (καὶ τῶν ὑμῶς αὐτῆς μάρτυρας παρῆξομαι)
 ἔπειν, ὅτι ἔδην αἰπῶ μέλοι τῆ ὑμείρην θουρυβην, ἐπειδὴ πολλὰς
 μὲν Αθηναίων εἰδέη τῆς τὰ ὅμοια πράττοῖας αὐτῶ, δοκῶντα
 δὲ Λυσάνδρην καὶ Λακεδαιμονίοις λέγοι· μετ' ἱεάνου δὲ
 Λυσάνδρην^ϑ ἀναγὰς ἀλλὰ τε πολλὰ τολμηρῶς ἔπει, καὶ
 ἔπει παραπρόνδους ὑμῶς ἔχοι, καὶ ὅτι ἐ πῆ πολιτείας
 ὅμην ἔσαι, ἀλλὰ πῆ σωτηρίας ὃ λόγ^ϑ, εἰ μὴ ποι-
 ἔσαι^δ ἂ Θηραμένης κελεύοι. τῶν δ' ἐν τῆ ἐκκλησίᾳ
 ὅσοι ἄνδρες ἀγαθοὶ ἦσαν, ἔγινόντες τλῶ παρασκευῶν
 καὶ τλῶ ἀνάγκην, οἱ μὲν αὐτῆ μένοντες ἡσυχίαν ἦγον,
 οἱ δὲ ἔχοντο ἀπίοντες· τοῦτο γοῦν σφίσι αὐτοῖς συν-
 εδότες, ὅτι ἔδην κακὸν τῆ πόλει ἐψηφίσαντο· ὀλίγοι
 δὲ τινες, καὶ πονηροὶ καὶ κακῶς βουλευόμενοι, τὰ πρῶ-
 ταχθέντα

ταχύντα ἐχρητόνησαν. παρηγγέλλετο γὰρ αὐτοῖς, δέκα μὲν, οὓς Θηραμένης ἀπέδειξε, χρηροτονῆσαι, δέκα δὲ, οὓς οἱ καθεστηκότες ἔφορον κελεύσειεν, δέκα δὲ ἐκ τῶν παρῶτων. οὕτω γὰρ τὴν ὑμετέραν ἀδίνειαν ἰώρων, καὶ τὴν αὐτῶν δύναμιν ἠπίσαντο, ὥστε πρότερον ᾔδεισαν τὰ μέλλοντα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πραχθήσεσθαι. ταῦτα δὲ ἐκ ἐμοῦ δὲ πισεῦσαι, ἀλλὰ ἰσχύει· πάντα γὰρ τὰ ὑπὲρ ἐμῶν εἰρημένα, ἐν τῇ βελῇ ἀπολογούμενοι ἔλεγον· ὀνειδίζων μὲν τοῖς φεύγουσιν, ὅτι δι' αὐτὸν κατέλειπον· ἐδὲν φροντίζων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων· ὀνειδίζων δὲ τοῖς τῆ πολιτείας μετέχουσιν, ὅτι πάντων τῶν πεπραγμένων τοῖς εἰρημένοις τρόποις ὑπὲρ ἐμῶν, αὐτὸς αἴτιος γεγεννημένος, τοιαύτων τυγχάνει, πολλὰς πίστεως αἰτῶν ἔργῳ δεδωκώς, καὶ παρ' ἐκείνων ὄρκους εἰληφώς. καὶ τοσούτων καὶ ἐτέρων κακῶν καὶ αἰσχυρῶν καὶ πάλαι καὶ νεωστὶ καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων αἴτιοι γενησόμενοι, τολμήσασιν αὐτὸς φίλους ὄντας ἀποφαίνειν; ἐχὼ ὑπὲρ ὑμῶν ἀποθανόντων Θηραμένους, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ πονηρίας· καὶ δικαίως μὲν ἐν ὀλιγαρχίᾳ δίκην δόντων, (ἥδη γὰρ αὐτὴν κατέλειπε) δικαίως δ' ἂν ἐν δημοκρατίᾳ· δις γὰρ ἡμᾶς κατεδελώσατο. τῶν μὲν παρόντων καταφρονῶν, τῶν δὲ ἀπόντων ὑπὲρ τῶν καλλίστῳ οἰοματι χρώμενος, δεινοτάτων ἔργων διδάσκαλος κατασάς. οὐδὲ μὲν τοίνυν Θηραμένους ἱκανὰ μοι ἐστὶ τὰ κατηγορημένα. ἤκει δ' ὑμῖν ἐκείνος ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ δεῖ συγγνώμην καὶ ἴλεον μὴ εἶναι ἐν ταῖς ὑμετέροις γνώμαις, ἀλλὰ παρὰ Ερατοδίδεους καὶ τῶν τούτου συναρχόντων δίκην λαβεῖν· μηδὲ μαχομένους κρείττους εἶναι τῶν πολεμίων· ψηφισομένους δὲ, ἥττους τῶν ἐχθρῶν. μηδ' ὅταν φασὶ μέλλειν πράξειν, πλείω χάριν αὐτοῖς ἔχει, ἢ ὅταν ἐποίησαν ὀργίζεσθαι· μηδ' ἀποῦσι μὲν τοῖς τριάκοντα ἑπι-

βουλεύετε,

βελύετε, παρόντας δ' ἀφῆτε· μηδὲ τῆ τύχης, ἢ τέτῳ παρί-
 δωκε τῇ πόλει, κάκιον ὑμῖν αὐτοῖς βοηθήσῃτε. κατηγο-
 ρῆτε δὲ Ερατοδίεως καὶ τῶν τότε φίλων, οἷς τὰς ἀπολογίας
 ἀνοίσει, καὶ μετ' ὧν αἰτῶν ταῦτα πέπρακε). ὁ μάλιστα ἀγαθὸς
 ἐκ ἐξ ἴσου τῇ πόλει καὶ Ερατοδίεω. ἔτ' μὲν γὰρ κατή-
 γορος καὶ δικαστὴς αὐτὸς ἦν τῶν γινωσκόμενων· ἡμῶς δὲ νυνὶ οἷς
 κατηγορίαν καὶ ἀπολογίαν καθέστημεν. καίτοι ἔτοι μὲν τὴν
 ἀδίκων ἀδικήσας ἀκρίτως ἀπέκλιναν, ὑμῶς δὲ τὴν ἀπολογίαν
 τῶν πόλιν, κατὰ τὸ νόμον ἀξιοῦτε κρίναι· παρ' ὧν ἂν ἴσῃ
 παρανόμως βεβλόμενοι δίκην λαμβάνειν, ἀξίαν τῶν ἀδικημά-
 των, ὧν τῶν πόλιν ἠδικήκασι, λάβοιτε. τί γὰρ ἂν παθόντες,
 δίκην τῶν ἀξίαν εἶσαν τῶν ἔργων διδωκότες; πότερον, εἰ
 αὐτὴν ἀποκλινοῖτε καὶ τὴν παιδᾶς αὐτῶν, ἰκανῶς ἂν τῆ φόνε
 δίκην λάβοιμι, ὧν ἔτοι πάτερας καὶ υἱᾶς καὶ ἀδελφὸς ἀκρίτως
 ἀπέκλιναν; ἀλλὰ γὰρ εἰ τὰ χρήματα τὰ φανερά δημεύσαίτε,
 καλῶς ἂν ἔχοι, ἢ τῇ πόλει, ἢς ἔτοι πολλὰ εἰλήφασιν, ἢ
 τοῖς ἰδιώταις, ὧν οἰκίας ἐξεπόρθησαν; ἐπειδὴ τοίνυν πάντα
 ποιῶντες, δίκην παρ' αὐτῶν ἐκ ἂν δύνηθε λαβεῖν, πῶς ἐκ
 αἰχρὸν ὑμῖν καὶ ἡντιμῶν ἀπολιπεῖν ἢ ἢνίνα τις βέλοιο παρὰ
 τέτων λαμβάνειν; πᾶν δ' ἂν μοι δοκεῖ τολμῆσαι, ὅστις νυνὶ,
 ἐκ ἑτέρων ὄντων τῶν δικαστῶν, ἀλλ' αὐτῶν τῶν κακῶς πεπονθό-
 των, ἢ κει ἀπολογησόμενοι πρὸς αὐτὴν τὴν μαρτυρᾶς τῆ τέτῳ
 πονηρίας. τὸ σῆτον δ' ὑμῶν καταπιφρόνηκεν, ἢ ἑτέρου
 πεπίσεικεν. ὧν ἀμφοτέρων ἀξίον ὑπὸ μελεθῆναι ἐνθυμημέ-
 νοις, ὅτι ἔτ' ἂν ἐκείνα δύναντο ποιεῖν, μὴ ἑτέρων συμπρα-
 τόντων, ἔτ' ἂν νῦν ἐπιχέρησαν εἶναι, μὴ ὑπὸ τῶν αὐτῶν
 οἰόμενοι σωθήσεσθαι, οἳ ἐ τέτοις ἢ κεισὶ βοηθήσοιτες, ἀλλὰ
 ἠγόμενοι πολλῶν ἀδικῶν σφίσις ἴσασθαι τῶν πεπραγμένων, καὶ
 τῆ λοιπῆ ποιῆν ὅ, τι ἂν βέλωνται, εἰ τὴν μεγίστων κακῶν
 αἰτίαι λαβόντες ἀφήσετε. ἀλλὰ καὶ τῶν συνεργῶν αὐτοῖς

Τ

ἀξίον

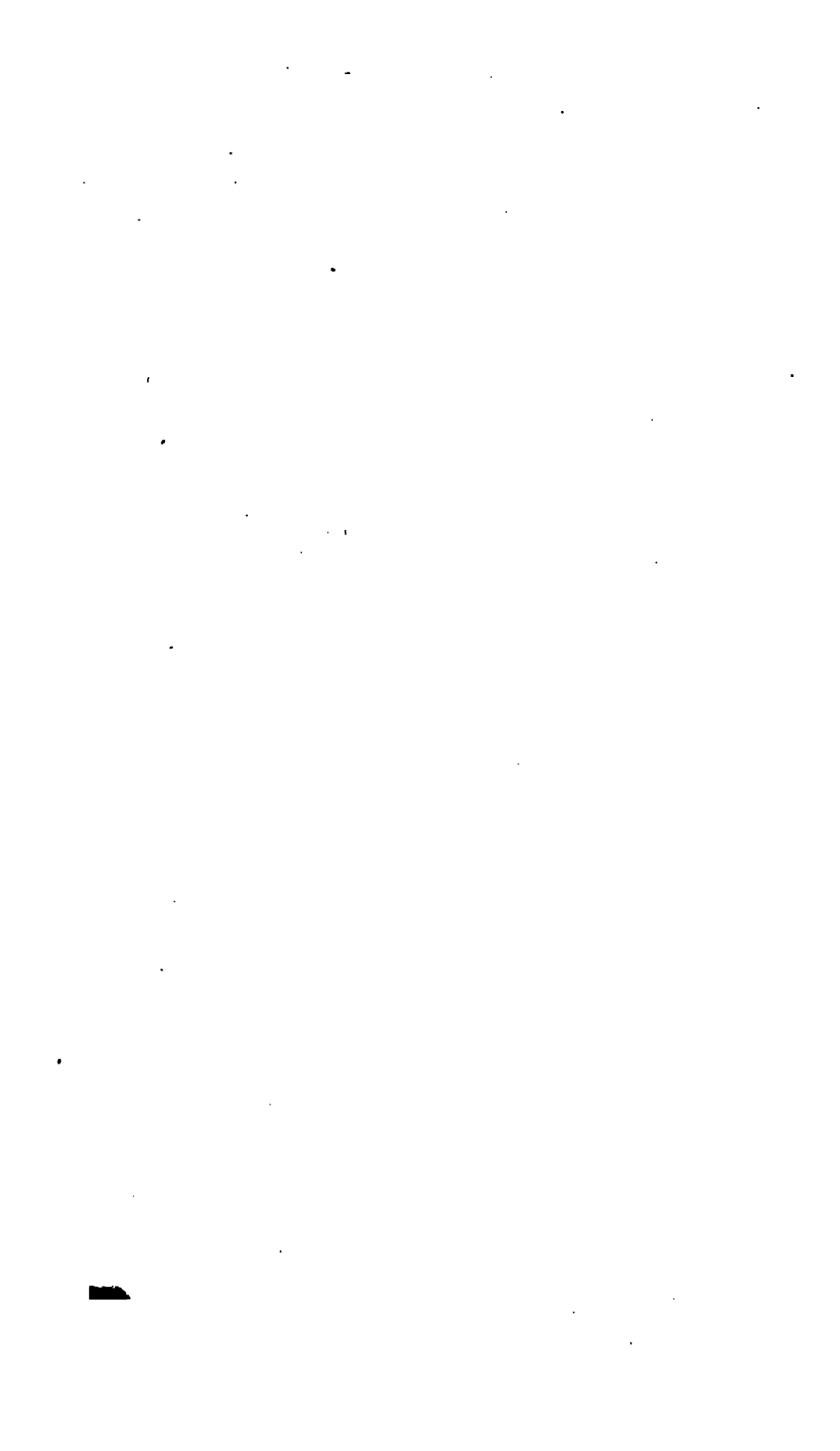
ἄξιον θαυμάζειν, πότιρον ὡς καλοὶ κἀγαθοὶ αἰτήσουσι, τὴν
 αὐτῶν ἀρετῶν πλείονα ἄξιον ἀποφαινοῦντες τῆς ποτηρίας· (ἐβου-
 λόμην μὲν ἂν αὐτὸς ἔτω προθύμως εἶναι σώζων τὴν πόλιν,
 ὡς περ ἔτοι ἀπολλύσασθαι.) ἢ ὡς δεινοὶ λέγουσι ἀπολογήσονται,
 καὶ τὰ τέτων ἔργα πολλὰ ἄξια ἀποφαινοῦσιν; ἀλλ' ἔχ
 ὑπὲρ ὑμῶν ἐδὴ αὐτῶν ἐδὴ τὰ δίκαια πρότερον ἐπιχειρήσειν
 εἰπεῖν. ἀλλὰ τὸς μάρτυρας ἄξιον ἰδεῖν, οἳ τέτοις μαρτυ-
 ρῶντες, αὐτῶν κατηγοροῦσι· ἰσόδρα ἐπιλήσμονας καὶ εὐψύ-
 χους νομίζοντες ὑμᾶς εἶναι, εἰ ἄλλ' μὲν τοῦ ὑμετέρου πλήθους
 ἀδικῶς ἠγοῦνται τὸς τριάκοντα σώσειν, ἄλλ' δὲ Ερατοδένειον
 καὶ τοὺς συνάρχοντας αὐτῷ, δεινὸν ἦν καὶ τῶν τεθνεώτων ἐπι-
 ἐκφοράν ἐλθεῖν. καίτοι ἔτοι μὲν σωθέντες, πάλιν ἂν δύνασθαι
 τὴν πόλιν ἀπολέσαι· ἐκείνοι δὲ, ὡς ἔτοι ἀπόλεσαν, τελευ-
 τήσαντες τῆς βίου, πέρας ἔχουσι τῆς παρὰ τῶν ἐχθρῶν τιμω-
 ρίας. οὐκοῦν δεινὸν εἰ τῶν μὲν ἀδικῶς τεθνεώτων οἱ φίλοι
 συναπόλλυντο, αὐτοῖς δὲ τοῖς τὴν πόλιν ἀπολέσασθαι, ἢ
 περ ἐπιἐκφοράν πολλοὶ ἤξευσιν, ὅποτε βοηθεῖν τοσούτοι παρα-
 σκευάζονται. καὶ μὲν δὴ πολὺ βῆρον ἠγοῦμαι εἶναι, ὑπὲρ
 ὧν ὑμεῖς ἐπάχετε ἀνταπεῖν, ἢ περὶ ὧν οὗτοι πεποιθήκασι
 ἀπολογήσασθαι. καίτοι λέγουσιν, ὡς Ερατοδένειος ἐλάχιστος
 τῶν τριάκοντα κακὰ ἔργασαι, καὶ ἄλλ' τοῦτο αὐτὸν ἀξιοῦσι
 σωθῆναι. ὅτι δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πλείονα εἰς ὑμᾶς ἐξη-
 μάρτηκεν, οὐκ οἶονται χρῆναι αὐτὸν ἀπολέσασθαι· ὑμεῖς δὲ
 δεῖξατε, ἢ τινα γνώμην ἔχετε περὶ τῶν πραγμάτων. εἰ
 μὲν γὰρ τούτου καταψηφιεῖσθε, δῆλοι ἔσεσθε ὡς ὀργιζόμενοι
 τοῖς πεπραγμένοις· εἰ δὲ ἀποψηφιεῖσθε, ὀφθησέσθε τῶν αὐ-
 τῶν ἔργων ἐπιθυμητὰ τούτοις ὄντες, καὶ οὐχ ἔξετε λέγειν,
 ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν τριάκοντα προσαχθέντα ἐποιεῖτε. νυνὶ μὲν
 γὰρ οὐδεὶς ὑμᾶς ἀναγκάζει παρὰ τὴν ὑμετέραν γνώμην
 ἀποψηφίσεσθαι. ὦγε συμβουλεύω, μὴ τούτων ἀποψηφι-
 σαμένους,

σαμένους, ὑμῶν αὐτῶν καταψηφίσασθαι. μηδ' οἶσθε κρύβ-
δω τιλὸν ψῆφον· φανεράν γὰρ τῇ πόλει τὴν ὑμετέραν γνώ-
μην ποιήσετε.

²Βέλομαι δὲ ὀλίγα ἑκατέρωθεν ἀναμνήσας, καταβαίνουσιν,
πὺς τε ἐξ ἄσπε³ καὶ τοὺς ἐκ Περραιῶς. ἵνα τὰς ὑμῶν
Διὰ τοῦτον γενημείνας συμφορὰς παραδείγματα ἔχου-
τες, τιλὸν ψῆφον φέριτε. καὶ πρῶτον μὲν ὅσοι ἐξ ἄσπε³
ἐστὲ, σκέψασθε, ὅτι ὑπὸ τούτων ἔτω ³σφόδρα ἤρχεσθε,
ὥστε ἀδελφοῖς καὶ υἱεῖσι καὶ πολίταις ἠναγκάζετε πολεμῶν
τοιούτου πόλεμον, ⁴ἐν ᾧ ἠττηθέντες μὲν, τοῖς νικῆσασι
τὸ ἴσον ἔχετε, νικῆσαντες δ' ἂν, ⁵τούτοις ἰδουλεύετε. καὶ
τοὺς ἰδίους οἴκους ἔτοι μὲν ἂν ἕκ τῶν πραγμάτων με-
γάλης ἐκτῆσαντο, ὑμεῖς δὲ Διὰ τὸν πρὸς ἀλλήλους πό-
λεμον ἐλάττωσθε ἔχετε. ⁷συνωφελῆσθαι μὲν γὰρ ὑμᾶς ἕκ
ἡξίου, συνΔιὰβάλλεσθαι δ' ἠνάγκαζον. εἰς τοσαῦτον ὑπερ-
οφίας ἐλθόντες, ὥστε καὶ τῶν ἀγαθῶν κοινούμενοι, πι-
στὰς ὑμᾶς ἐκτῶντο, ἀλλὰ τῶν ὀνειδῶν μεταδιδόντες, εὖνεκ
ᾤοντο εἶναι. αὐτῶν ὡν ὑμεῖς, νῦν ἐν τῷ θάρραλέῳ ὄντες,
καθίστον δύνασθε, καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ἐκ
Περραιῶς τιμωρήσασθε. ἐνδυμηθέντες μὲν, ὅτι ὑπὸ
τούτων πονηροτάτων ὄντων ἤρχεσθε, ἐνδυμηθέντες δὲ,
ὅτι μετ' ἀνδρῶν νῦν ἀρίστων πολιτεύεσθε, καὶ τοῖς πολε-
μίοις μάχεσθε, καὶ περὶ τῆς πόλεως βουλευέσθε· ἀνα-
μνησθέντες δὲ τῶν ὀπικέρων, ἕως ἔτοι ⁸φύλακας τῆ σφετέρας
ἀρχῆς καὶ τῆς ὑμετέρας δευλίας εἰς τιλὸν ἀκρόπολιν κατ-
έστησαν. καὶ πρὸς ὑμᾶς μὲν, ἔτι πολλῶν ὄντων εἰπεῖν,
τοσαῦτα λέγω. ὅσοι δ' ἐκ Περραιῶς ἐστὲ, ⁹πρῶτον μὲν
τῶν ὀπλων ἀναμνήσθητε, ὅτι πολλὰς μάχας ἐν τῇ ἀλλο-
τρίᾳ μαχεσάμενοι, οὐχ ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἀλλ' ὑπὸ
τούτων, εἰρήνης οὐσης, ἀφῆρέθητε τὰ ὄπλα· ἔπειθ',
ὅτι

ὅτι ἐξήκρηθητε μὲν ἐκ τῆς πόλεως, ἢν ὑμῖν οἱ πα-
 τῆρες παρίδοσαν, ἐφύγοντες δὲ ὑμᾶς ἐκ τῶν πόλεω
 ἐξήκρητο. αἰδ' ὅσ' ὑβρίζητε μὲν, ὡσπερ ὅτ' ἐφεύγετε
 κινάμηνιδητε δὲ καὶ τῶν ἄλλων κακῶν, ἃ πεπόνθατε ὑπὸ
 αὐτῶν οἱ τοῦ μὲν ἐκ τῆς ἀγορᾶς, τοὺς δ' ἐκ τῶν
 ἱερῶν συναρπάζοντες βιαίως ἀπέκταναν. τοὺς δὲ, ἅπασιν
 τέκνων καὶ γονέων καὶ γυναικῶν ἀφελκόντες, φοβίας αὐτῶν
 ἠνάγκασαν ἡμίδια, καὶ ἐδὲ ταφῆς τῆς νομιζομένης ἔλα-
 σαν τυχεῖν ἠγόμενοι τὴν αὐτῶν ἀρχὴν ὑβρισιώτερην εἶναι
 τῆς παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίας. ὅσοι δὲ τὸ θάνατον διέ-
 φυγον, πολλαχοῦ κινδυνεύσαντες, καὶ εἰς πολλὰς πόλεις
 πλανηθέντες, καὶ πανταχοῦ ἐκκηρυττόμενοι, ἐνδεεῖς ὄν-
 τες τῶν ὀπιτηθῆων, οἱ μὲν ἐν πολέμῳ τῇ πατρίδι
 τοὺς παῖδας καταλιπόντες, οἱ δ' ἐν ξένη γῆ, πολλῶν
 ἐναντιουμένων, ἦλθετε εἰς τὸν Πειραιῶ. πολλῶν δὲ καὶ
 μεγάλων κινδύνων ὑπαρξάντων, ἄνδρες ἀγαθοὶ ἠγόμενοι,
 τοὺς μὲν ἠλευθερώσατε, τοὺς δ' εἰς τὴν πατρίδα κατη-
 γάγετε. εἰ δὲ ἐδυσυχήσατε καὶ τούτων ἠμάρτετε, αὐτοὶ
 μὲν ἂν δέσαντες ἐφεύγετε, μὴ πάθητε τοιαῦτα, οἷα
 καὶ πρότερον καὶ οὔτε ἂν ἱερά, οὔτε βωμοὶ ὑμᾶς, ἀδικη-
 μένης ἄλλ' τοὺς τούτων τρόπους, ἀφέλυσαν, ἃ καὶ τοῖς ἀδι-
 κοῦσι σωτήρια γίνεται· οἱ δὲ παῖδες ὑμῶν, ὅσοι μὲν
 ἐνθάδε ἦσαν, ὑπὸ τούτων ἂν ὑβρίζοντο· οἱ δ' ὅτι
 ξένης, ὀμικρῶν ἂν ἕνεκα συμβολαίων ἐδοῦλευον, ἐρημίαι
 τῶν ὀπικρησάντων. ἀλλὰ γὰρ σὺ τὰ μέλλοντα ἔσομαι
 βούλομαι λέγειν, τὰ πραχθέντα ὑπὸ τούτων οὐ δυνά-
 μει εἶπαι. οὔτε γὰρ ἐνὸς κατηγόρου, οὔτε, δυοῖν ἔργου
 εἶναι, ἀλλὰ πολλῶν. ὅμως δὲ τῆς ἐμῆς προθυμίας ἄδεν
 ἐλλέληπται ὑπὲρ τῶν ἱερῶν, ἃ οὔτοι—⁹ τὰ μὲν ἀπέδου-
 τε, τὰ δ', ἐσιόντες, ἐμίαιρον· ὑπὲρ τε τῆς πόλεως, ἢν
 μικρῶν

μικρὰν ἐποίησ' ὑπὲρ τε τῶν νεκρῶν, ἢ καθ' ἑλπίαν· καὶ
 ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων, τοῖς ὑμῶν, ἐπειδὴ ζῶσιν ἐπαμύνασθαι
 οὐκ ἔδύνασθε, ἀποθανούσι βοηθήσατε· οἷμαι δ' αὐτοὺς
 ὑμῶν τε ἀχροῦσθαι, καὶ ὑμᾶς εἶσιδαι τίμω ψῆφον φέρου-
 τας· ἡγεμένους, ὅσοι μὲν ἂν τούτων ἀποψηφίσθητε, αὐ-
 τῶν θάνατόν καταψηφισθῆσαι· ὅσοι δ' ἂν παρὰ τούτων
 εἰκίλω λάβωσιν, ὑπὲρ αὐτῶν τιμωρίας πεποιημένους· πάν-
 τοιμα κατηγοροῦν. ἀκηκόατε. ἰωράκατε. πεπόνθατε,
 ἔχετε. δικάζετε.

II.

ἘΞ ΙΣΟΚΡΑΤΕ.

[JUXTA EDIT. ATHANASII AUGERI. PARIS. 1782. 8vo.]

ISOCRATES in diverso genere dicendi nitidus et compositus, et palestra quam pugna magis accommodatus, omnes dicendi Veneres sceleratus est: nec immerito. Auditoriis enim se, non judiciis comparat. In inventione facilis, honesti studiosus, in compositione adeo diligens, ut cura ejus reprehendatur. QUINCT. X.

Ἴ Σ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Τ Σ

Π Ρ Ο Ὑ Δ Η Μ Ο Ν Ι Κ Ο Ν

Λ Ο Γ Ο Σ.

ἘΝ πολλοῖς μὲν ὧ Δημόνικε, πολὺ ³διεσώσας εὐρήσομεν
 τὰς τε τῶν σπυδαίων γνώμας, καὶ τὰς τῶν φάυλων Δι-
 υίας· πολὺ δὲ μεγίστην Διζφορὰν ⁴εἰλήφασιν ἐν ταῖς πρὸς
 ἀλλήλους συνηθείαις. Οἱ μὲν γὰρ, τὴν φίλως, παρόντας
 μόνον, τιμῶσιν· οἱ δὲ καὶ μακρὰν ἀπόντας ἀγαπῶσι. Καὶ
 τὰς μὲν τῶν φάυλων συνηθείας ὀλίγῳ χρόνῳ ⁵διέλυσεν·
⁶τὰς δὲ τῶν σπυδαίων φιλίας εἰς ἂν ὁ πᾶς αἰὼν ἐξαλείψῃεν.
 Ἠγάμεν ⁷ἔν πρέπῃ τὴν δόξης ὀρεγομένης, καὶ παιδείας
 ἐντιποιομένης, τῶν σπυδαίων, ἀλλὰ μὴ τῶν φάυλων, εἶναι
 μιμητὰς, ἀπέσφαλκά σοι τόνδε τὸν λόγον δῶρον, τεκμήριον
 μὲν τὸ πρὸς ὑμᾶς φιλίας, σημεῖον δὲ τὸ πρὸς Ἰππόνικον συ-
 νθείας.

Ἀγρεθῆναι, ἢ μὴ πολλῶν κὲ καλῶν ἀκροσμάτων πεπληρωμένοι. Τὰ μὲν γὰρ σώματα, τοῖς συμμέτροις πόνοις, ἢ δὲ ψυχῇ, τοῖς σπυδαίοις λόγοις, ἀύξειαθ πέφυκε. Διότιερ ἐγὼ σοι παραύσομαι ἑσυντόμως ἑσποθίαθ, δι' ἑν ἑν μοι δοκοῖς ἑπιτηδευμάτων πλεῖστον πρὸς ἀρετὴν ἑπιθεύαι, κὲ παρα τοῖς ἄλλοις ἑπασιν ἑνθρώποις εὐδοκιμῆσαι.

Πρωτον μὲν ἑν εὐσίθει τὰ πρὸς τὲς θεῖς, μὴ μόνον θύων, ἀλλὰ κὲ τοῖς ἑσχοις ἐμμένων. ἑκεῖνο μὲν γὰρ, ἢ τῶν χρημάτων εὐπορίας σημειῶν· τῆτο δὲ, ἢ τῶν τρόπων καλοκαγαθίας τεκμήριον. Τίμα τὸ δαιμόνιον ἀῖ μῦ, μάλισα δὲ μῦ ἢ πόλιω. Οὕτω γὰρ δόξεις ἑμα τε τοῖς θεοῖς θύειν, κὲ τοῖς νόμοις ἐμμένειν.

Τοῖατος γίνε πρὲ τὲς γονεῖς οἷς ἑν ἑυξαιο πρὲ σεαυθὸν ἑθίαθ τὲς σεαυθὲ παῖδα.

ἑσκει τῶν πρὲ τὸ σῶμα γυμνασίων, μὴ τὰ πρὸς τὴν ῥώμην, ἀλλὰ τὰ πρὸς τὴν ἑγίασαν συμφέροντα. Τούτε δ' ἑν ἑπιτυγχάνοις, ἑι λήγοις τῶν πόνων ἑτι πονεῖν δυναίμενος.

Μῆτε γέλωτα προπετῆ εῖργε, μῆτε λόγον μῦ θράσους ἑποδέχε. Τὸ μὲν γὰρ, ἀνόητον· τὸ δὲ, μαιικόν.

ἑ ποιεῖν ἀίχρον, ταῦτα νόμιζε μῆδὲ λέγειν ἑναι καλόν.

ἑθιζε σεαυθὸν ἑναι μὴ σκυθρωπόν, ἀλλὰ σύννε. Δι' ἐκεῖνο μῦ γὰρ, ἑ αὐθάθης· Ἀθὰ δὲ τῆτο, φρόνιμθ, ἑναι δόξεις.

ἑγῆ μάλισα σεαυθῶ πρέπειν, κόσμον, ἀίχύνην, δικαιοσύνην, σωφροσύνην. Τούτοις γὰρ ἑπασι δοκεῖ κρατεῖαθ τὸ τῶν νεωτέρων ἢθθ.

Μῆδέποτε μῆδὲν ἀίχρον ποιήσας ἑλπιζε λήσειν· κὲ γὰρ ἑν τὲς ἄλλης λάθης, σεαυθῶ γε συνειδήσεις.

Τὸν μῦ θεὸν φοβε, τὲς δὲ γενεῖς τίμα.

Τοὺς δὲ φίλκς ἀίχύνε, τοῖς δὲ νόμοις πῆθη.

Τὰς ἡδονὰς θήρειε τὰς μὲν δόξης. Τίρψις γὰρ, σὺν τῷ καλῷ μὲν, ἄριστον, ἄνευ δὲ τάτης, κείρισον.

Ἐύλαβου τὰς ἀμβολὰς, καὶ ψευδεῖς ὄσιν. Οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀγνοοῦσι, πρὸς δὲ τὴν δόξαν ἀποβλίπτουσιν.

Ἄπαντα δόκει ποιεῖν ὡς μηδὲνα λήσων· καὶ γὰρ ἂν παραυτίκα κρύψῃς, ὕπερον ὀφθήσῃ.

Μαίρις δ' ἂν εὐδοκίμοις, εἰ φαίνοιο ταῦτα μὴ πράττειν ἅ τοις ἄλλοις ἂν πράττεισιν ἔπιτιμώης.

Ἐὰν ἦς φιλομαθής, ἔση πολυμαθής.

Ἄ μὲν ἐπίσασαι, ἀφύλαττε ταῖς μελέταις· ἅ δὲ μὴ μεμάθηκας, προσλαμβάνει ταῖς ἐπιστήμας. Ὀμοίως γὰρ αἰσχρὸν, ἀκέραια χρήσιμον λόγον, μὴ μανθάνειν, καὶ διδόμενον τι ἀγαθὸν παρὰ τῶν φίλων, μὴ λαβεῖν.

Κατανάλισκε τὴν ἐν τῷ βίῳ χολὴν εἰς τὴν τῶν λόγων φιλοκρίαν· ἔτω γὰρ τὰ τοῖς ἄλλοις χαλεπῶς εὐρημένα, συμβήσεται σοι ῥαδίως μανθάνειν.

Ἦγὼ τῶν ἀκουσμάτων πολλὰ πολλῶν εἶναι χρημάτων κρήτω. Τὰ μὲν γὰρ ταχέως ἀπολείπει, τὰ δὲ πάντα ἄχρονον παραμένει. Σοφία γὰρ μόνη τῶν κτημάτων ἀθάνατον.

Μὴ κατόκει μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι πρὸς τὴν διδασκάν τὶ χρήσιμον ἐπαγγελιομένους. Αἰσχρὸν γὰρ, τὴν μὲν ἐμπόρῳς τηλικαῦτα πελάγη ἀπαιρῶν, ἕνεκα τοῦ πλείω ποιῆσαι τὴν ὑπάρχουσαν ἕσταν· τοὺς δὲ νεωτέρους μὴδὲ τὰς κατὰ γῆν πορείας ὑπομύειν, ἐπὶ τῷ βελτίῳ καταστῆσαι τὴν ἑαυτῶν διάνοιαν.

Τῷ μὲν τρόπῳ γίνε φιλοπρῶσηγορος, τῷ δὲ λόγῳ εὐπρῶσηγορος. Ἐστὶ δὲ φιλοπρῶσηγορίας μὲν, τὸ πρῶσφωνεῖν τὴν ἀπαντῶντας· εὐπρῶσηγορίας δὲ, τὸ τοῖς λόγοις αὐτοῖς οἰκείως ἐντυγχάνειν.

Ἡδῶς

Ἡδέως μὲν ἔχει πρὸς πάντας, χρῶ δὲ τοῖς βελτίστοις·
ἄτω δὲ τοῖς μὲν ἐκ ἀπεχθῆς ἔση, τοῖς δὲ φίλοις ἡμῶσι.

Τὰς ἐντύξεις μὴ πυκνάς ποιῶ τοῖς αὐτοῖς, μηδὲ μακρὰς
περὶ τῶν αὐτῶν. Πλησμονὴ δὲ ἀπάντων.

Γύμναζε σεαυτὸν πόνοις ἐκασίοις, ὅπως ἂν δύνηαι καὶ τὰς
ἐκασίας ὑπομῆναι.

Ἐφ' ὧν κρατεῖται τιμῇ ψυχῇ αἰσχρὸν, τῶν ἐγκράτειαν
ἄσκει πάντων, κέρδους, ὀργῆς, ἡδονῆς, λύπης. Ἔση δὲ ἐν τῷ
κέρδει τοῖσδε, ἂν κέρδη μὲν εἶναι νομίζης, δι' ὧν εὐδοκίμη-
σις, ἀλλὰ μὴ δι' ὧν εὐπορήσεις. Ἐν δὲ τῇ ὀργῇ, ἂν πα-
ραπλοσίως ἔχης πρὸς τὰς ἀμαρτάνοντας, ὡσπερ ἂν πρὸς
σεαυτὸν ἀμαρτάνοντα καὶ τὰς ἄλλας ἔχειν ἀξιώσιας· ἐν δὲ
τοῖς τερπνοῖς ἂν αἰσχρὸν ὑπολάβῃς, τῶν μὲν οἰκετῶν ἀρχεῖν,
ταῖς δ' ἡδοναῖς δουλεύειν· ἐν δὲ τοῖς λυπηροῖς, ἂν τὰς τῶν
ἄλλων ἀτυχίας ἐπιβλέπῃς, καὶ σεαυτὸν, ὡς ἀνδρῶσδε ὧν,
ὑπομιμνήσκῃς.

Μᾶλλον θύρει τὰς τῶν λόγων ἢ τὰς τῶν χρημάτων πα-
ρακαταθήκας. Ἐὰν δὲ τῆς ἀγαθῆς ἀνδρας τρόπου ὄρεαι πι-
σώτερον φαίνεσθαι παρεχομένους.

Προσῆκον ἡγῆ, τοῖς πονηροῖς ἀπιστεῖν, ὡσπερ τοῖς χρηστοῖς
πιστεύειν. Περὶ δὲ τῶν ἀπορρήτων μηδὲν λέγε, πλὴν ἐὰν
ὁμοίως συμφέρη τὰς πράξεις σιωπᾶσθαι σοὶ τε τῷ λέγοντι,
κακίοις τοῖς ἀκούουσιν.

Ἐορκεῖν ἑαυτὸν προσδέχεσθαι ἀπὸ δύο προφάσεις· ἢ σε-
αυτὸν αἰτίας αἰσχρὰς ἀπολύων, ἢ φίλους ἐκ κινδύνων ἀσπάζων.
Ἐνεκα δὲ χρημάτων μηδένα θεῖον ὁμώσης, μηδ' ἂν εὐορκεῖν
μέλλῃς. Δόξεις δὲ τοῖς μὲν, ἐπιορκεῖν, τοῖς δὲ, φιλοχρημάτως
ἔχειν.

Μηδένα φίλον ποιῶ, πρὶν ἢ ἐξετάσῃς πῶς κέχρηται τοῖς
προτέροις φίλοις. Ἐλπίζε δὲ αὐτὸν καὶ περὶ σε ἡμῶσδε
τοῖσδε, οἷσδε καὶ περὶ ἐκείνους γέγονε.

Βραδέως μὲν φίλοι γίνεσθαι, ἠυόμενοι δὲ, περὶ Ἀθηνῶν.
Ὁμοίως γὰρ αἰσχρὸν, μηδένα φίλον ἔχαι, καὶ πολλὰς ἑταίρους
μεταλλάττειν.

Μήτε μὲν βλάβης περὶ τῶν φίλων, μήτε ἀπειροῦ ἕσσαι
τῶν ἑταίρων θέλει. Τῦτο δὲ ποιήσεις, ἂν, μὴ δέομενοι, τὸ
θεῶν προσηύχῃ, περὶ δὲ τῶν ῥητῶν ὡς ἀπορήτων ἀνακοινηθῆ.
Ἐμὴ τυχῶν μὲν γὰρ, ἔστιν βλαβήσῃ· τυχῶν δὲ, μᾶλλον τὸν
τρόπον αὐτῶν ὑπερήσῃ.

Δοκίμαζε τὰς φίλους ἕκ τε τῆς περὶ τὴν βίον ἀτυχίας, καὶ τῆς
ἐν τοῖς κινδύνοις κοινωνίας. Τὸ μὲν γὰρ χρυσίον ἐν τῷ πυρὶ
δοκιμάζομεν, τὰς δὲ φίλους ἐν ταῖς ἀτυχίαις Ἀθηνῶνσκομεν.

Οὕτω δ' ἂν ἄριστα χρῆσθαι τοῖς φίλοις, ἂν μὴ περιμένης
πὰς παρ' ἐκείνων δεήσεις, ἀλλ' αὐτεπάγγελτοι, ἐν τοῖς και-
ροῖς, αὐτοῖς βοηθῆς.

Ὁμοίως αἰσχρὸν νόμιζε, τῶν ἐχθρῶν νικᾶσθαι. ταῖς κακο-
ποιίας, καὶ τῶν φίλων ἠτῶσθαι ταῖς εὐεργεσίας.

Ἀποδέχεσθαι τῶν ἑταίρων μὴ μόνον τὰς ἐπὶ τοῖς κακοῖς δυσ-
χεραίνοντας, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς μὴ φθονῶντας.
Πολλοὶ γὰρ ἀτυχῆσι μὲν τοῖς φίλοις συναχθῶν, καλῶς δὲ
πράττεισι φθονῶσι.

Τῶν ἀπόντων φίλων μέμνησο πρὸς τὰς παρόντας· ἵνα
δοκῆς μηδὲ τῶν ἀπόντων ὀλιγωρεῖν.

Ἐἶναι βάλει τὰ περὶ τῶν ἰδιῶτα φιλοκαλῶν, ἀλλὰ μὴ
καλλωπισθῆς. Ἐγὶ δὲ φιλοκαλῶ μὲν, τὸ μεγαλοπερεπές,
καλλωπισθῆ δὲ, τὸ περιέργον.

Ἀγάπα τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν μὴ τὴν ὑπερβάλλουσαν
κτῆσιν, ἀλλὰ τῶν μετρίαν ἀπόλαύσιν.

Καταφρόνει τῶν περὶ τὴν πλῆτον ἀποδαζόντων, χρῆσθαι δὲ
τοῖς ὑπάρχουσι μὴ δυναμένων. ἘΠαραπλήσιον γὰρ οἱ τοιῶτοι
πάσχειν, ὡς περὶ ἂν ἢ τις ἵππον κτήσαιο καλόν, κακῶς ἵπ-
πίων ὑπερήσαιο.

¹ Παρῶ τ̄ πλετον χρέμαλα κ̄ κτήμαλα καίλασκευάζειν.
² Εστὶ δὲ χρέμαλα μὲν, τοῖς ἀπολάουαν ἔπιγαμένοις· κτήμαλα
 δὲ, τοῖς κτᾶσθ δυναμύοις.

Τίμα τὴν ὑπάρχεσαν ἑσῖαν δυοῖν ἔνεκα, ³ τῆ τε ζημίαν
 μεγάλην ἐκτίσαι, κ̄ τῆ φίλῳ σπυδαίῳ δυστυχῆνι βοπθῆσαι.
 Πρὸς δὲ τ̄ ἄλλον βίον, μηδὲν ἔπερβαλλόντως, ἀλλὰ μείριως
 κῦτλω ἀγάπα.

Στέργει μὲν τὰ παρόντα, ζήτει δὲ τὰ βελτίω.

Μηδενὶ συμφοραν ὀνειδίσης. Κοινὴ γ̄ ἡ τύχη, κ̄ τὸ
 μέλλον ἀόρατον.

Τὲς ἀγαθὲς εὔ ποίει. Καλὸς γ̄ θησαυρὸς παρ' ἀνδρὶ
 σπυδαίῳ χάρις ὀφθαλμύμη. Τὲς κακὲς εὔ ποιωῖν, ὅμοια πείση
 τοῖς τὰς ἀλλοτρίας κύνας σιτίζουσιν. Ἐκᾶνά τε γ̄ τὲς
 διδόντας, ⁴ ὡπερ τὲς τυχοῖτας, ὑλακτῆσιν· οἷτε κακοὶ τὲς
 ὀφελῆντας, ὡπερ τὲς βλάβήουτας, ἀδικῆσι.

Μίσει τὲς κολακέουτας, ὡπερ τὲς ἔξαπατῶντας· Ἀμφό-
 τεροι γὰρ πιγευθέντες τὲς πιείνουτας ἀδικῆσιν.

⁵ Ἐὰν ἀποδίχη τῶν φίλων τὲς πρὸς τὸ φαυλότατου σοὶ
 χαριζομένε, ἔχ ἔξεις ἐν τῷ βίῳ τὲς πρὸς τὸ βέλτισον ἀπ-
 εχθανομένε.

Γίνε πρὸς τὲς πλησιάζουτας ὀμιλητικὸς, ἀλλὰ μὴ σεμνὸς.
 Τὸν μὲν γὰρ τῶν ἔπερρηπικῶν ὄγκον μόλις ἂν οἱ δῆλοι ἔκαρ-
 τερήσαν· τ̄ δὲ τῶν ὀμιλητικῶν τρόπον ἅπαντες ἡδέως ἔπο-
 φίουσιν. Ὀμιλητικὸς δὲ ἔση, μὴ δύσερις ὢν, μηδὲ δυσά-
 ρεσθ, μηδὲ πρὸς πάντα φιλένεκθ, μηδὲ πρὸς τὰς τῶν
 πλησιάζόντων ὀργὰς τραχίως ἀπαντῶν, μηδ' ἂν ἀδίκως
 ὀργιζόμενοι τυγχάνουσιν· ἀλλὰ θυμυμένοι μὲν αὐτοῖς
 ἔκων, πεπαυμένοι δὲ τ̄ ὀργῆς ὀπιπλήτλων. Μηδὲ πρὸς τὰ
 γελοῖα σπυδαζων, μηδὲ περὶ τὰ σπυδαῖα τοῖς γελόοις χαί-
 ρων· τὸ γὰρ ἄκαιρον πανταχῆ λυπηρὸν. Μηδὲ τὰς χεί-
 ριτας

ριτας ἀχαρίως χαριζόμεμ᾽· ὅπερ πάχυσιν οἱ πολλοὶ, ποιῶντες μὲν εὖ, ἀπῶς δὲ τοῖς φίλοις ὑπερυγῶντες. Μηδὲ φιλαίτι᾽ ὦν· βαρὺ γὰρ. Μηδὲ φιλεπιτιμητής· παροξυντικὸν γὰρ.

Μάλιστα μὲν εὐλαβῆ τὰς ἐν τοῖς πότοις συνουσίας· ἂν δὲ ποτε σοὶ συμπῆση καιρὸς, ἱξανίσασο πρὸ μίθης. Ὅταν γὰρ ὁ νῆς ὑπὸ ὄινος ἀφθαρῆ, ταῦτ' ἀπάχει τοῖς ἄρμασι τοῖς τὰς ἡνιόχους ὑποβάλλουσιν· Ἐκεῖνά τε γὰρ ἀτάκτως φέρεται, ἀθμαρτάνοντα τῶν εὐθυνοῦσαν· ἢ τε ψυχὴ πολλὰ σφάλει, ἀφθαρθείσης τ' ἀγνοίας.

² Ἀθάνατα μὲν φρόνει τῷ μεγαλόψυχ᾽ εἶναι· θνητὰ δὲ, τῷ συμμέτρως τῶν ὑπαρχόντων ὑπολαβεῖν.

Ἦγ' ἔτι τῶν παιδείαν τοσούτῳ μᾶλλον ἀγαθὸν εἶναι τ' ἀπαιδευσίας, ὅσην τὰ μὲν ἄλλα μοχθηρὰ πάντες κερδαίνουσι πράττεισιν, αὐτὴ δὲ μόνη καὶ ³ προσιζημίωσι τὰς ἔχοντας. Πολλάκις γὰρ, ὅν τοις λόγοις ἐλύπησαν, τούτῳ τοῖς ἔργοις τῶν τιμωρίαν ἔδοσαν.

Ἔουσι ἂν βέλῃ ποιήσασθαι φίλους, ἀγαθὸν τι λέγει περὶ αὐτῶν πρὸς τὰς ἀπαγγέλλοντας. Ἀρχὴ γὰρ φιλίας μὲν, ἔπειτα ἔχθρας δὲ, ψόγ᾽.

Βελεύομεν ἄρα παραδείγματα ποιῆσαι τὰ παρεληλυθότα τῶν μελλόντων. Τὸ γὰρ ἀφανὲς ἐκ τῆ φανεροῦ ταχίστῳ ἔχει τῶν διάγνωσιν.

Βελεύει μὲν βραδείως, ὑπὲρ δὲ ταχέως τὰ δέξαντα.

Ἦγ' κρείττον εἶναι παρὰ μὲν θεῶν εὐτυχίαν, παρὰ δὲ ἡμῶν αὐτῶν εὐβελίαν.

Περὶ ὧν ἂν αἰσχυνῆ παρρησιάσασθαι, βέλει δὲ τισὶ τῶν φίλων ἀνακοινώσασθαι, χρῶν τοῖς λόγοις ὡς περὶ ἀλλοτρίων τῶν πραγμάτων. Ὅτι γὰρ τῶν ἐκείνων τε γνώμῳ αἰδήσει, καὶ σεαυτὸν ἐκαταφανῆ ποιήσεις.

Ἄρα

Ἐπιπρῶ τὸ πλεονεχθῆναι χρήματα καὶ κτήματα κατασκευάζειν.
 Ἐστὶ δὲ χρήματα μὲν, τοῖς ἀπολαύσαι ἠπισταμένοις· κτήματα
 δὲ, τοῖς κτᾶσθαι δυναμένοις.

Τίμα τὴν ὑπάρχουσαν ἕσταν δυοῖν ἕνεκα, τῆ τε ζημίαν
 μεγάλην ἐκτίσαι, καὶ τῆ φίλῳ σπυδαίῳ δυστυχῆσι βοηθῆσαι.
 Πρὸς δὲ τὸ ἄλλου βίου, μηδὲν ὑπερβαλλόντως, ἀλλὰ μίτριως
 αὐτίῳ ἀγάπα.

Στέργε μὲν τὰ παρόντα, ζήτηε δὲ τὰ βελτίῳ.

Μηδενὶ συμφοραὶ ὀνειδίσης. Κοινὴ γὰρ ἡ τύχη, καὶ τὸ
 μέλλον ἀόρατον.

Τὰς ἀγαθὰς εὖ ποιεε. Καλὸς γὰρ ἠθσαυρὸς παρ' ἀνδρὶ
 σπυδαίῳ χάρις ὀφειλομένη. Τὰς κακὰς εὖ ποιῶν, ὅμοια πείση
 τοῖς τὰς ἀλλοτρίας κύναις σιτιζέσθαι. Ἐκᾶνά τε γὰρ τὰς
 διδούσας, ὡσπερ τὰς τυχούσας, ὑλακτεῖσιν· οἷτε κακοὶ τὰς
 ὀφειλόντας, ὡσπερ τὰς βλάπτουσας, ἀδικεῖσιν.

Μίσει τὰς κολακεύοντας, ὡσπερ τὰς ἐξαπατῶντας· Ἀμφο-
 τεροι γὰρ πισευθέντες τὰς πισεύοντας ἀδικεῖσιν.

Ἐὰν ἀποδίδῃ τῶν φίλων τὰς πρὸς τὸ φαυλότατον σοὶ
 χαριζομένους, εἴ ἔξεις ἐν τῷ βίῳ τὰς πρὸς τὸ βέλτιστον ἀπ-
 εχθρομένους.

Γίνε πρὸς τὰς πλησιάζοντας ὁμιλητικὸς, ἀλλὰ μὴ σεμνός.
 Τὸν μὲν γὰρ τῶν ὑπερρηπτικῶν ὄγκον μόλις ἂν οἱ δῶλοι· καρ-
 τερήσειαν· τὸ δὲ τῶν ὁμιλητικῶν τρόπον ἅπαντες ἠδέως ὑπο-
 φέρουσιν. Ὁμιλητικὸς δὲ ἔση, μὴ δύσερις ὦν, μηδὲ δυσά-
 ρετος, μηδὲ πρὸς πάντα φιλένικτος, μηδὲ πρὸς τὰς τῶν
 πλησιάζόντων ὀργὰς τραχίως ἀπαντῶν, μηδ' ἂν ἀδίκως
 ὀργιζόμενοι τυγχάνουσιν· ἀλλὰ θυμζμένοις μὲν αὐτοῖς
 ἔκων, πεπαυμένοις δὲ τῶν ὀργῆς ὑπιπλήτων. Μηδὲ πρὸς τὰ
 γελοῖα σπυδαίω, μηδὲ περὶ τὰ σπυδαῖα τοῖς γελοῖοις χαί-
 ρων· τὸ γὰρ ἀκαιροὺν πανταχῶς λυπηρὸν. Μηδὲ τὰς χά-
 ριτας

ριτας ἀχαρίως χαριζόμεναι· ὅπερ πάχυσιν οἱ πολλοί, πεινῶντες μὲν εὖ, ἀπῶς δὲ τοῖς φίλοις ὑπερυγνῶντες. Μηδὲ φιλαίτιον ὦν βαρὺ γὰρ. Μηδὲ φιλεπιτιμητής· παροξυντικὸν γὰρ.

Μάλιστα μὲν εὐλαβῆ τὰς ἐν τοῖς πότοις συνουσίας· ἂν δὲ ποτε σοὶ συμπέσῃ καιρὸς, ἔξανίσασο πρὸ μίθης. Ὅταν γὰρ ὁ νῦν ἔσῃ δὲ δινε Διφθαρή, ταῦτ' ἀπάχει τοῖς ἄρμασι τοῖς τὰς ἡνίοχας ὑποβάλλουσιν· Ἐκεῖνά τε γὰρ ἀτάκτως φέρεται, Διμαρτάνοντα τῶν εὐθυόλων· ἢ τε ψυχὴ πολλὰ σφάλ-
 λι), Διφθαρήσης τ' Ἀθηνάων.

² Ἀθηνάια μὲν φρόνει τῷ μεγαλόψυχον εἶναι· θνητὰ δὲ, τῷ συμμέτρως τῶν ὑπαρχόντων ὑπολαύειν.

Ἦγ' ἔτι καὶ παιδείαν τοσούτῳ μᾶλλον ἀγαθὸν εἶναι τῆ ἀπαι-
 δευσίας, ὅση τὰ μὲν ἄλλα μοχθηρὰ πάντες κερδαίνοσις πράτ-
 τουσιν, αὕτη δὲ μόνη καὶ ³ προσιζημίωσι τὰς ἔχοντας. Πολ-
 λάκις γὰρ, ὅν τοῖς λόγοις ἰλύπησαν, τούτῳ τοῖς ἔργοις τῷ
 τιμωρίαν ἔδοσαν.

Ἔουσι ἂν βέλῃ ποιήσασθαι φίλους, ἀγαθὸν τι λέγει περὶ αὐ-
 τῶν πρὸς τὰς ἀπαγγέλλοντας. Ἀρχὴ γὰρ φιλίας μὲν, ἔπει-
 να ἔχθρας δὲ, ψόγον.

Βελύομενοι παραδείγματα ποιεῖ τὰ παρεληλυθότα τῶν
 μελλόντων. Τὸ γὰρ ἀφ' ἑκείνου ἐκ τῆ φανερῆ ταχίστω ἔχει
 τῷ διάγνωσιν.

Βελύεις μὲν βραδείως, ἔπιτελει δὲ ταχέως τὰ δέξαντα.

Ἦγ' κρείττισον εἶναι παρὰ μὲν θεῶν εὐτυχίαν, παρὰ δὲ
 ἡμῶν αὐτῶν εὐβελίαν.

Περὶ ὧν ἂν ἀσχυρὴ παρήσιάσασθαι, βέλει δὲ τισι τῶν φί-
 λων ἀνακοινώσασθαι, χαρῶ τοῖς λόγοις ὡς περὶ ἀλλοτρίων τῶν
 πραγμάτων. Ὅυτω γὰρ τῷ ἐκείνου τε γνώμῳ αἰδήσει,
 καὶ σεαυτὸν ἢ καταφανῆ ποιήσεις.

Ὅταν

Ἐὐταὺν δὲ ὑπὲρ τῶν σεαυτῆ μέλλης τινὶ συμβεβέηται, σκόπει πρῶτον πῶς ὑπὲρ τῶν αὐτῆ δέχηται. Ὁ γὰρ κακῶς ἀγνοηθεὶς περὶ τῶν ἰδίων, εὐδέποτε καλῶς βεβέηται περὶ τῶν ἀλλοτρίων.

Ἐὐταὺν δ' ἂν κάλλιστα βεβέηται παροξυνθείης, εἰ τὰς συμφορὰς τὰς ἐκ τῆ ἀβελίας ἐπιβλέψῃς. Καὶ γὰρ τῆ ὑγιείας πλείω ἐπιμέλειαν ἔχομεν, ὅταν τὰς λύπας τὰς ἐκ τῆ ἀρρώστιας ἀναμνηθῶμεν.

Ἐμὲ τὰ τῶν βασιλείων ἦδη, καὶ δέωκε τὰ ἐκείνων ἐπιτηδεύματα· δόξεις γὰρ αὐτὰς ἀποδέχῃς; καὶ ζῆλῶν. Ὡς σοι συμβήσῃ) παρὰ τε τῷ πλήθει μαλλον εὐδοκίμῃν, καὶ τὴν παρ' ἐκείνων εὐνοίαν βεβασιώτεραν ἔχειν.

Πείθῃ μὲν καὶ τοῖς νόμοις τοῖς ὑπὸ τῶν βασιλείων κειμένοις· ἰσχυρότατον μὲν τοι νόμον ἢ τῆ ἐκείνων τρόπον. Ὡς γὰρ τῆ ἐν δημοκρατίᾳ πολιτευόμενον, τὸ πλῆθος δὲ θεραπεύειν, ἔτω καὶ τὸν ἐν μοναρχίᾳ κατοικῶντα, τὸν βασιλέα προσήκει θαυμάζειν.

Ἐἰς ἀρχὴν κατασταθεὶς, μηδενὶ χρῶ πονηρῷ πρὸς τὰς διοικήσεις· ὦν γὰρ ἂν ἐκείνῃ) ἀμάρτοι, σοι τὰς αἰτίας ἀναθήσασιν.

Ἐκ τῶν κοινῶν ἐπιμελειῶν ἀπαλλάτῃ, μὴ πλεσιώτερον· ἀλλ' ἐνδοξότερος. Πολλῶν γὰρ χρημάτων κρείττων ὁ παρὰ τῆ πλείους ἔπαινος.

Ἐμὲν πονηρῷ πράγματι μήτε παρίσασο μήτε ἀνηνῶρει· δόξεις γὰρ καὶ αὐτὸς τοιαῦτα πράττειν ὅτις παρὰ τοῖς ἄλλοις πράττεισιν βοηθῆς.

Παρασκευάζε σεαυτὸν πλεονεκτεῖν μὲν δυνάμενον, ἀνέχεσθαι δὲ τὸ ἴσον ἔχειν· ἵνα δοκῆς ὀρεγῆσαι τῆ δικαιοσύνης, μὴ δὲ ἀδίνῃσαι, ἀλλὰ δι' ἐπιείκειαν.

Μάλλον

Μᾶλλον ὑποδέχου δικαίαν πινίαν, ἢ πλεον ἄδικον. Το-
 σέτω γὰρ κρείττων δικαιοσύνη χρημάτων, ὅσα τὰ μὲν ζῶντας
 μόνον ὠφελεῖ, ἢ δὲ καὶ τελευτήσασιν δόξαν παρασκευάζει. Κα-
 κίων μὲν τοῖς φαύλοις μέτεσι, ταύτης δὲ τοῖς μοχθηροῖς
 ἀδύνατον μέλαλαβῆν.

Μηδὲνα ζῆλε τῶν ἐξ ἀδικίας κερδαινόντων, ἀλλὰ μᾶλλον
 ὑποδέχου τὴν καὶ δικαιοσύνης ζημιωθῆναι. Οἱ γὰρ δίκαιοι, τῶν
 ἀδίκων, εἰ μηδὲν ἄλλο πλεονεκτῶσιν, ἄλλ' ἔν ἰσπίσι γε απε-
 δαίαις ὑπερέχουσι.

Πάντων μὲν ὑπαιμιλῶ τῶν περὶ τὸ βίον, μάλιστα δὲ τῶν σε-
 αστῶ φρόνησιν ἄσκα. Μίγισον γὰρ ἐν ἰλαχίῳ, νῦν ἀγαθὸς ἐν
 ἀνδρώπε σώματι.

Περὶ τὸ μὲν σῶμα εἶναι φιλόπον, τῶν δὲ ψυχῶν φιλό-
 σοφον· ἵνα τῶ μὲν ὑπαιμιλῶν δύνη τὰ δόξαζα, τῇ δὲ προ-
 ρῶν ἐπίση τὰ συμφέροντα.

Πᾶν δ', τι ἂν μέλλῃς λέγων, πρότερον ὑπισκόπει τῇ γνώ-
 μη. Πολλοῖς γὰρ ἢ γλυτῖα προτρέχει τὸ Δραμόιας.

Δύο ποιῶν καιρῶν τῆ λέγων, ἢ περὶ ὧν οἶδα σαφῶς,
 ἢ περὶ ὧν ἀναγκαῖον εἶπαι· Ἐν τέτοις γὰρ μόνοις ὁ
 λόγος τὸ σιγῆς κρείττων· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ἄμεινον σιγῶν
 ἢ λέγων.

Νόμιζε μηδὲν εἶναι πῶν ἀνθρωπίνων βέβαιον. Ὅτου
 γὰρ οὗτ', εὐτυχῶν, ἔση περὶ χαρῆς· οὕτε, δυστυχῶν, περὶ
 λυπῶ.

Χαῖρε μὲν ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι τῶν ἀγαθῶν, καὶ λυπῶ με-
 τρώς ἐπὶ τοῖς γινομένοις τῶν κακῶν· γίνου δὲ τοῖς ἄλλοις
 μηδ' ἐν ἐτέρῳ ὧν κατάδηλον. Ἄστοπον γὰρ τῶ μὲν οὐ-
 σίαν ἐν ταῖς οἰκίαις ὑποκρύπτειν· τῶ δὲ διάνοιαν φάνεραν
 ἴχουσα περὶ πατῶν.

Μάλλον εὐλαβῆ ψόγον ἢ κίνδυνον. Δὲ γὰρ εἶναι φοβεράν τοῖς μὲν φαύλοις τὴν τῆ βίης τελευτήν, τοῖς δὲ σπουδαίοις τὴν ἐν τῷ ζῆν ἀδοξίαν.

Μάλιστα μὲν παρῶ ζῆν κατὰ τὴν ἀσφάλειαν· εἰάν δὲ ποτέ σοι συμβῆ κινδυνεύειν, ζήτη τὴν ἐκ τοῦ πολέμου σωτηρίαν μὴ καλῆς δόξης, ἀλλὰ μὴ μετ' αἰσχρᾶς φήμης. Τὸ μὲν γὰρ τελευτῆσαι, πάντων ἢ πεπρωμῆν κατέκρινε· τὸ δὲ καλῶς ἀποθανεῖν, ἴδιον τοῖς σπουδαίοις ἢ φύσει ἀπένευμε.

Καὶ μὴ θαυμάσης εἰ πολλὰ τῶν ἐρημίων εἰς πρίπι σοι πρὸς τὴν ἡν παρῶσαν ἡλικίαν. Οὐδὲ γὰρ ἐμὲ τῆτο διέλαθεν· ἀλλὰ προηλόμην Διὸς ἢ αὐτῆς πραγματείας ἅμα τῆτε παρόντι βίῃ συμβελίαν ἐξενεγκῆν, καὶ τῆ μέλλουσι χρόνῳ παράγγελμα καταλιπεῖν. Τὴν μὲν γὰρ τῆτων χρεῖαν ῥηδῶς εὐήσεις, ἢ δὲ συμβελεύοντα μετ' εὐνοίας χαλεπῶς εὐρήσεις. Ὅπως ἔν τὰ λοιπὰ μὴ παρ' ἐτέρου ζητῆς, ἀλλ' ἐντεῦθεν, ὡσπερ ἐκ ταμίας, προφέρῃς, ᾧθῆλω δᾶν μηδὲν παραλιπεῖν ὧν ἂν ἔχω σοὶ συμβελεύειν.

Πολλὴ δ' ἂν τῷ θεῷ χάριν χροίλω εἰ μὴ Διὸς μαρτοίμι ἢ δόξης, ἢ ἔχων περὶ σοῦ τυγχάνω. Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων τῆς πλείους εὐρήσομεν, ὡσπερ τῶν σιτίων τοῖς ἡδῖοις μάλλον, ἢ τοῖς ὑγιανοτάτοις χαίροντας, οὕτω καὶ τῶν φίλων τοῖς συνεξαμαρτάνουσι πλησιάζοντας, ἀλλ' οὐ τοῖς νεθετῆσι. Σε δὲ νομίζω τῆναντίον τῆτων ἐγνωκίαι, τεκμηρίω χροῶμεν τῆ περι τῆν ἄλλῶν σῆ παιδείαν φιλοπονία. Τὸν γὰρ αὐτῶ τὰ βέλτιλα πράττειν ἑπιτάττοντα, τῆτον εἰκος καὶ τῶν ἄλλων τῆς ἐπὶ τὴν ἀρίστην παρακαλεῖται ἀποδεχέσθαι.

Μάλιστα δ' ἂν παροξυνθείης ἀρεχθῆναι τῶν καλῶν ἔργων, εἰ καταμάθοις, ὅτι καὶ τῆς ἡδονᾶς τῆς ἐκ τούτων
μάλις

μάλις α γνησίως ἔχομεν. Ἐν μὲν γὰρ τῷ ῥαθυμῶν, καὶ τὰς πλησμονὰς ἀγαπᾶν, εὐθὺς ἂν λύκω ταῖς ἡδοναῖς παραπεπῆγασιν. Τὸ δὲ περὶ τὴν ἀρετὴν φιλοπονῶν, καὶ σωφρονως ἑαυτῷ βίον οἰκονομῶν, αἰεὶ τὰς τέψεις εἰλικρινῆς, καὶ βεβαιότερας δόσδιδωσι. Κακῶ μὲν πρῶτον ἡδόντες, ὕστερον ἐλυπήθημεν· ἔνταῦθα δὲ, καὶ τὰς λύκας τὰς ἡδονὰς ἔχομεν. Ἐν ἅπασιν δὲ τοῖς ἔργοις ἔχῃ ἔτι τὴν ἀρχῆς μνημονεύομεν, ὡς ἔτελευτῆς ἀθήσειν λαμβάνομεν. Τὰ γὰρ πλεῖστα τῶν περὶ τὴν βίον, καὶ δι' αὐτὰ τὰ πράγματα ποιῶμεν, ἀλλὰ τῶν ῥοσβαινούτων ἕνεκα ἀσπονδῶμεν.

Ἐνθυμῶ δὲ διότι τοῖς μὲν φαύλοις ἐνδέχεται τὰ τυχόντα πράττειν (εὐθὺς γὰρ τῷ βίου τοιαύτῳ πεποιθῶται τὴν ὑπόθεσιν)· τοῖς δὲ συνεδαίοις ἔχῃ οἶοντε τῆς ἀρετῆς ἀμελεῖν, ἢ πολλὰς ἔχων τὴν ὑπερπλήθειαν. Πάντες γὰρ μισῶσιν ἔχῃ ἔτι τὴν ἐξαμαρτάνοντα ὡς τὴν ὑπερπλήθειαν μὲν φασκοῦνται, μηδὲν δὲ τῶν τυχόντων ἀσφίροντα· εἰκότως. Ὅπε γὰρ τὴν λόγῳ μόνῳ ψευδομένους δόσδοκιμάζομεν, ἤπερ τὴν βίῳ παντὶ ἐλαττεμένους, καὶ φαύλης εἶναι φησόμεν; δικαίως δ' ἂν τὴν τοιούτων ὑπολάβοιμεν, μὴ μόνον ἕως ἑαυτοῦ ἀμαρτάνειν, ἀλλὰ καὶ τὴν τύχης εἶναι προδότας. Ἡ μὲν γὰρ αὐτοῖς χρήματα καὶ δόξαν καὶ φίλους ἐνεχείρισεν· οἱ δὲ, σφᾶς αὐτὴν ἀναξίως τὴν ὑπαρχούσης εὐδαιμονίας κατέστησαν.

Ἐπὶ δὲ δεῖ, θνητὸν οὐκ, τὴν τῶν θεῶν σοχάσασθαι ἀγνοίας, ἠγῆσαι κακίαν ἐπὶ τοῖς οἰκίστοτατοις μάλις α δηλῶσαι, πῶς ἔχουσι πρὸς τὴν φαύλην, καὶ τὴν συνεδαίαν τῶν ἀνθρώπων. Ζεὺς γὰρ Ἡρακλῆα καὶ Τάνταλον ἠγῆσας, (ὡς οἱ μῦθοι λέγουσι, καὶ πάντες πιστεύουσι) ἔμιν, ἀλλὰ τὴν ἀρετὴν ἀθάνατον ἐποίησε· ἔμιν δὲ, ἀλλὰ τὴν κακίαν ταῖς μεγίσταις τιμωρίας ἐκόλασεν.

Οἷς χρὴ παραδείγμασι χρῶμεντες, ὀρέγοσθ' ἢ καλοκαγαθίας· καὶ μὴ μόνου σοῖς ὑφ' ἡμῶν ἀρημίκοις ἐμμένειν, ἀλλὰ καὶ τῶν ποιητῶν τὰ βέλτεστα μανθάνειν, καὶ τῶν ἄλλων σοφιστῶν, εἰ τι χρήσιμον ἀρήκασιν, ἀναγιγνώσκειν. Ὡσαύτ' γὰρ τὴν μέλιτιαν ὀρώμεν ἐφ' ἅπαντα μὲν τὰ βλασφήματα καθιζάνουσιν, ἀφ' ἑκάστου δὲ τὰ χρήσιμα λαμβάνουσιν· ἕτω χρὴ καὶ τὰς παιδείας ὀρεγομένους, μηδενὸς μὲν ἀπέργου ἔχον, παιταχόθεν δὲ τὰ χρήσιμα συλλέγειν. Μόλις γὰρ αὖ τις ἐκ ταύτης ἢ ὑπὸ μελέαις ἢ τὰς ἢ φύσει ἀμαρτίας ὑπεκράτῃσιν,

III.

'E D E M O S T H E N E .

[Juxta Edit. Joan. Jac. Reiske. Lips. 1770. 8vo.]

*Planè quidem perfectum et cui nihil admodum desit DEMOSTHENEM
facile dixeris.* CICERO DE CLARIS ORAT. CAP. IX.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Α.

ἘΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Κακῶς ἐν τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς Φίλιππον οἱ Ἀθηναῖοι φερόμενοι, συν-
ελθῶσιν εἰς ἐκκλησίαν ἀθυμοῦντες· ὁ τοῖσιν ζήτηρ τὴν τι ἀθυ-
μίαν περᾶται παθεῖν, λέγων, εὐδὲν ἔῃ θαυμαστόν, εἰ ῥαθυμοῦν-
τες κικρόσθηται· ¹ καὶ εἰσσηγῆται, πῶς ἐν ἄριστα τῷ πολέμῳ προσε-
νχθεῖν· κλιθεὶς δὲ δύο δυνάμεις πῤῃσκειν ἄσφαλ, μίαν μὲν
μεῖζον, ² πολιτικὴν, ἣτις οἴκοι μένουσα, πρὸς τὰς τῶν ἐπιχειρῶν
χρείας ἑτοιμὸς ὑπάρξει· ἑτέραν δὲ ἐλάττωτα, ξίνων ὄντων τῶν στρα-
τιομένων, ³ πῤῃσκειν μὲν δὲ καὶ ταύτῃ κλιθεὶς τὴν δύναμιν μὴ
Ἀθήνησι μένειν, ⁴ μηδὲ ἐκ τῆς πόλεως κεισῶσαι τὰς βοσκείας·
⁵ ἀλλὰ περὶ τὴν Μακεδοσίαν ἀναστέφεισθαι, πολεμοῦσθαι ἀδιελπί-
τως, ἵνα μὴ ⁶ τοὺς ἐτησίως πνέσιος ἐπιληθῆσας ὁ Φίλιππος, ἢ καὶ
τὸν χειμῶνα, ἤϊκα Ἀθήνησιν εἰς Μακεδοσίαν πλεῖν οὐ δυνατὸν,
ἐπιχειρῆσθαι τοῖς πράγμασι, καὶ παρὰ τὴν ἄνουςίαν τὴν τῶν Ἀθη-
ναίων ἀπάντων κρατῆ· ἀλλ' ἔγγυς ἢ πρὸς αὐτὸν ἀντιταξομένη δύ-
ναμις ὑπάρχη.

'EI

Ἐἰ μὲν περὶ καινῶν τινῶν πραγμάτων προτιθέντο, ὧ ἄν-
 δρες Αθῆνῶσι, λέγῃσθε, ἵπσιχων ἄν—ἕως ἰοὶ πλεῖστοι
 τῶν εὐδοτόων γνώμῳ ἀπεφάναντο, εἰ μὲν ἤρεσκε τί μοι τῶν
 ὑπὸ τέτων ρηθέντων, ἡσυχίαν ἄν ἦγον· εἰ δὲ μὴ, ἴοτ' ἄν
 καὶ αὐτὸς ἐπιτηρώμην, ἃ γιγνώσκω, λέγειν. Ἐπειδὴ δὲ,
 περὶ ὧν πολλὰκις εἰρήκασιν ἔτοι πρότερον, συμβαίνει καὶ νυνὶ
 σκοπιῖν, ἡγῆμαι, καὶ πρωτῶν ἀναγὰς, εἰκότως ἄν συγγνώ-
 μης τυγχάνειν· εἰ γὰρ, ἐκ τῆ παρεληλυθότῳ χρόνῳ, τὰ
 δέοντα ἔτοι ἑσυνεβέλευσαν, ἔδεν ἄν ὑμᾶς νῦν εἶδει βεβλῦεσθαι.
 Πρῶτον μὲν ἐν ἐκ' ἁδουμητίον, ὧ ἄνδρες Αθῆνῶσι, τοῖς
 παρῆσι πράγμασιν, ἔδ' εἰ πάντῳ φαύλως ἔχαν δοκεῖ· ὁ γὰρ
 ἐστὶ χείριστον αὐτῶν ἐκ τῆ παρεληλυθότῳ χρόνῳ, τῆτο, πρὸς
 τὰ μέλλοντα, βέλτερον ὑπάρχει· τί ἐν ἐστὶ τῆτο; ὅτι ἔδεν,
 ὧ ἄνδρες Αθῆνῶσι, τῶν δέοντων ποιόντων ὑμῶν, κακῶς τὰ
 πράγματα ἔχαν· ἐπέτοιγε εἰ, πάντῳ ἃ προσῆκε πρα-
 τόντων, ἔτως ἔχεν, ἔδ' ἄν ἐλπῆς ἦν αὐτὰ βελτίω γινέσθαι.
 Ἐπειτα ἐνδουμητίον, καὶ παρ' ἄλλων ἀκούσθαι, καὶ τοῖς εἰδόσιν
 αὐτοῖς, ἀναμιμνησκομήοις ἡλίκην πότ' ἐχόντων δύναμιν
 Λακεδαιμονίων, ἰοῖξ ἔ χρόνῳ ἔ πολὺς, ὡς καλῶς καὶ προσ-
 κόντως ἔδεν ἀνάξιον ὑμᾶς ἐπράξατε τὸ πόλιως, ἀλλ' ὑπε-
 μέναιτε, ἰοῖξ τῶν Ἐλλήνικῶν δικαίων, τὸν πρὸς ἐκείνους
 πόλεμον. Τίνῳ ἐν ἕνεκα ταῦτα λέγω; ἰοῖ εἰδῆτε, ὧ
 ἄνδρες Αθῆνῶσι, καὶ θεάσθητε, ὅτι ἔδεν ἔτε φυλαττομήοις
 ὑμῖν ἐστὶ φοβερόν, ἔτ', ἄν ὀλιγορῆτε, τοῖστον οἶον ἄν ὑμεῖς
 βέλτεροι, παραδείγμασι χρώμενοι,—τῆ τότε ῥώμῃ τῶν Λα-
 κεδαιμονίων, ἰοῖξ ἔκρατῆτε ἐκ τῆ προσέχεν τοῖς πράγμασι
 τὸ νῦν, ἰοῖξ καὶ τῆ νῦν ὑβρι τῆτο—δι' ἣν ταραττόμεθα, ἐκ τῆ
 μηδὲν φροτιζῆν, ὧν ἐχρῆν. Εἰ δὲ τις ὑμῶν, ὧ ἄνδρες
 Αθῆνῶσι, δυσωλέμητον οἶεται τὸ Φίλιππον εἶναι, σκοπῶν τό-
 τε πλῆθῳ τὸ νῦν ὑπάρχῃσθαι αὐτῷ δυνάμει, ἰοῖξ καὶ τῆ

—τὰ χωρία ταῦτα πάντα ἀπολωλέναι τῇ πόλει, ὀρθῶς μὲν οἶεται· λογισάδω μῦθοι τῷδ', ὅτι ἔχομεν ποτε ἡμεῖς, ὧ ἄνδρες Ἀθλωαῖοι, Πύθναν, καὶ Ποτιδαίαν, καὶ Μεθώνην, καὶ πάντα τὴν τόπον τῆτον οἰκίον—κύκλω, καὶ πολλὰ τῶν μετ' ἐκείνου νῦν ὄντων ἰθῶν αὐτονομίμῳ καὶ ἐλεύθερα ὑπῆρχε· καὶ μάλλον ἡμῖν ἰβέλετ' ἔχειν οἰκίως ἢ ἐκείνῳ. Εἰ τοίνυν ὁ Φίλιππος τότε ταύτῳ ἔσχε τιτὴν γνώμην, ὡς χαλεπὸν πολεμῆν Ἀθλωαῖοις ἐστὶν ἔχουσι τοιαῦτα ὑπὸ στραχίσματα τὰ αὐτῆς χώρας, ἔρημον ὄντα συμμάχων, εἶδεν ἂν, ὡν νυνὶ πεποιήκεν; ἔπραξεν· εἶδε τοσαύτῳ ἐκτεσσατ' ἂν δύναμιν· ἀλλ' οἶδεν, ὧ ἄνδρες Ἀθλωαῖοι, τῆτο καλῶς ἐκείνῳ, ὅτι ταῦτα μὲν ἐστὶν ἅπαντα τὰ χωρία ἅθλα τῆς πολέμου κείμενα ἐν μέσῳ· φύσει δ' ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀπόντων, καὶ τοῖς ἐθέλουσι πολεῖν καὶ κινδυνεύειν τὰ τῶν ἀμελόντων.—Καὶ γὰρ τοι, ταύτῃ χρῆσάμεν τῇ γνώμῃ, πάντα κατέγραπται καὶ ἔχει, τὰ μὲν, ὡς ἂν ἐλὼν τις ἔχοι πολέμου νόμον. τὰ δὲ, σύμμαχα καὶ φίλα ποιησάμεν· καὶ γὰρ συμμαχῆν καὶ προσέχειν τὴν νῦν τέτοις ἐθέλουσιν ἅπαντες, ὡς ἂν ὀρώσι παρεσκευασμένους καὶ πράττειν ἐθέλοντας ἂν χρῆ. Ἄν τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθλωαῖοι, καὶ ὑμεῖς ἐπὶ τῇ τοιαύτης ἐθέλησθε ἡμῶν γνώμης νῦν, ἐπειδήπερ εἰ πρότερον, καὶ ἕκαστος ὑμῶν, εἰ δὲ καὶ δύναται ἂν χρησίμους τῇ πόλει παραχρῆν αὐτὸν, πᾶσαν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ εἰρωνίαν, ἔτοιμος πράττειν ὑπάρξει,—ὁ μὲν, χρεῖματ' ἔχων, εἰσφέρειν· ὁ δ', ἐν ἡλικίᾳ, στρατεύεσθαι· συνελόντι δ' [ἀπλῶς] εἰπῶν, ἢ ἢ ὑμῶν αὐτῶν ἐθέλησθε ἡμῶν, καὶ παύσθε, αὐτὸς μὲν εἶδεν ἕκαστος ποιήσειν ἐλπίζων, τὸν δὲ πλησίον πάνθ' ὑπὲρ αὐτῆς πράξειν,—καὶ τὰ ὑμέτερον αὐτῶν κομιῆσθε, ἂν θεὸς ἐθέλῃ, καὶ τὰ κατεργασθημῶν πάλιν ἀναλήψθε, κακῆνον τιμωρήσθε. Μη γὰρ ὡς θεῶν νομίζετ' ἐκείνῳ τὰ παρόντα πεπηγῆναι πράγματα ἀθάνατα, ἀλλὰ

ἀλλὰ καὶ μισοῖ τις ἐκείνους καὶ δίδειν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ φθορῆ, καὶ τῶν πάντων νῦν δοκούντων οἰκίως ἔχειν αἰσφ'· καὶ ἅπανθ' ὄσα περ καὶ ἐν ἄλλοις τισιν ἀνθρώποις ἴη—ταῦτα καὶ τοῖς μετ' ἐκείνους χρὴ νομίζεῖν ἰσῆσαι· κατέπτηχε μὲντοι ταῦτα πάντα νῦν, ἐπ' ἔχοντ' Ἰσοκροφίῳ, Δὲ τῶν ὑμετέραν βραδυτῆτα καὶ βραδυμίαν, ἣν Ἰσοκράτης φησὶ δῆλον ἦδη· ὁράτε δὲ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ πρᾶγμα· οἱ προελήλυθον ἀσελγείας—ἀνδρωπῶν, δε εἰδ' αἴρεσιν ὑμῖν δίδωσι τῆ πρᾶττειν ἢ ἀγειν ἡσυχίαν, ἀλλ' ἀπειλοῖ, καὶ λόγους ὑπερφημίας, ὡς φασὶ, λέγει, καὶ ἔχ' οἷον τέ ἴσιν, ἔχων ἂ κατέπρακται, μῖνειν ἐπὶ τέτων, ἀλλ' αἰεὶ τι προσωριβιάλλεται, καὶ κύκλω πανταχῆ μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθημίνας ἄπεισοιχίζεσθαι. Πότε ἔν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πότε ἂ χρὴ πράξετε; ἐπειδὴν τί γίνηται; ἐπειδὴν, νῆ Διᾶ, ἀνάγκη τις ἦ; Νῦν δὲ τί χρὴ τὰ γιγνόμενα ἠγῆσθαι; ἔγω μὲν γὰρ οἶομαι τοῖς ἐλευθέροις μεγίστην ἀνάγκην τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνην εἶναι. Ἡ βέλιεθε, εἰπέ μοι, ἄπεισῶντες αὐτοῦ, πυθάνεσθαι, κατὰ τὴν ἀγοράν,—λέγεται τι καιρὸν; γένοιτο δ' ἂν τι καιρότερον, ἢ Μακεδῶν ἀντὶ Ἀθηναίων καταπολεμῶν, καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων διοικῶν; Τέθνηκε Φίλιππος; οὐ μὰ Δι'. Ἀλλ' ἀδινεῖ; τί δ' ὑμῖν Διφίρει; καὶ δὲ, ἂν οὗτος τι πάθῃ, ταχέως ὑμᾶς ἔτερον Φίλιππον ποιήσετε, ἂν περ οὕτω προσέχητε τοῖς πράγμασι ἢ νῦν· οὐδὲ δὲ οὗτος παρὰ τὴν αὐτοῦ ῥώμην τοσοῦτον ἐκπύξεται ὅσον παρὰ τὴν ἡμετέραν ἀμίλειαν. Καίτοι καὶ τούτων εἴ τι πάθοι, καὶ τὰ τῆ τύχης ἡμῖν ὑπάρξῃ, (ἢ δὲ αἰεὶ βέλτιον, ἢ ἡμᾶς ἡμῶν αὐτῶν, ἔπιμελεμένη, καὶ τοῦτ' ἂν ἐξεργάσαιτο,) ἴδ' ὅτι, πλησίον μὲν ὄντες, ἅπασιν ἂν τοῖς πράγμασι τεταραγμένοις ἔπισκάντες, ὅπως βούλεσθε διοικήσαυδε· ὡς δὲ νῦν ἔχετε, οὐδὲ δίδόντων ὑμῖν τῶν καιρῶν Ἀμφίπολι, δέξασθαι

ἡ δὲ ~~κατὰ~~ ^ἡ δέξασθαι ^ἡ δύναμις ἂν, ἀπρητημένοι καὶ ταῖς παρασκευαῖς, καὶ
 ταῖς γνώμας. Ὡς μὲν ἔν δει τὰ προσήκοντα ποιῆν ἐθέ-
 λοντας ὑπάρχειν ἅπαντας ἐτοιμῶς, ὡς ἰγνωκότες ὑμῶν
 καὶ πεπεσμένους, παύομαι λέγων· ἢ δὲ τρόπον τὸ παρα-
 σκευῆς, ἢ ἂν ἀπαλλάξαι ἂν τῶν τοιούτων πραγμάτων ὑμᾶς
 ἠγοῦμαι, καὶ τὸ πλεῖστον ὅσον, καὶ πόρους ἕς τινὰς χρημάτων, ἐκτίπ
 καὶ τὰλλα ὡς ἂν μοι βέλτερον καὶ τάχιστα δοκῆ παρασκευασθῆ-
 ναι, καὶ δὴ περᾶσομαι λέγων, δεηθεὶς ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθη-
 ναῖοι, τοσούτων· ἐπειδὴν ἅπαντα ἀκέσσητε, κρίνατε, καὶ μὴ
 πρότερον προλαμβάνετε· μὴδ' ἂν ἐξ ἀρχῆς δοκῶ τινι και- α. τ. α. γ.
 νῆν παρασκευῆν λέγων, ἀναβάλλεσθαι με τὰ πράγματα
 ἠγάθως· ἢ γὰρ οἱ ταχὺ καὶ τήμερον εἰπόντες, μάλιγα εἰς θεόν
 λέγεσιν· ἢ γὰρ ἂν τὰ γε ἤδη γεγενημένα τῇ νυκτὶ βόηθειά
 κελύσαι δυνηθήμεν· ἄλλ' ὅς ἂν δείξῃ, τίς ποριθεῖσα πα-
 ρασκευή, καὶ πόση, καὶ πόθεν ἀρμυῖται δυνήσεται, ἢ τέως ἂν ἢ
 ἀβλυσώμεθα, σκεδέντες, ἢ πόλεμον, ἢ περιφρώμεθα τῶν
 ἰχθῶν· ἔτι γὰρ ἔκτετι τῆ λοιπῆ πάροισιν ἂν κακῶς.

ἢ ἄρα κακῶς

Υ

ΔΗΜΟΣ-

Ἄ Η Μ Ο Σ Θ Ε Ν Ο Τ Σ

Ο Α Γ Ν Θ Ι Α Κ Ο Σ Α

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ

² Προσκαίλο μιν τὴν προβίαν τοῦ Οὐαδίου εἰ Ἀθῆναι, καὶ βουδῶν αὐτοῦς κίερασ· μίλλωσι δὲ ἐπὶ τὸν ἔξω, ³ καὶ ἀδίουσ ὡς δυσκολιμάτω ὄντος τοῦ Φιλίππου, περιβὰς ὁ Δαρκεδῶνας, περιῶ) Δαρκεδῶνι τὸν δῆμον, ἐπιδικασὸς ὡς ἀδίου τὰ τοῦ Μακεδῶνος πράγματα· καὶ γὰρ τοῖς συμμάχοις ἔνεστι αὐτῶ ἀπὸ φροσι, καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν οὐκ ἰσχυροῖ· τοὺς γὰρ Μακεδῶνας ⁴ ἀδίουσ ἦ) κατ' ἑαυτοῦς.

Ἐ Π Ι πολλῶν μὲν ἂν τις ἰδῶν, ὃ ἄνδρες Ἀθῆνῶναι, δοκεῖ μοι τίλῃ, παρὰ τῶν θεῶν, ἔννοϊαν φασερὰν ἡσομῆλιν τῇ πόλει· οὐχ ἦκισα δὲ ἐν τοῖς παρεῖσι πράγμασι· ὅτὸ καὶ τοὺς πολειμήσοντας Φιλίππῳ γεγῆκασθ, καὶ χῶρας ἔμορθη, καὶ δύναμιν τινα κελήμενες, καὶ τὸ μέγισον ἀπᾶντων, τὸν ὑπερ τῆ πολίμου γνώμῳ τοιαύτῳ ἔχοντας, ὡσε τὰς πρὸς ἐκεῖνον Ἀβλαλαγᾶς, πρῶτον μὲν ἀπίστες, ἅτα τ' ἑαυτῶν πατρίδῳ νομίζου ἀνάστασι ἄνται, — δαυμονία τινὲ καὶ θεία πατῶτασιν ἰοικει εὐεργεσία· ἰδεῖ τοῖνον, ὃ ἄνδρες Ἀθῆνῶναι, τῆτ' ἦδη σκοπεῖν αὐτὰς, ὅπως μὴ ἔχῆρος περὶ ἡμᾶς αὐτοῖς ἄνται δόξωμῳ τῶν ὑπαρχόντων· ὡς ἴσι τῶν αἰχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰχρίων, μὴ μόνον πόλειν καὶ τόπων, ὡν ἡμῆν ποτε κύριοι, ¹ φαίνεσθ προῖεμένους, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπὸ τ' τύχης παρασκευασθέντων συμμάχων τε καὶ καιρῶν. ² Ἐτὸ μὲν ἔν, ὃ ἄνδρες Ἀθῆνῶναι, τὴν Φιλίππου ῥώμην διεξέτασι, καὶ Ἀβ' τούτων τῶν λόγων προτρίπειν τὰ δέοντα ποιῶν ὑμᾶς, ἔχῃ καλῶς ἔχειν ἡγεῖμαι. Ἀβ' τί; — ὅτι μοι δοκεῖ πάνθ, ὅσ' ἂν ἔποι τις ὑπὲρ τῶτων, ἐκείνῳ μὲν ἔχειν φιλοτιμῶν

τιμίαν τινὰ, ἡμῖν δ' ἐχὶ καλῶς πεπραχθαι· ὁ μὲν γὰρ
 ἔσω πλείονα ὑπὲρ τλὴν ἀξίαν πεποιήκει τλὴν αὐτῆ, τοσούτῃ
 θουμαστότερον παρὰ πᾶσι νομίζεται· ὑμᾶς δὲ ἔσω χῆρον,
 ἢ προσήκει, κέχρησθε τοῖς πράγμασι, τοσούτῃ πλείονα ἀι-
 χυλίῳ ὠφλήκατε. Ταῦτα μὲν ἔν παραλείψω· καὶ γὰρ εἰ
 μετ' ἀληθείας τις, ὃ ἄνδρες Ἀθιῶται, σκοποῖτο, ἐθύνθ' ἂν
 αὐτὸν ἴδοι μέγαν γενημένον, ἐχὶ παρ' αὐτοῦ. Ὡς ἔν,
 ἐκῆνον μὲν ὀφίλῃ τοῖς ὑπὲρ αὐτῆ πεπολιτευμένοις χάριν,
 ὑμῖν δὲ δίκῃ προσήκει λαβεῖν, τούτων ἐχὶ νῦν ὀρῶ τὸν
 καιρὸν τῆ λέγειν· ἂ δ' ἄνευ χωρὶς τούτων εἶναι, καὶ βέλτιόν
 εἶναι, ἀκηκοῖναι πάντας ὑμᾶς, καὶ μεγάλα, ὃ ἄνδρες Ἀθιῶται,
 κατ' ἐκῆνος φαίνοιτ' ἂν ὀνείδη, βελομένοις ὀρθῶς δοκιμά-
 ζον, ταῦτ' ἄπειν περᾶσομαι. Τὸ μὲν οὖν ἐπίορκον καὶ ἄπι-
 στον καλῆν, ἀνευ τῆ τὰ πεπραγμένα δεικνύουσι, λαιδορίαν εἶναι
 τις ἂν φήσειεν κενῶν. Δικαίως. Ἐπὶ δὲ πάνθ' ὅσα πάποτε
 ἔπραξε, διεξιόντα, ἐφ' ἅσασι τέτοις ἐλέγχων, — καὶ βραχίως
 λόγῃ συμβάινει δεῖσθαι, καὶ δυοῖν ἕνεκα ἠγῆμαι συμφέραν
 κρησθαι, — τῆ τ' ἐκῆνον, ὅπερ καὶ ἀληθὲς ὑπάρχει, φαῦλον
 φαίνεσθαι· ὅ καὶ τῆ τὸν ὑπερεκπεπληγμένους, ὡς ἀμαχόν τινα,
 τὸν Φίλιππον, ἰδῆναι, ὅτι πάντα διεξέληλυθεν, οἷς πρότερον
 παρακροῦσθαι, μέγας νῦν ἠξήθη, καὶ πρὸς αὐτὴν ἦκει
 τλὴν τελευτλὴν τὰ πράγματ' αὐτῆ. Ἐγὼ μὲν γὰρ, ὃ ἄν-
 δρες Ἀθιῶται, σφόδρ' ἂν ἠγῆμι καὶ αὐτὸς φοβερὸν εἶναι καὶ
 θουμαστὸν τὸ Φίλιππον, εἰ τὰ δίκαια πράττοντα ἐώρων αὐ-
 τῆ ἠξημένον· νῦν δὲ θεωρῶν καὶ σκοπῶν ἕυρίσκω, τλὴν
 μὲν ἡμετέραν ἐυθδειαν ταπεινὰς, ὅτι Ολυθίδες ἀπῆλαι-
 οὖν τινες ἐθύνθ' ἐβλομένους ἡμῖν ἀγχεθῆναι, τῆ τλὴν
 Ἀμφίπολιν φάσκω παρεδῶσιν, καὶ τῆ τὸ θρυλλομένου
 ποτε ἀπόρρητον ἐκῆνον κατασκευάσαι, τῆ τῷ προσαγομένου
 τλὴν δ' Ολυθίδων φιλίαν μὲν ταῦτα, τῆ Ποτίδαιαν, οὖσαν
 ὑμετέραν,

ὑμετέραν, ἐξελθῆν· καὶ τὰς μὲν πρότερον συμμάχους ἡμᾶς
 ἀδικῆσαι, παραδῆναι δὲ ἐκάβοις· Θειταλὸς δὲ νῦν τὰ τρι-
 λευταῖα τῷ Μαγνησίῳ παραδῶσιν ὑποσχέσθ, καὶ τὸν Φω-
 κικὸν πόλεμον ὑπὲρ αὐτῶν πολεμήσιν ἀναδέξασθ. Ὅμως
 δὲ εὐδὲς ἴσιν, ὅτιν' εἰ πιφανάκιεν ἐκῆν τῶν ἀπὸ χρη-
 σαμίων· τίω γὰρ ἐκάσων ἀνοίαν αἰὲ τῶν ἀγνοούντων αὐ-
 τὸν ἔξαπατῶν, καὶ προσλαμβάνων, ἔτως νυξήθη. Ὡσπερ
 εἰν ἄλλ' τέτων ἤρθη μέγας, ἠνίκα ἕκαστοι συμφέρον αὐ-
 τῶν ἑαυτοῖς ᾤοντό τι πράξειν· ἔτως ὀφίλη ἄλλ' τῶν
 αὐτῶν τέτων καὶ καθαιρεθῆναι πάμπαν, ἐπειδὴ πάνθ' ἕνεκα
 ἑαυτῶ ποιῶν ἐξηλέγηται. Καίρε μὲν δὴ, ὡ ἄνδρες Αθιω-
 αῖοι, πρὸς τῆτο παρίση Φιλίππῳ τὰ πράγματα· ἢ παρελ-
 θῶν τις, ἔμοι, — μάλλον δὲ ὑμῖν, δεξάτω, ἢ ὡς ἐκ ἀληθῆ
 ταυτ' ἐγὼ λέγω, ἢ ὡς οἱ τὰ πρῶτα ἐξηπάτημένοι, τὰ λοιπὰ
 πιγεύσων ἀπὸ, ἢ ὡς οἱ, παρὰ τίω αὐτῶν ἀξίαν, δεδο-
 λωμένοι Θειταλοὶ νῦν ἐκ ἀν ἐλεύθεροι γένοιτο ἄσμενοι.
 Καὶ μὲν εἰ τις ὑμῶν, ταῦτα μὲν ἔτως ἔχων ἠγῆται, οἴεται
 δὲ βία καθίξεν αὐτὸν τὰ πράγματα, τῷ τὰ χωρία, καὶ
 λιμῆας, καὶ τὰ τοιαῦτα προσηφέναι, ἐκ ὀρθῶς οἴεται.
 Ὅταν μὲν γὰρ ὑπὸ εὐνοίας τὰ πράγματα συστῆ, καὶ παῖσι
 ταῦτα συμφέρη τοῖς μετέχουσι τῷ πολέμου, καὶ συμποῦν,
 καὶ φερῖν τὰς συμφορὰς, — καὶ μένιν ἐδέλουσιν οἱ ἄνθρωποι·
 ὅταν δ' ἐκ πλειονείας καὶ πονηρίας τις, ὡσπερ οὗτ', ἐχύση,
 ἢ πρώτη πρόφασις καὶ μικρὸν πταῖσμα ἅπαντα ἀνεχάιτισε
 καὶ διελυσε· εἰ γὰρ ἴσιν, — ἐκ ἴσιν, ὡ ἄνδρες Αθιωαῖοι, ἀδι-
 κοῦντα, καὶ ἔθορκεντα, καὶ ψευδόμενον, δύναμιν βεβαίαν κη-
 σασθ· ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα, εἰς μὲν ἅπαξ καὶ βραχὺν χρόνον
 ἀντίχει· καὶ σφόδρα γε ἠνθῆσει ἐπι ταῖς ἐλπίσιν, ὅαν τύχη·
 τῷ χρόνῳ δὲ φρωῆται, καὶ πρὸς αὐτὰ καταρρῆ· ὡσπερ γὰρ
 οἰκίας, οἶμαι, καὶ πλοῖα, καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων, τὰ κά-
 τωθεν

ταῦτιν ἰσχυρότατα εἶναι δεῖ, οὕτω καὶ τῶν πράξεων τὰς ἀρ-
 χὰς καὶ τὰς ἐπιθέσεις ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι προσήκει.
 τότε δὲ ἐκ ἑνὶ νῦν ἐν τοῖς πεπραγμένοις Φιλίππῳ. Φημί
 δὴ δεῖν ὑμᾶς ἅμα τοῖς μὲν Ὀλυνθίοις βοηθεῖν, καὶ ὅπως τις
 λίγη κάλλιστα καὶ τάχιστα, ἔστω ἀρίσκει μοι. Πρὸς δὲ Θετ-
 ταλὸς πρὸςβίαν πέμπειν, ἢ τοὺς μὲν διδάξει ταῦτα, τὰς δὲ
 παροξυνεῖ. καὶ γὰρ νῦν ἴσιν ἐψηφισμένοι Παγασαὶς ἀπου-
 τῶν, καὶ περὶ Μαγνησίας λόγους ποιεῖσθε. Σκοπεῖτε μὲν-
 τοι τῆτο, ὧ ἄνδρες Ἀθιναῖοι, ὅπως μὴ λόγους ἱρᾶσι μόνον [εἰ
 παρ' ἡμῶν πρόσβας] ἀλλὰ καὶ ἔργον τι δεικνῦεν ἔξωσιν, ἔξε-
 ληλυθότων ἡμῶν ἀξίως τὴ πόλεως, καὶ ὄντων ἐπι τοῖς πράγ-
 μασιν· ὡς ἅπασ μὲν λόγῳ, ἀν ἀπὴ τὰ πράγματα, μά-
 ταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν, μάλιστα δὲ ὁ παρὰ τὴ ἡμετέρας
 πόλεως· ὅσω γὰρ ἐτοιμότητ' αὐτῷ δοκῶμεν χρῆσθαι, τοσά-
 τω μᾶλλον ἀπιστῶσι πάντες αὐτῷ. Πολλῶν δὴ τῶν μετά-
 γασιν καὶ μεγάλῳ δεικτίον τῶν μεταβολῶν, εἰσφίροντας,
 ἐξιόντας, ἅπαντα ποιῶντας ἐτοιμῶς, ἔπερ τις ὑμῖν προσέξει
 ἢ νῦν. Καὶ ταῦτα ἐθελήσητε, ὡς προσήκει καὶ δεῖ, περὶ-
 νειν, ἢ μόνον, ὧ ἄνδρες Ἀθιναῖοι, τὰ συμμαχικὰ ἀσθενῶς
 καὶ ἀπίσως ἔχοντα φανήσεται Φιλίππῳ, ἀλλὰ καὶ τὰ τὴ οἰκείας
 ἀρχῆς καὶ δυνάμεως κακῶς ἔχοντα ἐξελεγχθήσεται· ὅλως μὲν
 γὰρ ἡ Μακεδονικὴ δύναμις καὶ ἀρχή, ἐν μὲν προδήκης μέρει
 ἐστὶ τις ἢ σμικρὰ, οἷον ἐπὶ ἡρξέ' ποθ' ὑμῖν ἐπι Τιμοδείῃ πρὸς
 Ὀλυνθίους· πάλιν αὖ, πρὸς Ποτίδαιαν Ὀλυνθίοις ἐφάνη τι
 τῆτο συναμφοτέρῳ. Νυνὶ δὲ Θετταλοῖς νοσῶσι καὶ γασιά-
 ζουσι, καὶ τετραγαμῶσι, ἔπι τῶν τυραννικῶν οἰκίαν ἰβοή-
 θησε. Καὶ ὅποι τις εἴη, οἶμαι, προσθῆ καὶ μικρὰν δυνά-
 μιν, πάντ' ὠφελεῖ. Αὐτὴ δὲ καθ' αὐτῶν ἀσθενῆς καὶ πολ-
 λῶν κακῶν ἐστὶ μεσῆ· καὶ γὰρ ἔτῳ ἅπασι τέτοις, οἷς εἴη
 τις μέγαν αὐτὸν ἠγήσαστο, τοῖς πολέμοις καὶ ταῖς στρατεί-
 αις,

αις, ἔτ' ὑποφαλεσίραν αὐτῷ, ἢ ὑπερχει φύσει, κατισκίυ-
 ακεν ἑαυτῷ· μὴ γὰρ οἶσθε, ὧ ἄνδρες Ἀθλωκαῖοι, τοῖς αὐτοῖς
 Φίλιππὸν τε χαίρειν, καὶ τὲς ἀρχομένους· ἀλλ' ὁ μὲν δόξης
 ἔπιθυμᾷ, καὶ ἴτερο ἐζήλωκε καὶ προήρηται, πράττων καὶ κιν-
 δυνύων, ἂν συμβῆ τι, καθᾶν, τῷ τῷ Ἀγαπράξαοχ ταῦτα,
 ἃ μηδαὺς πύποτε ἀλλ᾽ Μακεδόνων βασιλεὺς, δόξαν ἀν-
 τι τῷ ζῆν ἀσφαλῶς ἤρημίν᾽· τοῖς δὲ τῷ μὲν φιλοτιμίας τῷ
 ἄπο τῶν ἑμίτερι· κοπτόμῃοι δὲ αἰὰ ταῖς στρατείαις ταύ-
 ταις ταῖς ἄνω τε καὶ κάτω, λυκῦνται, καὶ συνεχῶς ταλαιπω-
 ρῶσιν, ἔτ' ἐπὶ τοῖς ἔργοις, ἔτ' ἐπὶ τοῖς αὐτῶν ἰδίοις ἐώμῃοι
 Ἀγατρίβων, ἔτ' ὅσ' ἂν πορίσωσιν ἔτωσ, ὅπως ἂν δύνωνται,
 ταῦτ' ἔχοντες Ἀγαθῶσ, κεκλησῃμῶν τῶν ἰμπορίων τῶν ἐν
 τῇ χώρᾳ Ἀγ τῷ πόλεμον. Οἱ μὲν ἔν πολλοὶ Μακεδόων
 πῶσ ἔχουσι Φιλίππῳ, ἐκ τῶν ἂν τῖς σκέψαιτο ἑ χαλιπῶσ.
 Οἱ δὲ δὴ πῶσ αὐτὸν ὄσῃς ξένοι, καὶ πῶσ ζῆταιροὶ δόξαν μῃ
 ἔχουσι ὡσ εἰσὶ θάυμασοὶ καὶ συγκεκορητῃμῶοι τὰ τῷ πο-
 λεμου· ὡσ δ' ἐγὼ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ γενημῃμῶν ὄσῃς
 ἤκουσ, ἄνδρ᾽ ἑδαμῶσ οἶου τε ψεύδεισθαι, ἑδένων εἰσὶ βελ-
 τίς. Εἰ μῃ γὰρ τῖς ἀνὴρ ἐσιν ἐν αὐτοῖς ὄσῃ ἔμπειρος
 πόλεμου καὶ ἀγῶνων, τῶν μῃ φιλοτιμῃα πάντα ἀπω-
 θῖν αὐτὸν ἔφη, βελόμῃοι πάντα αὐτῷ δοκᾶν εἶναι τὰ
 ἔργα· πρὸσ γὰρ αὐ τοῖς ἄλλοις, καὶ τῷ φιλοτιμῃαν τᾶνδρὸσ
 ἀνυκέρβλητον εἶναι. Εἰ δὲ τῖς σῶφρων, ἢ δίκαι᾽ ἄλλως,
 τῷ καθ' ἡμῆραν ἀκρασίαν τῷ βίβ, καὶ μέθῃ, καὶ κορδα-
 κισμῶσ ἑ δυνάμῃοι φέρειν, παρεωρᾶσ καὶ ἐν ἑδένὸσ εἶναι
 μῆρει τὸν τοιῶτον. Λοιπῶσ δὴ πῶσ αὐτὸν εἶναι λησᾶσ, καὶ
 κόλακας, καὶ τοιοῦτους ἀνθρώπουσ, οἶουσ μεθυσθέντασ ὄρχῶσ
 τοιαῦτα, οἶα ἐγὼ νῦν ὄκνῶ πρὸσ ὑμᾶσ ὄνομάσαι. Δῆλον ὄσῃ
 ταῦτ' ἐσιν ἀληθῆ· καὶ γὰρ ἔσ ἐνθῖνδε πάντεσ ἀπῆλυνον, ὡσ πολὺ
 τῶν

τῶν θαυματοποιῶν ἀσελγεῖστος ὄντας, Ἐκαστὸν ἐκείνων
 τὸν δημόσιον, καὶ τοιούτους ἀνθρώπους, μίμους γελοίων, καὶ
 ποιητὰς αἰσχυρῶν ἀσμάτων, ὧν εἰς τοὺς συνόντας ποιῶσιν
 ἕνεκα τῷ γελασθῆναι, τούτους ἀγαπᾷ, καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει.
 Καίτοι ταῦτα, εἰ καὶ μικρὰ τις ἠγᾶται, μεγάλα, ὧ ἀνδρες
 Αθλιῶται, δείγματα τῆς ἐκείνου γνώμης καὶ κακοδομιῶν εἰς
 τοῖς εὖ φρονῶσιν· ἀλλ', οἶμαι, ἔτι μὲν ὑπεσκοτᾷ τέτοις
 τὸ κατορθῶν· αἱ γὰρ εὐπραξίαι θηροὶ συγκρούσαι καὶ συσκιά-
 σαι τὰ τοιαῦτα ὀνείδη· εἰ δὲ τι πταίσεις, τότε ἀκριβῶς αὐτῆ
 ταῦτα πάντ' ἐξεταθήσεται. Δοκῆ δ' ἔμοι γε, ὧ ἀνδρες
 Αθλιῶται, δέξην ἕκ εἰς μακρὰν, ἂν οἱ τε θεοὶ θέλωσι, καὶ
 ὑμῖς βέλῃθε. Ὡσαύτως γὰρ ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν, τίνας
 μὲν ἂν ἰρρύμῃσιν ἢ τις, εὐδὲν ἐκιδάσκειται τῶν καθ' ἕκα-
 στα σαθρῶν· ἐπὶ δὲ ἀρρώγημά τι συμβῆ, πάντα κινῶται,
 ἢ καὶ ρήγμα, καὶ γρέμμα, καὶ ἄλλο τι τῶν ὑπαρχόντων
 σαθρὸν ἢ· ἢ τῶν πόλεων, καὶ τῶν τύραννων, ἕως μὲν
 ἂν ἔξω πολεμῶσιν, ἀφανῆ τὰ κακὰ τοῖς πολλοῖς εἰσιν·
 ἐπιθὰν δὲ ὁμοῦ πόλεμῳ συμπλακῆ, πάντα ἐποιήσιν
 ἐκδηλα· εἰ δὲ τις ὑμῶν, ὧ ἀνδρες Αθλιῶται, τὸν Φίλιπ-
 πον εὐτυχοῦντα ὄρῳν, ταύτη φοβερὸν προσπολιμῆσαι νομί-
 ζει, σώφρονῳ μὲν ἀνθρώπου λογισμῷ χρῆται· μεγάλη
 γὰρ ῥοπή, μᾶλλον δὲ τὸ ὅλον, ἢ τύχη παρὰ πάντ' εἰς τὰ
 τῶν ἀνθρώπων πράγματα· οὐ μὲν ἄλλ' ἔγωγε, εἴ τις
 αἰρεσίην μοι δοῖα, τίω τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχῳ ἂν ἐλοίμην,
 ἐθελόντων, ἢ προσέκει, ποιῶν ὑμῶν αὐτῶν καὶ κατὰ μικρὸν,
 ἢ τίω ἐκείνου· πολὺ γὰρ πλείους ἀφορμὰς εἰς τὸ τίω
 παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν ἔχον ὄρω ἡμῖν ἐνέσας, ἢ ἐκείνου.
 Ἀλλ', οἶμαι, καθήμεθα, οὐδὲν ποιῶντες· ἕκ ἐνὶ ὧ αὐτὸν
 ἀργοῦντα εὐδὲ τοῖς φίλοις ὑπὸ τῆσιν ὑπὲρ αὐτῆς τι ποιῶν,
 μή τι γε δὴ τοῖς θεοῖς. Οὐ δὲ θαυμαστόν εἰς ἐστρατεύ-
 μῳ

μὴ καὶ ποινῶν ἐκείνων αὐτοῖς, καὶ παρῶν ἐφ' ἅπασιν, καὶ μη-
 δὲνα καιρὸν, μηδ' ὄραν παραλείπων, ἡμῶν μελλόντων, καὶ
 ψφίζομένων, καὶ πυνθανομένων περὶ γίνεται· ἐδὲ θαυμάζω
 τὴν ἰγῶν· τὴν αὐτίον γὰρ ἂν ἦν θαυμαστὸν, εἰ μηδὲν ποιῶντες
 ἡμῶς ὡν τοῖς πολεμῶσι προσήκη, τῆ πάντα ποιῶντες, εἰ
 δὲ, περὶ ἡμῶν. Αλλ' ἐκείνο θαυμάζω, εἰ Λακεδαιμονίοις
 μὲν ποτε, ὡς ἄνδρες Αθλωαῖοι, ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων
 ἀντήρατε, καὶ πολλὰ ἰδίᾳ πλεονεκτῆσαι πολλακίς ὑμῶν ἐξόν,
 ἐκ ἠθελήσατε. ἀλλ', ἴν' οἱ ἄλλοι τύχωσι τῶν δικαίων,
 τὰ ὑμέτερον αὐτῶν ἀνηλίσκετε ἐσφίροντες, καὶ προκινδύ-
 νεύετε στρατευόμενοι· νυνὶ δ' ὀκνεῖτε ἐξίεναι, καὶ μέλλετε ἐσ-
 φεῖν ὑπὲρ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν κτημάτων· καὶ τὸς μὴ ἄλ-
 λους σισώκατε πολλακίς πάντας, καὶ κατ' ἓνα αὐτῶν ἕκαστον
 ἐν μέρει· τὰ δ' ὑμέτερον αὐτῶν ἀπολωλεκότες κάθησθε.
 Ταῦτα θαυμάζω· καὶ ἔτι πρὸς τέτοις, εἰ μηδὲ εἰς ὑμῶν,
 ὡς ἄνδρες Αθλωαῖοι, δύναται λογίσασθαι, πόσον πολεμῶτε
 χρόνον Φιλίππῳ, καὶ τί ποιοῦντων ὑμῶν, ἅπας ὁ χρόνος
 διελήλυθεν ἔτι· ἴσῃ γὰρ δὴπε τοῦθ', ὅτι μελλόντων ὑμῶν,
 ἑτέρες τινὰς ἐλπίζοντων πράξειν, αἰτιωμένων ἀλλήλων, κρι-
 νόντων, πάλιν ἐλπίζοντων, σχεδὸν ταῦτα, ἅπερ καὶ νυνὶ, ποι-
 οῦντων, ὅ ὁ χρόνος ἅπας διελήλυθεν.⁶ Εἴθ' οὕτως ἀγνωμόνως
 ἔχετε, ὡς ἄνδρες Αθλωαῖοι, ὡς δι' ὧν ἐκ χρησῶν φαῦλα τὰ
 πράγματα γέρονε τὴ πόλεως, ἀλλὰ τῶν αὐτῶν τούτων ἐλπίζετε
 πράξων, ἐκ φαύλων αὐτὰ χρῆσά φησέσασθαι; ἄλλ' οὐτ' εὐλο-
 γον, ἔτ' ἔχον ἐς φύσιν τὴν γε·⁸ πολὺ γὰρ ῥᾶον ἐχούσας φυλάτ-
 τειν, ἢ κτήσασθαι πάντα πέφυκε. Νυνὶ δὲ ὅ, τι μὴ φυλάσσομεν,
 οὐδὲν ἐστὶν ὑπὸ τῆ πολέμου λοιπὸν τῶν πρότερον· κτήσασθαι
 δὲ δᾶ.⁹ Αὐτῶν οὖν ὑμῶν ἔργων τοῦτ' ἦδη. Φημὶ δὲ δᾶν ἐσ-
 φεῖν χρήματα, αὐτοὺς ἐξίεναι προθύμως, μηδὲν αἰτιάσθαι,
 πρὶν ἂν ὁ τῶν πραγμάτων κρατήσῃτε· τῶν καὶ αὐτὰ δὲ ἀπ'

αὐτῶν

αὐτῶν τῶν ἔργων κρίναντας, τὲς μὲν ἀξίους ἰπαίνει τιμᾶν, τὲς δ' ἀδικεῦντας κολάζειν, τὰς προφάσεις δ' ἀφελῆν, καὶ τὰ καθ' ὑμᾶς ἰλλήματα· εἰ γὰρ ἐστὶ πικρῶς ἐξετάσαι τὸ πέπρακ' τοῖς ἄλλοις, ἂν μὴ παρ' ἡμῶν αὐτῶν πρῶτον ὑπάρξῃ τὰ δόντα· τίνα γὰρ ἔνεκα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίζετε, τῆτον μὲν φεύγειν τὸν πόλεμον πάντας, ὅσους ἂν ἐκπέμψητε, στρατηγούς, ἰδίους δ' εὐρίσκειν πολέμους, (εἰ δεῖ τι τῶν ὄντων καὶ πρὸ τῶν στρατηγῶν εἰπεῖν.); ὅτι ἐνταῦθα μὲν ἐστὶ τὰ ἄλλα, ὑπὲρ ὧν ἐστὶν ὁ πόλεμος, ὑμέτερος· Ἀμφίπολις καὶ ληφθῆ, παραχρηῖμα αὐτῶν ὑμῶν κομισθε· οἱ δὲ κίνδυνοι τῶν ἐφεσηκότων ἴδιοι· μισθὸς δ' ἐκ ἐστίν· ἐκεῖ δὲ, κίνδυνοι μὲν ἐλάττους, τὰ δὲ λήμματα τῶν ἐφεσηκότων καὶ τῶν στρατιωτῶν, — Λάμψακον, Σίγινον, τὰ πλοῖα, ἃ συλῶσιν. Ἐπὶ ἔν τὸ λυσιτελεῖν αὐτοῖς ἕκαστοι χωροῦσιν· ὑμῶν δὲ, ὅταν μὲν οἷς τὰ πράγματα δοποβλέψητε φαύλως ἔχοντα, τὲς ἐφεσηκότας κρίνετε· ὅταν δὲ, δόντες λόγου, τὰς ἀνάγκας ἀκέσσητε ταύτας, ἀφίετε. Περὶ ἐστὶ τοίνυν ἡμῶν ἀλλήλοις ἐρίζειν, καὶ διεσῆναι, τοῖς μὲν ταῦτα πεπεισμένοις, τοῖς δὲ ταῦτα· τὰ κοινὰ δ' ἔχειν φαύλως. Πρῶτον μὲν γὰρ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰσφέρειτε κατὰ συμμορίας· νυνὶ δὲ πολιτεύεσθε κατὰ συμμορίας· ῥήτωρ ἡγεμῶν ἑκατέρων, καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τῷ τῷ, καὶ οἱ βοηθησόμενοι, οἱ τριακόσιοι· οἱ δ' ἄλλα προσηνεμένησθε, οἱ μὲν ὡς τέττες, οἱ δὲ ὡς ἐκέντες. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐπανέντας, καὶ ὑμῶν αὐτῶν ἔτι καὶ νῦν ἡμομίμεις, κοινὸν καὶ τὸ λέγειν, καὶ τὸ βελεῦσθαι, καὶ τὸ πράττειν ποιῆσαι. Ἐπεὶ δὲ, τοῖς μὲν, ὡς περ ἐκ τυραννίδος, ὑμῶν ἐπιτάττειν δοποδώσετε· τοῖς δ' ἀναγκάζεσθαι τριηραρχεῖν, εἰσφέρειν, στρατεύεσθαι· τοῖς δὲ, ψηφίζεσθαι κατὰ τῶν μόνον, ἄλλο δὲ μηδοτιοῦν συμπονεῖν· ἐχθρὸς ἡμῶν ἐστὶ τῶν δεόντων ὑμῶν εἶναι ἐν καιρῷ· τὸ γὰρ ἡδὲ

κημένοι αὐτὸ μέρϑ ἰλλήψαι· ἄθ' ὑμῖν τέτους κολάζεν
 ἀντὶ τῶν ἰχθρῶν πειέσαι. Λέγω δὴ κεφάλαιον, πάντας
 εἰσφέρειν ἀφ' ὧν ἕκασϑ ἔχει, τὸ ἴσον· πάντας ἐξίέναι κατὰ
 μέρϑ, ἕως ἂν ἅπαντες γρατεύσῃθε· πᾶσι τοῖς παριῦσι
 λόγον δίδόναι, καὶ τὰ βέλτιστα, ὧν ἂν ἀκῆσθε, αἰρηῶσθ, ἢ μὴ
 ἔ ἂν ὁ δᾶνα, ἢ ὁ δᾶνα ἄπη. Καὶ ταῦτα ποιῆτε, ἢ ἔ
 εἰπόντα μόνου παραχρῆμα ἐπαινέσεσθε, ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς αὐ-
 τοὺς ὕψερρον, πολλῶ βέλτιον τῶν ὄλων πραγμάτων ὑμῖν
 ἰχόντων.

ΔΗΜΟΣ-

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΣ

ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ Β.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Επιμψαν βοήθειαι τοῖς Ολυνθίοις οἱ Αθῶναιοι· κὲ τι κατορθοῦν ἴδοξαν δι' αὐτῆς· κὲ ταῦτα αὐτοῖς ἀκηγγέλλετο. ὁ δὲ δῆμο· περιχαρῆς, οἷ τι ῥήτορες παρακαλοῦντες ἐπὶ τιμωρίαν Φιλίππου· ἢ δι' Δημοδίνης διδοικῶς μὴ θαρσῆσαντες ὡς τὰ πάντα νικηκότας, κὲ ἰκανὴν βοήθειαν πεποιθμένοι τοῖς Ολυνθίοις, τῶν λοιπῶν ἐλιγυρήσασιν, διὰ τοῦτο παρελθόν, ἐπικέσπει τὴν ἀλαζονίαν αὐτῶν· κὲ πρὸς εὐλάβειαν σώφρονα, τὴν γνῶμην μετίσσει, λέγων εὐ περὶ τῆς Φιλίππου τιμωρίας τῶν αὐτοῖς εἶπαι τὸν λόγον, ἀλλὰ περὶ τῆς τῶν συμμάχων σωτηρίας· ² οἶδὲ γὰρ ὅτι κὲ Αθῶναιοι, κὲ ἄλλοι ποῦ τις, τοῦ μὴ τὰ οἰκεία προέδξ ποιῶνται φροντίδα· περὶ δὲ τῷ τιμωρήσασθαι τοὺς ἰσχυροὺς ἤττον σπουδάζουσιν. Ἐν δὲ ταύτῃ τῷ λόγῳ κὲ ³ περὶ τῶν θωρικῶν χρημάτων συμβουλῆς φανερώτερον ἄπτεται, κὲ ἀξιοῖ λυθῆναι τοὺς νόμους, τοὺς ἐπιτιμίας ζημίαι ταῖς γράψασιν αὐτὰ γινέσθαι στρατιωτικά, ⁴ ἵνα ἄδεια ἦ τοῦ συμβουλεύειν τὰ βέλτετα. Παρανοῖ δὲ κὲ ὕλας πρὸς τὸν τῶν προγόνων ζῆλον ἀναστῆναι, ⁵ καὶ στρατεύεσθαι σώμασι οἰκείοις· καὶ ἐπιτιμῆσαι πολλῇ κέχρηται κατὰ τοῦ δήμου τίως ἐκλειυμένου, καὶ τῶν δημαγωγῶν, ὡς ἀνὰ ὀρθῶς προῖσταμένων τῆς πόλεως.

ΟΥΧΙ ταῦτα παρίσταται μοι γινώσκων, ἄ ἄνδρες Αθηναῖοι, ὅταν τε εἰς τὰ πράγματα ἴσποβλέψω, κὲ ὅταν πρὸς τὰς λόγους, ἔς ἀκέρω. Τοὺς μὲν γὰρ λόγους περὶ τῆς τιμωρήσασθαι Φιλίππου ὀρθῶ γινωσκόμενος· τὰ δὲ πράγματα εἰς τῆτο προηέκοιτα, ὡς εὐπὼς μὴ πεισώμεθα αὐτοὶ πρότερον κακῶς, σκεψασθαι δέον. Οὐδὲν ἔν ἄλλο μοι δοκῶσιν οἱ τὰ τοιαῦτα λέγοντες, ἢ τὴν ἑπόθεσιν, περὶ ἧς βελεύεσθε, ἐχθὶ τὴν ἔσαν παρισάντες ὑμῖν, ἀμαρτάνειν. Ἐγὼ δ' ὅτι μὲν

μὴν ποτ' ἐξῆν τῇ πόλει, καὶ τὰ αὐτῆς ἔχειν ἀσφαλῶς καὶ Φίλιππον τιμωρήσασθαι, καὶ μάλα ἀκριβῶς οἶδα· ἔπ' ἐμὲ γὰρ, εἴ τι πάλοι, γίγνοιε ταῦτα ἀμφοτέρω. Νῦν μὲντοι πέπεισμαι ἡμεῖς ἰκανὸν προλαβεῖν εἶναι ἡμῖν τὴν πρώτην, ὅπως τὴν συμμάχους σώσωμεν. Ἐὰν γὰρ τῆτο βεβαίως ὑποβῆ, τότε καὶ πάλιν τῆ τῆνα τρόπον τιμωρήσεται τις ἐκείνων ἐξέσαι σκοπεῖν. Πρὶν δὲ τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ὑποδέσθαι, ματαιοὺν ἡγῶμαι περὶ τῆς τελευτῆς ὄντων ποιῆσαι λόγον. Ὁ μὲν ἔν παρῶν καιρῶς, ὧ ἀνδρες Ἀθῶναιοί, ἔπερ ποτε, καὶ νῦν πολλῆς φροντίδος καὶ βελῆς δαῖται. Ἐγὼ δὲ, εἴ τι, καὶ χρεὶ περὶ τῶν παρόντων συμβεβῆσαι, χαλεπώτατον ἡγῶμαι, ἀλλ' ἐκείν ὁπορῶ, τίνα χρεὶ τρόπον, ὧ ἀνδρες Ἀθῶναιοί, πρὸς ὑμᾶς πάλιν αὐτῶν εἰπεῖν. πέπεισμαι γὰρ ἐξ ὧν παρῶν καὶ ἀκίων σύνοιδα, τὰ πλείω τῶν πραγμάτων ὑμᾶς ἐκπεφυγέναι, τῶ μὴ βούλεσθαι τὰ δέοντα ποιῆν, εἰ τῶ μὴ συνίεναι. Ἀξιῶ δὲ ὑμᾶς, ἂν μὲν παρρησίας ποιῶμαι τὴν λόγους, ὑπομένειν, τῆτο θεωροῦντας, εἰ τὰληθῆ λέγω, καὶ διὰ τῆτο ἵνα τὰ λοιπὰ βελτίω γένηται· ὀραῖτε γὰρ ὡς εἰς τῆ πρὸς χάριν δημηγορεῖν ἐπίου, εἰς πᾶν προελήλυθε μοχθηρίας τὰ παρόντα πράγματα· ἀναγκαῖον δὲ ὑπολαμβάνω, μικρὰ τῶν γενημένων πρώτον ὑμᾶς ὑπομῆσαι. Μίμηθε, ὧ ἀνδρες Ἀθῶναιοί, ὅτ' ἀπηγγέλθη Φίλιππος ὑμῖν ἐν Θράκη, τρίτον ἢ τέταρτον ἔτι τεττῆ, Ἡραῖον τῆς παλιουρῶν, τότε τοίνυν, ἢ μὴ μὴν ἢν μακκτηριῶν· πολλῶν δὲ λόγων καὶ δορυβῆ γιγνομένην παρ' ἡμῖν, ἐψηφίσασθε τετταράκοντα τριήρεις κατέλκων, καὶ τὴν μέχρι πέντε καὶ τετταράκοντα ἰτῶν αὐτῆς ἐμβάειν, καὶ τὰ λαντα ἐξήκοντα εἰσφέρειν. Καὶ μὲν ταῦτα διελθόντος τῆ ἐν αὐτῆ τῆτου, ἑκατομβουῶν, μεταγακτιῶν, βοηδρομιῶν· τέτε τῆ μίλως μόγις, μὲν τὰ μυσηρία, δέκα ναῦς ἀπέπελατε,

λατε, ἔχοντα Χαρίδημον, κενὰς, καὶ πέντε τάλαντα ἀργυρίᾳ·
ὡς γὰρ ἠγγέλθη Φίλιππῳ ἀδυνῶν ἢ τεθνεῶς· ἤλθε γὰρ
ἀμφοτέρᾳ· ἐκέτι καιρὸν εἶναι τῷ βοηθεῖν νομίσαντες, ἀφή-
κατε, ὡς ἄνδρες Ἀθῶναιοί, τὸν ἀπόβολον. Ἦν δ' ἔτῳ ὁ
καιρὸς αὐτὸς· εἰ γὰρ τότε ἐκεῖσε ἐβοηθήσαμεν, ὡς περ
εἰσφισάμεθα, προθύμως, ἐκ ἂν ἠνώχλει νῦν ἡμῖν ὁ Φίλιπ-
πῳ, τότε σωθείς. Τὰ μὲν δὴ τότε πραχθέντα, ἐκ ἂν
ἄλλως ἔχοι· νῦν δ' ἐτέρου πόλεμος καιρὸς ἦκε. Τίς ἔτος;
—δι' ὃν καὶ περὶ τέτων ἐμνήθην, ἵνα μὴ ταυτὰ πάθῃτε.
Τὶ δὴ χρῆσόμεθα, ὡς ἄνδρες Ἀθῶναιοί, τῷ; εἰ γὰρ μὴ
βοηθήσετε παντὶ δύναι κατὰ τὸ δυνατόν, ἴθεόςταδε ὃν τρό-
πον ὑμῖς ἰσρατηγηκότες ἴσασθε πάντα ὑπὲρ Φιλίππου.
Ἰπῆρχον Ολύμπιοι δύναμίν τινα κερκτημῖνοι, καὶ δίκειθ'
ἔτω τὰ πράγματα· ἔτε Φίλιππῳ ἰθάρρα τέττες, οὐδ'
ἔτοι Φιλίππον· ἰπράξαμῃ ἡμῶς κἀκείνοι πρὸς ἡμᾶς εἰ-
ρήνῃ· ἢν τῷτο ὡς περ ἐμπόδισμα' τι τῷ Φιλίππῳ, καὶ δυσ-
χερὲς, ἰθλὺν μεγάλῃσιν ἐφορμῆν τοῖς ἑαυτῷ καιροῖς, διηλα-
γαμῆμῃσιν πρὸς ἡμᾶς· ἐκπολεμῶσαι δεῖν ὡόμεθα τοὺς ἀν-
δρώπους ἐκ παντὸς τρόπου· καὶ ὁ πάντες ἰθρύλλεν τίως, τῷτο
πέπρακται νυνὶ ὅπως δήποτε. Τί ἔν ὑπόλοιπον, ὡς ἄνδρες
Ἀθῶναιοί, πλὴν βοηθεῖν ἐρρώμενως καὶ προθύμως; ἐγὼ μὲν
ἐχ ὄρῳ· χωρὶς γὰρ τῷ πεισάσης ἂν ἡμᾶς αἰσχύνῃς, εἰ κα-
θυφόμεθα' τι τῶν πραγμάτων, ὑδὲ τὸν φόβον, ὡς ἄνδρες
Ἀθῶναιοί, μικρὸν ὄρῳ τὸν [τῶν] μὲν ταῦτα, ἐχόντων μὲν
ὡς ἔχουσι Θεβαίων ἡμῖν, ἀπειρηκότεων δὲ χρήμασι Φωκίων·
ἴμυθεν δ' ἐμποδῶν οὐτῷ Φιλίππῳ τὰ παρόντα κατα-
στρεψαμῆμῃ, πρὸς ταῦτα ὑπικλῖναι τὰ πράγματα. Ἀλλὰ
μὲν εἰ τις ὑμῶν εἰς τῷτο ἀναβάλλεται ποιήσῃν τὰ δεόντα,
ἰδῆν ἐγγύθεν βέλεται τὰ δαιμόνα, ἰξὸν ἀκείνῃσιν ἄλλοθι γινόμενα,
καὶ βοηθῆς ἑαυτῷ ζητῆν, ἰξὸν νῦν ἐτέρους αὐτὸν βοηθεῖν· ὅτι
μὲν

μὴ γὰρ εἰς τῆτο φεῖσῆσεται τὰ πράγματα, ἐὰν τὰ πε-
 ρύοντα προῦμεθα, σχεδὸν ἰσὸν πάντες εἴπε. Ἀλλ' ὅτι
 μὴ δὴ δᾶ βεηθῆν, ἄπει τις ἂν, πάντες ἐγνώκαμ, κὴ βου-
 θήσομεν· τὸ δὲ ὅπως, τῆτο λέγε. Μὴ τοῖου, ὦ ἄνδρες
 Ἀθῶαῖοι, θαυμάσπε, ἂν παράδοξον ἄπω τι τοῖς πελ-
 λοῖς· ἴομεθέτας καθίσατε· Ἐν δὲ τούτοις τοῖς νομο-
 θέταις, μὴ θῆθε νόμον μηδένα· εἰσὶ γὰρ ὑμῖν ἰκανοί· ἀλ-
 λά τὲς εἰς τὸ παρὸν βλέποντας ἡμᾶς λύσατε· λέγω δὲ
 τὲς ³πρὸ τῶν θεωρικῶν, σαφῶς ἔτωσι, κὴ τὲς πρὸ τῶν
 στρατιωμῶν ἐπίους· ὡς οἱ μὲν, τὰ ⁴στρατιωτικὰ τοῖς οἴκοι
 μῦσει, ⁵θεορίμοι θεωρικά· οἱ δὲ, ἴτους ἀτακτῶντας ἀθέως
 καθίσασι· ἔτα κὴ τὲς τὰ δέοντα ποιῶν βελομῆες ἀθυμο-
 τέρης ποιῶσιν. Ἐπειδὴν δὲ ταῦτα λύσατε, κὴ τῶν τῆ τὰ
 βέλτισα λέγειν ὁδὸν παράσχητε ἀσφαλῆ, τῶνικαῖτα τὸν
 γράφοντα, ἂ πάντες ἴσι ὅτι συμφέρον, ζητῆτε. Πρὶν δὲ
 ταῦτα πράξαι, μὴ σκοπεῖτε τίς εἰπὼν τὰ βέλτισα ὑπὲρ
 ὑμῶν, ὑφ' ὑμῶν ἀπολείεσθ βελησεται· εἰ γὰρ εὐρήσετε· ἄλλως
 τε κὴ τῆτε μόνη πειγίνεσθ μέλλοντ⁶, τῆ παθῆν ἀδικίως
 τι κακὸν τὸν ταῦτ' εἰπόντα κὴ γράφοντα· μηδὲν δὲ ὠφε-
 λῆσαι ὅ τὰ πράγματα, ἀλλὰ κὴ εἰς τὸ λοιπὸν μᾶλλον ἔτι,
 ἢ νῦν, τῆ ~~βέλτισα~~ βέλτισα λέγειν φοβερῶτερον ποιῆσαι. Καὶ
 λύειν γε, ὦ ἄνδρες Ἀθῶαῖοι, τοὺς νόμους δᾶ τέτους αὐτοὺς
 ἀξιῶν, οἵπερ κὴ τεθέασιν· εἰ γὰρ ἴσι δίκαιον, τῶν μὲν
 χάριν, ἢ πᾶσαν ἴβλαψε τῶν πόλιν, ἴ τοῖς τότε θεῖσιν ὑπε-
 ἀρχην· τῶν δ' ἀπέχθησαν, δι' ἴς ἂν ἄπαντες ἄμακον
 πράξαιμεν, τῶν νῦν τὰ βέλτισα εἰπόντι ζημίαν ἡμῶσθ. Πρὶν
 δὲ ταῦτα εὐτρεπίσαι, μηδαμῶς, ὦ ἄνδρες Ἀθῶαῖοι, μηδένα
 ἀξιῶτε τηλικῆτον εἶναι παρ' ὑμῖν, ὡς τὲς νόμους τέτους πα-
 ραβάνα μὴ ὄναι δίκιω, μηδ' ἔτως ἀνόητον, ὡς εἰς προ-
 ῦπτον κακὸν αὐτὸν ἐμβαλεῖν. Οὐ μὴν οὐδ' ἐκῆν γ' ὑμᾶς
 ἀγοῶν

ἀγνοῖν δ᾿ αὖ ἄνδρες Ἀθλωαῖοι, ὅτι ψήφισμα ἐδεῖνός ἀξιόν
 ἐστίν, ἂν μὴ προσγίνηται τὸ ποιῖν ἰθίλιν τὰ γε δόξαντα
 προσθύμως ὑμᾶς· εἰ γὰρ αὐτάρκη τὰ ψηφίσματα ἦν, ἢ
 ὑμᾶς ἀναγκάζαν, ἢ προσήκει, πράττειν, ἢ πᾶσι ὧν γρά-
 φει **Δημοκράτους**, ἔτ' ἂν ὑμᾶς πολλὰ ψηφισμένοι, μικρὰ,
 μᾶλλον δ' ἐδεῖν, ἐπράττετε τέτων, ἔτε Φίλιππος τοσοῦτον
 ὑβρίζει χρόνον· πάλαι γ' ἂν, ἕνεκά γε ψηφισμάτων, ἰδεδώκει
 δίκην. Ἀλλ' ἔχ' ἔτω ταῦτ' ἔχει· τὸ γ' πράττειν τῷ λέγειν καὶ
 χειροτονεῖν ὑπερῶν ὄν τῇ τάξει, πρότερον τῇ δυνάμει καὶ κρείττον
 ἐστίν. Τῆτ' ἔν δ᾿ αὖ προσεῖναι, τὰ δ' ἄλλα ὑπάρχει· καὶ γ' εἰπῖν
 τὰ δέοντα, παρ' ὑμῖν εἰσὶν, ὧ ἄνδρες Ἀθλωαῖοι, δυνάμει, καὶ
 γνώσει πάντων ὑμῶν ὀξύτατοι, τὰ ρηθέντα· καὶ πράξαι
 δεῖ δυνήσεσθε νῦν, εἰάν ὀρθῶς ποιῆτε· τίνα γὰρ χρόνον, ἢ
 τίνα καιρὸν, ὧ ἄνδρες Ἀθλωαῖοι, τῷ παρόντι βελτίω ζη-
 τᾶτε; ἢ τότε, ἢ δ᾿ αὖ, πράξετε, εἰ μὴ νῦν; ἔχ' ἅπαντα
 μὲν ἡμῶν τὰ χωρία προέληφεν Ἄνθριππος; εἰ δὲ καὶ ταύ-
 τας κύριος τῆς χώρας γνήσιος, πάντων ἀσπίδα πεισόμεθα.
 Ὅυχ' ἔσθ' εἰ πολεμήσομεν, εἰτοίμως σώσειν ὑποχρῆμεθα,
 οὗτοι νῦν πολεμοῦνται; οὐκ ἔχθρος; οὐκ ἔχων τὰ ἡμέ-
 τερα; οὐ βάρβαρος; οὐχ' ὅ, τι ἂν εἴποι τις; ἀλλὰ πρὸς
 θεῶν, ἅπαντα ταῦτα ἰάσαντες, καὶ μονονεχὶ συγκρατήσασα-
 σαντες αὐτῶν, τότε τοὺς αἰτίαι, οἳ τινὲς εἰσι, τούτων ζητή-
 σομεν; οὐ γὰρ αὐτοὶ γ' αἰτίαι φήσομεν εἶναι, σαφῶς οἶδα
 τοῦτ' ἐγώ· οὐδὲ γὰρ, ἐν τοῖς τῷ πολέμῳ κινδύνοις, τῶν
 φευγόντων ἐδᾶς ἑαυτοῦ κατηγορεῖ· ἀλλὰ καὶ τοῦ στρατη-
 γοῦ, καὶ τῶν πλησίων, καὶ πάντων μᾶλλον. Ἡττώται δ'
 ὅμως **Δημῶ** πάντας τὰς φεύγοντας δῆπερ· μένειν γ' ἐξῆν τῶν
 κατηγοροῦντι τῶν ἄλλων· εἰ δὲ τοῦτ' ἐποίει ἕκαστος, ἐπί-
 κων ἂν. Καὶ νῦν, οὐ λέγει τις τὰ βέλτιστα; ἀνασπᾶς ἄλ-
 λ' εἰπάτω· μὴ τούτου αἰτιάσθω. Ἐτέρος λέγει τις
 βελτίω;

βελτίω; ταῦτα ποιᾶτε ἄγαθῇ τύχῃ. Ἀλλ' εἶχ ἡδέα ταῦτα; ἐκέτι τῷδ' ὁ λέγων ἀδικῶν. Ἐπὶ δὲ εἰ, δέον εἶξαθ, παραλαπῆ. Ἐξασθ μὲν γάρ, ὡς ἄνδρες Ἀθῆνῶν, ῥάδιον, εἰς ταῦτό πάνθ', ὅσα βούλεται τις, ἀθροίσαντα ἐν ὀλίγῳ. ἐλάσθ δὲ, ὅταν πρὸς πραγμάτων προσιθῆ σκοπεῖν, οὐκ εἶθ' ὁμοίως εὔπορον, ἀλλὰ δεῖ τὰ βέλτερα ἀντὶ τῶν ἡδέων, ἂν μὴ συναμφοτέρα εἶη λαμβάνειν. Εἰ δὲ τις ἡμῖν ἔχει καὶ τὰ θεωρικὰ εἶν, καὶ πόρεσ ἐτέρησ λέγων γραπτικους, οὐχ οὔτ' κρηττον; εἴποι τις ἂν. Φημ' ἔγωγε, εἰπὲρ εἰσιν, ὡς ἄνδρες Ἀθῆνῶν. Ἀλλὰ θαυμάζω ἂν τῷ ποτὲ ἀνθρώπων, ἢ γίγονει, ἢ ἡμύσεται, ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἄ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὔπορῆσαι πρὸς ἄ δεῖ. Ἀλλ', οἴμαι, μέγα τοῖσ τοιούτοισ ὑπάρχει λόγοισ ἢ παρ' ἑκάστου βούλησισ. Διόπερ ῥᾶσιν ἀπάντων εἰσὶν αὐτὸν εἶξαπατῆσαι. ὁ γάρ βέλεται, τῷδ' ἑκάστ' καὶ οἶεται τὰ δεῖ πράγματα πολλάκισ οὐχ οὔτω πίφυκει. Ὁρᾶτε οὖν, ὡς ἄνδρες Ἀθῆνῶν, ταῦθ' οὔτως, ὅπως καὶ τὰ πράγματα ἐνδύχεται, καὶ δυνήσεται εἶέναι, καὶ μισθὸν εἶετε. Οὐ τοι σωφρόνων, οὐδὲ ἡμναίων εἰσὶν ἀνθρώπων, ἐλλείποντάσ τι δεῖ ἔνδειαν χρημάτων τῶν τοῦ πόλεμου, εὐχερῶσ τὰ τοιαῦτα ἐνείδη φέρειν. εἶθ' ἐπὶ μὴ Κορινθίους, καὶ Μεγαρίας, ἀρπᾶσαντας τὰ ὅπλα πορεύεσθ. Φίλιππον δ' εἶν πόλεισ Ἑλλῆσίδασ ἀνδραποδίζεσθ, δεῖ ὑπορίαν ἐφοδίω τοῖσ γραπτικμοῖσ. Καὶ ταῦτ' οὐχ ἴν' ἀπέχθωμαί τισιν ὑμῶν, τλω-ἀλλωσ προήρημαι λέγειν. οὐ γάρ οὔτως ἄφρων, οὐδ' ἀτυχῆσ τίσ εἰμι ἐγώ, ὡσε ἀπεχθάνεσθαι βούλεσθαι, μηδὲν ὠφελῶν νομίζων. Ἀλλὰ δικαίωσ πολίτεσ κρίνω τλω τῶν πραγμάτων σωτηρίαν, ἀντὶ τῆσ ἐν τῷ λέγειν χάριτ' αἰρεῖσθαι. καὶ γάρ τοὺσ ὅπλ' τῶν προγόνων ἡμῶν λέγοντας ἀκῆω, ὡσπερ ἴσωσ καὶ ὑμῆσ, εἶσ ἐπαινοῦσι μὲν οὐ παρίοντεσ ἄπαν-

τισ,

τες, μιμῶνται δ' ἢ πάνυ, τάτω τῷ ἔθει καὶ τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας χρῆσθαι, τὸν Ἀριστίδην ἐκείνον, τὸν Νικίαν, τὸν ἠμῶνυμον ἑμαυτῶ, τὸν Περικλίαν. Εξ οὗ δ' οἱ διερωτῶντες ὑμᾶς οὗτοι πεφήνασι ῥήτορες, τί βούλεσθε; τί γράψω; τί ὑμῖν χαρίσομαι; ἢ προπέτομαι τῆς παραυτίκα ἡδονῆς καὶ χάριτος τὰ τῆ πόλεως πράγματα, καὶ τοιαυτὴ συμβαίνει καὶ τὰ μὲν τούτων πάντα καλῶς ἔχει, τὰ δ' ὑμετέρα αἰσχυρῶς. Καίτοι σκέψασθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἂν τις ἂν κεφάλαια εἰπεῖν ἔχοι, τῶν τ' ἐπὶ τῶν προγόνων ἔργων, καὶ τῶν ἐφ' ὑμῶν ἔσαι δὲ βραχυς καὶ γνώριμος ὑμῖν ὁ λόγος. οὐ γὰρ ἀλλοτρίοις ὑμῖν χρωμένοις περαδείγμασιν, ἀλλ' οἰκείοις, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εὐδαίμοσιν ἔξεσι ψέσθαι. Εκείνοι τοίνυν, οἷς οὐκ ἐχαρίζοντο οἱ λέγοντες, οὐδ' ἐφίλουσιν αὐτοὺς, ὥσπερ ὑμᾶς οὗτοι νῦν, πέντε μὲν καὶ τετταράκοντα ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἤρξαν ἐκόντων· πλείω δ' ἢ μύρια τάλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνήγαγον. Ὑπήκουε δὲ, ὁ ταύτῳ τὴν χώραν ἔχων, αὐτοῖς, βασιλεὺς, ὥσπερ εἰς προσηκόν βαρβαρὸν Ἑλλῆσι· πολλὰ δὲ καὶ καλὰ καὶ περὶ καὶ ναυμαχοῦντες ἔησαν τρόπαια αὐτοῖς στρατευόμενοι· μίνοι δὲ ἀνδρώπων κρείττω τὴν ἐπὶ τοῖς ἔργοις δόξαν τῶν φθονούτων κατέλιπον· ἐπὶ μὲν δὴ τῶν Ἑλλωικῶν ἦσαν τοιοῦτοι· ἐν δὲ τοῖς κατὰ τὴν πόλιν αὐτῶν θεάσασθε ὁποῖοι, ἐν τε τοῖς κοινοῖς καὶ τοῖς ἰδίοις. Δημοσίῃ μὲν τοίνυν οἰκοδομήματα καὶ κάλλη τοιαῦτα καὶ τσαῦτα κατεσκεύασαν ἡμῖν ἱερῶν καὶ τῶν ἐν τούτοις ἀναθήματων, ὥς εἰ μηδενὶ τῶν ἐπιγιγνομένων ὑπερβολῶν λελεῖσθαι· ἰδίᾳ δ' οὕτω σφόδρως ἦσαν καὶ σφόδρα ἐν τῷ τῆς πολιτείας ἔθει μένοντες, ὥς εἰ τὴν Ἀριστίδου, καὶ τὴν Μιλτιάδου, καὶ τῶν τότε λαμπρῶν οἰκίαν εἰ τις ἄρα οἶδεν ὑμῶν ὅποια

ποτ' ἔστιν, ὄρα τῆς τοῦ γάτον⊕ οὐδὲν σεμνοτέρην εὔ-
 σαν· οὐ γὰρ ἕς πειουσίαν αὐτοῖς ἐπράττετο τὰ τῆς
 πόλεως, ἀλλὰ τὸ κοινὸν αὐξάνει ἕκαστ⊕ ὤφετο δᾶν. Ἐκ
 δὲ τῆ, τὰ μὲν Ἑλλῶνικὰ πισῶς, τὰ δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς
 εὐσεβῶς, τὰ δ' ἐν αὐτοῖς ἴσως διοικεῖν, μεγάλλῳ εὐκό-
 τως ἐκτήσαντο εὐδαιμονίαν. Τότε μὲν δὴ τοῦτου τὸν
 τρόπον ἔχει τὰ πράγματα ἐκείνοις χρωμῆσι, οἷς ἔπουν,
 προσάτας· νυνὶ δὲ πῶς ὑμῖν ὑπὸ τῶν χρησῶν τῶν νῦν
 τὰ πράγματα ἔχει· ἄρα γὰρ ὁμοίως καὶ παραπλη-
 σίως; καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, πόλλ' ἂν ἔχων εἶπαι.
 Ἄλλ' ὅσῃς ἅπαντες ὄρατε ἱερμίας ἐπαλημῆμοι· καὶ
 Λακεδαιμονίων μὲν ὑπολωλότων, Θεβαίων δ' ἀσφάλων ὄν-
 των, τῶν δ' ἄλλων ἕδνός οὐτ⊕ ἀξίόχρῳ πρὸ τῶν πρω-
 τῶν ὑμῖν ἀντιτάσσασθαι, ἕξόν [δ'] ἡμῖν καὶ τὰ ἡμέ-
 τιρ' αὐτῶν ἀσφαλῶς ἔχεν, καὶ τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βρα-
 βεύειν, ἀπεγερέμεθα μὲν χώρας οἰκίας· πλείω δ' ἢ χί-
 λια καὶ πεντακόσια τάλαντα ἀνηλώκαμεν εἰς ἕδν δέον· ἕς
 δ' ἐν τῷ πολέμῳ συμμάχους ἐκτησάμεθα, εἰρήνης εὐσης,
 ὑπολωλέκασι οὔτοι· ἐχθρὸν δ' ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς πηλι-
 κοῦτον ἠσκήκαμεν. Ἡ φρασάτω τις ἐμοὶ παρελθὼν, πό-
 θεν ἄλλοθεν ἰσχυρὸς γέγονεν, ἢ παρ' ἡμῶν αὐτῶν, Φί-
 λιππ⊕. Ἄλλ' ὥ τᾶν, εἰ ταῦτα φαύλως, τὰ γ' ἐν αὐ-
 τῇ τῇ πόλει νῦν ἄμεινον ἔχει; καὶ τί ἂν εἶπῃν τις ἔχει·
 τὰς ἐπάλλξεις, ἅς κονιῶμεν; καὶ τὰς ὁδοὺς, ἅς ὑπισκευά-
 ζομεν; καὶ κρήνας; καὶ λήρους; ὑποβλέψατε δὴ πρὸς
 τοὺς τὰ τοιαῦτα πολιτευομένους, ὧν οἱ μὲν ἐκ πτωχῶν
 πλούσιοι γεγονόασιν· οἱ δ' ἐξ ἀδόξων ἐντιμοὶ· ἔτιοι δὲ
 τὰς ἰδίας οἰκίας τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων σεμνοτέ-
 ρας εἰσὶ κατεσκευασμένοι· ὅσῳ δὲ τὰ τῆς πόλεως ἐλάτ-
 τῳ γέγονε, τοσοῦτῳ τὰ τούτων πύξεται. Τί δὴ τὸ
 πάντων

πάντων αἰτιῶν τούτων, καὶ τί δήποτε ἅπαντ' ἔχει κα-
 λῶς τότε, καὶ νῦν οὐκ ὀρθῶς; ὅτι, τὸ μὲν πρῶτον καὶ στρα-
 τεύεσθαι τολμῶν αὐτὸς ὁ δῆμος, ¹ δεσπότης τῶν πολιτευο-
 μένων ἦν, καὶ κύριος αὐτὸς ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν ² καὶ ἀγα-
 πητὸν ἦν παρὰ τῷ δήμῳ τῶν ἄλλων ἐκάσῳ καὶ τιμῆς καὶ ἀρχῆς
 καὶ ἀγαθῆ τινος ³ μίλαλαβεῖν. Νῦν δὲ τῶναντίον· κύριοι μὲν
 τῶν ἀγαθῶν οἱ πολίτευόμενοι, καὶ ⁴ Διὰ τῶν ἅπαντα πράττει·
 ὑμεῖς δ' ὁ δῆμος ἐκνευρισμένοι, καὶ ⁵ περηρημένοι χρημάτων,
 καὶ ⁶ συμμάχους, ἐν ὑπερήτοις καὶ προδοτικῆς μέρει γενέσθε, ⁷ ἀ-
 γαπῶντες ⁸ ἐὰν μίλαδιδῶσι θεωρικῶν ἡμῶν, ἢ βοῦδια πέμψωσιν
 ἔτοι· καὶ τὸ πάντων ἀνανδρότατον, ⁹ τῶν ὑμέτερον αὐτῶν χά-
 ριν προσοφείλετε. Οἱ δ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει καθέρξαντες ὑμᾶς,
 ἐπάγασιν ἐπὶ ταῦτα, καὶ ¹⁰ τιθασεύσει χαροῦθεις αὐτοῖς ποιῶντες.
 Ἐγὼ δ' ἐδέχομαι, οἶμαι, μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα λαβεῖν, μι-
 κρὰ καὶ φαῦλα πράττουσας· ¹¹ ὅποι' ἄτλα καὶ ἂν τὰ ἐπιηδύμα-
 τα τῶν ἀνθρώπων ἦ, ¹² τοῖσιν ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα ἔχειν.
 Ταῦτα μὰ τὴν Δῆμητρα, ἐκ ἂν θαυμάσομαι, εἰ μείζων
 εἰπόνη ἔμοι γένοιτο παρ' ὑμῶν βλάβη, ¹³ τῶν πεποιηκότων αὐτὰ
 ἡμῶν· εἰ δὲ καὶ παρρησία περὶ πάντων αἰεὶ παρ' ὑμῖν ἔσιν·
 ἀλλ' ἔγωγε, ὅτι καὶ νῦν γέγονε, θαυμάζω. Ἐὰν ἔν ἀλλὰ νῦν γ'
 ἔτι ¹⁴ ἀπαλλαγέντες τῶν ἐθνῶν, ἐθελήσῃτε στρατεύεσθαι τε καὶ
 πράττειν ἀξίως ὑμῶν αὐτῶν, καὶ ταῖς περὶ ταῦτα οἰκοι ταῦ-
 ταις ἀφορμαῖς ¹⁵ ἐπὶ τὰ ἔξω τῶν ἀγαθῶν χρῆσθε, ἴσως ἂν,
 ἴσως, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τέλειόν τι καὶ μέγα κτήσασθε ἀγα-
 θόν, καὶ ¹⁶ τῶν τοιούτων λημμάτων ἀπαλλαγῆσθε, ἃ τοῖς ἀδυνάτοις
 παρὰ τῶν ἰατρῶν σιτίοις δίδομένοις ἔοικε· καὶ καὶ ἔτι ἰσχὺν
 ἐκείνα ἐντίθησιν, ἔτι ἂν ἄποθνήσκον ἔα· καὶ ταῦτα, ἃ νέμιθε
 νῦν ὑμᾶς, ἔτε τοσαῦτα ἔσιν ὥστε ὠφέλιαν ἔχον τινὰ Διὰ
 καὶ, ἔτι ἂν ἄπογονότας ἄλλο τι πράττειν ἔα· ἀλλ' ἔτι ταῦ-
 τα τὴν ἐκάστου ῥαθυμίαν ὑμῶν ἐπαυξάνοντα. ¹⁷ Οὐκοῦν

σὺ μισοφορὰν λέγεις ; φήσει τις. 'Καὶ παραχρῆμα' γε
 τῷ αὐτῷ σύνταξιν ἀπάντων, ὧ ἄνδρες Ἀθῆνῶν· ἵνα τῶν
 κοινῶν ἕκαστος τὸ μέρος λαμβάνων, ὅτε δεῖτο ἢ πόλις, εἰς
 τῷ εἰσὶν ἐτοιμῶς χρήσιμον ἑαυτὸν παρέχοι. Ἐξέστιν ἄγειν ἡσυ-
 χίαν ; οἴκοι μύθων εἰ βελτίων, τῷ δὲ εὐδαιμονία ἀνάγκη τι
 ποιεῖν ἀσχετὸν ἀπῆλλαγμένον. Συμβαίνει τι τοιοῦτον, οἷον καὶ
 τὰ νῦν ; στρατιώτης αὐτὸς ὑπάρχων ἀπὸ τῶν αὐτῶν τέτων
 λημμάτων, ὡς περὶ εἰς δίκαιον ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Ἐστὶν τις
 ἔξω τῆς ἡλικίας ὑμῶν ; ἴσα ἔστιν νῦν ἀτάκτως λαμβάνων ἐκ
 ὠφελείῃ, ταῦτ' ἐν ἴσῃ τάξει λαμβανέτω, πάντ' ἐφορῶν καὶ
 διοικῶν, ἢ χρὴ πράττειν. Ὅλος δὲ ἔστι ἀφελῶν, ἔτε προση-
 θής, πλὴν μικρὸν τῷ ἀταξίαν ἀνελὼν, εἰς τάξιν ἡγαγόν
 τῷ πόλιν τῷ αὐτῷ, τῷ λαβεῖν, τῷ στρατεύεσθαι, τῷ δι-
 κάζειν, τῷ ποιεῖν τῷ ὅ, τι καθ' ἡλικίαν ἕκαστος εἶχοι, καὶ
 ὅτε καιρὸς εἴη, τάξιν ποιήσας. Οὐκ ἔστιν ὅτε ταῖς μηδὲν
 ποιῶσιν ἐγὼ τὰ τῶν ποιήσόντων ἔπον ὡς δεῖ νῦν. Ἐστὶν
 αὐτῶν μὲν ἀργεῖν καὶ σχολάζειν καὶ ἀπορεῖν, ὅτι δεῖ εἰ τῷ δεῖν
 νικῶσι ξένοι, ταῦτα πειθάνεσθαι. ταῦτα γὰρ νυνὶ γίνεται.
 Καὶ ἐχθὲρ μίμφομαι τὸν ποιῶντα τι τῶν δεόντων ὑπὲρ ὑμῶν.
 Ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς αὐτῶν ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ἀξίῳ πράττειν ταῦτα,
 ἐφ' οἷς ἕτερος τιμᾶτε, καὶ μὴ παραχωρεῖν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 τῷ τάξεως, ἢν ὑμῖν οἱ πρόγονοι τῷ ἀρετῆς μὲν πολλῶν καὶ κα-
 λῶν καὶ μεγάλων κινδύνων κτησάμενοι κατέλιπον. Σχεδὸν
 εἴρηκα, ἢ νομίζω συμφέρον· ὑμεῖς δ' ἐλοισθε ὅ, τι καὶ τῷ
 πόλει καὶ ἅπασιν συνοίσει ὑμῖν μέλλει.

Ἐκ τῆ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Λόγος τῆ περὶ Στέφανου.

* * *

Ἐ σύμβελος καὶ ὁ συκοφάντης, ἐν ἐδρῇ τῶν ἄλλων ἐδρῇ
 ἰοικότες, ἐν τῷ πλείστον ἀλλήλων ἀφαιρούσι· ὁ μὲν
 γὰρ, πρὸ τῶν πραγμάτων γνώμῃ ἀποφαίνεται, καὶ δίδωσιν
 αὐτὸν ὑπεύθυνον τοῖς πισθεῖσι, τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς,
 τῷ βελομένῳ· ὁ δὲ σιγήσας, ἢ οὐκ ἴδρα λέγειν, ἂν τι δύσ-
 κολου συμβῆ, τῷτο βασιλεύει. Ἦν μὲν ἔν, ὅπερ ἔπει,
 ἐκῆν ὁ καιρὸς, τῷ γε φρατίζοντι ἀνδρὸς τὴ πόλιος, καὶ
 τῶν δικαίων λόγων. Ἐγὼ δὲ τοσαύτῃ ὑπερβολῇ ποι-
 ῆμαι, ὥστε, ἂν νῦν ἔχη τις δεῖξαι τι βέλτερον, ἢ ὅπως εἴ τι
 ἄλλο ἐπῆν, πλὴν ὅτι ἐγὼ προαλόμην, ἀδικεῖν ὁμολογῶ. Ἐί
 γὰρ ἔσθ' ὅ, τι τις νῦν ἐώρακεν, ὃ συνήνεγκεν ἂν τότε πραχ-
 θῆν, τῷτ' ἐγὼ φημι δεῖν ἐμὲ μὴ λαθεῖν· εἰ δὲ μήτ' ἐστὶ,
 μήτε ἦν, μήτ' ἂν εἰπεῖν ἔχοι μηδὲς μηδέπω καὶ τήμερον, τί
 τὸν σύμβελον ἐχρῆν ποιῆν; ἢ τῶν φαινομένων, καὶ ἐόντων
 τὰ κράτιστα ἐλέσθ; Τῷτο τοίνυν ἐποίησα ἐγὼ, τῷ κήρυκε
 ἐρωτῶντι, Αἰσχίην, τίς ἀγορεύειν βέλτερον; ἢ, τίς αἰτι-
 ᾶσθαι πρὸ τῶν παρεληλυθότων; ἢ δὲ, τίς ἐγγυᾶσθαι τὰ
 μέλλοντ' ἔσεσθαι; Σὲ δ' ἀφῶνα κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους
 ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καθημένου, ἐγὼ παρελθὼν, ἔλεγον. Ἐπει-
 δὴ δ' ἐ τότε, ἀλλὰ νῦν δεῖξον. Εἰπέ· τίς ἢ ὁ λόγος,
 ὅτινα ἐχρῆν εὐρεῖν, ἢ καιρὸς συμφέρων ὑπὲρ ἐμοῦ παρε-
 λείφθη τῇ πόλει; τίς δὲ συμμαχία, τίς πρᾶξις, ἐφ' ἣν μαλ-

λου

λον ἴδει μὲ ἀγαγεῖν ἵππεσι; Ἀλλὰ μὴν, τὸ μὲν παρελυθηδὸς αἰὲν παρὰ πᾶσιν ἀφείται, καὶ ὑδὲς περὶ τήνδε προτίθησιν ὑδάμῃ βυλλῷ. Τὸ δὲ μέλλον, ἢ τὸ παρὸν, τίς τῆ συμβέλε τάξιν ἀπαιτεῖ. Τότε τοῖον τὰ μὲν ἡμελλεν, ὡς εἶδον, τῶν δεινῶν, τὰ δ' ἤδη παρῆν, ἐν οἷς τίς προαίρεσίν μου σκόπει τὴ πολιτείαν, ἢ μὴ τὰ συμβάοντα συκοφαντεῖ. Τὸ μὲν γὰρ πέρας, ὡς ἂν ὁ δαίμων βυλλῷ, πάντων γίγνεται· ἢ δὲ προαίρεσις αὐτῆ τίς τῆ συμβέλε διάνοιαν δαλοῖ. Μὴ δὴ τῆτο ὡς ἀδίκημα ἐμὸν θῆς, εἰ κρατῆσαι συνέβη Φιλίππῳ τίς μάχην. Ἐν γὰρ τῷ θεῷ τὸ τέτου τέλος ἦν, ἢ ἐν ἐμοί. Ἀλλ' ὅς ἔχ' ἅπαντα, ὅσα ἐνὶ κατ' ἀνθρώπινον λογισμὸν, εἰλόμην, καὶ δικαίως ταῦτα καὶ ἐπιμελῶς ἐπραξα, καὶ φιλοπόνως ὑπερ δύναμιν, ἢ ὡς ἐ καλὰ καὶ τὴ πόλιος ἀξία πράγματα ἐνεγασάμην, καὶ ἀναγκαῖα, ταῦτά μοι διῆξον, καὶ τότε ἤδη κατηγορεῖ μου. Εἰ δ' ὅ συμβὰς σκηπτὰς, [ἢ χαιμών,] μὴ μόνον ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἄλλων Ἑλλήνων μίξων γέγονε, τί χρὴ ποιεῖν; ὡσπερ ἂν εἴ τις καύκληρον πάντ' ἐπὶ σωτηρίᾳ πράξαντα, καὶ πᾶσι κατασκευάσαντα τὸ πλοῖον, ἀφ' ᾧ ὑπελάμβανε σωθήσασθαι· εἴτα χαιμῶνι χρησάμενον, καὶ πονησάντων αὐτῷ τῶν σκευῶν, ἢ καὶ συντριβέντων ὅλως, τὴ ναυαγίας αἰτιῶτο. Ἀλλ' οὔτ' ἐκυβέρνων τίς ναῦν, φησεῖν ἂν. Ὡσπερ ὑδ' ἐστρατήγην ἐγὼ, ἔτε τὴ τύχης κύριος ἦν, ἀλλ' ἐκείνη τῶν πάντων. Ἀλλ' ἐκεῖνο λογίζε, καὶ ὄρα, εἰ μὴ τῶν Θηβαίων ἡμῖν ἀγωνισμῶν ἐτως ἔμαρτο πράξει, τί χρὴν προσδοκᾶν, εἰ μηδὲ τέτους ἐχομῆν συμμαχεῖς, ἀλλὰ Φιλίππῳ προσθίεντο, ὑπερ ἢ τότε ἐκεῖνος πάσας ἀφῆκε φωνάς; καὶ εἰ νῦν τριῶν ἡμερῶν ὄσοι τὴ Ἀττικῆς ὁδὸν τὴ μάχης γεφυρημένης, τασοῦτος κίνδυνος καὶ φόβος περὶ τῆ πόλιν, τί ἂν, εἰ που πλησίον τὴ χώρας ταῦτό τῆτο πάθος συνέβη, προσδοκῆσαι

σαι χρῆν; ἄρ' οἶδατε ἔτι νῦν ἂν γῆναι, συνελθεῖν, ἀναπνεῦσαι; ἴσως ἢ πολλὰ μία ἡμέρα καὶ δύο καὶ τρεῖς ἴδωσαν τῶν εἰς σωτηρίαν τῆ πόλεως. Τότε δ'.....ἀλλ' ἐκ ἄξιον εἰπεῖν, ἃ γε μηδ' εἰς πείραν ἴδωκε θεῶν τινῶν εὐνοια, καὶ τὸ προβαλίσθαι τῶν πόλιν ταυτῶν τῶν συμμαχίαν, ἧς συ κατηγορεῖς. Εἰς δὲ ταυτὰ πάντα μοι, ἴσως ἢ πολλὰ, πρὸς ὑμᾶς, ἄνδρες δικασταί, καὶ τὰς πεισθηκότας ἔξωθεν καὶ ἀκρωμύνας. Ἐπὶ πρὸς γε τῆτον αὐτὸν, τὸν κατάπτυστον, βραχυς καὶ σαφὴς ἐξήρηκε μοι λόγος. Εἰ μὴν γὰρ ἦν σοι πρόδηλα τὰ μέλλοντα, Ἀίσχινη, μόνῳ τῶν ἄλλων, ὅτ' ἰβηλεύειδ' ἡ πόλις πρὸς τῶν, τότε ἴδαι σε προλίγην· εἰ δὲ μὴ προήδεις, τῆ αὐτῆς ἀγνοίας ὑπεύθυνος ἢ τοῖς ἄλλοις, ὥστε τί μᾶλλον ἐμὲ σὺ ταυτὰ κατηγορεῖς, ἢ ἐγὼ σε; τοῦτον γὰρ ἀμείνων ἐγὼ σε πολίτης γίγωνα εἰς αὐτὰ ταῦτα, ἃ λέγω, (καὶ ἔτι πρὸς τῶν ἄλλων ἀγλίγομαι), ὅσον ἐγὼ μὴ ἴδωκα ἑμαυτὸν εἰς τὰ πᾶσι δοκῶντα συμφερεῖν, ἔδνα κίνδυνον ἐκνήσας ἴδιον, ἔδ' ὑπολογισάμενος. Σὺ δὲ ἔτι ἕτερα ἥπικες βελτίῳ τῶν, (καὶ γὰρ ἂν τῶντοις ἐχρῶντο), ἔτ' εἰς ταυτὰ χρῆσιμον ἔδεν σεαυτὸν παρέχευς. Ὅπερ δ' ἂν ὁ φαυλότατος καὶ δυσμύεστος ἄνθρωπος ποιήσῃ τῆ πόλει, ἴσως ἢ πεπονηκὸς ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν ἐξήτασαι, καὶ ἄμα Ἀρίστρατος ἐν Νάξῳ, καὶ Ἀριστόλεως ἐν Θάσῳ, οἱ καθάπαξ ἐχθροὶ τῆ πόλεως, τὰς Ἀθῆναιων κρῖνουσι φίλους, καὶ Ἀθηνησιν Ἀίσχινης Δημοδίνης κατηγορεῖ. Καίτοι ὅτω τῶν Ἑλλήνων ἀτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο, ἔστω λείαναι μᾶλλον ἔτις ἔστι δίκαιος, ἢ κατηγορεῖν ἕτερον. Καὶ ὅτω συνενώχασιν οἱ αὐτοὶ καιροῖ, καὶ τοῖς τῆ πόλεως ἐχθροῖς, ἐκ ἐνὶ τῶντον εὐνοῖαν ἄναι τῆ πατρίδι· δηλοῖς δὲ καὶ ἐξ ἂν ζῆς, καὶ ποιεῖς, καὶ πολιτεύῃ, καὶ πάλιν ἐκ πολιτεύῃ. Πράττεται τι τῶν ὑμῖν δοκῶντων συμφερεῖν; ἄφρονος Ἀίσχινης. Ἀντίκρυσέ

τι κὲ γίγονεν, ὅσον ἐκ ἴδει; πάρεσιν Αἰσχίνης. Ὡστερ τὰ ρήγματα, κὲ τὰ σπασματα, ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται. Ἐπειδὴ δὲ πολὺς τοῖς συμβεβηκόσιν ἔγκηται, βέλομαί τι κὲ παράδοξον εἰπεῖν· κὲ μὲν, πρὸς Διὸς κὲ Θεῶν, μηδεὶς τλῶ ὑπερβολῶν θαυμασίῃ, ἀλλὰ μετ' εὐνοίας, ὃ λέγω, θεωρησάτω. Εἰ γὰρ ἦν ἅπανσι πρόδηλα τὰ μέλλοντα γήσιαι, κὲ πρήθισαν ἅπαντες, κὲ σὺ πρόλιγες, Αἰσχίνη, κὲ διεμαρτύρες βοῶν κὲ κεκραγῶς, ὅς ἐδ' ἐφθίγξω, ἐδ' ἔτιωσ ἄποσταίον τῇ πόλει τέτων ἦν, ἔπερ ἦ δόξης, ἦ προγόνων, ἦ τῆ μέλλοντος αἰῶνος ἔχε λόγον.

ἼΝῦν μὲν γὰρ ἄποτυχεῖν δοκεῖ τῶν πραγμάτων, ὃ πᾶσι κοινὸν ἐσιν ἀνθρώποις, ὅταν τῷ Θεῷ ταῦτα δοκῇ. Τότε δ' ἀξίῃσα προεσάναί τῶν ἄλλων, εἴτ' ἄποσταῖσα τέτε, Φιλίππῳ προδεδωκέναι πάντας ἂν ἔχεν αἰτίαν. Εἰ γὰρ ταῦτα προεῖτο ἀκουεῖ, ἔπει ἂν ἐδίνα κίνδυνον ἔντιν' ἐχ ὑπέμειραν οἱ πρόγονοι, τίς ἂν οὐχὶ κατέπτυσεν ἂν σου; μὴ γὰρ δὴ τ' πόλεως γε, μηδ' ἐμῆ. Τίσι δ' ὀφθαλμοῖς, πρὸς Διὸς, ἐρωῶμεν ἂν τὰς εἰς τλῶ πόλιν ἀνθρώπους ἀφικνεμένους, ἔπει τὰ μὲν πράγματα, εἰς ὅπερ νυνὶ, ὑπέστη; ἠγεμῶν δὲ κὲ κύριος ἠρίθη Φίλιππος ἀπάντων, τὸν δ' ὑπερ τῆ μὴ γήσιαι ταῦτα ἀγῶνα ἔτεροι χωρὶς ἡμῶν ἦσαν πεπονημένοι. Καὶ ταῦτα, μηδεπώποτε τ' πόλεως ἐν τοῖς ἐμπροθεν χρόνοις ἀσφάλειαν ἄδοξον μάλλον, ἢ τὸν ὑπερ τῶν καλῶν κίνδυνον ἠρημίνης· τίς γὰρ ἐκ οἶδεν Ἐλλήνων, τίς δὲ βαρβαρῶν, ὅτι κὲ παρὰ Θηβαίων, ἔπει παρὰ τῶν ἐτι τέτων προτερον ἰσχυρῶν γεγημημένων Λακεδαιμονίων, κὲ παρ' αὐτῆ τῆ Περσῶν βασιλείας, ἔπει πολλῆς χάριτος τέτ' ἂν ἀσμένως ἐδόθη τῇ πόλει, ὃ, τι βούλεται λαβοῦση, κὲ τὰ ἑαυτῆς ἐχέση, τὸ κειυόμενον ποιεῖν, κὲ ἐπ' ἔτερον τῶν Ἐλλήνων προεσάναί. Ἀλλ' ἐκ ἦν ταῦθ', ὡς εἴοικε, τοῖς Ἀθηναίοις

τοῖς τότε πάτριαι, εἰδ' ἀνεκτὰ, εἰδ' ἔμφυτα, εἰδ' ἠδυνήθη πύ-
 ποτε τῶν πόλιον εἰδὸς ἐκ παντὸς τῷ χρόνῳ πιῖσαι τοῖς ἰσχύ-
 πει μὲν, μὴ δίκαια δὲ πράττειν, προειμῶν ἀσφαλῶς δε-
 λεύων· ἀλλ' ἀγωνιζομένη περὶ πρώτων καὶ τιμῆς καὶ δόξης
 καὶ κινδυνεύουσα, πάντα τὸν αἰῶνα ἀφροσύνην. Καὶ ταῦθ'
 ἔτι σιμὰ καὶ προσήκοντα τοῖς ὑμετέροις ἤθεσι ὑμῖς ἀπο-
 λαμβάνετε ἴσως, ὅτι καὶ τῶν προγόνων τὰς ταῦτα πράξαντας
 μάλιστα ἐπαινεῖτε, ἀκότως. Τίς γὰρ ἐκ αὐτῶν ἀγάσαστο τῶν ἀν-
 δρῶν ἰσχύος καὶ ἀρετῆς, οἳ καὶ τῶν χώρων καὶ τῶν πόλιον ἐκ-
 ληπτῶν ὑπὸ μνηστῶν αἰς τὰς τριήρεις ἐμβαίνοντες, ὑπὲρ τῆ μὴ τὸ
 κελυδόμενον ποιῆσαι; καὶ μὲν ταῦτα συμβαλεύουσα θεμισσο-
 κλέα γρατῆγον ἐλόμβου, καὶ δ' ὑπακείν τοῖς ἐπιταγῶν ἀπο-
 φησάμενον· Κυρσίλον καβαλιθάσασιν, εἰ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ
 αἱ γυναῖκες αἱ ὑμῖσιν τὴν γυναῖκα αὐτῆ. Οὐ γὰρ ἐξήτεον οἱ
 τότε Ἀθηναῖοι ἔτι ῥήτορα, ἔτι γρατῆγον, δι' ὅτι δαλεύουσαν
 εὐτυχῶς· ἀλλ' εἰδὲ ζῆν ἤξειν, εἰ μὴ μετ' ἐλευθερίας αὐτοῖς ἐξί-
 γαι τῆτο ποιεῖν. ἠγεῖτο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος, ἐχὼ τῷ πατρὶ καὶ τῇ
 μητρὶ μόνον γενησάσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ πατρίδι. Διαφέρει δὲ τίς;
 εἰ μὲν τοῖς γονεῦσι μόνον γενησάσθαι νομίζων, καὶ τὸ ἀμαρμῶν
 καὶ τὸ αὐτόματον θάνατον πεμμένα. Ὁ δὲ καὶ τῇ πατρίδι,
 ὑπὲρ τῆ μὴ ταύτην ἐπιδοῖν δαλεύουσαν, ἀποθνήσκειν ἰθελήσει,
 καὶ φωβερῶτεραις ἠγήσει τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, αἷ ἐν
 δαλευούσῃ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη, τῷ θανάτῳ. Εἰ μὲν τοί-
 νυν τῆτ' ἐπιχειρῶν λέγειν, ὡς ἄρα ἐγὼ προήγαγον ὑμᾶς ἀξία
 τῶν προγόνων φρονεῖν, ἐκ ἔστιν, ὅτις ἐκ αὐτῶν ἀκότως ἐπὶ ἰσχύσει
 μοι. Νῦν δ' ἐγὼ μὲν ὑμετέρας τὰς τοιαύτας προαιρέσεις
 ἀποφαινώ· καὶ δέκνομαι, ὅτι καὶ πρὸ ἐμῆ τῆτ' ἔχει τὸ φρόνημα
 ἡ πόλις. Τῆς μίντοι ἀφροσύνης καὶ ἐφ' ἰσχύοις τῶν πεπραγ-
 μένων, καὶ ἐμαυτῷ μελεῖν αἰ φημι. Οὗτος δὲ τῶν ὄλων κληρο-
 νῶν, καὶ κελυδῶν ὑμᾶς ἐμοὶ πικρῶς ἔχειν, αἷ φόβον καὶ κινδύ-

των αἰτιῶ τῇ πόλει γενημένων ἢ μὲν εἰς τὸ παρὸν τιμῆς
 ἐμὲ δόξασεῖν γλίχε), τὰ δ' εἰς ἅπαντα τὸν λοιπὸν χρό-
 νον ἐγκώμια ὑμῶν ἀφαιρεῖται. Ἐἰ γ' εἶχ, ὡς εἰ τὰ βέλτεστα
 ἐμῆ πολιτευσάμενα, τῶν καλαφθοειῶδε, ἡμαρτηκέναι δόξειε,
 εἰ τῇ ἢ τύχῃ ἀγνωμοσύνη τὰ συμβάντα παθεῖν. Ἀλλ'
 οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν, ὅπως ἡμάρτιτε, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν
 ὑπὲρ ἢ ἀπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμφοι.
 οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων,
 καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους, καὶ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι
 ναυμαχήσαντας, καὶ τοὺς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, καὶ πολλοὺς ἑτέρας
 τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας,
 οὓς ἅπαντας ὁμοίως ἢ πόλις ἢ αὐτῆς ἀξιώσασα τιμῆς,
 ἔθαψεν, Αἰσχίῃη. Οὐχὶ τοὺς κατορθώσαντας αὐτῶν, οὐδὲ
 τοὺς κρατήσαντας μόνους. Δικαίῃ. Ὁ μὲν γ' ἦν αἰνῶν ἀγα-
 θῶν ἔργον, ἅπασι πέπρακ). τῇ τύχῃ δὲ, ἢ ὁ δαίμων ἀπέ-
 νεμεν ἰκάσοις, ταύτῃ κίχρη). * * *

F I N I S

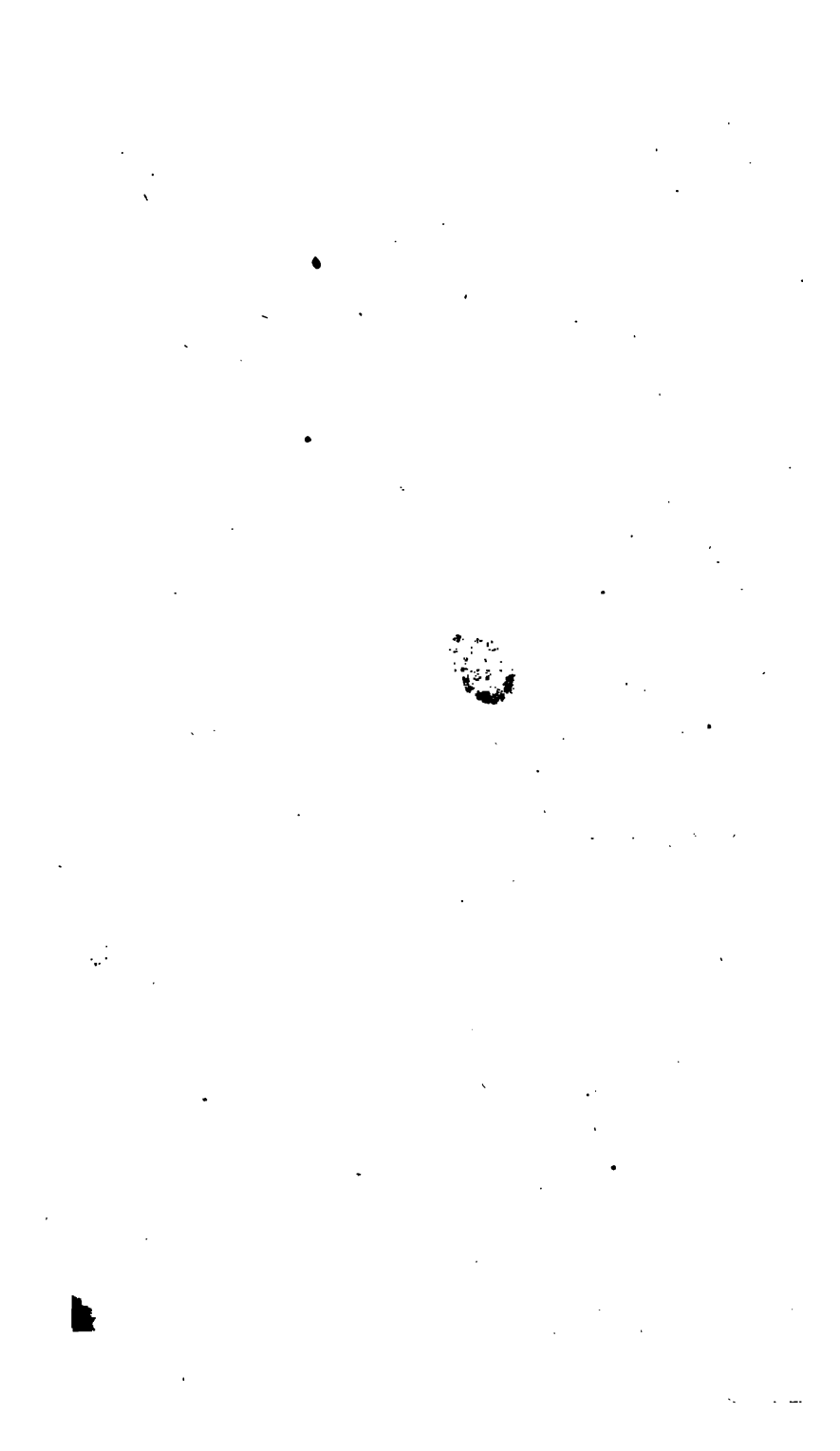
ΕΧCΕΡΤΟΡΥΜ ΕΧ ΟΡΑΤΟΡΙΒΥS.

COLLECTANEA GRÆCA.

T O M I P R I O R I S

P A R S T E R T I A.

EXCERPTA EX PHILOSOPHIS.

I.

Ἐ Χ Ε Ν Ο Ρ Η Ο Ν Τ Ε .

Ἐ Κ Τ Ω Ν Τ Ο Υ

Σ Ε Ν Ο Φ Ω Ν Τ Ο Σ

Π Ε Ρ Ι Τ Ο Υ

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ο Τ Σ

Α Π Ο Μ Ν Η Μ Ο Ν Ε Τ Μ Α Τ Ω Ν .

[Juxta Edit. Glasguensem. Anno 1761. in 4to.]

SOCRATES—*parens Philosophia jure dici potest.*

CICERO DE FINIBUS II. 1.

Ε Κ Τ Ο Υ Β Ι Β Λ Ι Ο Υ Π Ρ Ω Τ Ο Υ .

Κ Ε Φ . α'.

ΠΟΛΛΑΚΙΣ ἰθαύμασα, ἵ τίσι ποτὲ λόγοις Ἀθιναίους ἔπεισαν ἡ οἱ γραψάμενοι Σωκράτῳ, ὡς ἄξιόν ἔην θανάτου τῆ πόλι. ἡ μὲν γὰρ γραφὴ κατ' αὐτοῦ τοιαύτε τις ἦν.— Ἄδικεῖ Σωκράτης, ἕς μὲν ἡ πόλις νομίζει θεοὺς, ἕ νομίζων, ἕτερα δὲ καινὰ δαιμόνια αἰσφίρων· αἰδικεῖ δὲ, ἕ τὰς νέας ἀλαφθέρων.

Ἐ Πρῶτον μὲν ἔν, ὡς ἐκ ἐνόμιζον, ἕς ἡ πόλις νομίζει θεοὺς, ποῶ ποτ' ἐχρήσαντο τεκμηρίω; ἕ θύων τε γὰρ φανερὸς

ρὸς ἦν, πολλὰ κίς μὲν οἴκοι, πολλὰ κίς δὲ ἔκτ' τῶν κοινῶν ἔ-
 πόλεως βωμῶν· κὲ μαντικῇ χρώμφορ ἐκ ἀφανὲρ ἦν. διετε-
 θρῦλλητο γ', ὡρ φαίη Σωκράτηρ, τὸ δαίμόνιον ἑαυτῷ σημαί-
 νειν· ὅθεν δὴ κὲ μάλιστα μοι δοκῶσιν αὐτὸν αἰτίασασθαι καὶ ἐ-
 δαιμόνια εἰσφέρειν.

Ὁ δὲ εἶδιν καινότερον εἰσφέρει τῶν ἄλλων, ὅσοι ὁ μαντι-
 κῶν νομίζοντερ, ὁ οἰνοῖρ τε χρωῖνται κὲ φήμαρ κὲ συμβό-
 λοιρ κὲ θυρσίαιρ· ἔτοιτε γ' ἀπολαμβάνουσιν, εἰ τῆρ ὄρνιθαρ,
 ἢ εἰ τῆρ ἀπαντῶνταρ εἰδῖναι τὰ συμφέροντα τοῖρ μαντευσ-
 μένοιρ, ἀλλὰ τῆρ θεῖρ Διὸρ τέτων αὐτὰ σημαίνειν· κακίνορ
 ἔτωρ ἐνόμιζιν.

Ἀλλ' οἱ μὲν πλεῖσοι φασιν ἄπο' τε τῶν ὄρνιθων κὲ τῶν
 ἀπαντῶντων ἀποτρίπεδαί τε κὲ προτρίπεδα. Σωκρά-
 τηρ δ' ὡσπερ ἐγίνωσκεν, ἔτωρ ἔλεγε. τὸ δαίμόνιον γὰρ
 ἔφη σημαίνειν, κὲ πολλοῖρ τῶν ζυόντων προηγόρευε, τὰ
 μὲν ποιῖν, τὰ δὲ μὴ ποιῖν, ὡρ τῆρ δαιμονίερ προσημαίνοντορ.
 κὲ τοῖρ μὲν πεθομῆμοιρ αὐτῶν συνίφερε, τοῖρ δὲ μὴ πεθομῆμοιρ
 μετέμελε.

Καίτοι τίρ οὐκ ἂν ὁμολογήσειν αὐτὸν βούλεσθαι μὴτ'
 ἠλίδιον μὴτ' ἀλαζόνα φαίνεσθαι τοῖρ συνοῦσιν; εἰδοκα
 δ' ἂν ἀμφοτέρα ταῦτα, εἰ προγαγορεύων ὡρ ἄπο' θεοῦ
 φαίνόμενα, κὲ ψευδόμφορ ἐφαίνετο. δῆλον ἦν, ὅτι ἐκ
 ἂν προέλεγε εἰ μὴ ἐπίστευε ἀληθεύσειν. ὁ ταῦτα δὲ τίρ
 ἂν ἄλλω πιστεύσειν ἢ θεῶ; πιστεύω δὲ θεοῖρ, πῶρ ἐκ εἶναι
 θεῖρ ἐνόμιζιν;

Ἄλλὰ μὴν ἰποίει κὲ τάδε πρὸρ τῆρ ὀπιτηθῆκερ. τὰ μὲν
 γ' ἀναγκαῖα συμβάλευε κὲ πράττειν, ὡρ ἐνόμιζον ἄριρ ἂν
 πραχθῆναι· περὶ δὲ τῶν ἀδῆλων, ὅπωρ ἂν ἀποβῆσοιτο,
 ὁ μαντευσόμενερ ἔπιμπεν, εἰ ποιητέα.

Ἄκαὶ

Ἐκαὶ τὰς μίλλοντας οἴκους τε καὶ πόλεις καλῶς οἰκίζουσι, μαθητικῆς ἔφη προσδεῖσθαι. τεκτονικὸν μὲν γὰρ, ἢ χαλκευτικόν, ἢ γεωργικόν, ἢ ἀνθρώπων ἀρχικόν, ἢ τῶν τοιούτων ἔργων ἱερατικόν, ἢ λογιστικόν, ἢ οικονομικόν, ἢ γραμματικόν ἡμέτερον, πάντα τὰ τοιαῦτα μαθήματα, καὶ ἀνθρώπου γνώμη αἰρετικὰ ἐνόμιζον εἶναι.

Ἐὰν δὲ μέγιστα τῶν ἐν τέτοις, ἔφη, τὰς θεῖς ἑαυτοῖς καταλείπεισθαι, ὡς ἐδὸν δῆλον εἶναι τοῖς ἀνθρώποις. ἔτε γὰρ τῷ καλῶς ἀγρὸν φυτευσασμένῳ δῆλον, ὅστις καρπώσεται, ἔτε τῷ καλῶς οἰκίαν οἰκοδομησασμένῳ δῆλον, ὅστις οἰκήσῃ, ἔτε τῷ γραμματικῷ δῆλον, εἰ συμφέρον γραμματικῶν, οὔτε τῷ πολιτικῷ δῆλον, εἰ συμφέρον τῆ πόλεως προσάξειν, ἔτε τῷ καλῶς γήμασι, ἵνα εὐφραίνῃ, δῆλον, εἰ ἀλλὰ ταύτην ἀνίσταται, ἔτε τῷ δυνατὸς ἐν τῇ πόλει κηδεῖν λαβόντι δῆλον, εἰ ἀλλὰ τέτοις ἐπιφέρει τῆ πόλεως.

Τὰς δὲ μὲν τῶν τοιούτων οἰομένους εἶναι δαιμόνιον, ἀλλὰ πάντα τῆ ἀνθρωπίνης γνώμης, δαιμονίων ἔφη. δαιμονίων δὲ καὶ τὰς μαθητικὰς, ἀπὸ τοῖς ἀνθρώποις ἔδωκαν οἱ θεοὶ μαθητικῶν ἀρχαίων οἶον, εἴ τις ἐπιμελήσῃ πότῳ ἐπιτάμνον ἡνιοχεῖν ἐπὶ ζεύγῳ λαβεῖν κρεῖττον, ἢ μὴ ἐπιτάμνον ἢ πότῳ ἐπιτάμνον κυβερνᾶν ἐπὶ τῷ ναυῶν κρεῖττον λαβεῖν, ἢ μὴ ἐπιτάμνον. ἢ ἀπὸ ἕξις ἀριθμῶσασίας ἢ μετρήσασίας ἢ ἑσασίας εἶδεναι, τὰς τὰ τοιαῦτα παρὰ τῶν θεῶν πυνθανόμενος ἀθέμιτα ποιεῖν ἠγεῖτο. ἔφη δὲ δᾶν, ἀπὸ μὴ μαθητικῶν ποιεῖν ἔδωκαν οἱ θεοὶ, μαθητικῶν δὲ μὴ δῆλα τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶ, παραδοθέν ἀλλὰ μαθητικῶν παρὰ τῶν θεῶν πυνθανόμενος τὰς θεῖς γὰρ, οἷς ἂν ὄσιν ἴλεω, σημαίνου.

Ἀλλὰ μὴν ἐκεῖνός γε εἴη μὲν ἦν ἐν τῷ φανερῷ. πρῶτον γὰρ οἷς τὰς ἐπιτάμτους καὶ τὰ γυμνάσια ἦσαν, καὶ πληθύσῃς ἀγορῶν ἐκὴ φανερὸς ἦν, καὶ τὸ λοιπὸν αἰεὶ τῆς ἡμέρας ἦν, ὅπου πλεί-

τοῖς μέλλοι συείσθαι· καὶ ἔλεγε μὲν ὡς τὸ πολὺ, τοῖς δὲ βυλομένοις ἐξῆν αἰεὶν.

Οὐδὲν δὲ πώποτε Σωκράτης εἶδεν ἀσιβίς, οὐδὲ ἀύσιον, οὔτε πράττοντο εἶδεν, οὔτε λέγοντο ἤκουσεν. οὐδὲ γὰρ πᾶσι τῆς τῶν πάντων φύσεως, ἢ ἤπερ τῶν ἄλλων οἱ πλεῖστοι, διελέγεται, σκοπῶν, ὅπως ὁ καλούμενο ὑπὸ τῶν σοφιστῶν κόσμος ἴψου, καὶ ἴσιν ἀνάγκαις ἕκαστα γίνεται τῶν ἐρασιῶν· ἀλλὰ καὶ τοὺς φρονηζοντας τὰ τοιαῦτα μωραίνοντας ἐπιδάκνυσεν.

Ἐκαὶ πρῶτον μὲν αὐτῶν ἐσκοπεῖ, πότῃρα ποτε νομίσαντες ἰκανῶς ἤδη τ' ἀνθρώπινα εἶδεναι, ἢ ἔρχονται ὑπὲρ τὸ πᾶσι τῶν τοιούτων φρονηζαν, ἢ τὰ μὲν ἀνθρώπινα παρῖσται, τὰ δαιμόνια δὲ σκοπεῖντες, ἠγῶνται τὰ προσηκόντα πράττειν.

Ἐθαύμαζε δὲ, εἰ μὴ φανερὸν αὐτοῖς εἶναι, ὅτι ταῦτα εἰ δυνατόν εἰν ἀνθρώποις εὐρεῖν. ἢ ἐπὶ καὶ τοὺς μίγιγον φρονοῦντας ὑπὲρ τῶν πᾶσι τούτων λέγων, οὐ ταῦτα δοξάζαν ἀλλήλοις, ἀλλὰ τοῖς μαινομένοις ὁμοίως Ἀγκυδαίαι πρὸς ἀλλήλους.

Τῶν τε γὰρ μαινομένων τοὺς μὲν εἶδεν τὰ θανά διδέναι, τοὺς δὲ καὶ τὰ μὴ φοβερὰ φοβῶνται· καὶ τοῖς μὲν οὐδ' ἐν ὄχλῳ δοκεῖν αἰσχρὸν εἶναι λέγων ἢ ποιεῖν ὅτιοῦν, τοῖς δὲ ἐκ ἐξιτητίου εἰς ἀνθρώπους εἶναι δοκεῖν· καὶ τὲς μὲν εἶθ' ἱερὸν, εἴτε βωμὸν, εἴτε ἄλλο τῶν θείων εἶδεν τιμῶν, τὲς δὲ καὶ λίθος ἢ καὶ ξύλα τὰ τυχεύοντα καὶ θηρία σίβειον· τῶν τε πᾶσι τ' τῶν πάντων φύσεως μεριμνῶντων τοῖς μὲν δοκεῖν ἐν μόνον τὸ εἶναι, τοῖς δ' ἄπειρα τὸ πλεῖστον· καὶ τοῖς μὲν αἰεὶ κινῶν πάντα, τοῖς δ' εἶδεν εἶν ποτε κινηθῆναι· καὶ τοῖς μὲν πάντα γίνεσθαι τε καὶ ἀπόλλυσθαι, τοῖς δ' οὔτ' εἶν γίνεσθαι ποτὲ εἶδεν, οὔτ' ἀπολλέσθαι.

Ἐσκόπε

Εσκόπει δὲ πρὸς αὐτῶν καὶ τάδε· ἄρ' ὡσπερ οἱ τ' ἀνδρώπωνα μανθάνουσι, ἠγοῦνται τοῦθ', ὃ, τι ἂν μάθωσιν, ἑαυτοῖς τε καὶ τῶν ἄλλων, ὅτω ἂν βούλωνται, ποιήσαν· ἔτω καὶ οἱ τὰ θεῖα ζητῶντες, νομιζέωσιν, ἐπιθεῖν γινώσκωσιν, αἷς ἀνάγκαις ἕκαστα γίνεσθαι, ποιήσαν, ὅταν βούλωνται, καὶ ἀνέμους, καὶ ὕδατα, καὶ ἄρας, καὶ ὅτου δ' ἂν ἄλλου δύνανται τῶν τοιούτων· ἢ τοιοῦτο μὲν οὐδὲν οὐδ' ἐλπίζωσιν, ἀρκεῖ δ' αὐτοῖς γινῶσθαι μόνον, ἢ τῶν τοιούτων ἕκαστα γίνεσθαι). Περὶ μὲν ἔν τῶν ταῦτα πραγματευομένων τοιαῦτα εἰρησῶ.

² Αὐτὸς δὲ πρὸς τῶν ἀνδρωπῶων αἰεὶ διελέγετο, σκοπῶν, τί εὐσεβείας, τί ἀσεβείας· τί καλόν, τί αἰσχρόν· τί δίκαιον, τί ἀδίκον· τί σωφροσύνη, τί μαρία· τί ἀνδρεία, τί δειλία· τί πόλις, τί πολιτικός· τί ἀρχὴ ἀνθρώπων, τί ἀρχικός ἀνθρώπων· καὶ πρὸς τῶν ἄλλων, αἷ τὲς μὴ εἰδότας ἠγεῖτο καλὸς καὶ ἀγαθὸς εἶναι, τὲς δὲ ἀγνοῦντας ἀνδραπόδωδαις ἂν δικαίως κεκλήσθαι.

³ Ὅσα μὲν οὖν μὴ φανερὸς ἦν ὅπως ἐγίγνωσκων, οὐδὲν θαυμαστὸν, ὡσπερ τούτων πρὸς αὐτοῦ ³ παραγινῶναι τοὺς δικαστάς. ὅσα δὲ πάντες ἤδεισαν, θαυμαστὸν, εἰ μὴ τούτων ἐνεθιμήθησαν.

⁴ Βελεύσας γὰρ ποτε, καὶ τὸν βελευτικὸν ὄρκον ὁμόσας, ἐν ᾧ ἦν, κατὰ τοὺς νόμους βουλεύσων, Ἐπιγάτης ἐν τῷ δήμῳ ἠμόμην, ἐπιθυμήσαντ' τοῦ δήμου, παρὰ τοὺς νόμους, ἐνεία στρατηγὸς μὲν ψήφω, ⁵ τοὺς ἀμφὶ Θράσυλον καὶ Ερασινίδην, ἀποκτεῖναι πάντας, ⁶ ἐκ ἠθέλησεν ἐπιψηφίσαι, ὀργιζομένη μὴ αὐτῶ τῷ δήμῳ, πολλῶν δὲ καὶ δυνατῶν ἀπειλέων· ἀλλὰ ⁷ πρὸς μὴ πλείον' ἐποίησατο εὐσεβεῖν, ἢ χαρίσασθαι τῷ δήμῳ παρὰ τὸ δίκαιον, ⁸ καὶ φυλάξασθαι τὲς ἀπειλήντας.

Καὶ γὰρ ἑπιμελῶσαι θεοὺς ἐνόμιζεν ἀνθρώπων, οὐχ ἴδιον τρόπον οἱ πολλοὶ νομίζουσιν. οὗτοι μὲν γὰρ οἴονται, τοὺς θεοὺς τὰ μὲν εἰδέναι, τὰ δὲ οὐκ εἰδέναι. Σωκράτης δὲ πάντα μὲν ἠγάθεο θεοὺς εἰδέναι, τὰ τε λεγόμενα καὶ πράττεμενα, καὶ τὰ σιγῇ βουλευόμενα, πανταχοῦ δὲ παρῆναι, καὶ σημαίνειν τοῖς ἀνθρώποις περὶ τῶν ἀνθρωπείων πάντων.

Θαυμάζω ἔν, ὅπως ποτὲ ἐπείδησαν Ἀθηναῖαι, Σωκράτην περὶ τὰς θεὰς μὴ σφροδῆν, τὸν ἀσεβὲς μὲν εἶναι ποτε περὶ τὰς θεὰς ἔτ' εἰπόντα ἕτε πράξαντα, τοιαῦτα δὲ καὶ λέγοντα καὶ πράττοντα περὶ θεῶν, οἷα' τις ἂν καὶ λέγων καὶ πράτων, εἴη τε καὶ νομίζοντο εὐσεβέστατῳ.

Κ Ε Φ. β'.

ΘΑΥΜΑΣΤΟΝ δὲ φαίνεται μοι καὶ τὸ παρῆναί τινας, ὡς Σωκράτης τοὺς νέους διέφθαρεν, οὗς, πρὸς τοῖς ἀρρημίνοις, πρῶτον μὲν ἀφροδισίων, καὶ γαστρὸς, πάντων ἀνθρώπων ἐγκρατέστατῳ ἔν. ἅτα πρὸς χιμῶνα καὶ βίρῳ, καὶ πάντας τόνους καρτερικώτατῳ. ἔτι δὲ πρὸς τὸ μετρίων δῆσθαι πεπαιδευμένος ἦτο, ὥστε πάνυ μικρὰ κεκτημένος, πάνυ ῥαδίως ἔχαι ἀρκῦντα.

Πῶς ἔν αὐτὸς ὦν τοιῶτῳ, ἄλλος ἂν ἢ ἀσεβῆς, ἢ παρὰ νόμου, ἢ λήγης, ἢ ἀφροδισίων ἀκρατῆς, ἢ πρὸς τὸ πονεῖν μαλακῶς ἐποίησεν; ἄλλ' ἐπαυσε μὲν τέτων πολλὰς, ἀρετῆς ποιήσας ἐπιθυμῆν, καὶ ἐλπίδας παρασχῶν, ἂν ἐαυτῶν ἐπιμελῶν, καλὰς καὶ ἀγαθὰς ἐποίησεν.

Καίτοι γε οὐδὲ πρόποτε ὑπέχετο διδάσκαλῳ εἶναι τέττε, ἄλλὰ τῷ φανερὸς εἶναι τοιῶτῳ ὦν, ἐλπίζεν ἐποίησεν τὰς συνδιατρίβοντας ἐαυτῷ, μιμημένους ἐκείνων, τοιοῦσδε γινέσκειν. * * *

— πῶς ἂν ἔν ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ ἀφθόρῳ τὲς νύκτας, εἰ μὴ ἄρα ἢ τὴν ἀρετῆς ἐπιμέλεια ἀφθόρα ἴσιν;

Ἀλλὰ νῆ Δία, ὁ κατήγορος ἴφη, ἕπιθροῶν ἐποίησεν τῶν καθιστώτων νόμων τοὺς συνόντας, λέγων ὡς μωρῶν ἦν, τοὺς μὲν τὴν πόλιν ἀρχοντας ἕπο' κνᾶμικε καθίστασθαι, κυβερνήτην δὲ μηδὲνα θέλειν κεχερῆσθαι κυραμυτῶ, μηδὲ τέκτονι, μηδὲ αὐλητῇ, μηδὲ ἐπ' ἄλλα τοιαῦτα, ἀ πολλῶν ἐλάττονας βλαβίας ἀμαρτανόμῳ ποιῆ τῶν πρὸς τὴν πόλιν ἀμαρτανόμῳ. τοὺς δὲ τοιοῦτους λόγους ἐπαίρων ἴφη, τὲς νύκτας καταφροῦν τὴν καθιστώσης πολιτείας, καὶ ποιῆν βιαίως.

Εγὼ δ' οἶμαι τοὺς φρόνησιν ἀσκοῦντας, καὶ νομίζοντας ἱκανοὺς ἴσασθαι τὰ συμφέροντα διδάσκειν τοὺς πολίτας, ἥκιστα γίγνεσθαι βιαίως, ἔδδοντας ὅτι τῇ μὲν βία πρόσσειν ἔχθραι καὶ κίνδυνοι, ἀλλὰ δὲ τῷ πείθειν ἀκινδύνως τε καὶ μὲν φιλίας ταῦτα γίγνεται. * * *

Ἀλλ', ἴφη γὰρ ὁ κατήγορος, Σωκράτης ὀμιλητὰ ἡμῶν Κριτίας τε καὶ Ἀλκιβιάδης, πλεῖστα κακὰ τῶν πόλιν ἐποίησάν τω. Κριτίας μὲν γὰρ τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ πάντων πλεονεκτίσας τε καὶ βιαϊότατος ἐγένετο. Ἀλκιβιάδης δὲ αὐτῶν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ πάντων ἀκρατίστας, καὶ ὑβριστότατος, καὶ βιαϊότατος.

Εγὼ δ', εἰ μὲν τι κακὸν ἐκείνων τῶν πόλιν ἐποίησάν τω, ἐκ δόσολογήσομαι· τῶν δὲ πρὸς Σωκράτην συνεισὶν αὐτῶν, ὡς ἐγένετο, διηγήσομαι.

Ἐφημέδιω μὲν γὰρ δὴ τῷ ἀνδρὶ τέτω φύσει φιλοτιμοτάτως πάντων Ἀθῆναιῶν, βουλομένω τε πάντα δι' ἐαυτῶν πράττεισθαι, καὶ πάντων ὀνομαστοτάτω ἡμῶν. ἤδεσαν δὲ, Σωκράτῳ ἀπ' ἐλαχίστων μὲν χρημάτων αὐταρκέστατα ζῶντα, τῶν ἡδονῶν δὲ πασῶν ἐγκρατέστατον ὄντα, τοῖς δὲ
ἀφλεγόμενοις

Διαλεγόμενοις αὐτῷ πᾶσι χρωόμενοι ἐν τοῖς λόγοις, ὅπως βέλοιο.

Ταῦτα δὲ ὁρῶντε, καὶ ὄντε οἷα προεήρηδον, πότιρόν τις αὐτῷ φῆ τοῦ βίου τοῦ Σωκράτους ἐπιθυμήσαντι, καὶ τὸ σωφροσύνης, ἢ ἐκείνῳ ἔχεν, ὀρίξαδ' ἢ ὀμιλίας αὐτοῦ· ἢ νομίσαντε, εἰ ὀμιλησαίτω ἐκείνῳ, ἡμέαδ' ἂν ἰκανωτάτω λίγαν τε καὶ πράττειν;

Εγὼ μὲν γὰρ ἠγοῦμαι, θεοῦ διδόντῳ αὐτοῖν, ἢ ζῆλον τὸν βίον, ὡπερ ζῶντα Σωκράτῳ ἰώρων, ἢ τεθνήαι, ἢ ἰλίαδ' ἂν αὐτῷ μᾶλλον τεθνήαι. δῆλω δ' ἐγμείδῳ ἐξ ὧν ἐπραξάτω. ὡς γὰρ τάχιγα κρείττονε τῶν συγγινομένων ἠγησάδῳ εἶναι, εὐθύς ἀποπνήσσαντε Σωκράτες, ἐπραττίτω τὰ πολιτικά, ὡπερ ἕνεκα ἑ Σωκράτης ὠρεχθήτω. * * *

Καὶ Κριτίας δὲ, καὶ Ἀλκιβιάδης, εἰς μὲν Σωκράτῳ συνήσω, ἰδυνάδῳ, ἐκείνῳ χρωόμενῳ συμμάχῳ, τῶν μὴ καλῶν ἐπιθυμιῶν κρατῆν. ἑκείνῳ δ' ἀπαλλαγῆτε, Κριτίας μὲν φυγῶν εἰς Θετταλίαν, ἐκῆ συνῆν ἀνθρώποις ἀνομία μᾶλλον ἢ δικαιοσύνη χρωόμενοις. Ἀλκιβιάδης δ' αὖτ' Ἀθῆναι μὲν κάλλος ὑπὸ πολλῶν καὶ σεμνῶν γυναικῶν θηρώμενῳ, Ἀθῆναι δὲ δύναμιν δὲ τῷ ἐν τῇ πόλει, καὶ τοῖς συμμάχοις, ὑπὸ πολλῶν καὶ δυνατῶν κολακεύειν ἀνθρώπων Ἀθῆναι τρωόμενῳ, ὑπὸ δὲ τοῦ δήμου τιμώμενῳ, καὶ ῥαδίως πρωτεύων, ὡπερ οἱ τῶν γυμνικῶν ἀγῶνων ἀθλῆται ῥαδίως πρωτεύουσι ἀμελεῖσι τῆ ἀσκήσεως, ἔτω κακῆν ἠμίλησεν αὐτῆ.

Τοιοῦτων δὲ συμβάντων αὐτοῖν, καὶ ὠγκωμένῳ μὲν ἐπιγένη, ἐπηρμένῳ δ' ἐπιπλάτῳ, πεφυστημένῳ δ' ἐπιδυνάμει, Ἀθῆναι τρωμένῳ δὲ ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων, ἐπιπλάτῳ δὲ πᾶσι τέτροις διεφθαρμένῳ, καὶ πολὺν χρόνον ἀπὸ Σωκράτους γεγονότε, τί θαυμαστοῦ, εἰ ὑπερφηάνῳ ἰγενέδῳ;

Εἶτα;

Εἶτα, εἰ μὲν τι ἐπὶ κλημμελησάτω, τότε Σωκράτῳ ὁ κατήγορος αἰτιάται· ὅτι δὲ νέω ὄντε αὐτῷ (ἤνικα καὶ ἀγνωμονεσάτω καὶ ἀκραίεσάτω εἰκὸς εἶναι,) Σωκράτης παρέχεσθαι σῶφρονε, ὑδενὸς ἐπαίνε δοκεῖ τῷ κατηγόρῳ ἀξίος εἶναι; καὶ μὴ τάγε ἄλλα ἔτω κρίνε).

Τίς μὲν γὰρ αὐλητής, τίς δὲ καὶ κιθαριστής, τίς δὲ ἄλλος διδάσκαλος ἰκανὸς ποιήσας τὰς μαθητάς, ἰάν πρὸς ἄλλους ἐλθόντες χεῖρες φανῶσιν, αἰτίαν ἔχει τότε; τίς δὲ παῖς, ἰάν ὁ παῖς αὐτῷ συνδιτριβῶν τῷ σῶφρονι ἢ, ὑπερον δὲ ἄλλῳ τῷ συγγενόμῳ, πονηρὸς γένηται, καὶ πρόδεν αἰτιάται, ἀλλ' ἔχῃ ὅσα ἂν παρὰ τῷ ὑτέρῳ χείρων φαίηται, τοσάτω μᾶλλον ἐπαίνῃ καὶ πρότερον; ἀλλ' οἴγε πατέρες αὐτοῖσιν συνόντες τοῖς υἱέσι, τῶν παίδων πλημμελέων, ἔχῃ αἰτίαν ἔχουσιν, ἰάν αὐτοὶ σωφρονῶσιν.

Οὕτω δὲ καὶ Σωκράτην δίκαιον ἦν κρίναι. εἰ μὲν αὐτὸς ἐποίησεν τι φαῦλον, εἰκότως ἂν ἰδοῖται πονηρὸς εἶναι· εἰ δ' αὐτὸς σωφρονῶν διετέλει, πῶς ἂν δικαίως τὸ ἔχῃ ἐνάσης αἰτῆς κακίας αἰτίαν ἔχοι; * * *

—Κρίτων τε Σωκράτους ἦν ὁμιλητής, καὶ Χαιρεφῶν, καὶ Χαιρεκράτης, καὶ Σιμμίας, καὶ Κίβης, καὶ Φαίδων δὲ, καὶ ἄλλοι, οἱ ἐκείνῳ συνῆσαν, ἔχῃ ἵνα δημηγορικοὶ ἢ δικανικοὶ ᾔμοιοτο, ἀλλ' ἵνα καλοὶ τε κἀγαθοὶ γενόμενοι, καὶ οἴκῳ, καὶ οἰκέταις, καὶ οἰκείοις, καὶ φίλοις, καὶ πόλει, καὶ πολιταῖς δύναντο καλῶς χρῆσθαι. καὶ τούτων οὐδεὶς, οὐτε νεώτερος ἔτε πρεσβύτερος ὢν, ἔτ' ἐποίησε κακὸν ἔσθιν, ἔτ' αἰτίαν ἔσθιν.

Ἀλλὰ Σωκράτης γ', ἔφη ὁ κατήγορος, τὰς πατέρας προσηλακίζεῖν ἐδίδασκε, πείθων μὲν τὰς συνόντας αἰτῆς, σοφωτέρους ποιεῖν τῶν πατέρων. * * *

—ἀλλὰ

—ἀλλὰ καὶ τὰς ἄλλας συγγήμους ἰσχύει ἐν ἀτιμίᾳ εἶναι παρὰ τοῖς αὐτῶν συνῆσι, λέγων, ὡς ἔτε τὰς κάμωνας, ἔτε τὰς διαζομένους οἱ συγγήμους ὠφελῶσιν, ἀλλὰ τὰς μὲν οἱ ἰατροί, τὰς δὲ οἱ συνδικαῖν ἑπιτάμμοι.

Ἐφη δὲ καὶ περὶ τῶν φίλων αὐτὸν λέγειν, ὡς εἶεν ὄφελος εὖνους εἶναι, εἰ μὴ καὶ ὠφελῶν δυνέσονται. ἴ μόνους δὲ φάσκην αὐτὸν ἀξίους εἶναι τιμῆς τοὺς εἰδότες τὰ δεόντα, καὶ ἐρμηνεύσαι δυναμένους. ἀναπείθοντα οὖν τοὺς νέους αὐτὸν, ὡς αὐτὸς εἴη σαφέστατός τε, καὶ ἄλλας ἐκαστάτων ποιῆσαι σεφούς, ἔτω Διαιθῆναι τὰς αὐτῶν συνόντας, ὡς ἐμπαμοῦ παρ' αὐτοῖς τοὺς ἄλλας εἶναι ἔπρος ἑαυτὸν. * * *

Ἐφη δ' αὐτὸν ὁ κατήγορος καὶ τῶν ἐνδοξοτάτων ποιητῶν ἐκλεγόμενον τὰ πονηρότατα, καὶ τέτοις μαρτυρίοις χρωόμενον, διδάσκειν τὰς συνήθας κηκέρους εἶναι, καὶ τυραννικὰς. Ἡσιόδη μὲν τὸ,

Ἐργον δ' εἶεν ὄνειδος, ἀεργείη δὲ τ' ὄνειδος.
τῆτο δὴ λέγειν αὐτὸν, ὡς ὁ ποιητῆς κελεύει μηδένος ἔργου, μήτε ἀδίκου, μήτε αἰσχρῶ ἀπέχιοσθ, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ποιῶν ἐπὶ τῷ κέρδει.

Σωκράτης δ' ἐπαθεὶ ὁμολογήσαστο, τὸ μὲν ἐργάτιον εἶναι, ὠφέλιμόν τε ἀνθρώπῳ καὶ ἀγαθὸν εἶναι, τὸ δὲ ἀργον, βλαβερόν τε καὶ κακόν, καὶ τὸ μὲν ἐργάζεσθαι ἀγαθόν, τὸ δὲ ἀργεῖν κακόν. τοὺς μὲν ἀγαθόν τι ποιῶντας ἐργάζεσθαι τε, ἔφη, καὶ ἐργάτας ἀγαθούς εἶναι. τοὺς δὲ κυβευοντας, ἢ τι ἄλλο πονηρὸν καὶ ἐπιζημιῶν ποιῶντας, ἀργούς ἀπεκάλεσ' ἐκ δὲ τούτων ὀρθῶς εἶναι ἔχει τὸ,

Ἐργον δ' εἶεν ὄνειδος, ἀεργείη δὲ τ' ὄνειδος.

Τὸ δὲ Ὀμήρῳ, ἔφη ὁ κατήγορος, πολλάκις αὐτὸν λέγειν, ὅτι Ὀδυσσεύς·

Ἔτινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κίχαι,
 Τὸν δ' ἀγαθοῖς ἐπέεσιν ἐρητύσασκε παραγὰς·

Δαιμόνι, ἃ σε ἴσκει κακὸν ὡς δεῖδῶσαι;

Ἄλλ' αὐτὸς τε κάθησο, καὶ ἄλλες ἴδρου λαΐε.

Ὅν δ' αὖ δῆμος τ' ἄνδρα ἴδοι, βοῶνιά τ' ἰφεύροι,

Τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ·

Δαιμόνι, ἀτρέμας ἦσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκχε,

Οἱ σίε φέρτεροί εἰσι· σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἀνακίς,

Οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναριθμῖος, ἔτ' ἐνὶ βελῇ.

Ταῦτα δὲ αὐτὸν ἐξηγήσατο, ὡς ὁ ποιητὴς ἰπαινοῖα ποιῶσα τὰς
 δημότας καὶ πένθιας.

Σωκράτης δ' ἐ ταῦτ' ἔλεγε (καὶ γὰρ ἑαυτὸν ἔτω γ' αὖ
 ἤετο δᾶν ποιῶσα) ἀλλ' ἔφη, δᾶν τὰς μᾶτε λόγῳ μῆτε ἔργῳ
 ἀφελίμως ὄντας, μῆτε στρατεύματι, μῆτε πόλει, μῆτε αὐτῷ
 τῷ δήμῳ, ἔτι δέοι, βοηθῶν ἱκανοῦς, ἄλλως τ' ἰὰν πρὸς
 τῆτι καὶ θρασείας ὡσι, πάντα τρόπου κωλύσατο, καὶ πάντων
 πλείστοι τυγχάνωσιν ὄντες. * * *

Ἐμοὶ μὲν δὲ Σωκράτης, τοιοῦτος ὢν, ἰδοῖκε τιμᾶς
 ἀξίον εἶναι τῇ πόλει μᾶλλον, ἢ θανάτου· καὶ κατὰ τοὺς
 νόμους δὲ σκοπῶν ἂν τις, τῶν εὐροι. Κατὰ γὰρ τὰς νόμους,
 ἰὰν τις φανερὸς γίνηται κλέπτων, ἢ λωποδυτῶν, ἢ βαλαν-
 τιοτομῶν, ἢ τοιχορρυχῶν, ἢ ἀνδραποδιζόμενος, ἢ ἱεροσυλῶν,
 τέτοις θανάτος ἔστιν ἢ ζημίας· ὢν ἐκεῖνος πάντων ἀνθρώπων
 πλείστον ἀπᾶχεν.

Ἄλλὰ μὲν τῇ πόλει γε οὔτε πολέμου κακῶς συμ-
 βάντος, ἔτε γάσεως, οὔτε προδοσίας, οὔτε ἄλλου κακοῦ οὐ-
 δεινός πώποτε αἰτίον ἐγένετο· οὐδὲ μὲν ἰδίᾳ γε οὐ-
 δένα πώποτε ἀνθρώπων οὔτε ἀγαθῶν ἀπεξέησεν, οὔτε κα-
 κοῖς ἐβλάπεν· ἀλλ' οὐδ' αἰτίαν τῶν εἰρημμένων οὐδενὸς
 πάπατ' ἔχε.

^{ὁ β. κ. κ. α. α.}
 ἸΠῶς οὖν ἔνοχος ἂν ᾖ τῇ γραφῇ, ὅς ἀντὶ μὲν τοῦ μὴ νομίζεν θεοὺς, (ὡς ἐν τῇ γραφῇ ἐγγράφατο,) Ἰφανερὸς ἦν θεραπεύων τοὺς θεοὺς μάλιγα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων· ἀντὶ τε τοῦ ἀλαφθέρην τοὺς νέους, (ὃ δὴ ὁ γραφάμενος αὐτὸν ἠτιάτο,) φανερός ἦν, τῶν συνόντων τοὺς πονηρὰς ὑπιδυμίας ἔχοντας, Ἰτούτων μὲν παύων, τῆς δὲ καλλίσης καὶ μεγαλοπρεπεστάτης ἀρετῆς, ἢ πόλεος τε καὶ οἴκου εὐοικοῦσι, προτρέπων ὑπιδυμῶν; ταῦτα δὲ πράττων, πῶς οὐ μεγάλης ἀξιοῦ ἦν τιμῆς τῇ πόλει;

Κ Ε Φ γ΄.

* * *

ἸΚαὶ εὐχετο δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀπλῶς ταγαθά δεῖναι, Ἰὼς τοὺς θεοὺς κάλλιγα εἰδότας, ὅποια ἀγαθὰ ἐστὶ τοὺς δὲ εὐχομένους χρυσίον, ἢ ἀργύριον, ἢ τυρανίδα, ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, οὐδὲν διάφορον ἐνόμιζεν εὐχεσθαι, ἢ εἰ κυβίαν, ἢ μάχλιον, ἢ ἄλλο τι εὐχοίντο τῶν φανερώς ἀδῆλων, ὅπως ἴσοβήσοιτο.

Θυσίας δὲ θύων μικρὰς ἴσο μικρῶν, οὐδὲν ἠγάτο μείζον τῶν ἴσο πολλῶν καὶ μεγάλων ὅπολλα καὶ μεγάλα θυόντων. Ἰτε γὰρ τοῖς θεοῖς ἔφη καλῶς ἔχειν, εἰ ταῖς μεγάλας θυσίας μάλλον, ἢ ταῖς μικραῖς ἔχωρον, (πολλάκις γὰρ ἂν αὐτοῖς τὰ παρὰ τῶν πονηρῶν μάλλον, ἢ τὰ παρὰ τῶν χρησῶν εἶναι κεχαρισμένα) οὐτ' ἂν τοῖς ἀνθρώποις ἀξίον εἶναι ζῆν, εἰ τὰ παρὰ τῶν πονηρῶν μάλλον ἦν κεχαρισμένα τοῖς θεοῖς, ἢ τὰ παρὰ τῶν χρησῶν· ἀλλ' ἐνόμιζε τῆς θεῆς ταῖς παρὰ τῶν εὐσεβεστάτων τιμαῖς μάλα χαίρην· ἐπαινήτης δ' ἦν καὶ τῆ ἔπος τέτυ,

ἸΚαδδύναμιν

¹ Καθδύναμιν δ' ἔρδαι ἰέρ' ἀθανάτοισι θεοῖσι·

κὲ πρὸς φίλους δὲ, κὲ ξένης, κὲ πρὸς τὴν ἄλλην διάσταν καλῆν
ἔφη παραινέσιν εἶναι τὴν καθδύναμιν ἔρδειν. * * *

Διαιτῆ δὲ τὴν τε ψυχὴν ἐπαίδευσεν κὲ τὸ σῶμα, ἣ
χρησίμῳ² ἂν τις, εἰ μὴ τι δαιμόνιον ᾔη, θάρραλιός κὲ
ἀσφαλῶς διάγοι, ³ κὲ ἐκ ἂν ἀπορήσκει τοσαύτης δαπάνης.
ἔτω γὰρ εὐτελής ἦν, ⁴ ὡς⁵ ἐκ οἷο⁶ ἦτις ἔτος ἂν ὀλίγας
ἐργάζοιτο, ὡς μὴ λαμβάνει τὰ Σωκράτη ἀρκύντα. σί-
τω μὲν γὰρ τοσάτω ἔχρητο, ὅσοο ἡδύς ἦδαι· κὲ ἐπὶ τέτῳ
ἔτος παρεσκευασμένῳ⁷ ἦεν, ὡς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ σίτου
ὄφρον αὐτῷ εἶναι. ποτὸν δὲ πᾶν ἡδὺ ἦν αὐτῷ, ἀλλ' τὸ μὴ
πίπειν, εἰ μὴ διψῆ.

Εἰ δὲ ποτε κληθεὶς ἰθελῆσαι ἐπὶ δᾶπνον ἐλθῆν, θ
τοῖς πλάσις ἐργωδέστατος εἶναι, ὡς φυλάττειν τὸ ὑπερ
τὸν καιρὸν ἐμπίπλασθαι, τοῦτο ῥαδίως πάνυ ἐφυλάττειτο.
τοῖς δὲ μὴ δυναμῶσις τοῦτο ποιεῖν, συνεβούλευε φυλάττειν
τὰ πένθετα μὴ πᾶνωιτας ἐδίειν, μηδὲ διψῶντας πίπειν.
κὲ γὰρ τὰ λυμαινόμενα γαστέρας, κὲ κεφαλῆς, κὲ ψυχῆς, ταῦτ'
ἔφη εἶναι.

Οἶδα δ' ἔφη ὑπεσκόπτειν κὲ τὴν Κίρκην ὅς ποιεῖν,
τοιούτους πολλοῖς δειπνίζουσαν· ⁸ τὸν δὲ Οδυσσεῖα Ἐρμού
τε ὑπερημασύνη, κὲ αὐτὸν ἐγκρατῆ ὄντα, ⁹ κὲ ἀποχε-
μῆτος τοῦ ὑπερ τὸν καιρὸν τῶν τοιούτων ἀπτεῖσθαι, ἀλλ'
ταῦτα ἐδὲ γυῖοι¹⁰ ἦν. τοιαῦτα μὲν πρὸς τούτων ἔποιεζεν,
ἀλλ' ἀσφαλῶς. * * *

Κ Ε Φ. Δ.

* * *

Λίξω δὲ πρῶτον, ἃ ποτε αὐτοῦ ἤκουσα πρὸς τοῦ δαιμονίου ἀγγελιομένου πρὸς Ἀριστόδημον τὸν Μικρὸν ὑπικαλούμενον. καταμαθὼν γὰρ αὐτὸν οὔτε θύοντα τοῖς θεοῖς ἠμχανώμενον, ἢτε μαντικῇ χρώμενον, ἀλλὰ καὶ τῶν ποιούντων ταῦτα καταγιγνώσκοντα· ἀπέ μοι, ἴφθ, ὃ Ἀριστόδημε, ἔστιν οὗς τινὰς ἀνθρώπων τεθαύμακας ὑπὸ σοφίας; ἴγωγ', ἴφθ.

Καὶ οὗ, λίξον ἡμῖν, ἴφθ, τὰ ὀνόματα αὐτῶν. ὑπὸ μὲν τοίνυν Ἐπῶν ποιήσα Ὀμηρον ἴγωγε μάλιγα τεθαύμακας, ὑπὸ δὲ Ἐπιχρυσίου Μελαντιπίδου, ὑπὸ δὲ Τραγηδίας Σοφοκλέως, ὑπὸ δὲ Ἀνδριαντοποίᾳ Πολύκλειτου, ὑπὸ δὲ Ζωγραφίας Ζυῦξιν.

Πότερα' σοι δοκοῦσιν οἱ ἀπεργαζόμενοι ἄδωλα ἀφροναί τε καὶ ἀκίνητα, ἀξιοθαυμαστότεροι εἶναι, ἢ οἱ ζῶα ἴμφοραί τε καὶ ἐνεργά; πολὺ, ἢ Δία, οἱ ζῶα, εἴπερ γε μὴ τύχη τι, ἀλλὰ ὑπὸ γνώμης ταῦτα γιγνέσθαι. ἔστι δὲ ἀτεκμάρτως ἔχοντων, οὗτοῦ ἴνικα' ἔστι, καὶ τῶν φανερῶς ἐπ' ὠφελείᾳ ὄντων, πότερα τύχης καὶ πότερα γνώμης ἔργα κρίνας; πρέπει μὲν τὰ ἐπ' ὠφελείᾳ γιγνόμενα γνώμης εἶναι ἔργα.

Ὁκοῦν δοκᾷ σοι ὁ ἐξ ἀρχῆς ποιῶν ἀνθρώπος, ἐπ' ὠφελείᾳ προδιᾶναι αὐτοῖς, δι' ὧν αἰδάνονται, ἕκαστα, ὀφθαλμοὺς μὲν, ὡδ' ὄρα ἢ τὰ ὄρατα, ὤτα δὲ, ὡς' αἰκέου τα ἀκουσά; ὀσμῶν γε μὴν, εἰ μὴ βῖνες προσετίθησαν, τί αὖ ἡμῖν ὠφέλιμα ἔσθ' ἢ; τίς δ' αὖ αἰδησις ἢν γλυκίων, καὶ δριμύτων,

καὶ πάντων τῶν Δα' σώματ' ἡδύν, αἰ μὴ γλυῖτα τέτων γυμνῶν ἐνκεργάδη;

Πρὸς δὲ ταῦτοις, ἔδοκᾷ σοι καὶ τὸ δὲ προνοίας ἔργον εἰκίνας, τὸ ἐπὶ ἀδιν' μὲν ἴσιν ἢ ὄψις, βλεφάρροις αὐτῶν θυρεῖσαι, αἶ, ὅταν μὲν αὐτῇ χρῆδαί τί δέη, ἀναπετάσσονται, ἐν δὲ τῷ ὕπνῳ συγκαίεται; ὡς δ' ἂν μηδὲ ἀνεμοὶ βλάπτωσιν, ἡθμὸν βλεφαρίδας ἐμφῦσαι, ὄφρυσι τε ὑπογενεῶσαι τὰ ὑπὲρ τῶν ὀμμάτων, ὡς μὴ δ' ἐκ τῆς κεφαλῆς ἰδρὸς κακουργῇ· τὸ δὲ, τῶν ἀκίωλ' δέχεσθαι μὲν πάσας φωνάς, ἐμπίπλασθαι δὲ μήποτε· καὶ τοὺς μὲν πρόδιν ὀδόντας πᾶσι ζώοις οἷε τίμωσι εἶναι, τοὺς δὲ γομφίους, οἷε παρα τούτων διχαμίνας λεύειν· καὶ σώμα μὲν, δὲ οὐ, ὡν ἔπιθυμῆ ταῦ ζῶα, ἀσπίμπεται, πλεσίον ὀφθαλμῶν καὶ ρινῶν καταθῆται· ἔπει δὲ τὰ ὑποχωρεῖν δαχρῆν, ὑπογρῖψαι τοὺς τούτων ὀχετοὺς, καὶ ἀπεινεῖν, ἢ δυνατὸν προσητάτω, ὑπὸ τῶν αἰδήσεων· ταῦτα ἔτω προσητικῶς πεπραγμένα, ὑπογρῆς, πότιρα τύχης ἢ γνώμης ἔργα ἴσιν;

Οὐ, μὰ τὸν Δί', ἔφη, ἀλλ' ἔτω γε σκοπεμένῳ πάνυ ἴοικε ταῦτα σοφοῦ τιν' δημιουργοῦ καὶ φιλοζώου τεχνήματι. τὸ δὲ, ἐμφῦσαι μὲν ἔρωτα τῆς τεκνοποιίας, ἐμφῦσαι δὲ ταῖς γοναμίνας ἔρωτα τοῦ ἐκτρέφειν, τοῖς δὲ τραφῆσι μέγιστον μὲν πόθον τῆ ζῆν, μέγιστον δὲ φόβον τοῦ θανάτου· ἀμίλη καὶ ταῦτα ἴοικε μηχανήμασί τινος ζῶα εἶναι βελυσαμῆε. * * *

Μα' δὲ, ἔφη. οὐ γὰρ ὄρω τοὺς κυρίου, ὡπερ τῶν ἐνθάδε γινομένων τοὺς δημιουργούς. οὐδὲ γὰρ τῶν ἑαυτοῦ σύ γε ψυχῶν ὄραε, ἢ τῶν σώματ' κυρία ἴσιν· ὡς καταγε τῆτο ἔξει σοι λίγην, ὅτι ἐδὲν γνώμη, ἀλλὰ τύχη πάντα πράττεις.

Καὶ ὁ Ἀριστότημ^Ϟ, ἄτοι, ἔφη, ἐγὼ, ὃ Σώκρατες, ὑπερ-
 ρῶ τὸ δαιμόνιον, ἀλλ' ἐκῆνο μεγαλοκρεπίεσθον ἠγοῦμαι,
 ἢ ὡς τῆς ἐμῆς Θεραπείας προσηῖδαι· εὐκοῦν, ἔφη, ὅσω
 μεγαλοκρεπίεσθον ἀξιοῖ σε Θεραπεύειν, τοσέτω μᾶλλον τι-
 μητίον αὐτό.

Εὐ ἴδι, ἔφη, ὅτι εἰ νομίζοιμι θεοὺς ἀνθρώπων τὶ φρο-
 νίξαν, οὐκ ἂν ἀμελοῖλω αὐτῶν. ἔπατ' οὐκ οἶα φροντί-
 ζην, οἱ πρῶτον μὲν μόνον τῶν ζώων ἀνθρώπων ὀρθὸν ἀνέ-
 στασαν (ἢ δὲ ὀρθότης καὶ προοραῖν πλεον ποιῆ δύνασσαι,
 καὶ τὰ ὑπερθεῖν μᾶλλον θεῶσσαι, καὶ ἤττον κακοπαθεῖν,)
 καὶ ὄψιν, καὶ ἀκούω, καὶ γόμα ἐνιποιήσαν; ἔπατα τοῖς
 μὲν ἄλλοις ἐπιτιοῖς πόδας ἔδωκαν, οἱ τὸ παρεῖδαι μό-
 νου παρέχουσι. ἀνθρώπῳ δὲ καὶ χῆρας προσίθεσαν,
 αἰ τὰ πλεῖστα, οἷς εὐδαιμονίεσθον ἐκῆνων ἰσμῖν, ἐξεργά-
 ζονται;

Καὶ μὲν γλωτῖαν γε πάντων τῶν ζώων ἐχούσιν, μόνῳ
 τῆν τῶν ἀνθρώπων ἐποίησαν οἶαν, ἄλλοις ἀλλαχῆ ψαύεσαν
 τῆ γόματος, ἀρθρῶν τε τὴν φωνὴν, καὶ σημαίνεν πάντα ἀλλή-
 λοις, ἀ βελομέθα; * * *

Οὐ τοίνυν μόνον ἤρκεσε τῷ θεῷ τοῦ σώματ^Ϟ ἔπιμε-
 ληθῆναι, ἀλλ' (ὅπερ μέγιστον ἐστὶ) καὶ τὴν ψυχὴν κρα-
 τίστω τῷ ἀνθρώπῳ ἐνέφουσε. τίν^Ϟ γὰρ ἄλλε ζώου ψυ-
 χῆ πρῶτα μὲν θεῶν, τῶν τὰ μέγιστα καὶ κάλλιγα συν-
 ταξάντων, ἠδῆται ὅτι ἐσὶ; τί δὲ φῶλον ἄλλο, ἢ ἀν-
 θρωποι, θεοὺς Θεραπεύσει; ποία δὲ ψυχὴ ἴ ἀνθρωπίης
 ἰκανωτέρα προφυλάττεσθαι, ἢ λιμὸν, ἢ δίψ^Ϟ, ἢ ψύχη,
 ἢ θάλπη, ἢ ὑσοῖς ἔπικουρῆσαι, ἢ ῥόμῳ ἀσκησαι, ἢ πρὸς
 μάθησιν ἐκπονήσαι, ἢ ὅσα ἀν ἀκρόση, ἢ ἴση, ἢ μάθη, ἰκα-
 νωτέρα ἐστὶ ἀσμενῆσθ^Ϟ;

Οὐ γὰρ πάνυ σοι κατάδηλον, ὅτι παρὰ τὰ ἄλλα ζῶα, ὡσπερ θεοὶ, ἄνθρωποι βιοτεύουσι, φύσει καὶ τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ κρατιτεύοντες; ἔτε γὰρ βόες ἂν ἔχον σῶμα, ἀνθρώπου δὲ γνώμῃ, ἠδύνατ' ἂν πράττειν, ἃ ἰβέλιτο· ἔθ' ὅσα χῆρας ἔχουσι, ἄφροντα δ' ἐστὶ, πλείον οὐδὲν ἔχει. σὺ δὲ ἀμφοτέρων τῶν πλείου ἀξίῳ τετυχηκώς, ἐκ οἷα σε θεὸς ἔπιμελεῖσθαι. * * *

Ἦ ὦ γὰρ δὲ, ἔφη, κατάμαθε, ὅτι καὶ ὁ σὸς νοῦς ἐνὸν, τὸ σὸν σῶμα, ὅπως βούλεται, μεταχειρίζεται. οἶδαί μοι οὖν ἕρπυλλον καὶ τίλιν ἐν παντὶ φρόνησιν τὰ πάντα, ὅπως ἂν αὐτῇ ἠδὺ ἦ, οὕτω τίθειται· καὶ μή, τὸ σὸν μὲν ὄμμα δύνασθαι ἐπὶ πολλὰ γάρδια ἐξικνεῖσθαι, τὸν δὲ τοῦ θεοῦ ὀφθαλμὸν ἀδύνατον εἶναι ἅμα πάντα ὄραν· μηδὲ τίλιν σίλιν μὲν ψυχλῶ καὶ πρὸ τῶν ἐνθάδε καὶ πρὸ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν Σικελίᾳ δύνασθαι φροντίζουσαν, τίλιν δὲ τοῦ θεοῦ φρόνησιν μὴ ἰκανῶς εἶναι ἅμα πάντων ἐπιμελεῖσθαι. * * *

— γνῶσθαι τὸ θεῖον, ὅτι τοσοῦτον καὶ τοιοῦτόν ἐστιν, ὡς ἅμα πάντα ὄραν, καὶ πάντα ἀκρίβειαν, καὶ πανταχῆ παρῆνοι, καὶ ἅμα πάντων ἐπιμελεῖσθαι αὐτάς.

Ἔμοι μὲν ταῦτα λέγων οὐ μόνον τοὺς συνόντας ἰδοῦσαι ποιεῖν, ὅποτε ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ὀρώμετο, ἀπέχεσθαι τῶν ἀνοσίων τε, καὶ ἀδίκων καὶ αἰσχρῶν, ἀλλὰ καὶ ὅποτε ἐν ἰρημῇ μίᾳ ἔεν· ἐκάπερ ἠγάσσαντο μηδὲν εἶναι ποτε, ὡς πράττειν, θεὸς Διὶ ἀγαθῶν.

* * *

ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ.

Κ Ε Φ. α'.

* * *

—Πρόδικος δὲ ὁ σοφὸς ἐν τῷ συγγράμματι τῷ περὶ τῶν Ἡρακλείδων, (ὅπερ δὴ καὶ πλάσις ἐπιδοκίμου) ἑαυτὸς περὶ τῆς ἀρετῆς λόγουσιν, ὡς πῶς λέγων, ὅσα ἐγὼ μένημαι. φησὶ γὰρ Ἡρακλῆα, ἵππαι ἐκ παίδων εἰς ἤβην ὠρμητο, (ἐν ἣ οἱ νέοι, ἤδη αὐτοκράτορες γιγνόμενοι, δηλοῦσιν, ὅτι τῶν δι' ἀρετῆς ὁδὸν τρέψον) ἐπὶ τὸ βίον, ὅτι τῶν ἀγαθῶν κακίας) ἐξελθόντα εἰς ἡσυχίαν καθῆσθαι, ἀπορῶντα, ποτίσαν τῶν ὁδῶν τρέπεται.

Ἐὰν φανῶνται αὐτῷ δύο γυναῖκες προΐναι μεγάλας, τῶν μὲν ἑτέρων εὐπρεπῆ τε ἰδῶν καὶ ἰλευθέρων, φύσει κεκοσμημένῃ τὸ μὲν σῶμα καθαρότητι, τὰ δὲ ὄμματα αἰδοῖ, τὸ δὲ χῆμα σφραγισμένον, ἰδῶν δὲ λευκῆ· τῶν δὲ ἑτέρων τειραμμένῳ μὲν εἰς πολυσαρκίαν τε καὶ ἀπαλότητα, κεκαλλωπισμένῳ δὲ τὸ μὲν χρῶμα, ὡς λευκότερον τε καὶ ἐρυθρότερον τῷ ὄντος δοκῶν φαίνας, τὸ δὲ χῆμα, ὡς δοκῶν ὀρθότερον τῆ φύσεως εἶναι, τὰ δὲ ὄμματα ἔχον ἀναπιπταμένα, ἰδῶν δὲ, ἐξ ἧς ἂν μάλιγα ὦρα ἀγαλάμποι κατασκοπεῖσθαι δὲ θάματα αὐτῶν, ἐπισκοπεῖν δὲ, καὶ ἅτις ἄλλο αὐτῶν θεῖται· πολλάκις δὲ καὶ εἰς τῶν αὐτῆς σκίαν ἀποβλέπειν.

Ὡς δ' ἐγένοντο πλησιέστερον τοῦ Ἡρακλείδων, τῶν μὲν πρόσθεν ρηθῆσαν εἶναι τὸν αὐτὸν τρόπον τῶν δὲ ἑτέρων, φθάνει

φθάσαι βουλομένῳ, προσδραμῆν τῷ Ἡρακλεῖ, καὶ αἰτῆν ὄρω σε ὡς Ἡράκλεις, ὑποσφύντα, ποίαν ὁδὸν ἔπι τὸν βίον τρέπη. εἰάν οὖν ἐμὲ φίλῳ ποιήσης, ἔπι τλὴν ἠδίστῳ τε καὶ βέλτερον ὁδὸν ἄξω σε, καὶ τῶν μὴ τερκινῶν ἕθενος ἄγευστος ἴση, τῶν δὲ χαλεπῶν ἄπειρος ἀββιώση.

Πρῶτον μὲν γὰρ οὐ πόλεμον, οὐδὲ πραγμάτων ἴφρονητιᾶς, ἀλλὰ σκοπούμεν³ δίεση, τί ἂν κεχαρισμένον, ἢ εἰσίον, ἢ ποτὸν εὐραῖς⁴ ἢ τί ἂν ἰδῶν, ἢ τί ἀκούσας τερφθάης, ἢ τίνων ὀσφραϊνόμην⁵, ἢ ἀπτόμην⁶ ἠδίστης⁷. τίσι δὲ παιδικοῖς ὀμιλῶν μάλις⁸ ἂν εὐφρανθήης, καὶ πῶς ἂν μαλακώτατα καθεύδοις, καὶ πῶς ἂν ὑπονώτατα τούτων πάντων τυγχάνοις.

Εἰάν δὲ ποτε γίνηται τις ὑποψία ἀπάνως, ἀφ' ἧν ἔσαι ταῦτα, οὐ φόβος⁹, μὴ σε ἀγάγω ἔπι τὸ, πονοῦντα καὶ ταλαιπωροῦντα τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ, ταῦτα πορίζεσθαι¹⁰. ἄλλ' οἷς ἂν οἱ ἄλλοι ἐργάζωνται, τούτοις σὺ χρεῖση, οὐθενος ἀπιχόμην¹¹, ὅθεν ἂν δυνατὸν ἦ τι κερδαῖναι. πάντα χόθεν¹² ὡφελῆσθαι τοῖς ἱμοὶ ξυνῆσιν ἔχουσιαν ἔγωγος παρίχω.

Καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἀκούσας ταῦτα, ὡς γύναι, ἔφη, ὄνομα δὲ σοὶ τί ἐστίν; Ἡ δὲ, οἱ μὴ ἱμοὶ φίλοι, ἔφη, καλοῦσί με, Εὐδαιμονίαν· οἱ δὲ μισοῦντές με, ὡς ὑποκρινόμενοι ὀνομάζουσι με Κακίαν.

Καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἑτέρα γυνὴ προσελθοῦσα ἔπειν καὶ ἰγὼ ἦκω πρὸς σε, ὡς Ἡράκλεις, εἰδυῖα τοὺς ἡγήσαντάς σε, καὶ τλὴν φύσιν τλὴν σλὴν ἐν τῇ παιδείᾳ καταμαθοῦσα· ἐξ ὧν ἐλπίζω, εἰ τλὴν πρὸς ἐμὲ ὁδὸν τρέποιο, σφῆδρ' ἂν σε τῶν καλῶν καὶ σεμνῶν ἐργάτῳ ἀγαθὸν ἡμισθῆσαι, καὶ ἐμὲ ἔτι πολὺ ἐντιμοτέρην, καὶ ἐπ' ἀγαθοῖς ἀββρεπείραν φανῆναι. οὐκ ἐξαπατήσω δὲ σε προοιμίῳ ἡδονῆς, ἀλλ'

ἀλλ' ἤπερ ἵ οἱ θεοὶ διέδισαν τὰ ὄντα, δηγήσομαι μετ' ἀληθείας.

Τῶν γὰρ ὄντων ἀγαθῶν καὶ καλῶν οὐδὲν ἄνευ πόου καὶ ἔπιμελῆος θεοὶ διδασιν ἀνθρώποις· ἀλλ' ἔτε τὰς θεοὺς ἵ ἄλωσ εἶναί σοι βούλει, θεραπευτίου τὰς θεὸς· ἔτε ὑπὸ φίλων ἐδέλωσι ἀγαπᾶσθ, τοὺς φίλους εὐεργετητίου· ἔτε ὑπὸ τινῶν πόλωσι ἐπιθυμῆσι τιμᾶσθ, τὴν πόλιν ὠφελήτιον· ἔτε ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος πάσης ἀξιοῖς ἐπ' ἀρετῇ θανμάξωσθ, τὴν Ἑλλάδα παρτιόν εὐ ποιῶν· ἔτε τὴν γῆν φέρην σοι βέλει καρποὺς ἀφθόνως, τὴν γῆν θεραπευτίου· ἔτε ἄπο βροσκημάτων οἷα δέν πλουτίζεσθαι, τῶν βροσκημάτων ἐπιμελητίου· ἔτε ἀπὸ πολέμου ὀρμῆς αὐξίωσθ, καὶ βούλει δύνασθ τοὺς τε φίλους ἐλευθεροῦν, καὶ τὰς ἰχθῆρας χερροῦσθαι, τὰς πολεμικὰς τέχνας αὐτὰς τε παρὰ τῶν ἐπιγαμίων μαθητίου, καὶ ὅπως αὐταῖς δᾶ χρεῖσθαι ἀσκητίου. εἰ δὲ καὶ τῷ σώματι βέλει δυνατὸς εἶναι, τῇ γνώμῃ ὑπερετεῖν ἐδιστίον τὸ σῶμα, καὶ γυμνασίου σὺν πόουσι καὶ ἰδρωτί.

Καὶ ἡ Κακία ὑπολαβοῦσα εἶπεν, (ὡς φησὶ Πρόδικος,) ἰννοῖς, ὦ Ἡράκλεις, ὡς χαλεπὴν καὶ μακρὰν ὁδὸν ἐπὶ τὰς εὐφροσύνας ἡ γυνή σοι αὐτῇ δηγῆται; ἐγὼ δὲ ῥαδίαν καὶ βραχεῖαν ὁδὸν ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἄξω σε.

Καὶ ἡ Ἀρετὴ εἶπεν· ὦ τλήμων, τί δὲ σὺ ἀγαθὸν ἔχεις; ἢ τί ἠδὲ οἶσθα, μηδὲν τέττων ἕνεκα πράττειν ἰθίλυσσα; ἦτις εἶδε τὴν τῶν ἠδίων ἐπιθυμίαν ἀναμένεις, ἀλλὰ πρὶν ἐπιθυμῆσαι, πάντων ἐπιπέλασαι· πρὶν μὲν πενήν, ἐσθίεσθαι, πρὶν δὲ διψῆν, πίνεσθαι· καὶ ἵνα μὲν ἠδέως φάγη, ὀψοποιοῖς μηχανωμένη· ἵνα δὲ ἠδέως πίης, οἶνε τε πολυτελεῖς παρρασκυιάξῃ, καὶ τῶν θέρους χιόνα παθεῖσθαι ζητεῖς· ἵνα δὲ καθυπνώσης ἠδέως, εἰ μόνου τὰς σρωμνὰς μαλακὰς, ἀλλὰ

καὶ

καὶ τὰς κλίνας καὶ τὰ ὑπόβραθρα ταῖς κλίμαις παρασκευάζει· ἢ γὰρ ἄλλ' τὸ ποιεῖν, ἀλλὰ ἄλλ' τὸ μηδὲν ἔχειν ὃ, τι ποιῆς, ἢ περὶ ἑπιθυμίαις. τὰ δ' ἐφορδίσια πρὸ τῆ δεῖσθαι ἀναγκάζεις, πάντα μηχανωμένη, καὶ γυναιξὶ τοῖς ἀνδράσι χρωμένη. ἔγω γὰρ παιδύεις τὴν σαυτῆς φίλεις, ἢ μὲν νυκτὸς ὑβρίζουσ, ἢ δὲ ἡμέρας τὸ χρησιμώτατον κατακοιμίζουσα.

Ἀθάνατος δὲ ἴσα, ἐκ θεῶν μὲν ἀπέριψαι, ὑπὸ δὲ ἀνθρώπων ἀγαθῶν ἀτιμάζει. τῆ δὲ πάντων ἡδίστε ἀκέρματος, ἐπαίνε εαυτῆς ἀνέκοιτο εἰ, καὶ τῆ πάντων ἡδίστε θεάματόν αἰθέρατος· ἔστιν ὃ πῶποτε σαυτῆς ἔργον καλὸν τεθέασαι. τίς δ' ἂν σοι λεγέσθαι τι πισεύσῃ; τίς δ' ἂν δεομένη τινὸς ἐπαρκέσειεν; ἢ τίς ἂν εὖ φρονῶν τῆ σὲ θεάσθαι τολμήσειεν εἶναι; οἱ νέοι μὲν ὄντες, τοῖς σώμασιν ἀδύνατοί εἰσι, πρεσβύτεροι δὲ ἡρόδομοι, ταῖς ψυχαῖς ἀνόητοι· ἀπόνως μὲν λιπαροὶ ἄλλ' νεότητος τρεφόμενοι, ἑπιπόνως δὲ αὐχμηροὶ ἄλλ' γῆρας περῶντες· τοῖς μὲν πεπραγμένοις αἰχθυνομένοι, τοῖς δὲ πραττομένοις βαρυνόμενοι· τὰ μὲν ἡδέα ἐν τῇ νεότητι ἄσφραμόντες, τὰ δὲ χαλεπὰ εἰς τὸ γῆρας ἀποθίμενοι.

Ἐγὼ δὲ σύνοιμι μὲν θεοῖς, σύνοιμι δὲ ἀνθρώποις τοῖς ἀγαθοῖς· ἔργον δὲ καλὸν, ἢτε θεῶν ἢτε ἀνθρώπινον, χωρὶς ἐμῆ γίγκεται. τιμῶμαι δὲ μάλιστα πάντων καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρὰ ἀνθρώποις, οἷς προσήκει· ἀγαπητὴ μὲν συνεργὸς τεχνίταις, πιστὴ δὲ φύλαξ οἰκῶν δεσπόταις, εὐμενὴς δὲ παραστάτις οἰκέταις, ἀγαθὴ δὲ συλλήπτρια τῶν ἐν εἰρήνῃ πόων, βεβλῖα δὲ τῶν ἐν πολέμῳ σύμμαχος ἔργων, ἀρίστη δὲ φιλίας κοινῶνός.

Ἐστὶ δὲ τοῖς μὲν ἴμοις φίλοις ἡδέα μὲν καὶ ἀπράγμων σίτη καὶ ποτῶν ἀπόλαυσις· ἀνέχονται γὰρ ἕως ἂν ἑπιθυ-

μήσωσιν αὐτῶν. ὕπνῳ δὲ αὐτοῖς πάρεσιν ἠδίων, ἢ τοῖς ἀμύχθοις· καὶ ἔτε λυπολιπόντες αὐτὸν ἀχθονται, ἔτε Δαδ' τῆτον ἡμεθιασιν τὰ δέοντα πράττειν. καὶ οἱ μὲν νέοι τοῖς τῶν πρεσβυτέρων ἐπαίνουιC χαίρουν, οἱ δὲ γεραίτεροι ταῖC τῶν νέων τιμηαῖC ἀγαλλονται. καὶ ἠδέωC μὲν τῶν παλαιῶν πράξεων μέμνηται, εὖ δὲ τὰC παρήCασ ἠδονται πράττοντες, δι' ἐμὲ φίλοι μὲν θεοῖC ὄντεC, ἀγαπητοῖ δὲ φίλοιC, τίμιοι δὲ πατρίCιν. ὅταν δ' ἔλθῃ τὸ πεπρωμένον τέλος, καὶ μὴ λήθηC ἀτιμοὶ κείνται, ἀλλὰ μὴ μνήμηC ἀεὶ χρόνου ὑμνέμενοι θάλλουσι.—Τοιαῦτα' σοὶ ὦ παῖ τοκέων ἀγαθῶν ἩρακλειC, ἔξεC ΔακπονηCαμένῳ τίλ' μακαριCοτάτῳ εὐδαμονίαν κεκτηῖCθαι. * * *

* * *

Κ Ε Φ. Δ.

ΗΚΟΤCΑ δὲ ποτε αὐτῆ καὶ περὶ φίλων Δαλεγομένου, ἔξ ὧν ἔμοιγε ἐδόκει μάλιC' ἂν τιC ὠφειλῆCθαι πρὸC φίλων κτήCιν τε καὶ χρείαν. ἄτῆτο μὲν γὰρ δὴ πολλῶν ἔφη ἀκείν, ὡC πάντων κτημάτων κράτιCον ἂν εἶη φίλοC CαφῆC καὶ ἀγαθόC· ὅπμμελεCμένωC δὲ παντόC μᾶλλον ὄρᾶν ἔφη τῆC πολλῆC ἢ φίλων κτήCεωC.

Καὶ γὰρ οἰκίαC, καὶ ἀγρῆC, καὶ ἀνδράποδα, καὶ βοCκήματα, καὶ Cκευῆ κτωμένωC τε ὅπμμελῶC ὄρᾶν ἔφη, καὶ τὰ ὄντα Cώζειν πειρωμένωC· φίλον δὲ (ὅ μέγιCον ἀγαθὸν εἶναι φαCιν) ὄρᾶν ἔφη τῆC πολλῆC, ἔτε ὅπωC κτήCων) φροντίζουίαC, ἔτε, ὅπωC οἶον τε, ἑαυτοῖC CώζουίαC.

Αλλὰ καὶ καμνόντων φίλων τε καὶ οἰκίτων, ὄρᾶν τιναC ἔφη τοῖC μὲν οἰκέταιC καὶ ἰατρῆC εἰCάγουταC, καὶ τᾶλλα πρὸC ὑγίαν

ὕγιαιον ἔπιμελῶς παρασκευάζοντας, τῶν δὲ φίλων ὀλιγωροῦντας. Σπυθανόντων τε ἀμφοτέρων, ἔπι μὴ τοῖς οἰκέταις ἀχθομέμεις καὶ ζημίαν ἠγχιμένεις, ἔπι δὲ τοῖς φίλοις εἶδεν οἰομένεις ἰλαττῶσθαι· καὶ τῶν μὲν ἄλλων κτημάτων εἶδεν ἐὼν ἰατρῶν ἀθεράπευτον, εἶδ' ἀνεπίσκεπτον, τῶν δὲ φίλων ἔπιμελείας δεομένων ἀμελεῦντας.

Ἐπι δὲ πρὸς τούτοις ὄρῳ ἐφη τοὺς πολλοὺς τῶν μὲν ἄλλων κτημάτων, καὶ πάντων πολλῶν αὐτοῖς ὄντων, τὸ πλῆθος εἶδοντας· τῶν δὲ φίλων ὀλίγων ὄντων εἰ μόνον τὸ πλῆθος ἀγνοῦντας, ἀλλὰ καὶ τοῖς πυνθανομένοις τοῦτο καταλίγειν ἐγχειρήσαντας, ἕως ἐν τοῖς φίλοις ἔθεσαν, πάλιν τέττες ἀνατιθεῖσθαι· τοσῶτον αὐτὰς τῶν φίλων φροντίζειν.

Καίτοι πρὸς ποῖον κτήμα τῶν ἄλλων παραβαλλόμενον φίλον ἀγαθὸς, ἐκ ἂν πολλῶν κρείττων φανήη; ποῖον δ' ἵππος, ἢ ποῖον ζεύγος ἔτω χρήσιμον, ὡς περὶ ὁ χρηστὸς φίλος; ποῖον δὲ ἀνδράποδον ἔτως εὖνεν καὶ παραμόνιμον; ἢ ποῖον ἄλλο κτήμα ἔτω πάγχιρρον;

Ὁ δ' ἀγαθὸς φίλος ἑαυτὸν τάττει πρὸς πᾶν τὸ ἐλλείπον τῷ φίλῳ, καὶ τῶν ἰδίων κατασκευῆς, καὶ τῶν κοινῶν πράξεων. καὶ ἂν τέ τις εὖ ποιῆσαι δέη, συνεπιχρεῖται· ἂν τέ τις φόβος ταραττή, συμβοηθεῖ, τὰ μὲν συναναλίσκων, τὰ δὲ συμπράττων. καὶ τὰ μὲν, συμπείθων, τὰ δὲ, βιαζόμενος· καὶ εὖ μὲν πρᾶττοντας πλεῖστα εὐφραίνων, σφαλλομένους δὲ πλεῖστα ἐπανορθῶν.

Ἄ δὲ αἶ τε χεῖρες ἐκάσῳ ὑψηροῦσι, καὶ ὀφθαλμοῖσι προορῶσι, καὶ τὰ ὦτα προακούουσι, καὶ οἱ πόδες ἀκινύτῃσι, τῶν φίλων εὐεργετῶν εὐδεδὸς λείπει. πολλάκις ἂν πρὸ αὐτῆ τις ἢ ἐκ ἐξαιργάσατο, ἢ ἐκ εἶδεν, ἢ ἐκ ἤκκεσεν, ἢ εἰ διήνησε, ταῦτα ὁ φίλος πρὸς τὰς φίλους ἐξήρκεσεν. ἀλλ' ὅμως ἱνοὶ μὲν δένδρα πειρῶν) θεραπεύειν τῆ καρπῆ ἕνεκεν· τῆ

δὲ παμφορωτάτε κτήματ^ο, ὃ καλεῖται φίλ^ο, ἀργῶς καὶ ἀνήμερώς οἱ πλείστοι ἐπιμέλονται.

* * *

Κ Ε Φ. 5'.

ἘΔΟΚΕΙ δέ μοι καὶ εἰς τὸ δοκιμάζειν φίλους, ὁποίους ἀξίον κτᾶσθαι, φρενοῦν, τοιαύτε λέγων· εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Κριτόβουλι, εἰ δεοίμεθα φίλος ἀγαθοῦ, πῶς ἂν ἐπιχειρήσμεν σκοπεῖν; ἄρα πρῶτον μὲν ζητητίον, ὅστις ἀρχηγῆρός τε, καὶ φιλοποσίας, καὶ λαγνείας, καὶ ὕπνου, καὶ ἀργίας; ὁ γὰρ ὑπὸ τούτων κρατούμεν^ο, οὐτ' αὐτὸς ἐαυτῷ δύναται ἂν, οὔτε φίλῳ τὰ δέοντα πράττειν. Μὰ Δὲ εἰ δῆτα, ἔφη. Οὐκοῦν τῆ μὲν ὑπὸ τέτων ἀρχομίμε ἀφεκτίον δοκῆ σοι εἶναι; πάνυ μὲν ἔν ἔφη.

Τί γάρ; ἔφη, ὅστις δαπανηρὸς ὦν, μὴ αὐτάρκης εἶναι, ἀλλ' ἀπὸ τῶν πλησίων δῆται, καὶ λαμβάνων μὲν, μὴ δύναται δοπεδιδόναι, μὴ λαμβάνων δὲ, τὸν μὴ δίδόντα μισῆ· εἰ δοκῆ σοι καὶ ἔτος χαλεπὸς φίλος εἶναι; πάνυ, ἔφη. ἔκταν ἀφεκτίον καὶ τέτε; ἀφεκτίον μόνον, ἔφη.

Τί γάρ; ὅστις χρηματίζεσθαι μὲν δύναται, πολλῶν δὲ χρημάτων ἐπιθυμεῖ, καὶ ἀπὸ τούτου δυσχόμενός ἐστι, καὶ λαμβάνων μὲν ἠδέεται, δοπεδιδόναι δὲ οὐ βούλεται; ἐμοὶ μὲν δοκῆ, ἔφη, ἔτι^ο ἔτι πονηρότερον^ο ἐκάνου εἶναι. Τί δέ; ὅστις ἀπὸ τὸν ἔρωτα τοῦ χρηματίζεσθαι μηδὲ πρὸς ἕν ἄλλο χολῶν προίηται, ἢ ὁπόθεν αὐτὸς κερδαίνει; ἀφεκτίον καὶ τούτου, ὡς ἐμοὶ δοκῆ· ἀνώφελής γὰρ ἂν εἴη τῷ χρωμένῳ.

Τί

Τί δέ; ὅστις γαστρίδος τέ ἐστι, καὶ θείων πολλοὺς τοῖς φίλοις ἰχθῶδες παρέχεν; φευκτίον, ἢ Διᾶ, καὶ τοῦτον. Εἰ δέ τις τῶν μὲν τῶν κακῶν μηδὲν ἔχει, ἑὺ δὲ πάχων ἀνέχεται, μηδὲν φροντίζων τοῦ ἀντευεργετῆν; Ἐπιφειλῆς ἂν εἴη καὶ οὗτος. ἀλλὰ ποῖον, ὦ Σωκράτες, ἐπιχειρήσομεν φίλον ποιῆσαι;

Οἶμαι μὲν, ὅς τὰναντία τούτων, ἐγκρατῆς μὲν ἐστὶ τῶν Διᾶ τοῦ σώματος ἠδονῶν, εὐφοκῶ δὲ, καὶ εὐξύμβολος ὧν τυγχάνει, καὶ φιλοεικῶς πρὸς τὸ μὴ ἐλλείπειν εὖ ποιῶν τοὺς εὐεργετοῦντας ἑαυτὸν, ὥστε λυσitteλεῖν τοῖς χρωμένοις.

Πῶς ἂν ἂν ταῦτα δοκιμάσομεν, ὦ Σωκράτες, πρὸ τῆς χρῆσθ; τὰς μὲν ἀνδριαντοποιούς, εἶπεν, δοκιμάζομεν, καὶ τοῖς λόγοις αὐτῶν τεκμαιρόμενοι, ἀλλ' ὅν ἂν ὁράομεν τὰς πρόδεν ἀνδριάντας καλῶς ἐργασμένον, τότε πιστεύομεν καὶ τὰς λοιπὰς εὖ ποιήσειν.

Καὶ ἄνδρα δὴ λέγεις, εἶπεν, ὅς ἂν τοὺς φίλους τοὺς πρόδεν εὖ ποιῶν φαίνηται, δῆλον εἶναι καὶ τοὺς ὑτέρης εὐεργετήσοντα. καὶ γὰρ ἵπποις, εἶπεν, ὅν ἂν τοῖς πρόδεν ὄρω καλῶς χρωμένον, τοῦτον καὶ ἄλλοις οἶμαι καλῶς χρῆσθαι. * * *

—ὅταν—, ὦ Κριτόβουλε, φίλος τινὶ βούλη γενέσθαι, εἴσεις με κατεπιπῆν σοῦ πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἀγάσαι τε αὐτοῦ, καὶ ἐπιθυμῆς φίλος αὐτοῦ εἶναι; κατηγύρη, εἶπεν ὁ Κριτόβουλος· οὐδενὰ γὰρ οἶδα μισοῦντα τοὺς ἱκανοῦντας.

Ἐὰν δέ σε προσκατηγορήσω, εἶπεν, ὅτι Διᾶ τὸ ἀγαθαὶ αὐτοῦ, καὶ εὐνοικῶς ἔχεις πρὸς αὐτὸν, ἄρα μὴ Διβάλλεσθαι δόξης ἔω' ἐμοῦ; ἀλλὰ καὶ αὐτῷ μοι, εἶπεν,

ἔφη, ἐγγίγνεται εὐνοια, πρὸς οὓς ἂν ἀπολάβω εὐνοικῶς ἔχειν πρὸς ἐμέ.

Ταῦτα μὲν δὴ, ἔφη ὁ Σωκράτης, ἐξευά μοι λέγειν περὶ σέ, πρὸς ἧς ἂν βάλῃ φίλος ποιήσασθ. εἰάν δέ μοι ἔτι ἐξεσίαν δῶς λέγειν περὶ σέ, ὅτι ὀπιμηλής τε τῶν φίλων εἶ, καὶ ἐδενὶ ἄτω χαίρεις ὡς φίλοις ἀγαθοῖς, καὶ ὅπῃ τε τοῖς καλοῖς ἔργοις τῶν φίλων ἀγάλλῃ ἐχ ἥττον, ἢ ὅπῃ τοῖς ἐαυτῆ, καὶ ὅπῃ τοῖς ἀγαθοῖς τῶν φίλων χαίρεις ἐδεν ἥττον, ἢ ὅπῃ τοῖς ἐαυτῆ· ὅπως τε ταῦτα γίγνη) τοῖς φίλοις, ἐκ ἀποκαίμεναις ^{καὶ ἐκ ἀποκαίμεναις} μηχανώμεναι· καὶ ὅτι ἔγνωκας ἀνδρὸς ἀρετῆν εἶναι, μικρὰν τὴν μὲν φίλος εὖ ποιεῖντα, τοὺς δὲ ἐχθροὺς κακῶς· πάνθῃ ἂν οἰμά σοι ὀπιτήδηον εἶναι με^ν σύνθηρον τῶν ἀγαθῶν φίλων.

Τί οὖν, ἔφη ὁ Κριτόβουλ^{ος}, ἐμοὶ τοῦτο λέγεις, ὡςπερ οὐκ ὅπῃ σοὶ ὄν, ὅ, τι ἂν βούλη, περὶ ἐμοῦ λέγειν; μά Δί' οὐχ, ὡς ποτε ἐγὼ Ἕλλησπείας ἤκεσα. ἔφη γὰρ τὰς ἀγαθὰς προμηθεΐδας, μετὰ μὲν ἀληθείας τὰ γαθὰ ἀγγελλούσας, δεινὰς εἶναι συναγεῖν τοὺς ἀνθρώπους εἰς κηδείαν, ψευδομένας δ' οὐκ ὠφελεῖν ἐπαινούσας. τοὺς γὰρ ἐξαπατηθέντας, ἅμα μισῶν ἀλλήλους τε καὶ τῷ προμηθεσμένῳ. ἃ δὴ καὶ ἐγὼ κινδείς, ὄρθῳς ἔχειν ἠγῆμαι, ἐκ ἐξῆναί μοι περὶ σέ λέγειν ἐπαινῶντι ἐδεν, ὅ, τι ἂν μὴ ἀληθεύω.

Σὺ μὲν ἄρα, ἔφη ὁ Κριτόβουλος, τοιῶτός μοι φίλος εἶ, ὃ Σωκράτης, οἷος, ἂν μὲν τι αὐτὸς ἔχω ὀπιτήδηον εἰς τὸ φίλος κτίσασθ, συλλαμβάνει μοι· εἰ δὲ μὴ, ἐκ ἂν ἰθίλοις πλάσας τὶ εἰπῶν ὅπῃ τῇ ἐμῇ ὠφελείᾳ. πότῃρα δ' ἂν, ἔφη ὁ Σωκράτης, ὃ Κριτόβουλε, δοκῶ σοὶ μᾶλλον ὠφελεῖν σε τὰ ψευδῆ

ψευδῆ ἐπαινῶν, ἢ πᾶθιν πειραῶναι σε ἀγαθὸν ἄνδρα ἡμῶν;
 ἢ εἰ δὲ μὴ φανερόν ἔτω σοι, ἐκ τῶνδε σκέψαι.

Εἰ γὰρ ^{σε} βεβλόμεν^Θ φίλον ποιῆσαι ναυκλήρω, ψυ-
 δόμεν^Θ ἢ ἐπαινοῖλω, φάσκων ἀγαθὸν εἶναι κυβερνήτην,
 ὁ δὲ μοι περὶ τῆς ἑπιτρέψῃ σοι τῶν ναῶν μὴ ἔπισημένω
 κυβερνᾶν ἔχεις τινὰ ἐλπίδα, μὴ ἂν σαυτὸν τε καὶ τῶν
 ναῶν ὑπολέσῃ; ἢ ἢ σοι πείσασμαι κοινῇ τῶν πόλιν ψευ-
 δόμεν^Θ, ὡς ἂν στρατηγικῶν τε καὶ δικαστικῶν καὶ πολιτικῶν
 ἑαυτῶν ἑπιτρέψαι· τί ἂν οἶα σαυτὸν καὶ τῶν πόλιν ὑπὸ
 σὲ παθεῖν; ἢ ἢ τινὰς ἰδίᾳ τῶν πολιτῶν πείσασμαι ψευδὸ-
 μένος, ὡς ὄντι οικονομικῶν τε καὶ ἑπιμελεῖ, τὰ ἑαυτῶν ἑπι-
 τρέψαι· ἄρ' ἐκ ἂν πείραν δίδως, ἅμα τε βλαβερός εἴης, καὶ
 καταγέλαστος φαίνοιο;

Ἀλλὰ συντηρωτάτη τε, καὶ ἀσφαλεστάτη, καὶ καλλίστη ὁδὸς, ὣς
 Κριτόβουλε, ὃ, τι ἂν βέλῃ δοκεῖν ἀγαθὸς εἶναι, τὸτο καὶ ἡμ-
 ῶν ἀγαθὸν πειραῶν. * * *

Κ Ε Φ. Ζ'.

* * * —^σ φασίν—, ὅτε φωνήεντα ἦν τὰ ζῶα,
 τῶν οἶν πρὸς τὸν διαπότην εἰπεῖν· θαυμαστὸν ποιῆς, ὃς
 ἡμῖν μὲν ταῖς καὶ ἑριά σοι, καὶ ἄρνας, καὶ τύρην παρεχού-
 σαις οὐδὲν δίδως ὅ, τι ἂν μὴ ἐκ τῆς γῆς λάβωμεν· τῶν δὲ
 κυνῶν, ὃς ἑδὲν τοιοῦτόν σοι παρέχει, μεταδίδως οὐπερ αὐτὸς
 ἔχεις σίτε.

Τὸν κύνα ἔν ἀκέσαντα εἰπεῖν· Ὁναὶ μὰ Δία· ἐγὼ
 γὰρ εἰμὶ ὁ καὶ ὑμᾶς αὐτὰς σώζων, ὥστε μήτε ὑπὸ ἀνθρώπων
 κλέπτεσθαι, μήτε ὑπὸ λύκων ἀρπάζεσθαι· ἐπεὶ ὑμῆς γε, εἰ
 μὴ ἐγὼ προφυλάτοιμι ὑμᾶς, εἴθ' ἂν νέμεσθαι δύναισθε, φοβέ-
 μενοι

μεναι μὴ ἀπόληθε. ἔτω δὴ λέγεται καὶ τὰ πρόβατα συγ-
χωρήσαι ἢ κύνα προτιμάσθαι. * * *

ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΡΙΤΟΥ.

Κ Ε Φ. α'.

* * *

— ὡσαύτε ὁ καθαρίζων μαθῶν, καὶ μὴ καθαρίζων, κι-
θαριστής ἐστὶ καὶ ὁ μαθῶν ἰατρικῆς, καὶ μὴ ἰατροῦ, ὁμοίως
ἰατρός ἐστίν. οὕτω καὶ ὅδε ὡστὸ τοῦδε τοῦ χρόνου Διατελέσας
φρατῆγός ὢν, καὶ μὴδὲς αὐτὸν ἔληται. ὁ δὲ μὴ ἐπιστά-
μηνος, ἔτε φρατῆγός, ἔτε ἰατρός ἐστίν, ἔδε ἰάν ὑπὸ πάν-
των ἀνθρώπων αἰρεθῆ. * * *

— παρασκευαστικὸν τῶν εἰς τὸν πόλεμον τὸν φρα-
τηγὸν εἶναι χρῆν, καὶ ποριστικὸν τῶν ἐπιτηδείων τοῖς φρατι-
ταις, καὶ μηχανικὸν, καὶ ἐργασικὸν, καὶ ἐπιμελῆ, καὶ καρτε-
ρικόν, καὶ ἀγχινοῦ, καὶ φιλόφρονά τε καὶ ὤμον, καὶ ἀπλοῦ
τε καὶ ἐπιβουλον, καὶ φυλακτικόν τε καὶ κλέπτω, καὶ κρο-
τικόν, καὶ ἀρπαγα, καὶ φιλόδωρον, καὶ πλεονέκτω, καὶ ἀσ-
φαλῆ, καὶ ἐπιθετικόν, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ φύσει καὶ ἐπιση-
μη, ἃ δὲ τὸν εὖ φρατῆγήσοντα ἔχον. καλὸν δὲ καὶ τὸ
τακτικὸν εἶναι.

Πολὺ γὰρ Διαφέρει γράτευμα τεταγμένον ἀτάκτως ὡσαύτε
λίθοι τε, καὶ πλίνθοι, καὶ ξύλα, καὶ κέραμος, ἀτάκτως μὴ ἐρρι-
μμένα, ὡδὲν χρήσιμά ἐστιν· ἐπειδὴν δὲ ταχθῆ κάτω μὲν καὶ
ἐπιπολῆς τὰ μήτε σηπόμενα, μήτε τηκόμενα, οἷτε λίθοι, καὶ
ὁ κέραμος, ἐν μίσθῳ δὲ αἷτε πλίνθοι, καὶ τὰ ξύλα, ὡσαύτε ἐν
οἰκοδομίᾳ συντίθενται, τότε γίνεταί πολλαῖ ἀξίον κτῆμα,
οἰκία. * * *

Κ Ε Φ.

Κ Ε Φ. Ι.

Ἀλλὰ μὴ καὶ εἴ ποτε τῶν τὰς τέχνας ἔχόντων, καὶ ἐργασίας εἶκα χρωμάτων αὐταῖς, ἀβλέγοιτό τις, καὶ τέτοις ὠφείλομεν ἦν. εἰσελθὼν μὲν γὰρ ποτε πρὸς Παρράσιον τὸν ζωγράφον, καὶ ἀβλεγόμενον αὐτῷ, ἄρα, ἔφη, ὦ Παρράσιε, γραφικὴ ἐστὶν ἡ εἰκασία τῶν ὀρωμένων; τὰ γυνὸς κοῖλα καὶ τὰ ὑψηλὰ, καὶ τὰ σκοτανὰ καὶ τὰ φωτεινὰ, καὶ τὰ σκληρὰ καὶ τὰ μαλακὰ, καὶ τὰ τραχίᾳ καὶ τὰ λεία, καὶ τὰ νέα καὶ τὰ παλαιὰ σώματα (ἀπὸ τῶν χρωμάτων ἀπικαίζοντες ἐκμιμῆσθε. ἀληθεῖς λέγεις, ἔφη.

Καὶ μὴ τὰ γε καλὰ εἶδη ἀφομοιοῦντες, ἐπεὶ δὲ οὐ βράδιον ἐνὶ ἀνθρώπῳ πετυχεῖν ἀμειμπτα πάντα ἔχοντι, ἐκ πολλῶν συνάγοντες τὰ ἐξ ἑκάστου κάλλισα, οὕτως ὅλα τὰ σώματα καλὰ ποιεῖτε φαίνεσθαι; ποιοῦμεν γὰρ, ἔφη, ἕτως.

Τί γάρ; ἔφη, τὸ πιθανώτατον τε, καὶ ἡδιστον, καὶ φιλικώτατον, καὶ ποθεινώτατον, καὶ ἐρασμιώτατον ἁπομιμῆσθε τῆς ψυχῆς ἡθροῦ; ἢ οὐδὲ μιμητὸν ἐστὶ τοῦτο; πῶς γὰρ ἂν, ἔφη, μιμητὸν εἴη, ὦ Σώκρατες, ὃ μήτε συμμετρίαν, μήτε χρῶμα, μήτε ὡν σὺ εἶπας ἄρτι μηδὲν ἔχει, μηδὲ ὅλως ὀρατὸν ἐστίν;

Ἄρ' ἔν, ἔφη, γίγνεται ἐν ἀνθρώπῳ πρότερον φιλοφρόνως καὶ τὸ ἐχθρῶς βλέπειν πρὸς τινος; ἔμοιγε δοκεῖ, ἔφη. ἐκὼν τό γε μιμητὸν ἐν τοῖς ὄμμασιν; καὶ μάλα, ἔφη. Ἐπὶ δὲ τοῖς τῶν φίλων ἀγαθοῖς καὶ τοῖς κακοῖς ὁμοίως σοὶ δοκεῖσθαι ἔχειν τὰ πρόσωπα, οἳ τε φροντίζοντες, καὶ οἳ μή; μὰ Δί' εἰ δῆτα, ἔφη. Ἐπὶ μὲν γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς φαιδροί, ἐπὶ δὲ τοῖς κακοῖς σκυθρωποὶ γίγνουσι. ἐκὼν, ἔφη, καὶ ταῦτα δυνατόν ἀπικαίζειν; καὶ μάλα, ἔφη.

Ἀλλὰ μὲν καὶ τὸ μεγαλοπρεπές τε καὶ ἰλευθέριον, καὶ τὸ ταπεινόν τε καὶ ἀκελεύθερον, καὶ τὸ σωφρονητικόν τε καὶ φρόνιμον, καὶ τὸ ὑβριστικόν τε καὶ ἀπειροκαλόν, καὶ ἄλλ' τὰ προσώπια καὶ διὰ τῶν ἡμετέρων καὶ ἐγώτων καὶ κινημένων ἀνθρώπων ἀββαίνα. ἀληθῆ λέγεις, ἔφη. ἔκκεν καὶ ταῦτα μιμητά; καὶ μάλα, ἔφη. πρότερον ἔν, ἔφη, νομίζεις ἥδιον ὄραν τὰς ἀνθρώπους, δι' ὧν τὰ καλὰ τε καὶ ἀγαθὰ καὶ ἀγαπητὰ ἦθη φαίνε(ν), ἢ δι' ὧν τὰ αἰσχρά τε, καὶ πονηρὰ, καὶ μισητὰ; πολὺ νῆ Δί, ἔφη, διαφέρει, ὦ Σώκρατες.

Πρὸς δὲ Κλείωνα τὸν ἀνδριαντοποιὸν ἐσιλθὼν ποτε, καὶ ἀββαγόμενον αὐτῷ, ὅτι μὲν, ἔφη, ὦ Κλείων, ἀλλοίους ποιῆς ὁρμῆς τε καὶ καλλήκας, καὶ πυκτας, καὶ παγκρατίας, ὄρω τε καὶ οἶδα· ὃ δὲ μάλιστα ψυχραγωγῆι ἀλλ' ἢ ὄψως τὰς ἀνθρώπους, τὸ ζωτικὸν φαίνεας, πῶς τῆτο ἐνεργάζη τοῖς ἀνδριάσιν;

² Ἐπὶ δὲ ὁμοίων ὁ Κλείων οὐ σαχὺ ἀπεκρίνατο· ἄρ', ἔφη, τοῖς τῶν ζώων ἐίδεσιν ἀπεικάζων τὸ ἔργον, ζωτικωτέρους ποιῆς φαίνεας τοὺς ἀνδριάντας; καὶ μάλα, ἔφη. ⁴ οὐκοῦν τὰ τε ὑπὸ τῶν ἡμετέρων κατασπώμενα καὶ τὰ ἀνασπώμενα ἐν τοῖς σώμασι, καὶ τὰ συμπιέζομενα, καὶ τὰ διελκόμενα, καὶ τὰ ἐντεινόμενα, καὶ τὰ ἀνιέμενα ἀπεικάζων, ὁμοιώτερα τε τοῖς ἀληθινοῖς καὶ πιθανώτερα ποιῆς φαίνεας; πάνυ μὲν ἔν, ἔφη.

⁵ Τὸ δὲ καὶ τὰ πάθη τῶν ποιούντων τι σωμάτων ὁμοιωμεῖσθαι, οὐ ποιῆ τινα τέρψιν τοῖς θεωμένοις; εἰκός γ' οὖν, ἔφη. ἔκκεν καὶ τῶν μὲν μαχομένων ἀπεικάζειν τὰ ὅμματα ἀπεικασίον, τῶν δὲ νεικηκῶτων εὐφραينوμένων ὄψις μιμητέας σφόδρα, γε, ἔφη. δᾶ ἄρα, ἔφη, ἢ ἀνδριαντοποιὸν τὰ ἢ ψυχῆς ἔργα τῷ εἶδῃ προσιάζειν.

Πρὸς

Πρὸς δὲ Πισίαν ἢ θωρακοποιὸν εἰσελθὼν, (ὀπιδείξαντο αὐτὴ τῷ Σωκράτει θώρακας εὖ ἐργασμένους) νῆ τιμὴν ἔραν, ἔφη, καλὸν γε, ὦ Πισία, τὸ εὖρημα, τὸ τὰ μὲν δειόμενα σκέπης τῷ ἀνθρώπῳ σκεπάσειν ἢ θώρακα, ταῖς δὲ χερσὶ μὴ κωλύειν χρῆσθαι.

Ἀτὰρ, ἔφη, λέξόν μοι, ὦ Πισία, ἄρα τί οὔτε ἰσχυρότερος ἢ ἐπιπολυτελεστέρος τῶν ἄλλων ποιῶν τοὺς θώρακας, πλείονα πωλεῖς; ὅτι, ἔφη, ὦ Σωκράτης, εὐρυθυμότερος ποιῶ. τὸν ῥυθμὸν δ', ἔφη, πότερα μέτρω ἢ γαστρίῳ ὀπιδαικνύων, πλείονα τιμαῖ; οὐ γὰρ δὴ ἴσους γε πάντας, οὐδὲ ὁμοίους οἶμαι σε ποιεῖν, ἢ γε ἀρμόττοντας ποιεῖς. ἀλλὰ νῆ Δί', ἔφη, ποιῶ· εἰδὲν γὰρ ὄφελός ἐστι θώρακα ἀνευ τάτης.

Οὐκοῦν, ἔφη, σώματα γε ἀνθρώπων, τὰ μὲν εὐρυθμά ἐστι, τὰ δὲ ἄρυσμα; πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. πῶς οὖν, ἔφη, τῷ ἀρυσμῷ σώματι ἀρμόττοντα τὸν θώρακα εὐρυθυμον ποιεῖς; ὡς περ καὶ ἀρμόττοντα, ἔφη· ὁ ἀρμόττων γὰρ ἐστὶν εὐρυθυμος.

Δοκεῖς μοι, ἔφη ὁ Σωκράτης, τὸ εὐρυθυμον εἶ καθ' ἑαυτὸ λέγειν, ἀλλὰ πρὸς ἢ χρώμενον· ὡς περ ἂν εἰ φαίης ἀσπίδα, ὧ ἂν ἀρμόττη, τάτω εὐρυθυμον εἶναι καὶ χλαμύδα; καὶ τὰλλα ὡσαύτως εἴοικεν ἔχειν τῷ σώματι λόγῳ. ἴσως δὲ καὶ ἄλλο τι εἶ μικρὸν ἀγαθὸν τῷ ἀρμόττειν πρόσσει. διδάξον, ἔφη, ὦ Σωκράτης, εἴ τι ἔχεις.

Ἦττον, ἔφη, τῷ βάρει πιέζουσιν οἱ ἀρμόττοντες τῶν ἀναρμόσων, τὸν αὐτὸν γαστρίῳ ἔχοντες. οἱ μὲν γὰρ ἀναρμόσοι, ἢ ὅλοι ἐκ τῶν ὤμων κρεμάμενοι, ἢ καὶ ἄλλο τι σώματα σφόδρα πιέζοντες, δύσφορροι καὶ χαλεποὶ γίνονται· οἱ δὲ ἀρμόττοντες, διαληπμένοι τὸ βάρη, τὸ μὲν ὑπὸ τῶν κληθῶν καὶ ἐπωμίδων, τὸ δὲ ὑπὸ τῶν ὤμων.

ἄμων, τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ γήθους, τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ νότου, τὸ δὲ ὑπὸ τῆς γαστροῦ, ἥ ὀλίγη δὲν εἰ φορήματι, ἀλλὰ προδήματι ἰοίκασι.

Εἶρηκας, ἔφη, αὐτὸ, δι' ὅπερ ἔγωγε τὰ ἐμὰ ἔργα πλείεα ἀξία νομίζω εἶναι. ἔνιοι μὲν τοι τὰς ποικίλας καὶ τὰς ἐπιχρυσὰς θώρακας μάλλον ἠνῶνται. ἀλλὰ μὲν, ἔφη, εἶγε Δία ταῦτα μὴ ἀρμόττοντας ἠνῶν), κακὸν ἔμοιγε δοκῆσι ποικίλον τε καὶ ἐπιχρυσον ἠνῶσθαι.

Ατὰρ, ἔφη, τοῦ σώματός μὴ μένοντός ἀλλὰ τοτι μὲν κυρτούμενου, τοτι δὲ ὀρθουμένου, πῶς ἂν ἀκριβεῖς θώρακες ἀρμόττοιεν; οὐδαμῶς, ἔφη. λέγεις, ἔφη, ἀρμόττειν οὐ τοὺς ἀκριβεῖς, ἀλλὰ τοὺς μὴ λυπούντας ἐν τῇ χρείᾳ. αὐτὸς, ἔφη, τούτο λέγεις, ὦ Σώκρατες, καὶ τὰ ἄν ὀρθῶς ἀποδέχη.

* * *

ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ.

* * *

Κ Ε Φ. γ'.

* * * Πρῶτον μὲν δὴ πρὸ θεῶν ἐπειρᾶτο ^{λεγει δὲ συνέσει} σωφρονας ποιεῖν τὰς συνόντας. ἄλλοι μὲν ἔν αὐτοῖς πρὸς ἄλλους ἔτιωσ ἔμιλῶντι παράγωμενοι διηγῶντο. ἔγω δὲ, ὅτε πρὸς Εὐθύδημον τοιαύτῃ διελέγετο, παρεγνώμην.

Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Εὐθύδημε, ἥδη ποτέ σοι ἐπῆλθεν ἐνδυμηθῆναι, ὡς ἐπιμελῶς οἱ θεοὶ, ὧν οἱ ἄνθρωποι δέονται, κατεσκευάκασι; καὶ ὅς, μὰ τὸν Δία, ἔφη, οὐκ ἔμοιγε.

*

ἄλλ'

ἄλλ' οἶδά' γ', ἔφη, ὅτι πρῶτον μὲν φωτὸς δεόμεθα, ὃ ἡμῖν οἱ θεοὶ παρέχουσι; καὶ Δί', ἔφη, ὃ γ' εἰ μὴ ἔχομεν, ὅμοιοι τοῖς τυφλοῖς ἂν ἦμεν, ἔνεκά' γε τῶν ἡμετέρων ὀφθαλμῶν. ἀλλὰ μὴ καὶ ἀναπαύσεις γε δεόμεθα ἡμῖν νύκτα παρέχουσι κάλλιγον ἀναπαυτήριον. πάνυ γ', ἔφη, καὶ τῆτο χάριτος ἄξιον.

Οὐκ οὖν καὶ ἐπειδὴν ὁ μὴ ἥλιος (φωτεινὸς ὢν) τὰς τε ὥρας τῆς ἡμέρας ἡμῖν καὶ τ' ἄλλα πάντα σαφηνίζει, ἢ δὲ νύξ, ἃς τὸ σκοταίνῃ εἶναι, ἀσαφεστέρα εἰσὶν ἄσπρα ἐν τῇ νυκτὶ ἀνιέθησαν, ἃ ἡμῖν τὰς ὥρας τῆς νυκτὸς ἐμφανίζει, καὶ ἃς τοῦτο πολλὰ, ὢν δεόμεθα, πράττομεν; ἔτι ταῦτα, ἔφη. ἀλλὰ μὴ ἢ γε σελήνη οὐ μόνον τῆς νυκτὸς, ἀλλὰ καὶ τοῦ μῆνός τ' ἄ μέρη φανερὰ ἡμῖν ποιεῖ. πάνυ μὴ ἔν, ἔφη.

Τὸ δ' ἐπεὶ τροφῆς δεόμεθα, ταύτῃ ἡμῖν ἐκ τῆς γῆς ἀναδιδόναι, καὶ ὥρας ἀφροτίστας πρὸς τοῦτο παρέχειν, αἶ ἡμῖν ἔ μόνον, ὢν δεόμεθα, πολλὰ καὶ παντοῖα παρασκευάζουσιν, ἀλλὰ καὶ οἷς εὐφραυνόμεθα; πάνυ, ἔφη, καὶ ταῦτα φιλαίνδρωπα.

Τὸ δὲ καὶ ὕδωρ ἡμῖν παρέχειν οὕτω πολλοῦ ἄξιον, ὥστε καὶ φυτεῖν τε καὶ συναύξειν τῇ γῆ, καὶ ταῖς ὥραις πάντα τὰ χρήσιμα ἡμῖν, συντρέφειν δὲ καὶ αὐτὰς ἡμᾶς, καὶ μιγνύμενον πασι τοῖς τρέφουσιν ἡμᾶς, ευκατέρωστέρα τε, καὶ ὠφελιμώτερα, καὶ ἡδίω ποιεῖν αὐτὰ. καὶ ἐπειδὴν πλείους δεόμεθα τούτῃ, ἀφρονέστατον αὐτὸ παρέχειν ἡμῖν; καὶ τῆτο, ἔφη, προνοητικόν.

Τὸ δὲ καὶ τὸ πῦρ πορίσαι ἡμῖν ἐπίκουρον μὴ ψύχους, ἐπίκουρον δὲ σκότους, συνεργὸν δὲ πρὸς πᾶσαν τέχνῃν, καὶ πάντα ὅσα ὠφελείας ἔνεκα ἀνδρωποὶ κατασκευάζονται; ἄς γὰρ συνελόντι εἰπεῖν, οὐδὲν ἀξιόλογον ἄνευ

ἀνευ πυρός ἀνδρωποι τῶν πρὸς τὸν βίον χρησίμων κα-
τασκευάζονται. Ἐπερβάλλει, ἔφη, καὶ τοῦτο φιλα-
νθρωπία.

Τὸ δὲ τὸν ἥλιον, ἐπειδὴν ἐν χειμῶνι τράπηται, προσ-
εἶναι τὰ μὲν ἀδρύνοντα, τὰ δὲ ξηραίνοντα, ἔων καιρὸς
διελήλυθεν· καὶ ταῦτα ἀπραξάμενον μηκέτι ἐγγυτέρω
προσείναι, ἀλλ' ὑποτρέπεσθαι, φυλαττόμενον μή τι ἡμᾶς
μᾶλλον τοῦ δέοντος θερμαίνων βλάβη· καὶ ὅταν αὖ πά-
λιν ἀπὶ τὴν γένηται, ἔνθα καὶ ἡμῖν δῆλόν ἐστιν, ὅτι, εἰ προ-
σωτέρω ἄπισιν, ὑποκαγησόμεθα ὑπὸ τοῦ ψύχους, πάλιν
αὖ τρέπεσθαι, καὶ προχωρεῖν, καὶ ἐνταῦθα τοῦ οὐρανοῦ ἀνα-
σρέφεισθαι, ἔνθα ὦν μάλιστα ἡμᾶς ὠφελοῖη; ἢ τὸν Δί',
ἔφη, καὶ ταῦτα παντάπασιν ἴσκειν ἀνθρώπων ἕνεκα γιγ-
νομήοις.

Τὸ δ' αὖ (ἐπειδὴν καὶ τοῦτο φανερόν, ὅτι οὐκ ἂν ὑπερ-
νέγκοιμεν οὔτε τὸ κῆμα, οὔτε τὸ ψύχον, εἰ ἐξαπίνης
γίγνοιτο) οὕτω μὲν κατὰ μικρὸν προσεἶναι τὸν ἥλιον,
οὕτω δὲ κατὰ μικρὸν ἀπείναι, ὥστε λανθάνειν ἡμᾶς εἰς
ἐκάτερα τὰ ἰχυρότατα καθισαμένους; ἐγὼ μὲν, ἔφη ὁ
Εὐθύδημος, ἤδη τοῦτο σκοπῶ, εἰ ἄρα τί ἐστὶ τοῖς θεοῖς
ἔργον, ἢ ἀνθρώπους θεραπεύειν. ἐκείνο δὲ μόνον ἐμποδίζει με,
ὅτι καὶ τὰλλα ζῶα τέτων μετέχει.

Ὅου γὰρ καὶ τοῦτ', ἔφη ὁ Σωκράτης, φανερόν, ὅτι καὶ
ταῦτα ἀνθρώπων ἕνεκα γίγνεται τε καὶ ἀνατρέφεται; τί
γὰρ ἄλλο ζῶον αἰγῶν τε, καὶ ὄνων, καὶ ἵππων, καὶ βοῶν,
καὶ ὄνων, καὶ τῶν ἄλλων ζῶων τσαῦτα ἀγαθὰ ὑπολαύει,
ὅσα ἀνδρωποι; Ἴμοι μὲν γὰρ δοκεῖ πλείων τῶν φυτῶν.
Ἐτρέφονται γοῦν, καὶ χρηματίζονται ἕδεν ἥττον ὑπὸ τέτων,
ἢ ἀπ' ἐκείνων. πολὺ δὲ γένον ἀνθρώπων τοῖς μὲν ἐκ
τῆς γῆς φυομένοις εἰς τροφῆν οὐ χροῶνται, ὑπὸ δὲ βο-

σχημάτων

σχημάτων γάλακτι, κὲ τυρῶ, κὲ κρέασι τρεφόμενοι ζῶσιν. πάντες δὲ τιθασιεύοντες κὲ δαμάζοντες τὰ χρήσιμα τῶν ζῶων, εἰς τε πόλεμον κὲ εἰς ἄλλα πολλὰ συνεργοὶς χρῶνται. ὁμογνωμονῶ σοι κὲ τοῦτ', ἔφη. ὄρῳ γὰρ αὐτῶν κὲ τὰ πολὺ ἰχυρότερα ἡμῶν, οὕτως ὑποχέρια γιγνόμενα τοῖς ἀνθρώποις, ὥςε χρῆσθαι αὐτοῖς, ὅ, τι ἂν βέλωνται.

Ἐπεὶ δὲ (ἐπειδὴ πολλὰ μὲν κατὰ κὲ ὠφέλιμα, ἀσφί-
ροντα δὲ ἀλλήλων εἰσι) προδῆναι τοῖς ἀνθρώποις αἰδή-
σεις ἀρμοστούσας πρὸς ἕκαστα, δι' ὧν ἀπολαύομεν πάν-
των τῶν ἀγαθῶν· τὸ δὲ, κὲ λογισμὸν ἡμῖν ἐμφῦσαι, ὅ, ^ῶ
περὶ ὧν αἰδανόμεθα, λογιζόμενοι τε κὲ μνημονεύοντες,
καταμανθάνομεν, ὅπῃ ἕκαστα συμφέρει, κὲ πολλὰ μη-
χανώμεθα, δι' ὧν τῶν τε ἀγαθῶν ἀπολαύομεν, κὲ τὰ
κακὰ ἀλεξόμεθα. τὸ δὲ κὲ ἐρμηνεύειν δέναι, δι' ἧς πάντων
τῶν ἀγαθῶν μεταδίδομεν τε ἀλλήλους διδάσκοντες, κὲ
κοινωνοῦμεν, κὲ νόμους τιθέμεθα, κὲ πολιτευόμεθα. παντά-
πασιν εἰκόασιν, ὡ Σώκρατες, οἱ θεοὶ πολλῶν τῶν ἀνθρώπων
ἐπιμέλειαν ποιῶσιν.

Ἐπεὶ δὲ, κὲ εἰ ἀδυνατοῦμεν τὰ συμφέροντα προνοεῖσθαι
ὑπὲρ τῶν μελλόντων, ταύτη αὐτοὺς ἡμῖν συνεργεῖν, ἀσ-
μαντικῆς τοῖς πυνθανομένοις φραζόντας τὰ ἀποβησό-
μενα, κὲ διδάσκοντας, ἢ ἂν ἄριστα γίνοντο. σοὶ δ',
ἔφη, ὡ Σώκρατες, εἰκόασιν ἔτι φιλικώτερον ἢ τοῖς ἄλλοις
χρῆσθαι, εἴγε μὴδὲ ἐπερωτώμενοι ὑπὸ σε προσημάνεσι σοι,
ἄτε χρῆ ποιεῖν, κὲ ἂ μή.

Ὅτι δέ γε ἀληθῆ λέγω, κὲ σὺ γνώσῃ, ἂν μὴ ἀναμέ-
νης, ἕως ἂν τὰς μορφὰς τῶν θεῶν ἴδῃς, ἀλλ' ἐξαρκεῖ σοι,
τὰ ἔργα αὐτῶν ὄρῳντι σέβεσθαι κὲ τιμᾶν τοὺς θεοὺς· ἐνοεῖ
δε,

δι, ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ θεοὶ οὕτως ὑποδεικνύουσιν. οἳ τε γὰρ ἄλλοι ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ διδόντες, οὐδὲν τούτων εἰς τὸ ἔμφανές ἰόντες διδόντες, καὶ ὁ τὸν ὅλον κόσμον συντάττων τε καὶ συνεχῶν, ἐν ᾧ πάντα καλὰ καὶ ἀγαθὰ ἔστι, καὶ αἰετὴν χρωμῆσι ἀτριβῆται, καὶ ὑγιᾶ, καὶ ἀγήρατον παρεχῶν, θάττον δὲ νοήματι ἀναμαρτήτως ὑπεριούτα, ἄτος τὰ μίγιστα μὲν πράττων ὁράται, τότε δὲ οἰκονομῶν ἀόρατος ἡμῖν ἔστιν.

Εὐνοῖα δὲ ὅτι καὶ ὁ πᾶσι φανερός δοκῶν ἵνα ἦλιος, οὐκ ὑπηρετεῖ τοῖς ἀνθρώποις ἑαυτὸν ἀκριβῶς ὁρᾶν, ἀλλ' ἑάν τις αὐτὸν ἀνοιδῶς ἐγχειρῇ θεᾶσθαι, τὴν ὄψιν ἀφαιρεῖται. καὶ τοὺς ὑπερίτας δὲ τῶν θεῶν εὐρήσεις ἀφανῆς ὄντας. κεραυνός τε γὰρ ὅτι μὲν ἄνωθεν ἀφίσταται ἤλιος, καὶ ὅτι οἷός ἂν ἐτύχη, πάντων κρατῆ' ὁρᾶται ὃ ἐπ' ἑπιῶν, ἔτε κατασκήψας, οὔτε ἀπῶν. καὶ ἄνεμοι αὐτοὶ μὲν οὐχ ὁρῶνται, ἀλλὰ δὲ ποιοῦσι, φανερά ἡμῖν ἔστι, καὶ προσιόντων αὐτῶν αἰδανόμεθα. ἀλλὰ μὴ, καὶ ἀνθρώπου γε ψυχῆ, (ἢ πῆρ τι καὶ ἄλλο τῶν ἀνθρωπίνων) τοῦ θεῶν μετέχει. ὅτι μὴ γὰρ βασιλεύει ἐν ἡμῖν φανερόν, ὁρᾶται δὲ οὐδ' αὐτή. ἀλλὰ χρὴ κατανοῶντα μὴ καταφρονεῖν τῶν ἀοράτων, ἀλλ' ἐκ τῶν γινωμένων τὴν δύναμιν αὐτῶν καταμανθάνοντα, τιμᾶν τὸ δαιμόνιον.

Εγὼ μὲν, ὃ Σώκρατες, ἔφη ὁ Εὐθύδημος, ὅτι μὲν εἰδὲ μικρὸν ἀμελήσω τοῦ δαιμονίου, σαφῶς οἶδα· ἐκεῖνο δὲ ἀθύρω, ὅτι μοι δοκῆ τὰς τῶν θεῶν εὐεργεσίας εἰδὲ ἂν ἔς ποτε ἀνθρώπων ἀξίας χάρισιν ἀμείβεσθαι.

Ἀλλὰ μὴ τοῦτο ἀθύρεις, ἔφη, ὃ Εὐθύδημε. ὁρᾶς γὰρ, ὅτι ὁ ἐν Δελφοῖς θεός, ὅταν τις αὐτὸν ἐπερωτᾷ, πῶς ἂν τοῖς θεοῖς χαρίζοιτο, ἀποκρίνεται, ΝΟΜΩΙ ΠΟΛΕΩΣ.

νόμος

νόμῳ δὲ δῆπε πανταχῶ ἔστι, κατὰ δύναμιν ἱερῆς Θεοῦς ἀρίσκειας. πῶς ἔν ἄν τις κάλλιον καὶ εὐσεβέστερον τιμῆν θεῶς, ἢ ὡς αὐτοὶ κελεύουσιν, ἔτω ποιῶν;

Ἀλλὰ χρὴ τῆς μὲν δυνάμεως μηδὲν ὑφίεσθαι· ὅταν γάρ τις τῆτο ποιῆ, φανερός δῆπε ἔστι τότε εἰ τιμῶν θεῶς. χρὴ ἔν μηδὲν ἐλλείποντα κατὰ δύναμιν τιμᾶν τοὺς Θεοὺς, θάρρειν τε καὶ ἐλπίζειν τὰ μέγιστα ἀγαθὰ. εἰ γὰρ παρ' ἄλλων γ' ἄν τις μείζω ἐλπίζων σωφρονοῖ, ἢ παρὰ τῶν τὰ μέγιστα ὠφελῶν δυναμένων· εἰ δ' ἄν ἄλλως μᾶλλον, ἢ εἰ τούτοις ἀρίσκει· ἀρίσκει δὲ πῶς ἄν μᾶλλον, ἢ εἰ ὡς μάλιστα πείθοιτο αὐτοῖς; τοιαῦτα μέντοι λέγων τε, καὶ αὐτὸς ποιῶν, εὐσεβέστερος τε καὶ σωφρονετέρος τοὺς συνόντας παρεσκεύαζεν.⁴

* * *

⁴ Τῶν δὲ Σωκράτῳ γιγνωσκόντων, οἷον ἦν, οἱ ἀρετῆς ἐπιίμενοι πάντες ἔτι καὶ νῦν Ἀγατελοῦσι πάντων μάλιστα ποθεῖντες ἐκείνον, ὡς ὠφελιμώτατον ὄντα πρὸς ἀρετῆς ὑπόμελειαν. ἐμοὶ μὲν δὴ (τοιούτῳ ὡν, οἷον ἐγὼ διηγήμαι, εὐσεβῆς μὲν ἔτι, ὡς μηδὲν ἄνευ τῶν Θεῶν γνώμης ποιῶν· δίκαιον δὲ, ὡς βλέπτειν μὲν μηδὲ μικρὸν μηδὲνα, ὠφελῶν δὲ τὰ μέγιστα τοὺς χρωμένους ἑαυτῷ· ἐγκρατῆς δὲ, ὡς μηδέποτε προαιρεῖσθαι τὸ ἥδιον ἀντὶ τοῦ βελτιοῦ· φρόνιμον δὲ, ὡς μὴ Ἀσμαρτάνειν κρίνων τὰ βελτίω, καὶ τὰ χείρω, μηδὲ ἄλλου προσηδῆσαι, ἀλλὰ αὐτάρκης εἶναι πρὸς τῶν τούτων γνώσιν, ἱκανὸς δὲ καὶ λόγῳ εἰπῆν τε, καὶ διορίσασθαι τὰ τοιαῦτα, ἱκανὸς δὲ καὶ ἄλλους δοκιμάσαι τε, καὶ ἀμαρτάνοντας ἐξελέγχει, καὶ προτρέψασθαι ἐπ' ἀρετῆν καὶ καλοκαγαθίαν) ἰδοὺκα

G g

ἰτοιούτῳ

ἴτοιούτῳ εἶναι, οἷῳ ἂν εἴη ἀρίστος γε αἰὲρ, κὶ εὐδαι-
 μονίσατῳ. εἰ δὲ τῷ μὴ ἀρίσκει ταῦτα, παραβάλλω
 τὸ ἄλλε ἢθῳ πρὸς ταῦτα, ὕτω κρινίτω.

Τ Ε Λ Ο Σ.

II.

II.

Ε Π Λ Α Τ Ω Ν Ε.

*Quis enim superior in disceptatione PLATONIS? Jovem siquidem aiunt
Philosophi, si Græcè loquatur, sic loqui. CICERO IN BRUT.*

Π Λ Α Τ Ω Ν Ο Σ

Κ Ρ Ι Τ Ω Ν

ἢ Π Ε Ρ Ι

Π Ρ Α Κ Τ Ω Τ.

[JENKINS EDIT. NATH. FOSTER. OXFON. 1752.]

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ, Κ Ρ Ι Τ Ω Ν.

ΤΙ Πλωικαδε ἀφίξει, ὦ Κρίτων; ἢ οὐ πρῶτ' ἔτι ἐστὶ;

ΚΡ. Πάνυ μὲν οὖν. ΣΩΚ. Πλωικα μάλιστα;

ΚΡ. Ορθρῶ βαδύς. ΣΩΚ. Θαυμάζω ὅπως ἠθέλησέ

σοι ὁ τοῦ δεσποτηρίου φύλαξ ὑπακοῦσαι. ΚΡ. Ξυνήθησ

ἤδη μοι ἐστίν, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' τὸ πολλάκις δεῦρο φοι

τῶν. καὶ τι καὶ εὐεργετῆται ὑπὸ ἑμοῦ. ΣΩΚ. Ἀρ

τι δὲ ἤκεις, ἢ πάλαι; ΚΡ. Ἐπισκῶς πάλαι. ΣΩΚ. Εἴ

τὰ πῶς οὐκ εὐθύς ἐπήγειράς με, ἀλλὰ σιγῇ παρακάθησαι;

ΚΡ.

ΚΡ. Οὐ μὰ τὴν Δία, ὦ Σώκρατες· εἴδ' ἂν αὐτὸς ἤθελον ἐν τοσαύτῃ ἀγρύπνιᾳ καὶ λύπῃ εἶναι. ἀλλὰ καὶ ἄν παλαιὰ θαυμάζω, αἰδανόμενον ὡς ἡδέως καθεύδεις· καὶ ἐπιτηδές σε οὐκ ἤγηρον ἵνα ὡς ἡδιστα διάγῃς. καὶ πολλάκις μὲν δὴ σε καὶ πρότερον ἐν παντὶ τῷ βίῳ εὐδαιμόνισα τοῦ τρόπου, πολὺ δὲ μάλιγα ἐν τῇ νῦν παρισώσῃ συμφορᾷ, ὡς ῥαδίως αὐτῷ καὶ πρῶτος φέρεις. ΣΩΚ. Καὶ γὰρ ἂν, ὦ Κρίτων, πλημμελὲς ἦν ἀγανακτῆν τηλικούτου ὄντα, εἰ δὲ ἤδη τελευτᾷν.

ΚΡ. Καὶ ἄλλοι, ὦ Σώκρατες, τηλικούτοι ἐν τοιαύταις συμφοραῖς αἰσκούνται· ἀλλ' εἴδ' ἐν αὐτοῖς ἐπιλύεται ἡ ἡλικία τὸ μὴ οὐχὶ ἀγανακτῆν τῇ παρουσίᾳ τύχῃ. ΣΩΚ. Ἐστὶ ταῦτα. ἀλλὰ τί δὴ ἔτι πρῶτ' ἀφίξαι; ΚΡ. Ἀγγελίαν, ὦ Σώκρατες, φέρων χαλεπῶν, οὐ σοί, ὡς ἐμοὶ φαίνεται, ἀλλ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοῖς ἐπιηθείοις πᾶσι, καὶ χαλεπῶν καὶ βαρῶν· ἢ ἐν ἰγῶν, ὡς ἐμοὶ δοκῶ, ἐν τοῖς βαρύτατα ἂν ἐνέγκαιμι. ΣΩΚ. Τίνα ταύτην; ἢ τὸ πλοῖον ἀφίχεται ἐκ Δήλου, καὶ δὲ ἀφικομένους τεθνᾶναι με; ΚΡ. Οὗτοι δὲ ἀφίχεται, ἀλλὰ δοκεῖ μὲν μοι ἤξεν τήμερον, ἐξ ὧν ἀπαγγέλλουσιν ἤκοντες τινὲς ἄπο Σουίης, καὶ καταλιπόντες ἐκεῖ αὐτό. δῆλον οὖν ἐκ τούτων τῶν ἀγγέλων ὅτι ἤξει τήμερον, καὶ ἀνάγκη δὴ εἰσαύριον εἶσαι, ὦ Σώκρατες, τὸν βίον σε τελευτᾷν.

β'. ΣΩΚ. Ἀλλ', ὦ Κρίτων, ὅτι τύχῃ ἀγαθῇ· εἰ ταύτη τοῖς θεοῖς φίλον, ταύτη ἐγὼ οὐ μέντοι οἶμαι ἤξεν αὐτὸ τήμερον. ΚΡ. Πόθεν τοῦτο τεκμαίρη; ΣΩΚ. Ἐγὼ σοὶ ἐρῶ. τῇ γὰρ περὶ ὑπεραία δὲ με ἄποθησκειν, ἢ ἢ ἂν εἶθι τὸ πλοῖον. ΚΡ. Φασὶ δὲ γε τοὶ δὴ οἱ τέτων κύριοι. ΣΩΚ. Οὐ τοίνυν τὴν ἐπιούσης ἡμέρας οἶμαι αὐτὸ ἤξεν, ἀλλὰ τὴν ἑτέρας. τεκμαίρομαι δὲ ἐκ τινος ἐνυπνίου, ὃ ἐώρακα ὀλίγον πρότερον ταύτης τῆς νυκτός· καὶ κινδυνεύεις ἐν καιρῷ τινὶ ἐκ ἐγῶναι με. ΚΡ. Ἦν δὲ δὴ τί τὸ ἐνυπνιον;

ΣΩΚ.

ΣΩΚ. Εδόκει τις μοι γυνὴ προσελθούσα, καλὴ καὶ εὐαν-
δής, λευκὰ ἱμάτια ἔχουσα, καλέσαι με, καὶ εἶπ᾽, Ω
Σώκρατες,

Ἐματί κεν τριτάτῳ Φθίλω ἐρίβωλον ἴκοιο.

ΚΡ. Ως ἄτοπον τὸ ἐνύπνιον, ὦ Σώκρατες. ΣΩΚ. Ἐναρ-
γίς μὲν οὖν, ὡς ἐμοὶ δοκᾷ, ὦ Κρίτων. ΚΡ. Λίαν γε,
ὡς ἔοικεν.

γ. Ἀλλ', ὦ δαιμόνιε Σώκρατες, ἔτι καὶ νῦν ἐμοὶ πάθῃ, καὶ
σώθῃσι. ὡς ἐμοί, ἐὰν σὺ ἄποθάνῃς, ἕδεμία ξυμφορὰ ἐστίν
ἄλλη· ἀλλὰ χωρὶς μὴ σὲ ἐξερεῖσθαι, τοιάυτε ὑπὸ τῶν οἴων
ἐγὼ ἕδενα μήποτε εὐρήσω, ἔτι δὲ καὶ πολλοῖς δόξω, οἳ ἐμὲ καὶ
σὲ μὴ σαφῶς ἴσασιν, ὡς οἷός τε ὦν σε σώξουσιν, εἰ ἤθελον
ἀναλίσκειν χρήματα, ἀμελήσομαι. καίτοι τίς ἂν αἰχίων εἴη
ταύτης δόξας, ἢ δοκᾷν χρήματα ἄπειρος ποιῆσθαι ἢ
φίλους; εἰ γὰρ πέσονταί οἱ πολλοὶ ὡς σὺ αὐτὸς ἐκ ἐθέλησας
ἀπένοισι ἐνθένδ', ἡμῶν προθυμεσθῶμεν. ΣΩΚ. Ἀλλὰ τί ἡμῖν,
ὦ μακάριε Κρίτων, ἔτω τῶν πολλῶν δόξης μέλει; οἳ γὰρ
ὑπαικίζονται, ὦν μᾶλλον ἄξιον φρογντίζουσι, ἢ γήσονται αὐτὰ
οὕτω πεπράχθαι, ὡσπερ ἂν πραχθῆ. ΚΡ. Ἀλλ' ὄρας δὴ
ὅτι ἀνάγκη, ὦ Σώκρατες, καὶ τῶν πολλῶν δόξης μέλει. αὐ-
τὰ δὲ δηλοῖ τὰ παρόντα νυνί, ὅτι οἷοί τε εἰσὶν οἳ πολλοὶ καὶ
τὰ σμικρότατα τῶν κακῶν ἐξεργάζεσθαι, ἀλλὰ σχεδὸν τὰ
μέγιστα, ἐὰν τις ἐν αὐτοῖς ἀββεβλημένῳ ᾖ. ΣΩΚ. Εἰ
γὰρ ὠφελον, ὦ Κρίτων, οἷοί τε εἶναι οἳ πολλοὶ τὰ μέγιστα
κακὰ ἐξεργάζεσθαι, ἵνα οἷοί τε ἦσαν καὶ ἀγαθὰ τὰ μέγιστα
καλῶς εἶχει. νῦν δὲ οὐδέτερα οἷοί τε. οὔτε γὰρ φρο-
νιμον, ἔτε ἄφρονα δυνατοὶ ποιῆσαι. ποιῆσι δὲ τῆτο, ὅ, τι
ἂν τύχῃσι.

δ. ΚΡ. Ταῦτα μὲν δὴ ἔτως ἐχέτω. τάδε δὲ, ὦ Σώκρα-
τες, εἰπέ μοι· ἄρα γε μὴ ἐμὲ προμηθεῖ καὶ τῶν ἄλλων ἐπιη-
δίων,

δέων, μὴ ἴαν σὺ ἐθύνδ' ἐξελθῆς, ὅτι συκοφάνῃ) ἡμῖν πράγ-
 ματα παρέχωσιν, ὡς σὺ ἐθύνδ' ἐκκλίψῃσι, καὶ ἀναγκασθῶ-
 μη ἢ καὶ πᾶσαν τὴν ἐσίαν ἀποβαλῆν, ἢ συχρὰ χρήματα,
 ἢ καὶ ἄλλο τι πρὸς τούτοις παθῆν; εἰ γὰρ τι τοιούτου φο-
 βῆ, ἴασον αὐτὸ χεῖραν. ἡμεῖς γὰρ πε δίκαιοι ἴσμεν, σώ-
 σαντίς σε, κινδυνεύειν τοῦτ' ἢ κίνδυνον καὶ, ἴαν δὴ, ἔτι-
 τούτῃ μίξω. ἀλλ' ἔμοι πάθος, καὶ μὴ ἄλλως ποίη. ΣΩΚ.
 Καὶ ταῦτα προμηθεύμαι, ὦ Κρίτων, καὶ ἄλλα πολλὰ.
 ΚΡ Μὴ τοῖνυν ταῦτα φοβῶ. καὶ γὰρ εἴδ' ἔτι πολὺ τ' ἀργυρίου
 εἶναι, ὃ θύλασι λαβόντες τινὲς σῶσαι σε καὶ ἔξαγαγεῖν ἐν-
 θύνδ'. ἔπειτα ἔχ' ὄρῳ τῆς τῶν συκοφάντας, ὡς εὐτελής,
 καὶ εἴδ' ἂν δίοι ἐπ' αὐτῆς πολλὰ ἀργυρία; σοὶ δὲ ὑπάρχει
 μὴ τὰ ἐμὰ χρήματα, ὡς ἐγώμαι, ἰκανά. ἔπειτα καὶ, εἰ
 τι ἐμὲ κηδέμεθα, οὐκ οἶμι δύναντα ἀναλίσκειν τὰ ἐμὰ, ξένοι
 οὗτοι ἐνθάδε ἔτοιμοι ἀναλίσκων. ἢς δὲ καὶ κηκόμικεν ἐπ'
 αὐτὸ τῆτο ἀργυρίου ἰκανόν, Σιμμίας ὁ Θηβαῖος. ἔτοιμος δὲ
 καὶ Κέβης, καὶ ἄλλοι πολλοὶ πάνυ. ὥστε, ὅπερ λέγω, μήτε
 ταῦτα φοβούμεθα ἀποκέρμης σῶσαι σαῦτον, μήτε ὃ ἔλε-
 γεις ἐν τῷ δικαστηρίῳ, δυσχερὲς σοὶ ὄπασθαι, ὅτι οὐκ ἂν ἔχοις
 ἐξελθῶν ὃ, τι χρεῶν σεαυτῷ. πολλαχῆ μὴ γὰρ καὶ ἄλλοσε,
 ὅποι ἂν ἀφίκη, ἀγαπήσασί σε. ἂν δὲ βούλη εἰς Θειττα-
 λίαν ἵνασι. εἰσὶν ἐμοὶ ἱκανοὶ ξένοι, οἱ σε πρὸς πολλὰ ποιήσου-
 νται, καὶ ἀσφάλειάν σοι παρέξονται, ὥστε σε μηδένα λυπηῖν
 τῶν κατὰ Θειτταλίαν.

ε'. Ἐτι δὲ, ὦ Σακράτες, εἴδ' ἐμοὶ δίκαιόν μοι δοκεῖς ὀπιχειρεῖν
 πρᾶγμα, σαυτὸν προδῆναι, ἢ ἐξὸν σωθῆναι καὶ τοιαῦτα ἀπεύ-
 δαν πρὸς σεαυτὸν ἠμῖναι, ἄπειρ ἂν καὶ οἱ ἐχθροὶ σου ἀπύ-
 σαιόν τε καὶ ἴσπευσαν, εἰ ἀφθάραι βουλόμενοι. πρὸς δὲ
 τῆτοις, καὶ τῆς οὐκ εἰς τοὺς σαυτῆ ἔμοιγε δοκεῖς προδιδόναι,
 οὗς σοὶ ἐξὸν καὶ ἐκθρεῖσαι καὶ ἐκπαιδεῦσαι, οἰχρήσῃ καταλι-
 πῶν,

πῶς, καὶ τὸ σὸν μίρον, ὃ, τι ἂν τύχῃσι, τοῦτο πράξουσιν. 6/9
 τρυφῶνται δὲ ὡς τὸ εἶκος, τοιούτων, εἶς περ ἄωθε γίγνεσθαι
 ἐν ταῖς ὀρφανίαις περὶ τοὺς ὀρφανούς. ἢ γὰρ οὐ χρῆν
 ποιῆσαι παιδας, ἢ ξυνδιαταλαιπωρεῖν καὶ τρέφοντα καὶ
 παιδεύοντα. σὺ δέ μοι δοκῆς τὰ ῥαθυμώτατα αἰρηθεῖσαι.
 χρῆ δὲ, ἅπερ ἂν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀνδρῆσιν ἴλοιτο, ταῦτα
 αἰρηθεῖσαι, φάσκοντα γέ δὴ ἀρετῆς. ἀλλὰ πάντες τοῦ βίου
 ἐπιμελεῖσθαι. ὡς ἔγωγε καὶ ὑπὲρ σοῦ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν
 ὄντων ἐπιτηδεῶν αἰχρύνομαι, μὴ δόξη ἅπαν τὸ πρᾶγμα
 τὸ περὶ σε ἀνανδρία τινὶ τῇ ἡμετέρα πεπράχθαι· καὶ ἢ
 εἴσομαι τῆς δίκης εἰς τὸ δικαστήριον ὡς εἰσηλθὼς, ἐξὸν μὴ
 εἰσελθεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ ἀγὼν τῆς δίκης ὡς ἐγένετο· καὶ τοτε-
 λευταῖον δὴ τουτὶ, ὥσπερ κατάγγελως τῆς πράξεως, κακίῃ
 τινὶ καὶ ἀνανδρίᾳ τῇ ἡμετέρα ἀλαπιφευγέναι ἡμᾶς δοκῆν,
 οἵτινίς σε οὐ διεσώσαμεν, οὐδὲ σὺ σαυτὸν, οἷον τε ὄν καὶ
 δυνατόν, εἴτι καὶ σμικρὸν ἡρώων ὄφελος ἦν. ταῦτ' οὖν, ὃ
 Σώκρατες, ὄρα μὴ, ἅμα τῷ κακῷ, καὶ αἰχρὲ ἢ σοι τε
 καὶ ἡμῖν· ἀλλὰ βουλευέου. μᾶλλον δὲ οὐδὲ βουλευέσθαι ἐτι
 ὄρα, ἀλλὰ βεβουλεῖσθαι. μία δὲ βουλή· τῆς γὰρ ἐπίσης
 νυκτὸς πάντα ταῦτα δεῖ πεπράχθαι. εἰ δὲ πεποιημέν-
 ον, ἀδύνατον, καὶ οὐκέτι οἶν τε. ἀλλὰ παντὶ τρω-
 πῶ, ὃ Σώκρατες, πείθου μοι, καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποίει.

5. ΣΩΚ. Ω φίλε Κρίτων, ἡ προθυμία σου πολλοῦ
 ἀξία, εἰ μετὰ τινος ἑρδύτητος εἴη. ἢ δὲ μὴ, ὅσῳ μείζων,
 τοσοῦτω χαλεπωτέρα. σκοπεῖσθαι οὖν χρῆ ἡμᾶς, εἴτε ταῦ-
 τα πρακτέον, εἴτε μὴ· ὡς ἔγωγε μόνον οἶν. ἀλλὰ καὶ ἀπὸ
 τοιούτων, οἷσιν τῶν ἡμῶν μηδεὶς ἄλλω παιδεῖσθαι ἢ τῷ λόγῳ,
 δεῖ ἂν μοι λογιζομένῳ βέλτερος φαίνηται. τοὺς δὲ λό-
 γους, εἰς ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγον, εἰ δυναμαί οἶν ἐκβαλεῖν,
 ἐπειδὴ μοι ἦδε ἡ τύχη γέγονεν· ἀλλὰ χεῖρόν τι ὅμοιοι φαί-

νοῖαί μοι, καὶ τὰς αὐτὰς πρεσβεύω καὶ τιμῶ, ὥσπερ καὶ πρό-
 τερον. ὢν ἂν μὴ βελτίω ἔχωμεν λέγειν ἐν τῷ παρόντι,
 εὖ ἴδι· ὅτι καὶ μή σοι ξυγχαρήσω, εἴδ' ἂν πλείω τῶν νῦν πα-
 ρόντων ἢ τῶν πολλῶν δύναιμι, ὥσπερ παῖδας, ἡμᾶς μορμο-
 λύτῃται, δεισμὸς καὶ θανάτος ἐπιπέμπουσα, καὶ χρημάτων
 ἀφαιρέσις. ΚΡ. Πῶς οὖν ἂν μετρίωτατα σκοπούμεθα αὐ-
 τά; ΣΩΚ. Ἐἰ πρῶτον μὲν τοῦτον τὸν λόγον ἀναλάβοιμεν,
 ὅν σὺ λέγεις περὶ τῶν δοξῶν, πρότερον καλῶς ἐλέγγο
 ἐκάστοτε, ἢ καὶ, ὅτι ταῖς μὲν δὲ τῶν δοξῶν προσέχων τὸν
 οὖν, ταῖς δὲ καὶ ἢ πρὶν μὲν ἐμὲ δὲν ἀποθνήσκον, καλῶς
 ἐλέγγο, νῦν δὲ κατὰ δὲ ἄρα ἐγίνετο ὅτι ἄλλως ἔνεκα
 λόγου ἐλέγγο, ἢν δὲ παιδιὰ καὶ φλυαρία ὡς ἀληθῶς. ἐπιθυ-
 μῶ δ' ἔγωγε ἐπισκέψασθαι, ὡς Κρίτων, κοινῇ μὲν σὲ, καὶ τι
 μοι ἀλλοιότερον φανῆται, ἐπειδὴ γὰρ ὡς ἐχω, καὶ ὁ αὐ-
 τός· καὶ εἰσόμενοι χαίρειν, ἢ προσόμεθα αὐτῷ. ἐλέγγο
 δὲ πως, ὡς ἐγῶμαι, ἐκάστοτε ὡς ὑπὸ τῶν οἰομένων τι
 λέγειν, ὥσπερ νῦν δὲ ἐγὼ ἔλεγον· ὅτι τῶν δοξῶν, ἅς οἱ
 ἄνθρωποι δοξάζουσι, δύοι τὰς μὲν περὶ πολλοῦ ποιῆσαι,
 τὰς δὲ μή. τοῦτο πρὸς θεῶν, ὡς Κρίτων, οὐ δοκῆ καλῶς
 σοι λέγεσθαι; σὺ γὰρ, ὅσα γὰρ τὰνθρώπινα, ἐκτὸς ἢ τῆ
 μέλλειν ἀποθνήσκον αὔριον, καὶ οὐκ ἂν σε παρακρούοι ἢ
 παρῶσα ξυμφορά. σκόπει δὴ. οὐχ ἰκανῶς δοκῆ σοι
 λέγεσθαι ὅτι οὐ πάσας χρὴ τὰς δόξας τῶν ἀνθρώπων τι-
 μαῖν, ἀλλὰ τὰς μὲν, τὰς δ' οὐ; οὐδὲ πάντων, ἀλλὰ τῶν
 μὲν, τῶν δ' οὐ; τί φῆς; ταῦτα οὐχὶ καλῶς λέγεται;
 ΚΡ. Καλῶς. ΣΩΚ. Οὐκοῦν τὰς μὲν χρῆσθαι τιμαῖν,
 τὰς δὲ πονηρὰς, μή; ΚΡ. Ναί. ΣΩΚ. Χρησθαι δὲ οὐχ
 αἰ τῶν φρονίμων· πονηρὰ δὲ, αἰ τῶν ἀφρόνων; ΚΡ. Πῶς
 δ' οὐ;

ζ'. ΣΩΚ. Φέρε δὴ, πῶς αὖ τὰ τοιαῦτα ἐλέγετο; γυμναζόμενος ἀνὴρ καὶ τοῦτο πράττων, πότερον παντὸς ἀνδρὸς ἐπαίνω καὶ ψόγω καὶ δόξῃ ἢ ἐν προσίχῃ. ἢ ἐνὸς μόνου ἐκείνου, ὅς ἂν τυγχάνοι ἰατρὸς ἢ παιδοτρίβης ὢν; ΚΡ. Ἐνὸς μόνου. ΣΩΚ. Οὐκοῦν φοβεῖσθαι χρὴ τοὺς ψόγους, καὶ ἀσπάζεσθαι τοὺς ἐπαίνους τοὺς τοῦ ἐνὸς ἐκείνου, ἀλλὰ μὴ τοὺς τῶν πολλῶν; ΚΡ. Δηλαδή. ΣΩΚ. Ταύτη ἄρα αἰτῶν πρακτίου καὶ γυμνασίου, καὶ ἰδείου γε καὶ ποτείου, ἢ ἂν τῷ ἐνὶ δοκῇ, τῷ ἐπισατῇ καὶ ἐπαίοντι, μάλλον ἢ ἢ ζύμπασι τοῖς ἄλλοις. ΚΡ. Ἐσι ταῦτα. ΣΩΚ. Εἶεν. ἀπειθήσας δὲ τῷ ἐνὶ, καὶ ἀτιμάσας αὐτῆ τινὲ δόξαν καὶ τὰς ἐπαίνους, τιμήσας δὲ τὰς τῶν πολλῶν καὶ μηδὲν ἐπαίοντων, ἄρα ἔδει κακὸν πάσῃ; ΚΡ. Πῶς γ' οὐ; ΣΩΚ. Τί δ' ἔστι κακὸν ταῦτο, καὶ ποῖ τέιναι, καὶ εἰς τί τῶν τῆ ἀπειθῆντος; ΚΡ. Δηλονότι εἰς τὸ σῶμα. τοῦτο γὰρ διόλλυσι. ΣΩΚ. Καλῶς λέγεις. οὐκοῦν καὶ τἄλλα, ὧ Κρίτων, ἔτως, ἵνα μὴ πάντα διώμεν. καὶ δὴ καὶ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων, καὶ αἰσχρῶν καὶ καλῶν, καὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν, περὶ ὧν νῦν ἡμῖν ἐστὶν ἡ βελή, πότερον τῆ τῶν περὶ τῶν δόξῃ, δεῖ ἡμᾶς ἐπεσθῆ, καὶ φοβεῖσθαι αὐτῶν, ἢ τῆ τῆ ἐνὸς, εἴτις ἐστὶν ἐπαίων. ὅν δὲ καὶ αἰχύνεσθαι καὶ φοβεῖσθαι μάλλον ἢ ζύμπαντας τοὺς ἄλλους. ὧ εἰ μὴ ἀκολουθήσομεν, ἀσφθεροῦμεν ἐκεῖνο καὶ λωβησόμεθα, ὃ τῷ μὲν δικαίῳ βέλτιον ἐγίγνετο, τῷ δὲ ἀδίκῳ ἀπώλυτο; ἢ οὐδὲν ἐστὶ τοῦτο; ΚΡ. Οἶμαι ἔγωγε, ὧ Σώκρατες.

η'. ΣΩΚ. Φέρε δὴ, εἰάν τὸ ἕσθ' τοῦ ὑγιεινοῦ μὲν βέλτιον γίγνομαι, ἕσθ' τῆ νοσήδους δὲ ἀσφθεροῦμεν, διολισσωμεν, περθόμενοι μὴ τῆ τῶν ἐπαίωντων δόξῃ, ἄρα βιωτὸν ἡμῖν ἐστὶ διεφθαρμένου αὐτοῦ; ἐστὶ δὲ πε τοῦτο σωμα, ἢ ἐχί; ΚΡ. Ναί. ΣΩΚ. Ἀρ' ἐν βιωτὸν ἡμῖν ἐστὶ μὴ μοχ-

καὶ χρήματα τελούντες τούτοις τοῖς ἐμὲ ἐνθάδε ἐξάξουσι,
 καὶ χάριτας, καὶ αὐτοὶ ἐξάγοντίς τε καὶ ἐξαγομῶμαι, καὶ
 ἢ τῇ ἀληθείᾳ ἀδικήσομεν, πάντα ταῦτα ποιῶντες. καὶ
 φωνώμεθα ἄδικα αὐτὰ ἐργαζόμενοι, μὴ οὐ δὲ ὑπολογί-
 ζιομεν, οὐτ' ἐὶ δόξαν ἔσται δὲ παραμύθοντα καὶ ἡσυχίαν ἀ-
 γοντας, ἕτε ἄλλο ὅτιν πάσχειν, πρὸ τῆ ἀδικεῖν. ΚΡ. Κα-
 λῶς μὲν μοι δοκεῖς λέγειν, ὦ Σώκρατες· ὅρα δὲ τί δρῶ-
 μῶν. ΣΩΚ. Ἰσοπέμῶν, ὦ ἄγαθε, κοινῇ· καὶ ἢ πῃ ἔχεις
 ἀντιλέγειν ἐμοῦ λέγοντῶν, ἀντίλεγες, καὶ σοι πίσσομαι· εἰ
 δὲ μὴ, παῦσαι ἤδη, ὦ μακάριε, πολλάκις μοι λέγων ἢ αὐ-
 τὸν λόγον, ὡς χρεῖ ἐθέναι, ἀκόντων Ἀθηναίων, ἐμὲ ἀπιέναι.
 ὡς ἐγὼ περὶ πολλοῦ ποιῶμαι πείσαι σε ταῦτα πρᾶτ-
 ταν, ἀλλὰ μὴ ἄκουσῶν. ὅρα δὲ δὴ τῆς σκέψεως
 τῆ ἀρχῆν, ἵαν σοι ἰκανῶς λέγηται, καὶ πρῶτον ἀπο-
 κρίνασθαι τὸ ἐρωτώμενον, ἢ ἂν μάλισσα οἴῃ. ΚΡ. Ἀλλὰ
 περᾶσομαι.

ἰ. ΣΩΚ. Οὐδενὶ τρόπῳ φαμὲν ἐκόντας ἀδικητέον εἶναι ;
 ἢ τινὲ μὲν ἀδικητέον τρόπῳ, τινὲ δὲ οὐ ; ἢ οὐδαμῶς τὸ γε
 ἀδικεῖν οὔτε ἀγαθόν, οὔτε καλόν, ὡς πολλάκις ἡμῖν καὶ ἐν
 τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ ὠμολογήθη, ὅπερ καὶ ἄρτι ἐλέγξομαι ;
 ἢ πᾶσαι ἡμῖν αἰ ἐκεῖνοι πρόθεν ὁμολογίαι ἐν ταῖσδε ταῖς
 ὀλίγαις ἡμέραις ἐκχεχυμένα ἐσὶ· καὶ πάλαι, ὦ Κρίτων,
 ἄρα τηλικοῖδε γέροντες ἄνδρες πρὸς ἀλλήλους ἀσπουδῆ
 ἀγλεγομένοι, ἑλάδομῶν ἡμᾶς αὐτὰς παίδων ἕδεν ἀγφί-
 ροντες ; ἢ πάντες μᾶλλον οὕτως ἔχει, ὡσπερ τότε ἡμῖν
 ἐλέγξομαι, ἕτε φασὶν οἱ πολλοὶ, ἕτε μὴ ; καὶ ἕτε δὲ ἡμᾶς
 εἴτι τῶνδε χαλεπώτερα πάσχειν, ἕτε καὶ πρᾶότερα, ὅμως
 τότε ἀδικεῖν τῷ ἀδικοῦντι καὶ κακόν καὶ αἰσχρὸν τυγχάνειν.
 ἂν παντὶ τρόπῳ φαμῖν, ἢ οὐ ; ΚΡ. Φαμῖν. ΣΩΚ. Οὐ-
 δαμῶς ἄρα δὲ ἀδικεῖν. ΚΡ. Οὐ δῆτα. ΣΩΚ.

Οὐδὲ

Οὐδὲ ἀδικούμενον ἄρα ἀνταδικεῖν, ὡς οἱ πολλοὶ οἴονται·
 ἐπιδή γὰρ ἰδραμῶς δεῖ ἀδικεῖν. ΚΡ. Οὐ φαίνεται. ΣΩΚ. Τί δαί δὴ ;
 κακουργεῖν δεῖ, ᾧ Κρίτων, ἢ οὐ ; ΚΡ. Οὐ δεῖ δὴ που, ᾧ Σώκρατες. ΣΩΚ. Τί δέ ; ἀντικα-
 κουργεῖν κακῶς πάχοντα, ὡς οἱ πολλοὶ φασί, δίκαιον,
 ἢ οὐ δίκαιον ; ΚΡ. Οὐδαμῶς. ΣΩΚ. Τὸ γὰρ που κακῶς
 ποιεῖν ἀνθρώπους, τοῦ ἀδικεῖν οὐδὲν ἄφθερι. ΚΡ. Ἀληθῆ
 λέγεις. ΣΩΚ. Οὔτε ἄρα ἀνταδικεῖν δεῖ, οὔτε κακῶς
 ποιεῖν οὐδένα ἀνθρώπων, οὐδ' ἂν ὅτι οὖν πάχη τῶν αὐ-
 τῶν. καὶ ἔρα, ᾧ Κρίτων, ταῦτα ὁμολογῶν, ὅπως μὴ
 παρὰ δόξαν ὁμολογήῃς. οἶδα γὰρ ὅτι ὀλίγοις τισὶ ταῦ-
 τα καὶ δοκεῖ καὶ δέξει. οἷς δ' ἔτι δέδοκται, καὶ οἷς μὴ, τέ-
 τοις οὐκ ἔστι κοινὴ βουλή, ἀλλ' ἀνάγκη τούτους ἀλλήλων
 καταφρονεῖν, ὁρῶντας ἀλλήλων τὰ βουλευόμενα. σκόπει
 οὖν δὲ καὶ σὺ εὖ μάλα, πότερον κοινῶν καὶ συνδοκῆ
 σοὶ, καὶ ἀρχώμεθα ἐντεῦθεν βουλευόμενοι, ὡς οὐδέποτε
 ὁρθῶς ἔχοντες οὔτε τοῦ ἀδικεῖν, οὔτε τοῦ ἀνταδικεῖν,
 οὔτε κακῶς πάχοντα ἀμυνεσθαι, ἀντιδρῶντα κακῶς·
 ἢ ἀφίστασθαι καὶ ἐκοινωνεῖς τῆς ἀρχῆς. ἐμοὶ μὲν γὰρ καὶ
 πάλαι οὕτω, καὶ νῦν ἔτι δοκεῖ σοὶ δὲ εἴ πῃ ἄλλη δέδοκ-
 ται, λέγε καὶ δίδασθε. εἰ δὲ ἐμμενεῖς τοῖς πρόσθεν, τὸ
 μετὰ τοῦτο ἄκουε. ΚΡ. Ἀλλ' ἐμμενω τε καὶ ξυδο-
 κεῖ μοι. ἀλλὰ λέγε. ΣΩΚ. Λέγω δὴ αὐτὸ τὸ με-
 τὰ τοῦτο, μᾶλλον δὲ ἐρωτῶ, πότερον ἂν ἂν τις ὁμο-
 λογήσῃ τῷ, δίκαια ὄντα, ποιητέον, ἢ ἑξακατητέον. ΚΡ.
 Ποιητέον.

ια'. ΣΩΚ. Ἐκ τῶν δὴ ἄφρει. ἀπίοντες ἐνθενδε ἡμεῖς
 μὴ πείσαντες τῷ πόλιν, πότερον κακῶς τινὰς ποιοῦμεν,
 καὶ ταῦτα, οὐς ἡκιστα δεῖ, ἢ οὐ ; καὶ ἐμμενομεν οἷς ὁμο-
 λογήσαμεν, δίκαιοις οὖσιν, ἢ ἔ ; ΚΡ. Οὐκ ἔχω, ᾧ Σώ-
 κρατες,

κρατες, ἀποκρίνασθι πρὸς ὃ ἐρωτᾶς. εἰ δ' ἐννοῶ ΣΩΚ.
 Ἀλλ' ὥδε σκόπει. εἰ μέλλουσιν ἡμῖν ἰδέσθαι ἢτε ἀπο-
 διδράσκειν, εἰδ' ὅπως δεῖ ὀνομάσαι τοῦτο, ἐλθόντες
 οἱ νόμοι καὶ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως, ὅπισθάντες ἔρριπτο,
 Εἰπέ μοι, ὦ Σώκρατες· τί ἐν νῶ ἔχεις ποιεῖν; ἄλλο τι ἢ
 τῆτω τῶ ἔργῳ, ὃ ὀπιχειρεῖς, ἀγνοῆ τῆς τε νόμου ἡμᾶς
 ἀπολίσσαι, καὶ ξύμπασαν τὴν πόλιν, τὸ σὸν μερῶ; ἢ
 δοκῆ σοι οἷόν τε ἐτι ἐκένω τὴν πόλιν εἶναι, καὶ μὴ
 εὐνατετράφθαι, ἐν ἣ ἂν αἱ ἡρόμεναι δίκαι μὴδὲν ἰχώσισιν,
 ἀλλ' ὑπὸ ἰδιωτῶν ἀκυροῖ τε γίνωνται καὶ ἀσφθέ-
 ρωνται; Τί ἐροῦμεν, ὦ Κρότων, πρὸς ταῦτα καὶ ἄλλα
 τοιαῦτα; πολλὰ γὰρ ἂν τις ἔχοι, ἄλλως τε καὶ ρήτωρ,
 εἰπεῖν ὑπὲρ τούτου ἢ νόμου ἀπεκλυμένη, ὃς τὰς δίκας τὰς
 δικασθείσας προσαττε κυρίας εἶναι. ἢ ἐροῦμεν πρὸς
 αὐτῆς, ὅτι ἡδίκει γὰρ ἡμᾶς ἡ πόλις; καὶ ἐκ ὀρθῶς τὴν
 δίκην ἐκρίνε; ταῦτα, ἢ τί ἐροῦμεν; ΚΡ. Ταῦτα νῆ Δία,
 ὦ Σώκρατες.

ιβ'. ΣΩΚ. Τί ἐν ἂν εἴπωσιν οἱ νόμοι; Ω Σώκρατες,
 ἢ καὶ ταῦτα ὡμολόγητο ἡμῖν τε καὶ σοι, ἢ ἐμμένειν ταῖς
 δίκαις, αἷς ἂν ἡ πόλις δικάζοι; Εἰ ἐν αὐτῶν θαυμα-
 ζοίμεν λεγόντων, ἴσως ἂν εἴποιεν, Ὅτι, ὦ Σώκρατες, μὴ
 θαύμαζε τὰ λεγόμενα, ἀλλ' ἀποκρίνου. ἐπειδὴ καὶ
 εἰώθασ χρεῖσθαι τῶ ἐρωτᾶν τε καὶ ἀποκρίνεσθι. φέρε γὰρ,
 τί ἐγκαλῶν ἡμῖν καὶ τῇ πόλει, ὀπιχειρεῖς ἡμᾶς ἀπολ-
 λύναι; οὐ πρῶτον μὲν σε ἐγεννήσαμεν ἡμεῖς; καὶ δεῖ
 ἡμῶν ἔλαβε τὴν μητέρα σου ὁ πατήρ, καὶ ἐφύτευσέ σε;
 φράσον, ἐν, τέτοις ἡμῶν τοῖς νόμοις τοῖς περὶ τῆς γάμου
 μίμνη τί, ὡς εἰ καλῶς ἔχουσιν; Οὐ μίμνησμαι, φαίλω ἂν.
 Ἀλλὰ τοῖς περὶ τὴν ἡχομένην τροφῆν τε καὶ παιδείαν,
 ἐν ἣ καὶ σὺ ἰπαιδεύθης; ἢ οὐ καλῶς προσέταττον ἡμῶν

οἱ ὅτι τῶν τεταγμένοι νόμοι, παρεγγέλλοντες τῷ πατρὶ τῷ σὺ σε ἐν μουσικῇ καὶ γυμνασικῇ παιδεύειν; Καλῶς, φαίην ἂν. Εἶεν. ἐπειδὴ δὲ ἐγγύς τε καὶ ἐξετράφης καὶ ἐπαιδευθῆς, ἔχοις ἂν εἶπαι πρῶτον μὲν ὡς ἐχὶ ἡμέτερος ἦδα καὶ ἔκγονος καὶ δὲ αὐτοῦ, αὐτός τε καὶ οἱ σοὶ πρόγονοι; καὶ εἰ τῆ- το ἔτως ἔχει, ἄρ' ἐξίσσε οἶε εἶναι σοὶ τὸ δίκαιον καὶ ἡμῖν, καὶ ἄττ' ἂν ἡμεῖς σε ὑπαιχεῖρῶμεν ποιεῖν, ταῦτα καὶ σὺ αὐτοποιεῖν οἶε δίκαιον εἶναι; ἢ πρὸς μὲν ἄρα σοὶ τὸ πατέρα ἐκ ἐξίσσε ἦν τὸ δίκαιον, καὶ πρὸς δεσποτίῳ, εἰ σοὶ ὡν ἐτύγχανεθ, ὥστε ἄπερ πάχεις, ταῦτα καὶ ἀντεποιεῖν. ἔτε κακῶς ἀκω- οῦτα ἀντιλέγειν, ἔτε τυπτόμενον ἀντιτύπτειν, ἔτε ἄλλα τοιαῦτα πολλά· πρὸς δὲ τῷ πατρίδα ἄρα καὶ τὰς νόμους ἐξίσσε σοὶ, ὥστε εἰάν σε ὑπαιχεῖρῶμεν ἡμεῖς δεσποῦναι, δίκαιον ἠγόμενοι εἶναι, καὶ σὺ δὲ ἡμᾶς τὰς νόμους καὶ τῷ πατρίδα καθ' ἑσόν δύνασαι ὑπαιχεῖρῶσαι ἀταπολλύου; καὶ φή- σης, ταῦτα ποιῶν, δίκαια πράττειν, ὁ τῆ ἀληθείας τὸ ἀρε- τῆς ὑπαιμελέμενος; ἢ ἔτως εἰ σοφός, ὥστε λείπειθ σε ὅτι μητρός τε καὶ πατρός καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τι- μιωτέρον ἐστὶ πατρίδα, καὶ σεμιότερον καὶ ἀγιώτερον, καὶ ἐν μεί- ζονι μοίρα καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρὰ ἀνθρώποις τοῖς ἐν ἔχουσι καὶ σέβειθ δεῖ καὶ μᾶλλον ὑπαικεῖν καὶ θωπεύειν πατρίδα χαλεπαίνεσθαι, ἢ πατέρα· καὶ ἢ πείθειν, ἢ ποιεῖν ἂν ἂν κε- λεύοι· καὶ πάχων εἰάν τι πρὸς ἀτῆ παθεῖν, ἡσυχίαν ἄγου- τα, εἰάν τε τύπειθ, εἰάν τε δεῖθ, εἰάν τε εἰς πόλεμον ἄγη- τρωθησόμενον ἢ δεσποδανέμενον, ποιητέα ταῦτα, καὶ τὸ δί- καιον ἔτως ἔχει· καὶ ἐχ ὑπαικεῖν, ὑδὲ ἀναχωρητέον, ὑδὲ λειπτέον τῷ τάξιν· ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν δικαστηρίῳ καὶ πανταχῶς ποιητέον ἂν ἂν κελεύοι ἢ πόλις τε καὶ ἢ πατρίδα· ἢ πείθειν αὐτίῳ ἢ τὸ δίκαιον πέφυκε· βιάζεσθαι δὲ ἐχ ὄσιον οὔτε μητέρα, οὔτε πατέρα, πολὺ δὲ τούτων ἐστὶ ἦττον

ἤττον τιῶν πατρίδα; τί φήσομεν πρὸς ταῦτα, ὦ Κρίτων; ἀληθῆ λέγειν τοὺς νόμους, ἢ οὐ; ΚΡ. Εμοίγε δοκεῖ.

ιγ'. ΣΩΚ. Σκόπει τοίνυν, ὦ Σώκρατες, (φαῖεν ἂν ἴσως οἱ νόμοι) εἰ ἡμεῖς ταῦτα ἀληθῆ λέγομεν, ὅτι ἔδικαια ἡμᾶς ὑπηρεεῖς δοῦν, ἃ ὑπηρεεῖς. ἡμεῖς γὰρ σε γεννήσαντες, ἐκθρέψαντες, παιδεύσαντες, μετὰδόουτες ἀπάντων, ὧν οἰοί τε ἡμῶν, καλῶν, σοί τε καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσι πολίταις, ὅμως προαγορεύομεν, ἡμεῖς ἔξυσίαν πεποιθημένοι Ἀθηναίων τῷ βυλομύθῳ, ἐπαδάν δοκιμάσῃ καὶ ἴδη τὰ ἐν τῇ πόλει πράγματα, καὶ ἡμᾶς τὰς νόμους, ὧν ἂν μὴ ἀρέσκωμεν ἡμεῖς, ἐξῆναι λαβόντα τὰ αὐτῶν, ἀπεινάει ὅπῃ ἂν βέληται. καὶ εἰς ἡμῶν τῶν νόμων ἐμποδῶν ἔστιν εἰς ἀπαγορεύειν, εἴαν τέ τις βέλη) ὑμῶν εἰς ὑποκίαν ἵεναι, (εἰ μὴ ἀρέσκοιμεν ἡμεῖς τε καὶ ἡ πόλις) εἴαν τε μετοικεῖν ἄλλοσέ πη ἐλθῶν, ἵεναι ἐκεῖσε, ὅπῃ ἂν βέληται, ἔχων τὰ αὐτῶν. ὅς δ' ἂν ὑμῶν παραμείνη, ὀρῶν *ἴσως* ὅν τρόπον ἡμεῖς τάς τε δίκας δικάζομεν, καὶ τὰλλα τιῶν πόλιν διοικοῦμεν, ἤδη φημὲν τοῦτον ὁμολογηκέναι ἔργῳ ἡμῖν, ἃ ἂν ἡμεῖς κελεύωμεν, ποιῆσαι ταῦτα. καὶ τὸν μὴ πεθόμενον, τριχῆ φημὲν ἀδικεῖν. ὅτι τε γενήταις οὐσιν ἡμῖν ἐπέθεται, καὶ ὅτι τροφεῦσι. καὶ ὅτι ὁμολογήσας ἡμῖν ἐπέθεσθαι, οὔτε κείθεται, οὔτε πέθει ἡμᾶς, εἰ μὴ καλῶς τι ποιῶμεν. προτιθέντων ἡμῶν, καὶ οὐκ ἀγρίως ὑπταττόντων ποιῶν ἃ ἂν κελεύωμεν, ἀλλὰ ἐφιέντων δυοῖν θάτερα, ἢ κείθαι ἡμᾶς, ἢ ποιῶν. τούτων εἰς-τερα ³ ποιῶν.

ιδ'. Ταύταις δὴ φημὲν καὶ σε, ὦ Σώκρατες, ταῖς αἰτίαις ἐπέθεσθαι, ἕπερ ποιήσεις ἃ ὑπνοῖς. καὶ ἐχ' ἤκιγα Ἀθηναίων σε ἀλλ' ἐν τοῖς μάλιγα. * Εἰ ἔν ἐγὼ εἶποιμι, Δὲ τί δὴ, ἴσως ἂν με δικάως καθάπτοιτο, λέγοντες, ὅτι ἐν τοῖς

* μάλιγα

μάλιCα Αθηναίων ἐγὼ αὐτοῖC ὠμολογηκῶC τυγχάνω ταύ-
 + τῶν τῶν ὁμολογίαν. φαῖεν γ' αὖν. Οτι, ὦ ΣώκρῃτεC, με-
 γάλα ἡμῶν τέτων τεκμήρηC ἐCίν, ὅτι σοι καὶ ἡμῶC ἠρέCκο-
 μιν καὶ ἡ πόλιC. εἰ γ' αὖν ποτε τῶν ἄλλων Αθηναίων ἀπάν-
 των ΔιCφερόντωC ἐν αὐτῇ ἐπεθῆμειC, εἰ μὴ σοι ΔιCφερόν-
 τωC ἠρέCκει. καὶ ἔτ' ἐπὶ θεωρίαν πῶποτε ἐκ τῆC πόλεωC ἐξῆλ-
 θηC, ὅτι μὴ ἀπαξ εἰC Ἰδμῶν, εὔτε ἄλλοCτε σὸδαμάCεC, εἰ
 μὴ ποι CρατευCόμενῳ· ἔτε ἄλλην ἐποίηCω ἀποδομημίαν πῶ-
 ποτε, ὡCπερ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι· εἰ δ' ἐπιθυμία Cε ἄλληCC πό-
 λειωC εἰ δ' ἄλλων νόμων ἔλαβεν εἰδέναι· ἀλλὰ ἡμῶC σοι ἐκα-
 νοὶ ἡμειν, καὶ ἡ ἡμετέρηC πόλιC· οὕτω Cφόδρα ἡμῶC ἠροῦ,
 καὶ ὁμολόγηCιC καὶ ἡμῶC πολιτεύεCεCαι. τὰ τε ἄλλα καὶ
 πῶδαC ἐν αὐτῇ ἐποίηCω, ὡC ἀρεCκῶCηC σοι τῆC πόλεωC· ἔτε
 τοῖνυν ἐν αὐτῇ τῇ δίκῃ ἐξῆν σοι φυγῆC τμήCιCαCθ, εἰ ἐβέ-
 λη, καὶ ὅπερ νῦν ἀκῶCηC τῆC πόλεωC ἐπιχειρεῖC, τότε ἐκῶCηC
 ποιῆCαι. Cὺ δὲ τότε μὲν ἐκαλλωπίCου, ὡC ἐκ ἀγανακτῶν
 οἱ δέοι τεθνάναι Cε· ἀλλ' ἠρῶ, ὡC ἔφραδα, πρὸC τῆC φυγῆC Cά-
 νηC. νῦν δὲ ἔτ' ἐκίνηC τῶC λόγωC αἰσχύνῃ, ἔτε ἡμῶν τῶν
 νόμων ἐντρέπει, ἐπιχειρῶν ΔιCφθεῖραι· πράττειC τε ἄπερ αὖν
 δῦλοC ὁ φαυλότατοC πράξειεν, ἀποδιδράCκειν ἐπιχειρῶν πα-
 ρὰ τὰC CυνθῆκαC τε καὶ τὰC ὁμολογίαC, καθ' ἃC ἡμῶν ἔCυνῆθε
 πολιεύCεCαCθ. πρῶτου ἔν ἡμῶν τῆCτο αὐτό ἀπόκριναι, εἰ ἀλη-
 θῆ λέγομεν, φάCκοντέC Cε ὠμολογηκέναι, πολιτεύεCεCαι καθ'
 ἡμῶC, ἔργω, ἀλλ' εἰ λόγῳ· ἢ ἐκ ἀληθῆC. τί φῶμεν πρὸC ταῦ-
 τα, ὦ Κρίτων; ἄλλο τι ἢ ὁμολογῶμεν; ΚΡ. Ανάγκη, ὦ
 ΣώκρῃτεC. ΣΩΚ. Ἄλλο τι ἔν, φαῖεν, ἢ CυνθῆκαC τὰC πρὸC
 ἡμῶC αὐτέC καὶ ὁμολογίαC, παραβαίνειC· ἐχ' ὑπ' ἀναγκῆC ὁμο-
 λογιCαC, εἰδὲ ἀπαληθεῖC, εἰδὲ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἀναγκαCθῆC βε-
 λείCαCθ ἀλλ' ἐν ἔτεCιν ἐβδολογῶμεν, ἐν οἷC ἦν σοι ἀπίCτίαC,
 εἰ μὴ ἠρέCκομεν ἡμῶC, μηδὲ δίκαιαι ἐφαίνουλό σοι αἱ ὁμολο-
 γίαι

γίαι ἔναι; σὺ τε ἔτε Λακεδαιμόνα προηρᾷ, ἔτε Κρήτην, ἃς δὴ ἐκάστοτε φῆς εὐνομεῖσθαι, ἔτε ἄλλην ὑδεμίαν τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, ἔτε τῶν βαρβάρων· ἀλλ' ἐλάττω ἐξ αὐτῆς ἀπεδήμησας ἢ οἱ χωλοὶ τε καὶ τυφλοὶ καὶ οἱ ἄλλοι ἀνάπηροι. οὕτω σοὶ Διαφερόντως τῶν ἄλλων Ἀθιωαίων ἤρσκεν ἡ πόλις τε καὶ ἡμεῖς, οἱ νόμοι δηλονότι· τίνοι γὰρ αὖ πόλις ἀρέσχοι ἄνευ νόμων; νῦν δὲ δὴ οὐκ ἐμμελεις τοῖς ὁμολογημένοις· ἐμμελεῖς δὲ, εἰὰν ἡμῖν γε κείνη, ὧ Σώκρατες· καὶ οὐ καταγέλασός γε ἔσθαι, ~~καὶ~~ τῆς πόλεως ἐξελεσθῶν.

ἐέ. Σκόπει γ' δὴ, ταῦτα παραβάς, καὶ ἐξαμαρτῶν τι τέτων, τί ἀγαθὸν ἐργάσῃ σαυτὸν, ἢ τὰς ἑπιτήδειας τὰς σαυτῷ. ὅτι μὲν γ' κινδυνεύσεις γὰρ σε οἱ ἑπιτήδαιοι καὶ αὐτοὶ φεύγειν καὶ γερηθῆναι τῇ πόλει, ἢ τίμω οὐσίαν ἀπολέσαι, σχεδὸν τι δῆλον. αὐτὸς δὲ πρῶτον μὲν εἰὰν εἰς τῶν ἐγγυτάτῃα τινὰ πόλεωσ' ἔλθῃς, ἢ Θήβαζε, ἢ Μεγάραδε, (εὐνομεῦνται γ' ἀμφοτέρω) πολέμιος ἦξεις, ὧ Σώκρατες, τῇ τέτων πολιτεῖα. καὶ ὅσοιπερ κηδοῦναι τῶν αὐτῶν πόλεων ὑποβλέψον) σε, Διαφθορέα ἠγόμενοι τῶν νόμων· καὶ βεβαιώσης τοῖς δικασταῖς τὴν δόξαν, ὥστε δοκεῖν ὀρθῶς τὴν δίκην δικάσαι. ὅστις γὰρ νόμων Διαφθορεὺς ἐστὶ, σφόδρα πᾶσι δόξαιεν αὖ νέων γε καὶ ἀνοήτων ἀνθρώπων Διαφθορεὺς εἶναι. πότιρον ἔν φεύξῃ τὰς τε εὐνομουμένης πόλις καὶ τῶν ἀνδρῶν τοὺς κοσμιωτάτους; καὶ τοῦτο ποιοῦντι ἄρα ἄξιον ἐστὶ σοὶ ζῆν; ἢ πλησίασης τέτοις, καὶ ἀνακουστήσεις Διαλεγόμενος τινὰς λόγους, ὧ Σώκρατες, ἢ ἕσπερ ἐνθάδε, ὡς ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ δικαιοσύνη πλείους ἄξιον τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὰ νόμιμα καὶ οἱ νόμοι; καὶ οὐκ οἶε ἀχρημον φανῆσθαι τὸ τῷ Σωκράτες πράγμα; οἶεδαί γε χρεῖ. ἀλλ' ἐκ μὲν τούτων τῶν πόλεων ἀπαρῆς, ἦξεις δὲ εἰς Θετταλίαν παρὰ τοὺς ζῆνας τῷ Κρίτων. ἐκῆ γ' δὴ πλεί-

ἡ ἀταξία καὶ ἀκολασία· καὶ ἴσως ἂν ἠδῶς σου ἀκούοιεν
 ὡς γελοῖος ἐκ τῆς δεσποτικῆς ἀπειδιδραστικῆς, σκεύω τινα
 περὶ δέμεν, ἢ διφθῆραν λαβῶν, ἢ ἄλλα οἷα δὴ εἰώθασιν
 ἐντυχεύεσθαι οἱ δεσποδιδράσκοντες, καὶ τὸ γῆμα τὸ σαυτοῦ
 μεταλλάξαι. ὅτι δὲ γέρον ἀγῆρ, μικροῦ χρόνου τῷ
 βίῳ λοιποῦ ὄντ, ὡς τὸ αἰὼς, ἐτόλμησας οὕτω γλίχρως
 ἐπιθυμῶν ζῆν, νόμους τοὺς μεγίστους παραβάς, οὐδέ τις ὅς
 ἐρεῖ; ἴσως, ἂν μή τινα λυπῆς. εἰ δὲ μὴ, ἀκούσῃ, ὧ
 Σώκρατες, πολλὰ καὶ ἀνάξια σαυτοῦ. ὑπερχόμεν, δὴ
 πάντας ἀνθρώπους βιώσῃ, καὶ δουλεύων. τί ποιῶν; ἢ εὐ-
 χουμέν, ἐν Θετταλίᾳ; ὡς περὶ ἐπὶ δαίτηνον, δεσποδεδημηκῶς
 εἰς Θετταλίαν. λόγοι δὲ ἐκῆνοι. οἱ περὶ δικαιοσύνης καὶ τῆς
 ἄλλης ἀρετῆς πῶς ἡμῖν ἴσονται; ἀλλὰ δὴ τῶν παιδῶν ἕνεκα
 βούλει ζῆν, ἵνα αὐτοὺς ἐκτρέψῃς καὶ παιδεύσῃς. τί δὲ;
 εἰς Θετταλίαν αὐτοὺς ἀγαγὼν τρέψῃς τε καὶ παιδεύσεις,
 ξένους ποιήσας, ἵνα καὶ τοῦτ' σου δεσπλαύσωσιν; ἢ τοῦτο
 μὲν οὐ· αὐτοῦ δὲ τρεφόμενοι, σοῦ ζῶντ, βέλτιον τρέ-
 ψονται καὶ παιδεύονται, μὴ ξυνόντ σοῦ αὐτοῖς; οἱ
 γὰρ ἐπιτηδέοι οἱ σοὶ ἐπιμελήσονται αὐτῶν; πότερον εἰάν
 μὲν εἰς Θετταλίαν δεσποδημήσῃς, ἐπιμελήσονται· εἰάν
 δὲ εἰς ἄδου δεσποδημήσῃς, οὐχὶ ἐπιμελήσονται; ἢ πέρ γε
 τι ὄφελ, αὐτῶν ἐστὶ, τῶν σοὶ φασκόντων ἐπιτηδέων εἶναι,
 οἶεδαί γε χρή.

15'. Ἀλλ', ὧ Σώκρατες, κείθόμεν ἡμῖν τοῖς σοῖς
 τρεφῆσιν, μήτε παιδας περὶ πλέον ποιού, μήτε τὸ
 ζῆν, μήτε ἄλλα μηδὲν, πρὸ τῆς δικαίου· ἵνα εἰς ἄδου ἐλ-
 θῶν, ἔχῃς ταῦτα πάντα δεσπολογήσασθαι τοῖς ἐκῆ ἀρχουσί.
 ἔτε γὰρ ἐνθάδε σοὶ φαίνεται ταῦτα πράττοντι ἄμεινον εἶ-
 ναι, ἐδὲ δικαιοτέρων, ἐδὲ ὀσιώτερον, ἐδὲ ἄλλω τῶν σῶν ἐ-
 δινί· οὔτε ἐκῆσε ἀφικομένω ἄμεινον ἔσαι. ἀλλὰ νῦν μὲν
 ἠδικημέν

ἠδικημένῳ ἄπασ, (ἐὰν ἀπίης) οὐχ ὑφ' ἡμῶν τῶν νόμων, ἀλλ' ὑπ' ἀνθρώπων· ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς, οὕτως αἰχρῶς ἀνταδικήσας τε καὶ ἀντικακουρηγήσας, τὰς σαυτοῦ ὁμολογίας τε καὶ ξυνηθείας τὰς πρὸς ἡμᾶς παραβάς, καὶ κακὰ ἐργασάμενῳ τούτους, ἕς ἤκιστα ἴδῃ, σαυτὸν τε καὶ φίλους καὶ πατρίδα καὶ ἡμᾶς. ἡμῖς τὲ σοι χαλεπανοῦμεν ζῶντι, καὶ ἰκῆ οἱ ἡμέτεροί ἀδελφοί, οἱ ἐν ἄδου νόμοι, ἐκ εὐμενῶς σε ὑποδίζονται· εἰδότες ὅτι καὶ ἡμᾶς ἐπεχάρησας ὑπολέσσαι, τὸ σὸν μέρῳ. ἀλλὰ μὴ σε πείσῃ Κρίτων ποιεῖν ἄλγος, μᾶλλον ἢ ἡμῖς.

ιζ'. Ταῦτα, ὧ φίλε ἑταῖρε Κρίτων, εὖ ἴδι· ὅτι ἐγὼ δοκῶ ἀκούειν, ὥσπερ οἱ κορυβαντιῶντες τῶν αὐλῶν δοκοῦσιν ἀκείνῃ. καὶ ἐν ἑμοὶ αὐτῇ ἡ ἡχὴ τέτων τῶν λόγων βομβᾷ, καὶ ποιεῖ μὴ δύνασθαι τῶν ἄλλων ἀκούειν. ἀλλὰ ἴδι, ὅσα γὰρ τὰ οὖν ἑμοὶ δοκοῦντα, ἐὰν τι λέγῃς παρὰ ταῦτα, μάττω ἰρῆς. ὅμως μίντοι εἴ τι οἶα πλέον ποιήσῃν, λέγε. ΚΡ. ΑΛΛ', ὧ Σώκρατες, οὐκ ἔχω λέγειν. ΣΩΚ. Ἐσὶ τοίνυν, ὧ Κρίτων, καὶ πράττωμεν ταύτη, ἐπειδὴ ταύτη ὁ Θεὸς ὑφηγᾷται.

Ἡ ΤΟΤ ΣΩΚΡΑΤΟΤΣ ΒΙΟΤ

ΤΕΛΕΥΤΗ.

ΕΚ ΤΟΤ ΦΑΙΔΩΝΟΣ.

* * * ὑμῖς μὲν ἄν, ἔφη, ὦ Σιμμία τε καὶ Κίβρις καὶ οἱ ἄλλοι, ἀσπύδις ἐν τινι χρόνῳ ἕκαστοι πορεύσεσθε. ἐμὲ δὲ νῦν ἤδη καλεῖ (φαίη ἂν ἀνὴρ τραγικός) ἡ εἰμαρμένη, καὶ σχεδὸν τι μοι ὄρα τραπέδαι πρὸς τὸ λουτρόν. δοκῆ γὰρ ἤδη βέλτιον εἶναι λουσαμένον πιεῖν τὸ φάρμακον, καὶ μὴ πράγματα ταῖς γυναῖξιν παρέχειν νεκρὸν λούαν.

ξδ'. Ταῦτα δὲ εἰπόντ' αὐτ', ὁ Κρίτων, Εἶεν, ἔφη, ὦ Σώκρατες. τί δὲ τούτοις ἢ ἐμοὶ ἐπιτέλλῃ, ἢ περὶ τῶν παιδῶν, ἢ περὶ ἄλλου του, ἴδ', τι ἂν σοι ποιούστας ἡμεῖς, ἐν χάριτι μάλιγα ποιοῖμεν; Ἀπερ εἰς λέγω, ἔφη, ὦ Κρίτων· οὐδὲν καινότερον· ὅτι ὑμῶν αὐτῶν ἐπιμελούμενοι ὑμῖς, καὶ ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς καὶ ὑμῖν αὐτοῖς ἐν χάριτι ποιήσετε ἅτ' ἂν ποιήτε, καὶ μὴ νῦν ὁμολογήσετε. εἰάν δὲ ὑμῶν μὲν αὐτῶν ἀμελήτε, καὶ μὴ θύλητε, ὡσπερ κατ' ἴχνη, κατὰ τὰ νῦν τε εἰρημνία καὶ τὰ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ, ζῆν, εἰδὲ εἰάν πολλὰ ὁμολογήσετε ἐν τῷ παρόντι καὶ σφόδρα, οὐδὲν πλέον ποιήσετε. 675 Ταῦτα μὲν τοίνυν προϋμνησόμεθα, ἔφη, οὕτω ποιῆν. Ὅσαπτομῶν δὲ τίνα σὲ τρόπον; Ὅπως ἄν, ἔφη, βούλησθε· εἰάν περ γε λάβητέ με, καὶ μὴ ἐκφυγῶ ὑμᾶς. Γελάσας δὲ ἅμα ἡσυχῆ, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἀποβλέψας, εἶπεν, Οὐ πείθω, ἔφη, ὦ ἄνδρες, Κρίτωνα, ὡς ἐγὼ εἰμι οὐτ' ὁ Σώκρατης, ὁ νυνὶ ἀγλαεγόμενος, καὶ ἀγλαάτων ἕκασαζτων λεγομένων· ἀλλ' οἶεταί με ἐκείνον εἶναι, ὃν ὄψεται ὀλίγον ὕστερον

ὑπερῶν νεκρὸν, καὶ ἐρωτᾷ πῶς δεῖ με θάπτειν. ὅτι δὲ ἐγὼ πάλαι πολὺν λόγον πεποιθήμην, ὡς ἐπειδὴν πῶς τὸ φάρμακον, οὐκέτι ὑμῖν παραμένῳ, ἀλλ' οἰχήσομαι ἀπίων εἰς μακάρων δὴ τινὰς εὐδαιμονίας, ταῦτά μοι δοκῶ αὐτῷ ἄλλως λέγειν, παραμυθούμενός ἄμα μὲν ὑμᾶς, ἄμα δ' ἑμαυτόν. ἔγγυθ' ἔειπεν οὖν ἡμεῖς πρὸς Κρίτωναν, ἔφη, τὴν ἐναντίαν ἐγγύω, ἢ ἢν ἔτος πρὸς τοὺς δικαστὰς ἠγγυᾶτο. οὗτος μὲν γὰρ ἢ μὴν παραμυθεῖν ὑμῶς δεῖ, ἢ μὴν μὴ παραμενεῖν ἐγγυήσασθε, ἐπειδὴν ἴσοθ' ἀνάγκη, ἀλλὰ οἰχήσεσθαι ἀπίοντα· ἵνα Κρίτων ἄρῃον εἴρη, καὶ μὴ, ὄρων μου τὸ σῶμα ἢ καίόμενον ἢ κατορυπτόμενον, ἀγανακτῆ ὑπὲρ ἡμῶν, ὡς δ' ἀνάγκη ἄττα πάχοντος. μηδὲ λέγει ἐν τῇ ταφῇ, ὡς ἢ προτίθεται Σωκράτη, ἢ ἐκφέρει, ἢ κατορύττει. εὖ γὰρ ἴδι, ἢ δ' ὅς, ὡς ἄρισε Κρίτων, τὸ μὴ καλῶς λέγειν, οὐ μόνον εἰς αὐτὸ τοῦτο πλημμελῆς, ἀλλὰ καὶ κακόν τι ἐμποιεῖ ταῖς ψυχαῖς. ἀλλὰ θάρρειν τε χρὴ, καὶ φάναι τοῦμὸν σῶμα θάπτειν, καὶ θάπτειν οὕτως, ὡπως ἂν σοι φίλον ἦ, καὶ μάλιγα ἠγῆ νόμιμον εἶναι.

Ξε'. Ταῦτ' εἰπὼν, ἐκείνῳ μὲν ἀνίστατο εἰς οἰκημά τι ὡς λουσόμενος, καὶ ὁ Κρίτων εἶπετο αὐτῷ· ἡμᾶς δ' ἐκέλευε πειθεσθῆναι. πειθεστέμενον οὖν, πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἀγλαγόμενοι πρὸς τῶν εἰρημέων, καὶ ἀνασκοποῦντες· τότε δ' αὖ πρὸς τὴν συμφορᾶς διεξίοντες, ὅση ἡμῖν γεγυῖα ἔη, ἀτεχνῶς ἠγέμενοι, ὡς πατρὸς γερθεῖντες, διάξειν ὀρφανοὶ τὴν ἐπιταβίον. ἐπειδὴ δὲ ἰλέσατο, καὶ ἠνέχθη παρ' αὐτὸν τὰ παιδία· (δύο γὰρ αὐτῷ υἱῶν σμικροὶ ἦσαν, ἓς δὲ μέγας) καὶ αἱ οἰκῆαι γυναϊκῆς ἀφίκοντο, ἐκείνους ἐναντίον τῶν Κρίτωνῶν ἀγλαχθεῖς τε καὶ ἠγείλας ἄττα ἰβούλετο, τὰς μὲν γυναϊκᾶς καὶ τὰ παιδία ἀπίοντα ἐκέ-

λουσεν, αὐτὸς δὲ ἦκε παρ' ἡμᾶς. καὶ ἦν ἤδη ἰγγίς ἤλις
 δυσμῶν. χρόνον γὰρ πολὺν διέτριψεν ἔνδον. ἰλθὼν
 ὁ ἰκαδίετο λελουμένῳ. καὶ ἐπολλὰ ἄττα μετὰ ταῦτα
 διελέχθη. καὶ ἦκεν ὁ τῶν ἔνδεκα ὑπερήτης, καὶ εἶπε
 παρ' αὐτὸν, Ω Σώκρατες, ἔφη, οὐ καταγινώσκω
 γέ σου ἔπερ ἄλλω καταγινώσκω, ὅτι μοι χαλε-
 παίνουσι καὶ καταρῶνται, ἰπιδὰν αὐτοῖς παραγγέλ-
 λω πίναν τὸ φάρμακον, ἀναγκαζόντων τῶν ἀρχόν-
 των. σὶ δ' ἐγὼ καὶ ἄλλως ἔγνωκα ἐν τούτῳ χρο-
 νῷ γενναῖατον καὶ πραότατον καὶ ἄριστον ἄνδρα ὄντα
 τῶν πώποτε δεῦρο ἀφικομένω. καὶ δὴ καὶ νῦν εὔ οἶδ'
 ὅτι οὐκ ἴμοι χαλεπαίνεις, (γινώσκεις γὰρ τοὺς αἰτίους)
 ἀλλὰ ἐκάνεις. νῦν οὖν (οἶδα γὰρ ἂν ἤλθον ἀγγε-
 λῶν) χαῖρέ τε καὶ πρῶτον ὡς ῥᾶστα φέρειν τὰ ἀναγκαῖα.
 Καὶ ἅμα δακρύσαι, μεταστροφόμενῳ ἀπήν. καὶ ὁ Σώ-
 κρατης, ἀναβλέψας πρὸς αὐτὸν, Καί σὺ, ἔφη, χαῖρε. καὶ
 ἡμᾶς ταῦτα ποιήσομεν. Καὶ ἅμα πρὸς ἡμᾶς, Ως ἀγῆος,
 ἔφη, ὁ ἄνθρωπος. καὶ παρὰ πάντα μοι ἔ χρόνον προσῆει,
 καὶ διελέγετο ἐνίοτε. καὶ ἦν ἀνδρῶν λῶσος. καὶ νῦν ὡς ἡν-
 ναίως με ὑποδακρύει. ἀλλὰ γε δὴ, ὦ Κρίτων, πειθόμε-
 θα αὐτῷ. καὶ ἐνεγκαίτω τίς τὸ φάρμακον, εἰ τέτριπ'. εἰ
 δὲ μὴ, τριψάτω ὁ ἄνθρωπος. Καὶ ὁ Κρίτων, Ἀλλ' οἶ-
 μοι, ἔφη, ἔγωγε, ὦ Σώκρατες, ἔτι ἤλιον εἶναι ὅτι τοῖς
 ὄρεσι, καὶ οὐπω δεδουκίμαι. καὶ ἅμα ἐγὼ οἶδα καὶ ἄλλους
 πάνυ ὀψέ πίνοντας, ἰπιδὰν παραγγεληῖ αὐτοῖς, δακ-
 νήσαντας τε καὶ πίνοντας εὔ μάλα, καὶ συγχαυμένους γ'
 ἐνίς ὧν ἂν τύχωσιν ὀκθυμῶντες. ἀλλὰ μῆδὲν ἐπάγω. ἔτι
 ῶ ἐγχωρεῖ. Καὶ ὁ Σωκράτης, Εἰκότως γ', ἔφη, ὦ Κρίτων,
 ἐκάνοι τε ταῦτα ποιῆσαι, ἂν σὺ λίγεις, (οἶονται ῶ κερδα-
 νῆν ταῦτα ποιήσαντες) καὶ ἔγωγε εἰκότως ταῦτα ἐ ποιήσω.

ἔδην ᾧ οἶμαι κερδανῆν, ὀλίγον ὑπερῶν πιῶν, ἄλλο γε ἢ γέ-
λωτα ὀφλήσειν παρ' ἑμαυτῶ, γλιχόμενον τοῦ ζῆν, καὶ φει-
δομένον ἔδενός ἐτι ἐνούτος. ἀλλ' ἴθι, ἔφη, πείθει, καὶ μὴ
ἄλλως ποίει.

Ξς'. Καὶ ὁ Κρίτων ἀκούσας, ἔνευσε τῷ παιδί πλη-
σίον ἐγῶτι. καὶ ὁ παῖς ἐξελθὼν καὶ συχνὸν χρόνον
Διατρίψας, ἦκεν ἄγων τὸν μέλλοντα δώσειν τὸ φάρ-
μακον, ἐν κύλικι φέροντα τετριμμένον. ἰδὼν δὲ ὁ Σω-
κράτης τὸν ἄνθρωπον, εἶπεν, ἔφη, ὦ βέλτιστε· (σὺ γὰρ τέ-
των ὀπισθῆμων) τί χρὴ ποιεῖν; Οὐδὲν ἄλλο, ἔφη, ἢ πίνοντα
φεύγειναι, ἕως ἂν σε βάρος ἐν τοῖς σκέλεσι γῆν'. ἔπειτα
κατακλιθεῖς. καὶ ἔτις αὐτὸ ποιήσεις. Καὶ ἅμα ἔριξε τὴν
κύλικα τῷ Σωκράτει. καὶ ὅς λαβὼν, καὶ μάλα ἴλεως, ὦ
Εχίκρατες, ἔδεν τρέσας, ἐδὲ Διαφθέραις ἔτε τῆ χρώματος
ἔτε τῆ προσώπῃ, ἀλλ' ὡσπερ εἰώθει, ταυρηδὸν ὑποβλέψας
πρὸς τὸν ἄνθρωπον, Τί λέγεις, ἔφη, περὶ τῆδε τῆ κόμαλις
πρὸς τὸ ἀποπαῆσαι τινί; ἔξισιν, ἦ ἔ; Τούτου, ἔφη, ὦ
Σώκρατες, τρίβομεν, ὅσον οἴομεθα μέτριον εἶναι πιῶν. Μαν-
θάνω, ἦ δ' ὅς· ἀλλ' εὐχεσθε γέ πε τοῖς θεοῖς ἔξισί τε καὶ
χρῆ, τίω μετρίησιν τίω ἐνθένδε ἐκῆσε εὐτυχῆ γῆν'. ἃ
δὴ καὶ ἐγὼ εὐχομαί τε, καὶ γῆμοιτο ταύτη. Καὶ ἅμα εἰπὼν
ταῦτα, ὀπιχόμενος, καὶ μάλα εὐχερῶς καὶ εὐκόλως ἐξέπιε.
καὶ ἡμῶν οἱ πολλοὶ τίως μὲν ὀπισηκῶς οἰοί τε ἦσαν κατέχειν
τὸ μὴ δακρύναι. ὡς δὲ εἶδομεν πίνοντά τε καὶ πεπωκότα,
ἐκέτι. ἀλλ' ἑμῆ γέ βίη καὶ αὐτῆ ἀσρακτι ἐχώρει τὰ δάκ-
ρυα· ὥστε ἐγκαλυψάμενος ἀπέκλαιον ἑμαυτόν. καὶ ᾧ δὴ
ἐκῆνον γε, ἀλλὰ τίω ἑμαυτῆ τύχῃ, οἷς ἀνδρὸς ἐταίρου ἐσε-
ρημένος εἶλω. ὁ δὲ Κρίτων ἔτι προτερος ἑμῆ, ἐπεὶ δὴ ἔχ οἷός τ'
ἦν κατέχειν τὰ δάκρυα, ἔξανέη. Απολλύδωρος δὲ καὶ
ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ ἔδεν ἐπαύετο δακρύνων, καὶ δὴ καὶ

τότε

τότε αναβρυχισάμενος, κλαίων, καὶ ἀγανακτῶν, ἰδένα οὐ-
 τινὰ ἐκατέκλυσε τῶν παρόντων, πλὴν γε αὐτῆ Σωκρά-
 τος. ἰκένοσ δὲ, Οἶα, ἔφη, ποιῶτε, ὦ Θαυμασίοι. ἐγὼ
 μέντοι ἐχ⁴ ἤκιστα τέτε ἕνεκα τὰς γυναῖκας ἀπέπειμα, ἵνα
 μὴ τοιαῦτα πλημμελοῖεν. καὶ ῥ' ἀκήκοα ὅτι ἐν εὐφημίᾳ
 4 χρὲ τελευτᾶν. ἀλλ' ἡσυχίαν τε ἄγετε, καὶ καρτερεῖτε. Καὶ
 ἡμῶσ ἀκῆσαντες ἠχύνθημέν τε καὶ ἐπέχομεν τῆ δακρύειν.
 ὁ δὲ περὶελθὼν, ἐπειθὴ οἱ βαρύνεσθαι ἔφη τὰ σκέλη, κα-
 τεκλίθη ὑπτίωσ. ἔτω ῥ' ἐκέλευσεν ὁ ἄνθρωποσ. καὶ ἄμα
 ἐφαπτόμενοσ αὐτῷ ἔτοσ ὁ δὲσ τὸ φάρμακοσ, Ἀγλιπὼν χρόνοσ,
 ἐπεσκόπει τὲσ πόδασ καὶ τὰ σκέλη. καῖπειτα σφόδρα πίεσασ
 11 αὐτῷ τὸ πόδα, ἤρετο εἰ αἰδάνοιτο. ὁ δ' ἐκ ἔφη. καὶ μὲν τῷτο
 αὐθὶσ τὰσ κνήμασ, καὶ ἐπαιῶν ἔτωσ ἡμῶν ἐπεδείκνυτο ὅτι
 ἴψυχοίτο τε καὶ πῆγνυτο. καὶ αὐτόσ ἤπτετο, καὶ ἔπεν, ὅτι
 ἐπειθᾶν πρὸσ τῆ καρδίᾳ γένη¹ αὐτῷ, τότε οἰχῆσε². ἤδη ἔν
 χαδόν τι αὐτῆ ἦν τὰ περὶ τὸ ἤτρον ψυχόμεμα· καὶ ἐκκα-
 λυψάμενοσ (ἐνεκεάλυψε ῥ') ἔπεν, (ὁ δὲ δὴ τελευταῖον ἐφθίγ-
 ξατο) Ω Κρίτων, ἔφη, τῷ Ασκληπιῷ ὀφείλομεν ἀλεκτρούνα.
 ἀλλὰ ἀπόδοτε, καὶ μὴ ἀμελήσητε. Ἀλλὰ ταῦτα ἔσαι, ἔφη
 ὁ Κρίτων. ἀλλ' ὄρα εἶτι ἄλλο λέγεισ. Ταῦτα ἐρομέμῃ
 αὐτῆ, εἰδὼν εἶτι ἀπεκρίνατο. ἀλλ' ὀλίγον χρόνοσ Ἀγλιπὼν,
 ἐκινήθη τε, καὶ ὁ ἄνθρωποσ ἐξεκάλυπεν αὐτόν. καὶ ὅσ τὰ ὄμ-
 ματα ἔσπεν. ἰδὼν δὲ ὁ Κρίτων ἄσυνέλαβε τὸ σῶμα τε καὶ
 τὲσ ὀφθαλμέσ.

Ξζ'. Ἡδε ἡ τελευτῆ, ὦ Εχέκρατεσ, τῆ ἐταίρεσ ἡμῶν ἐγένετο,
 ἄνδρὸσ, ὡσ ἡμῶσ φαῖμεν ἄν, τῶν τότε ὦν ἐπερᾶθημῃ ἀρίτεσ,
 καὶ ἄλλωσ φρονιμωτάτεσ καὶ δικαιοτάτεσ.

III.

EX ARISTOTELE.

[JUXTA EDIT. GUIL. DU VAL. PARIS. 1654. IV. TOM. IN FOL.]

Abundantiâ quadam ingenii præstabat, ut mihi quidem videtur, ARISTOTELES.

CICERO. ACAD. I. 4.

ΕΚ ΤΟΥ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΥ Δ΄.

Κ Ε Φ. Ζ΄.

Περὶ μεγαλοψυχίας, ὅτι περὶ τιμᾶς ἔστι μάλιστα.

* * *

—δοκῆ—μεγαλόψυχος εἶναι ὁ μεγάλων αὐτὸν ἀξιών, ἀξιοῦν. ὁ γὰρ μὴ κατ' ἀξίαν αὐτὸ ποιῶν, ἡλίθιος. τῶν δὲ κατ' ἀρετὴν εἰδῆς ἡλίθιος, εἰδ' ἀνόητος. μεγαλόψυχος μὲν εἶναι ὁ εἰρημῆν. ὁ γὰρ μικρῶν ἀξιοῦν, καὶ τῶν ἀξιών ἑαυτὸν, σώφρων, μεγαλόψυχος δ' εἶναι. ἐν μεγάλῳ γάρ η̄ μεγαλοψυχία, ὡσπερ καὶ τὸ κάλλος ἐν μεγάλῳ σώματι. (οἱ μικροὶ δ' ἀσέοι καὶ σύμμετροι, καλοὶ δ' εἶναι.)

K k

—6

—ὁ δὲ μεγάλων αὐτὸν ἀξίων, ἀνάξιος ὢν, χαῦνος· ὁ δὲ μείζονων ἢ ἀξιος, ἢ πᾶς χαῦνος. ὁ δ' ἐλαττόνων ἢ ἀξιος, μικρόψυχος, εἴαν τε μεγάλων, εἴαν τε μετριῶν, εἴαν τε καὶ μικρῶν ἀξιος ὢν, ἔτι ἐλαττόνων ἑαυτὸν ἀξιοῖ, καὶ μάλιγα ἂν δόξῃεν ὁ μεγάλων ἀξιος. τί γὰρ ἂν ἐποίησεν, εἰ μὴ τοιούτων ἦν ἀξιος; ἔστι δὲ ὁ μεγαλόψυχος, τῷ μὲν μεγίθει ἄκρος. τῷ δὲ, ὡς δεῖ, μέσος. Ἐ γὰρ κατ' ἀξίαν ἑαυτὸν ἀξιοῖ· οἱ δ' ὑπερβάλλουσι καὶ ἑλλείπουσιν. εἰ δὲ δὴ μεγάλων ἑαυτὸν ἀξιοῖ, ἀξιος ὢν, καὶ μάλιγα τῶν μεγίστων, ἔπερ ἐν μάλιγα ἂν εἴη. [τί οὖν τοῦτ' ἔστιν, ἐκ τῆς ἀξίας ληπτέον.] ἡ δὲ ἀξία λέγεται πρὸς τὰ ἐκτὸς ἀγαθὰ. μέγιστον δὲ τῶν ἂν θάημεν, ὁ τοῖς θείοις ὑπονομόμην, καὶ οὐ μάλιγα ἐφίενται οἱ ἐν ἀξιώματι, καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς καλλίγοις ἄθλον· τοιούτου δ' ἡ τιμὴ. μέγιστον γὰρ δὴ τοῦτο τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν. πρὸς τιμὰς δὲ καὶ ἀτιμίας ὁ μεγαλόψυχος ἐστίν, ὡς δεῖ. καὶ ἄνευ δὲ λόγου φαίνονται οἱ μεγαλόψυχοι πρὸς τιμὰς εἶναι. τιμῆς γὰρ μάλικα οἱ μεγάλοι ἀξιοῦσιν ἑαυτοὺς· κατ' ἀξίαν δέ· ὁ δὲ μικρόψυχος ἑλλείπει καὶ πρὸς αὐτὸν, καὶ πρὸς τὸ ἔπερ μεγαλοψύχου ἀξίωμα. ὁ δὲ χαῦνος, πρὸς ἑαυτὸν μὲν ὑπερβάλλει· οὐ μὲν τὸν γε μεγαλόψυχον· ὁ δὲ μεγαλοψύχος, ἔπερ τῶν μεγίστων ἀξιοῖ, ἄριστος ἂν εἴη. μέζονος γὰρ αἰεὶ ὁ βελτίων ἀξιος, καὶ μεγίστων ὁ ἄριστος. ἢ ὡς ἀληθῶς ἄρα μεγαλόψυχον, δεῖ ἀγαθὸν εἶναι. καὶ δόξαε δ' ἂν εἶναι μεγαλοψύχου, τὸ ἐν ἐκάσῃ ἀρετῇ μέγα. οὐδαμῶς τ' ἂν ἀρμόζοι μεγαλοψύχου φεύγειν παρασάσαντι, οὐδὲ ἀδικεῖν. τίνας γὰρ ἕνεκα πράξει αἰχρὰ, ἢ οὐδὲν μέγα; καθ' ἕκαστα δ' ἐπισκοποῦντι πάνπαν γελοῖοι φαίνοιντο ἂν ὁ μεγαλόψυχος, μὴ ἀγαθὸς ὢν. ἐκ εἴη δ' ἂν ὑδὲ τιμῆς ἀξιος, φαῦλος ὢν. Ἐ ἀρετῆς γὰρ ἄθλον

ἄθλον ἢ τιμὴν, καὶ ἄπονέμεται τοῖς ἀγαθοῖς. ἔοικε μὲν
 εἶναι ἡ μεγαλοψυχία, οἷον κόσμος τις εἶναι τῶν ἀρετῶν.
 μίξους γὰρ αὐτὰς ποιεῖ, καὶ ἐ γίνεται ἄνευ ἰσείων. Διὰ
 τὸτο χαλεπὸν τῇ ἀληθείᾳ μεγαλόψυχον εἶναι. ἐ γὰρ οἷον
 τε ἄνευ καλοκαγαθίας. μάλιστα μὲν οὖν περὶ τιμᾶς
 καὶ ἀτιμίας ὁ μεγαλόψυχός ἐστι· καὶ ὅτι μὲν ταῖς με-
 γάλαις, καὶ ὑπὸ τῶν σπουδαίων μετρίως ἠδῆσεται, ὡς
 τῶν οἰκείων τυγχάνων, ἢ καὶ ἰλαττόνων. ἀρετῆς γὰρ
 παντελοῦς ἐκ αὐτῶν γένοιτο ἀξία τιμῆ. ἐ μὲν ἄλλ' ἄπο-
 δέχεται γε, τῷ μὴ ἔχειν αὐτοὺς μίξω αὐτῶν ἄπονέμεται.
 τῆς δὲ ἄπαρὰ τῶν τυχόντων καὶ ὅτι μικροῖς, πάμπαν ὀλι-
 γωρήσει· οὐ γὰρ τούτων ἀξίος. ὁμοίως δὲ καὶ ἀτιμίας.
 οὐ γὰρ ἔσαι δικαίως περὶ αὐτὸν. μάλιστα μὲν οὖν ἐστίν,
 ὡσπερ εἴρηται, ὁ μεγαλόψυχος περὶ τιμᾶς. οὐ μὲν
 ἀλλὰ καὶ περὶ πλεόντος καὶ δυναθείας, καὶ πᾶσαν εὐτυχίαν
 καὶ ἀτυχίαν μετρίως ἔχει, ὅπως αὐτῶν γνήται. καὶ οὐτ'
 εὐτυχῶν περὶ χαρῆς ἔσαι, οὔτε ἀτυχῶν περίλυπος. ἐδὲ
 γὰρ περὶ τιμῶν οὕτως ἔχει, ὡς μέγιστον ὄν. αἱ γὰρ
 δυναθεῖαι καὶ ὁ πλοῦτος Διὰ τὴν τιμῶν ἐστίν ἀρετᾶ.
 οἱ γοῦν ἔχοντες αὐτὰ, τιμᾶσαι, δι' αὐτῶν βούλονται. ὧ
 δὲ καὶ ἡ τιμὴ μικρὸν ἐστίν, τέτρω καὶ τᾶλλα.

⁴Κ Ε Φ. ἦ.

Τίσις αἱ κατὰ μεγαλοψυχίαν πράξεις·

⁵ΔΙΟ καὶ ὑπερόπται δοκοῦσιν εἶναι. δοκεῖ δὲ καὶ τὰ
 εὐτυχήματα συμβάλλεσθαι πρὸς μεγαλοψυχίαν. οἱ γὰρ
 εὐγυμῆς ἀξιοῦνται τιμῆς· καὶ οἱ δυναθεύοντες, ἢ οἱ πλοῦτῶν-
 τες· ἐν ὑπεροχῇ γὰρ· τὸ δ' ἀγαθῶν ὑπερέχον πᾶν, ἐντι-
 μότερον.

μότερον. διὸ καὶ τὰ τοιαῦτα μεγαλοψυχότερος ποιᾷ· τι-
 μῶνται γὰρ ὑπὸ τινῶν. κατ' ἀλήθειαν δὲ ὁ ἀγαθὸς μόνος
 τιμητός· ὃ δ' ἄμφω ὑπάρχει, μᾶλλον ἀξιῖται τιμῆς·
 οἱ δ' ἄνευ ἀρετῆς τὰ τοιαῦτά ἀγαθὰ ἔχοντες, ἔτε δικαίως
 ἑαυτοὺς μεγάλων ἀξιῖουσιν, ἔτε ὀρθῶς μεγαλόψυχοι λέ-
 γονται· ἄνευ γὰρ ἀρετῆς παντελοῦς οὐκ ἔστι ταῦτα.
 ὑπερόπται δὲ καὶ ὑβρισταί, καὶ τὰ τοιαῦτα ἔχοντες, κακοὶ
 γίνονται. ἄνευ γὰρ ἀρετῆς οὐ ράδιον φέρειν ἱμμελῶς
 τὰ εὐτυχήματα· καὶ δυνάμενοι δὲ φέρειν, καὶ οἰόμασθαι τῶν
 ἄλλων ὑπερέχεν, ἐκείνων μὴ καταφρονοῦσιν· αὐτοὶ δὲ
 ὅ, τι ἂν τύχωσι, πράττουσι· μιμουῦνται γὰρ τὸν με-
 γαλόψυχον, οὐχ ὅμοιοι ὄντες, τοῦτο δὲ δρῶσιν ἐν οἷς δύ-
 νανται· τὰ μὲν ἔν κατ' ἀρετῶν οὐ πράττουσι· κατα-
 φρονοῦσι δὲ τῶν ἄλλων. ὁ δὲ μεγαλόψυχος, δικαίως
 καταφροναῖ· δοξάζει γὰρ ἀληθῶς· οἱ δὲ πολλοὶ, τυ-
 χόντως. οὐκ ἔστι δὲ ἡ μικροκίνδυνος, οὐδὲ φιλοκίνδυνος,
 ἀλλ' τὸ ὀλίγα τιμῶν· μεγαλοκίνδυνος δέ· καὶ ὅταν
 κινδυνεύῃ, ἀφειδῆς τῷ βίου, ὡς οὐκ ἀξιον ὄν πάντως ζῆν.
 καὶ οἷος εὖ ποιῆν, εὐεργετούμενος δ' αἰχύνεται. τὸ μὲν
 γὰρ ὑπερέχοντος, τὸ δὲ ὑπερεχομένου καὶ ἀντεργε-
 τικός πλειόνων. ἔτι γὰρ προσηφίσησεν ὁ ὑπάρχων, καὶ
 ἔσαι εὖ πεπονθῶς· δοκοῦσι δὲ καὶ μνημονεύειν, οὓς ἂν ποιή-
 σωσιν εὖ· ὡς δ' ἂν πάθωσιν, οὐ. ἐλάττων γὰρ ὁ πα-
 θῶν εὖ, τῷ ποιήσαντος. βούλεται δὲ ὑπερέχεν. καὶ
 τὰ μὲν ἠδέως αἰκεί, τὰ δ' ἀπῶς. διὸ καὶ τίλω θέτιν
 οὐ λέγειν τὰς εὐεργεσίας τῷ Διί· ἔσθ' οἱ Λακωνες πρὸς
 τοὺς Αἰθιωαίους, ἀλλ' ἂν πεπόνθισαν εὖ. μεγαλοψύχου
 δὲ καὶ τὸ μηθενὸς δεῖσθαι, ἢ μόγις· ὑπηρετεῖν δὲ προ-
 θύμως· καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἐν ἀξιώματι καὶ εὐτυχίαις,
 μέγαν εἶναι· πρὸς δὲ τοὺς μίσους, μέτριον. τῶν μὲν
 γὰρ

γὰρ ὑπερέχον, χαλεπὸν κὲ σεμνόν· τῶν δὲ, ῥάδιον
κὲ ἐν ἐκείνοις μὲν σεμνύεσθαι, οὐκ ἀΐψιες· ἐν δὲ τοῖς τα-
πανοῖς, φορτικόν, ὡσπερ εἰς τοὺς ἀδενεῖς ἰχυρίζεσθαι· κὲ
εἰς τὰ ἐντιμα μὴ ἰέναι, ἢ ἔ πρωτεύουσιν ἄλλοι· κὲ ἀρ-
γὸν εἶναι κὲ μελλητίω, ἀλλ' ἢ ὅπου τιμὴ μεγάλη ἢ
ἔργον· κὲ ὀλίγων μὲν πρακτικόν, μεγάλων δὲ κὲ ὀνομα-
σῶν· ἀναγκαῖον δὲ κὲ φανερόμισον εἶναι κὲ φανερόφιλον.
τὸ γὰρ λαυθάειν, φοβουμένου· κὲ μέλειν τῆς ἀληθείας
μᾶλλον ἢ τῆ δόξης, κὲ λέγειν κὲ πράττειν φανερώς. * κα-
ταφρονητικοῦ γὰρ, διὸ παρρησιασικὸς. παρρησιασικοῦ
δὲ, διὸ καταφρονητικὸς κὲ ἀληθευτικὸς· πλὴν ὅσα μὴ
δι' ἠρωδείαν. ἠρωεῖα δὲ πρὸς τοὺς πολλοὺς· κὲ πρὸς ἄλ-
λον μὴ δύνασθ' ἕξειν, ἀλλ' ἢ πρὸς φίλον· δουρικὸν γὰρ.
διὸ κὲ πάντες οἱ κόλακες, θητικοί· κὲ οἱ ταπανοί, κό-
λακες. οὐδὲ θαυμασικὸς. οὐδὲν γὰρ μέγα αἰτῶν εἶναι.
οὐδὲ μνησικακῶς. οὐ γὰρ μεγαλοψύχου τὸ ὑπομνημο-
νεύειν, ἄλλως τε κὲ κακὰ· ἀλλὰ μᾶλλον παρηγοῖν.
οὐδὲ ἀνδρωπολόγῶς· οὔτε γὰρ περὶ αὐτῆ ἱεῖ, οὔτε περὶ
ἑτέρου· οὔτε γὰρ ἵνα ἐπαινῆται, μένει αἰτῶν, οὐδ' ὅπως
οἱ ἄλλοι ψέγωνται. οὐδ' αὖ ἐπαινετικὸς εἶσι· διόπερ
ἐδὲ κακολόγῶς, οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν, εἰ μὴ δι' ὕβριν· κὲ
περὶ ἀναγκαίων ἢ μικρῶν ἤκιστα ὀλοφρυτικὸς κὲ δεητικὸς.
ἄσπουδάζοντος γὰρ ἔτις ἔχεν περὶ ταῦτα· κὲ οἷος κε-
κτῆσθαι μᾶλλον τὰ καλὰ κὲ ἄκαρπα τῶν καρπίμων κὲ
ἠφελίμων· αὐτάρκους γὰρ μᾶλλον· κὲ κινήσεις δὲ βρα-
δεῖα τῆ μεγαλοψύχου δοκεῖ εἶναι, κὲ φωνὴ βαρεῖα, κὲ λέξις
γάσιμῶς.

* Lege, cum MSS. *Victorii et Turnebi*, παρρησιαστικὸς γδ, διὰ τὸ καταφρονητικὸς εἶναι· καταφρονητικὸς δὲ, διὰ τὸ παρρησιαστικὸς κὲ ἀληθευτικὸς· πλὴν, &c. Vid. notam.

γάσιμ[⊙]. οὐ γὰρ απευρισκός, ὁ περὶ ὀλίγα απουδάζων· οὐδὲ σύντον[⊙], ὁ μηδὲν μίγα οἰόμεν[⊙]. ἢ δ' ὀξυφωνία καὶ ἢ ταχύτης, Διὰ τούτων. τοιοῦτ[⊙] μὲν οὖν ὁ μεγαλόψυχος.

Κ Ε Φ. Ψ.

Περὶ τοῦ μικροψύχου καὶ τοῦ χαῦνου.

ΟΔ' ἑλλείπων, μικροψύχ[⊙]. ὁ δ' ὑπερβάλλον, χαῦνος· οὐ κακοὶ μὲν οὖν δοκῶσιν εἶναι οὐδ' ἔτοι. καὶ γὰρ κακοποιοὶ εἰσιν· ἡμαρτημένοι δέ. ὁ μὲν γὰρ μικροψύχος, ἀξίος ὢν ἀγαθῶν, ἑαυτὸν ἀποστραφὲν ὢν ἀξίος ἐστὶ· καὶ εἶσθε κακὸν ἔχειν τι, ἐκ τῆ μη ἀξιῶν ἑαυτὸν τῶν ἀγαθῶν, καὶ ἀγνοῦν δ' ἑαυτὸν· ὠρίγετο γὰρ ἂν ὢν ἀξίος ἦν, ἀγαθῶν γε ὄντων. οὐ μὲν ἠλίθιοι γε οἱ τοιοῦτοι δοκοῦσιν εἶναι, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκνηροί· ἢ τοιαύτη δὲ δόξα δοκῆ καὶ χείρους ποιῶν. ἕκαστοι γὰρ ἐφίενται τῶν κατ' ἀξίαν. ἀφίστανται δὲ καὶ τῶν πράξεων τῶν καλῶν καὶ τῶν ὀπιτηδευμάτων, ὡς ἀνάξιοι ὄντες· ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν. οἱ δὲ χαῦνοι, ἠλίθιοι, καὶ ἑαυτοὺς ἀγνοῶντες, καὶ ταῦτ' ὀπιφανῶς· ὡς γὰρ ἀξιοὶ ὄντες, τοῖς ἐντίμοις ὀπιχειροῦσιν, εἶτα ἐξελέγχονται· καὶ ἐδῆτι κοσμοῦνται, καὶ χάματι, καὶ τοῖς τοιοῦτοις· καὶ βούλονται τὰ εὐτυχήματα φανερὰ εἶναι αὐτῶν, καὶ λίγουσι περὶ αὐτῶν, ὡς Διὰ τούτων τιμηθῆσόμενοι. ἀντιτίθεται δὲ τῇ μεγαλοψυχία ἢ μικροψυχία μᾶλλον τῆς χαυνότητ[⊙]. καὶ γὰρ γίνετα μᾶλλον, καὶ χείρόν ἐστιν. ἢ μὲν ἔν μεγαλοψυχία, περὶ τιμῶν ἐστὶ μεγάλην, ὡσπερ εἴρηται.

ΕΚ

ἘΚ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ Η΄.

Κ Ε Φ. α΄.

Οτι περί φιλίας σκιπτέον· ἢ ἵπαινον αὐτῆς.

²ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα, περὶ φιλίας ἔποιτ' ἂν διελεθῆν. ἔτι γὰρ ἀρετὴ τις, ἢ μετ' ἀρετῆς. ἔτι δ', ἀναγκαϊότατον εἰς τ' βίον· ἄνευ γὰρ φίλων, εἰδὲς ἂν ἔλοιτο ζῆν, ἔχων τὰ κοιπὰ ἀγαθὰ πάντα· καὶ γὰρ πλουτοῦσι, καὶ ἀρχαὸς καὶ δυνασείας κεκτημένοις δοκῆ μάλιγα φίλων εἶναι χρεία· τί γὰρ ὄφελος τῆς τοιαύτης εὐετηρίας, ἀφαιρηθείσης εὐεργεσίας, ἢ γίγνεται μάλιγα καὶ ἵπαινετωτάτη πρὸς φίλους; ἢ πῶς ἂν τηρηθῆι καὶ σώζοιτο ἄνευ φίλων; ὅσω γὰρ πλείων, τοσούτω ὀπισθωλεσίτερα. ἐν πείνᾳ δὲ καὶ ταῖς λοιπῶν δυσυχίαις, μόνω οἶοντα καταφυγὰν εἶναι τοὺς φίλους· καὶ νέοις δὲ πρὸς τὸ ἀναμάρτητον, καὶ πρεσβυτέρους πρὸς θεράπειαν, καὶ τὸ ἑλλῆπον τῆς πράξεως δι' ἀσθένειαν βοηθείας· τοῖς τ' ἐν ἀκμῇ, πρὸς τὰς καλὰς πράξεις,

—⁴Σύντε δὴ ἐρχομῶ—

καὶ γὰρ νοῆσαι καὶ πράξαι δυνατώτεροι. φύσει τ' ἐνυπάρχεν ἔοικε πρὸς τὸ γενημημόν τῷ γνηθήσαντι· καὶ οὐ μόνον ἐν ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ ἐν ὀρνείοις, καὶ ἐν τοῖς πλείστοις τῶν ζώων, καὶ τοῖς ὁμοειδένεσι πρὸς ἄλληλα· καὶ μάλιγα τοῖς ἀνθρώποις· ὅθεν τοὺς φιλιανθρώπους ἵπαινοῦμεν. ἴδοι δ' ἂν τις καὶ ἐν ταῖς πλάναις, ὡς οἰκῆον ἅπασ ἀνθρωπῶν ἀνθρώπων καὶ φίλον. ἔοικε δὲ καὶ τὰς πόλεις συνέχειν ἢ φιλία. καὶ οἱ νομοθέται μᾶλλον περὶ αὐτῶν σπουδάξαι, ἢ τῶν δοκαιοσύνων. ἢ γὰρ ὁμοιοι ὁμοίον τι τῇ φιλίᾳ ἔοικεν εἶναι. ταύτης δὲ μάλιγα

λιCα ἐφίενται, κὲ τὴν γάCιν ἔχθραν, μάλιCα ἐξελαύ-
 νουCι. κὲ φίλων μὴ ὄντων, οὐδὲν δεῖ δικαιοCύνηC· δίκαιοι
 δεῖ ὄντεC, προCδέονται φιλίαC·¹ κὲ τῶν δικαίων τὸ
 μάλιCα, φιλικὸν εἶναι δοκεῖ. οὐ μόνον δεῖ ἀναγκαῖόν
 εἶναι, ἀλλὰ κὲ καλόν. τοὺC γὰρ φιλοφίλεC ἐπαινῆμεν· ἥτε
 φιλοφιλία δοκεῖ τῶν καλῶν εἶναι τι εἶναι. ἔτι, κὲ εἶναι τὴC
 αὐτὴC ἀνδραC οἶονται ἀγαθὴC εἶναι κὲ φίλεC.

ε

ἘΚ ΤΟΥ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΤΕΧΝΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ.

ΒΙΒΛΙΟΥ Β΄.

ΚΕ Φ. β΄.

Περὶ παθῶν καὶ ἔξεως τῶν νέων.

* ἘΤΑ δὲ ἦθη ποῖοί τινες, καὶ τὰ πάθη, καὶ τὰς ἔξεις, καὶ τὰς τύχας, διέλωμεν μὲν ταῦτα. λέγω δὲ, πάθη μὲν ὀργῆν, ἐπιθυμίαν, καὶ τὰ τοιαῦτα, περὶ ὧν εἰρήκαμεν πρότερον· ἔξεις δὲ, ἀρετὰς, καὶ κακίας· εἴρηται δὲ καὶ περὶ τέτων πρότερον, καὶ ποῖα προαιροῦνται ἕκαστοι, καὶ ποίων πρακτικοί. ἡλικίας δὲ εἰσι, νέότης, καὶ ἀκμῆ, καὶ γῆρας. τύχῃ δὲ λέγω, εὐγῆμιαν, καὶ πλοῦτον, καὶ δυνάμεις, καὶ ἀναντία τούτοις, καὶ ὅλως εὐτυχίαν, καὶ δυστυχίαν. Οἱ μὲν οὖν νέοι, τὰ ἦθη εἰσὶν ἐπιθυμητικοί, καὶ οἷοι ποιεῖν ὧν αὐτοὶ ἐπιθυμήσωσι. καὶ τῶν περὶ τὸ σῶμα ἐπιθυμιῶν, μάλιγα ἀκολουθητικοί· εἰσι ταῦς περὶ τὰ ἀφροδίσια, καὶ ἀκρατεῖς ταύτης. ἑυμετάβολοι δὲ καὶ αἰψί-

L I

κορρί

* Lege, cum Gesnero, τὰ ἦθη ποῖοί τινες, καὶ τὰ πάθη, καὶ τὰς ἔξεις, κατὰ τὰς ἡλικίας, καὶ τὰς τύχας, διέλωμεν—κ. τ. λ. Vide notam.

κορη πρὸς τὰς ἔπιθυμίας. καὶ σφόδρα μὴ ἐπιθυμοῦσι,
 ταχὺ δὲ παύονται. ὀξείαι γὰρ αἱ βουλήσεις, καὶ οὐ με-
 γάλαι, ὥσπερ αἱ τῶν καμνόντων δίψαι καὶ πῆλαι. καὶ θυ-
 μικοὶ, καὶ ὀξύθυμοι, καὶ οἷοι ἀκολουθεῖν τῇ ὀρμῇ. καὶ
 ἤττις εἰσι τῶν θυμῶν. Ἀλλὰ γὰρ φιλοτιμίαν οὐκ ἀνέχοντες
 ὀλιγορροῦμενοι, ἀλλ' ἀγανακτοῦσιν, ἂν οἴωνται ἀδικεῖσθαι.
 καὶ φιλότιμοι μὲν εἰσι, μᾶλλον δὲ φιλόνοικοι. ὑπερροχῆς
 γὰρ ἐπιθυμῶν ἢ νείκτης. ἢ δὲ νίκη, ὑπερροχὴ τις. καὶ
 ἄμφω ταῦτα μᾶλλον, ἢ φιλοχρήματοι. φιλοχρήματοι
 δὲ, ἤκιστα, Ἀλλὰ τὸ μήπω ἐνδείας πιπιραῖσθαι. ὥσπερ τὸ
 Πιττακοῦ ἔχει ἀπόφθεγμα εἰς Ἀμφιάραον. καὶ οὐ κα- +
 κοήθεις, ἀλλ' εὐθήεις, Ἀλλὰ τὸ μήπω τεθωρηκέναι πολ-
 λαὶς ποτηρίας. καὶ εὐπιστοί, Ἀλλὰ τὸ μήπω πολλὰ ἐξη-
 πατῆσαι. καὶ εὐέλπιδες. ὥσπερ γὰρ οἱ οἰνωμένοι, οὕτω
 διαφθερμῶν εἰσιν οἱ νίοι ὑπὸ τῆς φύσεως. ἅμα δὲ καὶ Ἀλλὰ
 τὸ μήπω πολλὰ ἀποτετυχηκέναι. καὶ ζῶσι τὰ πλεῖστα
 ἐλπίδι. ἢ μὲν γὰρ ἐλπίς, τῶν μέλλοντός ἐστιν. ἢ δὲ μνήμη,
 τῶν παρρηχομένων. τοῖς δὲ νίοις, τὸ μὲν μέλλον, πολὺ.
 τὸ δὲ παρεληλυθός, βραχὺ. ἄτῃ γὰρ πρώτη ἡμέρᾳ, μεμ-
 νῆσθαι μὲν εὐδὲ οἴονται, ἐλπίζειν δὲ πάντα. καὶ εὐεξα-
 πάτητοί ἐσιν Ἀλλὰ τὸ εἰρημένον. ἐλπίζουσι γὰρ ῥαδίως.
 καὶ ἀνδρείότεροί, θυμώδεις γὰρ καὶ εὐέλπιδες. ὧν, τὸ
 μὴ, μὴ φοβεῖσθαι. τὸ δὲ, θάρρειν ποιεῖ. οὔτε γὰρ ὀρ-
 γιζόμενοι οὐδαὶ φοβεῖται. τὸ, τε ἐλπίζειν ἀγαθόν τι,
 θάρραλέον ἐστίν. καὶ αἰχυντηλοί. ἔτι γὰρ πῶ καλὰ ἕτερα
 ὑπολαμβάνουσιν, ἀλλὰ πεπαίδευται ὅτι ὑπὸ τῶν νόμων μόνον.
 καὶ μεγαλόψυχοι. οὔτε γὰρ ὑπὸ τῶν βίου οὕτω τεταπει-
 νῶνται, ἀλλὰ τῶν ἀναγκαίων ἀπειροί ἐσιν. καὶ τὸ ἀξίον
 αὐτοῖς μεγάλων, μεγαλοψυχία. τοῦτο δ', εὐελπίδιον.
 καὶ μᾶλλον αἰρῶνται πράττειν τὰ καλὰ, τῶν συμφερόντων.

τῷ γὰρ ἦθη ζῶσι μᾶλλον, ἢ τῷ λογισμῷ· ἔστι δ', ὁ μὴ λογισμὸς, τὸ συμφέρον· ἢ δὲ ἀρετὴ τὸ καλόν· καὶ φιλόφιλοι, καὶ φιλέταροι μᾶλλον τῶν ἄλλων ἡλικιωῶν, ἀλλὰ τὸ χαίρειν τῷ συζῆν, καὶ μήπω πρὸς τὸ συμφέρον κρίνειν μηδέν· ὥστε μηδὲ τὰς φίλους· καὶ ἅπαντα ἔπι τὸ μᾶλλον καὶ σφοδρότερον ἀμαρτάνουσι ἢ παρὰ τὸ Χιλιώνιον· πάντα γὰρ ἄγαν πράττει· φιλοῦσί τε γὰρ ἄγαν, καὶ μισοῦσιν ἄγαν, καὶ ἄλλα πάντα ὁμοίως· οἱ καὶ εἶδεναι πάντα οἴονται, καὶ διῶχυρίζονται· τοῦτο γὰρ αἰτίον ἔστι καὶ τὸ πάντα ἄγαν· καὶ τὰ ἀδικήματα ἀδικῶσιν εἰς ὕβριν, καὶ εὐκακουργίαν· καὶ ἰλεητικοί, ἀλλὰ τὸ πάντας χρηστούς καὶ βελτίους ὑπολαμβάνειν· τῇ γὰρ αὐτῶν ἀκακία τοὺς πέλας μετροῦσιν· ὥς ἀνάξια πάχυν ὑπολαμβάνουσιν αὐτούς· καὶ φιλογίλωτες· διὸ καὶ εὐτράπελοι· ἢ γὰρ εὐτραπελία πεπαιδευμένη ὕβρις ἔστι· τὸ μὲν οὖν τῶν νέων, τοιοῦτων ἡθῶς ἔστιν.

Κ Ε Φ. ιγ'.

Περὶ παθῶν, καὶ ἔξιον τῶν πρεσβυτέρων.

Οἱ δὲ πρεσβύτεροι καὶ παρηκμακότες, χεῖρον ἐκ τῶν ἰναντίων τούτοις τὰ πλεῖστα ἔχουσιν ἔθνη. ἀλλὰ γὰρ τὸ πολλὰ ἔτη βιβιωκίαι, καὶ πλείω ἐξηπατηθῆναι καὶ ἡμαρτηκίαι, καὶ τὰ πλείω φαῦλα εἶναι τῶν πραγμάτων, οὔτε ἀλβεβαιοῦνται οὐδέν· καὶ ἥττόν τε ἄγαν ἅπαντα, ἢ δᾶ· καὶ οἴονται, ἴσασι δὲ ἔδεν· καὶ ἀμφισβητῶντες, προσιθίασιν αἰεὶ τὸ ἴσως καὶ τάχα· καὶ πάντα λέγουσιν ἔτω παγίως δὲ, οὐδέν· καὶ κακοῦθαι εἰσιν· ἔστι γὰρ κακοῦθαι, τὸ ἔπι τὸ χῆρον ὑπολαμβάνειν ἅπαντα· ἔτι δὲ καχύποποι

τοί ἄσι Δὲ τὴν ἀπειρίαν· ἄπειρα δὲ, δι' ἑμπερίαν.
 καὶ οὔτε φιλοῦσι σφόδρα, οὔτε μισοῦσι Δὲ ταῦτα· ἀλλὰ
 κατὰ τὴν ἑβασίαν ὑποθήκην, καὶ φιλοῦσιν ὡς μισή-
 σοντες, καὶ μισοῦσιν ὡς φιλήσοντες. καὶ μικροψυχοί,
 Δὲ τὸ τιτασπινῶσαι ὑπὸ τῆ βίου. οὐδεὶς γὰρ με-
 γάλου, οὐδὲ πειττοῦ, ἀλλὰ τῶν πρὸς τῆ βίου ἑπιθυμοῦσι.
 καὶ ἀνελεύθεροι· ἔν γὰρ τι τῶν ἀναγκαίων ἢ ἐσία· ἅμα
 δὲ καὶ Δὲ τὴν ἑμπερίαν ἴσασιν, ὡς χαλεπὸν τὸ κτήσα-
 σθαι, καὶ ῥάδιον τὸ ἀποβαλεῖν· καὶ δειλοί, καὶ πάντα προ-
 φηβητικοί· ἐναντίως γὰρ διάκινται τοῖς νόμοις· κατεψυγ-
 μῶσι γὰρ ἄσι· οἱ δὲ, θερμοί. ὥστε προωδοπεποιήκει
 τὸ γῆρας τῆ δαλίμ· καὶ γὰρ ὁ φέβος, κατάψυξις τίς
 ἐστίν. καὶ φιλοῦσιν. καὶ μάλιχα ἐπὶ τῆ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ,
 Δὲ τὴν ἑβασίαν ἄσιν τὴν ἑπιθυμίαν· καὶ ἔτι δὲ ἐνδεῆς,
 οὐκ ἔστι μάλιχα ἑπιθυμοῦσι· καὶ φίλαυτοι μᾶλλον ἢ δὲ·
 πικρὸν γὰρ ἔστι καὶ τὸ αὐτὸ καὶ πρὸς τὸ συμφέρον
 εἶναι· ἢ ὅτι τὸ καλὸν, μᾶλλον ἢ δὲ, Δὲ τὸ φι-
 λῶνται ἄσιν· καὶ αὐτοὶ καὶ συμφέρον, αὐτὰ ἀγαθόν
 καὶ ἔτι ἢ καλὸν ἔστι· καὶ ἀναίχουστοι μᾶλλον ἢ
 ἀφροσύνη· Δὲ γὰρ τὸ μὴ φροσίζαν ὁμοίως τῆ καλοῦ
 καὶ τῆ ἑμπερίαν· ὀλιγοῦσιν τῆ δοκῶν. καὶ δυσέλπιδες,
 Δὲ τὴν ἑμπερίαν—τα γὰρ πλεῖστα τῶν πραγμάτων
 κατὰ τὴν ἑβασίαν γίνονται τὰ πολλὰ ἐπὶ τὸ χεῖρον.—
 καὶ τὴν ἑβασίαν τὴν δαλίαν· καὶ ζῶσιν τῆ μνήμῃ μᾶλλον, ἢ
 ἐπὶ ἑλπίδι· τῆ γὰρ βίου, τὸ μὲν λοιπὸν, ὀλίγον· τὸ δὲ
 κεραιαυθὸς πολὺ· ἐστὶ δὲ, ἢ μὲν ἐλπίς, τῆ μέλλουτος·
 ἢ δὲ μνήμη, τῶν παρρηχομένων. ὅπερ αἴτιον καὶ τῆς ἀδα-
 λεχίας αὐτοῖς. Ἄσιν τελοῦσιν γὰρ τὰ φηρόμενα λέγοντες·
 ἀναμνηστικοί γὰρ ἦσονται. καὶ οἱ θυμοὶ, ὄχθεις μῶ,
 εἰσιν, ἀδυνάτοι δὲ· καὶ αἱ ἑπιθυμίαι, αἱ μὲν ἐκλελοίπασιν,

αἱ δὲ ἀδιεικῆς. ὡς οὔτε ἐπιθυμητικοὶ οὔτε πρακτικοὶ
κατὰ τὰς ἐπιθυμίας, ἀλλὰ κατὰ τὸ κέρδιον· διὸ καὶ σω-
φρονικοὶ φαίνονται οἱ τηλικούτοι· αἱ τε γὰρ ἐπιθυμίας
ἐνείκασι, καὶ δελεύασι τῷ κέρδει· καὶ μᾶλλον ζῶσι κατὰ
λογισμὸν, ἢ κατὰ τὸ ἥδον· ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς, ἔ-
σμφέρουσι· τὸ δὲ ἥδον, τῆς ἀρετῆς ἐστίν. καὶ ταδι-
κῆματα ἀδικουῖσιν εἰς κακουργίαν, οὐκ εἰς ὕβριν. ἐλιπη-
τικοὶ δὲ καὶ οἱ γίροντίς ἐσιν, ἀλλ' οὐ διὰ ταῦτο τοῖς
κείοις· οἱ μὲν γὰρ, διὰ φιλανθρωπίαν· οἱ δὲ, δι' ἀδιει-
κῆσαν. πάντα γὰρ οἴονται ἰσχυροὶ εἶναι αὐτοῖς πα-
ρῶν· τῆτο δ' ἦν ἐλιπητικῶν· ὄθεν, ὀδυρτικοὶ ἐσιν, καὶ οὐκ
εὐτράπελοι, οὐδὲ φιλογέλοιοι· ἐναντίον γὰρ τὸ ὀδυρτι-
κὸν τῷ φιλογέλῳτι· τῶν μὲν οὖν νέων καὶ τῶν πρεσβυ-
τέρων τὰ ἥδη τοιαῦτα.

Κ Ε Φ. ιδ'.

Περὶ ἡθῶν τῆς ἀκμαζούσης ἡλικίας.

Οἱ δὲ ἀκμάζοντες, φανερόν ὅτι μεταξὺ τούτων τὸ
ἥδον ἐσονται, ἑκατέρων ἀφαιρουῖντες τιμὴν ὑπερβολῆν·
καὶ οὔτε σφόδρα θαρρόντες· ἰσχυροῦς γὰρ τὸ τοιοῦτον·
οὔτε λίαν φοβούμενοι, καλῶς δὲ πρὸς ἄμφω ἔχοντες.
οὔτε πᾶσι πιστεύοντες, οὔτε πᾶσιν ἀπιστοῦντες, ἀλλὰ
κατὰ τὸ ἀληθὲς κρίνοντες μᾶλλον· καὶ οὔτε πρὸς τὸ κα-
λὸν ζῶντες μόνον, οὔτε πρὸς τὸ σμφέρου, ἀλλὰ πρὸς
ἄμφω. καὶ οὔτε πρὸς φειδῶ, οὔτε πρὸς ἀσωτίαν, ἀλλὰ
πρὸς τὸ ἀρμόττον, ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς θυμὸν, καὶ πρὸς ἐπι-
θυμίαν. καὶ σώφρονες μὲν ἀνδρίας καὶ ἀνδρῆοι μὲν σω-
φροσύνης.

φροσύνης. ἐν γὰρ τοῖς νέοις, καὶ τοῖς γέροντι διήρηται ταῦτα· οἱ γὰρ οἱ μὲν νέοι, ἀνδραῖοι καὶ ἀκόλαστοι· οἱ δὲ πρεσβύτεροι, σώφρονες καὶ θαλοὶ. ὡς δὲ καθόλου αἰσῶν, ὅσα μὲν διήρηται ἢ νεότης καὶ τὸ γῆρας τῶν ὠφελίμων, ταῦτα ἄμφω ἔχουσιν. ὅσα δὲ ὑπερβάλλουσιν, ἢ ἐλλείπουσι, τούτων τὸ μέτριον καὶ τὸ ἀρμόττον. ἀκμάζουσι δὲ, τὸ μὲν σῶμα, ἄπο τῶν τριάκοντα ἐτῶν, μέχρι τῶν πεντήκοντα καὶ τριάκοντα· ἢ δὲ ψυχὴ, ἄπο τὰ ἐὸς δαυ πεντήκοντα. περὶ μὲν ἔν νεότητος καὶ γῆρας καὶ ἀκμῆς, ποιῶν ἡθῶν ἐστὶν ἕκαστον, εἰρήδω τοσαῦτα.

Κ Ε Φ. ιέ.

Τὸ τῶν ἐγγυῶν ἦθος ποιῶν.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν ἄπο τύχης γιγνομένων ἀγαθῶν, ἢ δὲ ὅσα αὐτῶν καὶ τὰ ἦθη ποῖα ἄττα συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις, λίσωμεν ἐφεξῆς. εὐφροσύνας μὲν οὖν ἡθός ἐστὶ, τὸ φιλοτιμότερον εἶναι ἢ κεκλιμένον αὐτήν· πάντες γὰρ ὅταν ὑπεάρχη τι, πρὸς τῆτο σωρεύειν εἰώθασιν· ἢ δὲ εὐγένεια, ἐπιμότης τις προγόνων ἐστὶ. καὶ καταφρονητικὸν καὶ τῶν ὁμοίων τοῖς προγόνους τοῖς αὐτῶν. ἢ δὲ ἰότι πόρρω ταῦτα μάλλον ἢ ἐγγυὺς γιγνόμενα, ἐπιμότερα εἶναι καὶ εὐαλαζόνεια· ἐστὶ δὲ, εὐφροσύνας μὲν, κατὰ τὴν ἢ γένεας ἀρετῆν. ἢ ἢ μῶν δὲ, κατὰ τὸ μὴ ἐξίγαθαι ἐκ τῆς φύσεως· ὅπερ ὡς ἐπιτοπολὸν οὐ συμβαίνει τοῖς εὐφροσύναις, ἀλλ' ἐστὶν οἱ πολλοὶ εὐτελεῖς· φερα γὰρ τίς ἐστὶν ἐν τοῖς γένεσιν ἀνδρῶν, ὡσπερ ἐν τοῖς κατὰ τὰς χώρας γιγνομένοις· καὶ ἐνίοτε αὖ ἢ ἀγαθὸν τὸ γένεσιν, ἐγγίνονται ἀπὸ τινος χρόνου ἀνδρες ἢ ἢ ττοῖ. κατὰ τὴν ἢ πάλιν ἀναδίδωσιν. ἐξίγαθαι δὲ, τὰ μὲν εὐφροσύνας γένεας εἰς μακκότερα ἢ ἢ ἢ. οἶον, ἢ οἱ ἀπ' Ἀλικιβιάδου,

Αλκιβιάδῃ, καὶ οἱ ἄλλοι Διονυσίῃ τῇ προτιμῆ· τὰ δὲ ἴσα-
σιμα, εἰς ἀβελτερίαν καὶ νωθρότητα· οἷον, οἱ ἄλλοι Κί-
μων^Θ καὶ Περικλίου καὶ Σωκράτους.

Κ Ε Φ. 15'.

Τῷ πλούτῳ ἂ ἐπιταί ἦθη.

Τῷ δὲ πλούτῳ ἂ ἐπιταί ἦθη, Ἰππολῆς εἰς ἰδῆν
ἄπασιν· ὑβρισαὶ γὰρ καὶ ὑπερήφανοι, ² πάχοντες τι
ὑπὸ τῆς κτήσεως τῇ πλῆτε· ὥσπερ γὰρ ἔχοντες ἅπαντα
τάγαθα, οὕτω διάκωνται· ὁ γὰρ πλούτ^Θ, οἷον τιμῆ
τις εἰς τῆς ἀξίας τῶν ἄλλων. διὸ φαίνεται πάντα ὄνια
εἶναι αὐτοῦ· καὶ τρυφεροί, ³ καὶ σαλαάκωνες· τρυφεροὶ μὲν,
Ἀφ' τε τιμῆ τρυφῶ καὶ τιμῆ ἐνδοξίῃ τῆς εὐδαιμονίας·
σαλαάκωνες δὲ καὶ ⁴σόλοικοι, Ἀφ' τὸ πάντας εὐδοκίαν Ἀφ-
τρίβην περὶ τὸ ἐρώμενον καὶ θαυμαζόμενον ὑπ' αὐτῶν—
καὶ ⁵τὸ οἰεῖσθαι ζηλοῦν τοὺς ἄλλους ἂ καὶ αὐτοί. ἅμα δὲ καὶ
ἐικότως τοῦτο πάχουσι· πολλοὶ γὰρ εἰσιν ⁶οἱ δεόμενοι
τῶν ἔχόντων. ὅθεν καὶ τὸ Σιμωνίδου ἔρηται περὶ τῶν
σοφῶν καὶ πλουσιῶν πρὸς τιμῆ γυναῖκα τοῦ Ἰέρων^Θ, ἐργ-
μένῳ Πότερρον ἠρώσθαι κρεῖττον, πλουσίον, ἢ σοφόν, Πλε-
σιον εἶπεν. τοὺς γὰρ σοφοὺς ἐρᾶν ἐπὶ ταῖς τῶν πλου-
σιῶν θύραῖς, ἔφη, Ἀφτρίβοντας.—καὶ ⁷τὸ οἰεῖσθαι ἀξίους
εἶναι ἄρχων· ἔχων γὰρ οἶονται, ὡς ἕνεκεν ἀξίον ἄρχων.
καὶ ⁸ὡς ἐν κεφαλῶν, ἀνοήτου εὐδαιμον^Θ ἦθους ὁ πλεῖστος
εἰσι. Ἀφφέρει δὲ τοῖς νεωστὶ κερτημένοις, καὶ τοῖς πάλαι, τὰ
ἦθη, τῷ ἅπαντα μᾶλλον καὶ φαυλότερα τὰ κακὰ ἔχειν τὰς
νεοπλῆτες. ὥσπερ γὰρ ἀπαιθευσία πλεῖτε εἰς τὸ νέοπλετον
εἶναι.

ἔναι. καὶ ἀδικήματα ἀδικουσίην οὐ κακουργικά, ἀλλὰ τὰ μὲν ὑβριστικά· τὰ δὲ, ἀκρατευτικά. οἷον, εἰς αἰκίαν καὶ μοιχείαν.

Κ Ε Φ. ιζ'.

Τίνα τῶν δυνατῶν καὶ εὐτυχῶν ἦθη.

ΟΜΟΙΩΣ δὲ καὶ περὶ δυνάμειος σχεδὸν τὰ πλεῖστα φανερά ἐστιν ἦθη· τὰ μὲν γὰρ, τὰ αὐτὰ ἔχει ἡ δύναμις τῷ πλούτῳ· τὰ δὲ, βελτίῳ. φιλοτιμότεροι γὰρ καὶ ἀνδρωδέστεροι εἰσι τὰ ἦθη οἱ δυνάμειοι, τῶν πλουσίων, Ἐὰν τὸ ἐφίεσθαι ἔργων, ὅσα ἐξουσία αὐτοῖς πράττειν ἔστω τὴν δύναμιν. καὶ σπουδασιώτεροι, Ἐὰν τὸ εἰς ἄπαισιμα εἶναι, ἀναγκαζόμενοι σκοπεῖν τὰ περὶ τὴν δύναμιν. καὶ σεμνότεροι ἢ βαρύτεροι· ποιεῖ γὰρ ἔμφανέτους τὸ ἀξίωμα· διὸ μετριάξουσιν· ἔστι δὲ ἡ σεμνότης, μαλακὴ καὶ εὐχήμεν βαρύτης. καὶ εἰάν ἀδικῶσιν, καὶ μικραδικηταὶ εἰσιν, ἀλλὰ μεγαλαδικοί. ἢ δ' εὐτυχία τὰ μόρια ἔχει τῶν εἰρημένων τὰ ἦθη. εἰς γὰρ ταῦτα συντείνουσιν αἱ μέγισται δοκοῦσιν εἶναι εὐτυχίαι. καὶ ἔτι εἰς εὐτεχνίαν, καὶ τὰ κατὰ τὸ σῶμα ἀγαθὰ, παρασκευάζει ἡ εὐτυχία πλεονεκτῶν· ὑπερφανώτεροι μὲν οὖν καὶ ἀλογιστότεροι Ἐὰν τὴν εὐτυχίαν εἰσιν. ἢ δ' ἀκολουθεῖ βέλτιστον ἦθος τῇ εὐτυχίᾳ ὅτι φιλόδοξοί εἰσι, καὶ ἔχουσι πρὸς τὸ θᾶν πῶς, πιστεύοντες Ἐὰν τὰ γίνόμενα ἀγαθὰ ἴσῳ τῆς τύχης. περὶ μὲν οὖν τῶν κατὰ ἡλικίαν καὶ τύχην ἦθῶν, εἴρηται· τὰ γὰρ ἐναντία τῶν εἰρημένων ἐκ τῶν ἐναντίων φανερά ἐστιν· οἷον, πενητος καὶ ἀτυχῆς ἦθος, καὶ ἀδυνατῆς.

Κ Ε Φ.

Κ Ε Φ. κ'.

Περὶ παραδειγμάτων, πόσα εἶδη, καὶ πῶς αὐτοῖς καὶ πότι χρῆσιον.

* * * παραδειγμάτων δὲ εἶδη δύο ἴσιν· ἓν μὲν γὰρ ἔστι παραδείγματ' εἶδ', τὸ λέγειν πράγματα πραγμῶν. ἓν δὲ, τὸ αὐτὸν ποιεῖν. τούτου δὲ, ἓν μὲν, παραβολή, ἓν δὲ, λόγοι, οἷον οἱ Αἰσωπικοί, καὶ Λιβυκοί. ἔστι δὲ, τὸ μὲν παράδειγμα τοῖον δέ τι, ὡςπερ εἶ τις λέγοι, ὅτι δὲ πρὸς βασιλεία παρασκευάζεσθαι, καὶ μὴ ἔρην Αἴγυπτον χαρῶσασθαι· καὶ γὰρ πρῆστον Δαρῆ, ὡς πρότερον διέβη, πρὶν Αἴγυπτον λαβῆν· λαβὼν δὲ, διέβη, καὶ πάλιν, Ξέρξης οὐ πρότερον ἐπιχειρήσει, πρὶν ἢ ἔλαβε λαβὼν δὲ, διέβη. ὡςτε καὶ οὗτ', ἂν λάβη, ἀββήσεται· διὸ οὐκ ὑπηρεπτεῖον. παραβολὴ δὲ, τὰ Σωκρατικά· οἷον, εἶ τις λέγοι, ὅτι οὐ δὲ τοὺς κληρωτοὺς ἄρχειν. ὁμοιον γὰρ, ὡςπερ εἶ τις τοὺς ἀθλητὰς κληροῖν, μὴ οἱ ἂν δύνωνται ἀγωνίζεσθαι, ἀλλ' οἱ ἂν λάχουσιν· ἢ τῶν πλωτήρων ὄν τινα δὲ κυβερῶν κληρώσειεν, ὡς δέον τὸν λαχόντα, ἀλλὰ μὴ τὸν ὑπερῶν. λόγ' δὲ, οἷ' ὁ Στησιχόρου πρὸς Φάλαριν, καὶ Αἰσώπου ὑπὲρ τοῦ δημαγωγοῦ. Στησιχόρ' μὲν γὰρ, ἐλομένῳ στρατηγὸν αὐτοκράτορα τῶν Ἱμεραίων Φάλαριν, καὶ μελλόντων φυλακῶν διδόναι τοῦ σώματ', τὰλλα ἀγαλεχθεῖς, εἶπεν αὐτοῖς λόγον, ὅς ἴπκ' κατῆχε λειμῶνα μόν'· ἐλθόντ' δ' ἐλάφου, καὶ ἀββήσονται τῶν νομῶν, βουλόμεν' τιμωρῆσασθαι τὸν ἔλαφον, ἡρώτα τὸν ἄνθρωπον, εἰ δύνατο μετ' αὐτοῦ κολάσαι τὸν ἔλαφον· ὁ δ' ἐφησεν, εἰὰν λάβη χαλινόν, καὶ αὐτὸς ἀναβῆ ἑπ' αὐτὸν, ἔχων ἀκόντια. συνομολογήσαντ' δὲ,

M m

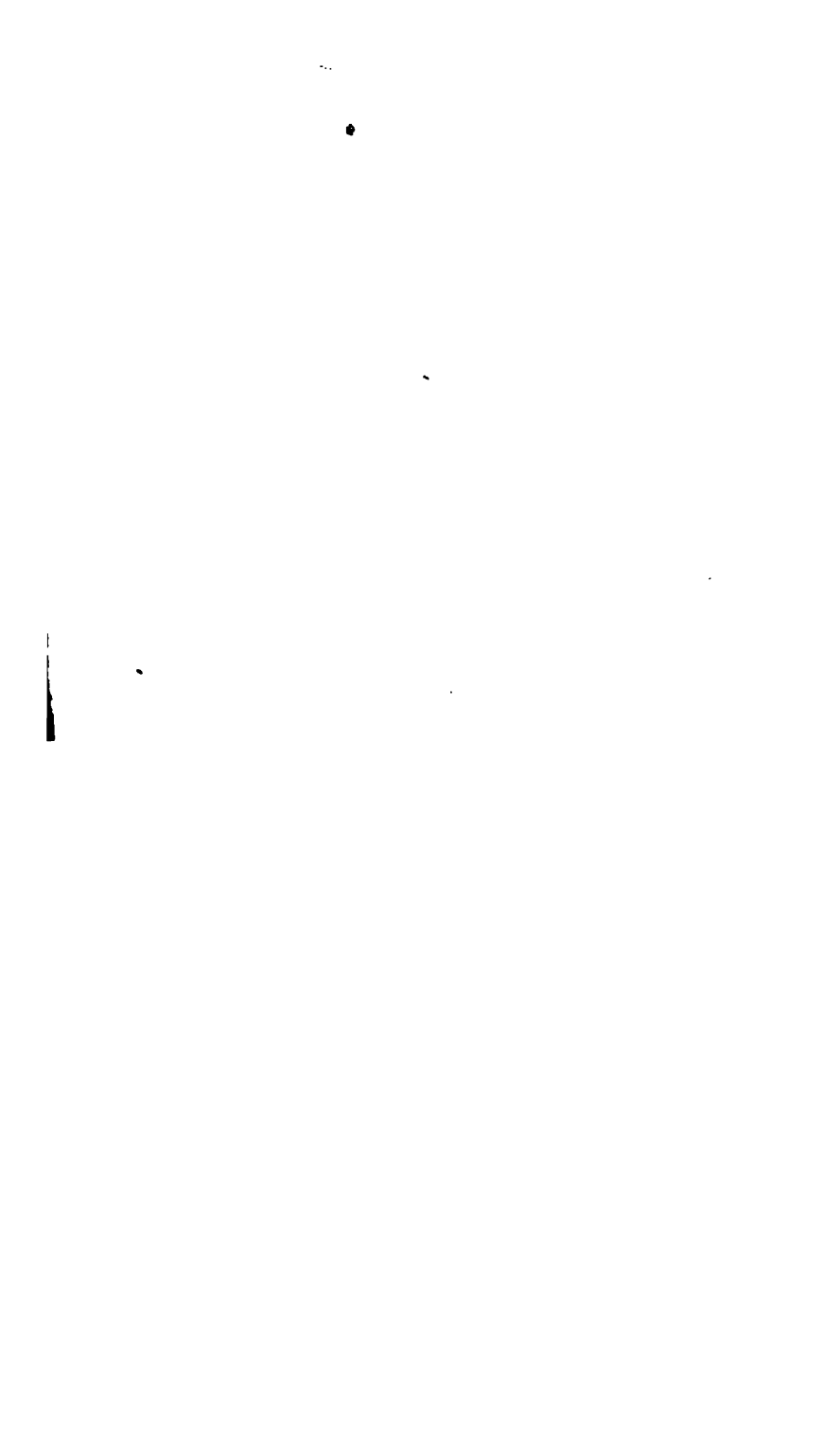
καὶ

COLLECTANEA GRÆCA.

T O M I P R I O R I S

P A R S Q U A R T A.

E X C E R P T A E X C R I T I C I S.

I.

EX ARISTOTELE.

*Quis omnium doctior? quis acutior? quis in rebus vel inveniendis,
vel judicandis, acrior ARISTOTELE fuit? CICERO DE ORATORE.*

ΕΚ ΤΟΥ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΠΕΡΙ

ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ.

[JUXTA EDIT. FRID. VOLG. REIZII. LIPSIÆ, 1786. IN 8VO.]

² ΠΕΡΙ ποιητικῆς αὐτῆς τε καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς, ἢ τινα
δύναμιν ἕκαστον ἔχει, καὶ πως δεῖ συνίστασθαι τοὺς μύθους,
εἰ μέλλοι καλῶς ἔξειν ἢ ποιήσις· ἔτι δὲ ἐκ πόσων καὶ
ποιῶν ἐστὶ μορίων· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὅσα τῆ
αὐτῆς ἐστὶ μεθόδου, λέγωμεν, ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν
πρῶτον ἀπὸ τῶν πρῶτων. Εποποιία δὲ καὶ ἡ τῆς τρα-
γωδίας ποιήσις, ἔτι δὲ κωμωδία ³ καὶ ἡ διθυραμβοποιητικὴ,
καὶ τῆς αὐλητικῆς ἢ πλῆσθι καὶ κιθαριστικῆς, ⁴ πᾶσαι τυγ-
χάνουσι

χάνουσιν οὔσαι μίμησας τὸ σύνολον. Διφθόρουσι δὲ ἀλ-
 λήλων τρισίν· ἢ γὰρ τῷ γένει ἑτέρως μιμεῖσθαι, ἢ τῷ
 ἕτερα, ἢ τῷ ἑτέρως, καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον· ὥσπερ γὰρ
 καὶ χρώμασι καὶ ᾠδαῖσι πολλὰ μιμοῦνται τινες ἀπεικά-
 ζοντες, οἱ μὲν Διὰ τέχνης, οἱ δὲ Διὰ συνηθείας, ἑτέρως
 δὲ τῆ φωνῆ· οὕτω καὶ ταῖς ἐρημίαις τέχνας ἀπα-
 σαι μὲν ποιοῦνται τὴν μίμησιν ἐν ρυθμῷ καὶ λόγῳ καὶ ἁρ-
 μονίᾳ· τούτοις δὲ ἢ χωρὶς, ἢ μεμιγμένοις. οἷον, ἁρ-
 μονία μὲν καὶ ρυθμῷ χρώμεναι μόνον, ἢτε αὐλητικὴ καὶ
 κιθαρῆσικη, καὶ εἴ τινες ἕτεραι⁴ τυγχάνουσιν οὔσαι τοι-
 αῦται τὴν δύναμιν· οἷον, ἢ τῶν συρίγγων. αὐτῷ δὲ
 τῷ ρυθμῷ μιμοῦνται χωρὶς ἁρμονίας, οἱ τῶν ὀρχηστῶν.
 καὶ γὰρ οὗτοι Διὰ τῶν χηματιζομένων ρυθμῶν μίμνται
 καὶ ἦθη καὶ πάθη καὶ πράξεις. ἢ δὲ ἐποποιῖα, μόνον
 τοῖς λόγοις ψιλοῖς, ἢ τοῖς μέτροις· καὶ τέτοις εἴ τε μιγ-
 νῶσα μετ' ἀλλήλων, ὅσθ' ἐνὶ τινι γένει χρωμένη τῶν μέ-
 τρων τυγχάνουσα μέχρι τοῦ νῦν. οὐδὲν γὰρ ἂν ἔχοιμεν
 ὀνομάσαι κοινόν⁸ τοὺς Σώφρον⁹ καὶ Ξεναρχοῦ μίμους, καὶ
 τοὺς Σωκρατικούς λόγους. οὐδὲ ἦτις Διὰ τριμέτρων ἢ
 ἑλεγείων, ἢ τῶν ἄλλων τινῶν τοιούτων, ποιοῖτο τὴν
 μίμησιν. πλὴν οἱ ἄνθρωποι γε⁹ συνάπτοντες τῷ μέτρῳ
 τὸ ποιῆν, τοὺς μὲν ἑλεγμοποιούς, τοὺς δὲ ἐπομοιοῦς ὀνομά-
 ζουσι, οὐχ ὡς τοὺς κατὰ μίμησιν ποιητὰς, ἀλλὰ κοινῇ
 κατὰ τὸ μέτρον προσαγορεύοντες. καὶ γὰρ ἂν ἰατρικὸν
 ἢ φυσικόν τι διὰ τῶν μέτρων ἐκφέρωσιν, οὕτω καλῶν εἰ-
 ῶθασιν. οὐδὲν δὲ κοινόν ἐστιν Ὀμήρῳ καὶ Ἐμπεδοκλῆ,
 πλὴν τὸ μέτρον. δι' ὃ τὸν μὲν ποιητὴν δίκαιον καλῶν·
 τὸν δὲ, φυσιολόγον μᾶλλον ἢ ποιητὴν. ὁμοίως δὲ καὶ εἴ
 τις ἅπαντα τὰ μέτρα μιγνύων, ποιοῖτο τὴν μίμησιν, κα-
 θάπερ Χαιρέμων ἐποίησεν Κένταυρον, μικτὴν ῥαψω-
δίαν

διὰν ἐξ ἀπάντων τῶν μέτρων, οὐχ ἥττον ποιητῶν
 προσαγορευτέον. ὡς μὲν οὖν τούτων διωρίδω τοῦτον
 τὸν τρόπον. εἰσὶ δὲ τινες αἱ πᾶσι χρῶνται τοῖς ἐ-
 ρημίνοις· λέγω δὲ, οἶον, ῥυθμῶ καὶ μέλει καὶ μέτρῳ, ὡς περ
 ἢ τε τῶν διδυραμβικῶν ποίησις, καὶ ἢ τῶν νόμων, καὶ ἢ τε
 τραγῳδία, καὶ ἢ κωμῳδία. Διαφίρρουσι δὲ, ὅτι αἱ μὲν
 ἅμα πᾶσιν, αἱ δὲ κατὰ μέτρον. ταύτας μὲν οὖν λέ-
 γω τὰς Διαφορὰς τῶν τεχνῶν, ἐν αἷς ποιοῦνται τῶν
 μίμησιν.

2. Ἐπεὶ δὲ μιμῶνται οἱ μιμέμενοι πράττοντας, ἀ-
 νάγκη δὲ τέττες, ἢ σπευδαίως, ἢ φαύλως εἶναι· (τὰ γὰρ ἔθνη
 χειρὸν αἰεὶ τούτοις ἀκολουθεῖ μόνοις· κακία γὰρ καὶ ἀρετὴ
 τὰ ἔθνη Διαφίρρουσι πάντες) ἥτοι βελτίους ἢ καὶ ἡμᾶς,
 ἢ χειρῶνας, ἢ καὶ τοιάττες ἀνάγκη μιμῶσθαι. ὡς περ οἱ
 γραφεῖς, Πολύγνωτος μὲν κρείττους, Παύσων δὲ χείρους,
 Διονύσιος δὲ ὁμοίους ἕκαζε. δῆλον δὲ, ὅτι καὶ τῶν λεχ-
 θισῶν ἕκαστη μιμήσειον ἔχει ταύτας τὰς Διαφορὰς· καὶ
 εἶσαι ἕτερα τῶν ἕτερα μιμήσασθαι τοῦτον τὸν τρόπον. καὶ
 γὰρ ἐν ὀρχήσει, καὶ αὐλήσει καὶ κιθαρίσει ἐστὶ φησὶ τὰς
 τὰς ἀνομοιότητας· καὶ ὡς τοὺς λόγους δὲ καὶ τῶν ψι-
 λομετρίαν· οἶον, Ὀμηρος μὲν βελτίους, Κλεοφῶν δὲ ὁμοί-
 ος, Ἡγήμων δὲ ὁ τὰς παρωδίας ποιήσας πρῶτος, καὶ
 Νικόχαρς ὁ τῶν Δηλιάδα, χείρους. ὁμοίως δὲ καὶ ὡς
 τοὺς διδυράμβους καὶ τὸς νόμους, ὡς Πέρσας, καὶ Κύκλωπα,
 Τιμόδεος καὶ Φιλόξενος, μιμήσασθαι αὐτῶν. ἐν τῇ αὐτῇ δὲ
 τις Διαφορᾶ, καὶ ἢ τραγῳδία πρὸς τῶν κωμῳδία διέση-
 κειν. ἢ μὲν γὰρ χείρους, ἢ δὲ βελτίους μιμῶσθαι βέλεται
 τῶν νῦν.

3. Ἐτι δὲ τέτων τρίτη Διαφορὰ, τὸ, ὡς ἕκαστα τού-
 των μιμήσασθαι αὐτῶν τις. καὶ γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ τὰ αὐ-
 τὰ

τὰ μιμηθῆναι ἴσιν, ὅτε μὲν ἀπαγγίλλοντα, ὅτε δ' ἕτερον τι γιγνόμενον, ὡσπερ Ὀμηροῦ ποιῶν ἢ ὡς τὸν αὐτὸν καὶ μὴ μεταβάλλοντα ἢ πάντα ὡς πράττοντας καὶ ἐνεργούντας τοὺς μιμουμένους. ἐν τρισὶ δὴ ταύταις Διαφοραῖς ἢ μίμησις ἴσιν, ὡς ἔπομν κατ' ἀρχάς· ἐν οἷς τε, καὶ ἄ, καὶ ὡς. ὅτε, τῇ μὲν ὁ αὐτὸς ἄν ἦν μιμητὴς Ὀμήρου Σοφοκλῆς· μιμούμεναι γὰρ ἄμφω πρῶτους· τῇ δὲ Ἀριστοφάνη. πράττοντες γὰρ μιμοῦνται καὶ δρῶντες ἄμφω ὄντων καὶ δράματα. καλεῖσθαι τινες αὐτὰ φασιν, ὅτι μιμοῦνται δρῶντες. διὸ καὶ ἀντιποιοῦνται τῆς τε τραγωδίας καὶ τῆς κωμωδίας οἱ Δωριεῖς· τῆς μὲν κωμωδίας οἱ Μεγαρεῖς, οἱ τε ἐνταῦθα, ὡς ἐπὶ τῆς παρ' αὐτοῖς δημοκρατίας ἡγομένης, καὶ οἱ ἐκ Σικελίας· ἐκῆθεν γὰρ ἦν Επίχαρμῳ ὁ ποιητὴς, πολλῶ πρότερος ὢν Χιωνίδου καὶ Μάγνητος· τῆς δὲ τραγωδίας ἕτιοι τῶν ἐν Πελοποννήσῳ· ποιῶμενοι τὰ ὀνόματα σήμερον. οὗτοι μὲν γὰρ κώμας τὰς περὶ οἰκίδας καλεῖν φασίν· Ἀθλωαῖοι δὲ δῆμους· ὡς κωμῶδες ἐκ λόπο ἢ κωμάζειν λεχθέντας, ἀλλὰ τῇ κατὰ κώμας πλάνῃ, ἀτιμαζομένους ἐκ τῆ ἀγείρας· καὶ τὸ ποιῶν αὐτοὶ μὲν δρῶν, Ἀθλωαῖος δὲ πράττειν προσαγορεύειν. περὶ μὲν ἔν τῶν Διαφορῶν καὶ πόσαι καὶ τίνες ἢ μιμήσεως, εἰρήδω ταῦτα.

4. Ἐοίκασι δὲ ἡγηθῆσαι μὲν ὅλως τινὶ ποιητικῶν αἰτίαι δύο τινές, καὶ αὐταὶ φυσικαί· τὸ, τε γὰρ μιμηθῆναι, σύμφυτον τοῖς ἀνθρώποις ἐκ παιδῶν ἐστὶ· (καὶ τάτω Διαφέρουσι τῶν ἄλλων ζώων, ὅτι μιμητικώτατον ἐστὶ. καὶ τὰς μαθήσεις ποιῶται Δια μιμήσεως τὰς πρώτας) καὶ τὸ χαίρειν τοῖς μιμήμασι πάντας. σημεῖον δὲ τούτου τὸ συμβαῖνον ἐπὶ τῶν ἔργων. ἂ γὰρ αὐτὰ λυπηρῶς ἔρωμεν, τούτων τὰς εἰκόνας τὰς μάλιστα ἠκριβωμένας χαίρομεν

χαίρουμεν θεωροῦντες· οἷον θηρίων τε μορφὰς τῶν αἰτι-
μοτάτων, καὶ νεκρῶν. αἴτιον δὲ καὶ τῆτε, ὅτι μανθάνειν
ἔστι μόνον τοῖς φιλοσόφοις ἠδισον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις
ὁμοίως. ἀλλ' ἐπὶ βραχὺ κοιωνοῦσιν αὐτὰ. Διὰ γὰρ
τοῦτο χαίρουσι τὰς εἰκόνας ὁρῶντες, ὅτι συμβαίνει θεω-
ροῦντας μανθάνειν καὶ συλλογίζεσθαι, τί ἕκαστον· οἷον,
ὅτι οὐτὸ ἐκείνου. ἰπεὶ ἴαν μὴ τύχη προωρακῶς, ἐχέ-
δι μίμημα ποιήσει τὴν ἡδονήν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπερ-
γασίαν, ἢ τὴν χροιάν, ἢ διὰ τοιαύτην τινὰ ἄλλω
αἰτίαν. κατὰ φύσιν δὲ οὐτὸ ἡμῖν τὸ μιμῆσθαι, καὶ τὸ
ἁρμονίας καὶ τὸ ῥυθμῶν (τὰ γὰρ μέτρα, ὅτι μέρια τῶν
ῥυθμῶν ἐστὶν, φανερόν) ἐξ ἀρχῆς οἱ πεφυκότες πρὸς αὐτὰ
μάλιστα, κατὰ μικρὰν προαίχοντες ἐγέννησαν τὴν ποί-
ησιν ἐκ τῶν αὐτοχεδιασμάτων. διεσπάρθη δὲ κατὰ
τὰ οἰκεία ἡθῆ ἢ ποιήσεις. οἱ μὲν γὰρ σεμνότεροι τὰς
καλὰς ἐμιμοῦντο πράξεις, καὶ τὰς τῶν τοιούτων· οἱ
δὲ εὐτελέστεροι, τὰς τῶν φαύλων, πρῶτον ψόγους ποι-
ῶντες, ὡς περ ἕτεροι ὕμνος καὶ ἐγκώμια. τῶν μὲν ἔτι πρὸ
Ὁμήρου οὐδενὸς ἔχομεν εἰπεῖν τοιοῦτον ποίημα. εἰκὸς δὲ
εἶναι πολλούς. ἄπο δὲ Ὁμήρου ἀρχαμφοῖς ἐστὶν· οἷον,
ἐκείνου ὁ Μαργείτης, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐν οἷς καὶ τὸ ἁρ-
μόττον ἰαμβεῖον ἦλθε μέτρον. διὸ καὶ ἰαμβεῖον καλεῖ-
ται νῦν, ὅτι ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ ἰάμβιζον ἀλλήλας. καὶ
ἐγένοντο τῶν παλαιῶν, οἱ μὲν ἡρωϊκῶν, οἱ δὲ ἰάμβων
ποιηταί. ὡς περ δὲ καὶ τὰ σπουδαῖα μάλιστα ποιητῆς
Ὁμηροῦ ἦν (μόνον γὰρ, ἐχέ ὅτι εὖ, ἀλλ' ὅτι καὶ μιμήσεις
δραματικὰς ἐποίησεν) ἔτι καὶ τὰ τὸ κωμωδίας χήματα
πρῶτος ἐπέδειξεν, ἐψόγον, ἀλλὰ τὸ γελοῖον δραματο-
ποίησας. ὁ γὰρ Μαργείτης ἀνάλογον ἔχει, ὡς περ
Ἰλιάς καὶ Οδύσεια πρὸς τὰς τραγωδίας, οὕτω καὶ οὐτὸ

πρὸς τὰς κωμωδίας. παραφανήσης δὲ τῆς τραγωδίας
 καὶ κωμωδίας, οἱ ἐφ' ἑκατέραν τὴν πόησιν ὀρμῶντες κατὰ
 τὴν οἰκείαν φύσιν, οἱ μὲν ἀντὶ τῶν ἰάμβων, κωμωδο-
 ποιὸι ἐγένοντο· οἱ δὲ ἀντὶ τῶν ἐπῶν, τραγωδιδάσκαλοι,
 Ἄλλ' τὸ μίջω καὶ ἐντιμότερα τὰ χήματα εἶναι ταῦτα
 ἐκείων. τὸ μὲν ἔν ὑπισκοπεῖν, εἰ ἄρα ἔχει ἤδη ἡ τρα-
 γωδία τοῖς ἔδαισιν ἰκανῶς, ἢ ἔ, αὐτὸ τε καθ' αὐτὸ κρι-
 νόμενον, καὶ πρὸς τὰ δίατρα, ἄλλ' λόγ'. ἡγενομένη
 ἔν ἀπ' ἀρχῆς αὐτοχευδιασικῆ καὶ αὐτῆ καὶ ἡ κωμωδία,
 ἢ μὲν δὸπὸ τῶν ἐξαρχόντων τὸν διδυράμβον, ἢ δὲ δὸπὸ
 τῶν τὰ φαλλικά, ἃ ἔτι καὶ νῦν ἐν πολλαῖς τῶν πόλεων
 διαμένει νομιζόμενα, κατὰ μικρὸν ἠυξήθη, ἡ προαγόντων,
 ὅσων ἐγένετο φανερόν αὐτῆς. καὶ πολλὰς μεταβολὰς με-
 ταβαλῆσα ἡ τραγωδία ἐπαύσατο, ἐπεὶ ἔχει τὴν ἑαυτῆς
 φύσιν. καὶ τό τε τῶν ὑποκριτῶν πλῆθος ἐξ ἐνός ἕως
 δύο πρῶτος Αἰσχύλος ἤγαγε, καὶ τὰ τ' χορῆ ἠλάττωσε, καὶ
 τ' λόγον πρωταγωνιστῶν παρεσκευάσε· τρεῖς δὲ καὶ σκη-
 νογραφίαν, Σοφοκλῆς. ἔτι δὲ τὸ μέγεθος ἐκ μικρῶν μύ-
 θων καὶ λέξεως γελοίας, Ἄλλ' τὸ ἐκ σατυρικῆ μεταβαλεῖν,
 ὀψὲ ἀπεισεμνώθη· τό, τε μέτρον ἐκ τετραμέτρου ἰαμ-
 βεῖον ἐγένετο. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον τετραμέτρῳ ἐχρῶτο,
 Ἄλλ' τὸ σατυρικῶν καὶ ὀρχησικῶν εἶναι τὴν ποίησιν.
 λέξεως δὲ ἡσομῆς, αὐτὴ ἡ φύσις τὸ οἰκείον μέτρον ἔφερε.
 μάλιγα γὰρ λεκτικὸν τῶν μέτρων τὸ ἰαμβεῖον ἐστίν. ση-
 μεῖον δὲ τέττα· πλεῖστα γὰρ ἰαμβεῖα λέγονται ἐν τῇ δια-
 λέκτῳ τῇ πρὸς ἀλλήλους· ἐξάμετρα δὲ ὀλιγάκις, καὶ ἐκ-
 βαίνοντες τῆς λεκτικῆς ἀρμονίας. ἔτι δὲ ἐπεισοδίων πλήθη,
 καὶ τὰ ἄλλα ὡς ἕκαστα, ἃ κοσμηθῆναι λέγεται. περὶ μὲν
 ἔν τέτων τοσαῦτα ἔγω ἡμῖν εἰρημῆα. πολὺ γὰρ ἂν ἴσως
 ἔργον εἴη διεξιέναι καθ' ἕκαστον.

5. Ἡ δὲ κωμῳδία ἐστὶν, ὡς περ ἤπομπη, μίμησις φαν-
 λοτέρων μὲν, ἢ μίμησις κατὰ πᾶσαν κακίαν· ἄλλα τῆ
 αἰχρῆ· ἢ ἐστὶ τὸ γελοῖον μόριον. τὸ γὰρ γελοῖον, ἐστὶν αἰμάρ-
 τημά τι καὶ αἰχρὸς ἀνώδυνον, καὶ ἢ φθαρτικόν· οἷον, εὐθύς
 τὸ γελοῖον πρόσωπον, αἰχρὸν τι καὶ διεσραμμένον ἀνευ
 ὀδύνης. αἱ μὲν ἔν τῇ τραγωδίᾳ μεταβάσεις, καὶ δι' ὧν
 ἐγένοντο, ἢ λεληθάσιν· ἢ δὲ κωμῳδία, ἀλλὰ τὸ μὴ σπου-
 δάζεσθαι ἐξ ἀρχῆς, ἔλαθε. καὶ γὰρ χορὸν κωμῳδῶν
 ὀψέ ποτε ὁ ἄρχων ἴδωκεν, ἀλλ' ἰθιλονταὶ ἦσαν. ἦδη δὲ
 σχήματά τινα αὐτῆς ἐχέσκει, ὀλίγοι μὲν οἱ αὐτῆς ποιη-
 ταὶ μνημονεύονται· τῆς δὲ πρόσωπα ἀπεδωκέν, ἢ προ-
 λόγους, ἢ πλῆθη ὑποκριτῶν, καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἠγνόηται.
 τοῦ δὲ μύθου ποιεῖν, Επίχαρμος καὶ Φόρμις ἤρξαν. τὸ
 μὲν ἔν ἐξ ἀρχῆς ἐκ Σικελίας ἦλθε. τῶν δὲ Ἀθήνησι,
 Κράτης πρῶτος ἤρξεν, ἀφείμενος τῆς ἰαμβικῆς ἰδεας,
 καθόλου ποιεῖν λόγους ἢ μύθους. ἢ μὲν ἔν ἰποποιίᾳ
 τῇ τραγωδίᾳ, μέχρι μόνου μέτρος, μίμησις εἶναι σπουδαίων
 ἠκολούθησε. τῷ δὲ τὸ μέτρον ἀπλῆν ἔχειν, καὶ ἀπαγγελίαν
 εἶναι, ταύτης διαφέρει. ἔτι δὲ τῷ μήκει· ἢ μὲν γὰρ ὅτι μά-
 λις περᾶται ὑπὸ μίαν περίοδον ἡλίξ εἶναι, ἢ μικρὸν ἐξαλ-
 λάττειν· ἢ δὲ ἰποποιίᾳ, ἀόριστος τῷ χρόνῳ καὶ τάτῳ διαφέρει.
 καὶ τοὶ τὸ πρῶτον ὁμοίως ἐν ταῖς τραγωδίαις τῆτο ἰποποιεῖν, καὶ
 ἐν τοῖς ἔπεισι. μέρη δὲ ἐστὶ τὰ μὲν ταυτὰ, τὰ δὲ ἴδια τῇ τρα-
 γωδίᾳ. διόπερ ὅστις περὶ τραγωδίᾳ οἶδε σπουδαίας καὶ
 φαύλης, οἶδε καὶ περὶ ἰπῶν· ἢ μὲν γὰρ ἰποποιίᾳ ἔχει,
 ὑπάρχει τῇ τραγωδίᾳ· ἢ δὲ αὐτῇ, οὐ πάντα ἐν τῇ
 ἰποποιίᾳ.

6. Περὶ μὲν ἔν τῇ ἐξαμέτρῳ μιμητικῆς, καὶ περὶ κω-
 μῳδίας, ὕστερον ἐρῶμεν· περὶ δὲ τραγωδίᾳ λέγωμεν, ὅσοι
 λαβόντες αὐτῆς ἐκ τῶν εἰρημένων τὸν γινόμενον ὄρον τῆ
 εἰσίας.

ἑσίας. ἴσιν ἔν τραγωδία μίμησις πράξεως σπουδαίας
 καὶ τελείας, μέγ Θ ἐχούσης· ἠδυσμένῳ λόγῳ, χωρὶς
 ἐκάσῳ τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς μορίοις· δρώντων, καὶ εἰ δι' ἐπαγ-
 γελίας· δι' ἐλείου καὶ φόβου περαίνουσα τῶν τῶν το-
 ἐτῶν παθημάτων κάθαρσις. λέγω δὲ ἠδυσμένον μὲν λόγον,
 τὸν ἔχοντα ῥυθμὸν καὶ ἀρμονίαν καὶ μέτρον. τὸ δὲ χω-
 ρὶς ἐκάσῳ τῶν εἰδῶν, τῷ $\Delta\theta$ μέτρῳ ἕνια μόνον περαί-
 νεσθαι, καὶ πάλιν ἕτερα $\Delta\theta$ μέτρῳ. ἐπεὶ δὲ πράττον-
 τες ποιοῦνται τῶν μίμησιν, πρῶτον μὲν ἐξ ἀνάγκης
 αὐτῶν ἔη τι μέρος τραγωδίας ὁ τ ὄψεως κόσμος· ἔτα
 μελοποιία καὶ λέξις. ἐν τούτοις γὰρ ποιοῦνται τῶν μί-
 μησιν. λέγω δὲ λέξιν μὲν αὐτῶν τῶν μέτρῳ
 σύνθεσιν· μελοποιῶν δὲ, ὃ τῶν δυνάμιν φανεράν ἔχει
 πᾶσιν. ἐπεὶ δὲ πράξεώς ἐστι μίμησις, πράττεται δὲ
 ὑπὸ τινῶν πραττόντων, οὓς ἀνάγκη ποιῆσαι τινὰς εἶναι
 κατὰ τε τὸ $\eta\theta$ καὶ τῶν δianoian. ($\Delta\theta$ γὰρ τούτων
 καὶ τὰς πράξεις εἶναι φημὶν ποιῆσαι τινὰς) πέφυκεν αἷτια
 δύο τῶν πράξεων εἶναι, δianoia καὶ $\eta\theta$. καὶ κατὰ ταῦτα
 καὶ τύχχάνουσι καὶ ἀποτυχχάνουσι πάντες. ἐστὶ δὲ τῆς
 μὲν πράξεως ὁ μῦθος μίμησις· (λέγω γὰρ μῦθον τοῦτον,
 τῶν σύνθεσιν τῶν πραγμάτων) τὰ δὲ $\eta\theta$, καθ' ἃ
 ποιῆσαι τινὰς εἶναι φημὶν τοὺς πράττοντας· δianoian δὲ,
 ἐν ὅσοις λέγοντες ἀποδεικνύουσι τι, ἢ καὶ ἀποφαίνονται
 γνώμην. ἀνάγκη οὖν πάσης τραγωδίας μέρη εἶναι ἐξ,
 καθ' ἃ ποιά τις ἐστὶν ἡ τραγωδία. ταῦτα δ' ἐστὶν, μῦ-
 θος, καὶ $\eta\theta$, καὶ λέξις, καὶ δianoia, καὶ ὄψις, καὶ μελοποιία.
 οἷς μὲν γὰρ μιμοῦνται, δύο μέρη ἐστὶν· ὡς δὲ μιμοῦνται,
 ἐν ἃ δὲ μιμοῦνται, τρία. καὶ παρὰ ταῦτα εἰδέν. τού-
 τοις μὲν οὖν οὐκ ὀλίγοι αὐτῶν, ὡς εἰπεῖν, κέχρηται τοῖς
 εἰδέσι. καὶ γὰρ ὄψιν ἔχει πᾶν, καὶ εἶδος καὶ μῦθον, καὶ
 λέξιν,

λέξει, καὶ μέλει, καὶ διάνοιαν ὡσαύτως. μέγιστον δὲ τούτων ἐστὶν ἡ τῶν πραγμάτων σύστασις. ἡ γὰρ τραγωδία μίμησις ἐστὶν οὐκ ἀνθρώπων, ἀλλὰ πράξεων, καὶ βίου, καὶ εὐδαιμονίας, καὶ κακοδαιμονίας. καὶ γὰρ ἡ εὐδαιμονία ἐν πράξει ἐστὶ· καὶ τὸ τέλος πράξις τίς ἐστὶν, οὐ ποιότης. ἐπὶ δὲ κατὰ μὲν τὰ ἦθη ποιοῖ τινες· κατὰ δὲ τὰς πράξεις, εὐδαιμόνες, ἢ τούναντίον. οὐκ οὖν ὅπως τὰ ἦθη μιμῆσονται, πράττουσιν· ἀλλὰ τὰ ἦθη συμπεριλαμβάουσι διὰ τὰς πράξεις· ὡς τὰ πράγματα καὶ ὁ μῦθος τέλος τῆς τραγωδίας. τὸ δὲ τέλος μέγιστον πάντων ἐστὶν· ἄνευ μὲν γὰρ πράξεως οὐκ ἂν γένοιτο τραγωδία· ἄνευ δὲ ἠθῶν, γένοιτ' ἂν. αἱ γὰρ τῶν νέων τῶν πλείων, ἀήθεις τραγωδίαί ἐσσι· καὶ ὅλως ποιηταὶ πολλοὶ τοιῶτοι· οἷον καὶ τῶν γραφῶν Ζευξίς πρὸς Πολύγνωτον πέπονθεν. ὁ μὲν γὰρ Πολύγνωτος ἀγαθὸς ἠθογράφος· ἡ δὲ Ζευξίδος γραφή οὐδὲν ἔχει ἠθῶν. ἔτι εἰάν τις ἐφεξῆς θῆ ῥήσας ἰδικαίς, καὶ λέξεις καὶ ἁρμόσιαις εὖ πεποιημένας, οὐ ποιήσει ὅ ἦν τῆς τραγωδίας ἔργον· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἢ καταδεξέροις τούτοις κεχρημένη τραγωδία, ἔχουσα δὲ μῦθον καὶ σύστασιν πραγμάτων. πρὸς δὲ τέτοις τὰ μέγιστα οἷς ψυχαγωγεῖ ἡ τραγωδία, τὸ μύθου μέρη ἐστὶν, αἵτε πεπιέται καὶ ἀναβωρίσις. ἔτι σημῆον, ὅτι καὶ οἱ ἐγχεροῦντες ποιεῖν, πρότερον δύνανται τῆ λέξει καὶ τοῖς ἠθεσιν ἀκρεβῆν, ἢ τὰ πράγματα συνίστασαι· οἷον καὶ οἱ πρῶτοι ποιηταὶ σχεδὸν ἅπαντες. ἀρχὴ μὲν οὖν καὶ οἷον ψυχὴ ὁ μῦθος τῆς τραγωδίας. δευτέρου δὲ τὰ ἦθη. παραπλήσιον γὰρ ἐστὶ καὶ ἐπὶ τῆ γραφικῆς. εἰ γὰρ τις ἐναλίψαι τοῖς καλλίστοις φαρμάκοις χυδῶν, ἢ ἂν ὁμοίως εὐφράνει, καὶ λευκογραφῆσας εἰκόνα. ἔστι τε μίμησις πράξεως, καὶ διὰ ταύτην μάλιστα τῶν πραττότων. τρίτον δὲ ἡ διάνοια.

τῷτο δέ ἐστι τὸ λέγειν δύνασθαι τὰ ἐνόντα καὶ τὰ ἀρμότ-
 τουτα· ὅπερ ἐπὶ τῶν λόγων τῆ πολιτικῆς καὶ ῥητορικῆς ἔρ-
 γον ἐστίν. οἱ μὲν γὰρ ἀρχαῖοι πολιτικῶς ἐποίουν λέγον-
 τας· οἱ δὲ νῦν, ῥητορικῶς· ἔστι δὲ ἦθος μὲν τὸ τοιῷτον,
 ὃ δηλοῖ τὴν προαίρεσιν ὅποιά τις, εἰ προαιρεῖται, ἢ φεύγει.
 διόπερ ἐκ ἔχουσιν ἦθος ἔνιοι τῶν λόγων, ἐν οἷς μὴ ὄλως ἔστιν
 ὃ, τι προαιρεῖται ἢ φεύγει ὁ λεγών. διάνοια δὲ, ἐν οἷς ὀπο-
 θεκνύεσσι τι ὡς ἐστίν, ἢ ὡς ἐκ ἐστίν, ἢ καθόλου τι ὀποφαινόν·
 τέταρτον δὲ, τῶν μὲν λόγων ἢ λέξεις. λέγω δὲ, ὡσπερ
 πρότερον ἔρηται, λέξιν εἶναι τὴν λέξιν τῆς ὀνομασίας
 ἐρμηνείαν. ὃ καὶ ἐπὶ τῶν ἐμμέτρων καὶ ἐπὶ τῶν λόγων
 ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν. τῶν δὲ λοιπῶν τὸ πεμπτὸν ἢ
 μελοποιία, μέγιστον τῶν ἡδυσμάτων. ἢ δὲ ὄψεις, ψυχα-
 γωγικὸν μὲν, ἀτεχνώτατον δὲ, καὶ ἥκιστα οἰκείον τῆς ποιη-
 τικῆς. ἢ γὰρ τῆς τραγωδίας δύναμις, καὶ ἀνευ ἀγῶν
 καὶ ὑποκριτῶν ἐστίν. ἔτι δὲ κυριώτερα πρὸς τὴν ἀπεργα-
 σίαν τῶν ὄψεων ἢ τοῦ σκευοποιῦ τέχνη τῆς τῶν ποιη-
 τῶν ἐστίν.

7. Διωρισμένων δὲ τῶτων, λέγωμεν μὲν ταῦτα, ποίαν
 τινὰ δὴ τὴν σύστασιν εἶναι τῶν πραγμάτων, ἐπειδὴ
 τοῦτο καὶ πρῶτον καὶ μέγιστον τῆς τραγωδίας ἐστίν. καίτοι
 δ' ἡμῖν, τὴν τραγωδίαν τελείας καὶ ὅλης πράξεως εἶναι
 μίμησιν, ἐχέσης τι μέγεθος. ἐστὶ γὰρ ὅλον καὶ μὴδὲν
 ἔχον μέγεθος. ὅλον δὲ ἐστίν, τὸ ἔχον ἀρχὴν καὶ μέσον
 καὶ τελευτὴν. ἀρχὴ δὲ ἐστίν, ὃ αὐτὸ μὲν ἐξ ἀνάγκης μὴ
 μὲν ἄλλο ἐστίν· μετ' ἐκείνο δ' ἕτερον πέφυκεν εἶναι ἢ
 γένεσθαι. τελευτὴ δὲ τούναντίον, ὃ αὐτὸ μετ' ἄλλο πέ-
 φυκεν εἶναι, ἢ ἐξ ἀνάγκης, ἢ ὡς ὀπιτοπολύ· μὲν δὲ τοῦτο,
 ἄλλο οὐδέν. μέσον δὲ, καὶ αὐτὸ μὲν ἄλλο, καὶ μετ' ἐκείνο
 ἕτερον. δὴ ἄρα τοὺς συνεστῶτας εὔ μύθους, μὴδ' ὀπόθεν
 ἔτυχε

ἔτυχεν ἀρχεῖσθαι, μήθ' ὅπου ἔτυχε τελευτᾶν· ἀλλὰ κε-
 χρήσθαι ταῖς ἀρημίαις ἰδέαις. ἔτι δ' ἐπεὶ τὸ καλὸν
 καὶ ζῶον καὶ ἅπαν πρᾶγμα ὃ συνέστηκεν ἐκ τινων, οὐ μόνον
 ταῦτα τεταγμένα δεῖ ἔχειν, ἀλλὰ καὶ μέγεθος ὑπάρχειν
 μὴ τὸ τυχόν. τὸ γὰρ καλὸν, ἐν μεγέθει καὶ τάξει ἐστίν.
 διὸ οὔτε πάμμικρον ἂν τι γημοίτο καλὸν ζῶον· συ-
 χεῖται γὰρ ἡ θεωρία ἐγγύς τ' ἀναιδήτου χρόνου γινομένη·
 ἔτε παμμέγεθες· ἔ γὰρ ἅμα ἡ θεωρία γίνεται, ἀλλ' οἴχε-
 ται τοῖς θεωρῆσι τὸ ἐν καὶ τὸ ὅλον ἐκ τῆς θεωρίας· οἷον, ἐκ
 μυρίων σαρδίων ἢ ζῶον. ὡσεὶ δὲ, καθάπερ ὑπὲρ τῶν σωμα-
 τῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ζῶων ἔχειν μὲν μέγεθος, τῆτο δὲ εὐσύνοπτον
 εἶναι· ἔτω καὶ ὑπὲρ τῶν μύθων ἔχειν μὲν μήκος, τῆτο δ' εὐ-
 μνημόνευτον εἶναι. τοῦ δὲ μήκους ὄρος, πρὸς μὲν τὰς ἀγῶνας
 καὶ τὴν αἰδησίαν, οὐ τῆς τέχνης ἐστίν. εἰ γὰρ ἔδει ἑκατὸν
 τραγωδίας ἀνυμνίζεσθαι, πρὸς κλειψύθρας ἂν ἠγωνίζοντο,
 ὡσπερ ποτ' ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε φασιν. ὁ δὲ κατ' αὐτῶν τὴν
 φύσιν τ' πράγματος ὄρος, αἰεὶ μὲν ὁ μέζων, μέχρι τ'
 σύνδηλος εἶναι, καλλίων ἐστὶ κατὰ τὸ μέγεθος. ὡς δὲ ἀπλῶς
 διορίσαντας εἰπεῖν, ἐν ὅσῳ μεγεθῆι κατὰ τὸ εἶκος ἢ τὸ ἀναΓ-
 καῖον ἐφεξῆς γινομένων, συμβαίνει εἰς εὐτυχίαν ἐκ δυσ-
 χίας, ἢ ἐξ εὐτυχίας εἰς δυσυχίαν μεταβάλλειν, ἰκανὸς ὄρος
 ἐστὶ τῶ μεγέθους.

8. Μῦθος δ' ἐστὶν ἕξ, ἔχ, ὡσπερ τινὲς οἰοῦνται, εἰς
 πέντε ἕνα ἢ. πολλὰ γὰρ καὶ ἄπειρα τῶν γ' ἐνὶ συμβαίνει·
 ἐξ ὧν ἐνίων οὐδὲν ἐστὶν ἓν. οὕτω δὲ καὶ πράξεις ἐνὸς πολ-
 λαὶ εἰσιν, ἐξ ὧν μία οὐδεμία γίνεται πράξις. δι' ὃ
 πάντες εἰκόασιν ἀμαρτάνειν, ὅσοι τῶν ποιητῶν Ἡρα-
 κληίδα, καὶ Θησπίδα, καὶ τὰ τοιαῦτα ποιήματα πεποιή-
 κασιν. οἰοῦνται γὰρ, ἐπεὶ ἕξ ἦν ὁ Ἡρακλῆς, ἕνα καὶ τὸν
 μῦθον εἶναι προσηκόν. ὁ δ' Ὀμηρος, ὡσπερ καὶ τὰ
 ἄλλα

ἀλλὰ Διφίρη, καὶ τοῦτ' ἴσκει καλῶς ἰδῶν, ἤτοι Διφί-
 τήχνῳ ἢ Διφί φύσιν. Οὐδύσειαν γὰρ ποιῶν, οὐκ ἐποί-
 ησεν ἅπαντα ὅσα αἰτῶν συνέβη· οἷον πληγῆναι μὲν ἐν
 τῷ Παρασσῶ, μανῆναι δὲ προσωποποιήσασθαι ἐκ τῷ ἀγερ-
 μῶ· ὣν οὐδὲν θάτερον ἡγομένου ἀναγκαῖον ἦν ἢ εἰκὸς
 θάτερον ἡμίθει· ἀλλ' ὡς μίαν πράξιν οἶον λέ-
 γομεν τῷ Οὐδύσειαν συνέησεν· ὁμοίως δὲ καὶ τῷ
 Ἰλιάδῃ. καὶ οὐκ, καθάπερ ἐν ταῖς ἄλλαις μιμητικαῖς
 ἢ μία μίμησις ἐνός ἐστίν, ἔτω καὶ τὸ μῦθον, ἐπεὶ πράξεως
 μίμησις ἐστίν, μιᾶς τε εἶναι, καὶ ταύτης ὅλης, καὶ τὰ
 μέρη συνεχῶς τῶν πραγμάτων οὕτως, ὥστε μετατιθε-
 μένου τινὸς μέρους, ἢ ἀφαιρουμένου, Διφίρεσθαι καὶ κινῆσθαι
 τὸ ὅλον. ὃ δὲ προσὸν ἢ μὴ προσὸν, μηδὲν ποιεῖ ἐπίδηλον,
 εἰδὲ μόνον τῆσ' ἐστίν.

9. Φανερόν δὲ ἐκ τῶν ἐρημύων, καὶ ὅτι ἐκ τῶν γε-
 νόμῳ λέγειν, τοῦτο ποιητοῦ ἔργον ἐστίν, ἀλλ' οἷα ἂν
 γένοιτο, καὶ τὰ δυνατὰ κατὰ τὸ εἰκὸς, ἢ τὸ ἀναγκαῖον.
 ὁ γὰρ ἱστορικός καὶ ὁ ποιητής, οὐ τῷ ἢ ἔμμετρα λέγειν ἢ
 ἄμετρα Διφίρουσιν· εἴη γὰρ ἂν τὰ Ἡροδότου εἰς μέ-
 τρα τιθέναι, καὶ οὐδὲν ἦττον ἂν εἴη ἱστορία τις καὶ μέτρον,
 ἢ ἄνευ μέτρων· ἀλλὰ τούτῳ Διφίρη, τῷ τὸ μῦθον τὰ γε-
 νόμῳ λέγειν, τὸν δὲ οἷα ἂν ἴσκειτο. διὸ καὶ φιλοσοφώ-
 τερον καὶ σπουδαιότερον ποιήσις ἱστορίας ἐστίν. ἢ μῦθον γὰρ
 ποιήσις μᾶλλον τὰ καθόλου, ἢ δ' ἱστορία τὰ καθ' ἕκαστον
 λέγει. ἐστὶ δὲ καθόλου μῦθον, τῷ ποίω τὰ ποῖ' ἅττα
 συμβαίνει λέγειν ἢ πράττειν, κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγ-
 καῖον· ἔσχετάζεται ἢ ποιήσις ὀνόματα ὀπιτιθεμένη· τὰ
 δὲ καθ' ἕκαστον, τί Αλκιβιάδης ἐπραξεν, ἢ τί ἔπαθεν.
 ἔπι μὲν οὖν τὴν κωμῳδίας ἤδη τοῦτο δῆλον γέγονε. συ-
 γίσαντες γὰρ τὸν μῦθον Διφί τῶν εἰκότων, ἔτω τὰ τυ-

χόντα

χότα ὀνόματα ὑπιθίαισι, καὶ οὐχ ὥστε οἱ ἰαμβο-
 ποιῶντες περὶ τῶν καθ' ἑκάστον ποιῶσιν. ἐπὶ δὲ τῆς τρα-
 γωδίας τῶν ἡμομένων ὀνομάτων ἀντίχονται. αἴτιον δ', ὅτι
 πιθανόν ἐστὶ τὸ δυνατόν. τὰ μὲν ἂν μὴ ἡμόμενα, οὕτω
 πιστεύομεν εἶναι δυνατὰ· τὰ δὲ ἡμόμενα, φανερόν ὅτι
 δυνατὰ· ἢ γὰρ ἂν ἐγένετο, εἰ ἦν ἀδύνατα. οὐ μὲν ἀλ-
 λά καὶ ἐν ταῖς τραγωδίαις, ἐν ἐνίαις μὲν ἐν ἧ δύν τῶν γνω-
 ρίμων ἐστὶν ὀνομάτων, τὰ δὲ ἄλλα πεποιημένα· ἐν ἐνίαις
 δὲ οὐδέν· οἷον ἐν τῷ Ἀγάθῳ Ἄρθε. ὁμοίως γὰρ
 ἐν τέτῳ τὰ τε πράγματα καὶ τὰ ὀνόματα πεποιήται· καὶ
 εἰδὲν ἤττον εὐφραίνει. ὥσ' οὐ πάντως εἶναι ζητητέον, τῶν
 παραδεδομένων μύθων, περὶ οὓς αἱ τραγωδίαί εἰσι, ἀντί-
 χεῖσθαι. καὶ γὰρ γελοῖον τέτο ζητῆν· ἐπεὶ καὶ τὰ γνώριμα,
 ὀλίγοις γνώριμα· εἰσι, ἀλλ' ὅμως εὐφραίνει πάντας.
 ὅηλον οὖν ἐκ τούτων, ὅτι τὸν ποιητὴν μᾶλλον τῶν μύθων
 εἶναι δεῖ ποιητὴν, ἢ τῶν μέτρων, ὅση ποιητὴς κατὰ
 τὴν μίμησιν ἐστὶ. μιμᾶται δὲ τὰς πράξεις. καὶ ἔρα
 συμβῆ ἡμόμενα ποιῆν, οὐδὲν ἤττον ποιητὴς ἐστὶ. τῶν
 γὰρ ἡμομένων ἔνια οὐδὲν κωλύει τοιαῦτα εἶναι, οἷα ἂν
 εἰκὸς ἡμῶσαι καὶ δυνατὰ ἡμῶσαι. καθ' ὃ ἐκῆν αὐτῶν
 ποιητὴς ἐστὶ. τῶν δὲ ἀπλῶν μύθων καὶ πράξεων αἱ
 ἐπισοδιώδεις εἰσὶ χείρισται. λέγω δ' ἐπισοδιώδη μῦθον,
 ἐν ᾧ τὰ ἐπισόδια μετ' ἄλληλα οὐτ' εἰκὸς οὐτ' ἀνάγκη
 εἶναι· τοιαῦται δὲ ποιοῦνται, ὑπὸ μὲν τῶν φαύλων
 ποιητῶν, δι' αὐτούς· ὑπὸ δὲ τῶν ἀγαθῶν, ἄλλ' τοὺς
 ὑποκριτάς· ἀγωνίσματα γὰρ ποιοῦντες, καὶ παρὰ δύναμιν
 παρατείνοντες, πολλάκις ἄλλοιφρον ἀναγκάζον τὸ ἐφεξῆς.
 ἐπεὶ δὲ ἢ μόνον τελείας ἐστὶ πράξεως ἢ μίμησις, ἀλλὰ καὶ φο-
 βερῶν καὶ ἐλευσῶν. ταῦτα δὲ γίνετ' ἡμίση τοιαῦτα, ὅταν γίνητ'
 παρὰ τὴν δόξαν, καὶ μᾶλλον, ὅταν δι' ἄλλα. τὸ γὰρ θαυμάσιον

ἔτιωσ ἔξει μᾶλλον, ἢ ἂν ἴσσοι τῆ αὐτομάτε κὲ τῆσ τύχησ. ἰπεὶ κὲ τῶν ἴσσοι τύχησ ταῦτα θαυμασιώτατα δοκεῖ, ὅσα ὡσπερ ἐπίτηδεσ φαίνεται γεγονέναι· οἷον, ὁ ἀνδρὶασ ὁ Ἴ Μίτυοσ ἐν Ἀργεὶ ἀπέκλεινε ἑ αἴτιον ἑ θανάτε τῷ Μίτυϊ, θεωρῶντι ἰμπροσώπῳ. ἴοικε γὰρ τὰ τοιαῦτα ἐκ οἰκῆσ ἡμῶσ. ὡσπερ ἀνάγκη τῶσ τοιούτεσ εἶναι καλλιῆσ μύθεσ.

* * *

13. Ἦν δὲ δεῖ σοχάζεσθαι, κὲ ἂν δεῖ εὐλαβεῖσθαι συνίσαντασ τοὺσ μύθεσ, κὲ πῶθεν ἔσαι τὸ ἑ τραγωδίασ ἔργον, ἰφειξῆσ ἂν εἴη λεκτέον τοῖσ ἀρημῶσ. ἰκαθὲν εἶναι δεῖ τῶν σύνθεσιν εἶναι τῆσ καλλιῆσ τραγωδίασ· μὴ ἀπλήν, ἀλλὰ πεπλεγμένῳ, κὲ ταύτῳ φοβερῶν κὲ ἰλειανῶν εἶναι μιμητικῶν· τῆτο γὰρ ἴδιον ἑ τοιαύτεσ μιμήσεώσ ἐστὶ πρῶτον μὲν δῆλον, ὅτι οὔτε τοὺσ ἑπιεικεῖσ ἀνδρασ δεῖ μεταβάλλοντασ φαίνεσθαι ἐξ εὐτυχίασ εἰσ δυσυχίαν. εἰ γὰρ φοβερὸν, ἂν εἰλειανὸν τῆτο, ἀλλὰ μιανὸν εἶναι· οὔτε τοὺσ μοχθηροὺσ ἐξ ἀτυχίασ εἰσ εὐυχίαν· (ἀτραγωδῶτατον γὰρ τῆτο εἶσ πάντων· ἂν γὰρ ἔχει ὡσ δεῖ. ἔτε γὰρ φιλάνθρωπον, οὔτε ἰλειανὸν, οὔτε φοβερὸν εἶναι) οὐδ' αὖ ἑ σφόδρα πονηρὸν ἐξ εὐτυχίασ εἰσ δυσυχίαν μεταπίπτειν. τὸ μὲν γὰρ φιλάνθρωπον ἔχει ἂν ἢ τοιαύτη σύσασισ, ἀλλ' ἔτε ἰλειον ἔτε φόβον. ὁ μὲν γὰρ περὶ τὸν ἀνάξιον εἶσ δυσυχουῶντα, ὁ δὲ περὶ τὸν ὁμοιον· ἰλειον μὲν περὶ τὸν ἀνάξιον, φόβον δὲ περὶ τὸν ὁμοιον. ὡσπερ οὔτε ἰλειανὸν ἔτε φοβερὸν ἔσαι τὸ συμβαῖνον. ὁ μεταξὺ ἄρα τούτων λοιπόσ. ἔστι δὲ τοιοῦτοσ, ὁ μῆτε ἀρετῆσ ἀφίρων κὲ δικαιοσύνησ, μῆτε ἀφ' ἀκακίαν κὲ μοχθηρίαν μεταβάλλον εἰσ τῶν δυσυχίαν, ἀλλὰ δι' ἀμαρτίαν τινὰ, τῶν ἐν μεγάλῃ δόξῃ ὄντων κὲ εὐυχίασ· οἷον, Οιδίποουσ κὲ

Θυέσπεσ,

Θυίης, κὲ οἱ ἐκ τοιούτων ἡμῶν ὑπεφανείς ἄνδρες. ἀνάγκη ἄρα ἢ καλῶς ἔχοντα μῦθον ἄπλοῦν εἶναι μᾶλλον ἢ διπλοῦν, ὥσπερ τινές φασι, κὲ μεταβάλλειν οὐκ εἰς εὐτυχίαν ἐκ δυσυχίας, ἀλλὰ τούναντίον, ἐξ εὐτυχίας εἰς δυσυχίαν, μὴ ἄλλ' ἢ μοχθηρίαν, ἀλλὰ δι' ἁμαρτίαν μεγάλην, ἢ οἷς ἔρηται, ἢ βελτίον' ἢ μᾶλλον ἢ χείρον'. σημεῖον δὲ κὲ τὸ γιγνόμενον· ἢ πρὸ ἢ μὲν γὰρ οἱ ποιηταὶ τοὺς τυχόντας μύθους ἀπρηθμίου· νῦν δὲ περὶ ὀλίγας οἰκίας αἱ κάλλισαι τραγωδίαὶ συντίθενται· οἷον περὶ Ἀλκμαίωνα, κὲ Οιδίπου, κὲ Ορέστου, κὲ Μιλέαργου, κὲ Θυίης κὲ Τήλεφου, κὲ ὅσοις ἄλλοις συμβέβηκεν ἢ παθεῖν δεινὰ ἢ ποιῆσαι. ἢ μὲν ἔν κατὰ τὴν τέχνῃ καλλίστη τραγωδία, ἐκ ταύτης τῆς συζάσεως ἐστίν. διὸ κὲ οἱ Εὐριπίδῃ ἐγκαλοῦντες, αὐτοὶ ἁμαρτάνουσιν, ὅτι τοῦτο ὄρεῖ ἐν ταῖς τραγωδίαις, κὲ πολλαὶ αὐτοῦ εἰς δυσυχίαν τελευτῶσι. τοῦτο γὰρ ἐστίν, ὥσπερ ἔρηται, ὄρεθον. σημεῖον δὲ μίγιστον· ἐπὶ γὰρ τῶν σκίλων κὲ τῶν ἀγῶνων τραγικώταται αἱ τοιαῦται φαίνονται, ἢ ἂν κατορθώσιν. κὲ ὁ Εὐριπίδης, εἰ κὲ τὰ ἄλλα μὴ εὖ οἰκονομῆι, ἀλλὰ τραγικώτατός γε τῶν ποιητῶν φαίνεται. δευτέρα δὲ, ἢ πρώτη λεγομένη ὑπὸ τινῶν, ἐστὶ σύζασις, ἢ διπλῆν τε τὴν σύζασιν ἔχουσα, καθάπερ ἢ Οδύσεια, κὲ τελευτῶσα ἐξ ἐναντίας τοῖς βελτίοσι κὲ χείροσι. δοκεῖ δὲ εἶναι πρώτη ἢ τὴν τῶν θεάτρων ἀδίνειαν. ἀκολουθοῦσι γὰρ οἱ ποιηταὶ κατ' εὐχλῆν ποιῶντες τοῖς θεαταῖς. ἐστὶ δὲ οὐχ αὕτη ἄπο τραγωδίας ἡδονή, ἀλλὰ μᾶλλον ἢ κωμωδίας οἰκεία. ἢ ἐκεῖ γὰρ ἂν οἱ ἔχθιστοι ὦσιν ἐν τῷ μύθῳ, οἷον, Ορέστῃς κὲ Αἰγιδος, φίλοι γενόμενοι ἐπὶ τελευτῆς ἐξέρχον), κὲ ἄπο θεήσκει εἰς ὑπὸ ἀδενός.

* * *

26. Πότερον δὲ βελτίων ἢ ἰποποιητικὴ μίμησις, ἢ ἡ τραγωδική, ἀπορήσειεν ἂν τις. εἰ γὰρ ἢ ἤττον φορτικὴ, βελτίων· τοιαύτη δὲ ἢ πρὸς βελτίους θεατὰς ἐστὶ δῆλον ὅτι ἢ ἅπαντα μιμημένη, φορτικὴ. ὡς γὰρ ἐκ αἰδανόμενων, ἂν μὴ αὐτὸς προσῆ, πολλῶν κινήσει κινουῦνται ὅϊον οἱ φαῦλοι αὐληταὶ κυλιόμενοι, ἂν δίσκον δὲ μιμεῖσθαι καὶ ἔλκοντες τὸν κορυφαῖον, ἂν Σκύλλαν αὐλῶσιν. ἢ μὲν οὖν τραγωδία τοιαύτη ἐστίν, οἷους καὶ οἱ πρότερον τοὺς ὑστέρας αὐτῶν ᾤοντο ὑποκριτάς. ὡς λίαν γὰρ ὑπερβάλλοντα, πίθηκον ὁ Μυθίσκος ἢ Καλλιπιδῶν ἐκάλεσεν. τοιαύτη δὲ δόξα καὶ περὶ Πινδαρου ἦν. ὡς ὁ οὗτοι ἔχουσι πρὸς αὐτὰς, ἢ ὅλη τέχνη πρὸς τὴν ἰποποιίαν ἔχει. τὴν μὲν ἔν πρὸς τοὺς θεατὰς ὑπαικτικῶς φασὶν εἶναι, οἱ οὐδὲν δέονται τῶν ἡμαίων· τὴν δὲ τραγικῶν, πρὸς φαύλους. ἢ οὖν φορτικὴ, χείρων δηλοῦσι ἂν εἴη. πρῶτον μὲν οὖν οὐ τῆς ποιητικῆς ἢ κατηγορία, ἀλλὰ τῆς ὑποκριτικῆς. ὅτι ἐστὶ περιεργάζεσθαι τοῖς σημείοις καὶ ραψωδοῦντα, ὅπερ ἐποίησεν Σωσίφρατος καὶ διδάσκοντα, ὅπερ ἐποίησεν Μνασίθεος ὁ Οπέντιος. ἅτα οὐδὲ κινήσει ἅπαντα ὑποδοκιμασίαι, ἢ περὶ μὴ ὄρχησις ἀλλ' ἢ φαύλων, ὅπερ καὶ Καλλιπιδῆ ἐπιτιμᾶτο, καὶ νῦν ἄλλοις, ὡς οὐκ ἐλευθέρως γυναῖκας μιμημένων. εἴτι ἢ τραγωδία καὶ ἄνευ κινήσεως ποιεῖ τὸ αὐτῆς, ὡς περὶ ἢ ἰποποιία. ἀλλ' γὰρ τῆς ἀναγινώσκου φανερὰ ὅποια τίς ἐστίν. εἰ ἔν ἐστὶ τὰλλα κρείττων, τοῦτό γε οὐκ ἀναγκαῖον αὐτῇ ὑπερᾶρχειν. ἔπειτα δὲ ὅτι πάντ' ἔχει ὅσα περὶ ἢ ἰποποιία. ὅτι καὶ τῷ μέτρῳ ἔξεισι χρῆσθαι καὶ εἴτι ἢ μικρὸν μέτρον τὴν μυσικῶν καὶ τὴν ὄψιν ἔχει, ὅτι δὲ ἢ αἱ ἡδοναὶ ἐπίστανται ἐναργεστάτα. ἅτα καὶ τὸ ἐναργεῖς

γίς ἔχει καὶ ἐν τῇ ἀναγνώσει, καὶ ἐπὶ τῶν ἔργων. ἔτι τῷ ἐν ἐλάττωι μήκει τὸ τέλος τῆς μιμήσεως ἔσται. τὸ γὰρ ἀθροώτερον, ἥδιον ἢ πολλῶ κεκραμένον τῷ χρόνῳ. λέγω δ' οἷον εἴ τις τὸν Οιδίπουν Θάη τὸ Σοφοκλῆς ἐν ἔπισιν ὅσους ἢ Ἰλιάς. ἔτι ἤττον μία ὅποιον μίμησις ἢ τῶν ἱποποιῶν. σημεῖον δέ· ἐκ γὰρ ὅποιον μιμήσεως, πλείους τραγωδίας γίνονται. ὅσπερ ἰὰν μὲν ἓνα μῦθον ποιῶσιν, ἀνάγκη ἢ βραχεία δεικνύμενον μύθον φαίνεσθαι, ἢ ἀκολουθῶντα τῷ τὸ μέτροι μήκει, ὑδαρῆ. ἰὰν δὲ πλείους, λέγω δὲ οἷον ἰὰν ἐκ πλείονων πράξεων ἢ συγκειμένη, εἰ μία. ὅσπερ ἢ Ἰλιάς ἔχει πολλὰ τοιαῦτα μέρη, καὶ ἢ Οδύσεια, αἶ καὶ καθ' ἑαυτὰ ἔχει μεγάλῳ. καὶ τοι ταῦτα τὰ ποιήματα συνίστηεν ὡς ἐνδέχεται ἀρίστῳ, καὶ ὅτι μάλιστα μιᾶς πράξεως μίμησις ἐστίν. εἰ ἔν τέτοις τε ἀσφίρει πᾶσι, καὶ ἔτι τῷ τὸ τέχνης ἔργῳ. εἰ δὲ ἔτι τῷ τυχῆσαν ἠδουῶν ποιῶν αὐταίς, ἀλλὰ τῷ εἰρημύλω φανερόν ὅτι κρείττων ἂν εἴη, μᾶλλον τὸ τέλος τυγχάνεσα τὸ ἱποποιίας. Περὶ μὲν ἔν τραγωδίας, καὶ ἱποποιίας, καὶ αὐτῶν, καὶ τῶν αἰδῶν καὶ τῶν μερῶν αὐτῶν, καὶ πόσα, καὶ τί ἀσφίρει, καὶ τὸ εἶ ἢ μὴ τίνες αἰτίαι, καὶ περὶ ὑποτιμήσεων καὶ λύσεων, εἰρήδω τεσαῦτα.

Τὸ τέλος τὸ ποιητικῆς.

II.

Ἔ ΔΙΟΝΥΣΙΟ ΗΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΟ.

[JUXTA EDIT. JO. JAC. REISKE. LIPS. 1774. VI. TOM. IN 8VO.]

DIONYSIUS HALICARNASSEUS *suavissimus simul et diligentissimus*
scriptor. JOS. SCALIGER DE EMEND. TEMP. LIB. V.

Ἦ Π Ε Ρ Ι

ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΤΕ ΚΑΙ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

Κ Α Ι

Ξ Ε Ν Ο Φ Ω Ν Τ Ο Σ.

Ε Κ Τ Η Σ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ἈΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΩΣ

Π Ρ Ο Σ

ΓΝΑΙΟΝ ΠΟΜΠΗΙΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

* * *

— πρὸς μὲν Ἡρόδοτου καὶ Θουκυδίδου ταῦτα φερῶν
πρῶτον, ὅτι καὶ χεῖρὸν ἀναγκαϊότατον ἔργον ἀπάντων ἐστὶ τοῖς
γράφουσιν ἱστορίας, ὑπόθεσιν ἐκλίξασθαι καλῶ καὶ κε-
χαρισμένῳ τοῖς ἀναγνωσομένοις. τοῦτο Ἡρόδοτος κρείτ-
τέν

τόν μοι δοκεῖ πεποιηέναι Θουκυδίδου. ἐκεῖν^Ϟ μὲν γὰρ κοινῶν Ἑλλωικῶν τε καὶ βαρβάρων πράξεων ἱξενήνοχεν ἱστορίαν, ὡς μήτε τὰ ἡνόμενα ἐξ ἀνθρώπων ἱξίτηλα γένηται, μήτε τὰ ἔργα, καὶ ἄπειρ αὐτὸς ἔρηκε. τὸ γὰρ αὐτὸ προοίμιόν τε καὶ ἀρχὴ καὶ τέλος ἱσί τῆς ἱστορίας. ὁ δὲ Θουκυδίδης πόλεμον ἕνα γράφει, καὶ τοῦτον οὔτε καλῶν, οὔτ' εὐτυχῆ· ὁ δὲ μάλιστα μὲν ὤφειλε μὴ γεινῶσαι· εἰ δὲ μὴ, σιωπῆ καὶ λήθῃ παραδοθῆς, ὑπὸ τῶν ὑπὸ γινωμένων ἠγνοῆσαι. ὅτι δὲ πονηρὰν ἔληφεν ὑπόθεσιν, καὶ αὐτὸς γε τῆτο ποιῆ φανερόν ἐν τῷ προοίμῳ. „Πόλεις τε γὰρ δι' αὐτὸν ἱξερημωθῆναι φησιν Ἑλλωίδας πολλὰς, τὰς μὲν ὑπὸ βαρβάρων, τὰς δ' ὑπὸ σφῶν αὐτῶν, καὶ φυγὰς, καὶ φόνους ἀνθρώπων, ὄσους οὔπω πρότερον ἡνίδαι, σεισμούς τε καὶ αὐχμούς καὶ νόσους, καὶ ἄλλας πολλὰς συμφοράς.“ ὡςτε τοὺς ἀναγνόντας τὸ προοίμιον ἠλλοτριῶσαι πρὸς τῶν ὑπόθεσιν, Ἑλλωικῶν μέλλοντας ἀκύνει. ὄσῳ δὲ κρείττων ἢ τὰ θαυμαστὰ ἔργα δηλῆσα Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων γραφῆ, τῆς τὰ οἰκτρα καὶ δεῖνα πάθη τῶν Ἑλλήνων ἀγγελλούσης, τοσοῦτῳ φρονημότερ^Ϟ Ἡρόδοτ^Ϟ Θουκυδίδου κατὰ τῶν ἱκλογίῶν τῆς ὑπόθεσεως. ἐδὲ γὰρ ἐδὲ τῆτο ἱνεσιν ἀπείν, ὅτι δι' ἀνάγκην ἠλθεν ἐπὶ ταῦτῶν τῶν γράφῳ, ὑπεράμμ^Ϟ ἐκεῖνα καλλίῳ, ἄβουλόμ^Ϟ δὲ μὴ ταῦτὰ ἱτέρῳις γράφειν. πᾶν γὰρ τοῦναντίον, ἐν τῷ προοίμῳ ἀξούρων τὰ παλαιὰ ἔργα, καλλίστα καὶ θαυμασιώτατα τὰ καθ' αὐτὸν ὑπετελεθέντα φησιν εἶναι· καὶ φανερός ἱσί ταῦτα ἱκὼν ἱλόμμ^Ϟ. εἰ μὲν Ἡρόδοτός γε ταῦτ' ἱποίησεν, ἀλλὰ τῶν πρὸ αὐτοῦ συγγραφῶν γενομένων Ἑλλωικῶν τε καὶ Χαίρωι^Ϟ τῶν αὐτῶν

τιν' ὑπόθεσιν προκεδωκότων, οὐκ ἀπετράπητο, ἀλλ' ἐπίστυσεν αὐτῶν κρείσσον τι ἐξοίσην· ὅπερ καὶ πεποίηκε.

Δεύτερον ἐστὶ τῆς ἱστορικῆς πραγματικῆς ἔργον, γυνῶναι, πόθεν τ' ἀρχαδαὶ καὶ μέχρι τοῦ προελθεῖν δεῖ. φαίνεται δὲ καὶ τῷ Θεουκιδίδε πολὺ Ἡρόδοτον φρονημώτερον, ὃς ἀρχεται τ' ἀφ' ἧς αἰτίας ἤρξαντο πρῶτον κακῶς ποιεῖν τοὺς Ἑλλήνας οἱ βάρβαροι καὶ προελθῶν, εἰς τιν' βαρβάρων κόλασιν καὶ τιμωρίαν λέγει. ὁ δὲ Θεουκιδίδης ἀρχῶν μὲν ἐποίησατο ἀφ' ἧς ἤρξατο καλῶς πράττειν τὸ Ἑλληνικόν· ὅπερ Ἑλλήνων ὄντα καὶ Ἀθιναίων οὐκ εἶδει ποιεῖν· καὶ ταῦτα, οὐ τῶν ἀπέρριμμόντων ὄντα, ἀλλ' ὧν ἐν πρώτοις ἦγον Ἀθιναῖοι, στρατηγῶν τε καὶ τῶν ἄλλων τιμῶν ἀξιοῦντες· καὶ οὔτε γε φανερώς, ὥστε καὶ τῇ πόλει τῇ ἑαυτοῦ τὰς φανεράς αἰτίας τῆ πολέμου περὶ αὐτῆν, ἑτέρας ἔχοντα πολλαῖς ἀφορμαῖς περὶ αὐτῆν τὰς αἰτίας. καὶ ἀρχαδαὶ γε τῆς διηγήσεως μὴ ἄπο τῶν Κερκυραϊκῶν, ἀλλ' ἄπο τῶν κρατίστων τῆς πατρίδος ἔργων, ἀ μὲν τὸν Περσικὸν πόλεμον εὐθὺς ἐπράξαν· ὧν ὕστερον καὶ ἐν Ἰπτινδαίῳ τόπῳ μνήμην ἐποίησατο φαύλως πως καὶ ἐξ ἄπειροσθεν. διελθόντα δὲ ταῦτα μὲν πολλῆς εὐνοίας, ὡς ἄνδρα φιλόπολι, ἐπειτ' ἐπενεγκεῖν, ὅτι τούτων φθόνῳ καὶ δέει προελθόντες Λακεδαιμόνιοι, προφάσει ὑποθέντες ἑτέρας, ἦλθον ἐπὶ τὸν πόλεμον· καὶ τότε λέγειν τὰ Κερκυραϊκὰ καὶ τὸ κατὰ Μεγαρέων ψήφισμα, καὶ εἰ τι ἄλλο τοιοῦτο λέγειν ἐβέλβη. τὰ δὲ τέλη πλείονος ἀμαρτίας πλήρη· καίπερ ὡς λέγων, ὅτι παντὶ τῷ πολέμῳ παρεγένετο, καὶ πάντα δηλώσειν ὑποχόμενον, εἰς τιν' ναυμαχίαν τελευτᾶ τιν' περὶ Κυνὸς σῆμα γενησόμενον Ἀθιναίων καὶ Πελοποννη-

σίῳ, ἢ συνίβη κατὰ ἔτϑ εἰκοσὸν κὲ δευῖρον. κρεῖττον δ' ἦν, διεξελθῶτα τὰ πάντα, τελευταῖν ποιήσασθαι τῆς ἱστορίας τὴν θαυμασιωτάτην κὲ μάλιγα τοῖς ἀκούσει κεχαρισμένην, τὴν κάθοδον τῶν φυγαδῶν τῶν ὑπὸ Φυλῆς, ἀφ' ὧν ἡ πόλις ἀρξασμένη τὴν ἐλευθερίαν ἐκομίσαστο.

Τρίτον ἐστὶν ἀνδρὸς ἱστορικῆ, τίνα τε δεῖ παραλαβεῖν ἐπὶ τὴν γραφὴν πράγματα, κὲ τίνα παραλιπεῖν. δοκεῖ δὴ μοι καὶν τάττω ἰαπίεωϑ Θεκυδίδης. συνειδῶς γὰρ Ἡρόδοτϑ, ὅτι πᾶσα μῆκος ἔχουσα ὑπὸ λόγου δὴγησις, ἀν μὲν ἀναπαύσει τις ἀλαβάνη, τὰς ψυχὰς τῶν ἀκρωμένων ἠδέως ἀγρίθουσι· ἰάν δ' ἐπὶ τῶν αὐτῶν μὲν πραγμάτων, καὶν τὰ μάλιγα ἐπιτυγχάνηται, λυπεῖ τὴν ἀκοὴν τῷ κόρῳ ποικίλῃ ἰβελήθῃ ποιῆσαι τὴν γραφὴν, Ὀμήρου ζῆλωτῆς ἡυόμωϑ. κὲ γὰρ τὸ βιβλίον ἦν αὐτῷ λάβωμω, μέχρι τ' ἰχάτης συλλαβῆς ἀγάμεθα, κὲ αἰὶ τὸ πλεῖον ἐπιζῆπμεν. Θεκυδίδης δὲ πόλεμον ἕνα κὲ τινὰς ἀπνευσι διεξέρχεται μάχας ἐπὶ μάχαις, κὲ παρασκευὰς ἐπὶ παρασκευαῖς, κὲ λόγου ἐπὶ λόγοις συλλήθῃς· ὡσε μοχθεῖν μὲν τὴν διάνοιαν τῶν ἀκρωμένων· „Κόρῳ δ' ἔχει, ἴφουσι ὁ Πίνδαρος, κὲ μέλι κὲ τὰ τερπνὰ ἀφροδίτια.“ ἦδη δ' ἐγὼ κακείνω ἐνεθυμηθῆν, ὡς ἠδὲ χρῆμα ἐν ἱστορίας γραφῆς μεταβολὴ κὲ ποικίλον· κὲ τῷτ' ἐν δύο, ἢ τρισὶ τόποις ἰποίησεν, ἐπὶ τε τ' Ὀδρυσῶν ἀρχῆς, δι' αἰς αἰτίας ἐγένετο μεγάλη, κὲ ἐπὶ τῶν ἐν Σικελία πόλειω.

Μετὰ τῷτο, ἔργον ἐστὶν ἱστορικῆ, διελέωϑ τε κὲ τάξαι τῶν δηλεμέων ἕκασον ἐν ᾧ δεῖ τόπω. πῶς ἔν ἰκάτερος ἀγριεῖ τε κὲ τάττει τὰ λέγωμω; Θεκυδίδης μὲν, τοῖς χρόνοις ἀκολοθῶν, Ἡρόδοτος δὲ, ταῖς πειοχαῖς τῶν πραγμάτων. κὲ γίνεται Θεκυδίδης μὲν ἀσαφῆς κὲ δυαπαρακολοθῆτϑ. πολλῶν γὰρ κατὰ τὸ αὐτὸ θίρου κὲ χημῶνα γιγνομένων

ἐν Δαφόρρις, ὡς εἰκός, τόποις, ἡμιτελεῖς τὰς πρώτας πράξεις καλαλιπῶν, ἐτέρων ἀπτεῖλαι τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ θέρους, ἢ χαμῶνα, γιγνομένων· πλανώμεθα δὴ, καθάπερ εἰκός, καὶ δυσκόλως τοῖς δηλωμένοις παρακολοθεῖμεν, ταραττομένης τῆς Δαγνοίας. Ἡρόδοτος δὲ, ἀπὸ τῆς Λυδῶν βασιλείας ἀρχομένης, καὶ μέχρι τῆς Κροίσου καλαβάς, ἐπὶ Κῦρον εὐθιῶς, καὶ καλαλύσαντα τὴν Κροίσου ἀρχὴν, μετὰβαίνει· Αἰγυπτίων τ' ἀρχεται διηγημάτων, καὶ Σκυθικῶν, καὶ Λιβυκῶν, τὰ μὲν ὡς ἀκόλυθα δηλῶν, τὰ δὲ ὡς χαριεζέραν ποιήσονται τὴν διήγησιν ἐπιστάγων. διεξελθὼν τε πράξης Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων ἔτεσι ὁμῶς Δακκοσίους καὶ ἑκοσι ἡμομέας ἐν ταῖς τρισὶν ἡμέραις, καὶ παραγράφας τῆς πῆρξε φυγῆς τὴν ἰσορίαν, καὶ διάσπασε τὴν διήγησιν, ἀλλὰ συμβέβηκε, τῷ μὲν, μίαν ὑπόθεσιν λαβούλη, πολλὰ ποιῆσαι μέρη τὸ ἐν σῶμα· τῷ δὲ, τὰς πολλὰς καὶ ἕδεν εἰκυίας ὑποθεσεις προελαμένῳ, σύμφωνοι ἐν σῶμα πεποικέναι.

Μιᾶς δ' ἰδίας ἐπιμνησθήσομαι πραγματικῆς, ἣν ἐδεμίαιε τῶν εἰρημίων ἦτον ἐν ἀπάσους ἰσορίας ζητεῖμεν, τὴν αὐτὴν τῆς συγγραφῆς διάθεσιν, ἣ κέχρηται πρὸς τὰ πράγματα, πρὸς ὧν γράφη. ἡ μὲν Ἡροδότου διάθεσις ἐν ἅπασιν ἐπιμνηστικῆς, καὶ τοῖς μὲν ἀγαθοῖς συνηδομένη, τοῖς δὲ κακοῖς συναलगῶσα· ἡ δὲ Θεκυδίδου διάθεσις αὐθιγὰς τις καὶ πικρὰ, καὶ τῇ πατρίδι τῆς φυγῆς μνησικακῶσα. τὰ μὲν γὰρ ἀμαρτήματα ἐπιξερχεται καὶ μάλα ἀκριβῶς, τῶν δὲ κατὰ οὖν κειωρηκότων καθάπαξ ἐμμένεται, ἢ ὡσπερ ἠναγκασμένως. καὶ κατὰ μὲν τὸν πραγματικὸν τύπον ἡττων ἴσθιν Ἡροδότου Δαγ ταῦτα Θεκυδίδου· κατὰ δὲ τὴν λεκτικὴν τὰ μὲν ἡττων, τὰ δὲ κρείττων, τὰ δ' ἴσος. ἐρῶ δὲ καὶ πρὸς τῶν, ὡς ἐπέληφα.

Πρώτη τῶν ἀρετῶν γένοιτ' αὖ, ἥς χωρὶς ἕδιν των ἄλλων
 τῶν περὶ ἐς λόγους ὀφείλῃ. τίς ; ἡ καθαρὰ τοῖς ὀνόμασι
 καὶ τῷ Ἑλληνικῶν χαρακτῆρα σώζουσα διάλεκτος. ταύτην
 ἀκριβοῦσιν ἀμφότεροι. Ἡρόδοτος τε γὰρ τῷ Ἰάδῃ ἀριστος
 κανὼν. Θεκυδίδης τε τῷ Ἀτθίδῃ. τρίτην ἔχει χώραν
 ἡ καλεμένη συντομία· ἐν ταύτῃ δοκεῖ προίχων Ἡρόδο-
 τος Θεκυδίδης. καίτοι λίγοι τίς αὖ, ὡς μετὰ τῆ σαφῆς
 ἐξεταζόμενον ἠδὲ φαίνεται τὸ βραχὺ· εἰ δ' ὑπελείπεται
 τέτε, πικρὸν. ἀλλὰ μηδὲν ἔγω παρὰ τῆτο. ἐνάργεια
 μὲν ταῦτα τέτακται πρώτη μὲν τῶν ἐπιθέτων ἀρετῶν. ἰκα-
 νῶς ἐν ταύτῃ κατορθῶσιν ἀμφότεροι. μὲν ταύτην συνί-
 σεται τὴν ἀρετὴν τῶν ἡθῶν τε καὶ παθῶν μίμησις. διή-
 ρηται τὴν ἀρετὴν ταύτην οἱ συγγραφεῖς. Θεκυ-
 δίδης μὲν γὰρ τὰ πάθη δηλῶσαι κρείττων· Ἡρόδοτος
 δὲ τὰ γ' ἡθῆ παραστῆσαι δεινότερος. μὲν ταῦτα αἰ τὸ
 μέγα καὶ θαυμαστὸν ἐκφαίνουσι τῷ κατασκευῆς ἀρεταί. ἴσοι
 καὶ ταύταις οἱ συγγραφεῖς. ἔπονται ταύταις αἰ τὴν
 ἰσχυρὴν καὶ τὴν ἰσχυρὴν καὶ τὰς ὁμοιοτριπικὰς δυνάμεις τῷ φράσεως
 ἀρεταί πείχουσαι. κρείττων ἐν ταύταις Ἡρόδοτος Θεκυ-
 δίδης. ἡδονῶν δὲ καὶ πειθῶν καὶ τέρψιν καὶ τὰς ὁμοιοφυεῖς
 ἀρεταί ἀσφίρειται μακρῶν Θεκυδίδης κρείττονας Ἡρόδοτος.
 τῷ δὲ φράσεως τῶν ὀνομάτων τὸ μὲν κατὰ φύσιν Ἡρόδοτος
 ἐξηλώκει, τὸ δὲ δεινὸν Θεκυδίδης, ὁμοιοθεῖς πᾶς ὧν ἐν λόγοις.
 ἀρετῶν ἡ κυριωτάτη τὸ πρίπον. ταύτην ὁ Ἡρόδοτος
 ἀκριβοῦς μᾶλλον, ἢ Θεκυδίδης. ὁμοιοθεῖς γὰρ ἔστι ἐν
 πᾶσι, καὶ τῶν δημηγορίαις μᾶλλον, ἢ τῶν διηγήσεων.
 ἔμοι μεντοι καὶ τῶν φιλιππῶν Καικιλίῳ δοκεῖ τὰ ἐνθυμήματα
 αὐτῆς μάλιστ' ἔχει καὶ ζῆλωσαι Δημοδένους. ἵνα δὲ συνελθὼν
 ἔπω, καλαὶ μὲν αἰ ποιήσεις ἀμφότεραι· εἰ γὰρ αὖν αἰσχυ-
 ρεύω ποιήσεις αὐτὰς λέγων. Ἀσφίρειται δὲ κατὰ τῆτο
 μάλιστ' ἀλλήλων, ὅτι τὸ μὲν Ἡρόδοτος κάλλῃ ἰλαρὴν ἔστι,
 φοβερόν

φοβερὸν δὲ τὸ Θεκυδίδεα ἀπόχρη ταῦτ' εἰρῆσαι περὶ τῶν τῶν συγγραφῶν, πολλῶν καὶ ἄλλων ἐόντων λέγεσθαι, περὶ ὧν καὶ ἕτερος ἔσται καιρὸς.

δ. Ξενοφῶν δὲ καὶ Φίλιστος, οἱ τούτοις ἐπακμάσαντες, ἔτε φύσεως ὁμοίας ἔχον, ἔτε προαιρέσεως. Ξενοφῶν μὲν γὰρ Ἡροδότῃ ζηλωτῆς ἰγύνετο κατ' ἀμφοτέρους τὰς χαρακτῆρας, τὸν τε πραγματικὸν, καὶ τὸ λεκτικόν. πρῶτον μὲν γὰρ τὰς ὑποθέσεις τῶν ἱστοριῶν ἐξελέξατο καλὰς καὶ μεγαλοπρεπῆς καὶ ἀνδρὶ φιλοσόφῳ προσηκείσας· τῷ τε Κύρῳ παιδείαν, εἰκόνα βασιλείας ἀγαθῆς καὶ εὐδαίμονος· καὶ τῷ Ἀνάβασιν τῆ νεωτέρου Κύρου· ὃ καὶ αὐτὸς συνανέβη· μίγιστον ἐγκώμιον ἔχουσαν τῶν συστρατευσαμένων Ἑλλήνων· καὶ τρίτῳ ἔτι τῷ Ἑλλωικῷ, καὶ ἦν κατέλιπεν ἀτελεῖ Θεκυδίδης· ἐν ἧ καταλύονταί τε οἱ τριάκοντα, καὶ τὰ τέχη τῶν Ἀθωαίων, ἃ Λακεδαιμόνιοι καθεῖλον, αὐτοῖς ἀνίστανται. ἐ μόνον δὲ τῶν ὑποθέσεων χάριν ἄξιός ἐπαινεῖσθαι, ζηλωτῆς Ἡροδότου γενόμενος, ἀλλὰ καὶ τῆς οἰκονομίας. ταῖς τε γὰρ ἀρχαῖς αὐτῶν ταῖς πρεπωδεάταις κέχρηται, καὶ τελευτὰς ἐκάστη τὰς ὑπιτηδηοτάτας ὑποδέδωκε. μεμέρικέ τε καλῶς καὶ τέταχε καὶ πεποίκιλκε τῷ γραφῶν. ἦθος τ' ὑπιδέκνυται θεοσεβῆς, καὶ δίκαιον, καὶ καρτερικόν, καὶ εὐπετὲς, ἀπάσαις τε συλλήβδῳ κεκοσμημένον ἀρεταῖς· καὶ ὁ μὲν πραγματικὸς τύπος αὐτῶ τοιοῦτος.

Ὁ δὲ λεκτικὸς πῆ μὲν ὅμοιος Ἡροδότῃ, πῆ δ' ἐνδέεργος. καθαρὸς μὲν γὰρ τοῖς ὀνόμασιν ἰκανῶς, καὶ σαφῆς, καθάπερ ἐκείνος· ἐκλέγει δ' ὀνόματα συνήθη τε καὶ προσφυῆ τοῖς πράγμασι, καὶ συνήθησιν αὐτὰ ἰδίως πάνυ καὶ κεχαρισμένως, ἐχ' ἦττον Ἡροδότῃ. ὕψος δὲ καὶ κάλλος καὶ μεγαλοπρέπην καὶ τὸ λεγόμενον ἰδίως πλάσμα ἱστορικόν Ἡρόδοτος ἔχει. ἐ γὰρ μόνον

μόνον ἐκ ἴχουσι τῆτο παρ' αὐτῆ λαβῆν, ἀλλὰ καὶ ποτε
 διεγῆραι βεληθεῖη τὴν φράσιν, ὀλίγον ἐμπνεύσας, ὡσαυτ
 ἀπόγκος αὔρα, ταχίως σβέννυται. μακρότερος γὰρ
 γίνεται τ' ὀϊοντος ἐν πολλοῖς καὶ τ' πρέποντος, καὶ ἔχ, ὡς
 Ἡρόδοτος, ἐφάπτεται τῶν προσώπων εὐτυχῶς, ἀλλ' ἐν πολ-
 λοῖς ὀλίγωρός ἐστιν, ἂν τις ὀρθῶς σκοπῆ.

* * *

III.

'E L O N G I N O.

[JUXTA EDIT. JOANNIS TOURII. OXON. 1778. IN 4to.]

² E K T O T

Δ Ι Ο Ν Τ Σ Ι Ο Υ Λ Ο Γ Γ Ι Ν Ο Υ

Π Ε Ρ Ι

Υ Ψ Ο Υ Σ.

Ἡ—τῶν λόγων κρίσις πολλῆς ἐστὶ πείρας τελευταῖον ἐπιγέννημα.

ΠΕΡΙ ΥΨ. § VI.

§ I.

* * *

— ἀκρότης καὶ ἐξοχή τις ἰσχυρῶν ἐστὶ τὰ ὕψη·
καὶ ποιητῶν τε οἱ μέγιστοι καὶ συγγραφεῶν ἕκ ἀλλο-
θεν ἢ ἐνθένδε πόθεν ἐπρώτευσαν, καὶ ταῖς ἑαυτῶν πειρίλα-
βον εὐκλείας τὸν αἰῶνα. Οὐ γὰρ εἰς πειρῶν τὴν ἀκρω-
μίαν, ἀλλ' εἰς ἕκαστον ἀγαθὸν τὰ ὑπερφυῶν. ὅτι πάντα δέ-
γε σὺν ἐκπλήξει τῆς πιθανῆς καὶ τῆς πρὸς χάριν ἀπὸ κρατῆ-
ρὸς θαυμασίου· εἴγε τὸ μὲν πιθανὸν ὡς τὰ πολλὰ ἐφ'
ἡμῖν· ταῦτα δὲ δυναστίαν καὶ βίαν ἀμφοτέρων προσφέ-
ροντα.

ροντα, παντὸς ἐπάνω τῷ ἀκρωμένῳ καθίσταται. Καὶ τὴν μὲν ἐμπειρίαν τῆς εὐρίσεως, καὶ τὴν τῶν πραγμάτων τάξιν καὶ οἰκονομίαν οὐκ ἐξ ἑνός, οὐδ' ἐκ δυοῖν, ἐκ δὲ τῷ φ α ε ὄλου τῶν λόγων ὕψους μόλις ἐφαινομένῳ ὀρῶμεν. Ἐπειδὴ δὲ που καιρίως ἐξενεχθὲν τὰ τε πράγματα δίκλῳ σκηπτῆ πάντα διεφόρησεν, καὶ τὴν τῷ ῥήτορος εὐθύς ἀθρόαν ἐνιδείξατο δύναμιν. * * *

§ VII.

Εἰδέναι χρὴ, φίλτατε, διότι, καθάπερ καὶ τῶ κοινῷ βίῳ οὐδὲν ὑπάρχει μέγα, οὐδὲ τὸ καταφρονηθῆν ἐστὶν μέγα· οἷον πλοῦτοι, τιμαὶ, δόξαι, τυραννίδες, καὶ ὅσα δὴ ἄλλα ἔχει πολὺ τὸ ἔξωθεν προστραγωδούμενον, οὐκ ἂν τῶ γε φρονημῷ δόξαιεν ἀγαθὰ ὑπερβάλλοντα, ὡς αὐτὸ τὸ περιφρονηθῆν ἀγαθὸν οὐ μέτριον. Ἐθαυμάζουσι γοῦν τῶν ἐχόντων αὐτὰ μᾶλλον τοὺς δυναμένους ἔχειν, καὶ ἄλλοι μεγαλοψυχίαν ὑπερρῶντας. Ἐπὶ δὲ που καὶ ἐπὶ τῶν διηρημένων ἐν ποιήμασι καὶ λόγοις ὀπισκοπεῖται, μὴ τινα μεγέθους φαντασίαν ἔχει τοιαύτῳ, ἢ πολὺ πρόσκειται τὸ εἰκῆ προσαναπλαττόμενον, ἀναπτυσσόμενον δὲ ἄλλως εὐρίσκοιτο χαῦνα, ὡς τοῦ θαυμάζον τὸ περιφρονηθῆν εὐχόμενον. Φύσει γὰρ πῶς ὑπὸ τὰ ληθοῦς ὕψους ἐπαίρεται τῆς ἡμῶν ἢ ψυχῆς, καὶ γαῦρόν τι ἀνάστημα λαμβάνουσα πληρῆται χαρᾶς καὶ μεγαλαυχίας, ὡς αὐτὴ ἠμύνησασα ὅπερ ἠκασεν. Ὅταν ἔν τῳ ἀνδρὶ ἐμφρονηθῆ καὶ ἐμπείρες λόγων πολλακίς ἀκρόμενον τι πρὸς μεγαλοφροσύνην τὴν ψυχῆν μὴ συνῆσθῆ, μὴδ' ἐγκαταλείπη τῆς ἀγνοίας πλείον τῷ λεγομένῳ τὸ ἀναθεωρούμενον, πίπτῃ δ' αὐτὸ συνεχῆς ὀπισκοπῆς, εἰς ἀπαύξησιν· ἐκ ἂν εἴτ' ἀληθὲς ὕψος εἴη, μέχρι μόνης τῆς ἀκοῆς σωζόμενον.

μενον. Τῆτο γὰρ τῷ ὄντι μέγα, ἔ πολλή μὲν ἢ ἀναθεώ-
ρησις, δύσκολος δὲ, μᾶλλον δ' ἀδύνατος ἢ κατεξανάστα-
σις· ἰχυρὰ δὲ ἢ μνήμη καὶ δυσεξάλειπτος. Ὅλως καὶ κα-
λὰ νόμιζε ὕψη καὶ ἀληθινὰ τὰ Ἀρπαντὸς ἀρέσκοιλα καὶ πᾶσιν·
ἔταν γὰρ τοῖς ἄπο Ἀρφόρων ἑπιτηδευμάτων, βίω, ζή-
λων, ἡλικιωῶν, λόγων, ἔν τι καὶ ταυτὸν ἅμα πρὸ τῶν αὐ-
τῶν δοκῆ, τόθ' ἢ ἐξ ἀσυμφώνων ὡς κρίσις καὶ συγκατά-
θεσις τὴν ἐπὶ τῷ θαυμαζομένῳ πίσιν ἰχυρὰν λαμβάνη
καὶ ἀναμφίλεκτος.

§ VIII.

Ἐπεὶ δὲ πέντε, ὡς ἂν εἴποι τις, πηγαί τινεὶ εἰσιν αἱ τῆ
ὑψηγορίας γουιμώταται, (πρῶτοκαμῆς, ὡσπερ ἰδάφης τινὸς
κοινῆ, ταῖς πέντε ταύταις ἰδέαις τῆ ἐν τῷ λέγων δυνάμειος,
ἧς ὄλως χωρὶς ἔδιν,) πρῶτον μὲν καὶ κράτιστον, ἔτὸ πρὸ
τάς νοήσεις ἀδρεπήβολον, ὡς καὶ τοῖς πρὸ Ξενοφῶντος
ἠρισάμεθα· δεύτερον δὲ, τὸ σφοδρὸν καὶ ἰνδυσιασικὸν πάθος·
ἀλλ' αἱ μὲν δύο αὐτὰ τῆ ὕψος κατὰ τὸ πλεόν αὐθιγῆσις
συρτάσις, αἱ λοιπαὶ δ' ἤδη καὶ Ἀρ τέχνης· ἥτε ποια τῶν
χημάτων πλάσις, (ἔδισα δὲ πε ταῦτα, τὰ μὲν νοήσεως,
θάτερα δὲ λέξεως) ἐπὶ δὲ τέτοις ἢ ἡλιναῖα φράσις, ἧς
μέρη πάλιν ὀνομάτων τε ἐκλογῆ, καὶ ἢ τροπικῆ καὶ πεποι-
μένη λέξις· πέμπτη δὲ μεγέθους αἰτία, καὶ συγκαίεσα τὰ
πρὸ ἑαυτῆς ἅπαντα, ἢ ἐν ἀξιώματι καὶ διάρσει εὐθεσις·
φίρε δὴ, τὰ ἐμπειροχόμενα καθ' ἑκάστω ἰδέαν τέτων ἐπι-
σκεψόμεθα, τοσῶτον προειπόντες, ὅτι τῶν πέντε μορίων
ὁ Καικίλιός ἔστιν ἂν παρέλιπεν, ὡς καὶ τὸ παθος ἀμίλα.
Ἄρ αἱ μὲν ὡς ἔν τι ταῦτ' ἄμφω, τό τε ὕψος καὶ τὸ
καθητικόν, καὶ ἔδοξεν αὐτῶ πάντῃ συνυπάρχειν τε ἀλλή-
λοις

λοις κὲ συμπεφυκεναί, *Δημαρτάει*· κὲ γὰρ πάθη τινὰ διεσῶτα ὕψους κὲ ταπεινὰ εὐρίσκεται, καθάπερ οἴκτοι, λύπαι, φόβοι· κὲ ἔμπαλιν πολλὰ ὕψη δίχα πάθους, ὡς πρὸς μυρίοις ἄλλοις κὲ τὰ πρὸς τοὺς Ἰ' *Ἀλωάδας* τῷ *Ποιητῇ* παρατετολημημένα,

Ἦσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θεμοί· αὐτὰρ ἐπ' Ὀση
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, εἴ' οὐρανὸς ἀμβατὸς ἦν.

Καὶ τὸ τέτοις ἔτι μᾶλλον ἐπιφερόμενον,

Καὶ νῦν κεν ἐξετίλισται.——

Παρά γε μὴν τοῖς ῥήτορσι τὰ ἐγκώμια, κὲ τὰ πομπικὰ, κὲ ἐπιδεικτικὰ, ἢ μὴ ὄγκον κὲ τὸ ὑψηλὸν ἐξ ἅπαντ' περιέχει, πάθος κὲ χηρεύει κατὰ τὸ πλεῖστον· ὅθεν ἦκιστα τῶν ῥητόρων οἱ πεπαιθεῖς ἐγκωμιαστικοί, ἢ ἔμπαλιν οἱ ἐπαινετικοὶ πεπαιθεῖς. Εἰ δ' αὖ πάλιν ἐξ ὄλου μὴ ἐνόμισεν ὁ *Καικίλιος* τὸ ἔμπαθὲς εἰς τὰ ὕψη ποτὲ συντελεῖν, κὲ *Διὰ* τοῦτ' οὐχ ἠγήσατο μνήμης ἄξιον, κἀνυ διηπάτηται· *Θαρρῶν* γὰρ ἀφορισαίμην ἄν, ὡς οὐδὲν οὕτως, ὡς τὸ *Ἥρωνα* πάθος, ἔνθα χρεὶ, *μεγαλήγορον*, ὡς περ ἔνω μαρίας τινὸς κὲ πνεύματος ἐνθουσιαστικῶς ἐκπνέον, κὲ οἰονεὶ φοιβάζον τοὺς λόγους.

§ IX.

Ἦ οὐ μὴν ἄλλ', ἐπὶ τίνι κρατίστῳ μοῖραν ἐπέχει τῶν ἄλλων τὸ πρῶτον, λέγω δὲ τὸ μεγαλοφυεῖς, χρεὶ κἀνταῦθα, εἰ κὲ δωρητὸν τὸ πρᾶγμα μᾶλλον ἢ κτητὸν, ὅμως, καθ' ὅσον οἶοντε, τὰς ψυχὰς ἀνατρέφειν πρὸς τὰ μεγέθη, κὲ ὡς περ ἐγκύμονας ἀπὸ ποιῆν *Ἥρωνα* παρασημάτος. Τίνα, φήσεις, τρόπον;

τρόπον; γέγραφαί πε κ' ἐτέρωθι, ὅτι τὸ τοιῶτον ὕψος μεγαλοφροσύνης ἀπήχημα. Ὅθεν κ' φωνῆς δίχα θαυμάζεται αἰ ποτε ψιλὴ καθ' ἑαυτῷ ἢ ἔννοια δι' αὐτὸ τὸ μεγαλόφρον· ὡς ἡ τ Αἴαντος τ ἐν Νεκύια σιωπῇ μέγα κ' πάντας ὑψηλότερον λόγου. Πρῶτον ἔν τὸ, ἐξ ξ γίνεσθαι, προὔποτίθεσθαι πάντως ἀναγκαῖον· ὡς ἔχειν δεῖ τ ἀληθῆ ρήτορα μὴ ταπεινὸν φρόνημα κ' ἀφρονές· οὐδὲ γὰρ οἷόν τε μικρὰ κ' δουλοπρεπῆ φρονούντας κ' ἄπιτηδεύοντας παρ' ὄλον τὸν βίον θαυμασόν τι κ' τ παντὸς αἰῶνος ἐξενεγκῆν ἄξιον· μεγάλοι δὲ οἱ λόγοι τούτων κατὰ τὸ εἶκος, ὧν ἂν ἐμβριθεῖς ὦσιν αἱ ἔννοιαι. Ταύτη κ' εἰς τοὺς μάλιγα φρονηματίας ἐμπίπτει τὰ ὑπερφυᾶ· ὁ γὰρ τῷ Παρμενίῳ φήσαντι. τ “ Εγὼ μὲν ἂν ἠρέδιω, τ εἰ Ἀλέξανδρῳ ἤμιω,” “ Καίγῳ ἢ Δία, εἰπὼν, εἰ Παρμενίων ἤμιω,” τὸ αὐτοῦ μεγαλόφρον δείκνυσιν· ὡς κ' τὸ Ὀμήρου παρορίζεσθαι μεγαλόφους ἐν τῷ

Οὐρανῷ ἐσήμερις κέρη, κ' ἐπὶ χθονὶ βαίνει,

τὸ ἐπ' οὐρανὸν ἄπο γῆς διάστημα· κ' τοῦτ' ἂν ἔποι τις οὐ μᾶλλον τ τῆς Ἐριδῶ, ἢ Ὀμήρου μέτρον. τ “ Ὡς ἀνομοίον γε τὸ Ἡσιόδειον ἔπι τῆς Ἀχλύος, εἶγε Ἡσιόδου κ' τίω Ἀσπίδα Διτέον,

Τῆς ἐκ μὲ ῥινῶν μύξαι ῥέον·

οὐ γὰρ δεινὸν ἐποίησε τὸ εἶδωλον, ἀλλὰ μισητόν. τ Ὅ δὲ πῶς μεγεθύνει τὰ δαιμόνια;

Ὅσον δ' ἠεροειδὲς ἀνῆρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν,

Ἡμῶν ἐν σκοπῇ, λίσσων ἐπὶ οἶνοπα πόντον,

Τόσον ἐπιθρῶσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.

Τίω

Τὴν ὄρμην αὐτῶν κοσμικῶ Ἀγαστήματι καταμετρεῖ.
 Τίς οὖν οὐκ ἂν σκότως λέγῃ τὴν ὑπερβολὴν τῶν μεγέθους
 ἐπιφίγξαιτο, ὅτι, ἂν δις ἐξῆς ἰφορμήσωσιν οἱ τῶν θεῶν
 ἵπποι, οὐκίθ' εὐρήσεσιν ἐν κόσμῳ τόπον; Ἐπιφραῖα καὶ τὰ
 ἐπὶ τῇ θεομαχίας φαντάσματᾶ,

¹ Ἀμφὶ δ' ἰσάλπιγξεν μέγας οὐρανός, ἕλυμπός τε,
 Ἐδδῆσεν δ' ὑπὲρθεοι ἀναξ ἱέρων Ἀιδωνεύς
 Δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο, καὶ ἰαχε, μὴ οἱ ἴπειτα
 Γαῖαν ἀναρῆξῃσι Ποσειδάων ἰουσίχθων,
 Οἰκία ἢ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη,
 Σμυρδαλί, εὐρῶντα, τὰ τε ευγύεσι θεοί περ.

Ἐπιβλέπεις, ἑταῖρε, ὡς, ἀναρρήγνυμένης μὲν ἐκ βάθρου
 γῆς, αὐτῆ δὲ γυμνωμένη ταρτάρου, ἀνατροπῇ δὲ ἔλου καὶ
 διάσασιν τῷ κόσμῳ λαμβάνοντο, πᾶσι δ' ἅμα, ἕρανός,
 ἄθης, τὰ θνητὰ, τὰ ἀθάνατα, ἅμα τῇ τότε συμπολεμῆ
 καὶ συγκινδυνύει μάχῃ. Ἐλλὰ ταῦτα φοβερά μὲν,
 πλὴν ἄλλως εἰ μὴ κατ' ἀλληγορίαν λαμβάνοιτο, παντά-
 πασιν ἄθεα, καὶ οὐ σώζοντα τὸ κρίπον. Ὅμηρος γάρ
 μοι δοκεῖ, παραδιδούς τραύματα θεῶν, γάσσης, τιμωρίας,
 δάκρυα, δεσμὰ, πάθη πάμφυρτα, τὸς μὲν ἐπὶ τῶν Ἰλια-
 κῶν ἀνθρώπους, ὅσοι ἐπὶ τῇ δυνάμει, θεοὺς πέποιηκέναι,
 τοὺς θεοὺς δὲ ἀνθρώπους. Ἄλλ' ἡμῖν μὲν δυσδαιμονοῦσιν
 ἀπόκειται λιμῶν κακῶν, ὁ θάνατος τῶν θεῶν δ' οὐ
 τίς φύσιν, ἀλλὰ τίς ἀτυχίαν ἐποίησεν αἰώνιον. Πολὺ
 δὲ τῶν πρὸς τὴν θεομαχίαν ἀμῶν τὰ, ὅσα ἄχραντόν
 τι καὶ μέγα τὸ δαιμόνιον, ὡς ἀληθῶς, καὶ ἄκρατον πα-
 ρίσησθε, οἷα (πολλοῖς δὲ πρὸ ἡμῶν ὁ τόπος ἐξείργασται)
 τὰ ἐπὶ τῇ Ποσειδῶν,

—Τρέμει

— Τρέμε δ' ἔρια μακρὰ, κ' ὕλη,
 Καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις, κ' ἠῆς Ἀχαιῶν,
 Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνι ἰόντο·⁴
 Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε ᾗ κήτε ὑπ' αὐτῷ
 Πάτοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἀνακτα.
 Γηροσύνη ᾗ θάλασσα δίετα· τοι ᾗ πίτοτο————

Ταύτη κ' ὁ τῶν Ἰουδαίων Θεοδοίτης, εἶχ' ὁ τυχῶν αἰνῆρ,
 ἐπειδὴ τὴν τῆ θείης δύναμιν κατὰ τὴν ἀξίαν ἰχώρησε,
 καξέφηεν, εὐθύς ἐν τῇ ἐισβολῇ γράψαι τῶν νόμων,
 “ Εἶπεν ὁ Θεός, φησὶ·” τί; “ ἦμίδω φῶς, κ' ἰγύνετο·
 “ γένεδω γῆ, κ' ἰγύνετο.” Οὐκ ὀχληρὸς αὖ ἴσως,
 ἱταῖρε, δόξαιμι, ἔν' ἔτι τ' Ποιητοῦ, κ' τῶν ἀνδρωπί-
 νων παραδέμμοι, τοῦ μαθεῖν χάριν, ὡς εἰς τὰ ἠρωϊκὰ
 μεγέθη συεμβαινῶν ἐδίξαι. Ἀχλὺς ἄφνω κ' νύξ ἀπει-
 ρος αὐτῷ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐπέχεα μάχην· ἴθα δὲ ὁ
 Αἴας ἀμνηχανῶν,

⁴ Ζῆ πάτερ, (φησὶν) ἀλλὰ σὺ ζῆσαι ὑπ' ἠέρος ὕμης Ἀχαιῶν,
 Ποιῆτον δ' αἴδειν, δὲς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖσθαι.
 Ἐν ᾗ φάει κ' ὄλεσεν.

“Εστιν ὡς ἀληθῶς τὸ πάθος Αἴαντος· οὐ γὰρ ζῆν εὐ-
 χεται, (ἦν γὰρ τὸ αἴτημα τῆ ἠρωτικῆς ταπεινότητος) ἀλλ'
 ἐπειδὴ ἐν ἀπράκτῳ σκοπεῖ τὴν ἀνδρίαν εἰς οὐδὲν ἡναῖον
 ἔχε ἀβδίσθαι, ἀβ' ταῦτ' ἀγανακτῶν, ὅτι πρὸς τὴν
 μάχην ἀργῆ, φῶς ὅτι τάχιστα αἰτεῖται, ὡς πάντως
 τῆς ἀρετῆς εὐρήσων ἐντάφιον ἀξίον, καὶ αὐτῷ Ζεὺς ἀν-
 τιτάττηται. Ἀλλὰ γὰρ Ὅμηρος μὲν ἐνθάδε οὐρεῖ
 συεμπνεῖ τοῖς ἀγῶσι, κ' οὐκ ἄλλο τι αὐτὸς πέπου-
 θεν, ἦ

Μαίνεται,

Μαίνῃ), ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγγύσπαλος, ἢ ὅλοος πῦρ
 Οὔρεσι μαίνεται βαθίς ἐν τάρφρῳ ὕλης·
 Ἐφλοισμός δ' ἐπὶ στόμα γίνεται.

* * *

§ XII.

— ὁ Κικέρων τοῦ Δημοσθένους ἐν τοῖς μεγέθεισι
 παραλλάττει. Ὁ μὲν γὰρ ἐν ὕψει τὸ πλεονάζοντομόν,
 ὁ δὲ Κικέρων ἐν χύσει· καὶ ὁ μὲν ἡμίτερον Διὸς τὸ μῦ-
 θῆος ἔλασα, ἐπὶ δὲ τάχῃ, ῥήμας, δεινότητος, οἷον καίεν
 τε ἄρα καὶ Διὸς ἀλάξου, σκεπτικῶς τινὶ παρακάζοιτ' ἂν ἢ
 κερκαλῶ· ὁ δὲ Κικέρων, ὡς ἀμφιλαφῆς τις ἐμπρησμός,
 (ὡς) πάντῃ κέρτεται καὶ ἀναλάττει, πάλιν ἔχων καὶ ἐπι-
 μνησθεὶς ἀπὸ τῶν κινήσεων, καὶ ἀπεκροσθησόμενον ἄλλοτ' ἀλλοίως
 ἐν αἰσῇ, καὶ κατὰ Διὸς ἀλάξου ἀντιτρέφόμενον. Ἐπὶ ἄλλα
 ταῦτα μὲν ἴσως ἐν ἄλλοις ἐπιτρέψετε. Καιρὸς δὲ τῆ
 Δημοσθένει μὲν ἴσως καὶ ὑπεριτεταμένη, ἐν τε ταῖς δει-
 νότησι καὶ τῇ σφοδρῇ ἐπιθείσει, καὶ ἐνθα δεῖ τὸν ἀκροα-
 τῆν τὸ ἐξέλεον ἐκπλεῖσαι· τῆς δὲ χύσεως, ὅπου χρῆ-
 κατατλήσει· τοσηγορίας τε γὰρ, καὶ ἐπιλόγοις κατὰ
 τὸ πλεονάζον, καὶ παραβάσει, καὶ τοῖς φραστικοῖς ἅπασιν καὶ ἐπι-
 δαστικοῖς, ἰσορίας τε, καὶ φυσιολογίαις, καὶ οὐκ ὀλίγοις ἄλ-
 λοις μέρεσιν ἀρμόδιον.

* * *

§ XIV.

Ὁκοῦν [καὶ] ἡμᾶς, ἢνίκ' ἂν ἀπονοῶμεν ὑψηγορίας τε
 μεγαλοφροσύνης δεόμενον, καλὸν ἀναπλάττεσθαι ταῖς
 ψυχαῖς,

ψυχαῖς, πῶς ἂν, εἰ τύχοι, ταυτὸ τοῦθ' Ὀμηροῦ ἦεν, πῶς δ' ἂν Πλάτων ἢ Δημοσθένης ὕψωσεν, ἢ ἐν ἰσορίᾳ Θεουκιδίδης· προσιπτόντα γὰρ ἡμῖν κατὰ ζῆλον ἐκείνα τὰ πρόσωπα, καὶ οἷον ἀσπρίοντα, τὰς ψυχὰς ἀνοίσει πῶς ἑπὶ τὰ ἀνευδαλοποιούμενα μέτρα. Ἐτι δὲ μᾶλλον, εἰ κἀκείνο τῇ Διανοίᾳ προσηγορεύοιμεν, πῶς ἂν ἴσως τὸδε τι ὑπὲρ ἡμῶν λεγόμενον παρὼν Ὀμηροῦ ἤκουσεν, ἢ Δημοσθένους, ἢ πῶς ἂν ἐπὶ τήνδε διέτιθησαν· τῷ γὰρ ὄντι μέγα τὸ ἀγώνισμα, τοιοῦτον ὑποτίθεσθαι τῶν ἰδίων λόγων δικαστήριον καὶ θιάτρον, καὶ ἐν τηλικούτοις ἤρωσι, κριταῖς τε καὶ μάρτυσιν, ³ ὑπέχων γραφομένων εὐδυνάει, καὶ μὴ παῖξαι. Πλίον δὲ τούτων παρερημητικόν, εἰ προσηγορεύοιμεν, πῶς ἂν ἡμῶν ταῦτα γράψαντες ὁ μὲτ' ἡμῶν πᾶς ἀκέσειεν αἰῶν; Εἰ δὲ τις αὐτόθεν φοβοῖτο, μὴ τοῦ ἰδίου βίου καὶ χρόνου οὐ φθίγξαιτό τι ὑπερήμερον, ἀνάγκη καὶ τὰ συλλαμβανόμενα ὑπὸ τῆς τούτου ψυχῆς ἀτελεῖν καὶ τυφλὰ ὡσπερ ἀμβλεῖσθαι, πρὸς τὸν τῆς ὑστεροφημίαις ὄλης μὴ τελεσφορῶν χρόνον.

* * *

§ XVI.

Ἄυτόθι μῦθοι καὶ ο. περὶ ἁμαρτῶν ἐπιβλήτων τετακται τόπος· καὶ γὰρ ταῦτ', ἂν ὅτι δὴ σκευάζεται τρόπον, ὡς ἐφίλω, ἐκ ἂν ἢ τυχεῖσα μεγέθους ἢ μερίδος· οὐ μὲν ἀλλ', ἐπεὶ τὸ πάντα ἀσπρίβαν πολὺ ἔργον ἐν τῷ παρόντι, μᾶλλον δ' ἀσπρίβον, ὀλίγα τῶν, ὅσα μεγαληγορίας ἀποτελεστικά, τῷ πισύσασθαι τὸ προκείμενον ἕνεκα καὶ δὴ διέξιμην. Ἀπόδειξιν ὁ Δημοσθένης ὑπὲρ τῶν πολιτευμένων

πολιτυμάνων εἰσφέρει· τίς δ' ἦν ἡ κατὰ φύσιν χρῆσις αὐτῆς; “ οὐχ ἡμάρτετε, ἃ τὸν ἕπερ τῆς τῶν Ἑλλήνων “ ἰλευθερίας ἀγῶνα ἀράμενοι· ἔχετε δὲ οἴκησιν τούτου “ παραδείγματα· ἐδὲ γὰρ οἱ ἐν Μαραθῶνι ἡμαρτον, ἐδ' “ οἱ ἐν Σαλαμῖνι, οὐδ' οἱ ἐν Πλαταιαῖς.” Ἄλλ' ἐπα-
 ῖθ', καθάπερ ἰμπιουσθεῖς ἐξαίφνης ὑπὸ Θεοῦ, καὶ οἰονεὶ φοιβόληπτος ἠρόμενος, τὸν κατὰ τῶν ἀριστῶν τῆς Ἑλλάδος ὄρκον ἐξεφώνησεν, “ ἐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε, οὐ “ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας,” φαίνεται δὲ ἐπὶ τοῦ ἴμοτικοῦ σχήματος, ὅπερ ἐνθάδε ὑπογεγραφήν ἐγὼ καλῶ, τὰς μὲν προγόνους ὑποδειξάσας, ὅτι διὰ τοὺς ἕτως ὑποθανόντας ὡς Θεοὺς ὀμνύναι παριστάνων, τοῖς δὲ κρί-
 νουσι τὸ τῶν ἐκπὶ προκινδυνεύσάντων ἐντιθεῖς φρόνημα, τὴν δὲ τῆς ὑποδείξεως φύσιν μεθιστακῶς εἰς ὑπερβάλλον ὕψος καὶ πάθος καὶ ξένων καὶ ὑπερφυῶν ὄρκων ἀξιοπιστίαν, καὶ ἅμα κωινίον τινα καὶ ἀλεξιφάρμακον εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀκούοντων καθιεῖς λόγον· ὡς κουφιζομένους ὑπὸ τῶν ἐγκωμίων μηδὲν ἔλαττον τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Φίλιππον, ἢ ἐπὶ τοῖς κατὰ Μαραθῶνα καὶ Σαλαμῖνα νικητηρίοις, πα-
 ρίσασθαι φρονεῖν· οἷς πᾶσι τὰς ἀπροαίτας ἀπὸ τοῦ σχηματισ-
 μῆ συναρπάσας ὄχουτο. * * *

§ XVIII.

Τί δ' ἐκῆνα φῶμεν, τὰς πεύσεις τε καὶ ἐρωτήσεις; ἄρα οὐκ αὐταῖς ταῖς τῶν σχημάτων εἰδοποιήσιν παρα-
 πολὺ ἰμπρακτότερα καὶ σοβαρώτερα συντάττει τὰ λεγόμενα; “ Ἡ βούλεσθε, εἰπέ μοι, περὶ τῶν ἀλλήλων
 “ κινδυνεύσαι, λέγεται τι κωινόν; τί γὰρ ἂν γένοιτο
 “ τούτε

“ τούτε καινότερον, ἢ Μακεδῶν αἰὲρ καταπολεμῶν τῷ
 “ Ἑλλάδα; τίθνηκε Φίλιππῶ; οὐ μὰ Δι', ἀλλ'
 “ ἀδινεῖ· τί δ' ὑμῖν Ἀσφίρα; καὶ γὰρ, ἂν οὕτως τι
 “ πάθῃ, ταχίως ὑμεῖς ἕτερον Φίλιππον ποιήσετε.” Καὶ
 πάλιν, “ Πλίωμῳ ἐπὶ Μακεδονίαν, φησί· ποῖ δὴ
 “ προσορμιούμεθα; ἤρετό τις· εὐρήσα τὰ σαθρὰ τῶν
 “ Φιλίππου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμῶ.” Ἦν δὲ,
 ἀπλῶς ρηθῆναι, τὸ πρᾶγμα τῷ παντὶ καταδείξασθαι· ἰὺν
 δὲ τὸ ἔνθου καὶ ὀξύρροπου τῆς πείσεως καὶ λυπηρσίσεως, καὶ
 τὸ πρὸς ἑαυτὸν ὡς πρὸς ἕτερον ἀνθυπαντῶν, οὐ μόνον
 ὑψηλότερον ἐποίησε τῷ σχηματισμῷ τὸ ρηθῆναι, ἀλλὰ καὶ
 πιστότερον. * * *

§ XXV.

“ Ὅταν τι μὲν τὰ παρεληλυθότα τοῖς χρόνοις εἰσαγάγῃ
 ὡς γινόμενα καὶ παρόντα, καὶ διήγησιν ἔτι τὸν λόγον, ἀλλ'
 ἐναγώνιον πρᾶγμα ποιήσῃς. “ Πιπτῶν δὲ τις, φησὶν
 “ ὁ Ξενοφῶν, ὑπὸ τῷ Κύρῳ ἵππῳ, καὶ παλιέμῳ, παίει
 “ τῇ μαχαίρῃ εἰς τῷ γαστέρα τὸν ἵππον· ὁ δὲ εἶφα-
 “ δάζων λυπησέεται ἢ Κύρῳ, ὁ δὲ πίπτει.” Τοιοῦτῶ
 ἐν τοῖς πλείστοις ὁ Θεουκιδίδης.

* * *

§ XXXV.

— ἢ φύσις καὶ ταπεινὸν ἡμᾶς ζῶον, ἐδ' ἀγῆνις ἔκρινε
 ἢ ἀνθρώπων, ἀλλ' ὡν εἰς μεγάλῳ τινὰ πανήγυρι, εἰς ως
 ἢ βίον καὶ εἰς ἢ σύμπαντα κόσμον ἐπάγουσα, θιατῆς τι-

ἢ ἡμίτερον αἰῶνα πιθαναὶ μὲν ἐπ' ἄκρον καὶ πολιτικά, δρι-
 μιῶν τε καὶ ἐντρεχεῖς, καὶ μάλιγα πρὸς ἡδονὰς λόγων εὐ-
 φοροί, ὑψηλαὶ δὲ λίσαν καὶ ὑπερμεγέθους, πλὴν εἰ μὴ τι
 σπάνιον, ἐκέτι γίνουσαι φύσεις· τοσαύτη λόγων ἰκοσμική
 τις ἐπέχει ἢ βίον ἀφορία. Ἡ, νῆ Δί', ἔφη, πισυτέιον ἐκεί-
 νῳ τῷ θρυλλεμῶν, ὡς ἡ δημοκρατία τῶν μεγάλων ἀγαθῶν
 τιθῶδες, ἢ μόνη σχεδὸν καὶ συνήκμασαν οἱ περὶ λόγους δεινοὶ
 καὶ συναπίθανοι; Ἐρείψαι τι γὰρ, φησὶν, ἰκανὴ τὰ φρονη-
 μάτια τῶν μεγαλοφρόνων ἢ ἰλευθερία καὶ ἰφελκύσαι, καὶ ἄμα
 διωθεῖν τὸ πρόθυμον ἢ πρὸς ἀλλήλους ἰριδοῦ καὶ ἢ περὶ τὰ
 πρωτῆα φιλοτιμίας. Ἐτι γε μὴν ἄλλὰ τὰ προκείμενα ἐν
 ταῖς πολισίαις ἰπαθλα ἐκάσθη τὰ ψυχικὰ προσηρήματα
 τῶν ῥητόρων μελετώμενα ἀκονᾶται, καὶ οἷον ἐκτριβεῖ, καὶ τοῖς
 πράγμασι κατὰ τὸ εἶκος ἰλευθερα συνεκλάμπει. Οἱ δὲ νῦν
 ἰοίκαμεν, ἔφη, ἰ παιδομαθεῖς εἶναι δελίας δικαίας, τοῖς αὐ-
 τῆς ἰθεσι καὶ ἰπιτηδεύμασι ἐξ ἀπαλῶν ἰτι φρονημάτων μο-
 νοτικ ἐνισαργανωμένοι, καὶ ἄγευσοι καλλίςτε καὶ γονιμωτάτε
 λάπων νάματῳ, τὴν ἰλευθερίαν, ἔφη, λέγω· ἰδιόπερ ἔδιν
 ὅτι μὴ κόλακας ἐκβαίνομεν μεγαλοφυῆς. Διὰ τῆτο τὰς
 μὴ ἀλλὰ ἔξαις καὶ ἰς οἰκίας πίπταν ἰφασκιν, δῆλον δὲ μη-
 δένα γίνεσθαι ῥήτορα· εὐθὺς γὰρ ἀναζῆ τὸ ἀπαρρησίασον, καὶ
 οἷον ἰμφρερον, ὑπὸ συνθηκίας αἰεὶ ἰκεκονδυλισμένον· ἰῆμῖσου
 γὰρ τ' ἀρετῆς, κατὰ ἢ ἰΟμηρον, ἰσποαίνῳ)——δούλιον ἰμαρ.”
 ἰΩσπερ ἔν (εἰ γε, φησὶ, τῆτο πισόν ἐσι) ἀκέω τὰ γλωττό-
 κομα, ἐν οἷς οἱ ἰΠυγμαῖοι κάλυμμοι τρέφον), ἰ μόνον κω-
 λίσαν, τῶν ἰγκεκλεισμένων τὰς αὐξήσεις, ἀλλὰ καὶ συνάγειν
 ἰλλὰ ἢ πῶθεικείμενον τοῖς σώμασι δεσμόν· ἰτωσ ἀπασαν δε-
 λίαν, καὶ ἢ δικαιοσύνη, ψυχῆς γλωττόκομον καὶ κοινὸν δῆ τις
 ἰσποφῆναῖο δεσμοτήριον.

Ἐγὼ μάλιστα γε ἀπολαμβάνω, Ῥόδου ἔφω), ἢ βέλιε) καὶ ἴδιον ἀνθρώπου, τὸ καταμέμφομαι αἰεὶ τα παρῶνα. Ὅρα δὲ μήποτε καὶ ἡ τ' οἰκουμενὴ εἰρήνη ἀσφθέρει τὰς μεγάλας φύσεις· πολὺ δὲ μᾶλλον ὁ κατίχων ἡμῶν τὰς ἐπιθυμίας ἀπειρίεσθαι ἔτοσι πόλεμοι, καὶ ἡ Δία πρὸς τοῦτοις τα φερῶνα τ' ἡνῶν βίον, καὶ κατ' ἄκρας ἔγωνα καὶ φέρων ταυτι παῖθα· ἢ γὰρ φιλοχρηματία, πρὸς ἣν ἀπάντες ἀπλήτως ἴδω νοσῶμεν, καὶ ἡ φιληδονία δελατωγῶσι, μάλλον δὲ (ὡς ἂν ἔποι τις) ἢ καταβυθίζουσιν αὐτάνδρας ἤδη τὰς βίεσ· φιλαργυρία μὲν νόσημα μικροπτοῖον, φιληδονία δ' ἀφηνεΐαση. Οὐ δὲ ἔχω λογιζόμενοι εὐρεῖν, ὡς εἶδον τε πλεῖτον ἀόριστον ἐκλιμῆσαντας, τὸ δ' ἀληθέστερον ἐπὶ ἡν, ἐκθιάσαντας, τὰ συμφυῆ τέτω κακὰ εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐπισιόηα μὴ παραδέχεσθαι· ἀκολοθεῖ γὰρ τῷ ἀμέτρῳ πλέτῳ καὶ ἀκολάστῳ συνημμένη καὶ ἴσα (φασί) βαίνουσα πολυτίλεια, ἀνοίγοντος ἐκείνου τῶν πόλεων καὶ εἰκων τὰς ἐσόδους, εἰς ἃς ἐμβαίνει, καὶ συνοικίζεσθαι· χρονίσαντα δὲ ταῦτα ἐν τοῖς βίοις, νοσητοποιῶται (κατὰ τὰς σοφίαι) καὶ ταχέως ἡρόμενα περὶ τεκνοποιῶν ἀλαζονεῖαν τε ἡνῶσι καὶ τύφῳ καὶ τρυφῶν, ἢ νόθα ἑαυτῶν ἡνῆμαθα, ἀλλὰ καὶ πάνυ γνήσια. Ἐὰν δὲ καὶ τέτοις τίς τῶν πλεῖτων τὸς ἐκγόνους εἰς ἡλικίαν ἐλθῶν ἐάσῃ, τάχως διασπίτας ταῖς ψυχαῖς ἐντίκτασιν ἀπαραιτήτως, ἔβριον καὶ παρανομίαν καὶ ἀναισχυντίαν. Ταῦτα γὰρ ἔτι ἀνάγκη γίνεσθαι, καὶ μηκέτι τὸς ἀνθρώπου ἀναβλίπειν, μηδὲ πέρα φήμης ἔναί τινα λόγον· ἀλλὰ τριῶν ἐν κύκλῳ τελειουργεῖσθαι κατ' ὅλιγον τῶν βίων τὴν ἀσφθέρην, φθίνου δὲ καὶ καταμαραίνεσθαι τὰ ψυχικὰ μεγέθη, καὶ ἄζηλα γίνεσθαι, ἡνῆκα τὰ θνητὰ ἑαυτῶν μέρη καὶ ἀνόητα ἐκθουμάζοιεν, παρῶντες αὐξέου τ' ἀθέλεια. Οὐ γὰρ ἐπὶ κρίσει μὲν τις δεκαδεῖς, ἢ καὶ ἂν ἔτι τῶν δικαίων καὶ καλῶν ἐλεύθερος καὶ ἡγῆσθαι ἂν κριτὴς ἡρόμεσθαι· ἀνάγκη γὰρ τῷ δωροδοκῶν τὰ οἰκῶ μὲν

ρεν φαίνοσθ' καλὰ καὶ δίκαια. Ὅπου δὲ ἡμῶν ἕκαστε τὰς
 ὄλως ἤδη βίβς δίκασμοὶ βραβεύεσσι, καὶ ἀλλοτρίων θῆραι θα-
 νάτων, καὶ ἐνδραὶ Ἀφθικῶν, τὸ δ' ἐκ τῆ παντὸς κερδαίνειν
 ὠνέμεθα τῆ ψυχῆς, ἕκαστὸς πρὸς τῆ ἑαυτῆ ἡδονῆς ἠδραποδι-
 μένοι, ἄρα δὴ ἐν τῆ τοσαύτῃ λοιμικῇ τῆ βίβι Ἀφθορᾶ δοκῶ-
 μεν ἐτι ἐλευθέρων τινὰ κριτῶν τῶν μεγάλων, ἢ δικόντων πρὸς
 τῆ αἰῶνα, καὶ δίκασον ὄσπελειῖφθαι, καὶ μὴ καταρχαιρεσιάζ-
 ζεσθ' πρὸς τῆ τῆ πλεονεκτῆν ἑπιθυμίας; Ἀλλὰ μήποτε
 τοῖς τοιούτοις, οἳοῖπερ ἴσμεν ἡμεῖς, ἄμεινον ἄρχεσθ' ἢ ἐλευ-
 θέρως εἶναι· ἐπίτοι γε ἀφειῆσαι τὸ σύνολον, ὡς ἐξ ἡρκτῆς
 ἀφετοι, κατὰ τῶν πλησίον αἱ πλεονεξίαι καὶ ἑπικλύσαν
 τοῖς κακοῖς τῶν οἰκεμένων. Ὅλως καὶ δαπανὸν ἔφην εἶναι τῶν
 νῦν ἡνωμένων φύσει τῶν ῥαθυμῶν, ἢ, πλὴν ὀλίγων,
 πάντες ἐγκαταβιῶμεν, ἢ ἄλλως πονῶντες ἢ ἀναλαμβάνον-
 τες, εἰ μὴ ἐπαίνε καὶ ἡδονῆς ἕνεκα, ἀλλὰ μὴ τῆ ζήλε καὶ τι-
 μῆς ἀξίας ποτὲ ὠφελείας. * * *

F I N I S

EXCERPTORUM EX CRITICIS.

COLLECTANEA GRÆCA.

T O M I P R I O R I S

P A R S Q U I N T A.

EXCERPTA MISCELLANEA.

I.

EX THEOPHRASTO.

Quis Aristotele nervosior? THEOPHRASTO dulcior?

CICERO IN BRUTO.

Θ Ε Ο Φ Ρ Α Σ Τ Ο Τ

ΗΘΙΚΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ.

[Juxta Edit. Joh. Frid. Fischeri. Coburg. 1763. in 8vo.]

Π Ρ Ο Ο Ι Μ Ι Ο Ν .

Ἦδη μὲν καὶ πρότερον πολλάκις ἠπλήσας τὴν Ἀθη-
 νοϊαν, ἰθαύμασα, ἴσως δὲ ἐδὲ παύσομαι θαυμάζων, τί
 γὰρ δήποτε τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῆς αὐτῆς αἰέρας καμίνης, καὶ
 πάντων τῶν Ἑλλήνων ὁμοίως παιδευομένων, συμβέβηκεν
 ἡμῖν ἐν τῇ αὐτῇ τάξει τῶν τρόπων ἔχειν. Ἐγὼ γὰρ,
 ὦ Πολύκλεις, συνθεωρήσας ἐκ πολλῆς χρόνου τὴν ἀνθρωπι-
 νῶ φύσει, καὶ βιβιωκῶς ἔτη ἐννεήκοντα ἐνεία, ἔτι δὲ ὁμι-
 ληκῶς πολλὰς τε καὶ παντοδαπὰς φύσεις, καὶ παρατε-
 θεαμένον ἐξ ἀκριβείας πολλῆς τέως τε ἀγαθῶν τῶν ἀν-
 θρώπων καὶ τοῦ φαύλους· ἐπέλαβον δὲν συγγράψαι ὡς
 S f ικατέροι

ἐκείνην αὐτῶν ἄπειρα εἶναι ἐν τῷ βίῳ. Ἐξήσω δὲ σοὶ ^{ἀλλὰ} κατὰ γίνῃ ὅσα τὴν τυγχάνει γίνῃ τρόπων τέτοις προε-
κείμενα, καὶ ὃν τρόπον τῆ οικονομία χρῆνται. Ἐπο-
λαμβάνω γὰρ, ὡς Πολύκλειος, τὰς ὑπὸς ἡμῶν βελτίους εἰσε-
δομαι, καταλειφθέντων αὐτοῖς ὑπομνημάτων τοιούτων· οἷς
παραδειγμασι χρώμενοι, ἀρῆσονται τοῖς εὐχρημονεστά-
τοις συνῆναι τε καὶ ὁμιλεῖν, ὅπως μὴ καταλείπεται ὡς
αὐτῶν. Τρέφομαι δὲ ἤδη ἐπὶ τὸν λόγον· σὺν δὲ, πα-
ρακολουθῆσαι τε καὶ εἰδῆσαι, εἰ ὀρθῶς λέγω. Πρῶτον
μὲν ἔν ποιήσομαι τὸν λόγον ἕκαστον τῶν πλὴν εἰρωνίας ἐξ-
λακωτῶν, ἀφῆεις τὸ προοιμιαζέσθαι, καὶ πολλὰ περὶ τῶν πραγ-
ματῶν λέγειν. Καὶ ἀρῶμαι πρῶτον ἕκαστον τῆς εἰρωνίας,
καὶ ὀρίσσομαι αὐτῶν· εἰδῶ οὕτως τὸν ἔρῳνα διέξηναι, ποῖός
τις ἐστὶ, καὶ εἰς τίνα τρόπον κατενέχεται· καὶ τὰ ἄλλα
δὴ τῶν παθημάτων, ὡς περὶ ὑπερίμενον, περὶ ἄσσομαι κα-
τὰ γίνῃ φανερά καταστῆσαι.

α'. Π Ε Ρ Ι Ε Ι Ρ Ω Ν Ε Ι Α Σ.

Ἡ μὲν ἔν εἰρωνία δόξειεν ἂν εἶναι, ὡς τύπῳ λαβεῖν,
προσποίσεις ἐπὶ χάρον πράξεων καὶ λόγων. Ὁ δὲ
ἔρῳν, τοιοῦτός τις οἶσθαι προσελθὼν τοῖς ἐχθροῖς ἐδί-
λκην λαλῆν, εὐ μισῆν καὶ ἐπαινεῖν παρόντας, οἷς ἐπίσταντο
λάθρα, καὶ τούτοις συλλυπεῖσθαι ἠττωμένοις· καὶ συγγνώ-
μῳ δὲ ἔχειν τοῖς κακῶς αὐτὸν λέγουσι· καὶ ἐπὶ τοῖς καθ'
ἑαυτοῦ ληγομένοις, καὶ πρὸς τοὺς ἀδικουμένους καὶ ἀγανακ-
τοῦντας πρῶτος ἀφλέγεισθαι· καὶ τοῖς ἐντυχάνον κα-
τὰ ἀσσοδῶν βουλομένοις, προστάξαι ἐπαυελθῶν· καὶ μηδὲν
ἔν πράττειν, ὁμολογεῖσθαι, ἀλλὰ φῆσαι βουλευσῶν· καὶ προσ-
ποιήσασθαι

ποιήσαοθ' ἄρτι παραγεγονόαι, κ' ἐπὶ γενέαθ' αὐτὸν, κ' μαλακιδῆναι· κ' πρὸς τὰς δασυζομῆνας κ' ἱραυίζοντας, ὡς ἂ πωλεῖ· κ' μὴ πωλῶν, φήσει πωλεῖν· κ' ἀκύσας τί, δόξῃ μὴ προαποῖνάθ'· κ' ἰδὼν, φήσει μὴ ἱρακεῖναι· κ' ὁμολογήσας, μὴ μεμνῆσθ'· κ' τὰ μὲν ἐσκέψασθαι φάσκων, τὰ δὲ ἐκ εἰδέναι, τὰ δὲ θαυμάζειν, τὰ δὲ ἤδη ποτὲ κ' αὐτὸς ἔτω ἀβηλογίσασθ'· κ' τὸ ὅλον δαυδὲς τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τῆ λόγῃ χρῆσθαι, Οὐ πισεύω, Οὐχ ὑπολαμβάνω, Ἐκπλήττομαι· κ' λίγη ἑαυτὸν ἕτερον γεγονόαι· κ' μὲν ὅτι ταυτὰ πρὸς ἐμὴ διεξήγη· παραδόξόν μοι τὸ πρᾶγμα, ἄλλῳ τινὶ λέγε· ὅπως δὲ σοὶ ἀπισήσω, ἢ ἐκείνου καταγνῶ, ἄποροῦμαι· ἀλλ' ὄρα μὲ ἐνθάττον πισύτης τοιαύτας φωνὰς κ' πλοκάς κ' παλιλλογίας· οὗ χεῖρόν ἐστιν εὐρεῖν οὐδέν· τὰ δὲ τῶν ἡδῶν μὲ ἀπλά, ἀλλ' ἐπίβουλα, φυλαττιεῖται μάλλον δεῖ ἢ τὸς ἔχουσ.

β. ΠΕΡΙ ΚΟΛΑΚΕΙΑΣ.

Τῶν δὲ κολακείαν ὑπολάβοι ἂν τις ὁμιλίαν αἰχρᾶν εἶναι, συμφέρουσαν δὲ τῷ κολακίοντι· τὸν δὲ κολακα τοιούτον τινα, ὡς πορευόμενον ἀμα εἰπεῖν, Ἐνθυμῆ ὡς ἀποβλέπουσι πρὸς σε οἱ ἄνθρωποι; τοῦτο οὐδενὶ τῶν ἐν τῇ πόλει γίνεται, πλὴν σοί· εὐδοκίμους χθὲς ἐν τῇ σοῦ· πλειόνων γὰρ ἢ τριάκοντα ἀνθρώπων καθημένων, κ' ἐμπεσόντων λόγου τίς ἔη βέλτιστος, ἀπ' αὐτοῦ ἀρχαμένους πάντας, ἐπὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατενεχθῆναι· κ' ἀλλὰ τοιαῦτα λέγειν· ἀπὸ τῆ ἰματίου ἀφελεῖν κροκίδα· κ' ἴαν τι πρὸς τὸ τριχωμᾶ τῆς κεφαλῆς· ἀπὸ πνύματός περνεχθῆ ἄχυρον, καρφολογῆσαι· κ' ἐπιγελάσας δὲ εἰπεῖν, ὅρα; ὅτι οὐδενὶ σοὶ ἡμερῶν οὐκ ἐντετύχηκα,

τετύχηκα, ἰ πολίων ἔχθηκας τὸν πώγωνα μεστόν· κὲ περ,
 ἄτις κὲ ἄλλοι, ἔχης ^{ἐν τῷ} πρὸς τὰ ἔτη μέλαιναν τὴν τρί-
 χα. κὲ λήγοντο δὲ αὐτοῦ τι, τὲς ἄλλους σιωπᾶν κε-
 λεῦσαι, κὲ ἰκαινίσαι δὲ ἀκύντο· κὲ ἐπισημαίνεσθαι δὲ,
 εἰ παύσεται, Ὀρδῶς. κὲ σκώψαντι ^{κίμωρε} ἐπιγελάσαι,
 τό, τε ἰμάτιον ὡσαῦ εἰς τὸ γόμα, ὡς δὴ εἰ δυνάμενοι κα-
 ταχεῖν τὸν γέλωτα· κὲ τοὺς ἀπαντῶντας ἐπιστηναὶ κε-
 λεῦσαι ἕως ἂν Αὐτὸς παρίλθῃ. κὲ τοῖς παιδίοις μῆ-
 λα κὲ ἀπίους πριάμενοι, ἐσινίγκας δοῦναι, ὀρῶντο αὐ-
 τοῦ· κὲ φιλήσας δὲ εἰπεῖν, χρῆσοῦ πατρὸς νεότητι. κὲ
 συνώνουμενοι δὲ κρηπίδας, τὸν πόδα φῆσαι εἶναι εὐρυθ-
 μότερον ἢ ὑποδήματι· κὲ πορευομένου πρὸς τινα
 τῶν φίλων, προδραμῶν εἰπεῖν, ὅτι πρὸς σε ἔρχεται· κὲ
 ἀνασείψας, ὅτι προσήγγελα. ἄμικτοι δὲ κὲ τὰ ἐκ
 γυναικείας ἀγορᾶς ἀγκοῆσαι δυνατὸς ἀκνευσί· κὲ τῶν
 ἐσιωμῶν, πρῶτο ἰκαινίσαι τὸν οἶνον· κὲ παραμένων
 εἰπεῖν, Ὡς μαλακῶς ἐδίαις. κὲ ἄρας τὶ τῶν ὑπο τῆς
 τραπέζης, φῆσαι, Τουτὶ ἄρα ὡς χρῆσόν ἐστὶ! κὲ ἐρωτη-
 σαι μὴ ῥιγοῖ, κὲ εἰ ἐπιβάλλεσθαι βούλεται, κὲ ἔτι πε-
 ςεῖλαι αὐτόν· κὲ μὴ ταῦτα λέγων, πρὸς τὸ οὖς προ-
 σπίπτων, ψιθυρίζειν· κὲ εἰς ἐκείνον ὑποβλέπων, τοῖς
 ἄλλοις λαλεῖν. κὲ ἢ παιδὸς ἐν τῷ θεάτρῳ ἀφελόμενοι
 τὰ προσηκόμενα, αὐτὸς ὑποσχεῖσθαι. κὲ τὴν οἰκίαν φῆ-
 σαι εὐ ἠρχιτεκτονῆσαι κὲ τὸν ἀγρὸν εὐ πιφυτεῦσθαι κὲ
 τὴν εἰκόνα ὁμοίαν εἶναι. κὲ τὸ κεφάλαιον, τὸν κόλακα
 ἐστὶ θεάσασθαι πάντα κὲ λέγοντα κὲ πράττοντα οἷς χα-
 ριεῖσθαι ὑπολαμβάνει.

γ'. ΠΕΡΙ ΑΔΟΛΕΣΧΙΑΣ.

Ἡ δὲ ἀδολεσχία ἐστὶ μὲν ^{κατασκευασμένη} διήγησις λόγων μακρῶν καὶ ἀπροβουλευτῶν· ὁ δὲ ἀδολεσχῆς, τοιοῦτός ἐστιν οἷος ὃν μὴ γινώσκει, τούτῳ παρακαθεζόμενος πλησίον, πρῶτον μὲν τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς εἰπεῖν ἐγκώμιον· ἔτα δὲ τῆς νυκτὸς εἶδεν ἐνύπνιον, τοῦτο διηγῆσθαι· ἔθ' ὃν ἔχει ἐπὶ τῷ θήπῳ τὰ καδέκασα διεξιλεῖν. ἔτα δὲ ^{κατασκευασμένη} προχωροῦντος τῶν πραγμάτων, λέγειν ὡς πολὺ πονηρότεροί εἰσιν οἱ νῦν ἄνθρωποι τῶν ἀρχαίων· καὶ ὡς ἀξιοὶ γεγόνασιν οἱ πύργοι ἐν τῇ ἀγορᾷ· καὶ ὡς πολλοὶ ἠπιδημοῦσι ξένοι· καὶ τὴν θάλατταν ἐκ Διονυσίων πλοῖμον εἶναι· καὶ εἰ ποιήσῃν ὁ Ζεὺς ἕδωρ, τὰ ἐν τῇ γῆ βελτίω ἔσεσθαι· καὶ, ὅτι ἀγρὸν εἰς ἑνὶ ἡμέρῳ γεωργήσῃ· καὶ, ὡς χαλεπὸν ἐστὶ τὸ ζῆν· καὶ, ὡς Δάμιππος μυσηρίοις μεγαλίστω δάδα ἔθηκε· καὶ, Πέσοι εἰσὶ κίονες τοῦ Ὠιδείου, καὶ, Χθὲς ἡμεῖσα· καὶ, Τίς ἐστιν ἡμέρα σήμερον; καὶ ἄπο μὲν τις αὐτὸν, μὴ ἀφίεσθαι· καὶ, ὡς Βοηδρομιῶνος μὲν ἐστὶ τὰ μυσήρια, Πυθαγορείων δὲ Ἀπατούρια, Πυθαγορείων δὲ τὰ κατ' ἀγροὺς Διονυσία. κα-
 ρασιάζοντα δὲ χρὴ τοὺς τοιοῦτους τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀγα-
 ραζόμενον ἀπαλλάττεσθαι, ὅστις ἀπύρετος βούλεται εἶναι·
 ἔργον γὰρ συναρκεῖσθαι τοῖς μήτε χολῶν, μήτε σπου-
 δῶν, ἀγαγιώσκουσιν.

ιβ'. ΠΕΡΙ ΑΚΑΙΡΙΑΣ.

Ἡ μὲν ἐν ἀκαιρία ἐστὶν ἐπίτευξις λυπούσα τοὺς ἐντυ-
 χάνοντας· ὁ δὲ ἀκαιρος, πῶτός τις, οἷος ἀχολακίμῳ προσ-
 ελθὼν ἀνακοινῶσθαι, καὶ πρὸς τὴν αὐτὴν ἐρωμένῳ κωμά-
 ζειν.

ζην πυρέτισαν· κ' δίκλω ὀφληκότα ἰγγύης προσειλθὼν,
 κελύσαι αὐτὸν ἀναδέξααθ'· κ' μαρτυρήσων παρήναι, τ'
 πράγματ' ἤδη κειριμένε. κ' κεκλημύθ' οἷς γάμπε, τ'
 γυναικίαις ἡμέτε κατηγορεῖν· κ' ἐκ μακρᾶς ὁδῶ ἤκοντας
 ἄρτι, παρακαλεῖν οἷς περίπατον. ἴδιος δὲ κ' προσάγων
 ὠνητῶν πλῆθ' δίδοντα ἤδη πεπρακότι. κ' ἀκηκότας κ'
 μεμαθηκότας ἀνίσταται ἐξ ἀρχῆς διδάσκων. κ' προ-
 θυμ' δὲ ὑπὸ μελεθῆναι ἃ μὴ βούλειταί τις ἡρίδα, αἰχρύ-
 νεται δὲ ἀπὸ πᾶσαθ'. κ' δύοντας κ' ἀναλίσκοντας ἤκειν τό-
 μων ἀπαιτήσων. κ' μασιγερμένε οἰκίτῃ παρεστῶς, διηγήσαθ'
 ὅτι κ' αὐτοῦ ποτὶ παῖς οὕτω πληγὰς λαβὼν ἀπήγησατο.
 κ' παρὼν Διγίτη, συγκροῦσιν, ἀμφοτέρων βουλομένων
 Διγλίεσθαι. κ' ὀρχησόμεθ' ἄψασαι ἰταύρου μητέτω
 μεθύοντ'.

15'. ΠΕΡΙ ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΑΣ.

Ἄμειλα ἢ δεισιδαιμονία δόξειεν εἶναι θαλία πρὸς τὸ
 δαιμόνιον. ὁ δὲ δεισιδαίμων, τριούτος τις οἷος ἀπονη-
 ψάμενος τὰς χῆρας κ' ὀβριρᾶνά μῦθος ἀπὸ ἱεροῦ, δάφνης
 οἷς τὸ σῶμα λαβὼν, ἔτω τῶν ἡμέραν πεπατεῖν. κ' τῶν
 ὁδῶν ἐὰν παραδράμη γαλῆ, μὴ πρότερον πορευθῆναι, ἕως
 διεξέλθῃ τίς, ἢ λίθους τρεῖς ὑπὲρ τ' ὁδῶν ἀββάλη. κ' ἐὰν
 ἴδῃ ὄφιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἱερὸν ἐνταῦθα ἰδρύσασθαι. κ' τῶν
 λιπαρῶν λίθων τῶν ἐν ταῖς τριόδοις, παριὼν ἐκ τ' ληκύθη
 ἔλαιον καταχεῖν· κ' ἐπὶ γόνατα πῶσων κ' προκνήσας,
 ἀπαχάατταθ'. κ' ἐὰν μῦς θυλάκον ἀφίτων ἀββάγη, πρὸς
 τ' ἐξηγητῶν ἰλθῶν, ἱρωτᾶν τί χρὴ ποιεῖν· κ' ἐὰν ἀποκρί-
 νῆ) αἰτῶν ἐκδῶσαι τῷ σκυτοδέψῃ ἀπορράψαι, μὴ προσέχων
 τέτοις, ἀλλ' ἀποτραπεῖς, ἰκδύσαθ'. κ' πυκνὰ δὲ τῶν
 οἰκίαν

οικίαν καθαριεῖν· κ' ἔτι ὑπαβῆναι μνήματι, ἔτι ἐπὶ νεκρῶν ἰλθεῖν, ἔτι ἐπὶ ἰλίχῃ. κ' ὅταν ἐνύπνιον ἴδῃ, πορεύεσθαι πρὸς τὰς ὀνηροκρίτας, πρὸς τὰς ^{ἡγχιέας} μαύτας, πρὸς τὰς ὀρνιθοσκάπτες, ἐρωτήσων τίτι θεῶ ἢ θεῶν προσέυχεται δεῖν. κ' ἑταίρη-σόμενος, πρὸς τὰς ὀρφεοτελεσᾶς κατὰ μῆνα πορεύεσθαι μὲν ἑ γυναικός· εἰάν δὲ μὴ χαλάσῃ γυνή, μὲν ἑ τίτθης κ' τῶν παιδίων. κ' ἐπὶ ταῖς τριόδοις ἀπελθὼν κατὰ κεφαλῆς λούσασθαι· κ' ἱερείας καλίσσας, σκίλλη ἢ σκύλακι κελυῖσαι αὐτὸν πεκαθαῖραι. μαινόμενόν τε ἰδὼν ἢ ἐπίληπτον, φρίξας εἰς κώπον πύσαι.

κα'. ἘΠΕΡΙ ΜΙΚΡΟΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣ.

Ἡ δὲ μικροφιλοτιμία δόξειεν εἶναι ὄρεξις τιμῆς ἀνελεύθερος. ὁ δὲ μικροφιλότιμος, τοιοῦτός τις οἶος ἀπεδάσσει, ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς, παρ' αὐτὸν ἑ καλίσσαντα κατακείμενος θαπῆσαι. κ' ἑ υἱὸν ἀποκεῖραι ἀπαγαγὼν εἰς Δελφούς. κ' ὑπαιμεληθῆναι δὲ ὅπως αὐτῷ ὁ ἀκόλυθος Αἰθίοψ ἔσαι· κ' ἀποδοῦναι μνηῶν ἀργυρίων, καινὸν ποιῆσαι ἀποδόναυ. κ' βῆν θυῖσας, τὸ προμειτωπίδιον ἀπαντικρῶν ἑ εἰσόδε προσαπταλεῦσαι, γέμμασι μεγάλοις πεδῆσας, ὅπως οἱ εἰσιόντες ἴδωσιν ὅτι βῆν ἔθυσε. κ' πομπεύσας δὲ μὲν τῶν ἰππίων, τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἀποδοῦναι τῷ παιδί ἀπενεγκεῖν οἴκαδε, ἀναβχλόμενος δὲ ἑ θοιμάτιον εἰς τὴν ἀγορὰν πεπατεῖν. κ' κυναρίων δὲ τελευτήσαντος, αὐτῷ μνήμα ποιῆσαι. κ' σπλίδιον ποιῆσας, ἑ ΚΛΑΔΟΣ ΜΕΛΙΤΑΙΟΣ, κ' ἑ ἀναθεῖς δακτύλιον χαλκῶν ἐν τῷ Ἀσκλησιῶ, τῶτον ἐκτρίβειν σιφανῶν. κ' ἀλείφεισθαι ὀσημίραι. ἀμίλα δὲ κ' ἑ συνδιοικησάσθαι παρὰ τῶν πρυτάνειων, ὅπως ἀπαγαγάλη τῷ δήμῳ τὰ ἱερά. κ' παρασκευασαμένος λαμπρὸν ἱμάτιον,

ἰμάτιον, καὶ ἰσιφανωμένος, παρελθὼν εἶπεν, ὦ ἄνδρες Ἀθη-
 ναῖοι, ἐθύομεν οἱ πρυτάνης τὰ ἱερά τῇ μητρὶ τῶν θεῶν ἄξια
 καὶ καλά, καὶ ὑμεῖς ἐκδέχεσθε τὰ ἀγαθὰ. καὶ ταῦτα ἀπαγ-
 γήλας, ἀπίων διηγήσαοθῃ οἴκαδε τῇ ἑαυτῆ γυναικὶ ὡς καθ'
 ὑπερβολῶν εὐημερεῖ.

II.

EX POLYÆNO.

[JUXTA EDIT. PANCRAT. MAASVICII, LUGD. BAT. 1690. 8VO.]

POLYÆNUS, scriptor antiquus, elegans, acutus, eruditus.

IS. CASAUBONVS AD PHIL. MORN.

ΕΚΤΩΝ

ΠΟΛΥΑΙΝΟΤ

ΠΕΡΙ

ΣΤΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

ΚΕΦ. Α΄.

ΠΑΝ.

Διονύς στρατηγὸς ἦν ὁ Πᾶν. ἔτος πρῶτος τάξιν εὐρην, ἀνέμασε φάλαγγα, κέρασ ἔταξε δεξιῶν καὶ λαίωv. ταύτη τοι ἄρα Κερασφόρον τὸ Πᾶνα δημισργῆσιν. ἀλλὰ δὴ καὶ πρῶτος ἔτος πολεμίοις φόβον εἰβάλε σοφία καὶ τέχνη. Ἦν δὲ Διονύσῳ ἐν κοίλῃ νύκτῃ, ἤγγηλαν οἱ σκοποὶ μυρίαν χεῖρα πολεμίων ἐπέκρουα στρατοπεδεύων. ἔδεισεν ὁ Διονύσος· ἔμειν δὲ Πᾶν. ἀλλὰ ἐσήμαινε νύκτωρ Διονύ-

T t

σιακῆ

σιακῆ γρατιᾷ ἀλαλάσαι μέγισον. Ὅτι μὲν ἠλάλαξαν ἀντήχησαν δὲ αἱ πέτραι, καὶ τὸ κοῖλον τῆς νάπης ἔχον πολλῷ μίζονος δυνάμειος τοῖς πολεμίοις ἐνεποίησεν. οἱ μὲν δὲ φόβῳ πληγέντες ἴφευγον. Τῷ δὲ Πανὸς γραθήγημα τιμῶντες, τίω Ἦχῶ τῷ Πανὶ φίλω ἄδομῳ καὶ τὰς κενὰς καὶ νυκτερινὰς τῶν στρατευμάτων φόβος Ἰ Πανὶ κληίζομῳ.

Κ Ε Φ. β΄.

Ὅτι Ἕλλησις νικήσαντες ἐν Σαλαμῖνι, βουλευόνται κλειῖν ἐφ' Ἑλλάσσοντον, καὶ τὸ ζευγμα λύειν, ἵνα Ἰ Βασιλεὺς μὴ φύγη. Θεμισοκλῆς ἀντιβουλεύεται, λέγων. “ Βασιλεὺς ἀποληφθεῖς ἀναμαχεῖται τάχα. Πολλὰκις δὲ ἀπόνοια δίδωσι, ὅσα μὴ ἔδωκεν ἀνδρεία.” Πέμπτη δὲ πάλιν ὡς Βασιλία ἐυνῆχον ἄλλον Ἀρσάκιω, ἔτωσι προσαγορεύοντα. Εἰ μὴ φύγοι Δατ τάχως, ἢ γέφυρα τῷ Ἑλλησπόντῃ Δαγλύεται. Βασιλεὺς ἴδασε καὶ φθάσας τὸ Ἑλλησπόνδον, διέβη τὸ ζευγμα, καὶ φυγῶν ὤχετο. Θεμισοκλῆς δὲ τοῖς Ἑλλησιν ἐφύλαξε τίω νίκῳ ἀκίνδυνον.

Κ Ε Φ. γ΄.

Ἀθῶναῖοι τὰ τάχη τῷ Ἄγειος ἠγαραν. Λάκωνες ἐφθόνον. ἠπάτησεν αὐτὰς ὁ Θεμισοκλῆς ὁ δὲ τρόπος τῆς ἀπάτης ἦν ἔτθ. Ἀφίκετο εἰς Λακεδαίμονα πρεσβευτῆς, καὶ ἠν πρὸς τὰς Λάκωνας ἔξαρνθ, ἢ μὲν ἐκ ἐγερῆσαι τὸ τεῖχος. Ἐἰ δὲ ἀπισθεῖτε, ἔφη, τὰς ἀρίστους ἐκπέμψατε κατασκόπους, ἐμὲ κατασχόντες. οἱ μὲν ἐπέμψαν. Θεμισοκλῆς δὲ κρύφα πέμψας, ἐετέλατο Ἀθῶναῖοις κατέχαιν τὰς κατασκόπους, ἔσ' ἂν ἐγείρωσι τὸ τεῖχος. ἐπεδὰν δ' ἐγείρωσι,

ρωσι, μὴ πρότερον αὐτὰς ὑποπέμπειν εἰ μὴ πρόδωκεν αὐτὸν ὑπελάβοιεν. Καὶ ταῦτα ἔτιωσ ἰγένετο. Ἐγένεθη τὸ τεῖχος, καὶ ἰπανῆλθε Θεμισοκλῆς, ἀπεδόθησαν οἱ καλῆσκοποι, ἰταχίωθησαν Ἀθηναί, Λακεδαιμονίων ἀκόντων.

Κ Ε Φ. δ'.

Ἀ Ρ Ι Σ Τ Ε Ι Δ Η Σ .

Ἀριεΐδης καὶ Θεμισοκλῆς ἐχθρότατοι πάντων ὄντες, ἰδιοπολιτεύοντο. Τοῦ δὲ Πέρσου Ἀρβάντης, ἀλλήλων λαβόμενοι, τῆς πόλεως ἔξω προελθόντες, εἰς ταῦτον ἰκατέρως τῶν δεξιῶν χεῖρα καθιέντες, συνηγμένων τῶν δακτύλων, ἰπεφώνουν· “ Τῶν ἔχθραν ἰταῦθα κατατιθέμεθα, ἔως ἂν πρὸς τὸν Πέρσῳ Ἀρπολιμησώμεθ.” Ταῦτ' ἰπόντες, ἄρροντες τὰς χεῖρας Ἀρλελυμένων τῶν δακτύλων, ὡς δὴ τι κατατιθεκότες, ἰπειτα συγχώσαντες τὸν βόθρον, ἰπανῆλθον, καὶ διετίλεισαν παρὰ πάντα τὸν πόλεμον ὀμονοῦντες. “ Ἡ δὲ τῶν γρατηγῶν ὀμόνοια “ μάλιγα δὴ τὰς βαρβάρους ἐνίκησεν.”

Κ Ε Φ. ε'.

Ἀγηςίλας εἰς Ἀσίαν ὄτε δῖβη, καὶ τῶν Βασιλείως ἰλυμαίνετο, Τισαφέρνης ἀνοχὰς συνίθετο. αἱ δὲ ἀνοχαί, τρεῖς μῆνες, ἰφ' ὧν τε βασιλεία πεῖσαι, Ὅσαι πόλεις Ἐλλωίδες ἐν Ἀσίᾳ, καὶ δὴ αὐτομόμους ἀφεῖναι. Οἱ μὲν Ἐλλωῖτες ἀνέμεινον τῶν προθεσμῶν· ὁ δὲ Πέρσης πολλῶν χεῖρα συλλέξας, ἐπίθετο τοῖς Ἐλλωῖσιν. Ὅρρωδία καὶ φόβος. Ἀγηςίλαος δὲ φαυδρὸς τῶν ὄψιν, μάλιγα δὴ γαννύμενος

γαννύμενος ἐγρατήγησε, λέγων· “Χάριν εἶδα Τισα-
 “ φέρην τῆς ἑπιτορκίας· ἑαυτῷ μὲν γὰρ πολεμίους τοὺς
 “ Θεοὺς ἐποίησεν, ἡμῖν δὲ συμμάχους. Ἴωμεν δὴ Σαρ-
 “ ροῦντες, ὡς μαχοῦμενοι μὲν τηλικούτων συμμάχων.”
 Ἀνεδάρρησαν οἱ Ἑλλήεις τῷ λόγῳ τῆ γρατηγῆ, καὶ συμ-
 βαλόντες τοὺς βαρβάρους ἐνίκησαν.

Κ Ε Φ. ς’.

Ἐ Π Α Μ Ι Ν Ω Ν Δ Α Σ.

Ἐπαμινώδας ἐν Λεύκτροις προσῆλθον ἤδη τῷ φάλαγγα.
 Θισσιῆς ἰδιλοκακοῦντες ἄπατρο. οὐκ ἠγνόησεν Ἐ-
 παμινώδας, ἀλλ’ ὅπως μὴ ταραττοίτο ἢ τάξις ἐν τῷ
 καιρῷ τῆς μάχης, ἐκήρυξε· Βοιωτῶν ἀπίεσαι τοῖς βουλο-
 μένοις ἐξέσω. Θισσιῆς μὲν αὐτοῖς ὅπλοις ἀπηλλάσσοντο.
 Ἐπαμινώδας δὲ τοῖς μέναισιν ὀπλίταις συντεταγμένοις
 καὶ προθύμοις χερσάμενος, εὐκλῶς ἐνίκησεν.

Κ Ε Φ. ζ’.

Ἐπαμινώδας προτρέπων Θηβαίους προθύμως ὀρμήσασθαι
 ἐπὶ Λακεδαιμονίους, μέγιστον ἔχον συλλαβῶν, εἶδαξεν αὐ-
 τοῖς, καὶ πάντων ἐναντίον τῷ κεφαλῷ τῆ θηρίου συντρί-
 ψας· “ Ὅρατε, ἔφη, ὅτι τὸ λοιπὸν σῶμα ἄχρηστον, τῆς
 “ κεφαλῆς οἰχομένης. οὕτω δὲ αἱ τῶν πολεμιῶν κεφαλαί.
 “ ἦντε τὸ Λακωνικὸν τῆτο συντρίψωμεν, τὸ λοιπὸν σῶμα
 “ τῶν συμμάχων ἄχρηστον.” Ταύτῳ τῷ παραδείγματι
 Θηβαῖοι παιδίντες, ὀρμήσαντες προθύμως ἐπὶ τῷ φά-
 λαγγα

λαγγα τῷ Λακωνικῷ, ἐτρέψαντο, καὶ τὸ πλῆθος τῶν συμμαχῶν ἔφυγεν.

Κ Ε Φ. η΄.

Ἴ Φ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ.

Ἴφικράτης ἔπι τοὺς πολεμίους προῆγε τῷ φάλαγγα. τῶν στρατιῶτων τινὲς ὀκνηροὶ, καὶ δαλοὶ, καὶ ὠχρειῶντες ἄπυκνοντο. τούτους ἰδὼν Ἴφικράτης, κατὰ βραχὺ προελθὼν, ἐκήρυξε· “ Τῆς στρατείας ἄφνω ἡγομένης, εἴ τις ἄπολειπται, ἀναγρεφέτω, καὶ παρασκευασάμενος καλῶς ἐπαυηκέτω.” Ἡδῆσαν οἱ δαλοὶ, καὶ αὐτίκα ἀέερεψαν. ὁ δὲ Ἴφικράτης οὐκ ἀναμείνας, “ Νῦν, ἔφη, ἄνδρες, τῶν ἀνδραπόδων ἀπηλλαγμένων, ἡμῖς τοῖς πολεμίοις συνάπτωμεν, ἵνα καὶ μόνοι τοὺς καρπούς τῆς ἀνδραγαθίας λάβωμεν.” Πολλῶ μᾶλλον οἱ στρατιῶται ἐθάρρησαν, καὶ συμβαλόντες ἄνευ τῶν δαλῶν ἐνίκησαν.

Κ Ε Φ. θ΄.

Τ Ι Μ Ο Λ Ε Ω Ν.

Τιμολέων ἐν Σικελίᾳ τῷ δυνάμει ἐξήγαγε, παραταξομένῳ Κρηθονίοις ἐς τῷ νῆσον Ἀραπεπλευκόσιν. Ἡμίσιος ἀπώλατό αὐτοῖς, κομίζων σελίνα· οἱ στρατιῶται τὸ σημεῖον ἐφοβήθησαν, ὅτι ἄρα παρ’ αὐτοῖς τὰ μνημεῖα τῶν ἀποθανόντων γεφάνεται σελίνοις. “ Τιμολέων, καὶ μὲν μᾶλλον, ἔφη, φανερὰν νίκην οἱ θεοὶ δηλώσει ἡμῖν. τῆς γὰρ τὰ Ἰαθμία νικῶντας οἱ Κορίθιοι τῶν σελίνων γεφάνεισι.”

“ γιφανῆσι.” Ταῦτα εἰπὼν, αὐτός τε τῶν σελίνων ἀνε-
 σίφατο, καὶ τὰς πρὸς αὐτὸν ἡγεμόνας ἀνέσειψεν ὥστε καὶ
 οἱ γραιῶται, ἀλλ᾽ πρὸς ἄλλου τῶν σελίνων λαβόντες,
 εὐτολμότεροι πρὸς τὴν μάχην ἐγένοντο.

Κ Ε Φ. Ι.

Ζ Ω Π Υ Ρ Ο Σ.

Δαρῆ⊕ πολιορκῶν Βαβυλῶνα χρόνῳ μακρῷ, τὴν
 πόλιν ἐλαῖν οὐχ εἶός τε ἦν. Ζώπυρ⊕ Δαρῆου σατραπίης,
 ἀκρωτηριάσας τὸ πρόσωπον ἤκεν αὐτόμολ⊕, ὡς ταῦτα
 δὴ ὑπὸ Δαρῆου παθῶν. Βαβυλώνιοι πιστεύουσι τῇ ὄψει
 τῆς συμφορᾶς, καὶ τῷ Ζωπύρῳ τὴν πόλιν ὑπερέπευσιν· ἃ
 δὲ νύκτωρ ἀνοίγει τὰς πύλας. Καὶ Δαρῆ⊕ κρατήσας
 Βαβυλῶν⊕, ἐκάηεν δὴ τὸ λαμπρὸν ἐφθίγγετο. “ Ἄλλ’
 “ οὐδὲ κ’ Βαβυλῶνας ἔχεν ἰβουλόμην αἶν, ἐφ’ ὧτε ὄραῖν
 “ τοιαῦτα παθόντα Ζώπυρον.”

Κ Ε Φ. ΙΑ.

Ἀλέξανδρ⊕ τὴν ἀνδρῶν ὁδεύων, αὐτός τε ὑπὸ δίψῃς
 ἐπόνει, καὶ οἱ Μακεδόνες. Οἱ κατάσκοποι τῆς χώρας ἐν
 κοίλῃ πέτρᾳ σμικρὸν ὑδάτιον εὐρόντες, τοῦτο βάλλοντες
 ἐπὶ κράνος Ἀλεξάνδρῳ κομίζουσιν. ὃ δὲ ἐπὶ γραιῶ
 θάξας ὡς εὐθυμεῖν χρή, φανέντος ὑδατος, αὐτός μὴ
 πιῶν ἐξίχεται τὸ κράνος πάντων ὀρώντων. Οἱ Μακεδό-
 νες ἀλαλάζοντες ἐκέλευον αὐτὸν ἡγεῖσθαι τῆς ὁδοῦ, πρὸς
 τὸ δίψος εὐρώσως ἀντίχοντες Διὰ τὴν τοῦ βασιλέως
 ἐγκράτειαν.

Κ Ε Φ.

Κ Ε Φ. ιβ'.

Αλέξανδρος ὡρα θύρου ἤγε τὴν γρατιάν παρὰ ποταμὸν, προσηκμένων πολεμίων. Ὅρων δὲ τοὺς γρατιώτας διψῶντας, καὶ ἀφορῶντας εἰς τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ, ἵνα μὴ πίνοντες ἀβλύσθαι τὰς τάξεις, μηδὲ τὸ τῆς ὁδοιπορίας τάχος ἀβλόψθαι, τὸν κήρυκα ἐκέλευεν ἀπεῖν, “ Ἀπεχῶ-
 “ μιθα τοῦ ποταμοῦ, θανατῶδες ἔχει τὸ ὕδωρ.” Οἱ μὲν φοβηθέντες ἀπέχοντο, καὶ τὴν ὁδὸν ἐτάχυνον. Ἀλέξανδρος δὲ ἀβλύσας, καὶ γρατοπεδεύσας, αὐτὸς καὶ τῶν ἡγεμόνων ὁπλῶν τοῦ ποταμοῦ φανερῶς ἔπιεν. γελάσαντες οἱ γρατιῶται, καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀπάτης νοήσαντες, ἀδελῶς ὑδρεύσαντο ἐκ τῆς ποταμοῦ πάντες.

Κ Ε Φ. ιγ'.

Κ Α Μ Β Υ Σ Η Σ.

Καμβύσης Πηλούσιον ἐπολιόρηκε. Αἰγύπτιοι κρατερῶν ἀνδίσαντο, ὁπλοκλείοντες τῆς Αἰγύπτου τὰς ἐμβολάς, καὶ πολλὰ προσάγοντες μηχανήματα, ἐφίεσαν καταπέλτας ὄξυβελεῖς, πέτρας, καὶ πῦρ. Καμβύσης, ὅσα σίβουσι Αἰγύπτιοι ζῶα, Κύναι, Πρόβατα, Αἰλούρους, Ἴβρις, πρὸ τῆς ἑαυτοῦ γρατιᾶς ἔταξεν. Αἰγύπτιοι δὲ βάλλοντες ἐπάυσαντο, φόβῳ τοῦ πληῆσαι τὴν τῶν ἱερῶν ζώων. Οὕτω Καμβύσης Πηλούσιον ἐλὼν, εἶσω τῆς Αἰγύπτου παρῆλθεν.

Κ Ε Φ.

Κ Ε Φ. 14.

Ε Ε Ρ Ε Η Σ.

Ξίρξης ἐν Θερμοπύλαις ἄφ' τινὸς γειότητα τῶν ὄρων πολλοὺς Περσῶν ἀποβαλὼν, Τραχινίου ἀνδρὸς Ἐφιάλτου δείξαντος ἀτραπὸν πρὸς τοῖς ὄρεσι γενῶν, ἴπεμψεν ἀνδρας δισμυρίας· οἱ πρὸς αὐτῶν, κατὰ οὕτω γυμνοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἀπέκταναν ἅπαντας, ὧν ἠγείτο Λεωνίδης.

Κ Ε Φ. 15.

Ν Ο Υ Μ Α Σ.

Νουμάς Ῥωμαίους ἐκ πολέμου καὶ φόνου βουλόμην μεταβαλεῖν εἰς εἰρήνην καὶ νόμους, ἀναχωρῶν τῆς πόλεως εἰς τέμνος ἱερὸν Νυμφῶν, ἐν τούτῳ μόνος ἀξιοτάμενος ἔπι συχνὰς ἡμέρας, ἐπανήη παρὰ τῶν νυμφῶν θεοκρόπια κομίζων, ἀ συνβούλευεν ἡγήσασθαι νόμους. Τούτοις ἐπέθετο Ῥωμαῖοι. Ὅσαι μέχρι νῦν ἑορταί, θυσίαι, τελεταί, ἱερουργαί, ταῦτα πάντα Νουμάς, οἷα δὲ νόμος Νυμφῶν, καθιέρωσεν.

Δοκῆν δὲ ἑμοὶ, ζῆλωτὸς ἐγένετο Μίνω καὶ Λυκέργε. καὶ γὰρ ἔτω τὸς νόμους, ὁ μὲν παρὰ Διὸς, ὁ δὲ παρὰ Ἀπόλλωνος μαθόντες, ἢ μαθῆν φάσκοντες, ἴπεισον αὐτοῖς χρῆσθαι· ὁ μὲν Κρήτας, ὁ δὲ Λάκωνας.

Κ Ε Φ. 16.

Μ Ο Υ Κ Ι Ο Σ.

Τυρρῆνοὶ Ῥωμαίοις ἐπολέμου. Τυρρῆνῶν βασιλεὺς ἦν Πορσίνας· Ῥωμαίων ἤρχε Ποπλικόλας, τρίτον Ἑσπατεῦον.

Μέκιος

Μέκι⊕ Ῥωμαῖος ἀνὴρ, ἀρις τὰ πολέμια, Πορσίαν βα-
 λόμμος ἀνελεῖν, εἰς τὸ Τυρρηνικὸν στρατόπεδον ἦλθεν, ἰδῆτα
 ἔχων Τυρρηνίδα καὶ τῆ φωνῇ Τυρρηνίζων. καὶ δὴ παρελθὼν ἐπὶ
 τὸ βῆμα, ἡ βασιλεία ἡ Πορσίαν ἐκ εὐδὸς ὅσκις ἦν, ὃν ᾤθη
 μάλιγα τῶν καθεζομένων ἰοικίνα βασιλεῖ, καὶ δὴ τῆτον ἔ-
 κτανε, πασάμεν⊕ τὸ ξίφος. συληφθεὶς ἠμολόγησεν ὅς
 τις ἦν. Πορσίνας μὲν δὴ ἴδεν ὅτι τῆ σωτηρία τοῖς Θεοῖς.
 Μέκι⊕ δὲ ἡ ἐχάρας πῦρ ἐχέσκει ὑπερίσκει τὴν χεῖρα
 τὴν δεξιάν, καὶ ἡ χεὶρὸς καιρομένη, εἰσῆκε τῷ Πορσίαν
 ἀσβεγόμεν⊕ φαιδρῷ καὶ ἀτρέπτῳ τῷ προσώπῳ. Ὡς
 δὲ Πορσίνας τὴν ἀρετὴν ὑπεριθαύμαζε. “ Μούκι⊕,
 “ Μηδαμῶς, ἴφθ, θαυμάσκει. Τριακόσιοι Ῥωμαῖοι τὴν
 “ αὐτὴν ἰμοὶ καρτερίαν ἔχοντες ἐν τῷ στρατοπέδῳ σοῦ
 “ πλαυῶνται, παραφυλάσσοντες καιρὸν ἡ σὺς ἀναίρεσις.”
 Πορσίνας πισύσας τοῖς λεγομένοις, καὶ φοβηθεὶς ἡ πόλε-
 μον πρὸς Ῥωμαῖους διελύσατο.

Κ Ε Φ. ιζ.

Καῖσαρ ἐν Βρεττανία ἡ ποταμὸν μέγαν ἐπεχόρει πι-
 ραιοῦσαι. Βασιλεὺς Βρεττανῶν Κασόλαυν⊕ ἀνῆργε μείλα
 πολλῶν ἰππίων, καὶ ἀρμάτων. Καῖσαρ μίγιστ⊕ ἐλίφας
 ἤπειτο, ζῶν Βρεττανοῖς ἐχ ἰωραμῶν. τοῦτον σιδηραῖς
 φολίσι οὐχυρώσας, καὶ πύργου ἐπ’ αὐτῆ μέγαν ὑψώσας καὶ
 τοξότας καὶ σφενδονήτας ὀπισθήσας, ἐκέλευσεν εἰς τὸ ρεῖμα
 ἐμβαίνειν. Βρεττανοὶ δὲ ἐξεπλάγησαν, ἀορατὸν καὶ ὑπερ-
 φοῖς θηρίον ἰδόντες. Περὶ γὰρ τῶν ἵππων τί χρεὶ καὶ
 γράφειν; ὅπερ καὶ παρ’ Ἑλλήσιν, ἦν καὶ γυμνὸν ἐλέφαντα
 ἰδῶσιν, ἵπποι φεύγουσιν. Πυργοφόρον δὲ καὶ ὀπλισμένον,
 βίλη καὶ σφενδῶνας ἐξαφίεντα, εἰδ’ ἰδῶν τὴν ὄψιν ὑπίμα-

ναν. Βρεττανοὶ μὲν δὴ αὐτοῖς ἵπποῖς καὶ ἄρμασιν ἴφευ-
γον· Ῥωμαῖοι δὲ ἀκινδύνως τὸν ποταμὸν διέβησαν, ἐνὶ
ζῶῃ τὰς πολεμίας φοβήσαντες.

III.

EX ÆLIANO.

[Juxta Edit. Abr. Gronovii, L. B. 1731. 2 Voll. 4to.]

— *Hominétnne Romanum tam Græcè loqui!* PLIN. L. IV. EP. 3.

ΕΚ ΤΗΣ

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΪΣΤΟΡΙΑΣ.

ΚΕΦ. Α.

Περὶ Σωκράτους, ὅτε τὸ κόνειον ἔπιεν.

“Ὅτε ἤκειν ἡ ναῦς ἢ ἐκ Δήλου, καὶ ἶδεν Σωκράτῳ ὑπο-
θνήσκειν, ἀφίκετο εἰς τὸ δεσμωτήριον Ἀπολλόδωρου, ὃ ἦ
Σωκράτους ἑταῖρος, χιτῶνά τε αὐτῷ φέρων ἐρίων πολυ-
τελῆ καὶ εὐήτριον, καὶ ἱμάτιον τοιοῦτο καὶ ἤξις ἐνδύντα αὐ-
τὸν ἢ χιτῶνα, καὶ θοιμάτιον περιβαλλόμενον, ἕτα οὕτω
πιεῖν τὸ φάρμακον. ἔλεγε γὰρ αὐτῷ καλῶν ἐνταφίων μὴ
ἀμοιρήσεν, εἰ ἐν αὐτοῖς ὑποθάνοι· καὶ γὰρ ἔν καὶ προ-
κείσισσι συν τῷ κόσμῳ ἢ νεκρὸν ἢ πάνυ τι ἀδόξως. Ταῦτα
ἢ Σωκράτην ὁ Ἀπολλόδωρος. ὅδε ἐκ ἀνάγκης, ἀλλ’ ἔφη
ἔπρος τὰς ἀμφὶ ἢ Κρίτωνα, καὶ Σιμμίαν, καὶ Φαίδωνα.

“ Καὶ

“ Καὶ πῶς ὑπὲρ ἡμῶν καλῶς Ἀπολλόδωρος ἔτω δοξάζει,
 “ αἶγε αὐτὸς πεπίσεικεν ὅτι μὲ τὴν ἐξ Ἀθηναίων φιλοσησίαν,
 “ καὶ τὸ ἔφαρμάκε πόμα ἔτι ἔτως ὄψει Σωκράτην! Εἰ γὰρ
 “ οἶδ’ ἢ ὀλίγον ἕστειρον ἱρρίμμενοι ἐν ποσὶ καὶ κασόμυόν γ’,
 “ Ἐμὲ αἶναι, δῆλός ἐστὶ με ἐκ αἰδώς.”

Κ Ε Φ. β’.

Περὶ τῆ τῆ Ἀιουσίας εὐσεβίας καὶ τῆ τῶν Ἑλλήνων ἰλιος πρὸς τὰς Τρῶας.

“ Οἱ εἰάτω τὸ Ἴλιον, οἰκτοίραυτες οἱ Ἀχαιοὶ τὰς τῶν αἰλι-
 σκομένων τύχας, καὶ πάνυ Ἑλλήνικῶς τῆτο ἐκήρυξαν, Ἐκα-
 στον τῶν ἰλιυθίρων ἐν τῷ, τι καὶ βέλε’ τῶν οἰκίων λυποφίρειν
 ἀράμεινον. Ὁ ἐν Ἀιουσίας τὰς πατρώας Θεὸς βασιάσας
 ἴφειρεν, ὑπεριδὼν τῶν ἄλλων. Ἡδίντες ἐν ἑπὶ τῆ ἄν-
 δρὸς εὐσεβείᾳ οἱ Ἑλλήνεις, καὶ δεύτερον αὐτῆ κτήμα συνε-
 χύρησαν λαβεῖν· ὁ δὲ τῆ πατέρα πάνυ σφόδρα γεγη-
 ρακότα ἀναδέμμος ἡμοῖς ἴφειρεν. Ἐπερικπλαγίνεις ἐν καὶ
 ἑπὶ τέτω ἐχ’ ἦκισα, πάντων αὐτῆ τῶν οἰκίων κτημάτων
 ἀπίστησαν. “ Ὁμολογῶντες, ὅτι πρὸς τὰς εὐσεβείας τῶν
 “ ἀνθρώπων, καὶ τὰς Θεὸς καὶ τὰς γυναμύας δι αἰδῶς ἀγού-
 “ τας, καὶ οἱ φύσα πολέμιοι ἡμερεὶ γίνονται.”

Κ Ε Φ. γ’.

Περὶ Φιλίππου ἐν νίκη ἰγκρατίας, καὶ τίνος ἰβούλετο ἀντιμιμησικιαδ’.

Ἐν Χαιρωνείᾳ τὰς Ἀθλωαίας νίκη ἰνίκησι Φίλιππος· ἰσαρ-
 θίς δὲ τῆ ἰπραγία, ὅμως λογισμῶ ἐκράτησε, καὶ ἐχ’ ὑβρι-
 σε. Καὶ Διὰ ταῦτα ἴετο δῆα αὐτὸν ὑπομιμησικιαδ’ ὑπό-
 τίνος τῶν παιδῶν ἰωδεν, ὅτι Ἀνδρωπὸς ἴσιν, καὶ προστάξε
 τῷ παιδὶ τῆτο ἴχιν ἴργον. Καὶ ἐ πρότερον φασιν, ἔτε
 αὐτὸς

αὐτὸς προήει, ἕτε' τις τῶν δεομένων αὐτῆ παρ' αὐτὸν εἰσῆει,
πρὶν τῆτο αἰπῆ ἢ παῖδα ἰκάσθης ἡμέρας ἐκβοῆσαι τρεῖς.
ἔλεγε δὲ αἰπῆ “ Φίλιππε Ἄνθρωπῶ ἦ.”

Κ Ε Φ. δ.

Περὶ Λακεδαιμονίων γυναικῶν.

Ἄι Λακεδαιμονίους μητέρες, ὅσαι ἰκυνθάνουσι τὰς παῖδας
αὐτῶν ἐν τῇ μάχῃ κείδῃ, ἀλλ' αὐταί γε ἀφικομεναι, τὰ
τραύματα αὐτῶν ἐπισκόπων τά τε ἔμπροσθεν, καὶ τὰ ὀπίσθεν.
Καὶ εἰ ἦν πλείω τὰ ἐναντία, αἰδο γαυρέμεναι, καὶ σπινοὺν ἄρα
καὶ βλοσυρὸν ὀρῶσαι, τὰς παῖδας εἰς τὰς πατρῶας ἴφροσ
ταφάς· εἰ δὲ ἴτιμωσ ἔχον τῶν τραυμάτων, ἐνταῦθα αἰ-
δέμεναι καὶ θρηνεῖσαι καὶ, ὡς ἐνὶ μάλιγα, λαθεῖν σπύδα-
σαι, ἀπηλλάττοντο, καλαλιπύσαι τὰς νεκρὰς ἐν τῷ πολυαν-
δρίῳ θάψαι, ἢ λάθρα εἰς τὰ οἰκίαι ἤρια ἐκομίζον αὐτάς.

Κ Ε Φ. ε.

Περὶ Ἀλεξάνδρου Θεοῦ ἑαυτὸν καλεῖσθαι βελομένου.

Ἀλεξάνδρῳ, ὅτε ἐνίκησε Δαρειὸν, καὶ τῶν Περσῶν ἀρ-
χὴν κατεκτήσατο, μέγα ἰφ' ἑαυτῷ φρογῶν, καὶ ἔσθ' ἰν-
τυχίας ἢ πελαβέσης αὐτὸν τότε ἐκθειμένος, ἐπέσκιε τοῖς
Ἑλλήσι· “ Θεὸν αὐτὸν ἔφησισαῶν· γελοίως γε. Ὅυ ἢ
“ ἀπερῶν ἐκ τ' φύσεωσ ἐκ ἔχτε, ταῦτα ἐκ τῶν ἀνθρώπων
“ αἰτῶν ἐκείνοσ ἐκίρδαιεν.” Ἄλλοι μὲν ἦν ἄλλα ἐφησισαῖο·
Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐκείνα· “ Ἐπειδὴ Ἀλεξάνδρῳ βέλεται
“ Θεὸσ εἶναι, ἔσθ' Θεὸσ.” Λακωνικῶσ τε ἄμα καὶ κατὰ τ' ὀπι-
χώριον σφισι τρόπον ἐλέγξαντεσ τῶν ἔμπληξιν οἱ Λα-
κεδαιμόνιοι ἢ Ἀλεξάνδρῳ.

Κ Ε Φ.

Κ Ε Φ. ς'.

ἽΟτι ἀμνησικακος ὁ Φυκίωv.

Φυκίωv ὁ τῷ Φῶκῃ, πολλακίς γρατηγήσας, κατεγνώθη θανάτῳ, καὶ ἦν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, καὶ ἱμελλε πιῖσθαι τὸ κύνιον. Ἐπεὶ δὲ ἄρξεν ὁ δῆμιος τὴν κύλικα, οἱ προσήκοντες ἤρηντο εἰ τι λέγοι πρὸς τὸ υἱόν. ὁ δὲ, “ Ἰπικάπῳ αὐτῆς “ μηδὲν Ἀθηναίοις μνησικακῆσαι ἕστηρ τ' παρ' αὐτῶν φιλο- “ τησίας, ἕς νῦν πίνω.” ἽΟσις δὲ ἐκ ἰπασσῆ καὶ ἕπερθου- μάζει τ' ἀνδρα, δοκεῖ μοι μέγα ὁ τοιῶτες ἐνοεῖν εἶέν.

Κ Ε Φ. ζ'.

Περὶ τῶν τοῦς τῶν Ἐφόρων θρόνους ἀσβόλω χρισμαίνων.

Κλαζομενίων τινὲς εἰς τὴν Σπάρτῳ ἀφικόμενοι, καὶ ὕβρει καὶ ἀλαζονείᾳ χρώμενοι, τῆς τῶν Ἐφόρων θρόνους, ἔνθα εἰσ- δασι καθήμενοι χρηματίζων, καὶ τῶν πολιτικῶν ἕκαστα ἀγιάττην, ἄλλὰ τούτους γε τοῦς θρόνους ἀσβόλω κατέ- χρισαν. μαθόντες δὲ οἱ Ἐφοροί, ἐκ ἠγανάκτησαν, ἀλ- λά τὸν δημόσιον κήρυκα καλίσσαντες, προσιτάξαν αὐτὸν δημοσίᾳ κηρύξαι τῆτο δὴ τὸ θαυμαζόμενον “ Ἐξέτω “ Κλαζομενίους ἀρχημονεῖν.”

Κ Ε Φ. η'.

Περὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ τ' τοῦ Πάριδος λύρας.

ἽΟ μὲν Ἀλέξανδρος εἰς τὴν Ἴλιον ἦλθεν. ἀνασκοπῶν δὲ αὐτῆς φιλοπόνως, τῶν τις Τρώων προσελθὼν τὴν λύραν ἰδεῖν κλυεν Ἀλεξάνδρου· ὁ δὲ ἴφθ, Προστιμησαίμῳ ἐν μᾶλλον ἰδεῖν τὴν

τῶν Ἀχιλλείως. ^{ΤΗΝ} ὑπέρωγε τῶν Ἀλεξάνδρου. Ἐπόθει γὰρ
 κτῆμα ἀγαθῆ βρατιώτε, ὃ συνηθεῖν ἐκεῖν τὰ τῶν ἀγαθῶν
 ἀνδρῶν κλία. Ἐ δὲ Πάριδος τί ἄρα ἦσιν ἡ λύρα, εἰ μὴ
 μέλη μοιχικά, καὶ οἷα αἰρεῖν γυναῖκας καὶ θείλγην;

Κ Ε Φ. Δ'.

Περὶ φιλοκαλίας Ξενοφῶντος.

Ξενοφῶντι ἔμελε τῶν ἄλλων σπουδαίων, καὶ ἔν καὶ ὄπλα
 καλὰ ἔχεν. Νικῶντι γὰρ, ἔλεγε, τοὺς πολεμίους, τὴν
 καλλίστην γολὴν ἀρμότταν· καὶ λυποθνήσκοντα ἐν τῇ μάχῃ
 κειῖσθαι καλῶς ἐν καλῇ τῇ πανοπλίᾳ. Τῷ γὰρ ἀνδρὶ τῷ
 ἡλικίῳ ταῦτ' ἔσται τὰ ἐντάφια, τὰ ὡς ἀληθῶς κοσμηῖται
 αὐτόν. Λέγεται ἔν ὃ Ἐρύλλου τὴν μὲν ἀσπίδα Ἄρ-
 γολικὴν ἔχεν, τὸν δὲ θώρακα Ἀττικόν, τὸ δὲ κράν Βοι-
 ωτιουργίς, τὸν δὲ ἵππον Ἐπιδαύριον. Φιλοκάλου δὲ ἔγνωσε
 ἂν εἶναι φαίην τὰ τοιαῦτα ἀνδρὸς, καὶ ἀξιοῦντ' ἑαυτὸν
 τῶν καλῶν.

Κ Ε Φ. Ε'.

Περὶ Κλεινίᾳ, καὶ Ἀχιλλείως μουσικῇ τὴν ὄργην ἀναστέλλειν φιλούτων.

Κλεινίας ἀνὴρ ἦν σπουδαῖος τὸν τρόπον, Πυθαγόρηνος
 δὲ τὴν σοφίαν. Οὗτος ἂν ποτε εἰς ὄργην προήχθη,
 καὶ ἔχεν αἰδητικῶς ἑαυτοῦ εἰς θυμὸν ἐξαγομένου, παρα-
 χρήμα πρὶν ἢ ἀνάπλιεσ αὐτῷ ἡ ὄργη, καὶ ἐπίδηλος γίνηται,
 ὅπως διακείται, τὴν λύραν ἀρμολογούμενος, ἐκιδάριζε. Πρὸς
 δὲ τὰς πυνθανομένους τὴν αἰτίαν ἀπεκρίνετο ἑμμελῶς,
 ὅτι πρᾶννομαι. Δοκεῖ δὲ μοι καὶ ὅ ἐν Ἰλιάδι Ἀχιλλεὺς,
 ὃ τῇ κιδάρα προσαδων, καὶ τὰ κλία τῶν προτέρων Διὸς

Ἐ μίλες εἰς μήλιω ἰαυτῷ ἄγων, τὴν μῆνιν κατευναΐζαν.
Μουσικὸς γὰρ ὤν, τὴν κιδάραν πρώτην ἐκ τῶν λαφύρων ἔλαβε.

Κ Ε Φ. ια΄.

Περὶ Πλάτων⊕.

Πλάτων ὁ Ἀρίστου⊕ τὰ πρῶτα ἐπὶ ποιητικῶν ἔρμη-
σειν, καὶ ἡρωϊκῶν ἔγραφε μέτρα. ἅτα αὐτὰ κατέκρησεν ὑπερ-
ιδῶν αὐτῶν, ἰπεί τοῖς Ὀμήρου αὐτὰ ἀντικρίων ἰέρα
κατὰ πολὺ ἠττώμα. Ἐπίδειτο οὖν τραγωδία, καὶ δὴ
καὶ Ἐτετραλογίαν ἐργάσατο, καὶ ἔμιλλην ἀγωνιστοῦ, δούς
ἤδη τοῖς ὑποκριταῖς τὰ ποιήματα. Πρὸ τῶν Διονυσίων
δὲ παρελθὼν ἤκουσε Σωκράτους, καὶ ἀπαξ αἰρεθεὶς ὑπὸ
Ἐ ἰκάνου Σαρῆν⊕, Ἐ ἀγωνίσματ⊕ εἰ μόνον ἀπέστη τότε,
ἀλλὰ καὶ τελίως τὸ γράφειν τραγωδίας ἀπέριψε, καὶ ἀπεδύ-
σατο ἐπὶ φιλοσοφίαν.

Κ Ε Φ. ιβ΄.

Περὶ γέροντος Κείν τὴν τρίχα βεψαμένον.

Ἄνθρωπος εἰς Λακεδαιμόνα ἀφίκετο Κείνος, γέροντος ἤδη ὤν,
τὰ μὲν ἄλλα ἀλαζῶν, ἠδῆτο δὲ ἐπὶ τῷ γήρα, καὶ Διὰ
ταῦτα τὴν τρίχα πολὺν οὖσαν ἐπερᾶτο βαφῆ ἀφα-
νίζου. Παρελθὼν οὖν εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ τοιαύ-
τῳ ὑποφαίνων τὴν κεφαλῶν, ἰκᾶνα ἔπειν, ὑπὲρ ὧν καὶ
ἀφίκετο. Ἀναστὰς οὖν Ἀρχίδαμος ὁ τῶν Λακεδαιμονίων
βασιλεὺς, “ Τί δ’ ἄν, ἔφη, ἔτ⊕ ὑγιὲς ἔσποι, δε οὐ μό-
“ νοι ἐπὶ τῇ ψυχῇ τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ πε-
φίρει; ” Καὶ ἐξίωσι τὰ ὑπὸ αὐτῆ λεχθέντα, Διὰβάλλων
Ἐ Κείν Ἐ τρόπον, ἐξ ὧν ἰωρᾶτο.

Κ Ε Φ.

Κ Ε Φ. ιγ'.

Πῶς ὁ Μακαρεύς ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ ἀπηνείας ὑπὸ τῶν Διῶν ἐτιμωρήθη.

Μιτυλίωαῖος ἀνὴρ, Μακαρεύς ὄνομα, ἱερεὺς τῆς Διονύσου, ὅσα μὲν ἔτος ἰδεῖν, πρῶτος ἦν καὶ ἠπεικῆς, ἀνοσιώτατος δὲ ἀνθρώπων τὰ μάλιςα. Ζεῖν δὲ ἤκοντος παρ' αὐτὸν καὶ δόξας αὐτῷ παρακαλαθήκην χρυσίαις πλήθος, ἐν τῷ μυχῷ τῆς ἀνακτόρου, τὴν γῆν Ἀγασκάφας ὁ Μακαρεύς, κατώρυξε τὸ χρυσίον. Χρόνῳ δὲ ἀφικόμενος ὁ ξένος, τὸ χρυσίον ἀπήτει· ὁ δὲ εἰσαγαγὼν ἐνδόν, ὡς ἀποδώσων, κατίσφαξε, καὶ τὸ χρυσίον ἀνώρυξεν, ἀντ' αὐτῆς δὲ τῆς ξείνου κατίσφαξε καὶ ὥσπερ τὴν ἀνθρώπου, λαϊθάειν ἔτω καὶ τῆς Θεῶν. Ἐπὶ αὐτῷ ἀπῆντησε ταῦτα ταύτη ποδῆν.

Χρόνου δὲ ὀλίγου διεληλυθότος, αἱ μὲν τῆς Θεοῦ Τριητηρίδες ἀφίκοντο· ὁ δὲ ἔθυσε μεγαλοπρεπῶς. Καὶ ὁ μὲν παρὶ τὴν Βακχίαν ἔχεν. Ὅσοι δὲ παῖδες αὐτοῦ, δύο ὄντες, ἐνδόν ἀπελείφθησαν ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ μιμούμενοι τὴν τοῦ πατρὸς ἱερουργίαν, τῷ βωμῷ τῷ πατρῷῳ προσῆλθον, ἐτι καιομένων τῶν ἐμπύρων. Καὶ ὁ μὲν νεώτερος παρέχετο τὸ τραχὴλον, ὁ δὲ πρεσβύτερος, ἡμελημῶν ἐυρῶν σφαγίδα, τὸ ἀδελφὸν ἀπέκτανεν ὡς ἱερεῖον. Ὅσοι δὲ κατὰ τὴν οἰκίαν ἰδόντες, ἀνεβόησαν. Ἀκῆσασα δὲ ἡ μητὴρ τῆς βοῆς ἐξῆκδήσθη, καὶ Θεασαμῶν τῆς μὲν νεκρῶν, τῆς δὲ κατέχοντα ἐτι τὴν σφαγίδα ἡμαγμῶν, χίζαν ἀρπάσασα τῶν ἐκ τῆς βωμῆς ἡμίκαιου, ταύτη τῆς παῖδα ἀπέκτανεν.

Ἦκε δὲ ἀγγελία πρὸς τὸν Μακαρεία καὶ ἀπολιπῶν τὴν τελετῶν, ὡς ἔχει, σὺν ὀργῇ καὶ θυμῷ εἰσεπήδησεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ τῷ θύρῳ, ᾧ κατέχετο, τὴν ἑαυτῆς γυναῖκα ἐκτανεν. Ἐκπυσα ἔν ἐγένοντο τὰ τολμηθέντα εἰς πάντας. καὶ συλληφθεὶς ὁ Μακαρεύς, καὶ σρεβλόμενος, ὠμολόγησεν,

ὅσα ἐν τῷ ἀνακτόρῳ ἰδρῶνεν· ἐν αὐταῖς δὲ ταῖς κολάσεσι, τῶν ψυχῶν ἀπέρρηξεν. Ὁ δὲ παρανόμως σφαγείς, Διὰ τιμῆς ἦλθε δημοσίῃ, καὶ ἰτάφη, ᾧ Θεοῦ προεῖξαντο· Ἔτισεν οὖν ὁ Ἰμακαρεὺς εὐ μεμπτῶν τῶν δίκῶν, τοῦτε δὲ τὸ ποιητικόν, σὺν τῇ ἑαυτῆ κεφαλῇ, καὶ ἑτῆ τῆς γυναι-
~~κος~~, καὶ εὐ καὶ τῇ τῶν παιδῶν προσίτι.

Κ Ε Φ. ιδ'.

Περιήγησις τῶν Θετταλικῶν Τιμητῶν.

Φέρε ἔν, καὶ τὰ καλέμματα Τίμηται τὰ Θετταλικά Διηγή-
 σωμῶν τῷ λόγῳ καὶ Διηπλάσωμῶν. ὠμολόγηται γὰρ καὶ ἂ
 λόγος, ἔαν ἔχη δύναμιν φραστικὴν, μηδὲν ἀδυνάτερον, ὅσα
 βέλεται δεκνύται, τῶν ἀνδρῶν τῶν κατὰ χερσουργίαν δεινῶν.

Ἐστὶ δὲ Χῶρος μεταξὺ κάμειν τοῦ τε Ὀλύμπου, καὶ
 τῆς Ὀσοῦς· ὅρη δὲ ταῦτ' εἰς ὑπερύψηλα, καὶ οἶον ὑπὸ
 τινῶν θεῶν φροντιδῶν διεχισμένα, καὶ μέσον δέχεται
 χωρίον, ἔ τὸ μὲν μῆκος ἔστι τρισαράκοντα διήκτα σταδίων·
 τόγῃ μὲν πλάτος τῆ μὲν εἰς πλείθρον, τῆ δὲ καὶ πλείον
 ἑλίγῳ. Διαρρεῖ δὲ μέσου αὐτοῦ ὁ καλέμματος Πηνειός, εἰς
 τοῦτου δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ποταμοὶ συρρέουσι, καὶ ἀνακοινῶνται
 τὸ ὕδωρ αὐτῶν, καὶ ἐργάζονται τὸν Πηνειὸν ἐκεῖνοι μέγαν.
 Διατριβὰς δ' ἔχει ποικίλας καὶ παντοδαπὰς ὁ τόπος οὗτος,
 οὐκ ἀνθρωπίνης χειρὸς ἔργα, ἀλλὰ φύσεως αὐτόματα,
 ἵς κάλλος τότε φιλοτιμησαμένης, ὅτε ἐλάμβανε ἡέσιν
 ὁ Χῶρος. Κιττὸς μὲν γὰρ πολὺς, καὶ εὖ μάλα λάσιος ἐνακρά-
 ζει, καὶ τέθηλε, καὶ δίκην τῶν εὐχρῶν ἀμπέλων κατὰ τῶν
 ὑψηλῶν δένδρων ἀνέρπει καὶ συμπέφυκεν αὐτοῖς. Πολλὴ δὲ
 σμίλαξ· ἡ μὲν πρὸς αὐτὸν ἔ πάγον ἀνατρέχει, καὶ ἔπι-
 σκιάζει τὴν πέτραν, καὶ ἐκεῖνη μὲν ὑπολανθάνει· ὁράται δὲ τό
 χλοάξον πᾶν, καὶ εἰς ὀφθαλμῶν Ὀπανήγουρις.

Ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς λείοις καὶ καθημένοις ἄλση τέ ἐστὶ ποικίλα, καὶ ὑποδρομαὶ συνεχεῖς, ἐν ὧρα θέρους καταφυγεῖν ὁδοιπόροις ἤδιστα καταγωγία, ἃ καὶ δίδωσιν ἀσμένως ψυχᾶσαι. Διαρρέουσι δὲ καὶ κρήναι συχναί, καὶ ἑπιρρέει νάματα ὑδάτων ψυχρῶν καὶ πιεῖν ἠδίστων. Λέγεται δὲ τὰ ὕδατα ταῦτα καὶ τοῖς λισσαρμένοις ἀγαθὸν εἶναι, καὶ εἰς ὑγίαν αὐτοῖς συμβάλλεσθαι. Κατράδασι δὲ καὶ ὄρνιθες ἄλλοι ἄλλῃ διεσσαρμένοι, καὶ μάλιστα οἱ μεσικοὶ, καὶ ἐστῶσιν εὖ μάλα τὰς ἀκοὰς, καὶ παραπέμπουσιν ἀπόνησιν καὶ σὺν ἡδοῇ, ἄλλ' τοῦ μέλους τὸν κάματον τῶν περιόντων ἀφανίσαντες. Παρ' ἑκάτερα δὲ τοῦ ποταμοῦ αἱ ἄστριβαί ἐσιν αἱ προηρημίαι, καὶ αἱ ἀνάκαυλοι. Διὰ μέσων δὲ τῶν Τεμπῶν ὁ Πηνιὸς ποταμὸς ἔρχεται, ὁλοῇ καὶ πρώως προγῶν ἐλαίου θίκω. Πολλὴ δὲ κατ' αὐτοῦ ἡ σικκία ἐκ τῶν παρακεφυκότων δένδρων, καὶ τῶν ἐξηρημένων κλάδων τίχεται· ὡς ἐπὶ πλείστον τῆς ἡμέρας αὐτῶν προήκωσιν ὀσοςέγειν τὴν ἀκτῖνα, καὶ παρέχειν τοῖς πλέουσι πλεῖν κατὰ ψύχος. Πᾶς δὲ ὁ περίοικος ἰλέως συνίασιν, ἄλλοι σὺν ἄλλοις, καὶ θύοσι, καὶ συνσσίας ποιῶνται, καὶ συμπίνουσιν. Ἄτε ἔν ποσσῶν ὄντων τῶν θυόντων, καὶ τῶν καθαγιζομένων συνεχῶς, εἰκότως καὶ τοῖς βεδίζουσι, καὶ τοῖς πλέουσι ὄσμαί συμπαρομαρτῆσιν ἠδίσται. Οὕτως ἔρα ἡ τιμὴ ἡ ἄσκησ, ἡ ἑστὴ τὸ Κρεῖττον, ἐκδεῖσθαι τὸ τόπον.

Ἐνταῦθά τοί φασιν παῖδες Θεῖτων ἄνων, καὶ τὸ Ἀπόλλωνα τὸ Πύθιον καθήρασθαι κατὰ πρόσταγμα τῆ Διὸς, ὅτι τὸ Πύθωνα τὸ δράκοντα κατέλοξευσεν, ἔτι φυλάττουσα τὰς Δελφάς, τὴ Γῆς ἐχέσσης τὸ μαντεῖον. Στεφανωσάμμον ἔν ἐκ ταύτης τῆ δάφνης τῆ Τεμπικῆς, καὶ λαβόντα κλάδον εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα, ⁴[ἐκ τῆ αὐτῆ δάφνης] ἐλθεῖν εἰς Δελφάς, καὶ παραλαβεῖν τὸ μαντεῖον,

Ἦ Διὸς καὶ Ἀπτεῦ παῖδα. Ἔστι δὲ καὶ βωμος ἐν αὐτῇ τῷ τό-
 πῳ, ἐν ᾧ καὶ ἐμφανώσατο, καὶ Ἦ κλάδον ἀφείλε.

Καὶ ἔτι καὶ νῦν ἴτις ἰννάτε οἱ Δελφοὶ παῖδας εὐχμεῖς
 πέμπουσι, καὶ Ἀρχιδέωρον ἕνα σφῶν αὐτῶν· οἱ δὲ παρα-
 γμόρμοι καὶ μέγαλοπρεπῶς θύσαντες ἐν τοῖς Τέμπεσιν,
 ἀπίασι πάλιν, γεφάνους ὁποῖ τῆς αὐτῆς δάφνης Δακπέ-
 ξαντες, ἀφ' ἧσπερ ἱερῶν καὶ τότε ὁ Θεὸς ἐμφανώσατο.
 Καὶ τῶν ὁδὸν ἐκάνῳ ἔρχονται, ἢ καλεῖται μὲν Πυθιάς,
 φέρει δὲ Δακ Θετταλίας, καὶ Ἰ Πελαγονίας, καὶ Ἦ Οἴτης, καὶ
 τῆς Αἰμαῶν χώρας, καὶ τῆς Μηλιέων, καὶ Δωριέων, καὶ Λοκρῶν
 τῶν Ἐσπερίων. Οὗτοι δὲ καὶ παραπέμπουσιν αὐτὰς σὺν
 αἰδοῖ καὶ τιμῇ, ἔδεν ἦττον ἤπερ ἔν ἱκίνοι [οἱ] τοὺς ἐξ
 Ἰπερβορέων τὰ ἱερά κομίζοντας τῷ αὐτῇ θεῷ τούτῳ τι-
 μῶσι. Καὶ μὲν καὶ τοῖς Πυθίοις ἐκ ταύτης τῆς δάφνης
 τοῖς νικῶσι τὰς γεφάνες δίδουσιν. Ἰπερ μὲν οὖν τῶν ἐν
 Θετταλίᾳ Τεμπῶν, καὶ ἰμοὶ νῦν τοσαῦτα εἰρήδω.

Κ Ε Φ. ΙΖ.

Σκυθε τινὸς ἀπέκρσις περὶ ῥίγυς.

Χιόνος ποτὲ πιπτούσης, ἤρετο ὁ βασιλεὺς τῶν Σκυθῶν τινα
 εἰ ῥίγοι, γυμνὸν Δακαρτεροῦντα. Ὁ δὲ αὐτὸν ἀντήριτο,
 εἰ τὸ μέτωπον ῥίγοι. Ἦ δὲ, εἰ, φήσαντος, Οὐκῆν, ἔπειν, εἰδὲ
 ἐγώ, πᾶς γὰρ μέτωπον εἰμί.

F I N I S

EXCERPTORUM MISCELLANEORUM

NOTÆ PHILOLOGICÆ

A D

COLLECTANEORUM GRÆCORUM

TOMUM PRIOREM.

IN GRATIAM

STUDIOSÆ JUVENTUTIS.

EDITIO SECUNDA,

AUCTIOR ET EMENDATIO.

NOTÆ PHILOLOGICÆ

A D

EXCERPTA EX HISTORICIS.

I. NOTÆ IN HERODOTUM.

I. **EX HERODOTO.]** Analecta hæc auspicari visum est ab 3.
Excerptis quibusdam ex Herodoto, historicorum Græcorum, qui hodiè extant, vetustissimo; quod tamen nihil obstat quo minùs studiosæ juventuti prælecturus initium potiùs sumat ab iis quæ ex Xenophontis *Anabasi* vel *Cyropædiâ* infra exhibentur. Herodotus enim, qui Ionicâ dialecto scripsit, studium linguæ Græcæ ingredientibus vix unquam in ipso limine proponitur. Vixisse fertur circiter A. O. C. 3559. Olymp. LXXXIII. 3. ante C. N. 444. U. C. 308. [Vid. Saxii Onomast. part. I. pag. 37. Edit. 2.] Ortus est Halicarnasso Cariæ urbe, undè Halicarnassei nomen adeptus est. Haud obscuro loco natus, patrem quidem habuit Lyxen, matrem autem Dryonem nomine. Optimis disciplinis, ut verisimile est, institutus, quum ad virilem ætatem pervenisset, tyrannidem Lygdamidis ægrè ferens, Halicarnasso discessit, seque in insulam Samum recepit, ut ibi scribendi studio vacaret. Quo tamen meliùs historiam suam conderet, varias regiones peregrinans lustrabat, et, in Samum tandem reversus, quæ summâ diligentiam undique collegerat scriptis consignare cepit. Circiter hoc tempus, oblatâ occasione patriam tyrannico dominatu liberandi, domum rediit. Ejus imprimis opere expulsus est Lygdamis, et Halicarnassus in libertatem vindicata. Odio autem et invidiam quorundam factiosorum hominum vexatus, patriæ iterum valedixit, inque Græciam profectus est. Commodè tunc temporis obvenit ut omnis Græcia, ad Olympiam congregata, certamina solennia celebraret. Illuc properavit Herodotus, et historiis suis, in confesso Græcorum frequentissimo, recitatis, summo cum omnium plausu exceptus est. Ibi adfuit Thucydides, cum patre suo Oloro, admodum adolescens; qui, dum audiret Herodotum recitantem, nobili quadam æmulatione commotus, lacrymas profudisse dicitur. Quod quum observâisset Herodotus, Olorum compellans, laudabat ejus filium qui tantum amorem in bonas literas tam maturè ostendisset.

3. Herodoti Halicarnassei Historiarum libri IX. Græcè. 3.
Cum præfatione Joachimi Camerarii. *Basilææ apud Jo. Her-
vadium, 1557, in fol.*

4. _____ et de vitâ Homeri libellus Græ-
cè, recogniti ab H. Stephano. *Apud ipsum Steph. 1570.* [Huic
editioni addita est Laurentii Vallæ interpretatio Latina, et
libelli de vitâ Homeri versio Conradi Hereshachii, utraque
ab H. Steph. recognita: &c. *Apud ipsum Steph. 1556, in fol.*]

5. _____ iterum editi cum versione casti-
gata, et variis accessionibus ab eodem Stephano. *Apud ipsum
Steph. 1592, in fol.*

6. _____ editi à Gothofredo Jungermano,
Græcè et Latinè. *Francof. 1608, in fol.* [Stephani editioni
præclara quædam adjecit Jungermanus, librosque Herodoti
in capita divisit &c.]

7. _____ Græcè et Latinè. *Genevæ 1618,
in fol.* [Hæc est repetitio Jungermanianæ, quibusdam, non
semper in meliora, mutatis. Valdè suspicor hanc eandem
esse cum eâ quæ præfert nom. *Paul. Steph. Par. eod. ann.*]

8. _____ editi à Thomâ Gale. *Londini,
1679, in fol.* [Editor multis locupletavit editionem Jungerm.
usus duobus MSS. codicibus, altero Archiepiscopi Cantuarien-
sis, Collegii Etonensis altero.]

9. _____ et de vitâ Homeri, Gr. Lat. cum
notis Jac. Gronovii. &c. *Lugduni Bat. 1715, in fol.* [Hæc
edit. Gronoviana votis Eruditorum minùs satisfecit. Effra-
nata ista jactantia quâ MStum Mediceum, licet non optimæ
notæ, laudibus ad cælum effert, risum et contemptum docto-
rum hominum movit.]

10. _____ ex editione Jac. Gronovii, [sine
notis] *Tomis IX. Glasgvæ, 1761, in 12mo.*

11. _____ Musarum nominibus inscripti,
Gr. Lat. &c. Edit. curavit et suas, itemque Lud. Casp.
Valckenarii notas adjecit Petrus Wesselingius—&c. *Amste-
lod. 1763, in fol.* [Hæc est omnium editionum, quæ lucem ad-
huc viderunt, præstantissima.]

*** Hæc Excerpta ad fidem Edit. Wesselingii expressa sunt,
interpunctione tantùm exceptâ, quam in plurimis locis im-
mutare visum est.

2. Ἐκ τῶν ΚΑΕΙΟΥΣ.] Hoc est—Ex libro primo qui inscri-
bitur CLIO. Verùm quo tempore Libri IX. Historiarum He-
rodoti Musarum nominibus inscripti essent non liquidò con-
stat. Verisimile est eos ita insignitos esse, quum ab auctore
Athenis recitabantur. Utcunque sit, nihil simplicius, nihil
hisce Musis jucundius, inter veterum monumenta, facilè re-
peries. “ Oratio Herodoti [verba sunt Camerarii] elegans
“ est.

3. “ est, et Ionicæ linguæ propriâ quadam facilitate, sine omnibus veluti anfractibus, defluens.”

3. τυραννῶσι—Κεῖνός τε.] *Tyrannus erat, vel rex Corinthi.* Anglicè, *was king of Corinth.* Τυραννεία, atque multa alia ejusmodi verba, habent post se genit. Valet nempe τυραννῶσι idem ac τυραννός εἰμι, *tyrannus, rex sum.*

4. τῷ] *cui.* Dat. s. m. articuli. Sed notandum, articulum sæpissimè usurpari, non solum apud Herodotum, sed etiam apud Homerum, aliotque scriptores Ionicos, vice pronominis relativi, quod est ὅς, ἧ, ὃ, *qui, quæ, quod.*

5. σφί] *bis, vel ipsi:* pro σφίσι. d. pl. cujus nominativ. s. est ὅς, pronomem scil. substantivum tertiæ personæ; gen. ἕ, &c. Errant planè Grammatici qui exhibent ἕ, *sui*, perindè ac nominativo careret; cum revera ἕ sæpè significat non solum *sui*, sed etiam *ipsius.* [Vide Xen. Anab. p. 82. Edit. Hutch. 4to. item Iliad. β, 11.] Cæterum σφί regitur à præp. ἐν, subintellecâ.

6. ἐν τῷ βίῳ] τῷ δὴ—ἐν τῷ βίῳ.—Eodem ferè modo Latinè dicitur, *cui quidem in vitâ*, quod idem sonat ac *cujus quidem in vitâ*: sed Lingua Latina caret Articulo. Angli dicunt *in whose time, during whose life*: Ad verbum *in the life to whom.*

7. ἀδυστήναι] à verbo παρίστημι *sislo, exhibeo, &c.* item *usu venio, obtingo*; subintellecō scilicet pronomine reciproco, adeo ut, non solum in hoc, sed in multis aliis verbis, vox activa vicem vocis mediæ interdum supplere videatur, sic, λέγῃσι—θῶμα μέγιστον ἀδυστήναι (supple *ἑαυτοῦ*, vel Ionicè *ἑαυτῶ*) *dicunt portentum maximum obtingisse, (vel se exhibuisse.)* Vid. infra ad p. 23. n. 3.

8. ΑΡΙΟΝΑ—ἐξενειχθέντα—] i. e. λέγῃσι Ἀρίονα ἐξενειχθέντα, quod idem est ac λέγῃσι Ἀρίονα ἐξενειχθῆναι, *dicunt Arionem e-vectum esse*—scil. ἐ Τarento, uti infra. ἐπὶ δελφίνος—ἐπὶ Ταίναρος. *delphino insidentem—ad Tænarum.* Nimirum ἐπὶ regens genit. significat *quietem in.* Angl. *rest upon*: eadem autem regens accusat. notat *motum in, vel ad.* Angl. *motion directed upon, motion towards.*

9. ἐδινός δῶτερον] *nemini secundum.*

10. διθύραμβος] Carmen Baccho præsertim dicatum, qui et ipse Διθύραμβος vocatur. Carminis genus, verbis pariter ac rebus, ordineque audax, et ebriorum licentiæ quam modestiæ sobriæ, propinquius. Plura volentibus dabit ad Pind. Olymp. p. 307. Sq. *Erasmus Schmidius.* GESNER.

11. τῶν κρείς ἴδμεν] *quos novimus, τῶν* pro relativo ὧν, uti paulò supra; et apud Græcos “ Relat. concordat cum Antecedente non solum in genere et numero, verum sæpè etiam “ in casu.” Vide ἴδμεν in Appendice Vocum Ionicarum.

12. τὸν πολλὸν τῷ χρόνῳ] Angl. *much of his time*: de articulo reddito per pron. possess. vid. infra ad n. 16. πολλὸς, *multus*, sæpè flectitur regulariter apud Ionicos scriptores: πολλὸν in accus. vulgò πολὺν.

13. ἀρῆσθαι μὲν νῦν ἐκ Τάραντος] *Illum quidem jam in eo esse ut proficisceretur Tarento.*—Angl. *That he was just now setting out from Tarentum—That he was just upon the eve of quitting Tarentum.* Τάραντος, à nominat. Τάρας. Verum observandum est, per totam hanc de Arione narratiunculam, identidè subaudiendam esse vocem λέγουσι.

14. μισθώσασθαι πλοῖον] *navigium mercede conduxisse.* Angl. *hired a vessel.* Notanda est hic significatio vocis mediæ—μισθῶν, *mercede loco.* μισθόμαι, in v. mediâ, *mercede conduco.*

15. Τῷ δὲ—] Τῷ Κορινθίῳ nempè. ἐν τῷ πελάγῳ, Angl. *at sea.*

16. ἔχειν τὰ χρήματα] supple ἐκείνῳ.—Angl. *to get his money.* Quando enim articulus redditur per pronomen possessivum, est scil. per ellipsis cujusdam pronominis.

17. τὸν δὲ] Ἀρίονα nempè. συνέτα τῦτο, λίσσασθαι, χρήματα μὲν προίεντά σοι, ψυχὴν δὲ αἰτιόμην. *Illum autem, hoc intellexit, orasse, divitias quidem ipsis tradentem, vitam vero enixè rogantem.* Angl. *And that he, having learn'd this, pray'd; on the one hand, giving up to them his money, and on the other band, earnestly begging his life.* αἰτίω, *peto*, αἰτιόμαι in v. mediâ, *aliquid mihi dari peto*, παραιτιόμαι, *præter modum peto aliquid mihi dari.*

1. ἢ αὐτὸν διαχεῖσθαι μιν] Angl. *either that he should kill himself.* χραόμαι, *utor*, διαχεράμαι, *omnino utor*, perficio, finio, interficio. v. μιν in Append. Vocum Ionicarum.

2. τὴν ταχίστην] i. e. κατὰ τὴν ταχίστην ὁδόν. Angl. *instantly.*

3. Ἀπειληθέντα—ἐς ἀπορίην] Angl. *being driven, by threats, into an inextricable difficulty.* ἀπορία, Ion. ἀπορία, *inopia consilii, difficultas, status ex quo nullus est transitus.* ἀπορία. Angl. *I am in an inextricable difficulty, I am at a loss, &c.* ex à priv. et πόρος, *transitus.* Cæterum pro ἀπειληθέντα, ab ἀπειλίω, *minor, comminor*, vir doctus J. M. GESNERUS legendum conjicit ἀπιλαθέντα ab ἀπειλάω, *expello, abigo.*

4. ἀπειθεῖν αὐτὸν] *pati—ut paterentur eum.* ἀπειθεῖν, (undè ἀπειθεῖν Ion. aor. 2. inf. pro περιθεῖν) propriè significat *circumspicio*; indè *negligo, fno, patior*

5. ἐν τῇ σκεπῇ πάσῃ] Angl. *completely array'd.*

6. ἰδωλοισι:] ἰδῶλια, ὠν, τὰ *transstra et fori navium* ab ἴδος, *sedes.*

7. κατεργάσασθαι] κατεργάζομαι, *perago*; item, ut hic, *interficio.*

4. 8. καὶ τοῖαι, &c.] Constructio hujus sententiæ paulò difficilior est. Resolvi potest hoc modo—Καὶ—*Atque illos*—(τοῖσιν γὰρ ἰδὸν ἰσλαδίῃ—*namque eos voluptatem incesse*)—εἰ μίλλοισιν ἀκούσασθαι τῷ ἀρίστῳ ἀνθρώπῳ αἰοιδῷ—*si quidem audituri essent præstantissimum inter homines modulatorem*) διαχωρῆσαι ἐκ τῆς πρύμνης ἐς μέσην νῆα—*secessisse de puppe in mediam navem*.
9. διεξιλαβῆν νόμον τὸν ἑρβιον.] *percurrisset carmen quod dicitur Orthium*. Genus est modulationis musicæ, sic fortè dictum, quod ejus carminis numeri quàm altissimâ et intentissimâ voce ferrentur, ἑρβιον enim Græci dicunt, quod arduum est, et quàm altissimâ voce elevatum. GESNER. Vid. Gell. 16. 19. et Dion. Chrysostom. de Regno.
10. ὡς εἶχε] supple ἰαυτὸν—*ut erat, ut se habebat*. [Vid. supra ad p. 3. not. 7.]—ὡς εἶχε, σὺν τῇ σκηνῇ πάσῃ—*Angl. accounted as he was*; uti optimè exprimitur, apud celeberrimum poetam scenicum GUL. SHAKESPEARE, in dramate suo cui titulus *Julius Cæsar*. Act. I. Sc. 3.
11. ὑδαμῆ μαιέντα] *nullum in locum finentem ire—vel—nemini concessâ libertate*.
12. ἀνακῶς] Ionicum pro comm. ἐπιμειλῶς. *Ανακῶς ἔχον τιτις; sollicitum esse de re aliqua, ut ea potiamur*. UPTON. *Sollicite aliquem expectare, et diligenter observare cavendi causa*. GESNER.
13. ὡς δὲ ἄρα παρῖναι αὐτὸς κληθέντας ἰστορήσασθαι—] i. e. ὡς δὲ ἄρα παρῖναι αὐτὸς λέγουσ' κληθέντας ἰστορήσασθαι, et quo tempore ipsos dicunt adfuisse vocatos, percontatum &c. Angl. and at the time at which they say they arrived having been called, he enquired, &c.
14. ὡς περ ἔχων ἐξικηδῆος.] *eodem quo defilisset habitu*. Ad verbum, *uti se habens defiluit*. Vid. supra not. 10.
15. ἔκ ἔχεν] *non potuisse*. ἔχω sæpè redditur *possum*, i. e. ἔχω δύναμιν.
16. ἐπὶ Ταϊνάρω, Angl. near Tænarus.
17. ἐπὶ Δελφίνος ἐπιὼν ἄνθρωπος.] Angl. a man mounted on a dolphin.
5. Latinè ex HERODOTO narravit hanc fabulam GELLIUS 16, 19. Consule etiam Ovid. Fastos lib. II. ubi Arion, ob artem citharædicam, egregiè laudatur. GESNER. UPTON.
1. ΚΡΟΙΣΟΣ καὶ ΣΟΛΩΝ.] Hoc est, CROESUS et SOLON.
2. Θρηῆτες, οἱ Θυνοὶ τε καὶ Βιθυνοὶ,] *Thracæ, in Asiâ, scilicet qui vocabantur Thyni et Bityni*, uti ostendit *Larcherus*, qui nuper Herodotum Gallicè fecit.
3. προσεπιτωμένῳ] præf. part. verbi *προσεπιτώμαι, possessionibus meis adjicio, insuper acquirō*.
4. ἐτύχαιον ἰόντες,] Vid. infra ad p. 7. n. 5.

5. ὡς ἕκαστος αὐτῶν ἀπικνέοιτο] *quemadmodum singulis ut venirent accidit.* Angl. *just as they severally chanced to come.*

6. αὐτοὶ γὰρ ἐκ οἴοι τε ἦσαν αὐτὸ ποιῆσαι Ἀθηναῖσι] Locutio elliptica, apud Græcos scriptores perquam familiaris, quæ hoc modo suppleri potest: Αὐτοὶ Ἀθηναῖοι ἐκ ἦσαν τοῖστος οἴοι τε εἰ ποιησάντες αὐτὸ. Ad verbum, *ipsi Athenienses non tales erant quales etiam ii qui hoc faciunt*; i. e. *ipsi Athenienses hoc facere non potuerunt.* Sic, εἰμὶ οἴος τε, *possum, ἐκ εἰμὶ οἴος τε, non possum.* ἐχ οἴον τε εἶναι, *fieri non potest.* Vide Coll. Gr. Min. ad p. 24. n. 13.

7. ἐπίερισθαί με] Notanda est hæc verborum collocatio ἐπίερισθαί με ἐπὶ ἡλθέ σε: ubi videntur με et σε locum cessisse. UR-
TON.

1. τῷ ἴοντι χρησάμενος] Ad verbum, *re ut erat usus*; i. e. *re ut se habebat prolatâ.* Angl. *taking the fact as it really was.* 6

2. ἐπιστεφίως] *ardenter.* Angl. *keenly, earnestly,* ab ἐπιστεφω, *converto, converto animum ad aliquid.*

3. κοίη] Ion. pro communi ποία: subauditur autem ὁδῶ, *vel μεθοδῶ. Qua via? Qua ratione? Quomodo?* ÆMYL. PORTI *Lexicon Ion.*

4. τῶτο μὲν—τῶτο δὲ] i. e. *κατὰ τῶτο μὲν—κατὰ τῶτο δὲ. quod ad hoc quidem—quod ad hoc vero; vel, partim quidem,—partim vero.* Angl. *in the first place—in the next place; or, partly,—partly—.* Editio autem Gronoviana exhibet Τέλλω τῶτο μὲν, quod probant nonnulli tanquam meliorem lectionem.

5. τῆς πόλιος εὖ ἡκόσθη] *Republicâ florente.* Ad verbum, *Republicâ benè succedente.*

6. τῷ βίῃ εὖ ἤκοντι—] ἤκειν εὖ τῷ βίῃ, idioma Græcum est, *venire benè vitæ, i. e. ad provecctam ætatem pervenire.* Nam ut rectè observat Vigerus [de Gr. Dict. Idiotism. cap. V. § 8. reg. 2.] “verbum ἤκειν cum πόρρω, εὖ, ἐπὶ et πολὺ, gaudet genitivo; πόρρω, vel εὖ ἤκειν vel ἐπὶ πολὺ τῆς παιδείας, verbatim “longè, benè, ad multum venire doctrinæ: id est multum in “doctrinâ profecisse: être bien, ou beaucoup avancé.” ὡς τὰ παρ’ ἡμῖν, i. e. ὡς τὰ πραγμάτα παρ’ ἡμῖν ἔχει, *uti res apud nos se habent, quantum humana patitur natura.* Construe igitur et interpretare vernaculè, τῶτο δὲ, *in the next place, τελευτατὴ λαμπροτάτη τῷ βίῃ ἐπιστένετο [ἔκειν] ἤκοντι εὖ τῷ βίῃ, ὡς τὰ παρ’ ἡμῖν, he moreover obtained a most splendid end of his life, and at an advanced age, if one considers the nature of man.*

7. τροπὴν—] *τροπὴν ποιῆν τῶν πολέμιων, in fugam vertere hostes.* Indè dictum τροπαίων. GESNER.

8. αὐτῷ τῆπερ—] αὐτῷ, *ibi, adv. idem hîc valet ac ἐν τῇ χώρῃ, in the place, ἐν τῆπερ, in which to wit.*

9. ὡς εἰκάσαι] *quantum conjecturâ licet assequi, vel, si conjecturæ locus est.* GESNER. Subauditur ἔξει, *licet.*

10. διέρχεται]

10. διφθαρτο] *corruptus erat*, h. e. *morbo ita vitiatuſ, ut viſ homo inter homines videretur*. GESNER.

11. ἐαυτῷ λόγον ἰδοῦκε] λόγον ἐαυτῷ δίδομαι, Herodotea locutio. *Secum aliquid reputare, perpendere*. ÆMYL. PORTI *Lex. Ion.*

12. κατορῶδης τὸν ὄνειρον] *Cum hoc infomnium vehementer reformidaret*. ÆMYL. PORT.

13. ἄγεται] *ducendam curat*—ut planè ſignificat hęc loci vox media. *vid. Herodotus*

14. ἰωδῶτα δὲ φρατήγειν μιν τῶν Λυδῶν—] *illum autem qui copias Lydorum duſtare conſueverat*—

7. 1. συνήσσι] ἀ συνίω vel συνήω, *coacervo*.

2. οἱ—τῷ παδί] *fibi—in filium*—i. e. in ſuum filium—

3. ἐν χερσὶ] *Angl. in hands—on hand*.

4. ἐκαθάρως χεῖρας] i. e. —κατὰ χεῖρας—*Impurus quod ad manus—Impuris vel pollutis manibus*.

5. τυγχάνεις—ἰών] *fortè es*. Sic, *τυγχάνω ὦν, fortè ſum. ἐτυγχάνω ὦν, fortè eram*, &c. Sic in Ceb. Tab. *Ετυγχάνομεν παπατῆντι, fortè deambulabamus*. [Vide ſuprà ad p. 5. n. 4.]
Vide Coll. Gr. Min. ad p. 47. n. 12.

6. ἀμηχανήσεις χεῖματος ἐδινός] *nulla re indigebis*.

7. ἐν ημετέρῳ] *idem eſt quod ἐν ἡμῶν, i. e. ἐν οἴκῳ ἡμῶν, in domo noſtrá*.

8. ἐν Κρείσῳ] i. e. ἐν τῷ οἴκῳ Κρείσῳ.

9. σὺδὲ χρῆμα—μῆγα] *ingens aper*. *Angl. a huge monſter of a boar*. Eodem modo Xenophon de cervâ loquens quam Cyrus jaculo vibrato ſtraverat, *καλὸν τι χεῖμα καὶ μῆγα, pulchram ſanè beſtiam magnamque*. Cyrop. lib. I. Ad quæ verba ita vir accuratiſſimus Tho. Hutchinson, “*Vox χεῖμα, inquit, quæ in rebus tractandis locum habere ſolet ad res animatas veniſte migrat.*”

10. ἀνεφάνη] *Obſervandum eſt, multa apud Græcos eſſe verba quorum aor. 2. (et etiam aor. 1.) paſſ. uſurpatur in ſenſu medio; quod quidem præfertim uſu venit in verbo φαίνω: Sic, φαίνομαι, in v. aſt. oſtendo. φαίνομαι, in v. paſſ. oſtendor. φαίνομαι, in v. med. oſtendo meipſum, i. e. appereo. Sed ἐφάνην in aor. 2. paſſ. plerumque ſignificat [non oſtenſus ſum, ſed] apparui. Porrò notandum, Græcorum aoritos ſæpiſſimè reddi debere per tempus præſ. Latinorum, quamquam revera nequaquam confundantur cum tempore præſenti ſtriſtè dicto.—Sic ἀνεφάνη hęc ſignificat *apparet, i. e. ſubindè vel identidem apparet*.*

11. λογάδας νηνίας] *delectos juvenes*. *λογάς—ἀδός, ὁ, ἡ, delectus*.

8. 1. καὶ ταῦτα οἱ νῦν μίλει] *Et nunc hæc ei curæ ſunt*. οἱ, ei. Vide ſuprà ad p. 3. not. 5.

2. κυνηγίσιον]

2. κυνηγίσιον] *apparatum venatorium, canes, retia, &c.* GESNER.

3. Ἀποχρωμένων] Ion. pro ἀποχρωμένων. ἀποχρωμένῳ, *conventus, ab ἀποχράομαι, quod vide in Lexicis.*

4. τῶν ἰδέοντο] Vide suprâ ad p. 3. not. 4.

5. ἢ Φαμίενῳ τῷ Κροίσῳ—] *Cræso autem negante—*

6. τὰ κάλλιστα, πρότερον—] *antebac, aliquandò nobis erat honestissimum et maximè præclarum, vel in bella vel in venationes sundo, gloriam parare.*

7. ἀμφοτέρων με τούτων—] *horum utroque exclusum me tenes.*

8. μοι παριδῶν] i. e. ἰδὼν παρ' ἐμοί, *cum in me animadvertisti.*

9. τίοισι] interrogativè pro τοῖσι, quod pro τίσι.

10. κοίῳ—ἀνδρὶ—] i. e. σὺν κοίῳ ἀνδρὶ ἐκείνῳ δόξει οἰκεῖν.

11. ἐπὶ τὰ παραλαμβανόμενα] *ad ea quæ suscipiuntur.*

12. ἰσὶ τῆς ἡμέρας—ζωῆς] *dum vivo. Angl. during my life.*

13. διακλίνας] *fato subducere.*

14. τυγχάνεις ἰών] Vide suprâ ad p. 7. not. 5.

15. διεφθαρμένοι τὴν ἀκοήν] supple κατὰ, *captium auribus.*

1. τὸ ἢ ἢ μανθ—] τὸ pro ὁ, *quod, art. postpos. Vide suprâ ad p. 3. not. 4.*

2. ἄλλῃ τευ] i. e. ἄλλῃ τινῷ.

3. ὅ, τι τέτῳ ἴσικε] *quodcunque huic simile est. ὅστις, ἦτις—* ὅ, τι—*ut distinguatur à conjunctione ὅτι, quod.*

4. τὰ ποιεῖς] *quæ facis. Vide suprâ ad p. 3. n. 4.*

5. ἴστι τῇ με νικᾷς] *Est qua parte me vincis; i. e. hac in re: hoc modo me vincis. τῇ pro ἡ. Æ. PORTI Lex. Ion. Vide suprâ ad p. 3. not. 4.*

6. τῆν τοι ἐκ ὀνειδίξω] *quam tibi non exprobro. τῆν τοι, pro ἦν σοί. Vide suprâ ad p. 3. n. 4.*

7. χρεῖν ἴστι] *Oportet. necesse est.*

8. ἀπολαμπρίνας] Ion. pro comm. ἀπολαμπρίνη. *illustris fias.*

9. καὶ προσέτι εἰώμη ὑπάρχει.] *Angl. and besides, thou art still in possession of vigour.*

10. ἄλλως μὲν ἔγωγε ἂν ἐκ ἧία—] *Angl. For my part I would not go upon any other terms.—*

11. ἔτι γὰρ συμφορῇ τοιῆδι κειρημένον οἶκός ἴστι—] *neque enim par est,—decorum est tali calamitate affectum &c. Cæterum pro οἶκός, quod est Ionice pro οἰκός—legitur in plerisque Editt. εἰκός.*

12. πάρα] pro πάριστι.

1. τῷ Φυλάστοτος εἰνεῖν—] *quantum à custode provideri poterit. GESNER.*

2. ὤδημεκτίων—] *ὤδημεκτίω, lamentor, sanguineis quasi lacrimis deploro. ἡμεκτίω CAMERARIUS, in præf. ubi recenset Ionica HERODOTI, exponit indignor, offendor. GESNER.*

3. ἐπίστις

3. ἐπιστίον τι καὶ ἱταρῆιον—] i. e. ἐφίστιον τι καὶ ἱταρῆιον—*Jovem nempe hospitem et familiarem.—Jovem qui hospitibus et sodalibus præest.*

4. ἐλάνθανε βόσκων] *clam vel imprudens aliusset.* Locutio scriptoribus Græcis familiaris—sic, λανθάνει ποιῶν, *clam facit, ἔλαθεν ἱμπεσῶν, imprudens incidit.* Vide supra ad p. 7. n. 5.

5. στὰς δὲ ἕτος—] i. e. ἕτος δὲ στας ἑαυτὸν—*cum autem hic seipsum stare fecisset—i. e. stans.* Nam ἴσημι in voce act. sign. *sisto, stare facio*; in voce med. *sto.* Redditur interdum *sto* in voce act. tum autem subintelligitur pronomen reciprocum; uti sæpissimè fit in multis aliis verbis.

6. ἐπειδὴ σιωπῆ καταδικάζεις θάνατον.] i. e. ἐπειδὴ δικάζεις θάνατον κατὰ σιωπῆ, *Angl. since thou denouncest death against thyself.*

7. εἰ μὴ ὅσον—] i. e. εἰ μὴ εἰς τοσούτον ὅσον, *nisi quatenus.*

¶ I.

1. συγγινωσκόμενος—εἶναι—] *utpote sibimet conscius—se esse, &c. ut planè significat vox med. cum præpositione σύν.* Cæterum συγγινωσκόμενος—εἶναι—βαρυσυμφωρῶτατος—nota est syntaxis in sermone Græco.

2. Τὸ μὲν Ἀττικὸν—] Constructio est—ὁ Κροῖσος μὲν ἑσυνδανετο τὸ Ἀττικὸν [χάριοι] κατεχόμενον [εἶναι] τε καὶ δισπασμένον ὑπὸ Πείσιρατη τῷ [ἔνι] Ἴπποκράτη, [κατὰ] τῆτον τὸν χρόνον τυραννέοντος Ἀθηναίων. Vide supra ad p. 3. n. 3.

3. ἱπεσιώτες] ἱφεσιώτες—*asstantes.* Vide supra ad p. 10. n. 5.

4. γυναῖκα τεκνοποιὸν] *uxorem proli gignendæ aptam.*

5. εἰ δὲ—] Constructio est—εἰ δὲ τυγχάνει ἔχων τὴν γυναῖκα, δεύτερα, ἐκπέμπειν, *Angl. and if he happens to have a wife, in the second place he advises him to dismiss her.*

6. καὶ τῶν μὲν προσιεῶτος] Ordo est—καὶ Μεγακλῆος τῷ [ἔνι] Ἀλκμαίωνος ἐσάκοτος [ἑαυτὸν] πρὸ τῶν μὲν, [τῶν παράλων scil.] Λυκῆργα [τῷ ἔνι] Ἀριστολαίδω [ἑσάκοτος ἑαυτὸν πρὸ] τῶν δὲ ἐκ τῆς σιδιῆς.

7. καὶ τῷ λόγῳ τῶν Ὑπερακρίων προσᾶς] *Angl. under pretext of protecting the mountaineers.* Vide supra ad p. 10. n. 5.

¶ I2.

1. πρότερον εὐδοκίμησας—] *Angl. as he had formerly acquired reputation—*

2. ὁ δὲ δῆμος—] Constructio est—ὁ δὲ δῆμος τῶν Ἀθηναίων ἐξαπατηθεὶς, καταλέξας τέτις ἄνδρας τῶν ἀσῶν, ἔδωκε αἰ, —

3. ἐπὶ τι τοῖσι κατεσιῶσι] supple θέσμοις. *Angl. according to the established institutions.* κατεσιῶσι, pro καθεσακόσι.

4. τῷτὸ Φρονήσαντες—] τῷτὸ pro τὸ αὐτό, *idem.* Φρονεῖν τῷτὸ, *idem sentire.* *Angl. to be of the same opinion, to conspire.*

5. ἀμειλιανόμενος] *vexatus, fatigatus.—ἰπικηρυκίετο, proposed by means of a herald—*

6. ἐπὶ τῇ τυραννίδι] *Angl. upon condition of obtaining the government.*

7. ἐνδιξαμένο

7. ἰδεξαμένοις ᾗ τὸν λόγον καὶ ὁμολογήσαντες ἐπὶ τέτοισι—] Angl. 12.
Pisistratus having accepted the proposal, and agreed upon these terms.

8. ἐπὶ τῇ κατόδῳ—] *ad illius reditum: ad illum restituendum.*

9. ἐπεὶ γὰρ ἀπεκρίθη—&c.] *quoniam è longinquo tempore distinctum fuit à barbarico genere Græcum:* [Notand. ἀποκρίνομαι plerumque sign. *respondeo*: sed ἀπεκρίθη hic sonat, *distinctum fuit*, in primigenio suo sensu, nempe 3. sing. aor. 1. p. ab ἀποκρίνω, *secerno*. ἰὸν καὶ δεξιώτερον, &c. Angl. *being both more dexterous, and farther removed from stupid simplicity.* εὐηθίας, Ion. pro εὐηθίας, à nominat. εὐηθία, *simplicitas, stoliditas.* ἀπὸ ἀπαιτίας, perf. part. p. ab ἀπαλλάσσω, *dimitto, amoveo, &c.*] καὶ—supple πολὺ μᾶλλον ἔγωγε—εἴ ἔτοι γὰρ ἐν Ἀθηναίοισι τότε λεγομένοις εἶναι κ. τ. λ. Angl. *and much more so, if they among the Athenians, a people who were then said to be &c. σοφίην, i. e. κατὰ σοφίαν.*

10. προδείξαντες χάσμα ὄον τι—ἔχουσα—&c.] *exhibentes vestimentum tale quale illa habens venustissima apparitura esset—i. e. exhibentes illam ita ornatam ut venustissima appareret.* προδείξαντες, Ion. pro προδείξαντες—aor. 1. part. act. à προδεικνύω—*υμι—exhibeo. &c.*

1. τὴν δὲ ἀμπελον ἐποχῆν—] i. e. τὴν ᾗ ἀμπελον ἔχειν [ἐαυτὴν] ἐπὶ 13.
—Angl. *and that the vine held itself upon, i. e. covered—*

2. ὑπερθέμενος] aor. 2. part. med. verbi ὑπερτίθημι, *superpono.* Sed hic notanda est vis vocis med. *cum somniorum interpretibus superimpouisset, ut illis nempe secum communiter esset cura, i. e. cum somniorum interpretibus ut interpretarentur proposuisset.* Undè ὑπερτιθέμαι redditur interdum Lat. *ad alium judicem defero, item procrastino.*

3. μετιπέψατο—] *arcessivit.*

4. ἐπίτετα] acc. sing. à nominat. ἐπίτεζ—*κ. ἢ, partui vicina.* Ex ἐπί et τίτω, *pario.*

5. τὸ ἄν τοι προδίω—] Ion. pro ὃ ἄν σοι προδίω. Vide suprâ ad p. 3. n. 4.

6. σοι ἐαυτῶ φραπίσης] *tibi ipsi malum concilies; q. d. in te ipsum cadas.* Est enim metaphora sumta ab ædificiis, quæ propriâ mole in seipsa corruunt. Æ. PORT. *Lexicon Ion.*

7. λάβει τὸν—] τὸν Ion. pro ὃν relat. cujus antecedens τὸν subauditur. Vide suprâ ad p. 3. n. 4.

8. ἐς σεαυτῆ] supple ὄκον.

9. ἀνδρὶ τῷδε] *in seipso, scilicet.* Harpagus enim loquens manum ad pectus suum admovet. Cæterum ἴδε, ἦδε, τοδε, idem est quod οὗτ, αὐτὴ τῷτο.

10. τόγῃ ἐμὸν—] supple κατὰ, *saltem pro virili meâ parte:* subauditur etiam πρᾶγμα. Angl. *according to my ability at least.* ὑπηρετέωδ' ἐπιτηδέως, *operam MEAM diligenter navare;* uti planè indicat vox media.

1. Τέτοις—]

14. 1. Τότοισι—] supple ἴωσι—*his verbis, &c.*
 2. τὴν ἐπὶ θανάτῳ—] i. e. κατὰ τὴν ὁδὸν ἐπὶ θανάτῳ—Angl. *according to the fashion on the prospect of death.*
 3. ἐκ ἧ—] i. e. ἀπὸ ἐν τῇ ὁδῷ ἧ—
 4. εἰ δὲ θιλήσει,—] Constructio est—εἰ δὲ τότε τελευτήσαντ^Θ, ἢ τυραννὶς θιλήσει ἀναβῆναι εἰς ταύτην τὴν θυγατέρα ἧς τὸν υἱὸν κτείνει δ' ἐμοῦ, τί ἄλλο λείπεται τὸ ἐνδιῦται ἐμοὶ ἢ ὁ μίγιστος κινδύνος; Cæterum θιλήσει ἀναβῆναι videtur idem esse ac ἀναβησῆναι.
 5. τοῖς ἠπίστατο νομάς τι ἐπιτηδαιότητας ἴματα,] subauditur τίνα aliquem &c.—*quem norat pascua pascere maxime opportuna ad puerum nempe è medio tollendum. ἠπίστατο, pro communi-ἠπίστατο, 3. sing. imperf. ind. ab ἐπίσταμαι.*
 6. αἱ δὲ ὑπώρειαι] —ῶν, αἰ. Ion. pro com. ὑπώρεια. *Montium radices. Æ. PORTI Lex. Ion.*
 7. βορέω] Ion. gen. pro βορέῳ, à nominat. βορέης, Ion. pro βορέῃς, contractè pro βορέας, boreas. πρὸς βορέω τι ἀνίμω τῶν κ. τ. λ. Angl. *to the north of Ecbatana, and towards the Euxine sea.*
 8. ταύτῃ] i. e. ταύτῃ τῇ ὁδῷ. Angl. *this way, on this side.*
 9. ἴδησι συνηεφής] *silvis opaca: ἴδησι, Ion. pro ἴδακ, ab ἴδη, filva, nemus. συνηεφής, ex σύν, et ἐρέφω, tego.*
 10. ἢ ἕ ἄλλη Μηδικὴ χώρα,] Angl. *the rest of the country of the Medes.*
15. 1. τῷ δ' ἄρα καὶ αὐτῷ—] Ordo est—δὲ κ' ἄρα ἡ γυνὴ τῷ αὐτῷ—Angl. *Now the wife too of this same person, εἴσα ἐπίτεξ πάντας ἡμέραν, who was upon the point of delivery—whose delivery was expected every day.*
 2. κατὰ δαίμονα] Angl. *according to some god: as some god would have it: providentially.*
 3. ἦσαν δὲ ἐν φροντίδι—] Angl. *they were mutually anxious about each other.*
 4. ἀρξιδίων] apud Herod. pro ὀρξιδίων, *timens. [ἔνεκα] τῷ τόκῳ—κ. τ. λ.*
 5. ἐπίστη] *advenit, aor. 2. act. in med. sensu. Vide supra ad p. 10. n. 5.*
 6. ἵδ μήτε ἰδεῖν ὄφελον—] Angl. *what I wish I neither had seen, μήτε κοτε γενέσθαι κ. τ. λ. nor had ever happened to Masters of ours!* “Σεπερ ὄφελον, tanquam particula, simpliciter habet vim optandi, poniturque pro εἴθε, *utinam.*” ZEUNIIUS ad *Vigerum*, p. 268. Edit. Zeunii. 1777.
 7. χρυσῷ τε κ' ἐδῆτι ποικίλῃ—] ad verbum Angl. *with gold and with variegated garments, i. e. with garments embroidered with gold. Sic paulò infra χρυσῷ τε κ' εἴμασι.*
 8. ὄχι μὲν φέροντα,] Vide Coll. Gr. Min. ad p. 36. n. 13.
 9. θηριώδεις] supple μέρος.
 10. πρὸς δὲ] supple τότοις, *præterea.*
 11. κατιεῖωτα] Vide supra ad p. 10. n. 5.

12. ἐν Ἀρκάγῳ] supple τῷ οἴκῳ.
 13. θεράποντος] subauditur ἐκ.
 14. ὡν τι ὄδι ἐστὶ] Angl. *and now things are so*. Subauditur scil. τὰ πρᾶγματα. Sed in duobus MSS. regis Parisiens. Scriptum reperit Larcherus, ὡν τι ὄδι ἐστὶ. *And now this is the child*. Quæ potior videtur lectio.
 1. ἐκ ἴφῃ οἴος τ' εἶναι] *negabat se posse*. Vide suprâ ad p. 5. 16.
 n. 6.
 2. εἰ δὲ πᾶσα ἀνάγκη ὀφθῆναι ἐκκείμενον] *se utique omnino necessarium est aspici puerum expositum*. ὀφθῆναι, aor. 1. inf. pass. Notandum ὀπτομαι, *video*, verbum esse deponens, aor. tamen 1. pass. sumi in sensu passivo. Vide Coll. Gr. Min. ad p. 36. n. 14.
 3. τεθνήκει] perf. part. act. neut. gen. pro τίθηται, à θνήσκω, *morior*.
 4. ἀλώσει] pro ἀλώση, 2. sing. fut. 1. M. verbi ἀλίσκω, *carpio*.
 5. ᾤθεδίδοι] *trahit*, 3. sing. præf. ind. contractè pro ᾤθεδιδόει, à ᾤθεδιδόω idem quod ᾤθεδιδώμι.
 6. τιθεῖ] à τιθεῖν, idem ac τίθημι, *pono*.
 7. ἐς τὴν Ἀρκάγῳ,] ἐς τὸ οἶκον scil.
 8. ἴφῃ ἰτοῖμ' εἶναι—] Vide suprâ ad p. 11. n. 1.
 9. καὶ τὶ—] De vocalâ κα, Ion. pro κα. Vide Coll. Gr. Min. ad p. 35. n. 2.
 1. Ἐκ τῆς ΕΥΤΕΡΠΗΣ.] i. e. Ex libro secundo qui inscribitur ΕΥΤΕΡΠΕ. 17.
 2. σφίῳ βρασιλιῦσαι] Vide ad p. 3. n. 2. περί vel περί ἢ sæpè construitur hoc modo cum inf. præcedente accus.
 3. γειοῖαλο] Ionicè pro γειοῖλο, 3. pl. aor. 2. opt. verbi γίνομαι.
 4. ἐπιτεχνᾷται] ἐπιτεχνᾷεται—*machinatur*—ex ἐπι et τεχνᾷομαι, *machinor*, quod à τέχνη, *ars*. τοῖονδε, supple πρᾶγμα.
 5. ἀνδρώων τῶν ἐπιτυχόντων—] Angl. *of common persons—of mean parents*. Vide ἐπιτυχάνω in Lexicis.
 6. τροφῆν τινα τοῖονδε] τροφή apud Herodotum interdum non pro ipso cibo, ac alimento; sed pro ipsa alendi, nutriendi, ac educandi ratione sumitur. Æ. PORTI Lex. Ion. Cæterùm hîc loci subauditur καλᾶ.
 7. ἐπ' ἐωυτῶν] *Scorsum*.
 8. τὴν ὥρην] supple κατὰ—*certo statutoque tempore*. ὥρη Ion. pro ὥρα, *certum et statutum tempus*.
 9. πλῆσαντα δὲ τὴν γάλακ'—] *Et cum eos impleisset lacte* [pastor scil.]
 10. τὰλλα διασπρησίου] *alia administraret*. Angl. *he should mind, or go about his other business*. “ διασπρησίου τι, Ion. locutio, pro communi διασπρησίου, καὶ τελεῖν τι, *aliquid peragere, conficere*.” Æ. PORTI Lex. Ion.

11. ταῦτα δ' ἐποιέετο—&c.] Angl. *Pfammeticbus* CAUSED these things to be done, &c. ut planè indicat vox media.

12. ἀπαλλαχθέντων τῶν ἀσήμων κτυζημάτων] Angl. when they should leave off their inarticulate cries. ἀπαλλαχθέντων, gen. pl. aor. I. part. verbi ἀπαλλάσσω, demitto. ἀπαλάσσομαι, abeo.

13. βεκὸς ἐφώνεον] BEKOS clamabant. Scholiastes Apolloniū legit Βεκ; quod puto rectum, nam ες terminatio Græca est. TH. GALE.

14. πολλὸν ἦν] repetitum fuit. Vide suprā ad p. 3. n. 12.

15. κελύσαντες,] τῷ δισπότῃ scil.

16. οἵτινες ἀνθρώπων βεκὸς τὶ καλέουσι,] Angl. *What men call any thing βεκὸς.*

17. τὸν ἄετον] supple βεκὸς.

18. 1. τῶν ἡμεῖς ἴδμεν] Vide suprā ad p. 3. n. 4.

2. χαυλιόδογας] χαυλίοδος—οντ[⊙], ὁ κ' ἢ, exsertos dentes habens: ἐκ χαλάω, demitta, et ἰδός, dens. Vid. Diodor. Sicul. Lib. I. § xxxv.

3. ἐκ ἴφους] Angl. *it has not by Nature—Nature has not given it—*

4. δέρμα λιπιδωτὸν ἀρῆκτον] pellem squamatam infractam.

5. αἶτι δὴ ὡς ἐν ἕδατι διαταί ποιούμενοι,] Angl. and as it feeds in the water—“ αἶτι ferè construitur cum participio, cujus casus pendet ab antecedentibus—Reddi hīc debet utpote, “ quippe qui, cum, propterea quod.” ZEUNIVS apud Vigerum, p. 33. ubi vide. plura.

6. ἐκβῆ—χάνη] Vide infrā ad p. 19. n. 6.

19. 1. ἀρετήματα τε λίθινα χυτὰ—] Angl. and having put pendants of precious stones [fossils] and gold in their ears.

2. σιτία ἀπότακτα—] Angl. bread set aside for the purpose—

3. κ' ἀειπόντες, ὡς κάλλιστα, ζῶντας] Angl. and cherishing them with the greatest care while alive,—δὲ ταριχεύοντες ἀποθανόντας, and embalming them when dead—ταριχεύω, à τάριχ[⊙], caro sale condita.

4. Ἀγρῆ δὲ σφίων πολλαὶ κατεπτάσι,] Angl. There are many ways of catching them in establiſh'd use. ἄγρα—ας, ἢ, captura, venatio. κατιστάσι, Ion. pro κατιστάσι, 3. pl. perf. med. ab obsoleto καταστᾶω, idem quod καθίστημι, constituo. κατιστάα, in perf. m. constitui meipsum. Vide *Novam Viam docendi Græca*, auctore Joan. Vervey, p. 297. edit. Gaudæ, 1702.

5. ἰσπᾶν νῶτον ὑὸς δελιάση—καταπίνει] Ubi tergum suillum pro escā, hamo circumdederit [venator scil. crocodili] demittit illud in medium fluvium, ipse in ripam fluvii tenens porcellum vivum verberat illum; voce autem auditā, crocodilus vocem versus tendit, natūsq; tergum, devorat. δελιάση, 3. sing. aor. I. subj. verbi δελιάω, escam impono, à δέλιαι, ατ[⊙]; τῆ, esca.

6. πηλῆ

6. πληρὸν καὶ ὧν ἴπλασι αὐτῷ τὰς ὀφθαλμούς] *ejus oculos cæno opplet.* ἴπλασι, aor. I. ind. act. verbi πλάσσω, *illino.* *Aoristus* fumitur hic in sensu maximè *indeterminato*, quasi dicas ver-naculè, *he ALWAYS bedaubs*; in quo quidem sensu *Aoristi* sæ-pè apud Græcos scriptores usurpantur. Sic *Isocrates* ad Demon. propè inquit. Καὶ ἴσας μὲν ἰων φαύλων συνηθείας ὀλίγος χρόνος ΔΙΕΑΤΕΕ, *And indeed a short space of time ALWAYS dissolves the connections of the wicked.* [Vide infra ad p. 24. n. 2.] Sic etiam apud N. T. in Evang. Marc. cap. I. 11. Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ ΕΥΔΟΚΗΣΑ. *Thou art my beloved-Son in whom I am ALWAYS well pleased*; vel—in whom I was, am, and al-ways will be, well pleased. Sic porro apud *Longinum* περὶ ὕψους, Sect. I. ad fin. ὕψος δὲ πῦρ καιρίως ἐξενιχθὲν ἰσὶ τοῖς πράγμασι δίκην σκηπτῆς πάντα ΔΙΕΦΟΡΗΣΕΝ, καὶ ἦν ἰσὶ ζήτορος εὐδύς ἀδρόαν ΕΝΕΔΕΙΞΑΤΟ δύναμιν. *Sublimè verò, nescio quomodo, tempe-stivè prolatum, res omnes, fulminis instar, NUNQUAM NON disji-cit, et oratoris extemplò collectam exhibet vim.* Quam usi-tatissimam Græci *Aoristi* significationem cum non observasset ZACH. PEARCE, sensum Longini malè reddidit—in*star fulminis* quasi jam *disjecit*, &c. Ad hunc autem locum ita an-notavit nuperus *Longini* Editor, vir eruditissimus, atque τῷ πάντῳ BENTLEII æmulus, JOANNES ΤΟΥΡ. “Optimè, (inquit “ille,) vertit non optimus interpretum Petrus Paganus: *res* “*omnes fulminis instar disjicere, et universam statim oratoris* “*vim patefacere solet.* Nam istam esse aliquandò hujus tem-poris vim verissimè monuit eruditissimus *Grævius* Lect. “Hef. cap. 5. et ante eum ὁ μέγας *Casaubonus* ad Laërtii “Chilonem et Aristophanis Equites.” Istud autem *solet* languidiùs interdum prosequitur sensum *Aoristi*, quem quid-*dem*, in locis innumeris, usurpant scriptores Græci ad id ex-primendum quod OMNI TEMPORE est vel habetur verum. Vide omninò quæ annotavit vir doctissimus *Henricus Hoogeveen* ad *Vigerum*, Cap. V. sect. III. reg. xi. Cæterùm quod ad κατ’ ὧν attinet, κατὰ disjungitur ab ἴπλασι per tmesin, et eodem redit quò κατ’ ἴπλασι ὧν, scil. ὧν, quod est ὧν. Apud Herodo-tum hæc particula non semel hoc modo interposita invenitur inter præp. et verbum; et affirmat *Budæus* p. 213. eam om-ninò redundare; quod tamen negat doctissimus *Hoogeveen*, in Doctr. Particularum L. Gr. quem vide de hac re acutè, ut solet, differentem p. 1020. et seq.

☞ Qui plura velit de Crocodilo adeat Aristot. Hist. Animal. Lib. II. Ælian. Nat. Animal. Diodor. Sicul. Lib. I. Plin. Hist. Nat. Norden’s Travels in Ægypt and Nubia. Me-moires de l’Académie des Sciences, tom. III. part. III.

7. Ἐκ τῆς ΕΡΑΤΟΥΣ.] H. e. Ex libro sexto qui inscribitur ERATO.

8. τῶν δὲ, κ' Μιλτιάδων, κελυόντων.] Angl. *and others, especially Miltiades, advising it.*

9. ἐνίκᾳ] Angl. *was prevailing*, uti indicat tempus imperfectum.

10. ἦν γὰρ ἐνδέκατος ψηφιδόφορος ὁ τῷ κυάμῳ λαχὼν Ἀθηναίων πολυμαρχεῖν] *erat enim undecimus in ferendo suffragio ille per fabæ sortitionem Atheniensium ut Polemarchi munere fungeretur.*

i. e. Magistratus qui vocabatur Polemarchus potestatem habebat suffragii ferendi post decem Imperatores. ψηφιδόφορος, qui suffragium fert, ex ψηφίς, idem quod ψῆφος, calculus, suffragium, et φορέω, idem quod φέρω. κύαμος, σ, ὁ, faba. Antiqui interdum fabis sortiebantur. [Vid. H. Steph. ad vocem πολυμαρχεῖν, Πολίμαρχος. ἀρχή τις ἦν παρ' Ἀθηναίους ἕτω καλεσμένη. ὅτι δὲ εἰς τῶν ἐνίκᾳ Ἀρχόντων. Polemarchus. Magistratus quidam erat apud Athenienses. Est autem unus ex novem Archontibus. SUIDAS ad voc. Vide etiam H. Steph. ad voc.

20.

1. ἐξ ἧ—] supple χρόνῳ—*Ex quo extiterunt Athenienses—*

2. δίδοκται τὰ πείσομαι] Angl. *it is plain what hardships they will suffer.*

3. οἷν τί ἐστι—] Vide suprâ ad p. 5. n. 6.

4. κ' κως ἐς σι—τὸ κύεσ' ἔχειν] *et quomodo ad te pertinet aliquid in hisce rebus habere auctoritatem—κύεσ', ισ', τὸ, αὐτορίας.*

5. —μηδίσαι] μηδίζω, *Medis faveo.*

6. μετέξιτέροις] μετέξιτεροι, Ion. pro comm. ἄλλοι, ἕνιοι. *Nonnulli. Alii. Æ. PORT.*

7. οἳοί τε εἰμὲν ἀεγυνέοσ' τῇ συμβολῇ] *possumus in conflictu superiores evadere. εἰμὲν, Ion. pro ἰσμὲν. Vide ad p. 5. n. 6.*

8. προδῆ—] ἴην ψῆφον, *apponas calculum tuum meæ sententiæ—*

9. ἦν δὲ—] i. e. ἦν δὲ ἔλη [τὴν γνώμη] τῶν ἀποσπυδόντων τὴν συμβολὴν, *sin autem sententiam malueris debortantium à congressu—Pro ἔλη quidam legunt ἔχη, fed nihil opus.*

10. ἐκεῖρωτο] 3. f. plufq. ind. p. verbi κυρώω, *decerno, ratum facio, &c. à κυρος.*

21.

1. τότε δὲ τασσομένον] supple στρατεύμα.

2. ἀπέδθησαν] Ion. pro ἀφείδθησαν, *emissi erant.* 3. pl. aor. i. ind. p. verbi ἀφίημι.

3. μανίν τε τοῖσι Ἀθηναίοις ἐπίφερον,] Angl. *they imputed madness to the Athenians, καὶ πάγχυ ὀλωδίην, and fatal in the utmost degree,—*

4. ταύτην ἐδθημένως] i. e. κατὰ ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδθημένως, *ad hunc modum vestitos.*

5. ἐνίκων—] Angl. *were conquering—*ut planè indicat tempus imperf. c. e. . . .

1. τὸ μὲν τετραμμένον τῶν βαρβάρων] supple μέρος—partem barbarorum in fugam converſam—Φύγειν ἴων, auſugere ſiverunt. 22.

2. Καὶ τὸτο μὲν,] Angl. *And in the firſt place*—τὸτο δὲ, in the next place. Vide ſuprà ad p. 6. n. 4.

3. ἀπὸ δ' ἰδανί] i. e. δὲ ἀπέθανε—τῶν στρατηγῶν Στεφίλιωσ ὁ [υἱὸς] τῷ Θρασύλειω, and there fell of the Commanders Steſilaus the ſon of Thraſyleſ—

4. τὴν χεῖρα] ſubauditur κατὰ.

5. Ἐκ τῆσ ΠΟΛΥΜΝΙΑΣ.] H. e. Ex libro ſeptimo qui inſcribitur POLYMNIA.

6. γνάμην ἀποδείκνυσ ἀντίην τῇ προκειμίνῃ] ſententiam ſuam proferre diverſam ab ea quæ jam expoſita erat—

7. τῷ δὴ καὶ πῖσυν ἰών] quo quidem et fretus.

8. μὴ λιχθεῖσίν, &c.] niſi diverſæ inter ſe ſententiæ exponantur, &c.

1. καὶ δὴ καὶ ſυνήνεκε, ἢ καὶ κατὰ γῆν—ἰσθωθῆναι] καὶ δὴ καὶ, ſupple τὸτο φάσθι. Angl. *and ſuppoſe this too*. ſυνήνεκε ἰσθωθῆναι, it hath happened that you were defeated, &c. loquitur nempe de futuro quaſi jam eſſet completum. [De particulis autem καὶ δὴ καὶ, vide doctiſſimum Hoogerveen, pp. 575. 576.] ſυνήνεκε, à ſυννείκω idem quod ſυμφέρω. ἰσθωθῆναι, pro ἡσθωθῆναι, aor. I. inf. p. verbi ἡσθάομαι, inferior diſcedo, ab ἡσθων, minor. 23.

2. ἔκων ἀμφοτέρῃ σφί ἐχώρησ' ἀλλ' ἢν τῆσ &c.] non quidem utroque modo [i. e. et mari et terrâ] illis res proſperè ſucceſſit: ſin autem naves ſuas conſenſuri eſſent—Angl. *they cannot indeed be ſaid to have been ſucceſſful both by land and ſea*: [because they had not then an opportunity of fighting by ſea] but if they ſhould now go on board their ſhips &c. Locus eſt difficilis, cujus ſenſum nemo interpretum vidit. Verùm pro ἔκων ἀμφοτέρῃ σφί ἐχώρησ MS. Reg. Pariſ. exhibet ἔκων ἀμφοτέροις ἐχώρησ, quam lectionem mavult Larcherus, et reddit—Nous n'avons donc pas téuſſi ſur l'un et l'autre élément.

3. ἐμβάλωσ] ſcil. ἑαυτάσ. Vide ſuprà ad p. 3. not. 7.

4. σοφίη οἰκηίῃ] propriâ ſapientiâ.

5. ἀλλ' οἶόν κοτε, &c.] Ordo eſt ἀλλὰ (ſυμβάλλομαι ταῦτα διὰ τοῦτον) πάδοσ οἶον κοτε ἰδίησ ὀλίγη καταλαθεῖν ἡμιάσ,—ſed (conjicio hæc per talem] *cladem qualis parum abſuit quin opprimeret nos*—Vid. Viger. de Gr. Serm. Idiotiſm. Edit. Zeunni, p. 200.

6. παντοῖοι ἐγένοντο] omnigeni facti erant, i. e. omni modo tentabant.

7. δέομενοι Ἰάνων, &c.] Ordo eſt, δέομενοι Ἰάνων, τοῖσ ἐπιτίτραπτο ἢ φυλακῇ τῶν γεφυρέων τῷ Ἰσραη, λυſαι τὸν πόρον: *precantes Iones, quibus cuſtodia pontium Iſri delegata erat, ut interſcindere- rent trajeclum*. De τοῖσ, quibus. Vide ad p. 3. n. 4.

8. ἐπίωπιτο] imperf. ab ἐπίωομαι, Ion. pro ἐπίπομαι, ex ἐπί, et ἔπομαι, ſequor. .

9. δέεμαστο

9. διέργαστο αἱ, &c.] omnino actum esset de rebus Persarum. διέργαστο, sine augm. Ion. pro διείργαστο, 3. sing. pluq. ind. verbi διεργάζομαι, conficio.

10. ἐπ' αἰδέει γι ἰνὶ] Angl. depending upon one man—

24. 1. ἴσσωται] pro ἡσώται, *superatur*, 3. sing. perf. ind. ab ἰσώομαι, Ion. pro ἡσάομαι, *inferior discedo*.

2. δι' ὧν ἰσφάλησαν—] Angl. by which means they CONSTANTLY fall—ισφάλησαν, 3. pl. aor. 2. ind. pass. à σφάλλω, *supplanto*: et in voce med. *titubo, cado*. Vide suprâ ad p. 7. n. 10.; item ad p. 19. n. 6.

3. ἐπειχθῆναι, &c.] aor. 1. inf. pass. verbi ἐπιέγω, *impello*: in voce med. *impello meipsum, i. e. festino*. Aoristi autem passivi sæpè usurpantur in sensu med. Vide suprâ ad p. 7. n. 10.

4. φιλέωσι] φιλέω, interdum redditur *soleo*.

5. φλαύρωσ ἀκούει.] malè *audire*. ἀκούω, et *audio*, interdum significant Angl. *to be spoken of*.

25. 1. τῇ σὺ λέγεις] i. e. τῇ ὄδῳ ἣ σὺ, &c.

2. κτενίδων] pro κτενίδουσαι, 3. pl. præf. imperat. pass. verbi κτείνω, *interficio*. Ex hoc exemplo liquet hanc mutationem imperativi, quam exhibent grammatici tanquam solis Atticis usitatam, usurpari etiam à scriptoribus Ionicis.

3. παρόντων] pro παρόντων, 3. pl. præf. imperat. act. verbi πάρω, *patior*: per mutationem nempe non solum Atticam, verum etiam Ionicam.

4. ἢ σί γι—] Vide Iliad. γ', 409. annotante viro doctissimo Sam. Clarke.

5. ἡμετέραν,] supple χώραν.

6. εἰ χεῖρ ἐαδμώσασθ τοῖσι ὑπαργμῆνοισι ἐξ ἐκείνων] *si conjicere oportet à rebus jam inceptis ab illis. ἐαδμώσασθ, à ἐαδμύομαι, idem ac ἐαδμύομαι, ad amissum exigo, perpendo, conjicio. ὑπαργμῆνοισι, perf. part. pass. à ὑπάρχω, initium do, &c.*

7. ἦλασαν—ἐλάσας] subauditur pronomem reciprocum, uti suprâ observatum ad p. 3. n. 7.

26. 1. ἴνα καὶ τὸ δεινόν,—] Ordo est ἴνα καὶ μάθω τὸ το δεινόν τὸ πείσομαι, [vide suprâ ad p. 3. n. 4.] ἐλάσας—Vide suprâ ad p. 3. n. 7.

2. ἐς τότε] supple τῷ χρόνῳ, *usque ad hoc tempus*.

3. νυκτὶ δὲ βελῆν διδοῖς] βελῆν νυκτὶ διδοῖναι. Herodotea locutio, pro com. *νύκτω βελουῖσθ*. *Noctu consultare. Æ. PORT.*

4. ταύτη] supple αἰτία. Angl. *for this purpose*.

5. Φραδεῖς] Φραίζω, in voce act. *dico*: in voce med. *dehbe-ro, animadvertio*: et Φραδεῖς in aor. 1. pass. hîc sumitur in sensu medio. Vide suprâ ad p. 24. n. 3.

27. 1. ἐδεις—πίφυκε,] *nemo naturâ comparatus est*.

2. τῷ ἔωθῷ αἰσθῆται] *cui non in mentem venit*—De articulo τῷ pro relativo. Vide suprâ ad p. 3. n. 4.

3. τιθάναι]

3. τιθάναι] præf. inf. à τίθημι, idem quod θήσκω, *morior*. 27.
4. γίγναι] *est*. Ita enim reddi debet, quia tempus est quod ritè nuncupant PRÆSENS PERFECTUM : atque ita etiam reddi debet in Ἐvangeliō secundum Joannem, cap. I. 3. καὶ χεῖρὶς αὐτῆ ἦγάγετο ἐδὲ ἐν ὃ ΓΕΓΟΝΕΝ, *et sine eo factum erat ne unum quidem quod est*.
5. γλυκὺν γύσας τὸν αἰῶνα,] Angl. *by giving us only a relish for a blissful life*,—Γύσας, *gustandum præbens*, Γυσάμαι, *gustans*.
6. διαίρειαι] i. e. διαίρη. διαίρειν et διαίρειναι, *distinctè aliquid explicare, differere, disputare, dicere*. Æ. PORT.
7. μινώμεθα] Non ab inusitato μένομαι, ut quidam putant, sed i. pl. perf. subj. à μνάομαι. Cum enim in perf. ind. pass. vocalis in penult. terminationem proximè præcedit, 3. plur. non eget circumlocutione : Sic, μινήμεναι—μινέμενται. Nec opus est circumlocutione in subj. et opt. Sic, in subj. μινώμαι &c. in opt. μινόμεναι &c. Occurrit μένοισι infra, Xenoph. Anab. Lib. I. Vide Moor Element. Ling. Gr. p. 144.
8. ἰφάνη] Vide supra ad p. 7. n. 10.
9. ἢ μιστέσης ἂν ;] *an eam desereres?*
10. Φέρι, μοι τῆτο ἀτρεκίως εἰπί] *age, mihi hoc verè dicito* : quod planè Homericum est. Sic Iliad. κ', 284. Ἀλλ' ἄγε, μοι τόδε εἰπέ, καὶ ἀτρεκίως κατὰλεξον.
11. τελευτήσῃ—] Angl. *may it turn out*. τελευτήσῃ—ἡσ—ει—non solùm Atticus et Æolicus, verùm etiam Ionicus, optativus aor. I. act. pro τελευτήσαιμι, &c.
12. Δαιμόνι ἀνδρῶν] *Bone vir*. Δαιμόνι est vox Homérica. [Vid. Il. β', 190. 200. ζ', 326, &c.] “Habet hæc vox apud Homerum semper aliquam *Increpationis* significationem, “sed non semper acerbam.” CAMERARIUS.
1. ἔτι στρατὸν τῆτον, ὅστις γε σύνεισι ἔχει, μέμφοι' ἂν] Angl. *no one, at least who possesses his understanding, would find fault with this army*. 28.
2. ἔκων δὴ εἰόντων τοι λιμένων ὑποδείξιαν,] *cum portus tibi opportuni desint*.
3. τῶν ἀνδρῶπων ἄρχοισι] Angl. *are the rulers of men*. Vide ad p. 3. n. 3.
4. τῆδε] i. e. ἐν ταύτῃ τῇ ὁδῷ, *hoc modo*—
5. ἐθέλει—] Vide supra ad p. 14. n. 4.
6. τὸ πρόσω αἰεὶ κλεπτόμενος.] i. e. κατὰ τὸ μέρος πρὸσω ἑσθ. Angl. *always deceiving yourself with respect to advancing*—i. e. *always advancing imperceptibly*.
7. πᾶν ἐπιλεγόμενον—] Ordo est—ἐπιλεγόμενος πείσομαι πᾶν χεῖμα, Angl. *supposing that he will suffer every hardship*. Vide Coll. Gr. Min. ad p. 32. n. 17.
8. εἰ γὰρ δὴ βάλαιο—] *Nam si velis*—τὸ πᾶν ὁμοίως ἐπιλεγόμενον—*similiter omnino differere*—ἐπὶ τῷ αἰεὶ ἐπιεπιφερομένῳ πρήγματι, *de alio*

alio in aliud perpetuò superveniente—ut planè indicat vox med.
τὸ πᾶν rectè redditur omnino, profus.

29.

1. ποιήσῃς ἂν ἕδαμᾶ ἕδεν] *nunquam aliquid efficeres.*

2. εἰ δὲ ἐρίζῃς—λίξας.] *Angl. But if, while you cavil at every thing that is proposed, you point out nothing that can be depended upon for certain, you must, in such cases, be as much mistaken as he who is of a contrary opinion on those subjects: τῆτο μὲν νυν ἔχει [ἑαυτὸ] ἐπίσης, In this respect then you are upon an equal footing. [νυν sine accentu idem quod ἔν, igitur.] δι' ἕδαμῶς μὲν δοκίμῃ ἰόντα ἀνθρώπων εἰδέναι κῶς [τι] χρεῖ [εἶναι] τὸ βίβαιον, but indeed I am by no means of opinion that he who is a human creature knows how any thing must be certain.*

3. τοῖσι τοίνυν βελομίνοισι ποίειν, ὡς τοσπίπων φιλείε γίνεσθαι τὰ κέρδια] *iis quidem qui volunt agere, plerumque solent fieri lucra. Angl. success for the most part attends those who are willing to be active: τοῖσι δὲ ἐπιλεγόμενοις, &c. illis autem qui deligunt [dubitant] et qui timent, raro solent [fieri lucra]. Angl. but seldom those who are hesitating and timid. ἰκνῦσι, dat. pl. præf. part. Ion. pro ἰκνῦσι, ab ἰκνέω, vereor, timeo.*

4. ἐς ὃ δυνάμει προεχώρηκε] *Angl. to what a pitch of power they are advanced. Est scilicet προεχώρηκε temporis quod ritè nuncupatur præf. perf.*

5. ἐς τῆτο σφια προηγέγοντο] *they brought them [the Persian affairs, viz.] for themselves [or, they got them brought] to this situation. Nam προηγέγοντο est vocis med. σφια est Ion. pro αὐτά.*

6. ἐθέλει καταίρεισθαι] *solent confici. καταίρεισθαι, Ion. pro καταίρεισθαι, à καταίρειω, everto, item ut hîc conficio.*

7. τῆτο μὲν γὰρ—τῆτο δὲ,] *Vide suprâ ad p. 22. n. 2.*

8. ἐπιβίωμεν] *Ion. pro ἐπιβίωμεν, aor. 2. subj. verbi ἐπιβίωμι pro ἐπιβίωμι.*

9. ἀναγκαίως γὰρ ἔχει—] *Angl. for there is a necessity—*

30.

1. οἳοί τε εἰμὲν] *Vide suprâ ad p. 5. n. 6. εἰμὲν, pro ἴσμεν.*

2. ἐς θυμὸν ἂν βαλεῖ] *sic Iliad. α', 297. δ', 39, &c.—σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλει σῆσιν· tu vero in præcordiis reponere tuis. Cæterùm βαλεῖ est aor. 2. imperat. med. pro βαλεῖ.*

3. τῶν ἀπιφῆναισιν γινώμενων, σφάλλαισιν κατὰ ταύτην δὴ μάλις,] *sententiarum quas exposuisti in hac præcipuè falleris. ἀπιφῆναισιν, pro comm. ἀπιφῆνω, 2. sing. aor. 1. med. verbi ἀποφαίνω. σφάλλαισιν, pro comm. σφάλλη, 2. sing. præf. ind. m. verbi σφάλλω, supplantō.*

4. τῶν ἔχουμένων] *Vide suprâ ad p. 3. n. 4.*

5. ἐπὶ τῆτοισι] *Angl. depending upon them, in their power.*

A P P E N D I X,

EXHIBENS, ORDINE LITERARUM, PLERASQUE VOCES IONICAS,
QUÆ IN EXCERPTIS EX HERODOTO OCCURRUNT.

A.

Ἀδελφεὸν, pro ἀδελφὸν, *fratrem*.
ἀληθείη, pro ἀλήθεια, *veritas*.
ἀνδρῶν, ὠν, ὁ, pro ἀνδρῶν, ὠνος, *cubiculum virorum*.
ἀπηγέεσθαι, pro ἀφηγέεσθαι, ab ἀφηγέομαι, *duco, narro*.
ἀπικέσθαι, pro ἀφικέσθαι, aor. 2. inf. verbi ἀφικνέομαι, *venio*.
ἀπικόμενος, pro ἀφικόμενος.
ἀπικται, pro ἀφικται.
ἀποδαυμάσας, pro ἀποδαυμάσας.
ἀποκλήω, pro ἀποκλείω, *excludo*.
Ἀριστολαίδω, pro Ἀριστολαΐδῃ, à nom. Ἀριστολαΐδης.
αὐτῶν, pro αὐτῶν.

B.

Βασιλῆϊσι, pro βασιλείοις. τὰ βασίλεια, ὠν, *regia*. supple οἰκή-
ματα.
βδελλέω, pro βδελλών.
βύλαι, olim βελίσαι, indè Ion. βύλαι, et Att. βύλαι.

Γ.

Γορδίω, gen. pro Γόρδι, à nom. Γόρδιας.
γυμψι, pro γυμψις.

Δ.

Δεκόμαι, pro δεχόμεαι.
διαιρέσαι, antiquitus διαιρέσσαι, eliso σ διαιρέσαι, et indè contractè
διαιρέη, à διαιρέω, *divido*.
διαφθέρεσκε, pro διεφθέρει.

E.

Ἐγένεο, antiquitus ἐγένεσο, eliso σ, ἐγένεο, post contractè ἐγένε.
εἰμὲν, pro ἴσμεν.
εἰνεκεν, pro ἔνεκεν.
ἐκεκοσμέατο, pro ἐκεκόσμητο. 3. pl. plusquamperf. ind. pass.
verbi κοσμέω, ὄρηο.

ἐκπλώσας,

ἐκπλώσας, pro ἐκπλώσας, ab ἐκπλώ.

ἐνθαῦτα, pro ἐνθαῦτα.

ἐναντιώμεθα, pro ἐναντιώμεθα.

ἐξεργάσασθαι, pro ἐξεργάσασθαι. Vide ἐργάσασθαι.

ἐπιαν, pro ἐπιαν, *prosequamur*.

ἐπιγνώτες, pro ἐπιγνώτες.

ἐπιών, pro ἐπιών.

ἐπιλέγει, pro ἐπιλέγει. Vide ἐπιλέγω.

ἐποιούντες, pro ἐποιούντες.

ἐργάσασθαι, pro ἐργασθαι. Antiquitus ἐργάσασθαι, eliso τ ἐργάσασθαι, et
indè contractè ἐργασθαι, aor. I. m. ab ἐργάζομαι, *operator*.

ἐπιτάχασθαι, pro ἐπιτάχασθαι ἦσαν, à τάσσω.

ἐχρίωντο, pro ἐχρίωντο, à χράομαι, *utor*.

ἰωδῶς, pro ἰωδῶς, *qui solitus est*.

ἴων, ἴσα, ἴον, pro ἴον, ἴσα, ἴον.

ἰαυτὸν, pro ἰαυτὸν. Et sic de cæteris ejusmodi.

Z.

ζῶειν, pro ζῶειν.

H.

ἡμῶς, pro ἡμῶς.

Θ.

Θεοσάμνον, pro Θεοσάμνον.

διωρή, pro διωρή.

διούμεθα, pro διούμεθα, à διόομαι.

δύμα, pro δύμα, *miraculum, prodigium*.

I.

ἴδμεν, pro ἴδμεν, ab ἴδμεν, *scio*.

ἰερίον, pro ἰερίον.

K.

κατίσται, pro κατίσται.

κάτοδος, pro κάτοδος, *reditus*.

κερδάνεις, pro κερδάνεις.

κόδιον, pro κόδιον, *undè?*

κοίη, pro κοίη, à ποῖος.

Κορινθίοισι, pro Κορίνθιοις.

κότιρος, pro κότιρος.

κοτι, pro κοτι.

κν, pro κν.

κρίσσειν, pro κρίσσειν.

κως, pro κως.

M.

M.

Μετύναι, μετύεις, &c. pro μεθύειναι, μεθύεις.
 Μίδω, gen. pro Μίδου, à nominat. Μίδας.
 μιν, accusat. pro αὐτόν, vel αὐτήν, vel ἑαυτόν, vel ἑαυτήν.
 μῦθος, pro μόνος.

N.

Νεῖα, pro ναῦν, à ναῦς, *navis*.
 νηϊάας, pro νηαίας.
 νῦσος, pro νόσος.

Ξ.

Ξυθός, pro κοιθός, *communis*.

Ο.

Οικίαιος, pro οίκιαιος, *domesticus*.
 ὀπόθιν, pro ὀπόθιν, *unde*.
 ὀπόσος, pro ὀπόσος.
 ὄμωρος, pro ὄμορος, *finitimus*.
 ὀρέω, pro ὀράω, *video*.
 ὀρεώντις, pro ὀρεώντις, ab ὀρέω, *video*.
 ὀρμώμενον, pro ὀρμώμενος, quod contractè pro ὀρμώμενον.
 ὄτιν, pro ὄτινος, à nom. ὄτις.
 ὄτιν, pro ὄτινι, à nom. ὄτις.
 ὕδαμοῖσι, pro ὕδαμοις.
 ἕκων, pro ἕκων, *non autem*. Sed ἕκων, *igitur*.
 Οὐλύμπκος, pro Ολύμπκος.
 ἔνομα, pro ὄνομα.
 ἔρος, pro ἔρος, *mons*.
 ἔτιρος, pro ὁ ἔτιρος.

Π.

Πείθου, pro πείθει.
 πλέυνας, pro πλείνας.
 πλώσαι, pro πλιύσαι, à πλέω, *navigo*.
 ποιίσκον, pro ἐπίσκειον—εν.
 ποιύμενον, pro ποιῶμενον.
 πολίτης, pro πολίτης, *civis*. Dat. pl. πολιτησι, pro πολιταίς.
 πρήγμα, pro πρᾶγμα, *negotium*.
 πρῆσσω, pro πρᾶσσω, *facio*.
 πρῆκα, idem quod εὐθὺς, *statim*.
 πρυτανήη, pro πρυτανεία.

Σ.

Σάξεις, pro Σάξεις, *Craesi regia*.
 σίο, pro σῦ.
 σιῦ, pro σῦ.

συμφερέ, pro συμφερέα.

σφια, pro αὐτά, ἑρῆα.

σφι vel σφιν, pro σφῖσι, ἑρῆσι vel ἑρῆσι.

Τ,

Τεν, pro τῷ, quod ἴσπερ pro τινι.

τιψ, pro τινι.

τσι, pro σοι.

τέτοισι, pro τέτοις.

τραματίζω, pro τραυματίζω.

Υ.

Υπιδίκετε, pro υπιδίχτε, à υποδιχομαι, *subsequo*.

Φ.

Φοβίαι, pro φόβη, 2. f. præf. à φοβέομαι, *timeo*. Vide διατίται.

Φοβία, pro φόβη. Vide ἰγνία.

Φοιτή, pro φοιτήα.

Χ.

Χρίονται, pro χράονται.

χρηη, pro χρέη.

Ω,

Ων, pro ὧν, *igitur*.

Ωνθραπι, pro ὠ ἄνθραπι.

ὠφελύμιον, pro ὠφελῆμιον.

II. NOTE IN THUCYDIDEM.

1. **EX THUCYDIDE.]** Thucydides Atheniensis natus est anno secundo Olymp. LXXVII. antè C. N. 469. adeoque sedecim circiter annorum erat, cum Herodotum sua recitantem audiret, ipse Herodoto minor annis tredecim. [Fabr. Bib. Gr. Lib. II. Cap. 25.] Filius quidem erat Olori Atheniensis, discipulus autem Anaxagoræ philosophi, et Antiphontis rhetoris. Sub ejus ductu amissâ Amphipoli, ab Atheniensibus exilio multatus est, anno ætatis 48; atque Scaptefulam, sive Σκαπτὸν Ἰάνη, Thraciæ civitatem, undè uxorem divitem duxerat, se contulit. In patriam tandem, post diuturnum exilium, revocatus est. Sed utrum Athenis an in Thraciâ vitam finiverit, non convenit inter Scriptores. Historiam belli Peloponnesiaci, usque ad annum ejus vigesimum, Atticâ dialecto conscripsit; quæ complectitur etiam bellum inter Corinthios et Corcyræos quod Peloponnesiacum antecessit. Hocce opus egregium in octo libris vulgò distributum est: quorum tamen octavum, utpote stylo minùs elaborato, nonnulli à Thucydide abjudicârunt. Scriptor est, siquis alius, gravissimus et fidelissimus; multa quidem narrat quibus ipse interfuit, et ubique veritatis est observantissimus. Quod autem ad ipsius dictionem attinet, norma Artificis ea habita est, atque Demostheni imprimis aded se commendavit, ut summus ille orator manu propriâ totam Thucydidis historiam octies descripsisse dicatur. “Thucydides [verba sunt Ciceronis] omnes dicendi artificio, meâ sententiâ, facillè vicit; qui ita creber est rerum frequentiâ, ut verborum propè numerum sententiarum numero consequatur: ita porro verbis aptus, et pressus, ut nescias, utrum res oratione, an verba sententiis illustrentur.” [De Orator. II. 13.] Alibi tamen idem Cicero de Thucydidis, præsertim in concionibus, obscuritate conqueritur. Nimis tamen iniquum videtur Dionysii Halicarnassensis de hoc probatissimo Historico judicium. [Vide infra in Excerptis ex Criticis.] Sed prolata erat hæc sententia, uti putant H. Stephanus et Hudsonus, cum Criticus adhuc juvenis esset, judicii que parum subacti. Plura volentes de Thucydide adeant Fabr. Biblioth. Gr. ubi supra, Marcellinum de vitâ Thucydidis, atque alia Excerpta Editioni Herodoti præfixa quæ prodiit curâ Waffii et Dukeri.

31.

31.

EDITIONES THUCYDIDIS.

1. Thucydidis de bello Peloponnesiaco Libri octo. Græcè. Edit. Princeps. *Vent. apud Aldum, 1502, in fol.*

2. ————— Græcè; cum Scholiis Græcis ad oras paginarum appositis. *Florent. apud Bernard. Juntam, 1526, in fol.*

3. ————— Græcè; à Joachimo Camerario recensita &c. *Basileæ, ex Officina Hervagianâ, 1540, in fol.*

4. ————— Gr. et Lat. separatim impress. Versio est Laurent. Vallæ. *Apud H. Stephanum, 1564, in fol.*

5. ————— Gr. et Lat. ex Vallæ interpretatione, ab H. Stephano denuò recognitâ, cum Scholiis Græcis &c. *Apud ipsum Stepb. 1588, in fol.*

6. ————— ab Æmylio Porto, cum Francisci Porti Commentariis &c. *Francof. apud Wechel. 1594, in fol.*

7. ————— Gr. et Lat. notis Variorum et Joannis Hudsoni. *Oxon. 1696, in fol.*

8. ————— Gr. Lat. cum annotationibus integris H. Stephani, et Joannis Hudsoni. Recensuit &c. Josephus Wasse. Editionem curavit &c. Carolus Andreas Dukerus. *Amstelædami, in fol.* [Hæc est Edit. omnium splendidissima.]

9. ————— Ex edit. Wassii et Dukeri [sine notis] *Tomis iv. Glasguae, 1759, in 12mo.*

2. Ἐκ τῆ τῆς ΕΥΤΤΡΑΦΗΣ πρώτου.] Hoc est—Ex HISTORIÆ libro primo.

3. Περὶ τῶν παλαιῶν ἙΛΛΗΝΩΝ.] Hoc est—DE PRISCIS GRÆCIS.

4. καὶ τῶν βαρβάρων οἱ τε ἐν τῇ ἠψείῳ παραδαλίοιοι,] et barbarorum quotquot in continente mari vicini degebant,—

5. μᾶλλον περιπαύσαι] frequentius trajicere inter se—i.e. ἀλλήλους, alii ad alios.

6. ἐτρέποντο] se converterunt. Ea enim est vis vocis mediæ.

7. κέρως τῆ σφίτιρι αὐτῶν ἕνεκα,] quaestus sui ipsorum causâ—

8. καὶ κατὰ κόμας οἰκουμενίας,] et qua pagatim incolebantur—

9. τὸν πλεῖστον τῆ βίῃ] maximam victus partem—

10. οἷς κόσμος καλῶς τῷτο δρᾶν,] quibus decori est hoc pulchrè facere. Optimè hęc interpretis operam navavit Scholiastes Græcus: καλῶς, ἀντὶ τῆ ὑσιβῶς καὶ φιλευδρώπιας. ἔτι γὰρ βεῖν ἀροτήρα ἰσηλάτην, ἢ ἐκλεπτοί, ἔτι νεκτός, ἔτι μετὰ φόβου ἵπποιον τῆν ληστειαν. Pulchrè, i. e. πρὸς ἀνθρώπων ac humaniter: neque enim bovem aratorem prædam agebant, vel furabantur; neque noxium, neque cum cædibus, latrocinium exercebant. Quam interpretationem rectè

rectè defendit *Hudsonus* contra nimis acrem reprehensionem *H. Stephani* in annotationibus in Scholiâ Græca, p. 588. Edit. *Dukeri*.

31.

11. τὰς πύσεις τῶν κατακλιόντων πανταχῶ ὁμοίως ἐρωτῶντες,] *interrogationes ultrò citròque navigantibus ubique eodem modo proponentes. πύσις, interrogatio, à πυνδάνομαι, percontor. τῶν κατακλιόντων, regi videntur ab eis suppressa. ἐρωτῶντες πύσεις, sic Angl. asking questions. Apud Lucianum, in Alexandro, § 32. invenimus πύσεις πυνδαίωξ, interrogationes proponere. Hujusmodi repetitio vocis cognatæ solennis est etiam Latinis, uti, pugnare pugnam, errare errorem, dormire somnum, &c. Sic etiam apud Græcos, δίκας διακάζειν, φίλημα φιλήσαι, &c. Falli igitur videtur vir eruditissimus *H. Stepb.* in annotatione suâ ad hunc locum. "Quum illud (inquit) πύσεις non aliud foret quam ἐρωτήσεις, ideoque ineptum sit dicere, τὰς πύσεις ἐρωτῶντες: quò igitur accusativum hunc πύσεις tendere dicemus? nempe ad subauditam præpositionem κατὰ." Atqui nequaquam ineptum est dicere τὰς πύσεις ἐρωτῶντες: neque necesse est ad ellipsin τῆς κατὰ recurrere.*

12. ὡς ἔτι ἂν πυνδάνομαι ἀπαξιῶντων, &c.] Angl. *since neither those to whom they put the question think the deed unworthy of themselves; nor do those, who are anxious to know, mean to cast any reproach upon them.*

13. μίχρη τῷδε] supple τῷ χρόνῳ. τῷδε idem est ac τότε.

1. τὴν ταύτην ἥπειρον.] continentem in illâ regione. ταύτη, i. e. ἐν ταύτῃ χώρᾳ. Vide *Lamb. Bos* Ellipses Gr. ad vocem χώρα.

32.

2. τό, τε σιδηροφορεῖσθαι.] Angl. *and the fashion of wearing arms. τό, τε, ut distinguatur à τότε, tunc: et articulus constructur cum infin.*

3. καὶ ἐξήθη τὴν διαίταν μὲδ' ὄπλων ἐποίησαντο,] *et assuetam reddiderunt rationem suam cum armis vivendi. Vel, et vivendi methodo cum armis se assuescuerunt.*

4. ἐν τοῖς] ἐν τῷτοις, ποιητικῶς. SCHOLIAST. Nec verò hic articulus usus nobis mirus videri debet, quum sciamus veterem Atticismum in multis cum linguâ Ionicâ affinitatem habere, quæ sæpè τοῖς dicit pro τῷτοις. *H. Stepb.* Cæterum post πρώτοι mallet idem *H. Stepb.* δὴ quam δὲ et rectè, ut opinor. Verùm pro πρώτοι, vir doctus *Jac. Burnett* *Monbodo* legendum mihi proposuit πρώτοις.

5. καὶ ἀνεμίγη τῇ διαίτῃ, ἐς τὸ τρυφερώτερον μετέμειναν.] Angl. *and leading a life of relaxation, they grew more elegant. They changed into more elegant manners. ἀνεμίγη—perf. part. pass. ab ἀνιμι, remitto, relaxo: post καὶ supple ὄντες ἐν. Ex illo quidem tempore morum elegantia Athenienses à Lacedæmonia præcipue distinxit. Negat tamen illustrissimus *Pericles* illos idè ab his, in periculis adeundis, superari. ἑμῶς δὲ, [Verba sunt*

32. sunt Periclis in celeberrimâ suâ oratione funebri, apud Thucyd. II. 39.] ἀειμένως διακείμενοι, ἔδην ἴσσαν ἐπὶ τῆς ἰσσηλικῆς κινδύνως χωρέμενοι.

6. καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τῶν ἐπιδαιμόνων, διὰ τὸ ἀβροδίαστος, &c.] Constructio est, καὶ ἂν πολλοὶ [ἴσσι] χρόνος ἴσως οἱ πρεσβύτεροι τῶν ἐπιδαιμόνων [ἐν] αὐτοῖς, διὰ τὸ ἀβροδίαστος, ἵκανασαντο φορῶντες χερῶν τε λιγῆς, καὶ ἀναδύμενοι πρὸς τὸν τῶν τριχῶν ἐν τῇ κεφαλῇ ἐν ἴσσει χερῶν τριτίγων. nec longum tempus est ex quo grandiores natu eorum qui divites erant inter illos, propter delicatam vitæ genus, [i. e. ut delicatius viverent,] ferre deserunt lineas tunicas; et vincire nodum capillorum in capite necesse ex aurcis cicadis. “Mos erat Atheniensium (sc. antequam resp. eorum à Solone corrigeretur) capillos in conii speciem formare, et colligere in vertice: quam crinium metam τριτίγων ἴσσει comprehēdebant, ut se αὐτόχθονας aut (ut volunt alii) μυστικῶς hoc argumento indicarent.” WASS. καὶ γὰρ τὸ ζῶν [τριτίξ scil.] γαγγίης. SCHOL. Confer *Ælian.* V. H. lib. IV. cap. 22. annotante *Perizonio*. Cæteram vir egregius *H. Steph.* mavult ἴσσει quam ἐν ἴσσει.

7. ἀφ’ ἃ καὶ ἰάνων, &c.] ad verbum, undè etiam bicce ornatus Ionum antiquiores propter cognationem diu possedit.

8. καὶ ἐς τὸν ἴθι τρέπον] etiam ad hodiernam consuetudinem accommodato.

9. πρὸς τὰς πολλὰς] πολλὰς τὰς πίνκτας. SCHOL.

10. λίπα, κ^τ τῷ γυμνάσει, ἠλείψαντο] oleo, ad certandum progredientes, se unxerunt. λίπα indecl. pingue.

11. καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις ἴσται οἷς ὕνι,] apud barbaros quosdam nunc. “Græci dicunt ἴσται οἷσιν, vel εἶσιν οἷσιν pro τινὲς simpliciter:—sic ἴσται ὄς, aliquis, ἴσται ὄι, aliqui, ἴσται οἷς, quibusdam, per omnes casus, numeros, et genera.” VIGRUS de Græcæ dict. Idiotismis, Cap. V. sect. VI. reg. I. Ad quem locum vide quæ notavit vir doctissimus HENK. HOOGVEEN. Edit. Lugd. Bat. 1742.

12. καὶ ἦδη πλωϊμωτέρων ἔντων,] supple πράγματων, et resbus jam navigationi magis idoneis: vel, et quippe quibus res navigationi magis essent idoneæ.

33. 1. ἐμπορίας τι ἔνκα—] Ordo est, τι ἔνκα ἐμπορίας καὶ τῆς ἐκῆς [ἦ] ἔκαστοι [ἔχουσι] πρὸς τῆς προσοικίας. et mercaturæ causa, et potentiæ quam singulæ habere possent adversus suos finitimos. Ubi notandum vocem ἔκαστοι fem. generis esse, more Attico, ut referatur ad πόλιον supra; vel masc. generis ut singuli cives positum sit pro eo quod est cives uniuscujusque urbis.

2. ὀπιπὸν ἀντιχῆσαι] Plerique interpretes malunt ἀντιχῆσαι, scil. ut concordet cum λησεῖαν. Angl. on account of the piracy which almost constantly infested them.

3. ἴφραν

3. ἴφισον γὰρ, &c.] Ordo est, καὶ γὰρ ὄντι τῶν ἄλλων ἦσαν κάτω, ὄντι, ἢ θαλάσσιοι, ἴφισον ἀλλήλους· nam et aliorum quicunque mare accolebant, rebus maritimis non occupati, sese mutuo populabantur. κάτω, infra, deorsum, refertur ad loca maritima; ἄνω, supra, sursum, ad loca mediterranea. Quod autem ad ἴφισον attinet, ἄγειν καὶ φέρειν, phrasis erat in antiquissimis temporibus, quum homines alii ab aliis prædam agere invicem consueverunt. Hinc ille qui benè prædam agebat [ἦγι] ἀγαθός appellabatur; ille autem qui melius vel optimè ferebat [ἴφισος] φέρεται vel φέρεται, vel φέρεται habebatur.

4. ἐχ' ἡγοῦν] præcipuè.

5. Δήλος γὰρ καθαιρομένη] Dum enim Delos lustrabatur. Vide Platon. Phæd. non longè ab init. Locus citatur infra ad initium Critonis.

6. Μίνω] gen. Atticus à Μίνως, nom. propr.

7. πλωϊμοίρα] subauditur θαλάσσια.

8. πλοσιώτεροι ἑαυτῶν] ditiores seipsum, i. e. ditiores quam antea—

¶ Cæterum huic nobilissimo historico, atque etiam philosopho, quam penitus respecti essent mores rudium ac barbarorum hominum, satis indicat hæc, sed luculenta priscorum Græcorum descriptio. Quanta igitur cum ratione sese jactare videntur quidam philosophi hodierni, materiam hanc, tanquam antea prorsus intactam, in lucem jam tandem proferentes, judicant Eruditi.

9. Ἡ ΠΑΤΣ—] Hoc est—PAUSANLE Lacedæmonii Crimen et Mors.

10. ἀπελύθη μὴ ἀδικεῖν] Angl. was acquitted of the charge of injuring the state.

11. τριῆρη λαβὼν Ἑρμιονίδα] sumptu triremi Hermionide. ἀπὸ Ἑρμιόνης πόλιος Λακωνικῆς. SCHOL. Græci solebant cognomenta indere navibus et etiam ad proram adfigere: sic et Ἑρμιονίς ἐ loco quodam in Laconia [vel potius in Argia.] Vide Bayssium de re navali. HUDSON.

1. εὐεργεσίαν δὲ ἀπὸ τῆδε πρῶτον εἰς βασιλεία κατέθετο, &c.] beneficium autem primum apud regem collocavit, totiusque rei scilicet initium ex hoc—ἀπὸ τῆδε, idem quod ἀπὸ οὗτου.

2. οἱ ἰάλωσαν] qui capti erant. ἰάλωσαν, Atticè pro ἤλωσαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. ab obsoleto ἄλωμι, pro quo in usu est ἄλισκω, capio. Observent tirones ἤλων, 3. pl. aor. 2. usurpari in sensu passivo: ut et ἤλωκα, ab obsoleto ἄλω, in perf. act. Vide Iliad. β'. 374. et Xen. Απομν. II. iii. 10.; item Cyrop. pp. 131. 286. 287. et 396. Edit. Hutch. 4to.

3. τῷ δὲ λόγῳ, ἀπίδρασαν αὐτόν.] rumore autem [quem scilicet de illis vulgaverat] ab illo aufugerant. ἀπίδρασαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω, aufugio.

4. τέσσε

3. *ὡς αἱ, ὑπονοήσας*—] *Angl. in which, having suspected that some such injunction was added, he found, besides other circumstances, himself also expressly marked down to be put to death—devoted to death.* Ubi notandum, 1. Voculam *κ* hęc denotare *et, præter alia, hoc disertè.* 2. Inf. act. *κταίνων* reddi debere passivè, ut interdum fit in ferm. Græco. Vide Coll. Gr. Min. ad p. 6. n. 5. et *Zeunium* ad *Vigerum* p. 183.

4. *ὡς αὐτὸν*] *ὡς*, Atticè pro *πρὸς αὐτὸν*, *ἄνδρα Ἀργίλιον* scil.

5. *καθ' ἑαυτοῦ*] *singulativum.*

6. *ὡς ὅτι πῶποτε αὐτὸν, ἐν τῷ πρὸς βασιλῖα διακονίαις, ᾧ θραβόλοιο*] *Angl. how he, in his missions to the king, had in no respect at any time, for his own advantage, exposed him to danger—ᾧ θραβόλλομαι, in voce m. signif. periculum adeo.* Rectè exponit *Suidas, ᾧ θραβόλλομαι*· *πρὸς κίνδυνον ἔϊπται ἑαυτὸν*, i. e. *in periculum se conjicere.* Sed *παράθραβόλλομαι* cum accusat. (c. g. *τινα*) est id quod Latinè sonat—*aliquem periculis obijicio pro meo commodo.* In qua significatione non raris usurpatur apud scriptores Græcos vox med. Sic *Xenoph. de Cyri Exped. Lib. I. Ἀβροκόμας δι' ἐ τῶτο ἰπώησατο.* *At hoc pro se non fecit Abrocomas.* Ad quem locum ita vir accuratissimus *Ibom. Hutcheson*, “*Vox media (inquit) rectè hoc loco significat, “sibi sive commodo suo facere.”* Et *Thucyd. lib. II. cap. 24. ad init. οἱ Ἀθηναῖοι φυλακὰς κατισήσαντο κατὰ γῆν, &c. pro se, vel sibi constituerunt*, ut rectè interpretatur *Kusterus* in libello de *Verbis Mediis*, § II. 50. Ubi vide plura.

7. *προτιμηθεῖν δι'] ἐν εἰρωνίᾳ τὸ προτιμηθεῖν λέλεκται.* SCHOL.

8. *ἀλλὰ πῖσιν, ἐκ τῷ ἱερῷ δίδοντας, τῆς ἀναστάσεως*] *fidem autem ei faciente eum è templo [impunè] surrecturum.* “*Mos supplicum cum erat καθίζου ἐπὶ τῆς Ἑστίας*” quandò aram relinquebant, surrexerunt; et hoc est *ἀνάστασιν* facere.” *WASS.*

1. *κ*] *ἄξιόντος ὡς ἰάχιστα πορεύου,*] *Angl. and begging him to set out as speedily as possible—* 38.

2. *τὰ πρᾶσσόμενα*] *Angl. the things a-doing: the business in hand.*

3. *τὴν ἐβόλησιν ἐποιῆντο*] *Angl. they began to think of apprehending him.* “*ποιῶν*”, interdum significat, *ducere; existi-mare; quasi dicas, aliquid [in mente] sibi fingere.*” *Kusterus* de *Verbis Mediis*, § I. 33. quem locum videsis.

4. *ἐφ' ᾧ ἔρχεται*] *Angl. on what account: for what reason he was coming.*

5. *Χαλκίοικον*] ἢ *χαλκίοικον*, *Minervæ Epith. apud Græcos, non templi nomen, quod æreum cum esset, Deæ nomen dedisse potest.* *GESNER.*

6. *ὅ ἢ τῷ ἱερῷ,*] *Angl. which belong'd to the temple.*

7. *ἵνα μὴ ὑπαιθριος ταλαιπωροῖν*] *ne sub diō aliquid paterstur. ταλαιπωροῖν, Atticè pro ταλαιπωροῦ.*

8. ἀπλαστίς] ἀπλαστών, *excludo, intercipio, quasi aufero à commercio aliorum bonorum.* GRESNER. μωντατα, ἀειρίξαντις. SCHOL.

9. ἡ ὡς ἀγ^ο αὐτοῖς δι τὸ πεπραγμένον] Angl. *and since what they had done was a crime to be expiated.* ὡς ἀγ^ο—ἰ.—Constructio familiaris Thucydidi. Vide *Vigerum* de Idiotismis, cap. VI. Reg. i. annotante doctissimo *Hoogewegen.* Edit. L. B. 1742.

39. 1. Ἐκ τῷ τῆς ΕΥΤΡΑΦΗΣ δωτέρῳ.—] Hoc est—*Ex secundo Historia libro.*

2. Ὁ τῶν ΑΘΗΝ.—] ΑΘΗΝΙΕΝΣΙUM PESTIS. Nimirum tempore belli Peloponnesii res accidit, cum Peloponnesi incolæ adversus Athenienses eorumque socios pugnarent. GRESNER.

3. τὰ δύο μέρη,] i. e. κατὰ τὰ δύο μέρη, Angl. *in two divisions,*—quoniam alii exponunt Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τὰ δύο μέρη, quasi esset Πελοποννήσιον καὶ τῶν ξύμμαχων τ. δ. μ.

4. ἰσέβαλον ἐς τὴν Ἀστικὴν] ἰσέβαλον, supple ἰαυτός· ἰττυρεγαυ, Angl. *made an incursion.* [Vide supra ad p. 3. n. 7.] ἐς τὴν Ἀστικὴν, supple χώραν.

5. ἡ νόσος—λεγόμενον] nimirum λεγόμενον ad νόσ^ο refertur, quia etiam dicitur νόσημα. GRESNER. Quod et notavit *Scholesius.*

6. τίχη ἠδὲ μῆ] supple ἤρει.

7. τιλιυτώντις] *tandem.* “Id est, *finientes*, pro adverbio, “*τιλιυταῖον*, quod Thucydidi, aliisque familiare.” HUDSON, αὐτῶν ἀπίστησαν, i. e. ἴσθησαν ἰαυτός ἀπ’ αὐτῶν. Angl. *they abstain’d from these: they left them off.*

8. ἤψαλο τῶν ἀθρώπων] *tetigit, tentavit, infecit homines.* ἄπτο, πέστο, ἄπτομαι, in v. med. *necto meipsum alicui;* i. e. *tango.* Unde habet post se genitivum, per notam Syntaxin.

9. ἀφ’ οὗ εἰκός ἦν, &c.] *unde verisimile videtur eum extitisse.* Et secundum *Æ. Portum*, hæc est series verborum sequentium, καὶ τὰς αἰτίας τοσαύτης μεταβολῆς, ἃς τινὰς νομίζει ἰκανὰς εἶναι δύναμιν ἔχειν ἐς τὸ μεταστῆσαι, *et causas tantæ mutationis, quas putat idoneas esse ut vim haberent ad mutationem efficiendam.* Locus est minùs forsàn sanus. Ei medetur *Gesnerus* inferendo ἢ proximè post εἶναι. “Ausus sum, inquit, illud ἢ inferere, quo lucem accipere mihi videtur locus alias obscurissimus, ita jam facillè explicandus. *Causas, quas putes tantæ mutationis idoneas (sufficientes) esse, aut submovendi eam, morbumque adeo tollendi, vim habere.*” Forsitan istud, δύναμιν ἐς τὸ μεταστῆσαι ἔχειν, glossema est cujusdam Scioli, quod in textum tandem irrepfit. Vix mihi persuadere possum, inquit *H. Steph.* locum ita scripsisse *Thucydidem.*

40. 1. Τὸ μὲν γὰρ—] Ordo est—γὰρ μὲν δὴ τὸ ἐκείνο ἔτος, ὡς ὠμολογεῖτο, μάλιστα ἐν πάντων ἐτύγχανεν ὅν ἄνοσοι ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας.

2. τὰ ἐντός.—] sumitur adverb. Angl. *within*.
3. πνῦμα ἄτοπον καὶ δυσᾶδες ἠφίαι] *halitum tetrum et graveo-
lentem emittebant. ἠφίαι, cum Attico augm. ab initio, pro
ἀφίαι, imperf. ab obfol. ἀφίαι, idem quod ἀφίαι.*
4. ἐς τὴν καρδίαν] οἱ παλαιοὶ ἰατροὶ τὸν στήμαχος καρδίαν ἐκάλεσαν,
καὶ καρδιωγμὸν τὸν πόνον τῷ στήμαχος. SCHOL.
5. λύγξ—κινῆ] Angl. *a hiccup*.
6. μετὰ ταῦτα] αὐτίκα. SCHOL.
7. πελιδὸν] πελιδὸν ἐστὶ τὸ μετῆχος ἀχερότης καὶ μελαγχίας, εἰσὶν
μολυβδοειδές. SCHOL.
8. μήτ' ἄλλο τι ἢ γυμνὸν ἀντήχει,] Angl. *nor to endure any
other situation but that of being naked*.
9. καὶ ἐν τῷ ὁμοίῳ—ποτόν.] Angl. *and it was the same thing
whether they drank much or little*.
10. ἡ ἀπορία τῷ μὴ ἰσχυράζει] Ἀττικῶς abundat μή. HUDSON.
I. εἰτι ἰσχυρῆς τι δυνάμεις, ἢ, εἰ διαφύγοις—] Angl. *while they* 41.
*had still some strength, [i. e. before they were quite reduced,]
or, if they escaped that period &c.*
2. αὐτῇ—ἐγγιγνομένης] i. e. *γιγνομένης ἐν αὐτῇ*.
3. καὶ εἰ τις ἐκ τῶν μεγίστων φεαγένοιτο] κινδύνων δηλονότι. SCHOL.
Et si quis ex maximis illis periculis superstes evaderet—
4. τῶν γε ἀκροτηρίων ἀντίληψις αὐτῷ ἐπισήμαιναι] Ordo est—ἀν-
τίληψις τῶν ἀκροτηρίων γε αὐτῷ ἐπισήμαιναι. Angl. *the manner in
which his extremities were affected continued to shew the vio-
lent nature of the disease*.
5. εἰσὶ δ' οἱ] i. e. δὲ τινες—supple δέφινοι στερησκορμένοι—Vide
suprà ad p. 32. n. II.
6. ἰδήλωσε—ἄλλο τι ἐν ἢ τῶν ξυτρώπων τι] Constructio apud
Græcos notissima;—est perindè ac si effet—ἄλλο τι εἶναι, &c.
—*declaravit se aliquid aliud esse, quam aliquod familiarium*.
7. ἔτι περὶ τοιούτου ἔδιν.] Angl. *nor about any such carcase*.
Vis duplicis negationis apud Græcos nota etiam tironibus.
8. διὰ τὸ ξυνδιαστᾶσθαι] ἀνδρώποις, scil.
9. φθαλιπόντι] hoc est, ἕμ φθαλιπόντος, *ut taceam*. GES-
NER. ἰτύχαναι—γιγνομένοι, vide suprà ad p. 7. n. 5.
10. σῶμά τι αὐταρκείας—] Ordo est, δὲ ἔδιν σῶμα, περὶ ἰχθὺς ἢ
ἀδινείας, διφάνη δὲ αὐταρκείας πρὸς αὐτὸ. Angl. *and the body of no
one, in point either of strength or weakness [i. e. whether weak
or strong] shew'd itself sufficient to resist it*.
- I. αἰδοῖτο κάμναι] Frequens apud Græcos Syntaxis, quasi 42.
dicas αἰδοῖτο ἑαυτὸν κάμναι.
2. καὶ ὅτι ἕτερος, &c.] Lege et distingue hoc modo, καὶ ἔτι
ἕτερος ἀφ' ἑτέρου διαρκείας, ἀνακιμπλάμναι [φθορᾶς] ὡσπερ τὰ πρέ-
σβια, ἰθνησκον, et quod alter ab alterius curatione, contagione,
tanquam oves, oppleti, moriebantur.

non ille, quia judicabant perindè esse Deos colere ac non colere, quoniam omnes videbant pariter mori: non hæc, quia nemo putabat, se tandiù victurum, dum judicium constitueretur, quo delictorum pœnas daret. HOOGHEVEN ad Viger. cap. vi. § 1. reg. 18. Cæterùm, quod ad Nominativum absolutum attinet, idem ferè est idioma linguæ Anglicanæ. Porrò observandum τὸ μὴ referre ad τῶν δὲ—paulo infrà. Construe igitur et Angl. reddito hoc modo:—*δὲ ἑδοῖς φόβου θιῶν, ἢ νόμου ἀνθρώπων ἀπειρηγῆ, and no fear of the gods or law of men deterred them, τὸ δὲ, in the one case, κείνους ἐν ὁμοίῳ [ἦ] κ; σίβειν καὶ μὴ, in τῷ ἑτέρῳ πάντας ἀπολλυμένους ἐν ἴσῳ, ibinking it the same thing to worship them or not, since they beheld all perishing indiscriminately; [τὸ] δὲ, and in the other, ἑδοῖς ἐλπίζων βίους ἀν γινώσκειν μέχρι τῆ ἀλλοθῆναι τὴν τιμωρίαν τῶν ἀμαρτημάτων, no one expecting that lives would last long enough for their suffering the punishment of their crimes, [κατὰ] δίκην, according to justice, or by a just trial: [vel potius, uti doctissimus quidam amicus interpretatur, ἑδοῖς ἐλπίζων, βίους μέχρι τῆ δίκης γινώσκειν, ἀν &c. no one expecting that by having lived till a trial happened, he would suffer the punishment of his crimes.] δὲ γὰρ πολὺ μείζον [τιμωρίαν] ἤδη κατεψηφισμένην, κερμαθῆναι ἐπὶ σφῶν, πρὶν ἢ ἐμπροσθε, εἰς τὸ ἀπολαῦσαι τὸ τῷ βίῳ. but they thought that a much greater punishment, already decreed, was hanging over them, before the falling of which it was reasonable they should have some enjoyment of life.*

1. αὐτὸς ἴφθ ξυλλήψατο.] Phœbus etiam pestilentis auctor initio Iliadis, qui eo etiam nomine ἐκβολὸς dicitur et ἐκείργου. In calore solis palustre cœlum commoventis causam pestilentis hujus quæsit jam olim Diodorus Siculus. GESNER.
2. ἐβόλακῶσι] supple *ἑαυτὸς ἐς τὴν Ἀττικὴν, quum irrupissent in Atticam.* Vide suprâ ad p. 39. n. 4.
- ☞ De hac Atheniensium peste vid. LUCRET. L. VI. 1136.

III. NOTE IN XENOPHONTEM.

1. **XENOPHONTE.]** Xenophon Gryllii filius Atheniensis floruit circiter Olymp. xciv. 4. ann. O. C. 3604. antè C. N. 399. Eum loco haud obscuro ortum esse vel ex hoc apparet, quod vetus hospitium ei cum Proxeno Bœotio viro illustri intercederet. Juvenis adhuc Socratem, optimum illum virum, summumque philosophum, audivit; mentemque suam teneram disciplinis verè Socraticis penitus imbuendam curavit.

45. curavit. Annos natus circiter 26, dilecto suo præceptorî, ad bellum Peloponnesiacum proficiscenti, se comitem adjunxisse fertur : et cum, in pugna ad Delium commissâ, in summum vitæ discrimen incurreret, eum ab equo delapsum in humeros recepit et servavit Socrates. Post hanc pugnam, cum eodem Socrate Athenas reversus, philosophiæ iterum vacabat, donec tandem, invitante Proxeno Bœotio, in Asiam trajecit, et ad Cyrum Minorem, bellum adversus fratrem suum Artaxerzem clam meditantem, se contulit. Hanc infelicem Cyri expeditionem, et, post Cyri interitum, decem millium Græcorum, qui eum in Asiam superiorem comitati fuerant, in patriam, duce ipso Xenophonte, reditum, in libro illo jucundissimo, cui titulus *Κύρου Ἀνάβασις*, ipse luculenter exposuit. Exercitu in patriam reduce Thymbroni Lacedæmonio, bellum Tissapherni et Pharnabazo inferre paranti, tradito, ipse cum Agefilao rege in Asiam profectus est. Illum autem absentem, quod primum Cyrum, deinde Agefilao, utrumque Atheniensibus infestum, sequutus esset, cives exilio multarunt. Scilluntem igitur se recepit, oppidum haud procul ab Olympiâ situm. Illuc eum sequebantur uxor Philestia, duoque filii Gryllus et Diodorus. In amœnissimo illo recessu literis, philosophiæ, ac religioni se dedit; ita tamen ut venationibus equitatuque, quibus magnoperè delectabatur, corpus suum subindè exerceret. Tandem, orto inter Eleos et Lacedæmonios bello, Xenophon Scillunte invitus discessit; atque cum suis, primum Lepreum, deindè Corinthum, ubi reliquum vitæ exegit, se contulit. Obiit Corinthi Olymp. cv. i. antè Christum 360, annos natus 90; uti testatur Lucianus. " Fuit autem [verba sunt viri eruditissimi Thomæ Hutchinson] pulcherrimâ corporis formâ, vultu placido verecundoque, cæsarie promissâ; atque uti naturam in fingendo corpore fautricem habuit, sic benignam nactus est in tribuendis animi virtutibus." Cæterum, propter dictionis simplicitatem atque dulcedinem planè admirandam, nunc *Musa*, nunc *Apis* Attica olim nominabatur : neque, inter veterum monumenta vel recentiorum libros facilè reperies quæ, sive ad virtutis amorem, seu ad literarum elegantiorum veram culturam, ingenuæ Juventutis animi formandi sint, cum scriptis Xenophonteis comparari possint. Idcirco Excerpta copiosiora ex hoc auctore jucundissimo quam ex ullo alio in his Analectis exhibere visum est; nimirum ex libris ejus majoribus, *Κύρου Παιδείαν* dico, *Κύρου Ἀνάβασις*, et *Σωκράτους Ἀπομνημονεύματα*. Qui plura velit de Xenophonte adeat Fabricii Biblioth. Gr. Lib. III. cap. 4. et Dissertationem I. Thomæ Hutchinson, editioni suæ majori *Κύρου Παιδείας* præmissam.

EDITIONES XENOPHONTIS.

45.

1. Xenophontis Atheniensis opera, Græcè, curante Euphrosyno Bonino, *Florentiæ* in ædibus *Phil. Junta*, 1516, in fol. [Edit. princeps, sed manca et non optimæ notæ.]

2. ————— Græcè, curante Asulano, *Venetis apud Aldum*, 1525, in fol.

3. ————— Græcè, per hæredes *Phil. Junta*, *Florent*, 1527, in fol. [Quæ repetitio est Aldinæ.]

4. ————— Græcè, cum Melanthonis præfatione. *Halæ Suev.* 1540, in 3 vol, 12mo.

5. ————— Græcè et Lat. cum præfatione Albini Torini Vitodurani, *Apud Nic. Brylingerum, Basil.* 1545, in fol.

6. ————— Græcè, cum præfatione duplice, alterâ Isingrinii, in qua mentio facta est de emendationibus Sebasti. Castalionis; alterâ Melanthonis, ex Halensi editione desumptâ. *Basileæ, apud Isingrinium*, sine ann. 2 tomis.

7. ————— Græcè, curante M. Joanne Petri. Repetitio est textûs Castalionis, cum interpretatione variorum Lat. &c. *Basil. apud Nic. Brylingerum*, 1555, in fol. [N. B. Hæc 2da Brylingeriana, fraude hæredum Nic. Brylingerii, novo titulo fucata est, anno 1568. Vide *Zeuuii* præf. in *Cyrop.* *Lips.* 1780, in 8vo.]

8. ————— Græcè: multorum veterum exemplarium ope edidit H. Stephanus. *Apud ipsum Steph.* 1561, in fol. [Edit. pulcherrima et prioribus longè melior.]

9. ————— Gr. et Lat. Joanne Levvenklaio interprete: cum annotationibus ejusdem et indice copioso. *Basileæ, per Thomam Guarinum*, 1569, in fol.

10. ————— Gr. et Lat. ab eodem Leunclavio. [Edit. 2da.] *Ibid.* 1572, in fol.

11. ————— Græcè, cum annotationibus sub calcem, et varietate lectionis ex codicibus et conjecturis suis in *marginè*, iterum edidit H. Stephanus. *Apud ipsum Steph.* 1581, in fol.

12. ————— Gr. et Lat. à Joanne Leunclavio. [Quæ est ejus edit. 3tia.] Præfatus est Frid. Sylburgius. *Francofurti, apud hæredes Wecheli*, 1594, vel 1596, in fol.

13. ————— Gr. et Lat. [Quæ est repetitio Leunclavianæ.] *Par.* 1625, in fol.

14. ————— Gr. et Lat. ab Edwardo Wells; cum Chronologiâ Dodwelli, et 4 tabulis geographicis. *Oxon.* 1703, 5 tom. in 8vo.

15. ————— Gr. et Lat. ex recensione Edwardi Wells, curâ Car. Aug. Thieme, cum præfat. Jo. Aug. Ernesti. *Lipsiæ*, 1763, 4 tom. in 8vo.

40 NOTE IN XENOPHONTEM.

EDITIONES CYROPÆDIÆ.

1. Xenophontis Cyropædia, Græcè. *Par.* 1536, in 4to.
2. _____ Græcè. *Eton.* 1613, in 4to.
3. _____ Gr. et Lat. Leunclavii. *Lond.* 1674, in 8vo. [Quæ sæpius repetita est.]
4. _____ Græcè. *Oxon.* 1727, in 8vo.
5. _____ Gr. et Lat. Græca recognovit &c. binis Dissertationibus auxit &c. Thomas Hutchinson A. M. *Oxon.* 1727, in 4to. [Edit. omnium pulcherrima.]
6. _____ Gr. et Lat. à Thom. Hutchinson, [omissis Dissertationibus.] *Lond.* 1730. [Quæ sæpiissime repetita fuit.]
7. _____ Gr. et Lat. ex editione Thomæ Hutchinson. [Sine notis.] *Glasguae,* 1767, 4 vols. in 12mo.
8. _____ Græcè, è recensione Tho. Hutchinsoni, cum selectis ejusdem notis et indice Græcitatatis, auctore Sam. Fr. Natb. Moro. *Lipsiæ,* 1774, in 8vo.
9. _____ Græcè. Recensuit et explicavit Joan. Car. Zeunius. *Lipsiæ,* 1780, in 8vo. [Editio sanè castigatissima, cum notis et indice Græcitatatis utilissimo. Præfatio enarrationem optimam Editionum Xenophontis complectitur.]

EDITIONES ANABASÈOS.

1. Xenophontis de Cyri Expeditione Libri septem, Gr. et Lat. Græca recognovit &c. Dissertatione auxit &c. Thomas Hutchinson. *Oxon.* 1735, in 4to. [Editio emendatissima et pulcherrima, cui accedit Xenophontis de Agefilao Rege Oratio.]
2. _____ Gr. et Lat. [Edit. Hutchinsoniana, omisâ dissertatione, et oratione de Agefilao Rege.] *Oxon.* 1745, in 8vo.
3. _____ Gr. et Lat. ex editione Thomæ Hutchinson. [Sine notis.] *Glasguae,* 1762, 4 vols. in 12mo.
4. _____ Græcè. *Oxon.* 1772, in 8vo. [Mendis scatet.]
5. _____ Gr. et Lat. [Repetitio minoris Hutchinsonianæ.] *Cantab.* 1777, in 8vo.

EDITIONES MEMORABILIIUM.

1. Xenophontis Memorabilium Socratis dictorum Libri iv. *Paris,* 1541, in 4to. [Mutila edit. Vide Zeunii præf. ad suam Memorabb. Edit. 1781.]

2. Xeno-

2. Xenophontis Memorabilium Socratis dictorum Libri iv. 45.
Gr. *Apud Martinum Juvenem, Paris, 1559, in 4to.*
3. _____ Gr. ex recensione Jo. Caselii.
Roskobii, 1585, in 4to.
4. _____ Gr. *Ibidem, 1589, in 4to.* [Quæ
est repetitio prioris cum omnibus vitiis.]
5. _____ Gr. et Lat. à Gilman. *Lond.*
1720, in 8vo.
6. _____ Gr. et Lat. ex edit. Leuncla-
vii. [Præmissa est Apologia Socratis.] *Edinb. 1739, in 12mo.*
7. _____ Gr. et Lat. ex recensione et
cum notis J. A. Ernesti. *Lipsiæ, 1742, 8vo.* [Quæ sæpius
repetita fuit. Edit. 5ta optima est.]
8. _____ Gr. et Lat. Recensuit, suis-
que Annotationibus auxit Bolton Simpson. *Oxon. 1748, in*
8vo. [Quæ sæpius repetita fuit.]
9. _____ Græcè. In hac editione E-
mendationes nonnullæ in inâ paginâ proponuntur. *Glasguae,*
1761, in 4to.
10. _____ Græcè. Recensuit, et Ernesti,
aliorumque et suis Notis explicavit Jo. Car. Zeunius. *Lipsiæ,*
1781, in 8vo. [Edit. accuratissima. De aliis Memorabb. E-
ditt. consule hujus præfationem.]

2. Ἐκ τῆς ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ.] H. e.—Ἐκ CYROPÆDIA, sive
de CYRI Institutione. “Cicero in Brut. 29. scitè interpretatur
“*Cyri vitam et disciplinam.* Cæterum ad hos Xenophontis
“libros rectè æstimandos faciunt loca quædam veterum, v. c.
“Dionysii Hal. qui Epist. ad Pomp. laudat Κύρου παιδείαν, εὐ-
“κόνα βασιλέως ἀγαθῆ καὶ εὐδαίμωνος: Ciceronis Ep. ad Q.
“Fratr. l. I, 8. qui, *Cyrus ille à Xenophonte, inquit, non ad hi-*
“*storiæ fidem scriptus, sed ad effigiem justî imperii: cujus summa*
“*gravitas ab illo philosopho cum singulari comitate conjungi-*
“*tur: quos quidem libros non sine causa noster ille Africanus de*
“*manibus ponere non solebat: nullum est enim prætermis- sum in*
“*iis officium diligentis et moderati imperii:* et A. Gellii, qui
“XIV. 3. narrat, Xenophontem Platonis libris de optimo
“statu reipublicæ civitatisque administrandæ opposuisse con-
“trâ et conscripsisse *diversum regię administrationis genus,*
“quod Παιδείας Κύρου sit inscriptum. Idem tradit Diogenes La-
“ærtius in Vitâ Plat.: Athenæus Deipnos. lib. XI.: et Au-
“sonius Panegy. ad Gratian. *Vellem, inquit, si rerum natura*
“*pateretur, Xenophon Attice, in ævum nostrum venires: tu qui*
“*ad Cyri virtutes exsequendas votum potius, quam historiam,*
“*commodâsti; cum diceres, non qualis esset, sed qualis esse debe-*
“*ret.* Cf. Aristides πρὶ ἀφαιῦς λόγῳ cap. 3. § 5. p. 502. ed.
“Jebbii.” ZEUNIUS.

f

3. τὸ τῷ ΚΥΡΟΥ γένος] Hoc est—CYRI GENUS.

4. Περσῶνδαι] *Perfidæ* fuerunt tantum pars Persarum. ZEUNIVS.

5. κληίζονται] *nomen habent*. κληίζονται recensetur à H. Stephano inter vocabula poëtica quibus interdum utitur Xenophon.

6. γινόμενῳ] Angl. *who was*—

7. Φῦσαι δὲ ὁ Κῦρος λεγίται καὶ ἀδύται ἔτι κ' ἔν' &c.] Angl. *Cyrus is still described and celebrated by the Barbarians as having naturally been*. “λεγίται scil. à scriptoribus: ἀδύται, à ποιῆταις.” ZEUNIVS.

8. Φῦσιν μὲν δὴ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς μορφῆς &c.] Angl. *He is indeed recorded as having possessed such a disposition of mind and appearance of body*. Ubi observandum φῦσιν ex æquo significare *indolem animi, et figuram corporis*.

46. 1. Οὗτοι δὲ δοκέουσιν οἱ νόμοι ἀρχιδαι τῷ κοινῷ ἀγαθῷ ἐπιμελέμενοι] *Hæ autem leges à curâ publici commodi initium sumere videntur*. Notandum est, verba δοκεῖν, φαίνεσθαι, νομίζεσθαι, ita à Græcis adhiberi solere, ut per ea significant (non dubii quidpiam aut ambigui, non quod videtur, sed) quod *revera est*. HUTCHINSON. Differunt hæc duo verba ἀρχω et ἀρχιδαι eo, quod Activum ἀρχω semper relationem habeat ad alios, significetque prior incipio; seu incipio ideo ut alii me sequantur; seu exemplo meo aliis præbeo initium et ansam aliquid faciendi, seu aliis præeo ad aliquid faciendum: ἀρχομαι verò, in Medio ipse mihi præeo ad aliquid faciendum; seu simpliciter, incipio aliquid facere, nemine quamvis sequente. KUSTER de vero usu Verb. Med. sect. I. 33. ἀρχω, in v. act. interdum significat impero, undè ἀρχομαι, in v. pass. *subditus sum, pareo, obtempero*. Cæterùm ἀρχιδαι ἐπιμελέμενοι nota syntaxis est in sermone Græco. [Vide infra ad p. 47. n. 2.] ταῖς πλεῖσταις πόλεσι, i. e. σὺν ποῖς νόμοις τῶν πλεῖστων πόλεων.

2. μὴ καίειν δὲ μὴ δίκαιον,] i. e. ἐκείνον ὃν μὴ δίκαιον ἔστι πωλείειν.

3. ζημίαις αὐτοῖς ἐπίδισαν] Angl. *they impose, or inflict punishments upon them*. [De hac signif. aor. vide supra ad p. 19. n. 6.] Utitur Xenoph. αὐτοῖς quanquam τις præcedens postulat αὐτῶ.

4. Οἱ δὲ Περσικοὶ νόμοι, προλαβόντες,] Angl. *but the Persian laws anticipating this*.

5. τὴν ἀρχὴν] supple κατὰ, ab initio.

6. ἐφίσιδαι] ἐφίμαι, *desidero, appeto*, q. d. *immitto me*, ut ἐρέγομαι, *extendo me in vel ad aliquid*. GESNER.

7. ἑλευθέρῳ ἀγορᾷ] *Forum liberum, locus educandis liberis destinatus*. GESNER.

8. τὰ τι βασιλείαι κ' τὰ ἄλλα ἀρχαῖα [δῶματα] πιπύονται.] *regia et aliæ magistratuum ædes sunt extructæ*. HUTCH.

9. οἱ ἀγοραῖοι,] *turba forensis*. Angl. *the dealers, the buyers and sellers*.

10. ἀπειροκαλῖαι] *ineptia*, q. d. *infcitia boni et honesti*. GERNER. ἀπειλήλανται, Atticè pro ἀπήλανται, 3. pl. perf. pass. ab ἀπυλάω, arceo.

11. ὑπὲρ τὰ στρατεύσιμα ἔτη γυγούσι.] Intelliguntur senes indè à quinquagesimo ætatis anno. Nam στρατεύσιμα ἔτη erant ab anno 25. usque ad 50. ZEUNIVS.

1. ἡ ἐπιμέλονται] i. e. ἐν ἡ ὄδῳ, *qua ratione curam adhibent*.

2. διάγουσι μαιδάνοντες—] Angl. *spend their time in learning*.

3. ἐπὶ τῷτο ἔρχονται,] Nimirum, ad discendam justitiam: ἐπὶ τῷ ἔρχεσθαι sæpè apud Xenoph. aliosque significat, *alicujus rei consequendæ aut peragendæ causa venire*. HUTH.

4. καὶ ἄλλων οἶων εἰκός]—Et de aliis minùs honestis, quæ nonnunquam fieri verisimile est, quæque ad magistratum deferri et solent et debent. HUTH.

5. δικάζονται δὲ ἡκιστα,] “Vulgares Editt. inquit *Hutchinson*, habent ἔχ ἡκιστα; sensu planè contrario, et (ut levissimè dicam) incommodo. Mureto monentè, delemus part. “ἔχ: quod *Stephanus* probat, et hujus loci postulat sententia.” Sed vulgaris lectio videtur se rectè habere: namque ἔχ ἡκιστα, non hic loci significat id quod est Latinè, *non minime*, h. e. *maximè*; sed *nequaquam, non omninò*; vel ut Angl. exprimitur, *not in the least*. δικάζονται δὲ ἔχ ἡκιστα, *nequaquam autem judicio inter se contendunt*. Angl. *but do not go to law about at all*. [Vide suprà ad p. 35. n. 6.] Mirum est igitur hunc locum tantoperè torfisse virum eximium *H. Stephanum*. [Vide not. ejus ad pag. 3. v. 15. Edit. Xenoph. operum quam ipse excudebat 1561. in fol.] Cæterum observandum est δικάζω, in v. act. significare, *jus dico*; δικάζομαι, in v. med. *jus mihi dicendum curo*; judicio cum aliquo contendo. Angl. *I go to law with*—

6. ἀν—ἀμελῶς ἔχειν] supple ἑαυτὸς, [Vide suprà ad p. 4. n. 10.] Particula autem ἀν, hîc tribuit infinitivo sensum futuri, *negligenter se gesturos*—Vide doctissimum *Hoogveen*, de particulis L, G. p. 81.

7. μέγα ἦ συμβάλλεται εἰς τὸ μαιδάνειν σωφρονῶν αὐτὸς] Angl. *and it contributes much to their acquiring a discreet deportment*. εἰς τὸ αὐτὸς μαιδάνειν, constructio tironibus notanda. Sic cum præp. πρὸ in N. T. Evang. Joan. cap. I. 49. Πρὸ τῷ σὶ Φίλιππον φωνῆσαι. Angl. *Before Philip called thee*.

1. ἄρτοι—] Sine auctoritate *Stephanus* mutavit ἄρτος, in ἄρτων. Sensus loci est: *Ferunt sibi cibi solidioris loco panes, et opsonii loco nasturtium*. ZEUNIVS.

2. φυλάττασαι ἦ το ἐπιφειρόμενον] *et ab irruente cavere*. Ubi notanda pulcherrima significatio vocis med. tum in φυλάττασαι,

47.

48.

αδαι, tum in ἐπιφειρόμενον. φυλάσσω, in v. act. *custodio*; φυλασσίμαι, in v. med. *caveo*. φέρω, in v. act. *fero*. φερόμαι, in v. med. *fero meipsum*; i. e. *ruo*. ἐπιφειρόμαι, Angl. *I rush on*.

49. 1. μάζα] farina ex hordeo imprimis tosto subacta humore aliquo, h. e. vel aquâ, vel oleo, vel lacte; vel poscâ, vel aquâ mulsâ, vel oxymelite. ZEUNIVS.

2. διατρίβουσι μελιτώσαι] in exercendo morantur. ZEUNIVS.

3. διαγωνίζεσθαι—διατιλίεσθαι] *semper certant*. Angl. *continue contending, keep contending*—Vide Coll. Gr. Min. ad p. 7. n. 22.

50. 1. ἢν τι δεῖν, &c.] ἢν τι δεῖν—[τῶν ἔργων] ὅσα ἂν δεῖ ἔργα φρονήτων καὶ ἐπιδυναμίτων. Angl. *if the public good requires any of those things to be perform'd, which are to be done by persons now of mature judgment, and still vigorous*.

2. ἔξω τῆς ἑαυτῶν] supple *χώρας*.

3. Φαίνουσι μὲν οἱ Φύλακχοι ἕκαστον,] *tribuum præfides unumquemque deferunt*. HUTCH.

4. ἐκρέινουσιν] *ordine movent*. Angl. *degrade them*.

5. μικρὸν ἐπίστανμι] Angl. ad verbum, *I go back a little upon it*: *I will recapitulate a little*. De verbo ἔμι, *ea*, cum *ejus*, compositis tenendum est, apud Atticos formam futuri non esse in usu, sed semper adhiberi Præsens tempus, etiam in significatione futuri. ZEUNIVS ad *Viger*. p. 207.

6. ἐν βραχυτάτῃ αἰὲν δηλωθεῖν,] *paucissimis exponi poterit*.

51. 1. καὶ ἡ πολιτεία αὐτῆ, ἣ οἴονται, &c.] *Et hæc est reipublicæ ratio, qua utentes, putant se optimos evasuros*. Vide suprâ ad p. 47. n. 6.

2. τῷ ἐκποιεῖναι τὴν διαίταν] Angl. *of their working off their food by labour; of the labour they undergo in order to digest their food*.

3. τὸ ἴσταν πῦ—] i. e. τὸ [τινα] γινώσκει ἴσταν πῦ φανερὸν.

4. Ἡ τῷ Κύρῳ παιδία.] H. e. *Cyri pueritia*.

5. διαφέρων ἐφαίνετο] Vide suprâ ad p. 46. n. 1.

6. ὀφθαλμῶν ὑπογραφεῖ, καὶ χρώματος ὑπερίψει, καὶ κόμης προσθήτου,] Angl. *with painting about his eyes, with colours rubb'd in, and with false locks*. “ὀφθαλμῶν ὑπογραφεῖ,—Intelligitur “*pictura palpebrarum, quæ fiebat fuligine, seu sibi*. Hic “*lapis non modo nigras reddebat palpebras, sed et ob vim* “*astringendi [συπτικῆν] contrahebat eas, et adeo oculos ipsos* “*dilatabat. χρώματος, scilicet et albi et rubri.*” ZEUNIVS.

52. 1. Ὡ μῆτηρ &c.] Percontanti olim *Elizabethæ*, Angliæ reginæ, ultra duarum pulchrior esset, ipsa vel *Maria Scotorum* regina, hoc modo se respondisse refert eques *Jacobus Melvil*, hujus ad illam jam tum legatus: “*O regina! apud Anglos* “*certe Tu, uti apud Scotos Domina mea, longè omnium* “*formosissima;*”

“formosissima:” hunc locum forsan Xenophontis respiciens. Vide *Melvil's Memoires*, p. 50.

2. ἰμβάματα] Angl. *saucés*, à βάρτω, *tingo*.

3. φάναι] subintelligitur ἴφρασαν.

4. Οὐ γὰρ] Reddit γὰρ rationem interrogantis τί δέ; quæ habent vim negandi. ZEUNIVS.

1. πολλὰς ἤ τινας ἰλιγμὰς ἄνω καὶ κάτω πλανώμεναι] *sed per multas quasdam ambages sursum deorsumque vagantes*. HUTCH. 53.

2. ὅ, τι ἂν βέλωμαι αὐταῖς. χρῆσθαι;] subauditur πρὸς αὐτὸ ὅ, τι. ut *is pro arbitrio utar?*

3. λαβόντα τῶν κρεῶν] i. e. μέρος τῶν κρεῶν, quod optimè exprimitur Gallicè per partitivum, ut vocant, Articulum, *ayant pris de la viande*.

4. Ὅ ἢ Σάκας ἀρα καλὸς τι ὦν ἐτύχχανε.] Angl. *Now this Sacian happened to be handsome*. Vide suprà ad p. 7. n. 5.

5. δοκίη] Atticè pro δακίη, contr. δακί.

6. κροπιτῶς] Angl. *perthly, rashly*.

7. παῖς μηδέπω ὑποκτίσων.] Syntaxis postulat ut ἐπερείτο subintelligatur post ὑποκτίσων. Angl. *as a boy, not yet afraid, would ask*. ut planè indicat vocula ἂν.

1. καὶ δίδασιν τοῖς τριῶν δακτύλοις ὄχυντες τὴν Φιάλην] *ac tribus digitis phialam vebentes præbent*. δίδασιν pro διδάσκω. 54.

2. ἰδοῖν] pro ἰδοῖσθαι, 3. pl. aor. 2. opt. act. verbi ἰδέωμαι, *porrigo*, &c.

3. εὐληπτότατα] Adverbialiter, ab εὐλήπτω, *qui facild capi potest*: ex εὐ et λαμβάνω.

4. ἐγχύσας] idem quod ἐγχύσας, ab ἐγχύω, *infundo*.

5. καὶ τὸν κελύσαι] i. e. καὶ τὸν Αστυάγει.

6. ἔτω—εὐ κλύσαι τὸ ἔκπωμα ἄσπερ τὸν Σάκας ἰώρα] Angl. *rinsed the cup well, just as he saw the Sacian do*.

7. ἐτήσωντα τὸ πρόσωπον] Angl. *having put on a grave face*. σπευδαίως καὶ ἐνχημόνως πως. Angl. *in a serious and decent sort of manner*.

8. τῷ κυάθῳ] Κύαθος erat trulla ænea, qua vinum de craterâ hauriebant. HUTCH.

9. εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ἐγχέμενοι καταρροφῶσι.] Angl. *having poured it into their left hand, they sip it out*. ἐγχέμενοι, idem quod ἐγχυσάμενοι. Ubi notanda est vis vocis med. ἐγχύω εἰς τὴν χεῖρα, *I pour something into the hand of any person*, ἐγχύομαι εἰς τὴν χεῖρα, *I pour something into my own hand*. [Vide infrà n. II.] τῷ δέ, supple ἑνικα.

10. ἰδοῖσθαι] δίδωκα. Angl. *I am afraid*. ἰδοῖσθαι, *I was afraid*. Vide *Iliad*. α', 555. et φ', 198.

11. κατὰμαθον φάρμακα αὐτὸν ὑμῖν ἐγχύσασθαι] Syntaxis Græca tironibus notanda. Idioma Latinum postulat ἐγχύσασθαι. Angl.

I plainly perceived that he had infused poison for you; ubi vox act. rectè usurpatur. Vide suprà n. 9.

55.

1. ἰσχυρία] Propriè æquum jus loquendi in concione et suffragium ferendi. Sed hîc, ingenuo quodam joco loquacitas ebriorum simul loquentium, neutro alterum exaudiente. GESNER. *Æquabile vociferandi jus.* ZEUNIVS. Pulcherrima sanè hæc et festiva ebriorum descriptio, atque pueri loquentis personæ mirè conveniens.

2. Διψῶν πάνταται.] Tropus quo hic *ψῖρε* ponitur pro *bibere*, est exquisitus, et aptus puero, imprimis ei, qui domesticæ assuetus temperantiæ, aliam bibendi causam scire non videbatur, nisi sitim. ZEUNIVS.

3. Στάς ἄν, —λίγοιμ' ἄν] Part. ἄν sæpè adhibetur quasi prænuntia subjunctivi vel optativi, atque etiam una cum eorum utrovis repetitur.

4. ἐπ' ἀρίστον — τῷ ἀρίστῳ] Quum vox ἀρίστον, in accusat. ex æquo significet *prandium* et *optimum*, h. e. *principem* vel *regem*; et ἀρίστῳ, in dat. *prandio*, et *regi*; nescio annon Cyprius hîc jocans ad hanc vocis ambiguitatem alludat, quo meliùs *Sacam* irrideat; id quod *Galli* vocant *une Equivoque*; cujusmodi quidem ambiguitas, quippe quæ ad sonum vel figuram vocabuli duntaxat pertineat, in aliam linguam vix unquam transire potest.

5. ἰως παρατείναιμι τῦτον] Angl. *till I should rack him beyond measure*—

6. χαλεπὸν ἦν ἄλλον φθάσαι τῦτο ποιήσαντα.] Angl. *it was difficult for another person to get the start of him in doing this.* De constructione verbi φθάσω, *prævenio*, vide *Vigerum* de Idiotismis Gr. annotante doctissimo Hooeveen. Edit. L. Bat. 1742. Vide etiam Coll. Gr. Min. ad p. 38. n. 8.

56.

1. ἐπὶ σοὶ ἴσται] Angl. *it shall depend upon thyself: it shall be in thy own power.* Sic in *Anab.* non longè ab init. ὅπως μήποτε ἴτι ἴσαι ἐπὶ τῷ ἀδιελφῷ. [Vide ad locum.] Et alibi sæpissimè.

2. χάριν σοὶ—ἔσομαι.] *gratiam tibi habebo*: ut planè denotat ἔσομαι, in v. med.

3. ἄπει] Vide suprà ad p. 50. n. 5.

4. ἐπὶ τὸ μετρίως &c.] Ordo est, ἐπὶ τὸ δοκῶν σοὶ ἔχειν μετρίως, *ad id quod videtur tibi moderatè se habere.*

5. σοὶ] Ita tamen, ut ego quidem arbitror, hæc pronomina [σοὶ et μοὶ] παρέλκυσσι, ut latentem secum afferant significatio nem quandam. Notant enim vel aliquid, nescio quomodo, imperiosè prolatum, vel tenerum affectum. Hooeveen ad *Viger.* p. 160. Edit. Zeunii.

6. αὐτῷ] Observa hîc triplicem pleonasmum, qui puero admodum convenit; ἰθάδι, ἰππιῶς, et αὐτῷ. ZEUNIVS.

I. πότιρα

1. πότερα τὸν βίᾳ ἀφελόμενον ἔχον,] Constructio accusativi et infinitivi regitur ab ellipsi κτήσις δικαία ἔστι, quæ ex proximè antecedentibus facile intelligitur. Cæterùm spectata proprietatem verborum ἔχειν et κικτῆσθαι. Illud enim est nomen generis et omninò significat *in sua habere potestate*, sive jure sive injuriâ : hoc vero tantum notat possessionem legitimam. ΖΕΥΝΙΟΥΣ.

2. τὴν ψῆφον τίθει] *suam sententiam ferre* : ut planè indicat v. med. Est phrasis nimirùm desumpta à modo quo in comitiis suffragium olim ferre solebant, calculis nempe vel lapillis albis et nigris. Undè ψῆφος sæpè significat ipsum suffragium. Sed notanda est differentia inter ψῆφον τίθειναι vel προτιθέναι, et ψῆφον τίθειναι vel προτιθέναι : ψῆφον scil. cum voce act. significat, *mittere in suffragia*, vel *permittere iudicibus ut sententiam dicant* ; cum voce autem med. *sententiam suam ferre*.

3. σοί] Vide suprâ ad p. 56. n. 5.

4. Ὅπως ἔν μὴ ἀπολῆ μαστιγύμενος,] Angl. *Have a care lest you die under the lash : lest you be flogg'd to death*. “Ὅπως μὴ, ἰλλειπτικῶς, sive præcipiendo, sive vetando, dici solet, subaud. ὄρα, φυλάττω, aut alio his simili verbo.” НУТСН.

5. ἐν ᾧ ἴσθι &c.] Ordo est, ἐν ᾧ ἴσθι οἷός κε ἔχειν τὸ πλεον ἀπάντων, cui hoc inest, ut homo putet, se oportere plus omnibus possidere. Angl. *in which is implied a man's thinking that he should possess more than all the rest*.

1. συνικέρατο] *insinuavit se illis*. Pro συνικέραστο, plusquam. ind. pass. verbi συγκαράννυμι. Ubi observandum est perf. et plusquamperf. pass. usurpari in sensu medio. ὡς οἰκίως διακείσθαι. Angl. *so as to be on a most familiar footing with them*. 58.

2. ἀνήγητος προσιών, ἢ ἐνδηλος ὡς ὅτι ἠσπάξτε αὐτῶν τὰς οἰκίας] *sibi devinxit adeundo, et quod manifestum esset illum comiter accipere eorum filios*. “Usurpatur participium pro gerundiis in *do*, vel pro auferendi casu.” [Viger. Cap. VI. § 1. reg. 6.] “Aliquandò tamen Latinorum structura ablativum pati non videtur, sed per conjunctionem *quod* exponere tunc solent. E. g. In oratione Æschinis contra Ctesiph. occurrunt hoc modo duo participia, quorum alterum per auferendi casum, alterum per conjunctionem reddendum est.” HOOGEVEEN ad locum citatum. Quam observationem viri eruditissimi egregiè illustrat hic quoque locus Xenophontis. Cæterùm, ut idem Vigerus rectè observat—“Δήλος, φανερός et alia significationis ejusdem cum participiis cujuscumque tem- poris eleganter jungantur, tumque resolvuntur per accusativum et infinitivum, aut particulam ὡς vel ὅτι et indicativum.” [De præcip. Gr. dict. idiotism. Cap. III. § 4. reg. 6.] ἀνήγητος, *sibi devinxit* ; vel *devinctos sibi habebat*— plusq.

plurq. pass. verbi ἀναρτέω, *suspendo*; quasi dicas, *suspensus* à se. Vide suprâ n. 1.

3. *πλεῖστον πάντων ἐποιῶτο*] *maximi faciebat*: nil prius neque potius ducebat quam—

4. *κλαίων—ἐπαύετο*.] Vide Coll. Gr. Min. ad p. 31. n. 12.

5. *οἶστο χαριεῖσθ'*] Vide Coll. Gr. Min. ad p. 32. n. 17. *χαριεῖσθαι* pro *χαριεῖσθαι*, Atticè.

6. *πῶς ἔχοντα τυγχάνοι*] *quomodo se haberent*. Vide suprâ ad p. 7. n. 5.

59.

1. *καὶ τὸ σκυλακῦδες*,—] Ordo est, *καὶ ἐπίτι ὁμοίως προπύτοι δὲχιν τὸ σκυλακῦδες*—τὸ προσπίπτειν ὁμοίως πᾶσιν, Angl. *and the no longer, in the same forward way as before, practised the manner of young dogs*,—*to fawn upon all indiscriminately*.

2. *ταῦτα ἐξήρχε*] Vide suprâ ad p. 46. n. 1.

3. *Ὡς δ' ἐκ ἀπιθιδρασκον*, &c.] Angl. *And as, in consequence of being baffled, he did not decline performing the exercises wherein he was worsted, but constantly persisted in attempting again to perform them better*,—Ubi notanda tironibus constructio præpositivorum *ἐκ, οἷς, ἐν*, cum inf. et articulo.

4. *τί τι δὲ θύρα ζῆτῶντα πρᾶγματα ἔχει*] *Quid opus est tibi molestiam, in conquirendis feris creari?* НУТСН.

5. *προσῆι*] Imperf. Atticum. Vide Moor Element. L. G. p. 114.

6. *παρίει*] 3. sing. imperf. ind. à *παρίω* id. quod *παρίμι*, *admitto*.

60.

1. *αὐτοῖς τοῖς ἵπποις κατακρημιδῆναι*] supple *τὸν*: *una cum ipsi equis per prærupta loca dejectos esse*.

2. *καὶ μικρὸν καίκενον ἐξτραχήλιον*] Quæ sententia, plenè expressa, sic se habet—*καὶ ἐξτραχήλιον καὶ ἐκείνον, μικρὸν ὄντος διαστήματος*: et Latine exprimitur, *et parum absuit quin et illum de collo præcipitavit*. Ad verbum, *et de collo præcipitavit et illum, parvo intervallo existente*, i. e. penè.

3. *ὢ μὴν ἀλλ'*] *veruntamen*. Quasi dicas, *non quidem sed*—i. e. non quidem de collo equi excussus est Cyrus sed &c. *ὢ μὴν ἀλλὰ*, interdum redditur, *quin et*, vel *quinetiam*; i. e. *ὢ μὴν ὅτως, ἀλλὰ*—*non quidem omninò sic, sed*—Nam, ut rectè observat vir doctissimus H. Hoogeveen, negat *ὢ μὴν* vel superiora, vel aliud quid extrinsecus advocandum, cui τὸ ἀλλὰ vi διαφορικῆ diverfum quid opponit. De Part. L. Gr. p. 951.

4. *ὁ ἵππος ἐξάνισθη*] subintellige *ἐπιτόν*, *equus exsurrexit*. Vide suprâ ad p. 3. n. 7.

5. *καλὸν τι χρῆμα*] Vide suprâ ad p. 7. n. 9.

6. *λοιδορεῖν αὐτὸν*] *λοιδορεῖν*, in activo, est, *jurgio alterum incessere*, seu *maledicta et convitia alteri ingerere*: *λοιδορεῖσθαι* autem, *mutuis maledictis et convitiis se proscindere*, seu, *jurgio inter*

inter se contendere; et in constructione adsciscit dativum; fecus ac activum λοιδορεῖν, quod cum accusativo construitur. Verba enim contendendi et litigandi, dativum adsciscere solent. KUSTER. de Verbis Mediis, sect. I. 43. Vide infra n. 12.

7. κατερεῖν αὐτῷ] i. e. ἱεῖν κατ' αὐτῷ. Angl. *that they would speak against him: that they would complain of him.*

8. εἰσῆκει] supple ἑαυτὸν, Angl. *stood. ἱστάς, he stands.*

9. ἠϊῶτο.] ἀνίαω, tristitiā afficio, ἀνιάωμαι, in v. med. tristitiā afficio meipsum, i. e. doleo, angor.

10. προσφιρέμενοι] Φιρέω in v. med. fero meipsum, i. e. ruo. Eodem ferè modo Latini interdum utuntur voce passivā. Sic, feror in hostem. Angl. *I rush against the enemy.*

11. διατενέμενος] omnibus nervis intendis. Angl. *having exerted himself vigorously, ἐπιτόχος, with a successful aim: having with vigour taken a successful aim.*

12. ὁ θεὸς αὐτῷ ἰλοιδόρειτο.] Quamvis autem ἰλοιδόρειτο] propriè id, quod diximus, significet; [Vide supra n. 6.] sæpè tamen notione unilaterali accipitur pro, alteri maledicere: quo sensu à naturā Verborum Mediorum degenerat, nec ab activo λοιδορεῖν quicquam differt, præterquam constructione. KUSTER. ubi supra. Hic loci tamen ἰλοιδόρειτο in med. forsan reciprocum quidpiam indicat inter Cyaxarem et Cyrum: nam Cyrus avunculo respondet, non item custodibus. Vide paulò supra. Vide etiam λοιδορησεται, paulò infra.

1. θηράσειν] pro θηράσαι. Vide supra ad p. 27. n. 11.

2. ἐδὲ ἀμαρτῶν ὀδόντι ἔν] Vide supra ad p. 5. n. 6.

1. Τίς γάρ—] Refertur istud γάρ non ad id quod præcedit, sed ad id quod elegantius reticetur. Tu ipse fac apud Astyagem mentionem; NAM quisnam &c. Vide Iliad, α', 123. 152. ε', 22. annotante viro acutissimo Sam. Clarke, qui et alibi passim hanc particulam in clarā demum luce reposuit.

2. οἶός τ' εἶμι] Vide supra ad p. 5. n. 6.

3. Ἡ, δὲ τοσῶτοι ἐπιδιδῶ,] Angl. *and if I go on at this rate, δίδωκα, I am afraid.* Vide supra ad p. 27. n. 4.

4. ὑπὲρ ἡμῶν] Angl. *in our behalf.*

5. τὸ ἐπὶ σοὶ] Vide infra ad p. 85, n. 9.

6. διαπράξειν] Vide supra ad p. 27. n. 11.

7. Ὡρα ἔν, &c.] Ordo est, αἷ ἔν ἕρα σοι—σεπραπισυλάξειδ ὄτη [i. e. ἐν ᾧτι; τρόπω] ματιγώσας μι, tempus ergo tibi fuit—parare quo me verberes.

1. τῷ μὲν καταγιλῶντα—τὸν δὲ τινα καὶ ἰπαινεῖντα—] huic quidem deridere—illum vero laudare—τῷ μὲν καταγιλῶντα, i. e. γιλῶντα κατὰ τῷ μὲν.

2. ἐδ' ὁπωσιῶν φθαιριῶς.] sine ullā prorsus invidia.

3. ἀπῆσι.] Vide suprâ ad p. 59. n. 5.

4. ὅποτε εἶόν τι εἴη] Vide suprâ ad p. 5. n. 6.

5. συνῆξει τῷ Κύρῳ] i. e. ἐξῆσει σὺν τῷ Κύρῳ. Vide suprâ ad p. 59. n. 5.

6. τὰ—ἐπιχώρια] supple ἐπιτηδύματα, *instituta patria*. ἄπολοιη, *perficeret*, pro ἄποτιλίοι, Atticè.

64. 1. εἰ τῷ &c.] i. e. εἰ τινι &c.

2. ὡς ἠδουκαθεῖν μαμαθικῶς ἐν Μήδοις ἦκοι.] *ut qui apud Medos delicatè vivere edoctus venisset.*

3. μᾶλλον—ἢ προσδιόμινον.] *Angl. rather than desiring any addition to it.* Nam ea est vis præpositionis πρὸς in comp. τῷ ἑαυτῷ μερῆς, vide suprâ ad p. 53. n. 3.

4. ἰδοκεῖ] Vide suprâ ad p. 46. n. 1.

65. 1. ἢ καὶ τῆν—] Vide suprâ in pag. 64. lin. 9.

2. τῆν τι γυναῖκα] *mulierem* de qua mentio facta fuerat suprâ.

3. ἐκ ἰτυχου—ἄν] Vide suprâ ad p. 7. n. 5.

4. ἴφαινετο διαφύεσσα—] *Angl. sbe plainly surpass'd*—Vide suprâ ad p. 46. n. 1.

5. ἀναεῆσαι—σανίτησαν—] Vide suprâ ad p. 3. n. 7.

6. τῆ ῥώμῃ] Haud dubiè ista sunt delenda consensu MSS. Bodleiani, Guelferbytani, et Philelphi. ΖΕΥΝΙΟΥΣ.

7. ἰσηκυία] Vide suprâ ad p. 46. n. 1.

8. Δῆλα δ' ἦν—] *Angl. And her tears were evidently trickling down—*

66. 1. εὖ ἴσθι ὅτι—] Si post ὅτι intelligis, τῷτ' ἀληθῆς εἶναι, vel simile quid, vehementiùs affirmant. [*Hoogeveen ad Viger. cap. 5. § 8. reg. 16 ubi vide plura.*] τῶν μίντοι θεαιρῶμεν σε ἀνδρῖ, — *nunc quidem te seligimus viro,*—εὖ ἴσθι ὅτι [*ἐξαιρῶμεν*] *quin probe scito nos seligere—&c.* Verùm ante τὸ εἶδες—τὴν γάμου &c. subauditur κατὰ, ut bene nôrunt tirones.

2. ἢ σὺ ἴση τὸ ἀπὸ τῷδε] *cujus tu deinceps eris,*—τὸ ἀπὸ τῷδε τῷ χρόνῳ, *Angl. henceforth.*

3. ἀεκατῆς ἤκατό—τὸν ἄνωθεν πίπλον] *Angl. sbe tore her upper garment quite in pieces all round her.* Ubi tironibus notanda vis et V. M. et duplicis præp. in comp.

4. φῦναι μηδὲ γινώδαι.] φῦναι, *natum esse*: γινώδαι, *fuisse*, illuc delatam ex locis exteris. ΖΕΥΝΙΟΥΣ.

5. οὐ ἀέσασ] i. e. ἐκ vel ἀπὸ οὐ.

6. Οἷσι γὰρ—] Perperam hoc in loco vir cæteroquin accuratissimus *Thom. Hutchinson*; “*Vocula γὰρ interrogationi hic “interviens, vim suam causalem amittit.” Audiendus potius vir egregius Sam. Clarke.* “*γὰρ, non refertur ad id “quod proximè præcedit, sed ad id quod elegantius reticetur,” Cur ita loqueris? Tunc ENIM existimas, &c.* Vide suprâ ad p. 62. n. 1. et vide Coll. Gr. Min. ad p. 51. n. 15.

7. κρείττω

7. πρῶτον παρὰ τὸ βέλτιστον] Angl. *to act [beside] CONTRARY TO what is best.* Nam ita significat sæpissimè præp. παρὰ.

8. οὕτω ἐπιφύκει] *ita à naturâ comparata esset.*

9. τῶν μὲν ἐρῶσι, τῶν δ' ἕ] *alios quidem amant homines, alios autem non.* κ' ἄλλω γὰρ ἄλλω, supple ἐρῶ—*et alius alium amat.*

10. φόβος καὶ νόμος] *est in diâ dvoîn pro φόβος τῷ νόμῳ, metus quem injicit lex.* ZEUNIVS.

1. γὰρ] De hac part. vide infrâ ad Xen. Mem. lib. 3. cap. 1. 67.

2. εἰ ἰθὺς εἰσιον ἔρῃ τὸ ἐραδιῆναι.] *Si voluntarium quiddam est amor. τὸ ἐραδιῆναι, quasi dicas Angl. the being captivated by love.* Ubi observandum ἐραδιῆναι in v. pass. ab ἐρῶ, amo, significare (non amor sed) amore capior. Attamen ἐρώμενος in part. Latinè sonat, *amatus.*

3. ὡσπερ κ' τινος ἄλλου νόσου ἀπαλλαγῆναι] *amore, non secus atque morbo quodam alio, liberari.*

4. πολλὰ κ' εἰκὴ ὑπηρετήσας] *valdè et inaniter obsequiosos.* HUTCH.

5. Ποιῦσι γὰρ,] Vide suprâ ad p. 66. n. 6.; item ad p. 62. n. 1.

6. μυρίων δ' ἐσὼν μηχανῶν ἀπαλλαγῆς τῷ βίῳ] *cumque rationes è vita excedendi sunt innumera*—HUTCH.

7. ὥστε μὴ ἀπιδεῖαι αὐτῶν] Vide suprâ ad p. 39. n. 8.

1. ἴσως γὰρ θάττον ἀπῆλθεις &c.] Angl. *Perhaps you ALWAYS go away sooner.* [Vide suprâ ad p. 19. n. 6.] ἢ ἐν ὅσῳ χρόνῳ ὁ ἔρως πέφυκε συσκιυάζεσθαι ἀνδρωπον; i. e. ἢ ἐν τοσούτῳ χρόνῳ ἐν ὅσῳ &c. *than within the time in which Love naturally gets possession of a man.* συσκιυάζεσθαι, *omnia mea in fasciculum colligo.* Angl. *I pack up my baggage:* uti planè indicat vox med. Undè pulcherrimè hic usurpatur de amore irretiente hominem. Cæterùm πέφυκα, à φύω, benè redditur Latinè, *naturâ comparatus sum.*

2. Καὶ πρὸς γὰρ τοι ἴσθι δίγοντα &c.] *Etenim fieri quidem potest, ut qui tangit, &c.*

3. ἐκὼν εἶναι ἄπτομαι,] Infinitivus εἶναι, apud Atticos, præfertim cum voce ἐκὼν; i. e. *libens, libenter,* interdum abundat. VIGERUS, cap. V. sect. 6. reg. 10. Vide suprâ ad p. 67. n. 6.

4. ἐπιμιλῶ αὐτῆς] *τῆς καλῆς γυναικὸς, scil.*

5. Βελόμενος δὲ—αὐτῇ &c.] Transfit casus à nominativo ad dativum. Nimirum non observârat auctor se, progressu sententiæ, verbum tandem usurpaturum quod dativum omnino postularet; nec, si observâsset, ea esset Græcæ Linguae ratio ut ulla demum mutatione opus fuisset.

1. ὀκνήσα συμβαλῶν φίλων ἀνδρας.] *amicos inter se committere verita.* HUTCH. 69.

2. ὑπηρετήσων

2. ὑπερήθουν τῇ τοχαῖν ἃ ἐβόλων,] *è re fore ad ea quæ volu-
bat consequenda.*

3. τῶν εὐνύχων] τὸν pro τινι Atticè,

4. ἀνδρῆς τις εἶδα—εἰς πεπείδωται] *eadem sunt ac si dixisset
τις εἶδα εἰς ἀνδρῆς πεπείδωται.*

5. καὶ αὐτὸς—&c.] *atque ipse intellexi istam in me esse impro-
tentiam, ut non possum formosos spernere, si cum his una effem,
ZEUNIVS.*

70. 1. ἐκρυβὼν ἑχον ἑμυτὸν,] *Angl. To keep myself out of the
way. To abscond.*

2. ὡς ἡδικηκότες ἡμῶν μέγιστα.] *quippe qui iniustissima admisis-
sim.*

3. εἶος τ' εἶ—] *Vide supra ad p. 62, n. 2.*

4. Εἰ γὰρ γλοιτο &c.] *Utinam vero—exibat aliquid, in qua
tibi rursus opportundè usui esse possem. “ si per te solum,
“ [potius cum particulâ γὰρ, ut rectè observat Hoogeveen ad
“ locum] aliquandò sumitur pro εἶδι· id est, utinam!” Vi-
GERUS, cap. VIII. sect. VI. reg. I.*

5. καὶ ὑπὸ τῶν φίλων εἶδα ὅτι ὡς σὲ πεφυγὼς λόγος ἂν παρέχομαι.]
*Ordo est, ἢ εἶδα ὅτι ἂν παρέχομαι λόγος ὑπὸ τῶν φίλων ὡς πεφυγὼς
εἶ, et novi me præbiturum amicis coriam dicendi, tanquam ac te
fugissem. Observat Zeunius dignam esse constructionem ver-
borum turbatam homine valdè commoto et perturbato.*

6. Ὡς πορεύσομαι.] *ὡς idem quod ὅτι· subauditur ἴμεμι, vel
tale aliquid.*

7. τὸ δοκῶν μοι—ἐπιφυγῆναι] *Angl. my seeming to have
made my escape—μαλλήσοιτά σπαδίον τι ὑπὸ σῶ, when on the eve
of suffering some hardship from you:—of being punish'd by you.*

8. Δίω γὰρ, ἔφη, &c.] γὰρ refertur ad id quod eleganter re-
ticetur—δυνήσομαι, potero, ΗΑΜ—*Vide supra ad p. 68. n. 1. ;
item ad p. 66. n. 6.*

71. 1. ὡς ἂν αὐτοῖς τὰ περὶ σὺ λεγόμενα ἐμποδὼν μάλιστα ἂν εἴη ὡς
βέλοται πράττειν.] *ut quæ abs te dicuntur, maximo sint ipsi im-
pedimento ad ea quæ facere voluerunt. HΥΤΕΝ.*

2. ἐμβαλεῖν πε τῆς ἐπείων χώρας] *invadere alicubi ipsorum
agrum; i. e. ἐμβαλεῖν ἡμᾶς αὐτοῖς πε εἰς τὴν μέρος τῆς ἐπείων χώρας.
Vide supra ad p. 39. n. 4. et ad p. 53. n. 3.*

3. ὅτι πλείους χρόνος] *quam diutissime.* *Vide infra ad p. 86.
n. 5.*

4. κατατάσσομαι γὰρ ἀκνήσομαι] *nam verebuntur aciem matare.*

5. εἰς ὑπόγυω παραίξονται] *Angl. they will immediately get into
confusion.*

6. καὶ δύναμις δι' &c.] *Ordo est, καὶ εἶδα ὅτι παρὶς μοι εἶχον
[τοσαύτην] δύναμιν ἐπίσην ἂν δύναιτο [εἶχον].*

72. 1. ὅμοια ἐκείνῳ] *Non debet corrigi ὅμοια τοῖς ἐκείνῳ sc. ἄεμασι,
—sed ita explicari. ZEUNIVS.*

2. Συνεζύξατο

2. Σωμίζετο δὲ τὸ ἑαυτῷ ἄρμα τετράρμυον—] *Angl. and he yoked his own carriage with four poles—Zeunio facile assentior existimanti temones illos juxtà se aptatos fuisse axi, qui quidem multo longior nostris fuit.*

1. Ψιλύσει ὑφίσταμαι τὴν κατὰ πρόσωπον τῆς ἀρτίας φάλαγγος τὰξιν ἔχειν,] *utro in me recipio, ut hunc è regione phalangis ad-versa locam obtineam.* HUTCH. 73.

2. ἢ ἔλαχεν Ἀβραδάτης ἤπει ὑφίστατο,] *et fortitus est Abradatas uti ipse in se recipere statuerat.* ἤπει, supple τῇ ἰδῆ. Pro ἡτραπτο reposui, cum Zeunio, ἡτραπτι ex duobus MSS. Nam hoc verbum non in usu est in voce pass.

3. σκοπιάς ποιησάμεθ'—] *quum libassent inter se: uti planè significat v. med.*

4. ἔκωπλίετο—] *se armabat—in voce med. ἔκωπλιον—ἵππους, armabant equos—in v. act.*

5. καὶ τὰς μὲν μονίπυς ὠθραμηρίδεις &c.] *Angl. and the single horses with cushions, and the chariot-horses with fide-pieces.*

6. ποδήρη, στολιδωτὶ τὰ κάτω,] *Angl. that reuck'd down to his feet, and hung in folds at the bottom; or, was pucker'd at the bottom.*

7. Ταῦτα δὲ ἐποίησατο,] *hæc autem ipsa facienda curaverat.—ἐπιμετησαμένη τὰ ἐκείνου ὅπλα. postquam illius armorum mensuram instituendam curasset.*

1. Ἄλλ' ὅτι μὲν] *Abundat ἔτι, more Atticorum. ZEUNIUS.* 74.

2. σοι πιδανώτερα παρεχόμεθα—] *tibi fide digniora præbuisse—*

3. ἰκομύω σοι τῆν ἑμὴν καὶ σὴν φιλίαν, &c.] *Ordo est, ἢ μὲν ἐγὼ ἰκομύω σοι τῆν ἑμὴν καὶ σὴν φιλίαν, βέβαια δὲ ἐπίσασθαι γῆν ποιῆ μετὰ σὺ γινομένη ἀγαθῶ ἀνδρός, μᾶλλον ἢ ζῆν αἰχμαλωτῆσιν μετ' αἰχμαλωμένω. Angl. Verily I swear to thee, by my friendship and thy own, that I would choose to enshrine myself in the Earth, in common with thee, if thou wert a brave and worthy man, rather than live myself dishonour'd, along with thee in dishonour. ἐπίσασθαι, aor. i. inf. med. ab ἐπίω idem quod ἐπίωμι, vel ἐπίνωμι, induo. Reconsetur à H. Steph. inter vocabula poëtica quibus interdum utitur Xenophon. Dicitur autem (uti idem H. Steph. observavit) poëtica quadam audaciâ ἐπίσασθαι γῆν, i. e. induere terram, qui terrâ conditur, quasi eâ amicitur.*

4. Πρὸς ᾧ] *supple τόποις, præterea.—ἀπίω αὐτῷ, i. e. ἔγω ἑαυτόν ἀπ' αὐτῷ, defecit ab ipso. Vide supra ad p. 71. n. 2.*

1. κατεφίλησι τὸν δίφρον] *Angl. she earnestly kissed the seat.* 75.

2. τῇ σκηνῇ] *Meâ sententiâ ἢ σκηνῇ est pars currâs coriis et pellibus tecta.—Hæc scenâ igitur eunuchi tegebant mulierem, h. e. scenam totam antea rejectam nunc attrahebant et demittebant. ZEUNIUS.*

3. ἐπαίετο

3. ἐπαίσατο ἄρα τὸν μηρὸν] *femur utique proprium percussit*: [uti planè indicat vox med.] quod dolentis signum erat.

76.

1. ἤλαυνεν ἐπὶ τὸ πάθος] i. e. ἤλαυνεν ἑαυτὸν ἐφ' ἴππῳ ἐπὶ τὸ πάθος. Angl. *he rode to the scene: to the fatal spot.* Vide supra ad p. 3. n. 7.

2. ὅποι ἂν αὐτὸν πυνθάνηται ὄντα,] Syntaxis scriptoribus Græcis familiaris.—Πρὸ αὐτὸν ὄντα, idioma Latina postulat αὐτὸν εἶναι, *illum esse*,

3. τῶλλα] scil. μίση τῷ σώματι. ZEUNIVS.

4. ἐγὼ δ' ἡ παρεκλινομένη, ζῶσα πρὸ μακάθρημαι] Imago sanè exquisita; et ad commovendos affectus apprimè accommodata!

5. ἐπιφαγήσεται αὐτῷ—] *immolabuntur apud sepulcrum ejus.* In quibusdam verbis fut. I. Med. usurpatur passivè. Vide infra ad p. 99. n. 1.

77.

1. οἷς ἀνδρῶς—] i. e. τοῖς ἀνδρῶς, οἷς—et τὸν ἀνδρα οἷας γυναῖκα—i. e. τὸν ἀνδρα τοῖς γυναικῶς, οἷας καταλίπων—Vide infra ad p. 86. n. 4.

2. ἀποσῆμαι] supple ἑαυτῶς, *secedere.* Vide supra ad p. 71. n. 2.

3. παρεσκευασμένη] *having provided for herself*—part. perf. pass. in sensu med.

4. σκατάμμοι—ἀποφάττονται,] Ubi observanda vis vocis mediæ.

5. Καὶ νῦν τὸ μνημα μέχρι [τῷ νῦν] τῶν εὐνύχων τεχνῶσαι λείψαι.] Vir accuratus *Thom. Hutchinson* legendum conjicit, Καὶ μὲν τὸ μνημα &c. “Sensus autem efficitur si deleveris τῷ νῦν, *Esti- amnum monumentum dicitur extructum esse, quod pertineat usque ad Eunuchos, h. e. ad locum eum, ubi eunuchi se jugularunt.*” ZEUNIVS.

6. ΣΚΗΠΤΟΥΧΩΝ] *Leunclavius* se coram vidisse ait, Constantinopoli ad portam Osmaneam eunuchos in illius Sultani feraio, verè *sceptuchos* sive *sceptriferos* esse, more de Persis hoc antiquissimo à Turcis usurpatò. Gestant enim sceptrà, quæ dignitatis et officiorum insignia sunt, ut apud Romanos, fasces, apud Græcos imperatores Christianos recentiores, baculi, qui linguâ Græcorum *σκήπτρων* adpellationem habent. HUTCH.

7. καὶ τῶτων μὲν, ἢ εἰκὸς, ἐπιμελήθη,] i. e. ἐν τῇ ὁδῷ ἐν ἢ εἰκὸς ἦν &c. *et horum quidem, ceu par erat, ei curæ fuit*—

78.

1. τὸ ἕβδομοι ἐπὶ τῆς αὐτῷ ἀρχῆς.] Angl. *the seventh time during his reign.*

2. καὶ τῷ χορῷ ἠγήσατο Πέρσαις κατὰ τὰ πάτρια] supple ἦθη. *Et religiosam pompam Persarum duxit, secundum patrium institutum.*

79.

1. οἱ δ' ἔτυχον συνηκολαθηκότες αὐτῷ,] *qui fortè eum sequuti sunt.* Vide supra ad p. 7. n. 5.

2. Σὸν

2. Ἐν τῷ χρόνῳ τι προϊόντι ἀοὶ &c.] *Quin et progressu temporis vires meas una auctas animadvertere videbar : adeo ut senectutem meam adolescentiâ nunquam imbecilliozem factam senserim, neque quidquam vel adgressum me vel expetisse, quod non adsequutus sim.* HUTCH. ὅτε, Atticè pro ὅτι. “Libidiosa etenim et intemperans adolescentia effæctum corpus tradit senectuti. Cyrus quidem apud Xenophontem eo sermone, quem moriens habuit, cum admodum senex esset, negat se unquam sensisse senectutem suam imbecilliozem factam quam adolescentia fuisset.” CICERO *de Senect.* 9.

3. ἐδ' εὐφραίνεσθαι ἐκπιπταμένως.] *neque effusè lætari.* ἐκπιπταμένως, adv. pro ἐκπιπτασμένως, à perf. part. pass. verbi ἐκπιπταίνωμι. Vide *Xenoph.* Ἀπομν. II. 1. 22. item *Iliad.* μ', 122.

4. ὅτι πῶς ἐκ ἀν ἰγῶ &c.] Ordo est, ὅτι πῶς-ἰγῶ μακροζώνμιοι, ἐκ ἀν ὁμοίως τυγχάνοιμι μνήμης [κατὰ τὸν ἀοι χρόνον; Angl. ferè ad verbum, *so that, how is it possible that I, thus happy, should not justly obtain an everlasting remembrance?*

1. σαφηνίσαντα καταλιπέω.] Angl. *to make an explicit settlement* 80.

2. καὶ ὀδῶν, καὶ θάκων καὶ λόγων ὑπέκειν.] i. e. πρώτα μίση θάκων &c. *cedere primas viarum, et sedilium, et in loquendo.*

3. ὡς ἔν παλαιά &c.] ὡς cum participio est exquisita dicendi ratio et elliptica, qua intelligi debet νομίζουσις. Sic *Memor.* I.

3. 2. ὡς τὴς θιὲς κάλλις αἰδοτας &c. pro νομίζωι forsan hanc sententiam sic resolveris—ἔτος διχίοθις [ταύλα] ἀπ' ἑμὸς ὡς λόγος παλαιά κ. τ. λ.

4. Τὸ ἢ δυσκαταπρακτοτέρων ἐρεῖν &c.] Angl. *But to be enamour'd of things that are difficult to obtain, and to be solicitous about a multitude of objects, and not to be able to enjoy tranquillity, (being stimulated with an emulation of my exploits;) and the forming of designs, and the having designs form'd against one's self,—these should necessarily accompany the reigning Prince rather than thee.* Atqui exquisitam hoc in loco Xenophontæ elocutionis felicitatem nulla alia lingua assequi potest.

5. Οἶδα μὲν ἔν καὶ σὺ, ὦ Καμβύση,] Confer *Sallust.* Bell. Jugurth. cap. 10.

1. μηδαμόθεν πρότερον ἀρχῆν &c.] *nequaquam priùs aliundè initium facito, quam ab eo, qui loco tecum eodem ortus est.* HUTCH. 81.

2. Μόνε τοι, — ἰφικνεῖται.] Sensus loci est, interprete *Gesnero*, *Quemcumque alium principem consilii tui posueris, illi invidebunt alii; fratri, si apud fratrem primum locum habeat, nemo.* Μόνε &c. sunt Gen. Abl.

1. Τὰς δὲ τῶν ἀδικα παθόντων &c.] *An necdum animadvertitis quos terrores illorum animi, qui vim et injuriam passi sunt, homicidis incutiant? quos scelerum vindices nefariis immittant?* 82.

HUTCH.

ΗΥΤΩΝ. De furiis illis theatralibus loquitur, de quibus etiam Cicero pro Roscio Amer. cap. 24. GESNER.

83. 1. τὸ ἀξιοπίστου εἶναι ἀποβαλεῖν.] Angl. *You will forfeit your credit.* τὸ εἶναι ἀξιοπίστου, *the being worthy of credit.*

2. Εἰ μὴ ἂν ἰγὼ—εἰ δὲ μὴ,] Ea scilicet est Græcæ Linguae ratio, ut, in hujusmodi sententiis, membri prioris Apodosis, (καλῶς ἔχει,) semper ferè reticeatur; idque elegantissimè. SAM. CLARKE, ad Iliad. α', 135—137. Vide plura ad locum citatum.

3. ἀδελφοῖς] vocem ἀδελφοί, quam sensus hic postulare videtur, in textum recepit ZEUNIUS.

4. Ἄλλα γὰρ] *Sed plura dicere prohibeor: nam &c.* ZEUNIUS.

5. ὀδυνῆς] H. e. à quibus corporis partibus, v. c. pedibus, manibus, oculis, lingua &c. Id.

6. ὡς ἴσους] *Ut solet fieri è lege natura.* Id.

84. 1. ὁπίσθ' ἐπ' ἀνδρὶ ἰσθαίμωνι ἰσθίσεις,] H. c. *quæcumque solent exhiberi in funere viri beati, qualis ego sum habendus.* Id.

2. μίμνηθί μω—] i. e. ἰσθίσεις.

3. ἀπαγγίλλετε ὡς παρ' ἐμῶν.] Intell. *χαίρειν, et matri vestrae meis verbis dicite vale.* ZEUNIUS.

⊕ Operæ pretium esset inspicere quæ ex hac admirabili oratione transtulit Cicero in *Catonem Maj.* five, *de Senectute*, sub finem.

85. 1. ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΟΣ Α'.] Expeditionis, qua de his in libris agitur, Historia Græcè inscribitur *Ἀνάβασις*, propterea quod Cyrus urbem versus, Artaxerxis regiâ nobilem, atque adeo superiores Asiæ partes, dirigebat iter. Nam *primum* Græcorum moris erat de urbibus quarumlibet regionum illustrissimis ita loqui, quasi perindè situ atque honore eminent: undè, eo qui proficiscuntur, *ἀναβαίνειν* dicantur. ΗΥΤΩΝ. Eodem modo loquuntur nostrates de iis qui *Londinum* iter faciunt—*They go up to London.* Cæterùm visum est tirones monere, *Cyrum*, cujus Expeditionem hic narrat Xenophon, non illum esse *Cyrum Majorem*, cujus institutionem in alio libello exposuerat, Cambysis nempè et Mandanes; sed *Cyrum Minorem*, Darii ac Parysatidis, filium.

2. γίγνεται παιδὶς δύο.] Historicis solenne est, de præterito verba facientibus, tempus præsens usurpare; non utique per mutationem temporum, quam *Enallagen* quidam nuncupant, (quod esset ineptissimum) sed ut narrationem magis vividam reddant. Sic paulò inferiùs, *Τισσαφέρνης διαβάλλει τὸν Κύρον,* *Tissaphernes criminatorum Cyrum.* Et, *ὑποπίμπω πέλι.* Angl. *sends*

sends him away again. Atque in locis aliis innumeris. Vide 85. Longin. de Sublim. § 25.

3. παρὼν ἐτύγχανε.] Angl. *happen'd to be present*. Vide supra ad p. 7. n. 5.

4. Κύρον δ' μεταπέμπετο] μεταπέμπομαι, in v. med. est quasi dicas, *mitto post aliquem ut illum ad me venire faciam*, i. e. *arcesso*.

5. σατραπίῳ ἐποίησε.] Σατράπαι, Ἀρχηγοὶ, στρατηλάται, Περσικὴ δὲ ἡ λέξις. HESYCHIUS. αὐτὸν ἀπέδειξε. Angl. *constituted him*.

6. ὀπλίτας] Angl. *heavy-arm'd soldiers*. τὸ ὀπλιτικόν, ἔχει δώρακας, καὶ ἀσπίδας παρθεμικαί, καὶ μαχαίρας καὶ δόρατα, ὡς Ἕλληνας, καὶ σαρίατας, ὡς Μακεδόνας. ARRIAN.

7. καὶ κατίστη εἰς τὴν βασιλείαν Ἀραξίεζης,] κατίστη supple. *εαυτὸν*. Angl. *establis'd himself*. [Vide supra ad p. 3. n. 7.] vel fumitur in sensu pass. *was establis'ed*.

8. ἐξαιτησάμενη αὐτὸν,] Angl. *having begg'd him off for herself*: ut planè indicat vox med. cum præp. ἐξ.

9. βουλευεται ὅπως μήποτε ἴτι ἴσται ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ] Angl. *deliberates how he shall no longer, at any time, be dependent upon his brother*. Nam hanc esse significationem præp. ἐπὶ cum dativo, ostendunt loci innumeri apud optimos scriptores. [Vide ad p. 56. n. 1.] Cæterùm de tempore præf. quod hinc usurpat *Xenophon*, vide supra n. 2.

10. ὑπῆρχε τῷ Κύρῳ,] *favebat Cyro: à Cyri partibus stabat*.

1. καὶ εὐνοικῶς ἔχοιεν αὐτῶν.] i. e. *ἔχοιεν αὐτούς, et erga eum benevolè se haberent*. Vide ad p. 3. n. 7. 86.

2. ὡς μάλιστα ἰδύνατο ἐπικρυπτόμενος,] *quàm poterat occultifimè*.

3. ὅτι παρασκευαστότατον] *quàm imparatissimum*. Angl. *as much off his guard as possible*. "Ὅτι, cum superlativo tam nominis quam adverbii, videtur quandam adverbii rationem induere, idemque valere, quod apud Latinos *quam*; ut ὅτι βέλτεστα, *quàm optimè*, ὅτι τάχιστα, *quàm celerrimè*, ὅτι πλείστοι, *quàm plurimi*. Quo sensu etiam cum substantivis quibusdam conjungitur; ut, ὅτι τάχιστα, *quàm celerrimè*. VIGERUS. Cap. VIII. sect. ix. reg. ii.

4. "Ὅτι ἔν ἐποίητο τὴν συλλογὴν, &c.] τὴν συλλογὴν [τῶν vel τοσούτων φύλακων] ὁπόσων φύλακας εἶχε—*Quandò igitur delectum haberet præfidiariorum militum, quoscumque præfidiarios milites habebat*—Nimirùm in omni linguâ, syntaxis relativi cum antecedente, plenis notis exarata, repetitionem postulat antecedentis unâ cum relativo; qualis in isto *Cæsaris de Bello Gall. Lib. I. haud longè ab initio: Erant omnino itinera duo, quibus itineribus domo exire possent*. Quæ orationis structura *Cæsari*, scriptorum Romanorum omnium elegantissimo, præ cæteris arrisisse videtur. Plerumque verò negligitur repetitio

86. tio antecedentis cum relativo; quod etiam tironibus satis notum. Interdum tamen ea est ratio sermonis, tum Græci, tum Romani, ut vox antecedens, prius suppressa, posterius unâ cum relativo in casu relativi exprimitur. Sic apud *Virgilium*, *Æn.* I. 577. *Urbem quam statuo vestra est; i. e. Urbs, quam urbem &c.* Similiter in isto *Terentii: Eunuchum, quem dedisti nobis, quas turbas dedit? i. e. Eunuchus, quem Eunuchum &c.* Atque aded in hoc loco *Xenophontis*. Vide *Iliad.* ξ , 396. annotante viro ornatissimo *Sam. Clarke*. Cæterum $\pi\alpha\iota\kappa\iota\delta\ \sigma\upsilon\lambda\lambda\alpha\gamma\eta\nu$, exprimitur Angl. *to hold a review, or muster, of troops under one's own command*; ut planè indicat vox med.

5. $\acute{o}\tau\iota\ \pi\lambda\acute{\epsilon}\iota\sigma\tau\omicron\varsigma\ \eta\ \beta\epsilon\lambda\tau\acute{\iota}\sigma\tau\omicron\varsigma$] Vide suprâ in n. 3. hujus pag.

6. $\acute{\omega}\varsigma\ \epsilon\pi\iota\beta\upsilon\lambda\iota\upsilon\omicron\upsilon\tau\omicron\ \tau\iota\omega\alpha\phi\acute{\epsilon}\rho\eta\varsigma\ \tau\alpha\acute{\iota}\varsigma\ \pi\acute{\omega}\lambda\iota\sigma\iota.$] Angl. *As if Tisaphernes had a design upon those cities*. Part. $\acute{\omega}\varsigma$, sæpè confruitur hoc modo cum genitivo, ut vocant, absoluto.

7. $\tau\iota\omega\alpha\phi\acute{\epsilon}\rho\eta\varsigma$] genit. possessionis. $\tau\acute{o}\ \acute{\alpha}\rho\chi\alpha\iota\omicron\nu$, adverbialiter, olim.

8. $\acute{\alpha}\pi\acute{\iota}\sigma\tau\eta\sigma\alpha\nu$] supple $\iota\alpha\nu\tau\acute{\alpha}\varsigma$, *defecerant*. Vide suprâ ad p. 3. n. 7.

9. $\tau\acute{\upsilon}\varsigma\ \epsilon\kappa\pi\iota\pi\tau\omega\kappa\acute{\iota}\omicron\tau\omicron\varsigma.$] *exules*. $\epsilon\kappa\pi\acute{\iota}\pi\tau\omega$, *excido*, indè *expellor*.

10. $\acute{\iota}\pi\upsilon\gamma\chi\alpha\iota\nu\ \acute{\iota}\chi\omega\nu.$] Vide suprâ ad p. 7. n. 5.

11. $\tau\acute{o}\iota\delta\ \tau\acute{\epsilon}\ \tau\acute{\rho}\acute{o}\pi\omicron\iota$] supple $\kappa\alpha\tau\acute{\alpha}$, *ad hunc modum*. $\acute{\omicron}\delta\iota$, $\tau\acute{\iota}\delta$, $\tau\acute{o}\iota\delta$, idem quod, $\acute{\epsilon}\tau\omicron\varsigma$, $\acute{\alpha}\upsilon\tau\eta$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\omicron$, *hic, hæc, hoc*.

12. $\mu\upsilon\tau\acute{\iota}\omega\varsigma\ \delta\alpha\rho\epsilon\iota\kappa\acute{\iota}\omega\varsigma$] $\delta\acute{\alpha}\rho\epsilon\iota\kappa\omicron\varsigma$, nummus erat aureus Persicus valens, secundum *Suidam*, *Harpocratonem* et *Scholiasen* in *Aristophanem*, idem ac $\chi\epsilon\rho\sigma\acute{\upsilon}\varsigma$ Atticus, vel viginti drachmæ argenteæ, quæ valebant idem ac pars quinta minæ argenteæ, quarum sexaginta talentum efficiebant, quod valebat 193 *libras*, 15 *solidos Sterlinenses*. Erant igitur decem millia daricorum triginta tria talenta, ac unius talenti triens; hoc est, L. 6458 : 6^s : 8^d *Sterl.* Nomen autem fortitus est à Dario Persarum rege, sive is erat ille Hytaspes pater Xerxis, sive alter vetustior ejusdem nominis.

87. 1. $\tau\acute{\epsilon}\tau\omicron\ \delta\ \acute{\alpha}\upsilon\ \acute{\epsilon}\tau\omega\ \tau\epsilon\pi\acute{\theta}\omicron\mu\epsilon\nu\ \iota\lambda\acute{\alpha}\nu\delta\alpha\nu\ \acute{\alpha}\upsilon\tau\acute{\omega}\ \tau\acute{o}\ \sigma\tau\acute{\rho}\alpha\tau\epsilon\upsilon\mu\alpha.$] *Atque hæc etiam copia ei clam æbantur*. “*Λανδάνω*, cum participio jungi solet, tumque Latinè per adverbium *clam* explicatur, ut *ἰλαθὲν ὑπεκφυγόν*, *clam aufugit*.” *VIGERUS* de Gr. dict. Idiotism. p. 202. Edit. *H. Hoogveen*, Lugd. Bat. 1742.

2. $\acute{\omega}\varsigma\ \acute{\epsilon}\tau\omega\ \pi\epsilon\lambda\lambda\eta\mu\acute{\iota}\rho\mu\omicron\ \acute{\alpha}\nu\ \tau\acute{\omega}\nu\ \acute{\alpha}\nu\tau\iota\sigma\tau\alpha\sigma\iota\omega\tau\acute{\omega}\nu.$] *quod se hoc pacto superiorem contrariis partibus fore consideret*. Rectius nos $\pi\epsilon\lambda\lambda\eta\mu\acute{\iota}\rho\mu\omicron$ scripturos arbitratur *Leunclavius*. Sed nil mutandum: nam particula $\acute{\alpha}\nu$ aoristo solet vim futuri in sensu potentiali tribuere. *НУТЧН*. Cæterum $\pi\epsilon\acute{\rho}\iota$ in compos. *πρῶσταντίαν* sæpè denotat, et post se habet genitiv.

3. μὴ πρόδιν καταλύσει &c.] Angl. *not to come to a final accommodation with the insurgents, until he should first consult with him.*

4. ἐλάδων αὐτῷ τριπόρθρον.] Vide supra in n. 1.

5. περιήλασεν ἄνω,] A maritimis, nimirum, atque depressioribus locis, in Asiæ mediterranea. HUTCHE.

6. συνκλαγίτηι πρὸς τὰς οἰκίας,] *compositione cum civibus inibi.* HUTCHE.

7. ξηνικῶ,] i. e. μιθοφορικῷ στρατιώματος: Passim enim Græci dicunt περικόν, ἰωνικόν, ἰωντικόν, Ἑλληνικόν, Περσικόν &c. subaudiendum lectoribus relinquentes στρατιώματα vel πλῆθος. HUTCHE.

1. καταπράξειν ἰφ' ἂ ἰστρατίειτο,] ante ἰφ' ἂ subaudiuntur τὰ πράγματα. καταπράξειν, Atticè pro καταπράξει. Angl. *he should accomplish the purposes for which he was undertaking the expedition.* 88.

2. τῶν ἀμφὶ Μίλητον &c.] Vide supra ad p. 53. n. 3.

3. ὡς βασιλία] Atticè usurpatur ὡς loco τῷ πρὸς. HUTCHE.

4. ἦ] i. e. ἐν τῇ ὁδῷ ἦ &c.

5. ἔχλαυνει] Angl. *he advances.* Supple ἑαυτὸν κ' τὸ στρατιώμα. Nam ἐχλαύνω est agito. Vide supra ad p. 3. n. 7.

6. σταδμῶς] Σταδμῶς, cujus crebra est in Αναβάσει mentio, est Hesyche. et Suid. στρατιωτικὴ κατάλυσις, (*militare diversorium. Statio.*) Hos autem σταδμῶς quidam mansiones, alii castra, nonnulli stativa interpretantur. Apud Græcos utique historicos dies itineris σταδμοῖς, apud Latinos castris, idcirco numerari solebant, quod singulis diebus in σταδμῶς vel castra stativa divertebant milites. HUTCHE.

7. παρασάγγας] Δύναται—ὁ—παρασάγγης τρεῖςκαταστάδια, Herodot. lib. 2. c. 6. cui ad stipulatur Hesycheus. Refert autem Strabo aliis esse sexaginta, aliis triginta vel quadraginta stadia. Secundum verò *Etymologicum Magnum*, παρασάγγης apud Persas triginta fuit stadia, apud Ægyptos sexaginta. Verisimile est Xenophontem mensuram Persicam adhibuisse. Erat autem stadium centum ὀργυιαῖ. Angl. *fatboms.*

8. πλίδρα] πλίδρον, auctore Suidā, erat centum pedes.

9. πιλτασάς] Angl. *targeteers.*

1. ἐμῶσθη] scil. ἑαυτὸν. Angl. *discharges itself.* Vide supra ad p. 3. n. 7. 89.

2. τὰ Λύκαια] supple θύματα. Angl. *the Lupercalian sacrifice.*

3. σλεγγίδες] strigiles: instrumenta scil. quibus veteres corpora sua in balneis radere solebant.

1. Ὁ δ' ἐλπιδας λίγων δειῖναι.] Angl. *he continued always giving them hopes: amusing them with hopes.* 90.

2. ἐ γὰρ ἦν πρὸς τὸ Κύρου τροπῶν,] Angl. *for it was not Cyrus's turn—or, Cyrus's way—*

3. Εκάλυσις ὃ τὰς Ἑλλάδας &c.] Ordo est, ἐκάλυσις ὃ τὰς Ἑλλάδας ταχθῆναι εἰς μάχην ὅτι ὡς νόμος [ἦν] αὐτοῖς—Græcis autem mandabat ut se ad pugnam instruerent, sicut iis mos erat—ταχθῆναι, hic sumitur in sensu medio. [Vide suprâ ad p. 7. n. 10.] καὶ εἶναι, supple ἑαυτὰς. Vide suprâ ad p. 3. n. 7.

4. ἐπὶ τεττάρων] in quaternis.

5. ἰφ' ἀρμάμαξας.] Lexicon Græco-lat. vetus, Ἀρμάμαξα, Carpentum. Q. Curtius ipsum nomen retinet l. 3. c. 3.—Mollis autem et ferè muliebris vehiculi genus fuisse constat; nam ubi apud Nostrum, *barmamaxarum*, ibi et mulierum mentio fieri solet.—De *barmamaxa* plura si velis, vide sis *Schefferum* de re vehiculari, lib. 2. c. 17. p. 217. HUTCH.

6. Ἐπεὶ ὃ πάντας παρέλασι,] i. e. ἐπεὶ ὃ ἦλασι ἑαυτὸν παρὰ πάντας, cum omnes prætervectus esset. Vide suprâ ad p. 3. n. 7.

91. 1. Ex ὃ τέτυ] supple τῷ χρόνῳ, deinde. θῦττον, celerius.

2. ἀπὸ τῷ αὐτομάτῃ δρόμος ἐγένετο τοῖς στρατιώταις] Angl. *the soldiers ran of their own accord.*

3. οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς,] Angl. *the sutlers.*

4. Φοινικιστὴν βασιλεῖον,] Nonnulli interpretantur, *regium purpuræ tinctorum*: alii *purpuratum*, i. e. *aulicum*; quia olim *aulici* purpurâ erant vestiti.

5. ἑτέρον τινα τῶν ὑπάρχων δυνάστην,] *alterum quendam qui inter præfectos valebat.*

6. ἰσθάλλων] *irruptere.* Vide suprâ ad p. 39. n. 4.

92. 1. ἐπεὶ ἦσθε το, τε Μένωνος στρατεύματα ὅτι &c.] Notanda est hic constructio conjunctionis ὅτι. In secundo hujus periodi membro ordo est, ἐπεὶ ἦσθε το, τε στρατεύματα Μένωνος ὅτι εἶη ἐν Κιλικίᾳ &c. posteaquam animadvertisset copias Menonis quod essent—i. e. *copias Menonis esse*—Nam στρατεύματα est accusat. casus; et familiaris est hujusmodi Græcis auctoribus constructio; sæpè autem apud scriptores Atticos αἰσθάνομαι, ἀκούω, aliaque verba sensus accusat. adsciscunt. Attamen in membro postremo, paulò est difficilior ejusdem conjunct. syntaxis: καὶ ὅτι τριήρης ἦκει περιπλεύσας ἀπὸ Ἰωνίας εἰς Κιλικίαν Ταμών ἔχοντα, τὰς Λακεδαιμονίων καὶ αὐτῷ Κύρῳ. i. e. καὶ ἦκει τὰς τριήρεις Λακεδαιμονίων καὶ αὐτῷ Κύρῳ, ὅτι περιπλεύσαι εἶησαν ἀπὸ Ἰωνίας εἰς Κιλικίαν, Ταμῶ αὐτὰς ἔχοντος, ac audisset triremes Lacedæmoniorum et ipsius Cyri [quod circumnavigarent] circumnavigare ex Ionia in Ciliciam, duce Tamone. [De usu multiplici vocolæ ὅτι vide Viger. de Gr. dict. Idiotism. Edit. Zeunii, p. 533.] Cæterùm Ταμῶς flectitur more Attico: Gen. Ταμῶ, dat. Ταμῶ, accus. Ταμών: Ut et ἔμπλειων, paulò infrâ, pro ἔμπλειον. scilicet in genere neut. Nom. ἔμπλειων, genit. ἔμπλειων, dat. ἔμπλειων, accus. ἔμπλειων. Vide Coll. Gr. Min. ad p. 6. n. 3.

2. σήσαμον καὶ μελίθη καὶ κέγχρον &c.] Angl. *Sesame, and Panic, and Millet* &c. De quibus plantis consule *Theophrastum* H. P. lib. 3. c. 2. lib. 8. c. 1. et 3.

3. εἰς χωρίον ὀχυρὸν] subauditur περιούσιος, Angl. *to go to a fastness*—

1. καὶ τὴν χώραν μηκέτι ἀρπάξουσιν.] Angl. *and his country to be no longer plundered: and to his country, security from being plundered.* Pulcherrima quidem est structura membri postremi hujus periodi, et meritò laudatur à *Demetrio Phaler.* in libello περὶ Ἐρμηνείας. 93.

2. ἐκ ἴφασαν ἵνασι τῷ πρόσω.] *ulterius se perrecturos negabant.* ἵνασι τῷ πρόσω, i. e. ἵνασι εἰς τι μέρος τῷ χωρίῳ ὄντι. πρόσω.

3. ἐβιάζετο] Angl. *began to force them*—

4. χελεπῶς φέρω] Ut Latini dicunt, *molestè ferre*, sic Græci χαλεπῶς φέρειν. hoc discrimine, quod tunc φέρειν, non tantum jungatur cum accusativo, ut Latinè, sed etiam cum dativo et præp. ἐπί.—Imo quod rariùs videtur, cum solo dativo: Xen. lib. I. Exp. Cyr. Ἄνδρες στρατιῶται &c. *Nolite mirari, me præsentem rerum statum molestè ferre.* VIGERUS.

5. ἀλλ' ἔδδ' ἀκαθάρτου κάθισα] Hæc particula ἀλλὰ refertur ad ἰθαπάνων· sed alio interjecto sententiæ membro, [ἔδδ' ἀκαθάρτου κάθισα,] quod in animo loquentis repente exortum esset, necessariò repetitur eadem particula. Angl. *which, when I received them, I did not lay up for my own use, but—nor did I squander them away, but expended them upon you.*

1. βελομένους ἀφαιρέσει τὰς ἰνοικῆντας Ἑλληνας τὴν γῆν. Angl. *when they wanted to deprive the Grecian inhabitants of their land.* 94.

2. ὠφελίην αὐτὸν, ἀδ' ὃν εὖ ἴπαδον ὑπ' ἐκείνου.] *prodessem ei pro beneficiis quæ ab eo acceperam.* ὠφελίην, more Attico, pro ὠφελίουςμι. contraciè ὠφελίουςμι, ab ὠφελίω, *prosum.*

3. Νομίζω γὰρ—σὺν ὑμῖν μὲν ἂν εἶναι τίμιον.] *Arbitror enim—vobiscum quidem me honoratum fore*—Frequens est apud Græcos scriptores syntaxis nominativi cum infinitivo. Cæterùm vocula ἂν tribuit hęc vim futuri infinitivo.

4. Κύρος δ' ἔττοις ἀπορῶν] i. e. ἐν τέτοις τοῖς πράγμασι—*Cyrus, in hoc rerum statu, inops consilii*—Vide suprâ ad p. 4. n. 3.] *μεισιπέμπτο, arcessebat*—Vide suprâ ad p. 85. n. 4.

5. ὡς καταστησομένων τέτων εἰς τὰ δειρά.] Angl. *since these things would turn out favourably.* ὡς sæpè construitur cum gen. absoluto.

1. τὸ μὲν μέγιστον, αἰχχωρίον, ἔτι σύνοιδα ἑμαυτῷ πάντα ἐψησομένον αὐτὸν.] Angl. *chiefly being ashamed, because I am conscious to myself of having proved false to him in every thing.* κατὰ subauditur ante πάντα, item ante αὐτὸν. σύνοιδα ἑμαυτῷ ἐψησομένον, constructio scriptoribus Græcis perquam familiaris. Idioma Latinum postularet σύνοιδα ἑμαυτῷ ἐμὲ ἐψεύσας, *mibi conscius sum me mentitum esse*—ψεύδω, *fallo*, ψευδομαι, in vo- 95.

ce med. *mentior*; et perf. pass. hęc sumitur in sensu med. ut sæpè fit apud scriptores Græcos.

2. *ὄκτω ἐπιθῆ ὄν*—] i. e. *ὄν ὄν*. *Supplicium de me sumat propter ea*—

3. *οἷα εἴη ἄπορία*,] Vide suprâ ad p. 4. n. 3.

4. *ἢ τυκισιάζω*] Vide suprâ ad p. 68. n. 1.

96.

1. *τῆν ταχίστην*] i. e. *κατὰ τὴν ταχίστην ὁδόν*.

2. *μὲν φθασσοῦν—καταλαβόντες*] *non antevertant nos bis occu- pandis*. Vide ad p. 55. n. 6.

3. *Ὅς μὲν στρατηγίσοντα &c.*] *Nemo vestrum dicat fore, ut ipse manus hoc imperatorium suscipiam*. *НУТСН*. Vide suprâ ad p. 31. n. 11.

4. *ὡς δὲ τῶ ἀνδρῶν, ὅς ἂν ἔλυθε, πείσομαι ἢ δυνατὸν μάλιστα*] *sed ut ei, quemcumque delegeritis, pro viribus obtemperem*. Vulgatam lectionem, quam libri omnes, quos quidem vidi, tenentur, commodè satis retineas licet, modo locutionem hanc ellipticam esse statuas, hac ratione supplendam—*πείσομαι ἢ δυνατὸν μάλιστα, ὅτε λέγεται* vel *ὅτε τῶ γούμω ἔχη*. *НУТСН*.

5. *ἢ λημωμένωτα τὴν πρᾶξιν*.] *cujus institutum labefactamus*. Ad rectam ab obliquâ jam, more suo, transit orationem. *НУТСН*.

6. *ἐκνοίω*] Atticè pro comm. *ἐκνόω*, contractè *ἐκνοῶ*. *ἀταῖς τρεῖς*, supple *ὄν*.

7. *πρὸς Φιλίαν*] supple *χώραν, in regionem pacatam*.

97.

1. *ὅτι ἄγει*] supple *αὐτὸς*. Angl. *that he was leading them*— in ejusmodi locutionibus post imperf. Græci utuntur tempore præf. Vide *Zenium ad Viger*. p. 533. ad fin. Edit. *Zennii*, 1777.

2. *Προσαιτῦσι*] Angl. *to them demanding an augmentation of pay*. Uti planè indicat vis præp. in compos.

3. *ἡμιόλιον πᾶσι δώσουν ἢ πρότερον ἔφερον*,] i. e. *ἐκείνῳ μιῶν, ἢ [vel ὄν] πρότερον &c.*—*Se stipendii, quod prius ferebant sesquiplum omnibus daturum*—Articulus Græcorum concordat cum antecedente, vel expresso vel subaudito, non solum genere et numero, verum etiam sæpissimè in casu.

4. *τῷ μὲν τῶ στρατιώτῃ*] Duplex hęc ellipsis notanda venit: priori, in *τῷ μὲν*, adde *διὰ*: posteriori, in *τῶ στρατιώτῃ*, *ἐκείνῃ*. *singulis in mensem militibus*. *НУТСН*.

98.

1. *ἀποστάντες*] supple *ἐαυτὸς*, *quum defecissent*. Vide suprâ ad p. 3. n. 7.

2. *πίτραι ἠλίβατοι*] Angl. *inaccessibile rocks*. *ἠλίβατος*, quasi dicas, *tam altus, ut uni soli sit pervius*. Ex *ἠλιος*, *sol*, et *βαίνω*, *vado*. Vox est Homero usitatissima. Vide *Iliad. ε', 273. 619.*; item, *π', 35. &c.*

3. *ἰφιστάκισαν*] idem quod *ἰφιστάκισαν*, Angl. *stood near*. 3. pl. plusq. ind. act. verbi, *ἰφίστημι, juxta colloco*. Post *ἰφιστάκισαν*,

στήσεια, subauditur pronomen reciprocum. [Vide suprà ad p. 10. n. 5.] Cæterùm tempus est quod ritè vocant *Præteritum perf.* uti ἰφίσταται est *Præfens perf.* ἰφίσταται, (supple ἱμαυτός.) Angl. *I have set myself near*; i. e. *I stand near.* ἰφιστάκει, (ἱμαυτός) *I stood near.* Vide *Iliad.* α', 37. annotante *Sam. Clarke.*

4. ἀποβιάσειν] Atticè pro ἀποβιάσαι, opt. aor. 1. ab ἀποβιάζω, *trajicio.* βιασάμενοι, Angl. *having forced*, à βιάζομαι, vi efficio, opprimo. Th. βία, vis.

5. τῦτο ἰκείσασθε] Vide suprà ad p. 37. n. 6.

1. οἱ δ' ἄλλοι οὐκ ἐπὶ αἰσίου ἔλθουσιν.] Angl. *Others began to pity them if they should be caught.* ἀλώσουσιν [quod est 3. pl. fut. 1. opt. m.] sub formâ mediâ passivam habet significationem; quod quidem nonnullis aliis verbis, in hoc tempore, itidè interdum usu venit. [De qua re consule *Kusterum* de vero usu verborum med. sect. III.] Nisi quis cum doctissimo *D'Orville* consentire mallet, qui ad *Charitonem* p. 692. hæc habet.—
 “Occurrunt passim media futura notione passivâ: tamen si
 “codices consulas, sæpè profecta, non ab auctoribus, sed à
 “librariis, qui syllabam unam, qua passivum futurum sæpè
 “superat medii futurum, neglexerunt.” Quod si verum est, ἀλώσουσιν erit, librariorum oscitatione, pro ἀλυθήσουσιν. Cæterùm de verbo ἀλίσκω, hoc porro observandum est, id quoque sub formâ activâ usurpari in sensu passivo, in quibusdam temporibus. Vide suprà ad p. 34. n. 2.

2. ἐδὲ ὑποδράσαι—ἔτι ὑποπιφύγασιν] Angl. *they are neither gone into concealment—nor have they made their escape.*

3. ἰόντων ἄν.] ἰόντων, Atticè pro ἰέτων. Angl. *let them be gone*, [Vide suprà ad p. 25. n. 2. 3.] ἄν, i. e. ἔτι βέλονται, *if they have amind.* Qui est pulcherrimus hujus voculæ usus. Mirum est igitur virum doctissimum *H. Stephanum* putâsse hanc particulam hic malè subjungì.

4. ἀλλ' ἐδὲ τῶν στερήσονται.] Angl. *But they shall not even deprive themselves of these: forfeit these*; salvo sensu medio in στερήσονται.

5. εἰς ζώνην δεδομένα.] in cingulum donati. Sed ζώνη est lectio *Hutchinsoniana*, monentibus *Mureto* et *Jungermanno*: Cui tamen vulgarem prætulerim, ζώνη scilicet ut sensus sit *ad vitæ sumptus donati.* Quasquam enim mos erat *Perficorum* regum, plures (uti testatur *Cicero*) uxores habere: his autem uxoribus civitates adtribuere, hoc modo: hæc civitas mulieri redimiculum præbeat, hæc in collum, hæc in crines: constat tamen ex pluribus auctoribus, alias etiam donatas esse quæ panem præberent, alias quæ vinum &c. ut præminit præsertim *Corn. Nepos*, in vitâ *Themistoclis.*

1. ψηφισαί.]

100. 1. $\Psi\eta\phi\acute{\iota}\sigma\omega\iota\lambda\alpha\iota$] $\Psi\eta\phi\acute{\iota}\zeta\omega$, *calculos colligo*, seu, *calculos collectis*, vel *subductis computo*: item, *suffragia colligo*, vel *sententias rogo*.—At $\Psi\eta\phi\acute{\iota}\zeta\omega\mu\alpha\iota$, in med. *facio suffragia mea colligi*, vel, *curo sententiam me rogari*: et ex conseqenti, *suffragium fero*, seu, *suffragio lato aliquid statuo*, *decerno*, vel, *scisco*. KUSTEA. de verb. mediis. SECT. II. 9. Ubi vir doctus sensum etiam verbi $\epsilon\pi\psi\eta\phi\acute{\iota}\zeta\omega$ clarâ luce perfudisse videtur. Cæterum $\epsilon\pi\psi\eta\phi\acute{\iota}\sigma\omega\iota\lambda\alpha\iota$. paulo infra, est—*secus statuerint*, ut planè indicat $\alpha\pi\theta$ in composit.
101. 1. $\acute{\alpha}\tau\iota\mu\epsilon\iota$ μὲν πάντες εἰς τῆμπαλι.] Singularem vim habet hoc in loco $\acute{\alpha}\tau\iota\mu\epsilon\iota$ in tempore præf. Angl. *We all instantly return*. τῆμπαλι, pro τὸ ἴμπαλι. Vide suprâ ad p. 50. n. 5.
2. $\acute{\omega}\varsigma$ φίλα τεύξειδ: Κύρη.] i. e. ἀπὸ Κύρη.
3. τὸ ἄλλο σφρατισμα—ἅπαν] Angl. *all the rest of the army*—
4. στρεδοὶ αἱ μεγάλα:] Angl. *Ostriches*. ὠτίδες, *bustards*, δορκάδες, *roe-deer*.
102. 1. ἀνεστήκισαν] Vide suprâ ad p. 98. n. 3.
2. ταυτὰ] pro τὰ αὐτὰ, Angl. *the same*—
3. ὥστε ἕκ ἢ λαβῶν, εἰ μὴ διαστάντες οἱ ἰκπῆεις θηρῶν διαδιχόμενοι τοῖς ἵπποις.] Angl. *so that it was impossible to catch them, εἰ μὴ οἱ ἰκπῆεις διαστάντες*, [Vide ad p. 3. n. 7.] *unless the horsemen, having posted themselves at a distance from each other, [or, having disposed themselves in the manner of relays] θηρῶν διαδιχόμενοι τοῖς ἵπποις, had managed the chase in succession, with fresh horses*.
4. πολὺ γὰρ ἀπίπτα ἀποφύγυσα] Angl. *for it flew away to a great distance, in making its escape*. [ἀπίπτα, 3. sing. imperf. ind. verbi ἀποπτῶ, *avolo*, id. quod ἀφίπτῃμι, vel ἀφίπταμαι.] τοῖς μὲν ποσὶ δρόμῳ, ταῖς δὲ πτέρυξιν ἄρασα, [supple *ιαυτῆν*. Vide ad p. 3. n. 7.] ὥσπερ ἰστίῳ χρωμένη. *pedibus quidem cursu, alis vero sublata, tanquam velo usa*. Pulcherrima quidem, nec minùs vera, fugæ *Struthiocamelinæ* descriptio!
5. ὄνυες ἀλέτας] *lapides molares*.
6. ἐν τῷ Κύρη βαρβαρικῷ,] supple *στρατιώματι*. Vide suprâ ad p. 87. n. 7.
7. ἀλεύρων ἢ ἀλφίτων,] *farinæ triticæ vel bordeacæ*.
8. Ὁ δὲ σίγλοϛ &c.] Ὁβλὸς, quorum, secundum Xenophonem, septem et alterius dimidium σίγλοϛ efficiebant, nummus erat Atticus valens sexta pars Atticæ Drachmæ. [Vide suprâ ad p. 86. n. 12.] χοῖνιξ, quarum binas capiebat καπίθη, cava erat mensura Attica. “Erat autem οὄταυα pars modii, “ binasque capiebat sextarios. *Diog. Laërt.* l. 8. segm. 18. “ Χοῖνιξ est ἡμερήσιος τροφή: *Athen.* l. 5. c. 20. dicitur ἡμεροτροφή: quod utique victum præstet diurnum unius hominis.”
НУТЕН.

1. Ἡ δὲ τότε τῶν σταδμῶν,] supple τῆς. [Vide suprā ad p. 53. n. 3.] διατελεῖται, supple τὴν ὁδόν. 103.

2. ἐπίστη ὁ Κύρος,] supple ἑαυτοῦ. *Substitit.* Vide suprā ad p. 3. n. 7.

3. λαβόντας τῷ βαρβαρικῷ—συνεβλάθειν &c.] scilicet μίρον τι.

4. ἔτυχεν ἰσχυρῶς,] Angl. *happened to be standing.* Vide suprā ad p. 7. n. 5.

5. Καὶ σκευδὴν δ' ἦν τῷ προσίχοντι τὸν νῦν—] Angl. *And any one who considers with attention might perceive—ἡ βασιλεία ἀρχὴ ὅσα ἰχυρὰ πλείθει μὲν χώρας καὶ ἀνθρώπων—that, on the one hand, the king's empire is powerful in point of extent of country, and multitude of people, [Ubi notandum, imo, Latinum idioma hic postulare accusativum ante infinitivum, Græcum autem usurpare nominativum atque participium; ordinemque syntaxeos sic se habere, καὶ ἡ ἀρχὴ βασιλείας ἦν τῷ προσίχοντι τὸν νῦν σκευδὴν [to see, or, to be seen] ὅσα ἰχυρὰ &c. 2do, Vocem πλείθος hic significare et quantitatem et numerum.] τῷ δὲ μήκει τῶν ὁδῶν, καὶ τῷ διασπᾶσαι τὰς δυνάμεις, ἀδύνη, but, on the other hand, weak by reason of the length of the roads, and the separation of its forces—[Ubi observandum, Articulum, more Græco, construi cum infinitivo, sic, Nominat. τὸ διασπᾶσαι, the being separated: genit. τῷ διασπᾶσαι, dat. τῷ διασπᾶσαι, &c. simulque accusativum adhiberi, sic, τὰ τὰς δυνάμεις διασπᾶσαι, the forces being separated: or, the separation of the forces: gen. τῷ τὰς δυνάμεις διασπᾶσαι, of the separation of the forces, &c. [De articulo autem supplente vicem pronomini, vide suprā ad p. 3. n. 16.] καὶ τις διὰ ταχίων τὸν πόλεμον ποιεῖτο, if any one should suddenly wage war with it. διὰ ταχίων, celeriter. Sic Thucyd. lib. 1. cap. 8. διὰ βραχίων, breviter.*

6. συνῆγον καὶ συνίσπων,] Angl. *they join'd and fastened; [or, sew'd] together.* συνίσπων, contractè pro συνίσπων, à συνάω, *contrabo.*

1. προσήλαυνε] Angl. *was riding up.* Vide suprā ad p. 76. 104.
n. 1.

2. ἴσασαι ἀπορῶντες τῷ πράγματι.] Vide suprā ad p. 3. n. 7. item ad p. 4. n. 3.

3. ἔτυχε γὰρ—προσιῶν] Vide suprā ad p. 103. n. 4.

4. εἰς τὸ μίσον ἀμφοτέρων ἄγων,] supple τὴν ἑαυτοῦ, *in medium inter utrumque ducens suos, ἰδίω τὰ ὅπλα, καὶ ἰδίωτο—Angl. he adjusted his arms, and began to beseech—*

1. ἦεν ἰλαύνων] Vide suprā ad p. 76. n. 1.

2. κατακόπτει] Angl. *will be instantly cut to pieces.* Paulò post fut. inf. verbi κατακόπτω, *trucido.*

3. κακῶς—ἰχόντων] *malè—habentibus—*Vide suprā ad p. 3. n. 7.

105.

4. τὰ πολυμικὰ] i. e. κατὰ τὰ πολυμικὰ πράγματα.
5. κωλύσει—ποιήσῃ] Vide suprâ ad p. 27. n. 11. τὴ καί-
 εν, subintellige ἀπὸ. ὥστε μὴ ποτε δυναθῆ αὐτῆς, constructio
 Græcis scriptoribus familiaris, ὥστε scil. cum accusat. et infi-
 nit. Latinum idioma sic se habet, *ne ii unquam possent*—
106. 1. τετῆ] Οὗτος, αὐτή, τῆτο,—δίχονται τὸν προσηματισμὸν τῆ ι,
 διὰ πλεονα δᾶξιν. *Phavorinus*, citante *Hutch.*
2. ἀποστάς εἰς Μουσῆς] Vide suprâ ad p. 3. n. 7.
3. Ἡ γὰρ ἀνάγκη,] γὰρ refertur ad id quod reticetur, *Fate-*
or, necesse ENIM est.
107. 1. ἐκποδὸν ποιῆθῆ ὡς τάχιστα.] *Angl. should be dispatch'd as*
soon as possible. Vide suprâ ad p. 86. n. 2.
2. τὸ κατὰ τῆτον εἶναι,] *quod ad hunc attinet*, i. e. κατὰ τὸ
 εἶναι κατὰ τῆτον. Secundum autem philologos, εἶναι redundat
 Atticè. Vide suprâ ad p. 68. n. 3.
3. καὶ τὰς ἄλλας προδιδῶ.] scil. τὴν ψῆφον. [Vide suprâ ad
 p. 57. n. 2.] Respicit autem sententiam ferendi rationem,
 usu quæ vigeat in primis apud Athenienses; quibus
- Mos erat antiquus, niveis atrisque lapillis,
 His damnare reos, illis absolvere culpa.*
- Ovid. Met. l. 15. v. 41. ΗΥΤΩΝ.*
4. ἐπὶ θανάτῳ] i. e. ὡς αὐτὸ ὄντος ἐπὶ θανάτῳ, *Angl. since he*
was close UPON death: or, as the sign that his death was at
hand. Ita enim sæpè significat ἐπὶ quando regit dativum,
 atque eodem ferè sensu sumitur paulò infrâ. [Vide etiam su-
 prâ ad p. 14. n. 2.] Cæterùm de hoc more Persarum, ut qui
 capite damnati essent zonâ prehensi ad supplicium traderen-
 tur, vide *Diodor. Sic. l. 17.* monente *Hutch.*
5. σκηπτέγων] Vide suprâ ad p. 77. n. 6.
6. τιθνήτωτα] pro τιθνήκοτα. Vide *Iliad. ζ, 464.* annotante
Sam. Clarke.
7. ἐφάνη] Vide suprâ ad p. 7. n. 10.
8. τὸ διεξῆ κίρωσ ἠγεῖσθ,] Vide suprâ ad p. 3. n. 3.
108. 1. ἀπερῶν &c.] Vide suprâ ad p. 4. n. 3.
2. Ὅπως ἔν ἰσιθεῖ &c.] Vide suprâ ad p. 57. n. 4. Obiter
 autem notandum, quam artificiosè Cyrus, hoc Libertatis en-
 comio, benevolentiam captet Græcorum. Nihil enim auri-
 bus Græci hominis gratius esse potuisset sono τῆς ΕΛΕΥΘΕ-
 ΡΙΑΣ.
3. τᾶλλα &c.] κατὰ τὰ ἄλλα, *Angl. in other respects, καὶ*
αἰσχύνειδάι μοι δοκῶ—methinks I am even ashamed—
4. μέμνημαι] Secundum quosdam, præf. est opt. ab inusitato
 μέμνημαι, idem significante ac μνάομαι, *recorder.* Potius
 2. sing. perf. opt. ab ipso μνάομαι. Vide suprâ ad p. 27. n. 7.
5. σατραπίεσιν] Vide suprâ ad p. 85. n. 5.

1. Οἷσι γὰρ σοι] Quare ita loqueris? *Existimasne* ENIM— 109.
[Vide suprâ ad p. 70. n. 8.] σοι eleganter redundat.

2. ἄσπις] Pro ἄσπιδοφόροι, ut ἵππος pro ἵππεῖς. Similiter *abstractum* pro *concreto* etiam Latinos apud auctores sæpissimè legitur. ΗΥΤΣΗ.

3. ὑπέρησι τῆς μάχης ἡμέρας πέντε, ἐκ Φοινίκης ἰλαίνων.] Angl. *arrived five days after the battle, coming out of Phœnicia.* Vide suprâ ad p. 76. n. 1.

1. κυνδάνται Κύρον προσελαύνοντα] Vide suprâ ad p. 85: n. 2. 110.
item ad p. 76. n. 2.

2. δαρκεικὸς τριχίλις—δύκα τάλαντα] Vide suprâ ad p. 86. n. 12.

1. ἀμφὶ ἀγορὰν πλήθυσαν,] Est medium tempus inter ipsum mane et meridiem. Vide Xenoph. Απομν. Lib. I. cap. I. 10. 111.

2. ἔνθα ἔμελλε καταλύσειν] Angl. *where they were to encamp.*

3. ἰλαίνων κατὰ κράτος, ἰδρῶντι τῷ ἵππῳ] Angl. *riding at full speed, his horse all in a sweat.*

4. ἰβία καὶ βαρβαρικῶς καὶ Ἑλληνικῶς,] Angl. *be' called out both in Persian and in Greek.*

1. μίσειν ἡμέρας—δείλη] *Dio Chrysost.* orat. sec. de Gloriâ, p. 614. edit. Morel. divisione diei facta, primo loco memorat πρῶτ', 2. πλήθυσαν ἀγορὰν, 3. τὰς μίσησθρίας, 4. δείλην, 5. ἐσπίραν. Atque ista sanè divisio ad Xenophontis narrationem hanc, quæ primum ἀγορὰν πλήθυσαν, deinde μίσειν ἡμέρας, et paulò post δέλιω exhibet, optimè convenit. ΗΥΤΣΗ. 112.

2. Ἡ δὲ γνώμη ἦν, ὡς—ἐλώντων καὶ διακοφόντων.] *Consilium autem erat ut agerent in ordines Græcorum et discinderent.* Notandus est elegans iste usus particulæ ὡς cum participio: quod enim Latini exprimunt per præet. vel fut. infinitivi præcedente accusativo, Græci efferunt per participium aoristi aut futuri præcedente ὡς cum genitivo absolutè sumto. VIGERUS, cap. VIII. § 10. reg. 3. ubi *Zeunius* ostendit idem fieri non solum cum genit. sed etiam cum aliis casibus; ubi ὡς reddi debet *tanquam, quasi, ut &c.* Cæterum ἐλώντων est pro ἰλασόντων, Atticè.

3. ἀλλὰ σιγῇ ὡς ἀνυσόν,] *sed quanto maximè silentio poterant; valet enim κατὰ τὸ δυνατὸν, vel κατὰ δύναμιν.* ΗΥΤΣΗ.

4. πάνθ' ἡμῖν πεποιήται.] Angl. *our business is completely done.* Ubi observandus pulcherrimus usus temporis quod ritè nuncupant *Præf. perf.* Vide suprâ ad p. 27. n. 4. et ad p. 85. n. 2.

5. Κύρου] subauditur ἐκ.

1. αὐτ' ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ μείον] τῷ αὐτῷ, supple. τόπω. *quippe qui eodem adhuc in loco maneret.* 113.

2. Ἰδὼν δὲ—] *Quam modestè scriptor nobilissimus de se mentionem inducit!*

3. ὑπὸ λάσας]

113. 3. ὑπελάσας] scil. τὸν ἑαυτὴ ἵππον, *equo nonnihil incitato*, ut rectè interpretatus est *Hutch*. Nam ὑὸ in comp. vim vocis simplicis minuit. Sic apud Latinos *rideo*, *I laugh*; *subrideo*, *I smile*; *albus*, *white*; *subalbidus*, *whitish*, &c.

4. ὁ δ' ἐπιεῆσας] supple *ἑαυτὸν* [Vide suprà ad p. 3. n. 7.] Angl. *and he, having batted upon it*. Nam ea est vis præp. ἑὶ in comp.

5. τὰ ἑρὰ καὶ τὰ σφάγια] *exta et boslia*.

6. τὸ σύνθημα] *Συνθήματα*, Græcis sunt Historicis propriè *σύμβολα φωνικὰ*, ieu *Signa Vocalia*, quæ sc. humanâ voce pronunciantur; et præfectis primùm inferioribus ab ipso Imperatore propter confusionem evitandam data ad totum deinde exercitum per successione perveniebant. Erant plerumque fausti voces ominis, aut numinum quorundam nomina, à quibus felicem inceptorum exitum expectabat Imperator. *Ἡττην τὸ σύνθημα*, Angl. *The word*.

7. ἔς] Vide suprà ad p. 3. n. 5.

8. Ἐκκύμαινέ τι τῆς φάλαγγος] Angl. *a part of the line fluctuated*.

9. —ἤρξατο δρόμῳ θεῶν καὶ ἅμα ἐφθόγγατο πάντι οἷσι περὶ τῷ *Ἐνναλίῳ ἑλελίῳ*.] Angl. *began to run with speed: And they all shouted at once, just as when they raise the warlike shout to the god Mars. "ἑλελίῳ" est proferre ἐπιφώνημα illud seu ἐπιφθιγμα πολυμυδὸν quod dicitur ἑλελίῳ.* *Ἡττην*.

10. Ἰκινεῖσθαι] supple *εἰς αὐτὸς*.

11. κατὰ κράτος] *totis viribus: pro virili*.

12. ἔστι δ' ὅς τις καὶ κατελήρθη, ὡσπερ ἐν ἵπποδρόμῳ, ἐκπλαγίς] Angl. *and one was caught by surprise, as if in a hippodrome. ἔστιν ὅστις, idem significat ac τίς, [vide suprà ad p. 32. n. 11.] de qua locutione observat inter cætera doctissimus Hoogeveen, ἔστι et εἶσι semper præsentī tempore efferri, licet reliqua oratio de re præteritâ vel futurâ instituat.*

114. 1. τὸ καθ' αὐτὸς] i. e. τὸ *βαρβαρικὸν στρατεύμα*.

2. Καὶ γὰρ ἤδει αὐτὸν, ὅτι] Vide suprà ad p. 92. n. 1.

3. σὺν τοῖς ἑξακοσίοις,] Angl. *with the 600—formerly mentioned. τῶν ἑξακισχίλιος, the 6000—formerly mentioned.*

115. 4. καὶ ἰᾶσθ' αὐτὸς τὸ τραῦμα φησι.] Vide suprà ad p. 103. n. 5.

1. ὤρατισσέν αὐτῶν.] Angl. *to have fallen and clasped him in his arms.* Ea enim est vis præp. *περὶ*.

2. τῶν Κέρου δοκόντων ἐν κρίσει ἡμιόδο.] Angl. *who were well known to be acquainted with him.* [Vide ad p. 46. n. 1.] “*ἐν κρίσει ἡμιόδο*, i. e. *esse particeps, frui usu alicujus*; atque “*indè quali sit ingenio præditus, perspicere.* *Ἰνφρὰ l. 2. pro-“* pè *fin. rem eandem noster aliâ orationis expressit formâ;* “*Κλίμαρχος, ὁμολογεμῆτος, ἐκ πάντων τῶν ἑπιπέριος αὐτῷ γενομένων.*”

Ἡττην.

3. ἀρχην—] Vide suprà ad p. 46. n. 1.

4. ἐν τοῖς ἴσους ἄριστα χερσίν.] subauditur ἰδίαι· ἄριστα sumitur adverbialiter.

5. Ἐργίον] scil. ἄνθρωποι.

6. ἐπιβερωμίην] Vide supra ad p. 48. n. 2.

1. ὅτι περὶ πλείοσι ποιεῖτο, ἢ τῷ [τιμῇ] σκίσειντο, καὶ εἰ τῷ συνδῆτο—] Angl. *that he reckoned it a matter of the utmost importance, if he made a treaty with any person, and if he made an agreement with any person; or if he promised any thing to any one, never to prove false.* σκίσειν, in voce act. libo. σκινδῆσαι, in voce med. *mutuo libare; quod fieri solebat in foederibus ineundis: hinc σκινδῆσαι, [unde σκινδῆσαι] sedus finire, iccere, ferire, vel percutere.* συνδῆσαι, in v. med. *componere mutuo, i. e. pacisci: de ψυδῆσαι, vide supra ad p. 95. n. 1.*

2. πράξιαι—πονησίη] Vide supra ad p. 27. n. 11.

3. Φανερός δ' ἦν—καὶ παράμυθος.] Angl. *It was plain that he endeavour'd to surpass—*Vide infra ad p. 124. n. 2.

4. ἕς τε νικῶ] ἕς τε, *donec.* νικῶν, Atticè pro νικῶσι, contractè νικῶ.

5. ἀλιξάμενος] Angl. *in requiting them.*

6. —τῶν ἐφ' ἡμῶν] *hominum nostræ ætatis.*

7. προϊῶσαι.] *Hesych.* Προϊῶσαι, προδῆναι· qua notione verbum illud paulò supra—ὅτι ἐκ ἡδύτης τῆς φύγοντας προϊῶσαι,—adhibuit Xenophon. Hic autem valet, *tradere in potestatem, permittere arbitrio &c.* HUTCH.

8. —ἦν ἰδεῖν] *videre erat.*

9. ἔχοντι ὁ, τι προχωροῖη.] Angl. *When he had to do whatever might be for his own advantage.* προχωροῖη, Atticè pro προχωροῖσι—οἱ.

1. ὅτι φαίνεσθαι τῶς μὲν ἀγαθῶς, &c.] *adeo ut viri fortes palam essent beatissimi, ignavi vero digni, qui bis servirent, haberentur.* HUTCH.

2. Εἰς γὰρ δὴν δικαιοσύνην.] *Quod verò ad justitiam attinet. Locutio videtur elliptica, hunc in modum supplenda: Τὸ μὲν εἰς δικαιοσύνην ἦεν vel ἀρεῶν.* HUTCH. εἰ τις αὐτῷ φανερὸς γίνοντο ἐπιδεικνύσθαι βυλόμην·, Angl. *if any one plainly appear'd to him eager in shewing a regard for it—*

3. καλῶς ὑπηρετήσαν] *pulchrè navasset operam.* Vide supra ad p. 116. n. 2.

4. ἀεφῆ] Vide ad p. 116. n. 4.

5. ἐν προσόδου ποιῆντα] Angl. *and improving the revenue for him—*ἄνευ ἀν πάποτε ἀφείλετο, scil. ταύτῳ τὴν χώραν. ἀφαιρέμασι habet duplicem post se accusativum. Vide Iliad. α', 182. Interdum etiam dat. cum accusat. Vide Iliad. α', 161.

6. πῆκατο] pro ἐπῆκατο, 3. sing. plusq. ind. verbi παύμαι, *acquiro.*

7. φίλος—ἄσους ποιήσασθε,] *amicos—quoscunque sibi faceret*—Ὅτι planè indicat vox med. καὶ εὖως γινώσκειν ONΤΑΣ, ac *benivolos esse animadverteret*, ut postulat idioma Latinum; quod quidem et Græcū fert, ut videre est in eo quod proximè sequitur; καὶ ἰκανὸς κρίνει συνεγὼς ΕΙΝΑΙ,—*judicaretque idoneos esse adjutores*—[quod unum è multis exemplum est miræ varietatis hujus omnium Linguarum nobilissimæ.] ὅ, τι τυγχάνει βεβόημεν. [Vide ad p. 7. n. 5.] κατεργασθῆναι, *ejus rei quacunque conficere vellet*. Ante ὅ, τι subintelligitur ἰκανὸν πράγματος. [De κρίνει, vide ad p. 27. n. II.] κράτιστος—γινώσκειν θρασύειν, *eum obsequiis demerendi fuisse peritissimum*.

8. Καὶ γὰρ αὐτὸ τῦτο] scil. κατ' αὐτὸ τῦτο. *Etenim quod ad hoc ipsum attinet*—

118.

1. πρὸς τὸν τρόπον ἰάσθαι σκοπῶν] Vide suprâ ad p. 90. n. 2.
2. Καὶ τὸ μὲν τὰ μεγάλα δεσ.] i. e. Καὶ μὲν τὸ [πῦρον] πικρὸν τὰς φίλους εὖ ποιῶντα τὰ μεγάλα—Angl. *and indeed his surpassing his friends in conferring great favours*.
3. τῦτο ἢ σοι ἱππεύει,] Nihil pulchrius, nihil exquisitius esse potest hac obliquæ in rectam orationem subitâ mutatione. Similiter *Miltonus* princeps ille apud Anglos heroici carminis poëta :

*Thus at their sbady lodge arriv'd, both stood,
Both turn'd, and under open sky ador'd
The God that made both sky, air, earth, and heaven,
Which they beheld, the moon's resplendent globe,
And starry pole:—Thou also madest the night,
Maker omnipotent, and Thou the day,—*

Par. Loft, B. IV. 720.

4. ὡς μὴ πεινῶντες τὰς ἰαυτῶ φίλους ἄγωσι.] Angl. *that starving animals might not carry friends of his*. Mirè elucet in his rebus minutis depingendis *Musæ Atticæ* jucunda simplicitas. Neque ullum unquam fuit paulò cultius ingenium cui sese hæc non commendaverit.

119.

1. ἴστανται, ἀλλὰ φύγασιν] Vide suprâ ad p. 85. n. 2.
2. οἱ ἴτυχοι—ἴχοντες] Vide suprâ ad p. 7. n. 5.

120.

1. Καὶ οἱ μὲν Ἕλληες συστραφάντες παρασκευάζονται, ὡς ταύτη προσιόντες καὶ διζόμενοι] ταύτη—supple ὄψιν. Angl. *And the Greeks having at once wheel'd about, make ready to advance this way and receive him*. Vide suprâ ad p. 85. n. 2.
2. προστάγοιεν] Vide suprâ ad p. 3. n. 7.
3. καὶ ποιήσασθαι ὅπισθεν τὸν ποταμόν.] Vide suprâ ad p. 37. n. 6.
4. Ἐν ᾧ δὲ] i. e. Ἐν τῷ χρόνῳ ἐν ᾧ—
5. ἀδμενψάμενοι εἰς τὸ αὐτὸ ὄχημα] *quum permutasset phalangem in eandem quâ antea formam*—

I. ἀλλ'

1. ἀλλ' ἐκ πλείονος, ἢ τοπρίδων,] *sed effusus quam antea—* 121.
 2. Ἐνταῦθα δ' ἴστησαν] *Vide suprâ ad p. 3. n. 7.*
 3. ἔ γὰρ ἦδισαν αὐτὸν τεινηκότα, &c.] *neque enim mortuum eum esse nōrant, sed vel insequendis hostibus intentum abiisse, vel ad occupandum aliquid provectum esse conjiciebant.* ΗΥΤΗΝ.
 4. ἀμφὶ δόρυιστον] *sub cœnæ tempus.* ID.
 1. ἀδείπνοι] et ἀνάριστοι dicuntur, ut Latine *incœnes* five *in-cœnati* et *impransi*. De temporibus δείπνου et ἀρίστου sic *Athen.*
 1. I. C. IO. Ἀρίστον μὲν ἐστὶ τὸ ὑπὸ τὴν ἑὺ λαμβανόμενον. δειπνῶν δὲ μισήμεθαινον, ὃ ἡμεῖς ἀρίστον. δόρυον δὲ τὸ ἰσπερινόν. ID.

122.

2. Ἐκ τῆς ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Β'.] H. e. EX CYRI EXPE-
 DITIONIS libro secundo. Post Cyri interitum, Græcis in pa-
 triam redire cupientibus Tissaphernes comitem et ducem iti-
 neris se ultrò obtulit. Pactæ sunt cum illo induciæ. Ambo
 exercitus simul discesserunt. Ad Zabatum fluvium perven-
 tum est. Ibi nonnullæ suspiciones mutuò ortæ sunt. Clearchus
 Tissaphernem convenit ad eas amovendas. Hic illi per-
 suasit sinceram esse suam voluntatem erga Græcos; illumque
 comiter accipiens, cœnæ participem fecit. Clearchus, invi-
 tante Tissapherne, Græcorum duces et cohortium præfectos
 ad eum ducere pollicitus est, ut ex eo de suspicionum aucto-
 ribus certiores fierent. Ad portas Tissaphernis aderant;
 duces intrò arcessiti sunt, Proxenus Bœotius, Menon Thessa-
 lus, Agias Arcas, Clearchus Lacedæmonius, Socrates Achæus:
 præfecti cohortium ad portas manserunt. Signo dato,
 ii, qui intus erant, comprehensi sunt, et qui extrâ, cæsi.

3. ὡς] *pro πρὸς, Atticè.*
 4. ἐτελεύτησαν] *supple τὸν βίον.*
 5. τῶν ἰμπεύρωσ αὐτῶ ἐχόντων,] *Vide suprâ ad p. 115. n. 2.*
 6. ἀδικῶσι] Præsenti utuntur Græci, ubi imperfecto Latini,
 quoties narrat vel aliquid factum, vel quempiam admonuisse,
 vel interrogavisse: hi enim respiciunt tempus, quo res narra-
 tur, illi, quo res narrata accidit; respectu ergò temporis,
 quo facta est, indicatur præsens, quod sequuntur Græci:
 rursus respectu temporis, quo res narratur, ea præterit, quod
 sequuntur Latini: hinc videtur tantum apud Græcos præ-
 sens pro imperfecto poni, quod tamen non fit. ΗΟΟΘΕΥΕΝ
 ad *Vigerum*, p. 210. Edit. *Zeunii*. Ubi vide plura.
 7. οἱ Εφόροι,] *Suidas ad v. παρὰ Λακεδαιμονίοις τὸν ἀριθμὸν ἑ,*
ἐς Εφόρους ἐκάλεν, διὰ τὸ ἐφορεῖν τὰ τῆς πόλεως πράγματα. Magi-
 stratus erant Lacedæmoniorum eâ præditi potestate, ut etiam
 reges suos in vincula conjicere possent; teste *C. Nepote* in
Pausan. ΗΥΤΗΝ.

8. ἤχρητο πλείων] *Vid. Coll. Gr. Min. ad p. 36. n. 13.*

9. ἑπὶ

9. ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Σπάρτῃ,] *Scholiasfes ad Thucyd. l. i. ferè medio*: τὰ τέλη, εἰ προάροντες τῶν Λακκαδαμονίων· οἱ γὰρ Λακκαδαμόνιοι τὸν ἀρχοντάς τέλη ἐκάλουν, δὴ τὸ αὐτὸς τὰ τέλη τοῖς πράγμασι τιθέναι. HUTCH.

10. μυρίας δαρεικῶν.] Vide suprâ ad p. 86. n. 12.

11. ἔφρηε καὶ ἤγειν αὐτῶν.] Vide suprâ ad p. 33. n. 3.

123. 1. ἔξο.] fumitur abiolutè, ut alibi sæpissimè.

2. ὡς ἐκ ἀπιστίου εἰη Κλέαρχου.] *Clearchi imperium minimè detrectandum esse*. Rectè quidem addita est particula negativa; sed ἀπιστίου in ἀπειτίου mutatum nollem. Infra paulò Noster ἀπιστίου adhibet pro ἀπειδίου. HUTCH.

3. ἐσθ' ἔτι.] Sæpè scribitur ἐστὶ ὅτι, quod verbatim significat, *est quandò*, fumitur absoluted pro ποτὲ vel ἰνίοτι, interdum, tam initio periodi, quam in medio. VIGERUS. Est et ubi in fine invenitur: ita Ælianus claudit cap. 12. lib. 4. Ἀποκρίθη ἔν ἰχρήτο Σωκράτους ἐστὶ ὅτι. *Quibus aliquandò Socrates utebatur*. HOOGVEEN.

4. φυλακῶς φυλάξαι,] Vide suprâ ad p. 31. n. 11.

5. ἀρχομένους] Reponendum videtur ἀρχομένους· nam participium hoc passim denotat ὑπηκόους vel στρατιώτας.—Sensus itaque idem erit, ac si scripsisset, καὶ ἐξήνη τοῖς στρατιώταις πρὸς ἄλλους (scil. στρατηγὸς) ἀπεινάι: nam vocibus στρατιῶται, et ἀρχομένοι paulò post promiscuè utitur. HUTCH. Vide suprâ ad p. 46. n. 3.

124. 1. τὸ, τι γὰρ πρὸς τὸς πολέμους &c.] *nam et adversus hostes audaciter se gerendi aderat occasio, et quod ab illo metuerent supplicium*, id verò ordinis eos observantes reddebat. HUTCH.

2. καὶ φοβόμενος μᾶλλον ἢ φαιρὸς τὸ ἀπηχθάνειναι τοῖς στρατιώταις, &c.] *magisque eum metuere perspicuum erat, ne militibus esset odio, quàm milites, nè parùm ei dicto audientes essent*. Id. φαιρὸς ἢ φοβόμενος, locutio solennis apud Scriptores Græcos, idem sonans ac si diceres φαιρὸν ἢ αὐτὸν φοβεῖσθαι. Sic paulò infra, δῆλος ἢ ἐπιθυμῶν et ἰσθλος ἢ ἐπιθυμῶν. De ἀπειτίου, vid. suprâ ad p. 123. n. 2.

125. 1. Καὶ πρὸς οἷς μὲν ἐπιχίρει πρωτίων φίλια &c.] *Ac apud quos quidem principem in amicitia locum obtinere nitebatur, hos sibi conciliandos putabat illorum criminatione, qui primi apud eos essent*. HUTCH.

126. 1. Ηγη] pro ἤγη, Atticè.

F I N I S

NOTÆ PHILOLOGICÆ

AD

EXCERPTA EX ORATORIBUS.

I. NOTÆ IN LYSIAM.

1. **EX LYSIA.]** Lysias; orator disertissimus, natus est Athenis Olymp. LXXX. 2. ante Chr. N. 458. Patrem habuit Cephalum Syracusanum, hominem divitem; qui, invitante amico suo Pericle, Atheniensi illo illustrissimo, Athenas commigraverat. Quindecim annos natus Lysias Atheniensium coloniæ, Thurios in Magnam Græciam jam tum deducendæ, unâ cum Herodoto et Thucydide, se comitem adiunxit. [Vide supra ad p. 3. n. 1.] Ibi; florente coloniâ, per annos triginta duos commoratus est: Verùm sub finem belli Peloponnesiaci, cum cives Thuriorum defectionem ab Atheniensibus meditabantur, Lysias, unâ cum aliis quorum fides erga Athenienses inviolatâ permanfit, domum reversus est. Reditus ejus in summas Reipublicæ turbas et calamitates incidit. Belli Peloponnesiaci eventus fuerat Atheniensibus admodum infelix ac detrimentosus. Urbs à Lyfandro capta dominationem xxx Tyrannorum pati coacta est; qui summam crudelitatem in cives infontes exercebant. Multos quidem indictâ causâ morte multabant, inter quos Polemarchum Lysias fratrem, qui Athenis degebat dives inquilinus. Ipse Lysias fugâ vitam suam servabat. Ope verò et pecuniâ Thrafsybulo, patriæ libertatis vindici, auxiliabatur. Post expulsos à Thrafsybulo tyrannos et Athenas in libertatem vindicatas, in urbem rediit, atque ad studium eloquentiæ, cui olim Thuriis, sub præceptoribus Syracusanis Tisiâ et Niciâ, vacaverat, se contulit, nullâ prætermisâ occasione in crudeles tyrannos et hostes patriæ invehendi. Multas quidem orationes aliis conscripsit, ipse autem nullas quæ ad nostram ætatem pervenere, si unam contra Eratosthenem xxx virum excipias, egit. Obiit Athenis Olymp. C. 2. vel 3. annos natus LXXX. vel LXXXI. biennio post natum Demosthenem. Vita ejus scripta invenitur apud Dionysium Halicarnassensem, Plutarchum, Photium et Suidam: atque inter recentiores, in hac palæstrâ se diligenter exercuit vir doctus Joannes Taylor, in limine splendidissimæ suæ Orationum Lysias editionis: ubi veterum quo-

129. que de Lysia testimonia adjecta inveniuntur. Erat Lysias, Ciceronis iudicio "egregiè subtilis scriptor atque elegans, "quem jam propè audeas Oratorem perfectum dicere." [In Brut. 17.] Ex multis orationibus, quæ literis consignabat, tantum 34 ad nos pervenerunt, quarum quædam sunt imperfectæ, omnes ferè mendosæ, et peritissimi, siquæ aliæ, indigentes editoris. In his autem emaculandis præcipuè desudârunt viri doctissimi Joan. Taylor, Jer. Markland, et Joan. Jac. Reiske.

EDITIONES LYSIÆ.

1. Lysiæ Atheniensis Oratoris Apologiæ et Orationes, Græcè. Extant inter Rhetorum Græcorum Orationes, 2 part. Venetiis, apud Aldum, 1515, in fol.
2. ————— Græcè, inter eorundem Rhetorum Græc. Orationes, cum interpretatione Lat. quarundam Lysiæ, &c. Lutetiæ, apud Henr. Stephanum, 1575, in fol.
3. ————— Lysiæ Orationes xxxiv. Gr. Lat. cum notis per Iodocum vander Heidium. Hanoviz, 1615, in 8vo.
4. ————— Græcè, cum vander Heidii versione et argumentis, et præfatione Joannis Burchardi Maii. Marpurg. 1683, in 8vo.
5. ————— et Fragmenta, Græcè et Lat. Ad fidem codd. MSS. recensuit &c. Joannes Taylor A. M. Accedunt Jer. Marklandi conjecturæ. Londini, apud Guliel. Bowyer. 1739, in 4to. Repetita est hæc editio, quibusdam ex apparatu omisiss, versione tamen emendatâ, indiceque aliquantò auctiore. Cantabrigiæ, 1740, in 8vo.
6. ————— Græcè et Lat. Extant in Editione Oratorum Græcorum, quam curavit Jo. Jac. Reiske, Lipsiæ, 1770, et seqq. 12. tom. in 8vo.

2. ΔΥΣΙΟΥ ΚΑΤΑ, &c.] hoc est, LYSIÆ contra ERATOSTHENEM *Trigintavirum, quam ipse habuit* LYSIAS. Additur ὁ αὐτὸς ἐπὶ Ἀσίας. Noster enim, qui plurimas causas scripsit, nullam fortasse egit, hac unicâ exceptâ. TAYLOR.

ARGUMENTUM.

Eratosthenes, cum unus de Triginta Tyrannis esset, Lysiæ fratrem, Polemarchum nomine, indictâ causâ, necari jufferat. Quare nunc de eo supplicium vult sumi Lysias. CANTERUS.

3. Οὐκ ἀρχαδίαι—] Ordo est, ὡς ἀνδρες δικασταί, οὐ δυνεὶ μοι τῆ ἀπορῆ

ἄπορον ἀρξασθῆναι τῆς κατηγορίας, ἀλλὰ [μοι] λέγοντι παύσασθαι. De 129.
 ἀρξασθῆναι vide suprâ ad p. 46. n. 1.

4. αὐτοῖς] Eratostheni ejusque collegis atque satellitibus.
 REISKE. Nam cum triginta tyranni, præpositi à Lacedæmoniis, servitute oppressas tenerent Athenas, plurimos cives, quibus in bello pepercerat fortuna, partim patriâ expulissent, partim interfecissent, plurimorum bona publicata inter se divisissent; non solum princeps [Thrasylbulus], sed et solus initio bellum his indixit. CORN. NEPOS in Vita Thrasylb. τὸ μὲγαθόν — τὸ πλῆθος — subauditur κατὰ. ἀεργασαὶ αὐτοῖς, Angl. *are perpetrated by them*. Vide Coll. Gr. Min. ad p. 18. n. 10.

5. ὥστε μήτ' αἰ ψευδομένοι, —] Ordo est, ὥστε μήτι ψευδομένοι αἰ δύνασθαι κατηγορεῖσθαι θειότερα τῶν ὑπαρχόντων, μήτι βυλόμενοι εἰπεῖν τέληθῆ [αἰ δύνασθαι εἰπεῖν] ἅπαντα. Notandum, conjunctionem ὥστι plerumque construi cum infin. interdum cum indicativo.

6. ἀλλ' ἀνάγκη ἢ τὸν, &c.] Mavult Stephanus, ἀνάγκην εἶναι ἢ τὸν, &c. Non opus, puto, ut quidquam mutetur: subintelligas modò εἰδὶ post ἀνάγκη. MARKLAND.

7. ἐν τῷ προτῷ χρόνῳ] i. e. ἐν τῷ χρόνῳ προτῷ, in tempore antehac: vel simpliciter antehac. προτῷ est pro πρὸ τῆς, supple χρόνου. Vide Eurip. Med. 696.

8. πρὸς τὰς φεύγοντας] in reos. Angl. *against the defendants*. φεύγω significat interdum *reus sum*. ἀποφύγω, *absolvor*. Cæterum ἐπιδείξαι τὴν ἔχθραν ἢτις εἰη — *exponere suam inimicitiam quænam esset* — structura est quâ præsertim delectantur scriptores Attici. Nec insolita est apud auctores Latinos. Vide suprâ ad p. 92. n. 1.

1. ἀνδ' ὅτι] Atticè, pro ἀνδ' ἦστιν, ut ὅτι non solum sit masc. generis pro ἦστιν, sed etiam fem. Quare non opus est ut, cum *Reiskio*, subintelligamus ἔργον vel γενομένου, vel συμβάντος: nedum, eodem monente, legendum ὅτις, quæ ne vel vox esse videtur. 130.

2. ἀλλ' ὡς ἅπαντες —] Angl. *but because*, on the present occasion, *all of us have much reason to be enraged either on account of our own, or of the public calamities*. Sensum oratoris, post se nequicquam vexatos, prorsus hic pessunderunt Taylor et Reiske, quippe quos in fraudem induxerit particula ἢ, Latinè sonans, secundum eos, *quam*. Atqui nequaquam hic reddi debuit *quam*, sed *vel*, subintellectâ scil. eadem particulâ post ἕσης. Nec insolita est hujusmodi ellipsis in sermone Græco. Vide Hoogveen Doctrin. Part. L. G. pp. 441. 442.

3. πατίσθη] supple ἱμαυτὸν. [Vide suprâ ad p. 85. n. 7. et ad p. 3. n. 7.]: ὥστι πολλάκις εἰς πολλὴν ἀθυμίαν κατίσθω, Angl. *inso much that I frequently feel an extreme anxiety*.

4. τὴν

130. 4. τὴν κατηγορίαν ποιῆσαι, &c.] Angl. *I should prefer this accusation of mine in behalf of my brother and myself, &c.* Sic paulò suprâ, τὰς λόγους ποιῆσαι, *I make this speech of mine, I say so.* Adeo ut longè aliud sit τὸν λόγους ποιῆσαι, et τὸν λόγους ποιῆσθαι: nimirum hoc significat *verba facere*, illud autem alteri orationis argumentum dare, alterum ad dicendum excitare. Nam in voce act. ad alterum, in voce med. ad ipsum agentem refertur. Interdum tamen, sed raro, τὸ ποιῆσαι refertur invenitur ad ipsum agentem, pronomine scilicet reciproco subintellecto. [Vide suprâ ad p. 3. n. 7.] Sequentia sunt exempla ab ipso *Lysid* petita. τοιοῦτω τῷ βίῳ τελόντων ἐπιπύσαντο, *talem vitam finem sibi paraverunt.* ΕΠΙΤΑΦ. ΤΟΙΣ ΚΟΡΙΝΘ. ΒΟΗΘ. θάνατον αὐτοῖς ἐποίησι τὴν ζημίαν, *mortem illis penam statuit.* [ΑΠΟΔ. ὅτι τῷ ΕΡΑΤ. φόβ.] περιῖ ἰάττοις τῶν ἡδονῶν ἐποίησας, subintellige *σικαντῶ* vel *σοῖ*, *tuis deliciis possididisti.* [Ibid.] Sed multò frequentius dicitur in v. med. ποιῆσαι περιῖ πλοιοῦ, ποιῆσαι περιῖ ἰάττοις, &c. Vide hujus verbi amplam et dilucidam enarrationem apud KUSTER. de Verbb. Medd. § I. 32.

5. δι' ἰλαχιστων] *Breviter, strictim.* "διὰ cum genit. ali-
"quandò adverbialiter redditur, ut, διὰ ταχῶν, cito. Thu-
"cyd. lib. I. cap. 8. διὰ βραχυῶν, *breviter.* Plat. Tim. in
"initio. διὰ βραχυτάτων, *brevissime.* Ibid." &c. *Viger.* de
Idiotism. p. 423. n. 70. Edit. L. B. 1742.

6. ἡμῶς, &c.] Se ac fratrem intelligit. δίκην ἔτι ἰδιασώ-
μαθα, ἔτι ἰφύγομεν, Angl. *We neither appeared as plaintiffs, nor*
defendants. δικάζω in v. act., *jus dico*, δικάζομαι in v. med. vel
δίκην δικάζομαι τινί, *jus mihi contra aliquem dicendum curo*, judi-
cio cum aliquo contendo. Angl. *I go to law with, I act as*
plaintiff. Vide suprâ ad p. 47. n. 5. et ad p. 31. n. 11. item
ad p. 129. n. 7.

7. εἰς τὴν ἀρχὴν κατίσθαι] supple *ἑαυτῶς.* Vide suprâ ad
p. 130. n. 3.

8. πάντως δὲ τὴν μὲν πόλιν γινώσκει τὴν ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων.]
Post γινώσκει subintelligenda videntur ἔτι ὅστις. Angl. *that in*
short the State was in such a situation that the Government
stood in need of money.

9. περιῖ ἕθνος &c.] περιῖ ἕθνος ἡγάσθαι, *nibili pendere.* περιῖ πολλῶ
ποιῆσθαι, *magni facere.* Vide suprâ ad p. 130. n. 4.

131. 1. πεποιηκότες.] Cave ne mutes, in πεποιηκότες, ut concordet
cum αὐτοῖς, prout postulat constructio grammatica; his enim
casuum mutationibus gaudent Attici, quandò nihil est obscu-
ritatis vel ambiguitatis in sensu. MARKLAND. Vide ad
p. 43. n. 6.

2. τάλαστον] Vide ad p. 86. n. 12.

3. ἐπὶ

3. ἐπὶ δὲ ἔχ' ὅσον—] Constructio est, δὲ ἐπὶ ἔχων ἂ [μόνον το-
σόντων] ὅσον ὁμολογήσειν [δύναι.] Angl. *and when he had got not
only what I had consented to give.*

4. κυβικλῶς:] κυβικλῶς valebat 28 drachmas.

5. δαρείκῃς:] Vide ad p. 86. n. 12.

6. ὁ δ' ἀγαπήσειν με ἴφασκεν] Angl. *But he said that I should
be contented—*

7. εἰς τὰ τῷ ἀδελφῷ] supple δωμάτα.

8. εἰς Δαμνίππῳ] supple τὸ δῶμα.

1. ἐν τοιούτῳ ὅτι μοι κινδυνεύειν ἴσκει,] ἐν τοιούτῳ subauditur 132.
καρῆ vel τόπῳ. REISKE. Angl. *In such a situation I thought
of risking an experiment—ὡς γὰρ ἦδη τῷ ὑπάρχοντος ἀποθανεῖν, [gen.
absolut. cum ὡς, more Attico.] Since now at any rate I was to
die. Since now it was but death at any rate.*

2. ἀνεργμῆναι ἔτυχον] Angl. *happened to be open.* Vide su-
prà ad p. 7. n. 5.

3. εἰς Ἀρχίνο—] supple τὸ δῶμα. Ἀρχίνο—ο. Atticè Ἀρ-
χίνως, —ω. &c.

4. παρῆγγελαν—] ἂν ἐπ' ἐκείνων εἰθισμένοι παράγγελμα,] denun-
tiarunt—*folium ista ætate edictum—ἐπ' ἐκείνων est eorum ætate,*
illo tempore, quo illi summa rerum potiebantur. REISKE.
Vide suprà ad p. 31. n. 11.

5. ἔτω πολλὰ ἴδῃσι κριθῆναι—] Angl. *So far was he from
being tried—*

6. πρῆθιντο αὐτὸν] eum exponendum curarunt.

1. ἀλλ' ἔτως εἰς ἡμᾶς διὰ τὰ χεῖματα &c.] *sed baud aliter in 133.*
nos, propter divitias nostras, sævierunt, ac alii qui ob magnas
injurias irascantur. [Ante μεγάλων subauditur ἔνικα.] ἢ τῶτων
ἄξιός γι ὄντας τῆ πόλει, neque ita de civitate meriti eramus.

2. χορηγίας χορηγήσαντας—] Χορηγός, undè χορηγεῖν, ap. At-
ticos scriptores dicitur propriè, qui suis sumtibus χορῶν com-
parat, instruit, omnibus rebus ornat, et in eo genere exerce-
ri curat, in quo eum vult certare. nam diversi generis erant
chori, tanquam *Cyclii*, s. *Dithyrambici*, quod soli essent orbi-
culares, *Tragici*, *Comici*, qui *τετράγωνοι*. v. Schol. ad Aristoph.
Nubes v. 311. et Aves 1405. ad Equ, 586. et Salmaf. ad So-
lin. p. 596. a. Quia autem his choris utebantur in theatris,
propterea χορηγῶν dicuntur, qui sumtum scenæ præbent in to-
tam fabulam, non in solum chorum. v. Salmaf. de Usuris
p. 58. undè dicuntur etiam χορῶν δίδουσι cum poëtæ alicujus
fabulam in theatrum producant, ipsi autem poëtæ λαβεῖν χο-
ρῶν. v. Kuffer. ad Arist. Equit. 510. De insigni autem et
prænè insano Atheniensium studio in hoc genere vid. Span-
hem. ad Callim. p. 363. ERNESTI. Vide *H. Steph. Thes. in
γoc. χορηγός et χορηγία.* Vide etiam suprà ad p. 31. n. 11.

3. μετακύντας

3. μεταικῶντας—ἰκαλιτύοντο.] *Lysias scil. et Polemarchus μεταίκοι erant, Trigintaviri autem πολῖται.*

4. μετῆν γὰρ ἂν κ' ἔμοι &c.] *Et ego hujus boni non minimam partem obtinuissem. i. e. Si culpa eorum aliquo modo minui potuisset, minor etiam fuisset mea injuria.*

134.

1. ἀναβιβάσάμενος] *cum eum ascendere fecerim ad me—in fugestum nempè undè Lysias verba faciebat ad judices.*

2. ἐπὶ σοὶ μόνῳ ἐγένετο] *Angl. it depended upon thee alone. Vide supra ad p. 85. n. 9.*

3. εἶθ' ὅτι μὲν, ὡς φῆς, ἀντικπὼν, ἔδην ὠφίλησας &c.] *Itane vero, cum adversando, uti tu dicis, nihil profeceris, vir probus haberi postulas? cum autem illum correptum interfeceris, non putas mihi et illis in te scævium iri? Elucet hic loci Lysia subtilitas quam laudant veteres Critici.*

4. Ἰκεῖτα τῷ [i. e. τίμῃ Atticè] ἦρον εἰκὸς ἦν &c.] *Deinde, cuiusnam verisimile est hoc minus mandatum fore, ἢ [ἐκείνῳ] ὅστις &c. quam illi qui fortè contradixisset, atque istam sententiam suam palam protulisset?*

135.

1. παρὰ τῷ] τῷ pro τίνος Atticè. παρὰ τῷ, à quo &c. Vulgaris lectio est παρ' αὐτῷ, nullo sensu. Canterus reposuit παρὰ τῷ.

2. κ' μηδὲν δὲ ἔκ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ σάζοντα αὐτὸν, κ' τὰ τέτοις ἐψηφισμένα, δὲ συλλαβῶν ἀπήγαγεν.] *Hic locus certè depravatus est. Vir doctus Joannes Taylor sic emendavit, Καὶ ΜΗΝ ΗΔΗ ἔκ ἐν τῇ οἰκίᾳ ΚΑΤΑ τὰ τέτοις ἐψηφισμένα, ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ σάζοντα ΑΥΤΟΝ συλλαβῶν ἀπήγαγεν. Accedit autem, quod non domi uti ab iis erat decretum, sed in itinere salutem sibi quaerentem, hunc comprehensum abduxit. Ubi vides, (inquit ille) istud δὲ ante συλλαβῶν oriri ex priore voce exeunte. Cætera omnia eadem ferè sunt literæ. TAYLOR.—ὁμοῖς δὲ πάντες ὠργίζεσθε (non ὀργίζεσθε) ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἦλθοι τὰς ὑμετέρας, &c.—Pro αὐτοὶ velscripsi αὐτοί, seipsum, de Fratre enim suo loquitur : et delevi ὅν, natum fortè ex præcedente syllabâ. Ante ὅσοι intelligendum est αὐτοῖς : quæ Ellipsis Nostro et omnibus usitatissima est. MARKLAND. Cæterum totus hic locus, [νῦν δὲ παρὰ τῷ πόντι—ἔξιλεχθῆναι.] ita emendatus, hoc modo reddi possit. *Nunc verò de quo tandem supplicium sumetis, si nempè triginta tyrannis dicere licuerit se triginta tyrannorum justa fecisse? Quin et Eratosthenes fratrem meum jam non domi secundum eorum decreta, sed in viâ publicâ salutem quaerentem, comprehensum abduxit. Vos autem omnes in eos succensetis quicumque à Triginta missi ædes vestras ingressi essent [Vide supra p. 131. l. 3.] aut vosmet ipsos aut è rebus vestris aliquid requisitum. Atqui si iis hominibus qui suâ salutis causa alios perdant ignoscere oportet, illis, qui à tyrannis mittebantur, etiam majore jure ignoscere debetis: nam si vel**

missi

missi non iverant, vel si, quos quærent comprehenss, se tamen comprehensisse negaverant, periculum æquè adissent: Eratoſtheni autem dicere licebat se Polemarcho non obviam factum fuisse, deinde non novisse: hæc enim neque investigationem, neque quæſtionem per tormenta admittunt, aded ut ab inimicis volentibus refelli possint.

3. ἐπὶ τέτοις ἐστὶ,] *penes hos est.* Vide suprâ ad p. 134. n. 2.

1. τὶ ἂν] scil. ἐποιεῖτε, aut ἐποιήσατε. REISKE. εἰ καὶ ἀδελφοὶ ὄντες ἐτίχεται αὐτῷ, vide suprâ ad p. 7. n. 5. 136.

2. ἀπιψήφισαοδς;] Vel deesse videtur ἂν, vel legendum ἀπιψήφισαοιδε. MARKLAND. τὶ ἂν εἶ &c. *Quid faceretis, si fratres liberive Eratoſthenis essetis?* Videtur post hoc vocabulum ἀπιψ. deesse responsio εἶ *absolveretisne? neutiquam.* REISKE.

3. τὴν διακλήφισιν] *Angl. your decision.*

4. ἀπίασιν] Vide suprâ ad p. 50. n. 5.

5. ὅσοι δὲ ξίνοι—ἢ δικαίως.] *Peregrini autem quotquot nunc in urbe vestrà versantur, scient, jure ne, an injuriâ, triginta tyrannos suis quique ex oppidis agrisque sub præconis voce exterminent.* REISKE.

6. εἰ γὰρ δὴ αὐτοὶ οἱ—τιρομένοις.] *Angl. For truly if those who were cruelly used by them, shall suffer them to escape, when they have them in their power, surcly those strangers will think they have given themselves a great deal of superfluous trouble in your behalf.*

7. ἔκων δεινὸν—] Hæc sententia interrogacionem continet, et definit in voce κολάζεσθ; ἡγεμνοὶ χεῖραι τῆ τῶν τιθνησῶν ἀριτῆ παρ' ἐκείνων δικλῶ λαβῶν *arbitrantes hoc virtuti defunctorum debere, ut de iis supplicium sumeretis: [de τιθνησῶν, vide Fragm. Gram. Gr. p. 22. Edin. 1782.]* Hic autem alludit Lysias ad pugnam navalem apud Arginusas, [Vide *Xenoph. Ἑλλῶνικ. Lib. I. Cap. vi. 19, 20.*] ubi de Peloponnesiis Athenienses victoriam reportaverant. Quum autem Atheniensium duces, post pugnam, nequicquam tentâssent, obstantibus vento ac hieme, cadavera naufragorum, ut ritè sepelirentur, recipere, [ταῦτα δὲ βυλομένοις ποιεῖν ἀνεμῶ κ' χειμῶν αὐτὸς δικώλυσι, μέγας γινόμενος. *Xenoph. Ἑλλῶν. Lib. I. Cap. vii. 11.*] Athenienses non tam propter victoriam lætati, quam in duces, ob cives infelultos relictos, infesti, eorum octo in judicio damnârunt; ex quibus qui aderant sex erant interempti. [Vide elegantem totius hujus rei enarracionem. *Xenoph. Ἑλλῶν. Lib. I. sub fin. Vide etiam Xenoph. Ἀπομν. Lib. I. Cap. i. 18.]* τέτυες δὲ δὴ, οἱ ἰδιῶται μὲν ὄντες—&c. *hos autem utique, qui quidem, privati quum essent, quantum in ipsis erat, fecerunt ut mari infelices essemus; et summum imperium adepti, ultro fatentur se multos cives, indictâ causâ, interfecisse; annon inquam, oportet ipsos eorumque liberos à vobis extrema supplicia pati?*

8. ἐποίησαν]

8. *ἰποίῃσαι*] aut ante aut post hoc vocabulum deest *ἰμάς*. *in culpā fuerunt, ut vos prælio navali vinceremini.* Designat illam Atheniensibus fatalem ad Ægospotamos pugnam. REISKE.

9. *τὰ κατηγορημένα*] *ea quæ hæcenus sum criminatus.* TAYLOR.

10. *τῷ φεύγοντι ἄξια εἰργάσθαι*] Ordo est, *ἕως ἄξια θανάτου ἀν δόξῃ εἰργάσθαι τῷ φεύγοντι, donec à reo digna morte videantur patrata esse.* *εἰργάσθαι*, hic sonat passivè, ut interdum fit in verbis aliis deponentibus [Vide suprâ ad p. 16. n. 2.] *τῷ φεύγοντι* idem est ac *ὕπὸ τῷ φεύγοντι*. Potest etiam, idque eleganter, dici Latinè, *patratum est reo*, Angl. *it is perpetrated by the defendant.* Vide suprâ ad p. 129. n. 8.

137.

1. *δικῆν δύναι δύναιτ' ἄν.*] *Si bis, inquit, pro singulis eorum facis moriantur, non possunt pœnas dare.* Dicere debuit *justas pœnas*; hoc verò videtur esse, *δικῆν δύναι ἈΒΙΑΝ δύναιτ' ἄν.* MARKLAND.

2. *ὃ γὰρ δὴ &c.*] Veruntamen superesse video nonnullas causationes, quas me decet Eratostheni eripere. *Æquum enim profecto non est &c.* REISKE. Vide suprâ ad p. 62. n. 1.

3. *περὶ δὲ σφῶν αὐτῶν ἴτερα λόγοντι ἰνίσι ἑκακτώσιν*] Angl. *but by mentioning other things concerning themselves, they impose sometimes upon the judges.*—i. e. *they divert them from the main question.*

4. *ἰπέι*—] *Si enim hujusmodi dicant, jubete illos demonstrare &c.* MARKLAND. Rectè, ut opinor, nam *ἰπέι* hæc sonat *γὰρ*, et refertur ad id quod reticetur.

5. *ἀλλὰ γὰρ*—] *γὰρ* refertur ad aliquid subauditum; *ἀλλὰ* sed quid hujusmodi asserere possunt? *nam tot arma hostibus detraxerunt quot à vobis abstulere?* Vide *Vigerum*, Edit. *Zenonii*, p. 458.

6. *ἀλλ' οἷς αὐτοῖς*] Lege *ὅτι* vel *ὡς αὐτοῖς*—

7. *ὃ γὰρ νῦν πρώτων*]—articulorum, nunc quidem hiantium, hic est nexus. *ὅτι δὲ ἕτος τοιῦτός ἐστι, νῦν ὑποδείξω.* Ejusmodi sceleratum autem esse Eratosthenem, nunc demonstratum eo, scil. qui et ipse scelera committere haud dubitet, alioque facinorosos laudet. REISKE. Nempè *γὰρ* refertur ad id quod eleganter reticetur. Vide suprâ ad p. 62. n. 1. et ad p. 66. n. 6.

8. *τὰ ἰναντία ἔπραξεν*] Videtur excidisse vox *ἕτος*, vel *Ερατοσθένος*. MARKLAND.

9. *ἐπὶ τῶν τετρακοσίων*] *tempore Quadringentorum*, qui summam potestatem Athenis antehac injustè usurpaverant, quorum tamen imperium minus esset diutinum. Vide *Tibycd.* lib. 8.

1. ἡ ναυμαχία] pugnam illam infelicem intelligit apud *flu-* 138.
men Ægos, ubi Lysander classis Atheniensium peritus est.

2. ὅθεν τῆς γάσιως ἤρξαν] gemino modo hæc possunt accipi,
aut pro parenthesis (unde quoque molitionem suam rerum *no-*
varum auspiciati sunt) aut pro interrogatione. unde tandem
res novas moliri cæpere? ut respondeat πιντε—*quinqueviri.*—
REISKE.

3. Φυλάρχης τι ἐπὶ τὰς φυλακὰς]—constituebant phylarchos
ad custodias vel vigilias obeundas, et ad præsidendum in locis
urbis opportunis. REISKE.

4. ἐπιβουλίουδι,] Angl. *you were ensnared*, ὅπως μὴ ἀγαθὸν,
μηδὲν ψηφισοῦσι, *that you could neither pass any decree for the ad-*
vantage of the state, and should be oppressed by a variety of
wants. Ubi observandum tempus futurum, ut ψηφισοῦσι,
ἴσῃδι, et paulò infra ἴσονται, &c. post aliud verbum, reddi
debere tanquam imperf. subj.

5. οἳ τι ἴσονται] Vide suprâ ad p. 5. n. 6.

6. συμπρέτλοτας] *Collegas suos—ἀλλὰ τῶς αὐτῷ Ερατοδίω*
ἀκούσαντας, eos qui ex ipso Eratosthene audiverunt.

7. κατιμαρτύρου ἂν αὐτῶν] *testimonium perbibuissent contra il-*
los—nempè Quinqueviros.

8. καὶ τῶς ἔρχης] Ordo est, καὶ μὲν, εἰ ἰσοφροῦν, ἐκ ἂν ἰσομίζον
τῶς ἔρχης πιστὸς ἐπὶ τοῖς κακοῖς τῶν πολιτῶν, δι' εὐδίας παρὶδαιον
ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς τῆς πόλιως. *et quidem, si sanæ mentis essent, non*
sancta esse illa juramenta putassent quæ ad civium damnum per-
tinerent, pro emolumento autem civitatis eadem sine scrupulo vio-
lassent.

9. καὶ Βάτραχος] Subaudi τῶν ἀδείματων ἱστία, *exempli cau-*
sa, nec Batrachus nec Æschylides vera indicant; sed pro veris
quæ conficta essent à Trigintaviris, deferunt, &c. Nodum in
scirpo quæsiuisse hoc in loco videntur viri docti Taylor et
Markland; atque ipse etiam Reiske, qui eos sæpè nimis petu-
lanter reprehendit.

1. ὅσοι κακοῖσι ἦσαν—] Angl. *whoever were enemies in their* 139.
heart to your popular state—ὅθεν ἴλαττον εἶχον σιωπῶντες, ob-
tain'd their purpose no less by their silence, i. e. were as crimi-
nal by their silence, as those, to wit, who told falsehoods. ἄτε-
ροι γὰρ ἦσαν—for there were others (viz. the Thirty) who spoke
and acted, who assumed the sole privilege of speaking and
acting in consequence of that silence, &c.

2. εἰ δὲ μὴ—] Videtur hic ellipsis esse vocum τῶτο μὲν ἂν κα-
λῶς ἔχοι, *hoc se benè haberet.* [Vide suprâ ad p. 83. n. 2.]
ἴσως δ' ἂν ἔχοι εἰπεῖν—&c. Sensus sic Angl. exprimi potest—
But perhaps (and some of you may think this a sufficient apology)
he may say that he was afraid of seeming to oppose the
Thirty by speaking out his sentiments: This indeed would have
been

139. been well—it would have been a good reason, if it had been true. *εἰ δὲ μὴ*—but if this was not really the case, *ἐνταυτοῖς ἔλασται*—&c. then it will be plain, both that those deeds of theirs were perfectly agreeable to him, and that he had such influence with them as to run no risk of sustaining any hardship in consequence of his opposition. Quod omnino sapit subtilitatem Lysiae.

3. *ἀλλ' ἔτι*—] Eratosthenes scil.

4. *μοι ταῦτα πράξουσιν*] Mallem, *πάντα πράξουσιν*. MARKLAND. —Mihi dubium nullum est, leg. esse *μόνοι πάντα πρ. utri soli omnia sint acturi*, h. e. rebus in omnibus dominaturi, nihil non pro arbitrio suo et ex libidine sua gesturi. REISKE. De *μοι* vide supra ad p. 56. n. 5.

5. *Θρασυβύλου Φύλην κατειληφότες*,] Hic enim (*Thrasymbulus* scil.) quum Phylem confugisset (quod est castellum in Atticâ munitissimum), non plus habuit secum quam triginta de suis. NEPOS in Vita *Thrasymb.* cap. 2. ubi vide plura.

6. *οὐνοσίεω*] *Opinor οὐνοσίεω*, MARKLAND. Nullus dubito Marklandum verum vidisse. REISKE.

7. *καταψηφίσατο*] *καταψηφίζομαι*, *sententiam fero adversam, damno*. *τίνος θάνατος καταψηφίζομαι*, Angl. *to condemn one capitally*. Vide supra ad p. 57. n. 2.

8. *καὶ αἱ ταραχαὶ γιγνημέναι ἦσαν*,] Angl. *and the disturbances were over*. Nam ea est vis temporis quod vulgò vocant *Perfectum*, ut, in nonnullis verbis, dum *Præsens* exhibet *Tempus rei perfectæ* (undè ritè vocatur *Præsens Perf.*) simul denotet id quod est omnino diversum à verbi vulgari significatione: veluti quum Latine dicimus—*FUIT* Ilium, *Ilium bath been*, i. e. *Ilium IS NO MORE*. *Virg.* *Vixerunt, they have lived, they have done with living*: i. e. *they ARE DEAD*. Sic etiam Græcè *αἱ ταραχαὶ γιγνημέναι εἰσι*, *the disturbances are done with being*: i. e. *they are over, they ARE finish'd*. *αἱ ταραχαὶ γιγνημέναι ἦσαν*, *the disturbances WERE over*. Quod quum minus intelligeret *Jo. Taylor*, sensum oratoris hic prorsus extinxit, hoc modo reddens—*diffentiones in urbe factæ sunt*,—neque alteri illi Latino *Lysiae* interpreti *Jo. Jac. Reiske* perfectior fuit vis hujus temporis, tamen sententiam oratoris ex contextu satis acutè perceperit. “Leg. videtur, inquit ille, *καὶ αἱ ταραχαὶ αἱ γιγνημέναι κατέστησαν*, *prioresque tumultus conquiescerant*.” Vide pulcherrimam hujus temporis enarrationem in libro cui titulus *HERMES*, [lib. I. cap. vii.] auctore *JAC. HARRIS* nuper defuncto, viro non solum Græcè eruditissimo, sed summâ modestiâ atque probitate prædito, cujus interitum plorant, diuque plorabunt Græcarum literarum fautores.

140. 1. *εἶσαν αὐτὸς ἀπελθόν*] *αὐτὸς* designat oppidanos, à *Piræensibus* acie devictos: hos sinebant exsules in *Piræo* collecti salvos in urbem redire. REISKE.

2. *κατίσθησαι*]

2. κατίσθαι] supple *ισυτής*. Vide suprâ ad p. 85. n. 7.
 3. τοῖς ἐξ ἄστωι] Lege τὰς. TAYLOR.
 4. τεθνεώτες] Vide suprâ ad p. 107. n. 6.
 5. τῶν ἱερῶν ἱμποδῶν ὄντων,] *quod res divina impedimento ef-*
sent. TAYLOR.

6. ἱκατὸν τάλαντα] Vide suprâ ad p. 86. n. 12.

7. ἴνα ἴσχη ὀπιθέρας μειδιῶν,] Vide suprâ ad p. 3. n. 14.

1. καὶ τελευτῶντι] Vide suprâ ad p. 39. n. 7.

2. ἴων συμμαχῶν] scil. ἴων ἰοῦς Λακιδαιμονίους ὑπαρχοῖον. REISKE.

3. εἰ μὴ δι' ἀνδρῶν ἀγαθῶν] scil. ἰκαλύθησαν, vel τῷτο ἱμποδιῶν.

REISKE.—ὡς ὑμῖς δηλώσατε—κ. τ. λ. Angl. *unless they had been prevented by brave men; to whom do you prove that you are ready to make a requital, by inflicting punishment upon their enemies.*

4. ὅμως δ'·] i. e. ὅμως δι' παρῆξίμαι, Angl. *however I will produce them, &c.*

5. ὡς πλείστοι] ἐπὶ interpone, aut πλείων lege. REISKE.

6. διὰ βραχυτάτων] Vide suprâ ad p. 130. n. 5.

7. καὶ μηδὲν τῷτο πῶσθαι,] Angl. *And let not this supposition be entertain'd by any one, ὡς Ερατοσθένους κινδυνύοντο, Θηραμένης κατηγορῶ, that while Eratosthenes's trial is depending, I enter upon the accusation of Theramenes: And thus deviate from the question before you. What I am going to say of Theramenes is exactly in point. [Vide infrâ ad n. 8.] γὰρ πυνδαίνομαι αὐτὸν ἀπολογισῶν, for I understand that Eratosthenes's apology is, ὅτι ἰκέτιος φίλος ἦν, that he was in habits of friendship with Theramenes and his party,—those, viz. who had opposed the violence of the other tyrants, particularly that of Critias, καὶ τῶν αὐτῶν ἔργων μινάχι. and shared in the same meritorious transactions with them. καίτοι σφοδρ' ἂν αὐτὸν οἶμαι μετὰ Θηραμένης πολιτευόμενον, προσποιῶν πράττειν ὅπως οἰκοδομηθῆσεται τὰ Φείχη. And indeed I have a violent suspicion that he is a person who, while concern'd in the administration with Themistocles, would affect to co-operate in the building of the walls: [Vide Thucyd. lib. I. et Corn. Nep. in vitâ Themist.] ὥσπερ καὶ μετὰ Θηραμένης, ὅπως καθαιρεθῆσεται. And while concern'd with Theramenes, would affect to join in demolishing them.*

8. εἰ γὰρ μοι δοκῶσιν ἴσων ἀξίον γεννηῶν.] Ante voces εἰ γὰρ nonnulla deesse puto: nisi corrupta sit vox γὰρ. MARKLAND. Nequaquam corrupta est vox γὰρ, sed, per notam ellipsin, refertur ad id quod eleganter reticetur. ἀλλὰ μάλιστα, sed frustra, εἰ γὰρ μοι δοκῶσιν &c. non ENIM mihi videntur—[Vide suprâ ad p. 66. n. 6. item ad p. 62. n. 1.] but in vain, for Themistocles and Theramenes do not appear to me to be equally meritorious. Pro vulgari lectione ἴσων δοκῶσιν.—H. Steph. ἴσων proponit. Markland mallet ἴσων, quam dedit Reiske. Sed nihil

opus :

opus : vulgaris ἴσον rectè se habet ; usurpatur nempè adverbialiter.

9. ἄξιον μὲν γὰρ κ'—] post γὰρ subaudiri debet ἦ. REISKE.

10. ἐτύγχανε—πράττων] Vide suprâ ad p. 7. n. 5.

I42.

1. πρῶτους αὐτῷ—] πρῶτους. SCHOT. CANTER.

2. τέτων] redit ad Theramenem ejusque patrem. REISKE.

3. πρὸς ἑαίνης] Pisandrum et Calleschrum. REISKE.

4. πρᾶττός τις μὲν τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῃ βουλῆς σπυρίαν,] *cum senatus Areopagiticus de salute vestra erat sollicitus.* TAYLOR.

I43.

1. ἑαίνῃ] Potius ἑαίνων. Lacedæmoniiis, scil. TAYLOR. Sed et vulgaris ferri possit.

2. γίνετες τῆν παρασκευὴν—] παρασκευὴ est oratoribus Atticis conjuratio factionis, clandestina machinatio sceleratorum, qui secretis consiliis inter se agitant in id consenserunt, ut operæ fraudisque et gratiæ et potentiæ quicquid possent conferrent, ad efficiendum, ut jus æquum pervertatur, et libertas civilis opprimatur. REISKE.

I44.

1. τοῖς Φυλάῃσι,] non illis, qui à Phylâ, post sublatam xxx tyrannorum tyrannidem, domum redissent, qui reditus cæde Theramenis est posterior, sed his, qui post cccc viros, dudum ante. REISKE.

2. καὶ τοσούτων—] hic absoluta excursionione de Theramene, redit orator ad propositum conficiendum, quod hoc est. Eratosthenes fudit Theramenis amicitiam, per eamque sperat se elapsurum. atqui Theramenes inimicus reip. vestræ fuit infestissimus. Ergo Eratosthenes quoque est. Ergo puniri debet. REISKE.

3. αἴτιοι γυγνημίνοι] scil. Eratosthenes cum fodalibus. Ego vero malim legi αἴτιοι γυγνημίνοι. ut ad solum Theramenem referatur. REISKE.

4. τῶν] Vide suprâ ad p. 106. n. 1.

I45.

1. ἡμοῖς δὲ νυνὶ εἰς κατηγορίαν κ' ἀπολογίαν καθίσταμεν.] *Angl. but now we are in such a state as to give an opportunity both for accusation and defence. καθίσταμεν, pro καθίσταμεν. Supple ἡμᾶς αὐτοὺς. Vide suprâ ad p. 3. n. 7. et ad p. 27. n. 4. item ad p. 29. n. 4.*

2. λαβῆν,] post λαβῆν videtur ἰκανὴν deesse. REISKE. [Vide suprâ ad p. 137. n. 1.] πῶς ἐκ αἰσχρῶν ὑμῶν καὶ ἠτιμῶν ἀπολιπὴν ἠτιμὰ τις βέλοιο παρὰ τῶν λαμβάνειν; *Angl. how shameful would it not be for you to omit any punishment whatever, that any person should wish to inflict upon them? ἠτιμῶν accus. sing. F. ab ὅσισιν, quicumque. ἠτιμὰ, Relativum est.*

3. τοσούτων δ' ὑμῶν καταπιφρόνησιν, ἢ ἰτίους πισίονων.] *Aut delendum est hoc δὲ aut cum ἢ mutandum. REISKE. Forsa scribendum δ' ἢ. [Vide Hoozeveen de L. Gr. Particulis, p. 248.] And thus he either despises you, or confides in some other men.*

[Vide

[Vide suprâ ad p. 27. n. 4.] ὅν ἀμφοτέρων ἄξιον [ἴσιν ὑμῖν] ἐπι-
 μελεθῆναι ἰδυμαμένοις, ὅτι ἔτ' ἂν ἐκείνα δύναιντο ποιεῖν, μὴ ἴτερον
 συμπραττότων, *both of which circumstances it is worth your
 while to mind, when you reflect that they could not have perpe-
 trated those things without the assistance of others, ἔτ' ἂν νῦν
 ἐπιχείρησαι ἰλοῖν, [pro ἰλοῖν Taylor legit ἰδῆν, vel ἰεῖν, vel ἐ-
 πῆν, nor would they have now attempted to speak (or, to come
 hither) in order to defend themselves. Reiske mallet ἰδῆν.]*
 μὴ ὑπὸ τῶν αὐτῶν οἰόμενοι σωθῆσθαι, *unless they had expected pre-
 servation from the same accomplices, οἳ ἔ τούτοις ἤκουσι βοηθησον-
 τες, who do not come merely with a design to abet THEM, ἀλλὰ
 κηγάμενοι πολλὴν ἄδειαν σφίσιν ἴστωσθαι τῶν πεπραγμένων, but upon the
 supposition that their own fear on account of what they have
 already perpetrated, will be in a great measure removed, καὶ τῷ
 λοιπῷ [πολλὴν ἄδειαν σφίσιν ἴστωσθαι] ποιῶν ὁ, τι ἂν βέλωνται, οἳ
 κ. τ. λ. and that, for the future, they will be under no restraint
 in doing whatever they have amind, if &c.*

4. ἀλλὰ καὶ τῶν συνεργῶν αὐτοῖς ἄξιον θαυμάζειν,] Angl. *but
 with respect to those who plead on their side, one might wonder*
 —[Pro vulgari συνεργῶν Reiske dedit συνεργῶν. Sed vul-
 garis videtur satis rectè se habere,—*those who co-operate with
 them,—ponitur in gen. post θαυμάζειν, per notam Syntaxin—
 one might wonder] πότιρον ὡς καλοὶ κήγαδοὶ αἰτήσονται, whe-
 ther as good and worthy men—whether in virtue of their own
 merit, they will desire a pardon for Eratosthenes and his asso-
 ciates, τὴν αὐτῶν ἀρετὴν κλείουσθαι ἄξια ἀποφαινοῦντες τῆς πορνείας.
 [supple ἐκείνων] *demonstrating their own virtue to be superior
 to the crimes of their clients. (ἔβουλόμην μὲντ' ἂν αὐτὸς ἕτω προ-
 δύμας ἴη) σώσειν τὴν πόλιν, ὅσπερ ἕτοι ἀπολλύεται, and truly I should
 wish that these pleaders had been as eager to save the state, as
 their clients have been to subvert it.) ἢ ὡς δεινὸν λέγειν ἀπολογή-
 σονται, or, trusting to the force of their rhetoric, will they apo-
 logize for them, καὶ ταῦτα τῶν ἔργα πολλῶν ἄξια ἀποφαινῶσιν; and
 even demonstrate their deeds to have been meritorious?**

1. σφόδρα ἐπλήσμονας—ἐπ' ἐκφορὰν ἰδῆν.] vos nimirum so-
 cordes et obliviosos esse ducentes, si existiment se securè per popu-
 lum vestrum posse trigintaviros servare, cum per Eratosthenem
 ejusque socios periculum erat interfectorum exequias ire. TAY-
 LOR.

146.

2. ἐκὺν δεῖνόν &c.] In hoc loco primum pro αὐ leg. videtur ἢ
 vel εἴη. Sic ἐκὺν δεῖνόν ἢ. *grave et infandum fit.* hic insitit
 oratio paululum. tum de novῷ sic orditur τῶν μὲ ἀδίκως—
*deinde pro ἢν πε ἐκφορὰν legendum arbitror ἢ πε ἐπ' ἐκφορὰν uti-
 que, profecto, procul dubio, exsequias ibunt, honoris causa.*
*tertio βοηθεῖν ἐ Taylori annotatione adscivi, pro vulgari βοη-
 θῆν. REISKE. Forsan sententia interrogationem continet—*
 ἐκὺν

146.

ἐκὼν δαιμόν [ιστί.] Angl. *Is it not an extraordinary circumstance—* αὐτῶν μὲν ἀδικῶς τιθιόντων οἱ φίλοι συναπέλλυντο, *that the friends of those who have suffered an unjust death usually perisb'd along with them* [if they ventured, to wit, to perform their funeral exequies:] αὐτοῖς δὲ τοῖς τῆν πόλιν ἀπολέσασιν, ἢ πῦ ἐκ' ἐκφορῶν πολλοὶ ἤξουσιν, ὁπότῃ βουδῆεν τοσῶτοι παρεκσιυάζονται; *and that great numbers will certainly attend the funeral rites of those who ruin'd the state, since so many now appear in their behalf?* i. e. *will do them honour by attending their funeral rites when they die; if we may be permitted to judge from the crowds that are now ready to plead their cause?* Apud Græcos nempe, res erat summi momenti ut defunctorum exequiæ ritè celebrarentur.

3. ἀνταπειν] id est h. l. κατηγορεῖν. ἢ μὲν δὲ πολὺ ἔξον ἡγῆμαι—ἀπολογησάσθ. tametsi multo est meâ quidem sententiâ, facilius hos accusare de injuriis, quas vobis dederunt, quam his est crimina purgare. REISKE.

4. ὡς Ερατοσθένης—κακὰ εἰργασται,] Vide suprâ ad p. 136. n. 10.

5. ὅτι δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων &c]—in omnibus Græcis simul sumtis, qui vos bellis unquam exagitarunt, nemo est, qui vos pluribus affecerit damnis, quam hic unus Eratosthenes. REISKE.

6. ἐκ οἴονται] subaudi διὰ τῆτο. REISKE.

7. καταψηφισάσθ] Atticè pro καταψηφισάσθι—καταψηφίζομαι, damno. ἀποψηφίζομαι, absolvo. Vide ad p. 43. n. 6. et ad p. 57. n. 2.; item ad p. 139. n. 7.

147.

1. οἴεσθε] 2. pl. præf. imperat. m. ab obsoleto οἴω, fero.

2. Βάλομαι—] Ordo est Βάλομαι δὲ καταβαίνειν ἀναμνήσας ἐκατέρως ὀλίγα, volo descendere, i. e. descendam [de suggesto nempe—Vide suprâ ad p. 134. n. 1.] postquam utrisque in animos pauca revocavero.

3. σφίθερα ἤχεσθε] Vide suprâ ad p. 46. n. 1.

4. ἐν ᾧ ἠττηθήσεσθε—] in quo si vinceremini, pari eratis loco futuri atque victores; h. e. perinde servi xxx tyrannorum, atque illi, à quibus victi fuissetis, erant. REISKE.

5. τάτοις] scil. xxx tyrannis.

6. ἐκ τῶν πραγμάτων] subauditur τῶν τότε ὑπαρχόντων. Sæpè vocab. πράγματα malo sensu usurpatur pro molestiis, negotiis turbulentis et luctuosis. ex illis negotiis calamitosis, in quibus versabantur. REISKE.

7. σωφελεῖσθαι μὲν γὰρ ὑμᾶς ἐκ ἡξίαν, σωδιαβάλλεσθ δ' ἠνάγκασθον.] nam vos quidem haud dignos existimabant, qui ullum cum illis emolumentum perciperetis, cogebant autem infamiæ participes esse.

8. φύλακας

8. Φύλακας τῆς σφίτρας ἀρχῆς—] *custodes sive dominationis*— per φύλακας intelligit milites præfidiarios Lacedæmoniorum. Pro vulgari ἡμετέρως *Reiskeus* dedit σφίτρας, mouente *Marklando*.

9. πρῶτον μὲν τῶν ὄπλων ἀναμνήσθητε,—] *primùm quidem arma vestra in animos revocate,—quod post multas pugnas in alieno solo à vobis pugnatas, armis vestris, non ab hostibus, sed ab his hominibus, tempore pacis, spoliaremini. ἀφαιρέω* sæpè habet post se duplicem accusativum, quorum alterum vox passiva retinet.

1. καὶ ἐδὶ ταῦθ' ἡσασαν τυχῶν] *neque fuerunt ut sepulturam legis constitutam obtinerent. Vide supra ad p. 146. n. 7. sub fin.* 148.

2. τῆς παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίας.] *quam ut divina vindicta labefactari possit. TAYLOR.*

3. αὐτοὶ μὲν ἂν—] *Ordo est αὐτοὶ μὲν ἂν ἐφυύγετε δόσαντες μὴ πέδησι τοιαῦτα εἶα καὶ πρότερον. Angl. You would have fled impress'd with the fear of suffering the same sad calamities as before.*

4. διὰ τῆς τῶν τρέψας] *propter horum hominum mores—τρέψας est ingenium, mos, indoles &c. quasi dicas Angl. a turn, or cast of mind.—derivatur à perf. m. verbi τρέπω, verito.*

5. ἐπὶ ξίφει] *supple χύρας.*

6. μικρὸν ἂν ἔνικα συμβεβαίων ἰδύουσιν] *propter parvum æs alienum in servitutem redacti fuissent.*

7. ἀλλὰ γὰρ—] *SED non opus est ut hæc enarrare pergam, NAM.—Vide supra ad p. 62. n. 1.*

8. ὅμως δὲ τῆς ἐμῆς προθυμίας ἐδὴν ἠλλέλαπται] *Inter προθυμίας et ἠλλέλαπται interposui ἐδὴν. ego studium contentionemque meam baud passus sum desiderari. REISKE. Sed hoc est sensum oratoris in contrarium mutare: Nec ἐδὴν ullo modo interponi debuit. Non enim hoc dicit Lysias se nihil omisisse quod dictum oportuit pro templis deorum &c. sed animi fervorem sibi deficere ad verba facienda pro templis deorum &c. Nam ὅμως δ' non hic est tamen, attamen, sed atque adeo—ἠλλέλαπται τῆς ἐμῆς προθυμίας ὑπὲρ τῶν ἱερῶν—and accordingly my eagerness to speak for the temples is insufficient—it is inadequate to the subject; which would require the joint efforts of many—Atque hanc esse primigeniam significationem particulæ ὅμως monstravit vir doctissimus Henricus Hoogveen, Doct. Part. Gr. L. p. 817.*

9. τὰ μὲν ἀπέδοντο] *intelligit Orator vasa, donaria, et cæteras res sacras in Templis repositas, quas Illi vendiderunt surreptas. MARKLAND.*

1. οἷς ὑμεῖς, ἐπειδὴ ζῶσιν ἐπαμῦναι ἐκ ἠδύσασθε, ἀποθανῶσι βοηθήσατε] *quibus vos, quoniam vivis auxilium ferre nequivistis, jam defunctis succurrite.* 149.

2. ἀποψήφισθε

tarchus, Philostratus, Dionysius Halicarnassæus: quos illi ad-
cant qui de Isocrate ~~Mura~~ ^{Mura} velint. Videant etiam Fab. Bib.
lioth. Gr. Lib. II. cap. 26. et Harlel. Introd. in Hist.
Ling. Gr. p. 157. 151.

EDITIONES ISOCRATIS.

1. Isocrates, ejusque Vita à Plutarcho, Philostrato, et Di-
onyfio Halicarnassæo descripta, Græcè, Curâ Dem. Chalcondylæ,
Mediolani per Hen. Germanum et Hen. ex Postremulo,
1493, in fol. [Quæ editio ibi repetita est eodem anno, in 8vo.]

2. Isocratis, Alcidasantis, &c. Orationes, Græcè, *Vene-*
tis apud Aldum, 1513, in fol.

3. _____ *Hagenœ, ex officinâ Secerianâ*,
1533, in 8vo. [Quæ est repetitio Aldinæ.]

4. Isocrates nuper accuratè recognitus et auctus. Græcè,
Venetis in œdibus hæredum Aldi Manutii et Andrææ Asulani,
mensis Julii, 1534, in fol.

5. Isocratis Scripta quæ quidem nunc extant, omnia, Græ-
colatina postremò recognita: Hieronymo Wolfio Oetingensi
interprete, annotationibus novis et eruditis illustrata &c. *Bas-*
ilæ, ex officinâ Oporinianâ, 1576, in fol. [Quæ sæpè ibidem
repetita est, notis brevioribus, in 8vo.]

6. _____ Gr. et Lat. ex Hieronymi Wol-
fii interpretatione, et H. Stephani diatribis VII. in Isocratem.
Apud ipsum Stephanum, 1593, in fol.

7. _____ *Lutetiæ apud Paulum Stepba-*
num, 1604, in 8vo.

8. _____ Gr. et Lat. curâ J. T. B. A.
Parisiis, apud Chappélet, 1621, in 8vo.

9. _____ *Ibidem, apud Jo. Libert.* 1621.

10. _____ *Genevæ*, 1636, in 8vo.

11. _____ Varias Lectiones, versionem
novam, ac notas adjunxit, Gul. Battie, M. D. 2 vols. *Londi-*
ni, 1749, in 8vo. [Idem antea ediderat orationes VII. et epi-
stolas IX. *Cantabr.* 1729, in 8vo.]

12. _____ Gr. et Lat. cum versione novâ,
triplici Indice, variantibus lectionibus, et notis. Edidit A-
thanasius Auger, 2 tom. *Parisiis*, 1783, in 8vo. [Editio pul-
cherrima.]

☞ Quædam ex orationibus Isocratis sæpè sunt editæ se-
orsum; quas longum foret enarrare.

2. ἸΣΟΚΡΑΤΟΥΣ &c.] i. e. ISOCRATIS AD DEMONICUM ORATIO.

SCRIBITUR hæc Oratio ad Demonicum quemdam Atheni-
ensem, privatam hominem et adolescentem, filium Hippo-
nici,

151. viri divitiis et virtutibus commendatissimi, qui Isocratis amicus et familiaris fuerat; ipsi dat præcepta quibus vitam non tantum rectè et honestè, sed etiam suaviter et commodè exigat. AUGER.

PARTES hujus libelli sunt tres: Principium, Doctrina de moribus, et Peroratio. Sunt enim perquam artificiosè præceptiones in medio cohortationum collocatæ. WOLF.

3. διατάσας.] *differentes.* pro διατακτικός. διατάς, διατάσα, διατάς, Atticè pro διατακός, — via — ο. Vel potiùs pro διατάς, — via — ος. perf. med. ab obsoleto διάταω, fut. 2. διαταώ, p. m. δίασα. Sed si sit act. v. subauditur pronomem reciprocum *ιαυτάς*: et est præf. perf. Vide suprâ ad p. 27. n. 4. et ad p. 29. n. 4.

4. εὐλήφασιν.] Nota hîc, ut et alibi millies, aoristum sumi non solum in sensu præsentis, sed in sensu SOLEO FACERE. Εὐλήφασιν, capere solent: sic δάλυσι, dirimere solet. AUGER. Sed mirum est virum doctum non observâsse εὐλήφασιν, [Atticè pro κελήφασιν] non utique aoristum esse sed perf. i. e. præf. perf. πολὺ δὲ μεγίστην διαφορὰν εὐλήφασιν—Angl. *but they have assumed by far the greatest difference*—i. e. *they differ most of all*—Cæterùm de Græcorum Aoristo in sensu maximè indeterminato vide suprâ ad p. 19. n. 6.

5. τὰς ἤ τῶν σπουδαίων φιλίας ἂν ὁ πᾶς αἰὼν ἔκαλείψεν.] Angl. *but even eternity itself would not be able to obliterate the friendships of the Worthy.* Vide suprâ ad p. 27. n. 11.

6. τὰς δόξης ἐριγομῶς,] *eos qui gloriam appetunt.* BATTIE. ἐρίγω in v. act. porrigo, ἐρίγομαι, in v. med. porrigo *meipsum* ad aliquod captandum, inde *appeto, cupio.*

7. παιδείας ἀντιποιμῶς,] ἀντιποιῶ, *E contrario facio, Vicissim facio, Par pari reddo, ἀντιποιέομαι, Vendico, Attribuo mihi, Arrogo mihi.* Genitivo jungi solet. H. STEPHANUS.

152. 1. ἀκμὴν φιλοσοφῆς,] ἀκμὴν adverbialiter sumitur subaudiendo κατὰ. Nonnulli interpretantur, adhuc, etiamnum; sed melius forsan interpreteris; vividè, ardentè, studiosè.—Nota apud Isocratem φιλοσοφῆν significare sæpiùs, litteris studere, sicut οἱ φιλόσοφοι, viri litterati. AUGER.

2. τὰς προτρεπτικὰς λόγους] *Orationes hortatorias, nempè hîc ad eloquentiæ studium.* AUGER.

3. ἢ μὴν περὶ γὰρ τὸ κράτιστον τῆς φιλοσοφίας διατρέβυσιν.] *non in eo tamen versantur quod est in disciplinarum studio præstantissimum.* Hîc rursus nota vocem φιλοσοφία non eo semper sensu accipiendam esse apud scriptores Græcos, et nominatim apud Isocratem, quo vulgò apud nos accipitur PHILOSOPHIA, sed sæpiùs interpretandum esse studium litterarum. AUGER.

4. ἀλλ' ὅπως τὰ τῶν τρόπων—] Ordo est, ἀλλ' ὅπως δέξασθαι πεφυκίαι σπουδαίαι [κατὰ] τὰ ἤδη τῶν τρόπων, *sed quomodo bene-*
sui

his moribus ac ingenio præditi videbuntur. *πεφύκα, naturâ sum comparatus, sum.* *τρόπος, mores, à τρέπω, verto, quasi dicas Angl. a turn of mind.*

5. *ἢ παράκλησιν—ἀλλὰ ᾤθρῆσιν—*] Apparet ex hoc loco per *παράκλησιν* intelligi debere, hortationem ad eloquentiam, et per *ᾤθρῆσιν*, hortationem ad virtutem : undè hæc oratio inscribitur *πρὸς Δημόικον ᾤθρῆσεις, vel ᾤθρῆναιτικὸς λόγος.* AUGER.

6. *Κάλλος μὲν γὰρ ἢ χρόνον ἀνήλωσι, ἢ νόσος ἐμάρασι.*] Angl. *For, either time consumes, or disease impairs beauty.* De *Aoristo* in sensu maximè indeterminato vide suprà ad p. 19. n. 6.

7. *Ῥώμη—ὀφείλησι,—ἰβλαψί.*] De *aoristo* vide suprà ad p. 19. n. 6.

8. *τῶν ἀσκήτων*] Potest hîc intelligi *ἰαντὲς*, qui sese exercent οἱ ἀθληταί. WOLF.

1. *τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων.*] Vide suprà ad p. 136. n. 10.

153.

2. *Οὐ μὴν ἀλλὰ κ]* *Quintiam.* Quod si *ἔμην*, ἀλλὰ, simpliciter reddimus, *Enimvero*, vel, ut aliquando fit, *sed*, perit tota negatio, quam adfert τὸ *ἔ*, vel *ἔμην*. Negat nempe *ἔμην* vel superiora, vel aliud quin extrinsecùs advocandum, cui τὸ ἀλλὰ vi *διαφορικῆ* diversum quid opponit. Totius itaque τῆ, *ἔμην*, ἀλλὰ, usus est *ἰπανορθωτικὸς*, tollens superius, et quod aptius est reponens.—Ast ubi post ἀλλὰ invenitur κ *ἐπιδοτικόν*, priora quidem neque prorsus, neque partim tolluntur, sed iis nobilior pars additur : manet tamen *ἰπανόρθωσις*, qua is, qui ita loquitur, indicat se pro rei dignitate, magnitudine, aut atrocitate non satis dixisse, quare superaddit id, quod maximè palmarium videtur. HOOGVEZEN, doctrina Particularum L. Græc. pp. 951. 955.

3. *κ] τοῖς φίλοις κοινός.*] *et cum amicis omnia communicans.* Gallicè, *Dévoué sans réserve à ses amis.* AUGER.

4. *Ἀλλὰ τὸ μὲν ἀκριβὲς αὐτῶν—*] Sive perfectionem dicas, sive certitudinem, sive accuratam rationem, sive diligentiam, sive quid aliud, parum commodum erit : Si vero τὸ ἀκριβὲς αὐτῶν *δηλώσθω*, sic efferas, ἀκριβῶς ἢ ἀκριβίστηρον αὐτὰς δηλ. commodius explicabitur Latine, *accuratè aut accuratiùs eas declarabimus.* WOLF.

5. *ἔξηγόχαμεν*] Angl. *We have produced, or exhibited.* 1. pl. perf. M. Atticè pro *ἐξήγόχαμεν*, ab obsoleto *ἐνίχω*, idem quod *φίρω*. perf. M. ἦνοχα, Atticè *ἐνήνοχα.*

6. *Οὐτὼ ᾗ τὴν γνώμην—*] Ordo est—*ᾗ ἀδύνατον [ἰστὶ] τὸν μὴ πεπληρωμένον πολλῶν κ] καλῶν ἀκροσμάτων ἔτι διατεθῆναι τὴν γνώμην, impossibile autem est ut ille qui multis præclarisque præceptis non est instructus animum suum ita disponeret.* *διατεθῆναι, ἄορ.* 1. pass. in sensu medio. Vide suprà ad p. 7. n. 10.

I: αὐξία

154. 1. ἀφ' ἑαυτοῦ τίθεται.] Angl. *Is naturally improved.* Vide supra ad p. 68, n. 1.
 2. συντομῶς ἀποδίδωμι] *breviter submittere* monita quædam mea, ut planè indicat v. med. Cæterùm δοκίμης, est optativus Atticus, pro δοκίμης, δοκοῖς. Vide supra ad p. 94. n. 2.
 3. ἀβιάδης.] Angl. *conceited.*
155. 1. Εὐλαβῶ τὰς διαβολάς,] *Caveto à criminationibus,*—
 2. εὐδακμοῖς—] Atticus opt. pro εὐδακμοῖς, [Vide supra ad p. 94. n. 2.] *benè audire licet,*—εἰ φαίνοιο τὰτα μὴ πράττειν, ἢ *planè hæc non admittas,*—“Notandum est [verba sunt Ἰδοῦμαι Hutchinson ad Xenoph. de Cyri Inst. propè initium] “verba δοκῶν, φαίνεσθαι, νομίζεσθαι, ita à Græcis adhæberi solere, ut per ea significant (non dubii quidpiam aut ambigui, non quod videtur, sed) quod *revera* est.” Cæterùm ἐπιτιμῆς est Att. opt. pro ἐπιτιμῆι, ab ἐπιτιμᾶν, *repræbendo, objurgo, &c.*
156. 1. τοῖς αὐτοῖς,] *cum iisdem* hominibus,—περὶ τῶν αὐτῶν, *de iisdem rebus.*
 2. ἴφ' ὧν κρατεῖσθαι—] Ordo est—ἀσκει ἐγκράτειαν πάντων τῶν ἐφ' ὧν αἰχρὸν [ἰστί] τὴν ψυχὴν κρατεῖσθαι, *exerceto imperium in hæc omnia &c.* “Ἐστὶ ἢ ἐν τῷ κέρδι τοῦτο, —Angl. *And, in the case of gain, or interest, thou shalt obtain that end—*
 3. ἀξιώσεως.] Vide supra ad p. 27. n. 11.
 4. Δὴ γὰρ τὸς ἀγαθῶν—] Construe—γὰρ οἱ τὸς ἀγαθῶν ἀνδρες φαίνεσθαι παρεχομῆναι: τρόπον πιστότερον ἔχει. *Nam oportet probos viros planè ostendere mores suos jurejurando veraciores.* Vide supra ad p. 155. n. 2.
 5. Ὀρκον ἐπακτὸν—] *juramentum ad te delatum—*Angl. *An oath required of thee, an oath tendered to thee—*
 6. Φιλοχρημάτως ἔχει.] *avarè te gerere, avarus esse.* Vide supra ad p. 86. n. 1.
157. 1. Μὴ τυχῶν μὲ γὰρ] *scilicet πίστιως καὶ σιγῆς.* WOLF.
 2. Παραπλήσιον—παχυσον] Angl. *are in a like situation—*πάχω, *I am in a situation, whether good or bad.*
158. 1. Περὶ τὸν πλεον χρέματα &c.]—non facile est verum sensum hujus sententiæ attingere. Mihi pendere videtur hîc sensus à verbis ἀπολάουεν et κτᾶσθαι. Si conjecturas meas licet edere, ἀπολάουεν, meo quidem judicio, significat, uti ad commoditates vitæ, et κτᾶσθαι uti ad ejusdem vitæ necessitates; ita ut χρέματα sit superfluum quo quis utitur ad vivendum cum splendore convenienti, et κτήματα necessarium quo quis utitur ad vivendum simpliciter. AUGER. Discrimen inter χρῆσθαι et ἀπολάουεν hoc plerique constituunt, ut alterum ad necessitatem, alterum ad voluptatem referatur: *frui* nos aliquâ re, sine respectu ad alia commoda, ut amici colloquio, jocis, voluptatibus;

voluptatibus; uti propter alitud, ut libro, discendi gratiâ.
WOLF.

2. τὴ τε ζημίαν μεγάλην ἰκτίσαι] Angl. *both in order to make up for a great loss.*

3. ὡσπερ τὰς τυχεύτας,] Angl. *as at indifferent persons—i τυχεῶν, quilibet.*

4. Ἐὰν ἀπὸδῆχῃ τῶν φίλων τὰς &c.] *si eos amicorum amplecteris qui morem tibi gerunt in eo quod ad pessimum ducit, non habebis in vitâ [i. e. nunquam dum vivis habebis] qui in odium tuum incurrent monstrantes quoad optimum ducat. Auger sic Gallicè dedit—si vous regardez comme vos meilleurs amis ceux qui vous flattent dans vos défauts, vous ne trouverez personne qui, pour vous en corriger, veuille encourir votre haine.*

5. καρτερότητα] Angl. *can endure.* Vide suprâ ad p. 27. n. II.

6. ἐργιζόμενοι τυχεύωντι] Vide suprâ ad p. 7. n. 5.

1. ὅτι περὶ πάσχουσιν οἱ πολλοί,] Angl. *which is the case with the bulk of mankind.* Vide suprâ ad p. 157. n. 2. 159.

2. Ἀθάνατα μὴ φοβέσθαι &c.] Gall. *Par l'élevation de vos sentimens, montrez que vous aspirez à l'immortalité; et par un usage modéré des choses, faites voir que vous vous reconnoissez mortel.* AUGER.

3. προσεξημίωσι] *damno insuper afficit.* Vide suprâ ad p. 19. n. 6. item ad p. 97. n. 2.

1. Μιμῶ τὰ τῶν βασιλείων ἤθη &c.] Gall. *prenez leurs mœurs et leurs usages,*—sans doute, pourvu que ces mœurs ne soient criminels: autrement cette maxime ne seroit point d'une saine morale.—Isocrate, écrivant à un jeune homme élevé sous un gouvernement populaire, et transplanté à la cour d'un monarche, lui recommande la soumission la plus parfaite aux volontés du prince sous les loix duquel il vit. AUGER. 160.

2. Εἰς ἀρχὴν κατασάδεις, &c.] *Magistratum adeptus.* AUGER.

3. Μηδὲν πονηρῶ πράγματι, &c.] *Nulli actioni improbae aut adfisi aut patrocineris.* BATTIE. *παρίστανο.* Verbum hoc ad advocatos pertinet, qui etiam tacentes suâ personâ reo patrocinantur: quod Latini dicunt, *stare ab aliquo.* WOLF. *εὐμγόμεν.* Hoc ad oratores pertinet, et causidicos, qui oratione defendunt reum. Id.

4. ἀρεγιάδ τῆς δικαιοσύνης,] *justitiam appetere.* Vide suprâ ad p. 151. n. 6.

1. ἀλλ' ἂν ἰλπίσι γι—] —idem est [ἀλλά scil.] quod; *at certè, vel saltem;* quo tamen sensu particulas γι ἂν, vel ἂν γι, vel γὺν, sæpius adjunctas habet. *Vigerus* de Gr. dict. Idiotismis, p. 342. Edit. L. Batz 1742. 161.

2. γίνῃ δὲ τοῖς ἄλλοις μὲν ἢ ἐτέροις ὡς κατὰ δὴλον,] *Ordo est, ὅ γίνῃ ὡς κατὰ δὴλον τοῖς ἄλλοις ἐν μηδέντοις. In neutris autem jis aliis manifestus.*

gnâ parte fraudatus est. Ab ineunte ætate infirmâ valetudine utebatur. Philosophiæ primum se dedit sub Platone et Euclide Megarensi. Verum audito aliquandò Callistrato oratore, qui magnâ cum populî admiratione causas agebat, in studium eloquentiæ, præcipuè sub Isæo oratore et Andronico histrione, unicè incubuit. In Demosthene "tantum studium" "fuisse (verbis utor Ciceronis, solius ferè digni qui Demosthenem æmularetur) tantusque labor dicitur, ut primùm" "impedimenta naturæ diligentiam industriæque superaret;" "cumque ita balbus esset, ut ejus ipsius artis, cui studeret," "primam literam non posset dicere, perfecit meditando, ut" "nemo planius eo locutus putaretur: deinde cum spiritus" "ejus esset angustior, tantum continendam animam in dicendo" "est assecutus, ut unâ continuatione verborum (id quod ejus" "scripta declarant) binæ ei contentiones vocis et remissiones continerentur. Qui etiam (ut memoriæ proditum est,) "conjectis in os calculis, summâ voce versus multos uno spiritu pronuntiare consuebat; neque id consistens in loco," "sed inambulans, atque adscensu ingrediens arduo." [De Orator. Lib. I. 61.] Non solum ipse Cicero sed multi alii scriptores veteres de Demosthene testantur, eum per varia naturæ impedimenta ad fastigium eloquentiæ tandem pervenisse, omnesque alios oratores arte dicendi longè superasse, atque adeo plurimum in Republicâ potuisse. "Commemorato" "ejus nomine, (verba sunt Val. Maximi) maximæ eloquentiæ consummatio animo oboritur audientium." [viii. 7.] "Sequitur oratorum (inquit Quintilianus) ingens manus," "cum decem simul Athenis ætas una tulerit: quorum longè princeps Demosthenes, ac pænè lex orandi fuit; tanta" "vis in eo, tam densa omnia, ita quibusdam nervis intenta" "sunt, tam nihil otiosum, is dicendi modus, ut nec quid" "desit in eo, nec quid redundet invenias." [Inst. Orat. Lib. x. 1.] Egregiè elucebat ars dicendi Demosthenica contra insidias quas strueret Philippus ille Macedonum rex in Atheniensem totiusque Græciæ libertatem. Mira quidem fuit eloquentiæ vis qua summus orator languidam et pænè deperditam civium suorum virtutem in hostem illam patriæ subinde excitaverit. Sed dolendum est propriam ipsius virtutem, belli fortunam expertam, tam miserè defecisse. In prælio ad Chæroneam commisso, ubi Philippus Athenienses devicit, Demosthenes, abjecto clypeo, fugâ salutem quæsit. "Cumque id ei (uti nobis narrat A. Gellius) quod fugerat" "probrosè objiceretur, versu illo notissimo elusit, *Αἴης ὁ Φεύγων κ' ἄλιν μαχόσσομαι.*" [Lib. xvii. 21.] Mors Philippi, quæ brevi post victoriam suam accidit, summo erat Atheniensibus, et præsertim Demostheni, gaudio. Spes magnas de libertate

libertate recuperandâ fovere cœperunt. Quæ tamen citâ periere. Alexander Philippi filius, rebus domi compositis, cum exeroitu in Bœotiam progressus est. Ferocia Athenensium concidit; animus Demosthenis obtorpuit. Tandem hicce orator celeberrimus, largitione ab Harpalo se corrumpi passus, famam eloquentiæ multum obscuravit. Ab Areopago damnatus, in carcerem conjectus est. Quibusdam autem adjuvantibus se fugâ subduxit. Tulisse auxilium imbecilli animo fertur. Post mortem tamen Alexandri, Athenienses, Demosthenem, pristinæ ejus gloriæ memores, ab auxilio revocârunt. Triremem miserunt quæ eum ex Æginâ reduceret. Progredientem ex Piræo in urbem universa civitas, obviam ei facta, eum læto animo excipiebat. Post reditum tamen, patriâ diu frui ei non erat concessum. Nunciatum est Antipatrem, qui Alexandro in regno Mæcedoniæ successerat, et Craterum quondam Alexandri comitem, Athenas appropinquare. Demosthenes cum suis clam in fugam se recipit. Templum Neptuni, in insulâ Calauriâ, supplex petit. Ibi ipædis parte interiore, sumpto veneno quod secum clam habuerat, moritur; anno ætatis 62do. Unde Juvenalis:—

————— *Sævus et illum*
Exitus eripuit, quem mirabantur Athenæ
Torrentem et pleni moderantem frenâ theatri.—Sat. x. 126.

Vitam ejus et laudationem scripserunt Plutarchus, Lucianus, Libanius, Suidas. Extant sub ejus nomine orationes 61, præmia ad orationes 65, et epistolæ 6: quas orationes singulatim recensuit doctissimus Fabricius in Bibliothecâ Gr. [Lib. II. c. 26.] De hoc oratorum Principe vide plura passim apud Ciceronem et Quintilianum.

EDITIONES DEMOSTHENIS.

1. Demosthenis Atheniensis, Oratorum principis Opera; sive Orationes LXII. Græcè, cum Libanii Sophistæ argumentis. *Venetis apud Aldum, 1504, in fol. duabus partibus.* [Hanc editionem Aldus repetivisse videtur eodem anno. Vide Reiskii præf. ad suam Oratorum Edit. p. VII. et LXXXV.]

2. ————— Græcè, cum commentariis Ulpiani. *Basil. apud Joannem Hervagium, 1532, in fol.*

3. ————— Græcè, curâ Jo. Bernardi Feliciani. *Venetis ex officinâ Francisci Bruccioli, 1543, 3 voll. in 8vo.*

4. ————— Græcè, corrigente Paulo Manutio Aldi filio. *Venetis, 1554, 3 voll. in 8vo.* [Scatet hæc Edit. mendis typographicis.]

5. Demosthenis

5. Demosthenis Athenienfis, Oratorum principis Opera ; 165.
 five Orationes LXII. Græcè et Latinè, cum translatione, notis et Gnomologiâ Hier. Wolfii; item Ulpiani commentarii cum Wolfii versione. *Basileæ apud Oporinum, 1549, in fol.* [Ter prodiit separatim Wolfii versio Latina. Prodiit quoque *Basil.* 1569, Specimen Demosthenis, à Wolfio recogniti.]

6. ————— Græcè, *Lutetia, apud Joannem Benenatum*, five, ut tituli quidam habent, *apud Michaelem Sonnum, sub scuto Basiliensi, viâ Jacobæa, 1570, in fol.*

7. ————— et Æschinis Opera, cum utriusque auctoris vitâ et Ulpiani commentariis novisque scholiis ex quatuor eaque postremâ recognitione, Græco-latina, &c. *Basileæ ex officinâ Hervagianâ per Eusebium Episcopium, 1572, in fol.*

8. ————— et Æschinis Opera, cum utriusque auctoris vitâ &c. Gr. et Lat. *Francofurti, 1604*, five. ut tituli quidam habent, *Aurel. Allobrog. 1607, in fol.* [Univerſa est eadem cum Basiliensi, nisi quod opusculorum nonnullorum sedem mutavit. REISKE. Repetita est sine Wolfii annotationibus, *Genevæ, 1607.*]

9. Δημοσθένος, Ἀισχίνου, Δεινάρχου καὶ Δημάδου τὰ συζυγία. Græcè et Latinè. Edidit Joannes Taylor LL. D. Coll. D. Joannis Cant. Socius &c. *Cantabrigiæ, vol. 3. et vol. 2. in 4to.* [Mortuo Editore, cætera nondum edita sunt.]

10. Oratorum Græcorum, quorum princeps est Demosthenes, quæ supersunt monumenta ingenii &c. Gr. et Lat. edidit Joannes Jacobus Reiske. *Lipsiæ, 1770, et aliis annis, 12 voll. in 8vo.* [Opus sanè egregium et utilissimum. Plenam editt. enarrationem vide in hujus præf.]

** Separatim sæpè editæ sunt quædam ex orationibus Demosthenis. Exempli gratia: 1. Demosthenis Orationes de Republicâ ad populum, Latio donatæ à Vincentio Lucchesino, cum textu Græco è regione apposito et notis criticis et historicis. *Romæ 1712, in 4to.* 2. Demosthenis et Æschinis οὐ περὶ τῆς Ὀρθοπαιδικῆς λόγοι ἀντιδικεῖν, cum Latinâ Hier. Wolfii versione &c. curâ Henrici Brooke, Oxon. 1721, in 8vo. 3. Ἀισχίνου ὁ κατὰ Κτησιφάντην καὶ Δημοσθένου ὁ περὶ εὐδαιμονίας λόγοι. Interpretationem Latinam et vocum difficiliorum Explicationem adjecerunt P. Foulkes, et J. Freind. Edit. 4ta. Oxon. 1726, in 8vo. 4. Demosthenis Selectæ Orationes. Ad codices MSS. recensuit, &c. Ricardus Mounteney. *Lond. 1731, in 8vo.* [Quæ sæpè repetita fuit.] 5. Demosthenis Orationes Philippicæ duodecim, Græcè. In imâ paginâ—emendationes nonnullæ proponuntur. *Glasg. 1762, in 8vo.* 6. Demosthe-

165. nis Orat. de Coronâ, cum Wolfii, Marklandi, Palmerii et J. J. Reiskii, suisque Animadversionibus edidit Theoph. Christoph. Harles. *Altenburgi*, 1769, in 8vo. 7. Ælíchinis in Ctesiphontem et Demosthenis de Coronâ Orationes. Gr. et Lat. Versionem recudit et notas adjecit Jos. Stock. *Dublin*. 1774, 2 voll. in 8vo. 8. Orationes Philippicæ omnes. Interpretationem denuo castigatam et notas aliquot adjecit Jos. Stock. *Dublin*. 1774, 2 voll. in 8vo.

2. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑ &c.] hoc est, DEMOSTHENIS contra PHILIPPUM prima. Vulgò nominatur PHILIPPICA I.

Quicumque in Demosthenicâ lectione adhuc hospes est, eloquentiam autem hujus summi oratoris quodammodo degustare cupit, sciat is difficultatem in studio Demosthenis ferè totam oriri non ex verbis quibus utitur, (hæc enim plerumque usitatissima sunt) sed ex eorum compositione, totiusque orationis structurâ exquisitissimâ, qua peritissimus ille dicendi artifex cunctis aliis oratoribus longè antecellit. Nam, ut Dionysius Halicarnassensis, in libello qui inscribitur Περὶ τῆς λεκτικῆς Δημοσθένους δεινότητος, [vol. vi. p. 1112. Oper. Dion. Hal. Edit. Reiske, Lips. 1777, in 8vo.]—ὁ τασαύτης δέξας ἡξιαμίνων ἀνη ἐπὶ λόγοις, ὅσων ἀδὲς τῶν πρότερον, αἰώνια συνταττιμύνη ἔργα, καὶ τῷ πάντα βασιλεύοντι χρόνῳ πᾶσι δίδωσι, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπιτυχόντων ἔγγραφον· ἀλλ' ὅσπερ τῆς ἐν τοῖς νόμοις οἰκονομίας πᾶσιν ἐποιεῖτο δεῖν, ἅτω καὶ τῆς ἐν τοῖς ὀνόμασιν ἀρμοσίας. Hoc est, *Ille qui tantam ex eloquentiâ gloriam perceperit, quantum è prioribus nemo, æternùm duratura componens opera, atque tempore res cunctas examinanti tradens, nihil fortuitò et temerè scripsit; sed quemadmodum magnam in sententiarum distributione, ita et in compositione verborum operam impendit.* Vide totum hunc Dion. Hal. libellum, in quo Admiranda Vis dicendi in Demosthene optimè enarratur. Consule etiam Dissertationem II. quæ inscribitur *De Compositione Veterum; præsertim Demosthenis*; adjectam tomo 2do libri cui titulus, *Of the Origin and Progress of Language.* Edin. 1774, in 8vo.

3. ΦΙΛΙΠΠΟΥ] τῷ Μακεδόνων βασιλεῖς, ἐξ ἧ καὶ Ὀλυμπιάδος, Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας ἐγεννήθη. Harum orationum tanta fuit celebritas, ut et M. T. Cicero, quas in M. Antonium habuit, infelici et exemplo et æmulatione, Philippicas, quam Antonianas inscribere maluerit. Nam et Philippi atque Alexandri successor Antipater ad necem compulsi Demosthenem; et Cicero crudelius etiam interfectus est. WOLF.

IN ARGUMENTUM.

4. ΥΠΟΘΕΣΙΣ &c.] ARGUMENTUM &c. Hoc argumentum auctorem habet LIBANIUM SOPHISTAM, qui Antiochiæ fami-

liâ nobili ortus, maturè deditit se literis. Floruit circiter 165.
annum post natum Christum 350. et varia scripsit Græcè,
in quibus Argumenta orationum Demosthenis. Atticæ dic-
tionis amantissimus, non tamen venerem verè Atticam asse-
cutus est.

5. ἢ εἰσπηγῆται, πῶς ἂν ἄριστα τῷ πολέμῳ προσειχθεῖεν.] et illis
auctor est qua ratione ad bellum se optimè accingerent. προσειχ-
θεῖεν, per sync. pro προσειχθείσαν, 3. pl. aor. I. opt. pass.
verbi προσδρέω, offero, admoueo: [Vide suprâ ad p. 153. n. 5.]
et in v. m. admoueo meipsum, accingo me, &c. aor. autem
pass. sæpè sumitur in sensu medio. [Vide suprâ ad p. 7.
n. 10.] De hujusmodi tamen locutione ita vir eruditissimus
H. Stephanus: " Possumus autem ἔγω προσφέρωμαι τῷ πολέμῳ
" vel τοῖς πολεμικαῖς, reddere, Ita me gero in bello, vel Ita
" gero seu administro bellum. Vel, Ita res bellicas tracto."
L. Gr. Theſ. tom. iv. c. 118. f. ubi vide plura.

6. πολιτικῆν,] Angl. consisting of citizens — πρὸς τὰς τῶν
ἐπικαιρῶν χρείας ἑτοιμος ὑπάρξει. shall be ready on occasional
emergencies.

7. ὁμιλησάμενων ᾗ.] ita tamen ut sint permisti civibus. Sub-
intelligitur scil. πολιταῖς.

8. μὴδὲ ἐκ τῆς πόλεως ποιῆσαι τὰς βοηθείας:] neque ex urbe opem
ferre.—" βοηθείας ποιῆσαι ex Æschine pro Auxilia suppediti-
" tare." H. STEPH.

9. ἀλλὰ περὶ τὴν Μακεδονίαν ἀνατρέφεισθαι,] sed circa Macedo-
niam versari.

10. τὰς ἐτησίας] scilicet ἀνέμους.—Plinius Aquilones vocat
lib. ii. cap. 11. " Caniculæ, inquit, exortum diebus octo fer-
" mē Aquilones antecedunt, quos Prodromos vocant. Post
" bidaum autem exortus, iidem Aquilones constantiùs per-
" flant, diebus quadraginta, quos Etesias vocant." Hos A-
ristoteles, libello de Mundo, permistos esse scribit ex Aquilo-
nibus et Favoniis.—Cum autem Athenæ meridionaliores
sint,—Macedonia septentrionalior: Athenis in hanc navi-
gaturis adversa erunt Etesias: ex Macedonia Athenas, se-
cundi. Hiberno autem tempore, quamvis Austri familiaris
sint, periculosa per se omnis navigatio. WOLF. Vide
H. Steph. L. G. Theſ. tom. I. c. 1296. a.

IN IPSAM ORATIONEM.

1. Εἰ μὲν περὶ καινῆ τινος πράγματος προτίθεται—λέγων,] Si de 166.
ποιά aliqua re dicere proponeretur, προτίθεται Atticè pro προ-
τίθεται.

2. ἐπιχρῶν] Angl. having restrain'd myself—subauditur scil.
ἐμπαυτῶν. [Vide suprâ ad p. 3. n. 7.] Cæterum Particula &
refertur

166. refertur ad ἦρον infra. Hæc enim vocula sæpè est tanquam prænuntia modi subj. vel opt. interdum et indic. scil. quando indicativus sumendus est in sensu subjunctivi; ita tamen ut, post voces aliquot interjectas, unà cum verbo suo repetatur; ut hic, ἑπιχων ἂν ἴης; οἱ πρῶτοι &c.—ἠσυχίαν ἂν ἦσιν. Tales autem elegantissæ non solum linguis recentioribus, verum etiam ipsi Latinæ prorsus sunt ignotæ.

3. οἱ πλεῖστοι τῶν αἰδέσται γιόμην ἠποφάνηατο] Angl. *the greatest number of those who have been accustomed to speak, had declared their opinion*, ut planè indicat v. med. Alludit orator ad legem Solonis per quam sancitum erat ut qui suprà quinquagesimum erant ætatis annum ii primum verba facerent, deinde quivis civium pro ætate et per vices. Hæc autem lex illo tempore non vigeat. [Vide ΑΙΣΧΙΝΟΥ κατὰ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ λόγον, propè init.] Legis tamen æquitatem Demosthenes agnoscere videtur, etiam quum in eam peccat: rationes autem reddit satis idoneas.

4. τοῖ' ἂν καὶ αὐτὸς ἐπιειράμην,] Angl. *then even I myself would have attempted*—ἂ γινώσκω, λίγει' i. e. λίγειν τὰ πράγματα ἂ γινώσκω ἔ) βελτίστα, Angl. *to mention the things which I know to be best.*

5. Ἐπειδὴ ἔ—περὶ ἂν &c.] i. e. περὶ τῶν πραγμάτων περὶ ἂν—[Vide suprà ad p. 86. n. 4.] Angl. *but since it happens even now that we are considering about the things about which these men have formerly spoken frequently, ἠγῶμαι καὶ πρῶτος ἀναστὰς, εἰκώς αὖ συγγνώμης τυγχάνειν.* Angl. *I imagine that, though I have stood up first, I shall with reason meet with indulgence.* Constructio tironibus notanda, ἠγῶμαι ἀναστὰς, et ἠγῶμαι ἀναστὰς τυγχάνειν, et ἂν τυγχάνειν. Vide suprà ad p. 94. n. 3.

6. συνιθέλισαι—βελτίωδ.] συμβουλίωειν, in activo, *consultum dare*: at συμβουλίωδ, in medio, *curare sibi consilium dari, sive consulere aliquem.* Kusterus de Verbb. Medd. § II. 15.—βελτίωδ, *inter se conferre consilia*: seu *deliberare, consultare inter se*: cum nempe, de pluribus dicitur. At de uno cum dicitur, significat, *secum deliberare, vel consultare*: utι λογίωδ, *secum reputare*: ἰδυμείωδ, *secum cogitare*, &c. Id. § I. 37.

7. ἀδυμηται,] supple ἐστὶν ὑμῖν.

8. Φαύλως ἔχων,] Vide suprà ad p. 86. n. 1.

9. Ἐπειτα ἰδυμητίω,] supple ἐστὶν ὑμῖν, *Deinde considerandum est vobis, κ' παρ' ἄλλων ακύουσι, et qui ab aliis auditis, καὶ τοῖς εἰδοσιν αὐτοῖς, et qui vosmet ipsi nobis, ἀναμνησκομένους, recordantes—*

10. ἐξ ἕ χροῖον ἢ πολὺς,] i. e. ἕξ ἢ χροῖον ἢ ἐπὶ πολὺς χροῖον, *ex quo tempore non est multum tempus, i. e. non ita pridem.*

11. ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων] Angl. *in behalf of the rights of Greece.*

12. ἢ; ἰκρατῆτι] Vide suprâ ad p. 3. n. 3.

13. καὶ τῇ ἰνι ἕρρι τάτη,] Φίλιππου scil. Iftius Philippi, qui Græciæ dominatum invadere conabatur, et in Atticam nuperrimè, superatis Thermopylarum angustiis, irrumpere tentaverat. JUVENCIVS. Vide quanto cum contemptu de Philippo loquitur : alibi passim eum ἀνδρωπον, Regem vix semel quidem appellat. ΜΟΥΝΤΕΝΕΥ.

14. καὶ ἰδ—τὰ χωρία ταῦτα πάντα ἀπολωλῆναι τῇ πόλει,] καὶ τὸ—
i. e. σκοπῶν καὶ τῶτο τὸ πρῶγμα &c. Angl. and viewing also the following circumstance, viz. that all these strong places are lost to the State,—

1. οἰκίοι—κύκλω,] κύκλω—Angl. all around, οἰκίοι, in alliance with us. 167.

2. κατίστραπται.] Perf. pass. in med. sensu, ut sæpè fit. Vide suprâ ad p. 95. n. 1.

3. καὶ ὑμῶς ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἰδηλῆσθε γινώσκει γινώμης ἰνι,] Angl. you also were willing to become intent upon such a sentiment ποῶ, ἐκινῆσθε ἢ πρῆτερον, since, to wit, you were not willing formerly,—

4. συνελόντι δ' [ἀπλῶς] εἰπῶν] subauditur λόγῳ. εἰπῶν δ' ἀπλῶς, Angl. to speak simply, λογῳ συνελόντι, in a word comprehending every circumstance together, i. e. ut simpliciter et summatim dicam. Cæterum conjicit doctissimus Reiskius vocem ἀπλῶς è Scholio natam.

5. ἢ ὑμῶν αὐτῶν ἰδηλῆσθε γινώσκει,] Angl. if you chose to be your own masters,—

6. τὰ καταβῆδνημένα] Διὰ βῆδνημίας πρροίμια ὑφ' ὑμῶν, καὶ ὑπολωλῆτα. WOLF.

1. ἰνι] pro ἰνι, ut ἰπὶ pro ἰπιοτι. sed ἰπὶ præp.

2. κατίπτηχι μίντοι ταῦτα πάντα ἰνι,] Obstupescunt nunc quidem hæc omnia, ἕκ ἔχοντ' ὑποτροφῆν, quippe quæ refugio destituti sunt—κατίπτηχι est præf. perf. à καταπήσσω, obstupesco. Vide suprâ ad p. 29. n. 4.

3. δ—ἀσολγίας,] Angl. to what a pitch of arrogance—

4. καὶ ἔχ οἶος τί ἰστιν, ἔχων ἂ κατίστραπται, μίντοι ἐπὶ τάτων] Angl. and, though in possession of the places which he hath subdued, is incapable of remaining upon them—cannot be contented with them. [Vide suprâ ad p. 5. n. 6.] ἀλλ' αἰεὶ τι προσεβῆδάλλεται, but is perpetually throwing around them something additional for himself—i. e. is constantly enlarging his conquests all around. Nam προσεβῆδάλλεται refertur ad ἂ κατίστραπται suprâ. Cæterum de vi præpos. πρὸς in comp. vide suprâ ad p. 97. n. 2. ; vide etiam ad p. 167. n. 2.

5. πρροστοιχίζεται.] ἐκ μεταφορῆς τῶν κνηγιῶν κατὰ τῶν ἐδρωμάς τῶν θρηων, ὅρθα ξύλα ἰστῶσιν, ἂ καλῶσι γείχης, ἢ γόχης καταπειτανόντες αὐτῶν δίκτυα, ἰνα ἰάν αὐτὸς ἐφύγη τὰ θρηία, εἰς τὰ δίκτυα

168.

168. *δικτὸς ἰμπόση* SCHOLIAST. Sed hoc forsitan commentum est Scholiastæ, et *περιστοιχίζεται* hîc reddi potest simpliciter, *cingit, circumdat*. Non tamen dissimulandum virum eruditissimum *H. Stephanum* hîc à partibus Scholiastæ stare videri. [Thes. Gr. L. tom. III. c. 988. f.] Quod genus hominum nimis certè floccifacit acerrimus *Reiskius* his verbis, “Nugatur plerumque Scholiastæ, et mihi quidem nunquam non animus ab eorum consortio refugit, hominum ineptorum, quorum stultitiam sæpè nescias utrum rideas magis an misereris.—Per me si stetitset, Scholiorum prorsus nihil Demostheni meo addidisset. pleraque enim casta nuce inaniora, futilia, infulta, trivialia, puerilia sunt.” [Præf. in Schol. ad Demosth.] Sed hoc est suprà modum stomachari, nam quod de *Ennio* dixerit *Virgilius*, idem de Scholiastis verè prædicari potest,—nempe—“ex illorum stercore aurum sæpè colligendum esse.”

6. *ἴσω μὲν γὰρ οἶμαι*—*τὴν ἐπὶ τῶν πραγμάτων αἰσχύνῃ* &c.] Angl. *for truly I am of opinion that disgrace hanging over their conduct &c.*

7. *περιϊόντις αὐτῷ*—] Angl. *going about here*—*κατὰ τὴν ἀγορὰν, along the forum*. Quam autem aptæ sunt hæ Interrogationes et Percontationes quæ hîc occurrunt optimè notavit *Longinus* de Sublimis. § 18.

8. *γίνετο γὰρ αὖ*—] Refertur istud ᾧ non ad id quod proxime præcedit, sed ad id quod eleganter reticetur. *Imò vero aliquid novi dicitur*. NAM *potest esse aliquid magis novum*—&c. [Vide suprà ad p. 62. n. 1.] Ineptiunt planè qui dicunt *γὰρ* in talibus locutionibus per pleonasmum poni.

9. *ὅπως βάλειτε δικήσασιν*—] *nullus—dubito quin ex animi vestri sententiâ negotium conficeretis*. Nempe Macedoniam redigeretis in vestram ditionem. Utitur autem de industria verbo ambiguo et obscuro, ut acuat vincendi cupiditatem, et audiendi. Quod interpreti accurato servandum est, ne clariùs efferat quæ obscuriùs dicta majorem vim et dignitatem habent. JUVENCIVS.

10. *ὡς ὃ νῦν ἔχετε*,] supple *ἰαντὲς*. Angl. *as you now behave*.—*ἀπερημένοι καὶ ταῖς ἀφασκευαῖς, καὶ ταῖς γνώμαις*. *being in suspense, or, inderisive, both in your preparations and sentiments*.

169. 1. *Ὡς μὲν ἔν δὲ*—] Ordo est, *μὲν ἔν παύομαι λέγων ὡς δεῖ ἀπαρταῖς ὑπάρχειν, ἐθίλοντας ἰτοίμως ποιεῖν τὰ προσήκοντα*. Angl. *on the one hand then I give over mentioning that it is necessary for all to be willing readily to execute the things which are suitable, ὡς ἐγνωκότων ὑμῶν καὶ πεπεισμένων, since you know and are convinced of it*.

2. —*ἢ ἀλλάξει αὖ*—] Ordo est, *ἢ ἠγῆμαι αὖ ἀλλάξει ὑμᾶς ἀπὸ τῶν τοῦτων πραγμάτων*. Vocula *αὖ* tribuit hîc vim futuri infinitivo. Vide suprà ad p. 94. n. 3.

3. ἢ γὰρ οἱ ταχὺ καὶ τήμιρον εἰπόντες, μάλιστα εἰς θεὸν λέγουσι.] Angl. *for those who tell you to proceed instantly and this very day, by no means speak most to the purpose.*

4. ἀλλ' ὅς ἂν δείξῃ] i. e. ἀλλ' ἐκείνος λέγει μάλιστα εἰς θεὸν ὅς ἂν δείξῃ κ. τ. λ.—λέγει μάλιστα εἰς θεόν, Angl. *speaks most to the purpose.*

5. τίως ἂν ἢ διαλυσώμεθα, πειθόντες, τὸν πόλεμον,—] Angl. *until either, being persuaded, we shall finish the war, or prove victorious over our enemies.*

6. ἔτι τῷ λοιπῷ] i. e. διὰ τῷ λοιπῷ χρόνῳ—Angl. *no longer for the future.*

Quod restat hujus orationis non minus exquisitum est. Sed operis nostri ratio specimina quædam seligenda tantum admittit. Habita erat hæc PHILIPPICA Olymp. CVII. I. Ætat. Demosth. 30.

I. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ Α΄] hoc est, DEMOSTHENIS OLYNTHIACA I. 179.

OLYNTHUS, Thraciæ urbs, in Peninsulâ Pallenes sita est, inter Sinum Thessalonicum et Toroneum. Plures ei cum Amyntâ Philippi patre contentiones interfuerant. Philippo etiam, quum imperium ingressus esset, obstiterat. Diod. l. xv. Ifoc. in Archid. et Paneg. Is tamen iracundiæ suæ initio non paruit, sed è contra amicitiae indiciiis maximè fallacibus, eos, quos ad cladem destinabat, conspire studuit: eoque certiolem sibi reddidit vindictam, quo tardiùs atque occultius procedebat. Tandem Olynthum obsidione cingit, atque hoc illud est quod tribus Olynthiacis materiam præbuit. Hæc ego eodem ordine quo Dionys. Halicarn. Epp. ad Amm. colloco; eique ipsa ratio suffragatur. Namque initio ejus Olynthiacæ, quam ego primam facio, Orator Atheniensibus instat de tædere citò cum Olynthiis ineundo; in duabus autem reliquis id fœdus initum supponit, inque id solum incumbit, ut ostendat quam necesse sit, quæ ex eo tenebantur facere, ut faciant. Consequentia cuius facillè patebit. TOURNELLUS, apud MOUNTENEY.

Ex Libanio autem et Ulpiano vulgo nominatur OLYNTHIACA Secunda: et oratio illa cujus hæc verba sunt initium, ANTI πολλῶν ἂν, ὃ ἄνδρες ἀθλιωται, χρημάτων &c. vulgo nominatur Olynthiaca I. cujus Argumenti, cum fuerit à Libanio plenius descriptum, primam partem, quæ est tanquam præfatio ad cunctas orationes Olynthiacas, libet hic apponere.

170.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ολυθ^Θ ἦν πόλις ἐπὶ Θράκης· Ἕλλησικὸν δὲ τὰς τῶν ἰνοικόντων τὸ γέν^Θ ἀπὸ Χαλκιδ^Θ τῆς ἐν Εὐβοίᾳ· ἢ ἢ Χαλκίς Ἀθηναίων ἄποι^Θ. πολλοὶ ἢ πόλεμοι καὶ ἰδοξοὶ τῆς Ολυθ^Θ Ἀθλιωαίως τε γὰρ ἐπολέμησιν ἄρχουσι τῶν Ἑλλήνων τὸ παλαιόν, καὶ αὐδὶς Λακιδαιμοσίως· χροῖσι τε εἰς δύναμιν κρήνδι μεγάλην, καὶ τῶν συγγενῶν πόλει ὑπερέχον· (α') ἦν γὰρ ἐπὶ Θράκης πολὺ ἢ γέν^Θ Χαλκιδαιόν. Φιλίππῳ ἢ τῷ Μακεδόνων βασιλεῖ συμμαχίαν οἱ Ολυθιοὶ ποιησάμενοι, καὶ πελευμῆτι μὲν αὐτῷ πρὸς Ἀθλιωαίως τοκαίραρχας, (β') καὶ, τὸτο μὲν, Ἀθλιμῆτι. παρὰ τῷ Μακεδόν^Θ εἰρηφotis, πόλις ἀμφισβητήσιμον Μακεδόσι καὶ Ολυθιοῖς, τὸτο δὲ, Ποτιδαίαν, ἢ Ἀθλιωαίων ἰχόντων ἐπολιτοκρησας ὁ Φιλίππ^Θ, Οὐνιθιοῖς παριδάκει, (γ') ὑπερον ὑποκτιῶν ἤρξαντο τὸν βασιλέα, ὀρῶντις αὐτῷ ταχῆσαι καὶ πολλὴν τὴν αὐξησην, ὁπισθη ἢ τὴν γινῶμιν· ἀποδμῶντα ἢ τηρησαντις αὐτῶν, πῆμψαντις πρὸς τῶν πρὸς Ἀθλιωαίως, κατελύσαντο τὸν πρὸς αὐτῶν πόλεμον, ποιῶντις τὸτο (δ') παρὰ τὰς συνθήκας ἴας πρὸς Φιλίππον· (ε') σιωτῆσαντο ἢ καὶ κοιῆ πολυμῶν πρὸς Ἀθλιωαίως, καὶ ἄλλο τι δόξῃ, (ς') κοιῆ σπῆσασαδ. ὁ δὲ Φιλίππ^Θ, πάλαι μὲν προφάσι^Θ ἐπ' αὐτῶν διέμει^Θ, τῶν ἢ ταῦντων λαβόν, ὡς τὰς συνθήκας πῆραβηκόσι, καὶ πρὸς τὰς ἰχθρῆς τῆς αὐτῶν φιλιαν ἰσπαισμίνοις, πόλεμον ἐπήντηκαν· οἱ δὲ πικρόμψαντις πρὸς τῶν πρὸς Ἀθλιωαίως πρὸς βοιδαίως· οἱς ὁ Δημοκρίτης σιωμαγορεῖα, βοιδαῖν κελύων τοῖς Ολυθιοῖς· καὶ φησὶ τὴν Ολυθίων σιωτηρίαν, ἀσφάλειαν τῶν Ἀθλιωαίων ἢ)· σαζομίνοι ἢ τῶν Ολυθίων, ὑδῆπτοι ἤσαν εἰς τὴν Ἀττικὴν Φιλίππον. * * *

NOTE IN ARGUMENTA.

[L. α'. ἦν ἢ ἐπὶ Θράκης πολὺ τι γέν^Θ Χαλκιδαιόν.] Angl. for a considerable number of people of Chalcidian extraction dwell in Thrace.

(β.) καὶ τὸτο μὲ—τὸτο δὲ] *idque partim—partim*—Vide suprà ad p. 6. n. 4.

(γ.) ὑπερον ὑποκτιῶν ἤρξαντο τὸν βασιλέα, *postea regem suspectum habere ceperunt*. De ἤρξαντο vide suprà ad p. 46. n. 1.

(δ.) παρὰ τὰς συνθήκας] Angl. *contrary to the treaty*—*Præp. παρὰ ἴσπερ* usurpatur in hoc sensu.

(ε.) σιωτῆσαντο] *pacifi fuerant*. σιωτῆσαι, in v. act. *componere*: σιωτῆσαι in v. med. *componere inter se, pacifici*. Vide suprà ad p. 138. n. 4.

(ς.) κοιῆ σπῆσασαδ.] et ἰσπαισμίνοι paulo infrà. Vide suprà ad p. 138. n. 4.]

* * *

II. 2. Προσηκάντο μὲ τὴν πρὸς τῶν—] *Admiserant legationem Olynthiorum Athenienses, atque illis opitulari statuerunt*. Talis est nempè rerum ilatus quando infit orator verba facere.

3. καὶ

3. καὶ διδόνειν [ικεῖνοις scil.]—παρελθὼν ὁ Δημοδότης,] *et ad illos metu percussos quum prodisset Demosthenes.*—
 4. ἀδυνάεις ἑ) καὶ ἑαυτῶς.] *infirmos esse per se.*

IN IPSAM ORATIONEM.

5. ΕΠΙ πολλῶν μὲν ἂν τις ἰδεῖν, —δοκεῖ μοι—] *Angl. methinks that one indeed may perceive on many emergencies, &c. ἐπὶ πολλῶν supple κατὰμάτων, vel tale aliquid. τις δοκεῖ μοι ἂν ἰδεῖν, ἂν non solum sæpe tribuit vim futuri infinitivo aorist. sed et interdum vim δυνατικῆν. Vide Viger. de Gr. L. Idiotism. Cap. VIII. § II. Reg. xv.*

6. τὸ γὰρ—] *Angl. for the following circumstance—τῶς [ἀνδρῶν] πολυμήστορας Φιλίππου—that the men who are on the eve of a war with Philip, γυγνήσῃς καὶ κερταμένους καὶ ὁμορον χώραν, καὶ τινα δυνάμειν, are in possession both of a contiguous territory, and of considerable force—&c.*

7. οὐκ αὐτοῖς—αὐτῶς—] αὐτῶς spiritu leni, promiscuè significat, vel aliquem alium, vel seipsum. VIGERUS. Videtur hic subintelligi ἡμᾶς.

8. χεῖρας—τῶν ὑπαρχόντων—] *Id est τῆς τύχης, τῆς καιρῶ, τῆς θεῶν ἐπιμελείας. Utendum occasionibus et fortunæ benignitate: divina liberalitas amplectenda. WOLF. Idem (participium scil. verbi ὑπάρχω) neutrum plurale—pro Deo ipso, vel fortuna, vel alio quovis ponitur, quo autore, talis aut talis sit rerum nostrarum status. Demosthen. Olynth. 2. cum dixisset Deos, et fortunam populo Atheniensi favere, eum ne sibi desit cohortatur, μὴ χεῖρας εἶναι δόξαμεν περὶ ἡμᾶς αὐτῶς τῶν ὑπαρχόντων, ne deterius nobis, quam Dii ipsi, à quibus ea habemus præsidia, consulere videamur, aut simplicius, deterius quam præsens rerum status exigat. Vigerus. Cap. VI. § IV. Reg. x.*

9. ὡς ἴσθι τῶν αἰχρῶν,] *Angl. since it is, or since it would be of the number of things which are base—ὡς ἴσθι idem est ac ὡς ἂν εἴη. Vide supra ad p. 122. n. 6.*

10. φαίνουσιν προσημείως,] *Angl. to be plainly giving up,— [Vide supra ad p. 155. n. 2.] “ Interdum verò, et sæpe quidem, dicitur προσημείωσι τι, non adjecto dativo, pro Amittere è manibus, Sinere sibi elabi, vel pro derelicta habere. Qua in significatione jungitur etiam Genitivo à Demosthene, Olynthiac. 2. circa principium, μὴ μόνον πόλει x. τ. λ.” H. Steph. Thes. Voce Προσημείωσι.*

11. Τὸ μὲν ἔν, —τὴν Φιλίππου ἐμπνέειν,] *Philippi vires et potentiam commemorare. Quæ initio parva cum esset, nunc amplificata est ejus sedulitate: quam si vos imitarentini, vestrum etiam imperium cresceret. WOLF.*

271.

1. αἰχύνῃν ὀφλιέσθαι.] Demosthenes eleganti hac metaphora, à debitoribus sumptâ, qui Gr. ὀφλοῦντες dicuntur, sive his qui iudicio damnantur, maximoperè uti amat.—benè dicuntur αἰχύνῃν ὀφλιέσθαι, *probrum debere aut luere.* MOUNTENEY.

2. Ὡν ἔν, —τάτῳ ἔχῃ νῦν ὀρῶ τὸν καιρὸν τῷ λέγειν.]—idem est ac si dixisset, ἔχ ὀρῶ νῦν καιρὸν τῷ ταῦτα λέγειν. REISKE. τοῖς ὑπὲρ αὐτῷ καταλιτωμένοις—illis qui pro ipsius commodo rem publicam administrarunt.

3. αὐτῷ ἢ καὶ χωρὶς τῶν ἑσσι,] ἑσσι pro ἑσσι. Vide suprâ p. 168. n. I.

4. Τὸ δὲ πάλῳ, ὅσα—] Verba sic ordinanda sunt, mutato propter relativum pronomen participio in verbum : τὸ διεξιέναι πάντα, ὅσα Φίλιππος ἔπραξε πάντοτε, καὶ ἐλέγχειν αὐτὸν ἐφ' ἅπασιν ταῖσι συμβαίνοις καὶ δίδασθαι λόγῳ βραχίῳ, καὶ ἰσχυρῶς συμφέρον ἀεὶ εἶναι, ἕνεκα δυοῖν. Hyperbolica propositio, referenda tantùm ad ἑπύρκα καὶ ἄπιστα ἔργα, quorum tria tantùm, sed magna recenset, deceptos Athenienses, Olynthios, Thessalos. WOLF.

5. τῷ τ' ἐκείνῳ—Φαῦλον φαίνοσθαι.] i. e. τὸ [ἕνεκα] τῷ ἐκείνῳ φαίνοσθαι—*tum ut ille improbus videatur &c.*

6. καὶ τῷ τὸς ὑπερεκπληγμένους—] i. e. καὶ [ἕνεκα] τῷ τὸς, ὑπερεκπληγμένους τὸν Φίλιππον ὡς τινα ἀμαχόν, ἰδοὺ ὅτι ἐξελέλυθε διὰ πάντα οἷς, πῶς ἀκρεμῶν πρότερον, νῦν ὑψηλῆς μέγας, καὶ τὰ πρῶματ' αὐτῷ ἤκει πρὸς αὐτὴν τὴν τελευτῆν. *tum ut qui ob stupefacti admirantur Philippum, tanquam invictum quendam videant eum jam cuncta exantlâsse quibus, homines superiori tempore circumveniens, magnus nuper evaserit, atque ad ipsum jam finem res illius appropinquare.*

7. ὠρίσθω, τὴν—] Hunc locum, cujus difficultatem agnoscit Wolfius, sic construe,—ὠρίσθω [τὸν Φίλιππον] μὴ προσαγομῆνοι ἴν' ἡμετέρας ὑψῆθαι τοκαταεχῆς, ὅτι τινες ἀπῆλαιον ἰδόντες Ολυνθίους βυλομένους διαλεχθῆναι, τῷ—Angl. *I find Philip, on the one hand, first taking advantage of our simplicity, (when certain persons were driving away from this place Olynthian deputies who wanted to confer with us,)—taking advantage of our simplicity by this circumstance—τῷ by the circumstance, viz. [ἐκείνῳ] φάσκων, that he said &c. καὶ τῷ and also by this, τὸ [ἐκείνῳ] κατασκευάσαι ἐκείνο ποτὶ θρυλλῶμενοι ἀπέεργτο, viz. his having hatch'd that once much-talk'd-of secret;—on purpose to gull the Athenians. “κατασκευάσαι benè habet. eo quod argutis strophis clandestinisque amicorum, quos Philippus Athenis alebat, molitionibus, effecit hoc, ut fides haberetur illi quondam celebri, vulgi crebris sermonibus jactato arcano. κατασκευάζειν est imposturam quasi compaginare, commachinari, et ut vocabulum Græcè sonat, convasare, h. e. comminisci, consuere.” REISKE. Qui plura velit de arcano illo omnium ore jactato, adeat Suidam V. τὸ ἑσσι &c.*

&c. [tom. 3. p. 467. Edit. *Kufler.*] ibidémque notatum. τὴν Ὑ Ολυθίων Φιλίαν—scil. εἰρίσκω ἐκείνον προσαγομῆσον, uti suprà,—
Angl. *and on the other hand I find him enticing the alliance of the Olymbians*—τῷ ἐξελῶν &c.

1. τὰ τελευταῖα] *postremò*, ut τὰ πρῶτα, *primùm*, et ejusmodi 172.
multa. Sic, paulò infrà τὰ πρῶτα, et τὰ λοιπὰ.

2. πόλιμοι—πολιμήσοι] Vide suprà ad p. 31. n. II.

3. βία καθίζων αὐτὸν τὰ πράγματα] Angl. *will retain his possessions by force*, τῷ—προελαφῆναι, *by having seized before hand*—

4. ἀνχαιτίσι] significat hoc v. primitùs crines vel pilos animantium retro, antrorsum, à tergo ad frontem reagere. hinc, quicquid est, in aduersum retorquere. REISKE. De hoc sensu aorist. vide suprà ad p. 19. n. 6. Confule etiam *Viger*. Gr. Dict. Idiotism. Cap. V. § III. Reg. xi. et quæ ibi annotavit vir planè egregius *Heur. Hoogeveen*, Edit. L. Bat. 1742.

5. οἷς μὲ ἀπαξ] hic deesse videtur προχωρεῖ, vel tale quid. *Semel quidem succedunt*. REISKE.

6. ἀν τύχη] *si fors ita tulerit*.

7. τῷ χρόνῳ ᾧ φωρᾶται] *tempore autem fures deprehenduntur*. Est nempe metaphora.

8. περὶ αὐτὰ] ipsa à semet ipsis, per semet ipsa destruantur, et super semet corrunt. Simile ductum à nive in semet contabescente. REISKE.

1. ἔτις ἀρίσκει μοί] scil. μάλιστα. Sicut τὸ ἔπος superlativos 173.
habet, τάχις α καλλις. Id.

2. ἐξηλυθόταν ἡμῶν ἀξίως τῆς πόλιως, καὶ ὄντων ἐπὶ τοῖς πράγμασιν] *profectis nobis ut decet civitatem, et in res nostras intentis*.

3. τῦτο συμμαφότερον.] scilicet ἢ τὴ Μακεδονικὴ καὶ ἢ Ολυθιακὴ δύναμις. WOLF.

4. ἐπὶ τῇ τυραννικῇ οἰκίᾳ ἐβήθησι.] Adversus Pitholaum et Lycophronem, qui cum sorore Thebe adjutrice, affinem Alexandrum occidissent, tyrannidæ habitū: non multo post ipsi eandem tyrannidem occuparunt. Id.

1. τῦτο ἐξήλασε.] τῦτο designat insequens καὶ παθεῖν τὴ κινδυνώσιν. hoc studet, ad hoc contendit, ut nempe, si necesse sit, et casus sic ferat, vel corporis ipsius artumque jacturam patienter perferat. REISKE. 174.

2. ἔτ' ἐπὶ ταῖς ἔργοις—] ἔργα sunt arva et fata omnia, vites, horti, quibus colendis vita toleratur, victus quæritur. τὰ ἴδια sunt propria cujusve domicilia, artes manualiæ, quas exercet, et res familiaris. Id.

3. ἔθ' ὅσ' ἀν πορίσωσι—] Ordo est ἔθ' ἔχοντες [δυναμῖν] διαθίξ τὰυθ' ὅσ' ἀν πορίσωσι [ἰαυτοῖς] ἔτις ἔπος ἀν δύνονται.

4. πιζιταιροί] sic dicti, quasi pedites focii. WOLF.

5. συγκαροτημένοι

5. συγκακροτημένοι τὰ τῷ πολέμῳ] δευτοὶ πολυμισαί.—Videtur non tam fortitudinem et peritiam rei militaris, (etsi has quoque) quam concordiam et inutuas operas significare. WOLF.

6. τινὸς ἥκειν.] i. e. ἐκ vel ἀπὸ τινός. ἑδαμῶς οἷα τς—Vide suprâ ad p. 5. n. 6.

7. οἷος ἴμπερος.—] τοιῦτος οἷος, id est, εἴ τις ἴμπερος ἐστὶ πολέμῳ. Elegantis pleonasmī speciem habet. WOLF. οἷος videtur vitiosè redundare, atque tollendum esse, ut natum ex οἷς posteriore syllabâ vocabuli αὐτοῖς, quod modo præcessit. REISKE.

175.

1. Καλλίαν ἰκέειν τῷ δημοσίῳ,] Gall. *ce Callias, esclave public*, —Il y avoit des esclaves qui appartenoient à la ville, et qui étoient consacrés à ses plaisirs, à des fonctions publiques, sacrées ou profanes. Tel avoit été Callias, qui probablement avoit obtenu sa liberté et s'étoit retiré auprès de Philippe. AUGER. δῦλον. Suidas, δημοσίως ἔλαγον τῆς τῆς πόλεως δούλης. Et Æschines: ἀνδρωπον δημοσίῳ, οἰκίτην τῆς πόλεως. WOLF.

2. νῦν μὲν ἐπισκοτεῖ τέτοις τὸ κατορθῶν.] Angl. *At present however [τὸ κατορθῶν, his being successful]—his prosperity [obscurer them] throws them in the dark.*

3. εἰ δὲ τι πταίσεις,] *si vero quid impegerit.* Vide suprâ ad p. 27. n. 11.

4. δείξαν ἕκ εἰς μακρὰν,] supple ὤραν, *brevi ostensurus.*

5. καὶ ῥήγμα, καὶ ἐρίμμα, καὶ ἄλλο τι τῶν ὑπαρχόντων σαθρὸν ἦ.] Angl. *whether it be a fracture, or whether it be a sprain, or any thing else about us that is unfound.*

6. ἢ μὴ ἄλλ'.] Vide suprâ ad p. 60. n. 3. et ad p. 153. n. 2.

7. ἕκ ἐν δ'—] ἕκ ἐν [ἴναι] δ' αὐτὸν ἀργύντα ἐπιτάττειν ἢ δὲ τοῖς φίλοις ποιεῖν τι ὑπὲρ αὐτῷ, μὴ [ἴναι] δὲ [ἐπιτάττειν] τοῖς θεοῖς τι [ποιεῖν τι ὑπὲρ αὐτῷ.] Angl. *but it is not allowable for a person, while himself remains inactive, to be commanding even his friends to do any thing in his behalf,—it is not surely allowable for him at least to be commanding the gods to do any thing for him.* Confer Sallust. in orat. Catonis; nam tanti est.

176.

1. ἡμῶν μελλόντων, καὶ ψηφίζομένων, καὶ πωυδανομένων ἀεργύνται.] *nos cunctantes, et suffragia ferentes, et percontantes superet.* πρὶν in comp. sæpè denotat *excellentiā*, et habet post se gen. perinde ac si esset gradus compar.

2. ὑμῖν ἐξόν] ἐξόν scil. absolutè sumitur, ut familia participia neutra.

3. τὰ ὑμέτε' αὐτῶν ἀνηλίσκητε εἰσφέρειν,] Angl. *you were spending in contributions your own proper resources.* “εἰσφέρειν” plerumque usurpatur de contributione pecuniariâ.” Reiske, Index Græcitatē Demosth. Cæterum τὰ ὑμέτε' αὐτῶν, *vestra ipsorum*, constructio est Græcis scriptoribus familiaris. [Vide Viger,

Viger. Cap. IV. Reg. v.] Sic paulò inferiùs, ὑμῶν αὐτῶν κτημάτων, idem quod, ὑμῶν αὐτῶν κτημάτων. 176.

4. καὶ καθ' ἕνα αὐτῶν ἕκαστον ἐν μέρει.] et eorum singulos per vices. — ἐν μέρει, vel κατὰ μέρος, aliquandò significat, non tantum *figillatim*, sed etiam *vicissim*. Viger. Cap. III. § VII. Reg. ii.

5. ὁ χρόνος ἅπας διεληλυθεν.] Angl. *the time is quite gone*. Vide suprà ad p. 27. n. 4.

6. εἰδ' ἄτως ἀγνομότως ἔχεις.] *Quid ergo, adeone stolidi esis*— Vide suprà ad p. 86. n. 1.

7. ἀλλ' ἔτ' ὑλόγον, ἔτ' ἔχον ἐστὶ φύσει τῷτό γε.] Cum multis accusativis jungi solet. [ἔχω scil.] Rarior illa est, cum accusativo φύσει, conjunctio, quam habet Demosth. Olynth. 2. ἀλλ' ἔτ' ὑλόγον &c. *At hoc quidem neque rationi consentaneum est, nec habens naturam, i. e. neque cum naturâ congruit: præter naturam est.* Vigerus, Cap. V. § VII. Reg. xv.

8. πολὺ δ' ἑῶσι—πίφουκι.] *naturâ enim comparatum est ut sit multo facilius &c.* Elegans est admodum usus Præteriti perf. activi verbi φύω. et πίφουκα notat: *Ita natura comparatus sum, ita soleo, ita ingenium fert, vel simile quid.* HOOGVEEEN apud Vigerum.

9. Αὐτῶν ἐν ὑμῶν ἔργων τῷτ' ἦδη.] supple ἐστὶ—*vestrum igitur ipsorum hoc jam officii est.*

10. τῶν πραγμάτων κρατήσῃς.] Vide suprà ad p. 3. n. 3.

1. τὰς προφάσεις δ' ἀφιλῆν, καὶ τὰ καθ' ὑμᾶς ἰλλείμματα.] Angl. 177. *and to remove the pretexts formerly alledged, and the former delinquencies, as much as in you lies.* per ἰλλείμματα, quidam hic intelligunt *Reliqua*, h. e. quod reliquum est stipendii nondum persolutum. Angl. *arrears*: nescio qua syntaxi. Hic potius simpliciter sonare videtur, *delicta*. Augerus, nuperus Gallicè Demosthenis Interpres, sic vertit, *dites à vos Guerriers tout pretexte et tout sujet de plainte.*

2. οἱ δ' κίνδωοι τῶν ἰφισηκότων ἴδιοι.] Supple εἰσὶ. *pericula autem sunt Imperatorum.*

3. ἐκὼ δὲ,] Angl. *but there*, i. e. *in their own enterprizes*. Opponitur ad ἰναὶδῃ μὲν suprà. κίνδωοι μὲν [εἰσὶ] ἰλάττοις, τὰ δ' ἰλλήματα [εἰσὶ] τῶν ἰφισηκότων &c. *the hazards, on the one hand, are less, and on the other, the prizes are the property of the captains &c.*—

4. δόντες λόγον.] Angl. *having granted them liberty of speech.*

5. εἰσιφέρειτε κατὰ συμμαχίας.] *tributa conferebatis per classes.* De συμμαχία vide H. Steph. Thes. in voce.

6. οἱ μὲν ὡς τῷτους, οἱ δ' ὡς ἐκείνους.] *alii ad hos, alii ad illos.*— ὡς Atticè pro πρὸς.

7. Διὺ δὲ ταῦτα ἰπανίντας,—] *vos sanè oportet, his derelictis, atque vobismetipsis jam nunc etiam vestri ipsorum juris factis, communem*

communem reddere tum dicendi, tum consultandi, tum agendi facultatem.

8. Εἰ δ', τοῖς μὲν,—] verborum nonnihil insolentiùs trajectorum hæc est sententia, ac si dixisset: τοῖς μὲν ὑμῶν δὲ ἀποδώσει μοι τοὶ ὀπιπότεροι, ὡς κερ εἴχουσιν ἔξωσίαν τυραννικὴν. REISKE.

178.

1. μὴ ἂν ἂν ὁ δῶνα, ἢ ὁ δῶνα εἴπῃ.] *non ea quæ hic vel ille dixerit. Δῶνα, ὁ, vel ἡ, vel τὸ, gen. δῶνον, dat. δῶνι, acc. δῶνα.* Vocabulum quo utuntur (præfixo articulo) loco nominis ejus de quo loquuntur: ut quum Gallicè dicimus *un tel. Steph. Thesaur. ad vocem.* Ubi vide plura. Vide etiam MOOR Elementa Gr. L.

Dicta erat hæc OLYNTHIACA, *Olymp. CVII. 4. Ætat. Demosth. 33.*

179.

1. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ Β'.] h. e. DEMOSTHENIS OLYNTHIACA II. Vulgò nominatur Tertia. Tres autem Orationes Olynthiacæ videntur dictæ eodem annò; secundum ordinem quem hic sequuti sumus.

NOTE IN ARGUMENTUM.

2. οἶδε δ' ὅτι καὶ Ἀθηναῖοι, καὶ ἄλλοι πᾶσι τις, &c.] *novit enim et Athenienses et alios quosdam esse quidem sollicitos ne res suas perdant, minùs autem de ulciscendis adversariis laborare.* h. e. —quippe qui nõsset non solum Athenienses sed et vulgus hominum, cum ne res suas perdant sint solliciti, non adeo de ulciscendis adversariis laborare.

3. —τῆς περὶ τῶν θιατρικῶν χρημάτων συμβουλῆς φανερώτερον ἀπτεται,] *consilium de pecuniâ theatri apertius attingit,*—apertius nempe quàm in illâ oratione quam *Libanius*, hujus argumenti auctor, Olynthiacarum primam numerat. Cæterum de τοῖς θιατρικοῖς, et de lege ejus hic mentio facta est, vide *Posteri Archæol. Gr. B. I. Ch. xv. et Ch. xxvi.*

4. ἵνα ἄδεια ἢ τὸ συμβουλεύειν τὰ βέλτιστα.] *ut omnibus detur facultas optima consilia proponendi.*

5. καὶ στρατεύειν σώμασι οἰκείοις.] *et ipsi cives militent.*

IN IPSAM ORATIONEM.

6. ΟΥΧΙ ταῦτα—] Ordo est, ἔχει παρὶσταί μοι γινώσκειν ταῦτα, Angl. *It is not in my power to form the same judgment,*—Observent tirones differentiam inter ταῦτα, hæc, et ταῦτά vel ταυτὰ, i. e. τὰ αὐτά, eadem.

7. Οὐδὲν

7. Οὐδὲν ἔν ἄλλο—] Sic ordinanda sunt verba : οἱ τὰ τοιαῦτα λέγοντες δοκῶσι μοι οὐδὲν ἄλλο ἀμαρτάνειν, ἢ τὴν ὑπόθεσιν, ἐχθὲρ τὴν ἔσσαν πρὸς ἧς βουλεύεσθαι, παριστάντες ὑμῖν, πρὸς ἢ ὅτι ἐ παριστῶσαι. *Qui igitur talia dicunt, non in alio delinquere mihi videntur, nisi quod à totius vestra deliberationis scopo aberrant: τὴν ὑπόθεσιν, ἐχθὲρ τὴν ἔσσαν, id est, ἢ τὴν ἀληθῆ, πρὸς ἧς βουλεύεσθαι: proponunt vobis argumentum, non verum illud, de quo deliberatis.* Erat autem ἡ ἔσσα, ut Olynthii strenuè juvarentur & quo clamorosi oratores omisso, ad Philippum ulciscendum hortabantur. WOLF.

1. ἐκ' ἡμῶ] *meâ ætate.*

2. τῷδ' ἰκανὸν προλαβῶν ἔτι ἡμῖν τῆν πρώτην,] *satis esse nobis si hoc primum anteverimus, τὴν πρώτην—*scil. ὄσον, ταῦτέστι τὸ πρῶτον, ὑπερῷματικῶς. ID.

3. τότε καὶ περὶ—&c.] τότε ἔξεσθαι σκοπεῖν καὶ περὶ τῷ—*Angl. then it will be lawful for us to consider also about the following circumstance, viz. [κατὰ] τίνα τρόπον τις τιμωρήσεται ἑαυτὸν.*

4. ἐκ τῷ πρὸς—&c.] ἐκ τῷ ἵνωσ δημογορεῖν πρὸς χάριν, *Angl. from the circumstance that certain persons harangued the people with a view to favour.*

5. μὴν μὲν ἦν μαιμακτηριῶν] *mensis quidem erat November. De anno Attico omnino consulendi sunt Fasti Attici, auctore Edoardo Corfinio, viro his rebus longè omnium eruditissimo. Hic autem Studiosis explicandus venit, vivâ voce, inter docendum.*

6. τάλαντα ἐξήκοντα] Vide suprâ ad p. 86. n. 12.

7. ἑκατομβαιῶν, μίλαγαιτιῶν, βοηδρομιῶν.] *Supple ἦν. Julius, Sextilis, September—secundum Corfinium.*

8. μετὰ τὰ μυστήρια] *post mysteria, Cereris scil. Eleusinia dicta. De his vide Potteri Archæol. Gr. B. II. Ch. xx.*

1. διασασθε—] *διασασθε [καθ'] ὃν τρόπον ὑμῖς ἴσασθε ἰσρατινηκῶτες ὑπὲρ Φίλιππου [κατὰ] πάντα. Angl. You'll see how you shall have become, to all intents and purposes, Generals in the service of Philip.*

2. ἔτι Φίλιππος ἐδάξει τάτις,] *dictio benè Græca est παρεῖναι τινα, pro, securus alicujus causa esse, nil mali sibi ab eo metuere. citat h. l. Lexicon vetus apud Montfauc. Bibl. Coislin. p. 497. REISKE.*

3. ἐπράξαμεν ἡμῶς] *Supple πρὸς ἑαυτοὺς.*

4. καὶ δυσχερῆς,] *id est καὶ ταῦτα πάντα ἢ δυσχερῆς. impedimentum aliquod, idque imprimis durum et impeditum. REISKE.*

5. πόλιν μεγάλην—] *πόλιν μεγάλην διαλλαγμένην πρὸς ἡμᾶς ἐφορεῖν τοῖς ἑαυτῶν καιροῖς. Urbem magnam, nobis reconciliatam in statione imminere occasionibus ejus, scil. ut illum invadant.*

6. ὅπως δέωσι.] *quomodocunque.*

7. μηδὲν

180.

181.

7. μηδὲν δ' ἰμπεδὼν εἶσι Φίλιππον] *nulla existente re quæ Philippum impediatur, κατὰσεν ψαμίην τὰ παρόντα, superatis quæ jam instant difficultatibus, ἐπικλῖναι πρὸς ταῦτα τὰ πράγματα, quo minus se ad hæc negotia converteret ἢ) vel γίνεσθαι ἰμπεδῶν, phrasis est, cui opponitur ἢ) ἰκπῶν, Angl. to be in the way, to be out of the way. ἐπικλῖναι, supple ἑαυτὸν. Vide suprâ ad p. 107. n. 1. et ad p. 3. n. 7.*

8. εἰς τῷτο ἀναβάλλεται—] ποιῶσιν τὰ δέοντα, Angl. *to sub a degree procrastinates the discharge of his duty*,—"Observetur constructio cum futuro et sine articulis, quod quidem frequens est Demostheni, cum infinitivis loco nominum utitur. Fortassis etiam dubites, an pro ποιῶσιν, legi possit participium ποιῶσαν. Usitatius dici videtur, ἀναβάλλεται, ἢ ἀναβαλεῖται, τὸ ποιῶν, ἢ τὸ ποιῶσαι, τὰ δέοντα, τῆτις, τὴν ποιῶσιν, ὡς εἶπεν, τῶν δέοντων." WOLF.

9. ἔξον ἀκούειν—] *cum liceat ei audire*—Vide suprâ ad p. 176. n. 2.

182. 1. νομοδίτας καθίσταται.] De τοῖς νομοδίταις vide *Potteri Archæol. Gr. B. I. Ch. XIII.*

2. Ἐν δὲ τούτοις τοῖς νομοδίταις—] Angl. *but by means of these magistrates*—[nam præp. ἐν sæpè denotat causam, modum, vel instrumentum.] *μηδὲν νόμον μηδὲνα. enact no law.* "Θῶναι νόμον, semper dicitur de Legislatore, sive eo, qui legem Populo ponit: at δῖος νόμον dicitur ipse Populus, qui legem à Legislatore sibi ferri facit, curat, vel mandat: vel legem à Legislatore latam volens accipit, eamque suffragio suo confirmat." *Kuster. de Verb. Medd. § II. 10.*

3. περὶ τῶν θωρηκῶν,] Vide suprâ ad p. 179. n. 3. σαφῶς ἔπωσι, scil. ἐν λέγω, *atque adeo aperte dico.* ἔπωσι pro ἔτως. Atticè.

4. στρατιωτικὰ] scil. χεῖματα—*pecunia militaris.*

5. τὰς ἀτακτῆντας] *eos qui detreclant militiam.* "ἀτακτεῖν. cum exeundum in castra esset, domi manere, militiæ suæ munia defugere, pati se in acie et castris desiderari." *Reiske Ind. Gr. Demosth.*

6. τὰ πράγματα] hic sign. Angl. *the State. rempublicam universam.*

7. τοῖς τότε θεῖσιν] scil. τὰς νόμους—*to them who then proposed the laws.*

183. 1. ἢ περὶ ὧν γράφει διαπραξασθαι,] i. e. τὰ πράγματα περὶ ὧν &c. pro γράφει, quod valdè durum est, *Wolffius* proponit γράφῃ in subjunct. aor. 2. pass. ut sit—*quibus de rebus scripta fuerint* [τὰ ψηφισμάτα scil.] *ad eas res conficiendas.*

2. Οὐχ ἔς, εἰ πολέμησαιεν,] Ordo est, ἐκ ἔτοι, ἔς, εἰ πολέμησαιεν, ἐταίμους ὑποχρῆμεθα σώσειν, ἢν πολέμηνται; *Nonne quibus, si bellum gererent, nos opitulaturos libenter pollicebamur, bi nunc bello petuntur? ἐκ ἐχθρῶς, nonne hostis est? &c.*

3. ἀπαντα

3. ἀπαντα ταῦτα ἴσαντες] scil. γίγνωσθ, κ' ἔκωλύσαντες αὐτά. REISKE. κ' μοιουσιχὶ συγκατασκευάσαντες αὐτῷ, et tantum operā cum eo non navatā, τότε ζητήσομαι τὰς αἰτίας τῶν δι' τίνος εἰσι, [i. e. τίνος εἰσὶ οἱ αἴτιοι τῶν.] tum quæreturus auctores harum rerum qui sint.

1. ἀγαθῇ τύχῃ] *felici augurio, faustis ominibus, diis juvantibus*—Locutio frequens apud Græcos scriptores. 184.

2. πλὴν εἰ, θεοὶ εὐχασθαι, ἀφ' αὐλείπει·] το εὐχασθ scil. Angl. *unless, when he ought to pray for your prosperity, be neglect that duty.* θεῶν fumitur absolutè. Vide suprā ad p. 176. n. 2.

3. εὐχασθ μὲ ᾄδ,—] Ordo est, μὲ ᾄδ—ῥαδιος [ἰστιν] ἀθροίσαντα εἰς ταῦτα, εὐχασθ πάνθ' ὅσα τις βέλεται ἐν ὀλίγῳ [χρονῷ.] *Nam facili quidem est, in eundem fasciculum collecta [cum collegisset] omnia quæcumque quis velit brevi vouere.*

4. ἔχει—ἰαῖ] *potest relinquere.* ἔχει, nempè τὴν δύναμιν.

5. εἰ τῷ ποτὶ ἀνθρώπων] *si cui unquam mortalium*—τῷ pro τινι, Atticè.

6. ἐπὶ τῶν προσηόνων] *temporibus majorum*—Vide suprā ad p. 180. n. 1.

1. τὸν ὁμώνηρον ἑαυτοῦ,] alterum nempè illum *Demothenem*, 185.
ducem illustrem tempore belli Peloponnesiaci.

2. προπίπτω] *propiens, cum potu, quem tu alii offeras, una aliud quoque quidpiam donare, hinc prodere.* προπίπτω τῆς αὐτίκα ἠδοῆς καὶ χάριτος τὰ τῆς πόλιως πράγματα. vendita et prodita est resp. [*Index Græc. Demosthen.*] τῆς ἠδοῆς &c. supple ἑκα. τοιαυτῶν, Atticè.

3. τις ἀν—εἰπῶν ἔχει,] *quis commemorare possit*—ἔχω, sæpè sonat δύναμαι. Subauditur autem τὴν δύναμιν. Vide suprā ad p. 184. n. 4.

4. τῶν Ἑλλήνων ἤρξαν—] Vide suprā ad p. 3. n. 3. et ad p. 46. n. 1.

5. ἐπὶ τοῖς ἔργοις—] Angl. *upon account of their deeds.* ἐπὶ—τῶν Ἑλληνικῶν, i. e. ὅντις ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, *while they were upon, i. e. while they superintended the affairs of Greece.*

1. εἰς περιουσίαν.] ad opulentiam indè colligendum. πρὸς τὸ 186.
χρηματιζέσθ ἐξ αὐτῆς, κ' πλέσιοι γίγνωσθ. REISKE.

2. ὑπὸ τῶν χρηστῶν τῶν νῦν—] i. e. τῶν ὄντων νῦν—*sub bonis illis qui nunc sunt*—Ironicè.

3. ἄρα—] ἄρα, cum accentu circumflexo, adv. est, et redditur *utrum?* “ὁμοίως καὶ—malim ομοίως ἢ κ' παραπλησίως. si “militer, aut saltem quodammodo, propemodum. ut hoc “minus sit, quam illud.” REISKE.

4. Ἄλλ' ὅσης ἀπαντες ὁρᾷτε ἰσημίας ἐπειλημμένοι,] Constructio est, ἄλλ' ἐπειλημμένοι [τοσαύτης] ἰσημίας ὅσης ἀπαντες ὁρᾷτε, Angl. *But after having attained to such a freedom from rivalry, as*

you all perceive—*ἰσαλαμμένοι*—est (ut sæpè fit) perf. pass. in sensu medio, *having got for ourselves*: [Vide suprà ad p. 167. n. 2.] et regit *ἑαυτῶν* in genitivo. Nam verba fruendi &c. habent post se genit. et apud Græcos relativum sæpè concordat cum antecedente, (sive hoc sit expressum, seu subauditum,) non solum in genere et numero, verum etiam in casu. [Vide suprà ad p. 86. n. 4.] *ἰσημία*, *solitudo*: hic autem denotare videtur *æmulorum absentia*. Inter Athenienses et Lacedæmonios diuturna, ut bene notum est, intercesserat æmulatio.

5. *ἔξθ' ἑμῶν*] Vide suprà ad p. 176. n. 2.

6. *ὦ ἄνθρωπε*] pro *ὦ ἄνθρωπε*—*O bone!* in usu apud Atticos scriptores. Vide *H. Steph.* Thesaur. Gr. L. t. I. c. 1282. d.

7. *τὰς ἐπάλξεις, ὡς κοιῶμαι*] *propugnacula quæ calce dealbamus*—

8. *οἰοὶ κατασκευασμένοι.*] *extruendas sibi curarunt*. Perf. pass. in medio signif. Vide suprà ad p. 167. n. 2.

9. *ἡγήσομαι*,—*ἡγήσομαι*.] Vide suprà ad p. 27. n. 4.

187.

1. *διοπάτης τῶν πολιτινομένων ἦν*.] *dominus erat magistratum. πολιτινομένης, civilem vitam agere ad legem præscriptam*. item, *versari in gestu honorum et negotiorum civilium*.

2. *ἢ ἀγάπητος ἦν*] *ἐκείνου τῶν ἄλλων*, Angl. *and every one of the rest was contented*.

3. *ἀγαπήτους ἰάν μεταδιδῶσι*] Vide quod proximum est suprà, [item ad p. 131. n. 6.] Cæterum observent tirones vim præρηματῶν in compositione, *ἰάν μεταδιδῶσι*, Angl. *if they distribute among you,—if they give you WITH others*—et, paulò suprà, *μεταλαβῆναι*, *to take WITH others—to partake of*. *περιηρημένοι χεῖρηματα*, *quite stripp'd of your wealth.—stripp'd, as it were, all around, περι*.

4. *ἰάν—ὑμῶν βοῦδια*] *boves macras et annis confectas, πικρῶσιν ὑτοί*. *Reiske*, Ind. Gr. Demosth.

5. *τῶν ὑμῶν*] Supple *ἀντι*. *χαρὶν προσοφείλετε*, Angl. *you are moreover thankful for what is your own*.

6. *ὅποι' ἄττα*] *of what sort soever*. *ἄττα*, pro *τινα*, vel *ἄτινα*.

7. *τοῦτοι ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα ἔχουσιν*] *talem eos et indolem possidere necesse est*. Vide suprà ad p. 129. n. 6.

8. *τῶν πεποιηκότων αὐτὰ γινώσκουσιν*] *quam illis qui in causâ erant ut isthæc evenirent*. *Reiske*ius mallet, ἢ *ἐκείνων τῶν πεποιηκότων ἐκείνα γινώσκουσιν*, quam unicuique eorum qui in causâ fuerunt, ut isthæc quæ dixi, ita ut dixi, evenirent. Pro *γινώσκουσιν* *Diogenes*. *Hal.* dat. *ἐκείνων*. *Reiske*ius retinet utrumque, inserto etiam ἢ ante *ἐκείνων*, quod post *βλάβην* facile elidi potuisset suspicatur. Sed nihil opus.

9. *ἀπαλλαγέντες τέτων τῶν ἐθῶν*—] i. e. *ἀλλαγέντες ἀπὸ τέτων τῶν ἐθῶν*, *hisce moribus derelictis*.

10. ἐπὶ τὰ ἔξω τῶν ἀγαθῶν—] i. e. ἐπὶ τὰ τῶν ἀγαθῶν ἔξω.
 Angl. directed towards the acquisition of external advantages.

11. καὶ τῶν τοιούτων λημμάτων ἀπαλλαγίῃς] Angl. and would forego such profits, —

12. Οὐκᾶν σὺ μισθοφορὰν λέγεις ;] i. e. ἄκῃν σὺ λέγεις δὲν ἡμᾶς, δίκῃν ξίνων, μισθὸν παρὰ τῆς πατρίδος φέρει ; [tunc dicis nos oportere, tanquam milites mercenarii, stipendium à patriâ ferre?] μισθοφορὰ, conditio militis mercenarii ; quæ erat contempta.
 REISKE.

1. Καὶ παραχρῆμα γὰρ τὴν αὐτὴν ἑκάντων σύνταξιν.] scil. φημι δὲν ἔστι. et protinus quidem, sine cunctatione, sine ambagibus, planis verbis aio, civium omnium eadem esse debere stipendia ; seu aio fas esse cives singulos quosque stipendia ferre eadem. Id.

2. οἶκος μόνων εἴ βελτίων,] si domi manes, in meliore statu es, ἡλλαγμένους ἀπὸ τῶ ποιῶν τι αἰσχρὸν δι' ἰνδοίαν ἀνάγκη, liberatus ab admittendo quid turpe per inopiam invitus.

3. τὰ νῦν.] scil. συμβαίνει. tempora si qua incidant his similia, εἴ βελτίων eris vir fortis, civis bonus, ὑπάρχων στρατιώτης αὐτὸς, eo, quod miles sis, non demum conscribendus, neque exercendus, sed jam conscriptus dudum et exercitatus, et paratus ad inserviendum patriæ, et quidem αὐτὸς, in corpore tuo, non alieno, quod in tui vicem mittas. REISKE.

4. ἐν ἴσῃ τάξει] respicit ex opposito ad præmissum ἀτάκτως. Nunc accipit quisque, ait, sine certo ordine suum theoricum, alias plus, alias minus ; aut alii pensiones spissiores, alii tenuiores ; hoc mense cum tulisset parum quid, prætereunt menses rursus complures, quibus prorsus nil aufert. Jam vero secundum eam dispensationem, cujus ego auctor sum, unusquisque mense quoque ratam, et sibi semper parem auferet pensionem ; et omnes pensiones ferent inter se pares, nemò ampliozem quam alter. Id.

5. τὴν αὐτὴν] cohæret cum τάξιν, non præmissō, sed insequente—. Constructio est ἡγαγον τὴν πόλιν εἰς τάξιν, ποιήσας [id est διὰ τῶ ποιῆσαι] τὴν αὐτὴν τάξιν τῶ στρατεύειν, τῶ λαμβάνειν &c. Id.

6. ἔχοι.] subaudi ποιῶν. facere possit. Id. Vide suprâ ad p. 185. n. 3.

7. ἢ αὐτὸς μὲν ἀργεῖν—] Angl. nor that we ourselves should be indolent, lazy, and at a loss what to do, to such a degree as only to learn this by hearsay, viz. that the mercenaries of a certain General are victorious. De τῶ δῶνος, vide suprâ ad p. 178. n. 1.

188.

189.

1. Ἐκ τῆς ΔΗΜΟΣΘ.—] hoc est—EX DEMOSTHENIS Oratione de *Coronâ*. Inscribitur etiam ὑπὲρ Κτησίφωντος, pro *Ctesiphonte*: ut oratio *Æschinis*, cui hæc *Demosthenis* opponitur, κατὰ Κτησίφωντος, contra *Ctesiphontem*. Nam cum esset lex *Athenis*, [verba sunt M. T. Ciceronis] ne quis populi scitum faceret, ut quisquam coronâ donaretur in magistratu, priusquam rationes retulisset: et altera lex, eos, qui à populo donarentur, in concione donari debere, qui à senatu, in senatu: *Demosthenes* curator muris reficiendis fuit, eosque refecit pecuniâ suâ. De hoc igitur *Ctesipho* scitum fecit, nullis ab ipso rationibus relatis, ut coronâ aureâ donaretur: eaque donatio fieret in theatro, populo convocato, qui locus non est concionis legitima: atque ita predicaretur, eum donari virtutis ergo benevolentiaque, quam erga populum Atheniensem haberet. Hunc igitur *Ctesiphontem* in iudicium adduxit *Æschines*, quod contra leges scripsisset, quoniam *Demosthenes* nec vir bonus esset, nec bene meritus de Civitate. [Lib. de opt. gen. Oratorum.] Verùm totius contentionis fortuna non in corollâ, aut sermo *duabus virgulis oleaginis facto*, posita esse, sed ad civitatem ipsam totamque rempublicam spectare videbatur. TAYLOR. Mos autem per totam Græciam, et Athenis maximè, ut ad studium, animique benevolentiam declarandam, Civibus bene merentibus textilia quædam sermo publicè decernerent, quibus lemnisci aurei interponebantur: atque ut istius Decreti Memoria et Recitatio aliquando fieret in maximâ Urbis frequentia, in Comitibus nempè aut Ludorum celebritate, cujusmodi fuerunt Panathenæa aut Dionysia; aut in Græcorum omnium conventu, qui in communi et publico loco agebatur. ID.

Cæterùm hæc duæ orationes nobilissimæ eruditus nunquam non mirè se commendârunt, adeo ut de iis idem *Joannes Taylor* affirmare non dubitaverit, nihil habere humaniores literas vel elegantia limatius, vel facundia disertius, vel gravius oratione: nihil aut verborum ornatu cultius, aut sententiarum majestate elatius, vel ab omni denique laudis genere felicius. [Præf. ad *Æschin.* contra *Ctesiph.*] Hanc præsertim *Demosthenis* (cujus quod hic exhibetur brevissimum tantum specimen est, scil. creandi causâ in animis Juventutis ingenuæ desiderium totius orationis diligenter evolvendæ,) idem vir doctus disertè laudavit, in præf. ad *Demosth.* de *Coronâ*.

2. Ὁ σίμβολος καὶ ὁ συκοφάντης,—] Dum sua erga rempublicam Atheniensem merita enumerat, quod necesse erat in criminationibus repellendis ab *Æschine* allatis, *Demosthenes*, orationis dimidio jam dicto, decretum suum, per quod amicitiam ac societatem inter *Thebanos* et Athenienses peperisset, recitari jubet. Quo recitato, affirmat orator “ hoc initium
“ esse,

“ esse, atque primam confirmationem mutuae inter Athenas 189.
 “ Thebæque consuetudinis, turbatae ad id tempus ac di-
 “ remptæ dolis Æschinis aliorumque improborum hominum :
 “ hoc autem decreto imminens tunc temporis civitati peri-
 “ culum, tanquam nubem, evanuisse : fuisse igitur æqui civis
 “ aliquid his melius, si potuisset, tum omnibus monstrare,
 “ non nunc (uti facit Æschines) ista criminari :” Et pergit
 his verbis, Ὁ γὰρ σύμβουλος καὶ οὐ συκοφάντης, &c. Athenæ olim
Sycophantæ appellabantur qui eos indicabant qui ex Attica
 ficus clam exportassent, quarum nempe exportatio aliquando
 erat vetita : [Vide *Potteri* Archæol. Gr. B. I. Ch. XXI.] quod
 indicium cum non rarò falsum esset, *συκοφάντης* postea dictus
 est *fraudulentus homo, delator, calumniator*. Alibi etiam descri-
 bit Demosthenes τὸ συκοφάντιον. τὸ γὰρ ἴστιν ὁ συκοφάντης, εἰτιά-
 σαοδαι μὲ πάντα, κελύξαι δὲ μηδέν. [ΔΟΓ. πρὸς ΕΥΒΟΥΛΑ.] Quod
 cum hoc loco optimè convenit.

3. καὶ δίδωσιν αὐτὸν ὑπεύθυνον τοῖς περθεῖσι.—] Angl. *and renders himself responsible to those who have been persuaded by his advice, to Fortune, to occasional emergencies,—to any one who chooses to enquire into his conduct.*

4. Ἡν μὲν ἂν, ὅπρις εἶπον, ἐκείνου ὁ καιρὸς,] scil. quando de societate cum Thebanis contra Philippum agebatur.—καὶ τῶν δικαίων λόγων, Angl. *and for honest advice.*

5. Ἐγὼ δὲ τοσαύτην ὑπερβολὴν ποιῆμαι, ὅστις,] Angl. *and I am even so extravagant—I even go so far beyond bounds, that—* ποιῆμαι ὑπερβολὴν phrasis est quæ reddi potest Angl. *I am extravagant.* De ποιῆσαι vide suprâ ad p. 130. n. 4.

6. Εἰ γὰρ ἴσθ' ὅ, τι τις νῦν ἰώρακι,] Angl. *for if any one now sees any thing,—* Vide suprâ ad p. 29. n. 4. et p. 98. n. 3; item ad p. 31. n. 11.

7. οὐ τῶν φαινομένων—&c.] i. e. ἔκ [ἐχρήσθη αὐτὸν] ἰλιόξ τὰ κρέ-
 τισα τῶν φαινομένων, καὶ ἐόντων : quæ *Augerus*, nuperus *Interpres*
Gallus, sic reddit, *ne devoit il point, parmi tous les projets réels et possibles, choisir le plus utile?*

8. τὰ μέλλοντ' ἰσιόξ;] quæ sunt *eventura*—αἰλιον adsciscit infinitivum vel præf. vel fut. vel aor. Vide *Vigerum*, Cap. V. § VIII. regg. iv. v.

9. λόγος] h. l. est ratio, via, modus agendi, institutum, acri et subtili meditatione excogitatum. REISKE.

1. τῶνσι;] τῶνσι—Athenienses intelligit.

2. μὴ τὰ συμβάντα συκοφάνται.] *eventa ne calumnieris.* Vide suprâ ad p. 189. n. 2.

3. ὁ συμβῆας σηκπτός ἢ χειμῶν,] duo postrema vocabula videntur aut scholium v. σηκπτός, aut ejus varians lectio esse. REISKE.

1. ἄρ' οἰεθεῖς ἔτι νῦν ἂν εἴησαι,]—] Angl. *Do you imagine that now you still would have stood,—assembled,—breathed?*

2. πολλὰ

190.

191.

2. πολλὰ μὲν ἡμέρα καὶ δύο καὶ τρεῖς ἴδουσι τῶν εἰς σωτηρίαν τῆ πόλεως. τόν δ'.] *multa dies unus et duo et tres tribuerunt eorum quæ ad salutem civitati efferendam conferunt: tunc autem—!* scilicet dic mihi, quid futurum fuisset, quid evenisset. Est apophorisis. Ipse orator se comprimit, dicens ἀλλ' ἔτι ζῆλον ferum piget pudetque ea commemorare, quorum ne gustu quidem imbuit numinis benevolentia. Nam pro α γὰρ μὴδ' αἰσῶμαι dedi de meo α γὰρ μὴδ' εἰς αἰσῶμαι. ne periculi vel experimenti quidem ergo, ne gustandi quidem atque deliberandi. REISKE. εἰδὼσι τινὲς διῶν, καὶ τὸ τὴν πόλιν προβαλεῖναι τισὶν τῆν συμμαχίαν, Angl. *the kindness of some god, and the state's having fortified itself with this alliance—*with the Thebans viz.

3. τὰ πολλὰ] vi suâ non caret. idem est ac si dixisset τὰ πάντα, καίτοι πολλὰ ὄντα, πρὸς ὑμᾶς ἐστὶ μοι εἰρημῖνα. hæc omnia, tam verbosa, ad vos pertinent. hæc tota, quamvis tam copiosa, oratio ad vos directâ est. REISKE.

4. τῦτο πεποιηκὸς ἐπὶ τοῖς συμβῆσιν ἐξήτασαι,] ἐξήτασαι πεποιηκὸς, *Compertus es fuisse, pro, Te fecisse constat.* WOLF.

5. οἱ καθάπαξ ἐχθροὶ] professi, vel præcisè, abruptè, rebus in omnibus, et citra spem reconciliationis. REISKE.

6. Καὶ ὅτε συννηόχουσι &c.—] *et cui eadem quæ reipublica hostibus tempora profunt,—συννηόχουσι, 3. pl. perf. ind. M. à συμφέρω, confero.* et est præf. perf. [Vide suprâ ad p. 29. n. 4. et ad p. 189. n. 6.] in pro ἡσσι.

192.

1. Νῦν μὲν γὰρ ἀποτυχῶν δοκῆ τῶν πραγμάτων,] *NAM nunc quidem propofitis tantum excidisse videtur.*

2. πρὶ ὧν ὄντα κίνδυνος ὄντι· ἔχ' ὑπίμασαι οἱ πρόγονοι,] *Vide suprâ ad p. 86. n. 4.*

3. τίς ἂν ἐχ' κατέπτυσεν ἂν σὺ;] *Angl. who would not have spit upon thee? μὴ γὰρ δὴ τῆς πόλεως γι, μὴδ' ἐμῶ. for indeed I do not say upon the state, nor upon me: i. e. for truly I do not choose to suppose that any one would have spit upon the state, or upon me.*

4. οἱ τὰ μὲν πράγματα, εἰς ὅπερ νυνὶ, πρὶς τῆ;] *νυνὶ non est Temporis, sed significat, in hoc casu, hac suppositione, i. e. si temp. sine contentione ullâ et pugná projecissemus.* Planè fuisset, εἰς ὅπερ νυνὶ περιόστησιν ἂν. *Si res eo redactæ fuissent, quo, in hoc casu, fuissent redactæ.* MARKLAND.

5. τὸν δ' ὑπὲρ τῶ μὴ γινώσξ &c.] *Ordo est ἴτεροι δὲ χωρὶς ἡμῶν πεποιημένοι ἦσαν τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῶ μὴ ταῦτα γινώσξ. alii autem sine nobis contentionem ne hæc fierent iniisissent.* Observat Vigerus semel atque iterum [De Idiotism. Gr. dict. Cap. V. § 1. Reg. xiii. et § III. Reg. xiv.] *πεποιήμαι sæpissimè usurpâri pro πεποίηκα.* Est potius *perf. pass.* in medio sensu. Sic, *πεποιήμαι τὸν ἀγῶνα, facio certamen pro meipso, i. e. in eo certamen cum aliquo.* Vide suprâ ad p. 186. n. 4.

6. καὶ

6. καὶ παρὰ τῶν ἴτι τότεν πρότερον ἰχυρῶν γεννημένων Λακεδαιμονίων,] *atque à Lacedæmoniiis qui etiam ante eos facti fuerant potentes.* 192.

7. μετὰ πολλῆς χάριτος — προσείμαι.] Hæc Sententia egregium exhibet idioma, nobisque hodiernis mortalibus primo intuitu facilius intellectu, si hoc modo exprimeretur, μετὰ πολλῆς χάριτος τῆς ἂν ἀγρίως ἰδοῦν τῆ πόλεως, ὅ, τι βύλεται λαβῶν, καὶ τὰ ἑαυτῆς ἰχῶν, τὸ κλιωμένοι ποιῶσθ, καὶ ἰῶσθ ἴτιρον τῶν Ἑλλήνων προσείμαι. *Angl. would, with many thanks, and willingly, have granted to the state whatever she pleased to accept, as well as the possession of her own territories; as long as she did what she was desired, and allow'd another to put himself at the head of the Greeks.* Sed sine dubio satis eleganter se habent ipsissima ipsius Oratoris verba. Atque si verum est quod de Demosthene prædicaverit summus ille Romanus Orator *M. T. Cicero*, (et ipse Sermo nis peritissimus artifex) non temere quis Stylum Demosthenicum reprehenderet. “ *Non enim, (inquit) jam quærimus, quid sit Atticè, sed quid sit optimè dicere: ex quo intelligitur, quoniam Græcorum Oratorum præstantissimi sunt ii qui fuerunt Athenis, eorum autem princeps faciliè Demosthenes: hunc si quis imitetur, eum et Atticè dicturum et optimè.*” [De opt. gen. Orat.] Quare immeritò hic stomachari videtur *Jo. Jac. Reiske*: “ *Dura (inquit) utique et inconsentanea est sententia, datum hoc civitati fuisset in gratiæ et beneficii loco, ut regi Persarum, aut cuicumque alii ferviret. Serviendi necessitas profecto nulla est gratia, neque indulgetur roganti. nemo enim eam rogat. Sed sic debuisset dictum esse. Civitas si voluisset imperata facere, aliique principatum Græciæ permittere, licuisset ei, datumque et concessum fuisset, ut non modo sua pristina bona salva retineret, sed insuper etiam nova, quæcunque modo vellet, ad delectum suum, adipisceretur.* Verùm illa participiorum consecratio Græcos haud raro in manifestas et ridiculas absurditates implicat imprudentes.” Hæc ille: at immeritò, inquam, hic stomachari videtur vir apprime sagax et acutus, elegans non item: de Græcis tamen Literis cæteroquin præclare meritis.

1. ἀλλ' ἀγωνιζομένη περι—] ἀλλὰ διετέλεσε πάντα τὸν αἰῶνα ἀγωνιζομένη περι πρωτείων—] *sed permansit per omne ævum in certamine de primis partibus—* 193.

2. Κυρσίλον] Athenienses Cyrsilum quendam, suadentem ut in urbe manerent, Xerxemque reciperent, lapidibus obruerunt. [*Cicero, offic.*] Cæterum historia Themistoclis etiam pueris ingenuis satis nota.

3. τὸν τῆς εἰμαρμένης—] malim τὸν ἀπὸ τῆς εἰμαρμένης. mortem cuique è fatali quadam necessitate, ut vulnere, morbo, submersione

mersione in undis, à fulminis ictu, et quæcunque alia fatalia sunt, obvenientem. καὶ τὸν αὐτόματον. et mortem eam, quæ sponte suâ, necessariò tandem aliquando senio exinanitis venit, per leges naturæ, tametsi neque morbus, neque ulla alia vis externa accedat. REISKE.

194.

1. εἰ γὰρ, ὡς ἔστι τὰ βέλλιστα] dedi auctius de meo sensu. εἰ γὰρ ὡς, ὡς ἔστι β. nam si hunc condemnare omittetis, ideo quod consilia mea non videantur vobis fuisse auspiciatissima. — Post ἡμαρτανίνας δόξετε videtur deesse τῇ γνώμῃ voluntate, intelligentiâ, prudentiâ, aut inferendâ sententiâ quasi judiciali, in discernendo et deligendo. Id. τὸν pro τῷ Atticè. i. e. τῷ, scil. Κτησιφώντος. De καταψηφισίῳ vide suprâ ad p. 146. n. 7.

2. τὸν——κίνδυνον ἀράμιοι.] qui periculum illud adistis. ἔ usurpatur emphaticè: illud nempe periculum quod in infelici pugnâ Chæronensi adistis. Appositè Quintilianus:—“ Demosthenes, inquit, jurando per interfectos in Marathone et Salamine, id agit, ut minore invidia cladis apud Chæroneam acceptæ laboret.” Orat. Inst. L. IX. c. 11.

3. ἔμα τὸς ἐν Μαγαδῶν—] Hæc est celeberrima illa *jurandi figura*, istud ΣΧΗΜΑ ΟΜΟΤΙΚΟΝ cujus Proprietatem ac Sublimitatem tam pulchrè enarravit Longinus, in lib. περὶ ὑψους, § XVI. Meritò etiam laudatur à multis aliis.

Quod ad Eventum hujus litis spectat, sufficit dicere, eum qui in Foro semper dominabatur, hic dominari maximè; Æschinemque in exilium celsisse. TAYLOR. Rhodum nempe se contulit, ibique Rhetoricen docuit. Ad quod alludit Cicero, his verbis. “ Actio inquam, in dicendo una dominatur: sine hac summus Orator esse in numero nullo potest: mediocris, hac instructus, summos sæpè superare. Huic primas dedisse Demosthenes dicitur, cum rogaretur quid in dicendo esset primum: huic secundas: huic tertias. Quo mihi melius etiam illud ab Æschine dictum videri solet, qui cum propter ignominiam judicii celsisset Athenis, et se Rhodum contulisset, rogatus à Rhodiis, legisse fertur orationem illam egregiam, quam in Ctesiphontem, contra Demosthenem dixerat: qua perlectâ, petatum est ab eo postridie, ut legeret illam etiam quæ erat contra à Demosthene pro Ctesiphonte edita. Quam cum suavissimâ et maximâ voce legisset, admirantibus omnibus: “ Quanto, inquit, magis admiraremini, si audissetis ipsum.” [De Orat. Lib. III.] Vide quæ in has orationes scribere ac congersere viri docti Jo. Taylor et Jo. Jac. Reiske.

F I N I S

ANNOTATIONUM IN EXCERPTA EX ORATORIBUS.

NOTÆ PHILOLOGICÆ

AD

EXCERPTA EX PHILOSOPHIS.

I. NOTÆ IN XENOPHONTEM.

I. **E**XENOPHONTE.] De vitâ Xenophontis vide suprâ ad 197.
p. 45. n. I.

2. ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΞΕΝΟΦ. &c.] i. e. Ex XENOPHONTIS DE SOCRATE COMMENTARIIS. “Hi libri titulum ἀπομνημονιάτων Σωκράτους habent, quod *Socratis* mores, ac vivendi ratio, “cum iis quæ ad familiares suos differere soleret, in eis exponantur. Equidem hos ἀπομνημονιάτων, dixi *Memorabilium libros*, quia sic loqui *Xenophon* consuevit: λόγος ἀπομνημονεύεται, vel, ἔργον ἀπομνημονεύεται, dictum factumve memoratur.” LEUNCLAVIUS.

3. τίσι ποτί—] Cave putes otiosum esse ποτί. verte; quibus tandem argumentis. ERNESTI.

4. οἱ γραψάμενοι Σωκράτην] *accusatores Socratis*. γράφεισθαι τινα, *accusare aliquem*. undè γράφει, *accusatio*. Max. Tyr. Diff. 9. Σωκράτην, inquit, Μέλιτος μὲν ἐγράψατο, “Αυτος δὲ εἰσήγαγε, Δίκων δὲ ἰδίακι, κατιδίκασαι δὲ Ἀθῆνῶσι, ἴδῃσαν δὲ οἱ ἴδῃκα, ἀπέκτεινε δὲ ὁ ὑπερίτης &c.

5. τοιαῦτα τις ἦν.] Eleganter *Græci* verbo *τις* exprimunt illud *Latinorum* *ferè*; neque δὲ planè abundat, *hujuscemodi ferè erat*. ERNESTI.

6. Ἀδικῶν Σωκράτους &c.] Formula est hæc *Criminationis* solatæ. ANONYMUS.

7. Πρῶτον μὲν ἔν, ὡς;—] duplex erat *Socratis* *accusatio*. Prima pars erat, qua *accusabatur*, non eosdem habere cum civitate deos, aliosque novos introducere; altera, qua *affirmabant* eum *juvenes* *corrumperere*. Prius ita non esse ostendit *defendendo* *Socratem* *Xenophon* hoc primo capite, idque indicat verbo *πρῶτον*. Alterum crimen, quod *nempè* *corrumperet* *juventutem*, *refutavit* capite secundo toto. Reliquis libris et capitibus demonstravit, qualis et verbis et factis totaque vitâ fuerit, quas habuerit de virtutibus et vitiis opiniones, quem vitæ cursum tenuerit &c. adjunctis denique in fine libri iv. constantiæ *Socraticæ* in *perferenda* *morte* *documentis*.

10. *μαντιομένους*,] *Leunclavius* vertit *oracula consultum*, *mallem deos consultum*. Nam *μαντιοῦν* est *μαντικῆ χειρῶν*. SIMPSON.

1. Καὶ τὰς μέλλοντας——*τικτοικὸν μὲν δὲ κ. τ. λ.*] *Nimirum*, *oracula consulenda*, [*potius dii consulendi*] non eo consilio, ut constet ædificandæ domus, vel urbis condendæ ratio; ταῦτα δὲ ἀνθρώπου γνώμη αἰρετία. Sed ut certi simus num expediat nobis hoc agere, nec ne. HINDENBURG.

2. Τὰ δὲ μέγιστα τῶν ἐν τέτοις] consueto Græcorum more dictum pro τὰ μέγιστα ἐκείνων, ἃ ἐν τέτοις ἐστὶ sc. *μεγάλα* *maxima eorum*, quæ bis rebus *inesse*, vel *cum his rebus conjuncta esse referiuntur*, qualia quæ sunt ex sequentibus apparet. Sic III, 6. 1. τὰ κατὰ τῶν ἐν ἀνθρώποις. ID.

3. ἐρεθίζεται τῆς πόλεως.] Vide suprâ ad p. 99. n. 4.

4. *δαιμονῶν*] *Furiosum* sæpè notant phrasæ *δαιμόνιον ἔχειν*, *δαιμονίξειν*, *δαιμονῶν*, et *κακοδαιμονῶν*. SIMPSON.

5. *μαθῶσι διακρίειν*] Semel hæc tirones monendi sunt, Græcos non solos accusativos, uti Latini ferè, nisi ubi Græcos imitantur, sed omnes casus jungere infinitivis, eum scilicet, in quo est subjectum, ad quod refertur.—Hic tamen mox est: ἃ μὲν μαθόντας ποιεῖν ἴδωκαν οἱ θεοί, pro *μαθῶσιν*, scilicet quia datus ἀνθρώποις non disertè præcessit. ERNESTI. Sed accusativus refertur ad ellipsin ἀνθρώπων, post δὲ. ZEUNIUS.

6. *ἐπιρωτῆν*] Atticè pro *ἐπιρωταίαι*, ᾤ. Vide suprâ ad p. 155. n. 2.

7. *θήσαντας*] ἴσθμι, *colloco, statuo*: hinc *pondero*, ut hæc.

8. *διὰ μαντικῆς*] Vide *Ciceronem* de *Divin.* lib. I. c. 1.

9. ἴλαω] nomin. pl. Atticè pro ἴλασι propitii. Vide suprâ ad p. 92. n. 1. ad fin.

10. ἦσι,] 3. sing. imperf. ind. Atticè verbi εἶμι, *eo*. καὶ πληθῆστος ἀγορᾶς, vide suprâ ad p. 111. n. 1. et ad p. 112. n. 1.

1. ὡς τὸ πολὺ,] *plerumque*.

2. ἦπερ] i. e. ἐν τῇ ὁδῷ ἦπερ, *quomodo*.

3. τίσιν ἀνάγκαις] *Ἀνάγκη*. Vis et ordo naturalis, quo res fiunt. Eodem modo Latini *Necessitatem* dicunt. ERN.

4. Καὶ πρῶτον μὲν [περὶ] αὐτῶν ἰσκόπει.] *Ac primum de iis hoc considerabat*.

5. ἔρχονται ἐπὶ τὸ περὶ τῶν τοιούτων φροντίζειν,] *Angl. they enter upon the examination of such subjects,*—

6. *Εθαύμαζεν δὲ, εἰ μὴ φανερόν αὐτοῖς ἔστιν,*] *Mirabatur etiam quod iis non jam esset manifestum*.

7. ἐπεὶ καὶ τὸς μέγιστοι φρονῶντας ἐπὶ τῷ περὶ τέτων λίγειν,] *Angl. since that even those who pique themselves most upon discoursing concerning these subjects, ἃ ταυτὰ δοξάζου ἀλλήλοις, are not of the same sentiments with one another, ἀλλὰ—διακῶν, but are affected &c.*

1. ὑπεροραν ἰποιεῖν τῶν καθιστάτων νόμων τὰς συνόντας,] *familiares suos efficiebat ut leges receptas contemnerent.* καθιστάτων, pro καθιστακέτων, à καθίστημι, *constituo.* 203.

2. τὴς μὲν πόλιος ἀρχοντας ἀπὸ κυάμῃ καθίστασθαι,] *magistratus civitatis à fabâ constituiti.* Cum Magistratus forte eligerentur, fabis utebantur Athenienses. Unde *Thucydides* fenatum Βελαν ἀπὸ κυάμῃ, et Senatores Βελιυτάς ἀπὸ κυάμῃ vocat. Vide *Illust. D. Potter.* Archæol. Gr. I. 18. SIMPSON. Hæc sunt illâ fabarum suffragia, ad quæ etiam respexisse volunt quidam ΠΥΘΑΓΟΡΑΜ, cum fabis abstinere suos, id est à rep. administranda se removere, jufferit. GESNER. Cæterùm modum fortiendi per fabas describit Sigonius de Rep. Atheniens. lib. II, c. 3. ZEUNIUS.

3. τῆς καθιστώσης πολιτείας,] *præsentem reipublicæ statum.* καθιστώσης, N. καθιστώς, καθιστώσα, καθιστώς, G. καθιστώσῃ, καθιστώσης, καθιστώσῃ. pro καθιστήκως—ια—ῃ. &c. Vide supra n. 1.

4. εἰδότες,] pro εἰδήκοτας, *quippe qui sciant,*—διὰ ἧ τῷ πέθει, *persuadendo verò*—

5. ἤδισαν ἦ,] *noverant autem.* ἤδισαν, pro εἰδακείσαν.

6. Σωκράτη—ζῶντα,] Latini dicunt *Socratem vivere.* ἀταρεκίστατα, Angl. *most contentedly.* fumitur nempè adverbialiter.

1. ὀρέξασθαι τῆς ὁμιλίας αὐτῆ.] *expetivisse consuetudinem ipsius.* 204. Vide supra ad p. 151. n. 6.

2. ἰλιθὺς ἂν αὐτῷ] *Autῷ ipsi i. e. ultrò*—Sic *Virgil.*

*Ipsæ lætæ domum referent distenta Capellæ,
Ūbera*—

Ipsæ i. e. ultrò, sponte suâ. ANON.

3. εὐθύς ἀποπηδάσαντι Σωκράτῃ,] Angl. *having instantly refled from Socrates.*

4. Σωκράτῃ, ὠρεχθήτω.] *Socratis studiosi fuerant.* ὠρεχθήτην, in sensu med. Vide supra ad p. 7. n. 10.

5. συνήσω] 3. dual. imperf. ind. pro συνήτην, à σύνειμι, *una sum, consuetudinem habeo.* Vide supra ad p. 125. n. 1.

6. ἐκείνῃ δ' ἀπαλλαγίνοι] i. e. ἧ ἀλλαγίνοι ἀπ' ἐκείνῃ, *quum autem ab eo discessissent.* ἀπαλλαγίνοι, nom. dual. aor. 2. part. pass. in sensu medio, verbi ἀπαλλάσσω, *dimitto, ἀπαλασσόμαι,* in v. med. *abeo, discedo.* Vide supra ad p. 7. n. 10.

5. ὑπὸ πολλῶν κ' δυνατῶν κολακείων ἀνθρώπων διαφραττοίμῃ,] *dum à multis adulandis peritis hominibus mollitie corrumpebatur.*

1. ἢ μὴν [κατὰ] τάγε ἄλλα ἔγω κρίνεται.] Angl. *surely men do not judge so—at least in other cases.* 205.

2. συνδιατριβῶν τῷ,] *cum aliquo degens.* τῷ pro τῷ, Atticè.

3. ἀλλ' οἷγε πατέρες αὐτοῖς σύνοντες τοῖς υἱέσι,] *ye non abundat, verte, ipsi parentes, parentes adeo.* sed fortè legendum, ἀλλ'

οἷγε

οἷγε πατίρες αὐτοὶ &c. quod valdè arridet. Quem enim seufum habet, αὐτοῖς τοῖς υἱοῖσι? ERN.

4. προπηλακίζων] *contumeliâ afficere*, q. d. *luto conspergere*. GESNER.

206.

1. μόνους ᾧ φάσκων αὐτοὶ &c.] Ordo est, ᾧ αὐτοὶ φάσκων τὰς οἰδῶτας τὰ δῖοντα, κ' δυομιμένους ἐρμηνεύσαι μόνους τῷ ἀξίως τιμῆς. *cumque dicuntur eos qui norunt quæ oporteat, et oratione explicare possunt solos esse dignos honore.*

2. πρὸς ἑαυτοῖς.] *præ se*. Angl. compared to *himself*.

3. Ἔργον δ' ἔδδεν διαιδῶ,—] i. e. *Negotium est nullum opprobrium; otium autem opprobrium est.* At Socratis accusatores constructionis ambiguitate ad damnum ipsius utebantur, quasi ita intellexisset ac juventuti explicasset—*Nullum negotium est opprobrium,—&c.* Vide *Hesiodi Ἔργ. κ' Ἡμῆρ.* 311. annotantibus *Clerico et Heinso*. Edit. *Thom. Robinson*. Oxon. 1737, in 4to.

207.

1. Ὅστινα μὲν βασιλῆα—] *Iliad. β'. 189. ἐρητύσασκε*, Ionicè, pro ἤρητυσε, ab ἐρητύω, *cobibere*: ut et infra ἰλάσασκε, pro ἤλασε, ab ἰλάω, *agito*; et ἠμακλήσασκε, pro ἠμοκλήσε, ab ἠμοκλήω, *increpito*. Δαιμόνι' [Vide suprâ ad p. 27. n. 12.] Ὅς δ' αὖ δῆμω— &c. *Ibid.* 198. ad quæ loca vide quæ annotavit vir acutissimus *Sam. Clarke*.

2. ἐπαινοῖν] Atticè pro ἐπαινοῖς,—οἷ. Vide suprâ ad p. 162. n. 2.

3. τυγχάνωσιν ὄντες.] Vide suprâ ad p. 7. n. 5.

4. Ἀλλὰ μὴ] Harum particularum usus est, ubi quid cum asseveratione infertur, servante utraque particulâ egregiè vim nativam. Non malè itaque verti possunt. *At certè. At verò.* HOOGVEERN. p. 42.

5. ἀλλ' ἔδδ' αἰτίαν &c.] i. e. non solum infons fuit, SED ne quidem unquam horum ullius quæ diximus crimen sustinuit.

208.

1. Πῶς ἐν ἑνοχῶ ἂν εἴη τῇ γραφῇ,] *Quomodo igitur ille accusationi obnoxius esset?* Vide suprâ ad p. 197. n. 4.

2. Φανερὸς ἦν θεραπύων ἰσθ' θεῶς—] Vide suprâ ad p. 197. n. 8.

3. τῶτων μὲν παύων] Vide suprâ ad p. 202. n. 3.

4. Καὶ εὐχέτο δὴ πρὸς τὰς θεὰς ἀπλῶς τ' ἀγαθὰ δίδοναι.] Alludit hîc—ad illam Orationem anonymi Poëtæ apud Platonem in Alcibiade II.

Ζεῦ βασιλεῦ τὰ μὲν ἰσθ'λα καὶ εὐχομένους καὶ ἀνικτοῖς
Ἄμμι δίδου, τὰ δὲ δεινὰ καὶ εὐχομένους ἀπαλίσσει.

Miltonus, Xenophontis verbis.

*Hail universal Lord, be bounteous still,
To give us only good.*

ἀπλῶς τ' ἀγαθὰ δίδοναι. ANON.

5. ὡς τὰς θιῶς κάλλιστα εἰδόμενος,] Pro τῶν θιῶν εἰδόμενος. [seu pro νομίζων τὰς θιῶς κάλλιστα εἰδόμενος. ZEUNIVS.] Semel hęc tironum causā dixisse sufficiet, Atticos non solum genitivis consequentię uti, sed etiam nominativis, dativis, et accusativis; in quo ferè casum substantivi, aut vim verbi præcedentis respiciunt. Hęc sunt accusativi, quia præcedit accusativus θιῶς. de nominativis agit Kusterus ad *Aristoph. Plutum* p. 6. b. de nominativis, dativis et accus. vide *Sylburg. ad Pausan.* p. 930. 931. Dukeri ind. rerum in notis ad *Tibucyd.* ut alios prætermittam. ERN. Cæterum ὡς sæpè præponitur genitivo etiam absoluto. Vide suprā ad p. 94. n. 5.

6. πολλὰ καὶ μεγάλα—] pro πολλὰς &c. Solenne est Græcis negligere genus præcedentis substantivi, et neutrum ponere, ut intelligatur *χρῆμα ἔργον*. Latini *quæ res* aut *quod scil. negotium* ponunt post nomina formarum, tanquam *pecuniam, pulchritudinem*. ERN.

1. Καθδύναμιν—] pro κατὰ δύναμιν, *quantum potes*. *Hesiod.* 209. *Erg. 2. Hmre.* 336.

2. καὶ ἂν ἄνευ τοσαύτης δαπάνης,] *nec opus esset tanto sumptu*. ἀνεύουσι, pro ἀνεύουσαι. Vide suprā ad p. 27. n. 11.

3. ὡς ἂν οὐδ' εἴ τις &c.] Angl. *inso much that I am not sure if any one could earn so little by his labour, as not to obtain a competency for Socrates*.

4. ἤσιν accedere solebat. Atticum imperf. ab εἶμι, eo. [Vide suprā ad p. 199. n. 10.] διψῶν, Atticè pro διψάοι,—ῶ.

5. ἢ ὅδ' Ὀδυσσεύς—] Vide *Homeri Odys.* κ'. 280. Item *Hor. lib. I. ep. 2*.

6. καὶ ἀποχόμενος τῷ—ἀπτιῶς,] Angl. *and that he abstain'd from touching*. Notandum ἀπιχόμενος in v. med. idem esse ac ἔχω ἑμαυτὸν ἀπὸ. de ἀπτιῶς, vide suprā ad p. 39. n. 8.

1. μηχανώμενος,] Intell. τι. ERN. *molientem aliquid*. Ab- 210. est μηχανώμενος in MS. Vossiano, nec vertit Bessarion. ZEUNIVS.

2. ἴσθι ἕστινας ἀνδρῶπων τεθαύμακας ἐπὶ σοφίᾳ;] Angl. *Do you admire any men on account of excellence?* Vide suprā ad p. 32. n. 11. et ad p. 98. n. 3.; item ad p. 27. n. 4.

3. Διδυράμβῳ] Vide suprā ad p. 3. n. 10.

4. τῶν δὲ ἀτιμάρτους ἔχοντων,] *earum rerum quæ nullam præbent conjecturam*, [Vide suprā ad p. 86. n. 1.] ὅτι [ἔστιν] ἰσθὰ ἴσθι, *cujus causâ existant*—

5. Οὐκὼν δοκῆ σοι—] Incipit hoc loco bellissima fabricæ humani corporis descriptio, ex qua Deum esse, eundemque providere rebus humanis Socrates demonstrat. HINDENBURG. Hinc incipit demonstratio oppido elegans, qua Aristodemum τὸν μικρὸν religionum contemptorem in viam revocare conatur Socrates. GESNER.

fima, numeroque infinita per dementia[m] quendam tam compositè ornatèque se habere : cui hic respondet, *Μὰ δὲ, ita per Jovem. ἢ ᾧ ἔρῳ τὸς κυρίως*—supple τῷ νόσῳ, non enim cerno mundi dominos—&c.

8. ἐδὴ ᾧ] Modus dicendi est elegans et ellipticus pro ἢ καλῶς λέγεις· ἐδὴ ᾧ &c. ΖΕΥΝΙΟΥΣ.

1. ἐκῆν, ἴφθι,] Σώκρατες, scil. *Profeclō*, inquit Socrates, *quantò magnificentius tui curam gerere dignatur, tantò magis—τιμωτίον [εἰς σοι] αὐτό; honorandum est tibi illud?* Nam, ut rectè *Ernestius*, *Διραπέων* Dii homines dicuntur, quando eorum curam gerunt, homines Deos, quando eos cultu et veneratione prosequuntur. 212.

2. ἀμιλλώμην] Vide suprà ad p. 94. n. 2. ἔπειτ' ἔκ—ait nempe Socrates.

3. οἶαν—ἀρδεῖν τὴν φωνήν,] *ut possit—vocem articulari.* Vide suprà ad p. 5. n. 6. Porro notandum, quando οἶα hoc modo reddatur, adjunctum habere τὴ, plerumque sed non semper. Vide paulò suprà—τὸς μὲ ἰδοῦντας—οἶως—ἴδ]—τὸς ᾧ γαμφίως, οἶως—

1. Ὡ γὰρ δὲ, ἴφθι.—] Adjectivum ἀγαθός, præterquam quod *bonum, peritum* &c. significat, quando cum præcedente Adverbio ὦ tam strictè conjungitur, ut unam vocem efficiat, in Vocandi casu positum Latini per *Quæso, Obsecro*, vel etiam *Age*, exponunt. Vide Plat. Gorg. p. 491. lin. 25. Edit. *Serrani*. Ἄλλ' ὦ γὰρ δὲ. *Sed, ó bone, i. e. quæso vel agedum.* Hoogveen ad *Vigerum*, Cap. III. § III. Reg. 1. 213.

2. καὶ ἅμα πάντων ἐπιμελεῖσθαι αὐτός.] Sermo scil. fit ex æquo de numine et de diis. τὸ θεῖον, τὸ δαιμόνιον, οἱ θεοὶ. Cæterùm quæ hic loci profert *Socrates*, planè sunt admiranda.

3. Ἐμοὶ μὲ—] Hæc ex suâ personâ loquitur *Xenophon*. Videri nempe illud de præsentia Deorum dogma *Socratis* homines meliores reddere. Quod quidem usque eo verum est, ut nec ipsa divinitus revelata religio aliquid habere videatur ad omnem virtutem potentius. GESNER.

1. ὡσαύτως] *Similiter* scil. ac suprà dicta de viâ ad Virtutem per labores, confirmata auctoritate *Hesiodi* ac *Epicarmi*. ἀποφαίνεται, *sententiam suam exponit, pronuntiat* : ut planè indicat *Vox Med.* 214.

2. εἴτε τὴν δὲ ἀρετῆς ἰδὸν τρέψονται ἐπὶ τὰς βίαι,] Intell. κατὰ. *ERN.* Angl. ad verbum—*Whether they will turn themselves along the road leading through Virtue towards life,* *rather than into a. or into.*

3. Ἐκιδόντα] concordat scil. cum *Ἡρακλῆα* suprà. *of by: way through*

4. ἀπορῶντα, ποτίσαι—] Intell. κατὰ vel εἰς. Angl. *at a loss into which of the roads he should turn.*

5. Καὶ φανῆναι—&c.] Persequitur nempe constructionem accusativi ante inf. De φανῆναι in sensu med. vide suprà ad p. 7. n. 10.

214. 6. τὸ μὲν σῶμα—] hic et in sequentibus intell. κατὰ.
 7. τὸ θεαμμένῳ—οἷς πολυσαρκίαν τε καὶ ἀπαλότητα,] Angl. *ramper'd into a plump and enervated habit of body.*
 8. κικαλλωπισμένῳ—τὸ χρῶμα, ὡς—&c.] Angl. *having her complexion so improved as plainly to appear possess'd of a greater share of red and white than it had in reality.*
 9. τὸ δὲ χῆμα,] i. e. ἢ κικαλλωπισμένῳ κατὰ τὸ χῆμα, Angl. *and having her figure set off in such a manner that she seem'd taller than she naturally was.*
 10. τὰ ἢ ὄμματα ἔχεν ἀναπιπταμένα,] Angl. *and had eyes that were glaring—meretricious,—si ἀναπιπταμένα est pro ἀναπιπτασμένα, perf. part. pass. ab ἀναπιπταίνουμι, uti vulgò putatur.* E Lexico autem Regio MS. sequentia fecum communicasse clar. *Rubnkenium*, refert *Gisbertus Koen*, ad Gram. Leidensis opusc. p. 310. V. πίπταμαι. ἐκ τῶ ἴπταμαι, ἴπτακα, ἴπταμαι, ἴπτασαι, ἴπταται, κὶ κλεισασμῶ τῷ π πίπταμαι Ἀιολικῶς. κ. τ. λ. Itaque si ἀναπιπταμένα est ab ἀνίπταμαι, reddi possit, *oculos huc illuc volitantes*: oui interpretationi favere videtur *Hindenburgius*, in Animadversionibus suis ad *Xenoph.* Mem. p. 65.
 11. τὸν αὐτὸν τρόπον] *Eodem modo quo antea incesserat, æquabili incesfu.* ZEUNIVS.
215. 1. φροντιῆς] Att. fut. pro φροντίσεις. φροντίσω; &c. Atticò φροντιῶ,—εις,—ἃ. ut fut. 2. Et in voce med. φροντιῶμαι,—ῆ,—ἔται. &c. ut nòrunt, vel faltem nòsse debent etiam tirones.
 2. δίσση] fut. à δειμι.—non est hoc verbum contra ἀναλογίαν, et habet hoc loco eam vim, quam διατελῶ, διαίγω, διαβίω. ERN.
 3. τις ὑποψία σπάνως ἀφ' ὧν—&c.] i. e. τέτων τῶν πράξεων ἀφ' ὧν—&c.: ἢ φόβος [ἔστι] μὴ ἀγάγω σὶ κενόντα καὶ ταλαιπωρῶντα τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ ἐπὶ τὸ πορίζεσθαι ταῦτα. *nihil est quod metuas ne eo te deducam ubi laborando, et ærumnis tum animi tum corporis tolerandis hæc tibi compares.*
 4. ἀλλ' οἷς ἂν—&c.] ἀλλὰ σὺ χρέση τέτοις οἷς—&c. Relativum scil. concordat cum antecedente non solum in genere et numero, verum sæpè etiam in casu.
 5. ὁπίδης ἀποχόμῳ,] Vide suprà ad p. 209. n. 6.
 6. ὑποκορίζομαι—] Angl. *speaking diminutively of me—ὑποκορίζομαι*, propriè sign. *infantem ago sermone*: à κόρ, puellus. “Hi, ut observavit *Gesnerus*, et apud hos α) diminutivis utuntur: Nomina rerum prout ipsorum refert β) in meliorem partem γ) in pejorem, corrumpunt. Hæc tria significat ὑποκορίζ.” Index ad *Chrestom.* Gr.
216. 1. οἱ θεοὶ διέδισαν, τὰ ὄντα διηγῆσομαι μετ' ἀληθείας.] Ita omnes, quas vidi Editiones. Mihi distinguendum videbatur sic: ἤπερ οἱ θεοὶ διέδισαν τὰ ὄντα, διηγῆσομαι μετ' ἀληθείας. HINDENBURG.

BURG. Angl. *I will give a true account in what way the gods ordain the things that are.* ἤπειρ, supple ἔδω.

2. ἴλιως] Atticè pro ἴλαως. Vide suprâ ad p. 92. n. 1. Θειραπιυτέον, supple ἰστί σοι. et sic in sequentibus. Cæterùm locus hicce pulcherrimus lectorum etiam hebetissimis nequit quin se commendet.

3. πρὶν μὲν πεινῆν,] Monendi sunt tirones in usu esse πεινῆν pro πεινᾶν contractè ex πεινάειν, *esurire*: sic διψῆν, *sitire*: et ζῆν, *vivere*: et χερῶδ, *uti*.

4. εἰ [διὰ] τῷ θέρους χιόνα περιθίωσα ζητεῖς.] *ad diluendum scilicet refrigerandumque vinum, æstatis tempore*:—Veteres enim *nivem et glaciem in subterraneis scrobibus ad hunc usum recondebant*, ut notavit Neander ad h. l. HINDENBURG.

1. τὰ ὑπόβαθρα—] ὑπόβαθρα vulgò vertunt: *lectorum fulcra, sustentacula*. Falsò, namque ea solent ποδάς Græci appellare. Ὑπόβαθρα h. l. sunt *tapetes, quibus delicatuli homines solebant sponдарum pedes imponere; ut molliùs cubarent*. ID.

2. πισύσει—] ἱκαρήσει—τολμήσει—Vide suprâ ad p. 27. n. II.

3. τῷ σὺ θιάσῳ—] *De turbâ, quæ tuas partes sectatur*. Θιάσος autem *pompam* significat, quæ *Bacchum* comitabatur, vel cœtum saltantium, et in voluptate vitam exigentium. SIMPSON.

1. μεδιάσι τὰ δέοντα πράττειν.] *omittunt quæ oportet facere*— 218. μεδίμηι, in 3. pl. μεδιῖσι, et μεδιάσι.

2. τὸ πεπερωμένον τέλος.] *finis fato constitutus*. Vide suprâ ad p. 162. n. I.

3. τὸν αἰὶ χρόνον—] i. e. κατὰ vel διὰ τὸ αἰώνιον χρόνον.

De PRODICO vide Fab. Biblioth. Gr. Vol. I. p. 793. Nihil autem celebrius hac ipsius de Hercule fabulâ, nec quod plures tum inter veteres tum inter recentiores nactum est imitatores. Apud Anglos eam pulcherrimè enarravit Ill. Comes *Shafesburienfis*, [in Tom. III. operis ejus quod inscribitur *Characteristics*] suamque enarrationem eleganti tabulâ æneâ ornandam curavit. Invenitur Anglicè reddita, sed parum fideliter, in libro notissimo *The Tatler*, [No. 97.] Eandem numeris Anglicis adumbravit Poëta suavissimus, qui, dum viveret, “flumina amabat sylvasque,” *Gul. Shenstone*. In hac autem palæstrâ se felicissimè exercuisse videtur hujus fabulæ auctor paraphræos poëticæ, quam in libro suo, cui titulus *Polymetis*, inseruit *Jos. Spence*. [p. 155.] Illius autem paraphræos auctor, uti accepimus, vir erat ille venerabilis, non solum in Sacris, sed in omni politioris doctrinæ genere versatissimus, *Robertus Lowth*, Episcopus Londinensis, nuper defunctus.

4. τότε μὲν δὲ πολλῶν ἔφη ἀκούει,] πολλῶν regitur ab ἐκ sub-
intellecto. ἔφη ἀκούειν, dicebat se audire. Sic φημι ἀκούειν, dico me
audire, φῶς ἀκούειν, dicis te audire, &c. Nam ubi reciprocatio
fit ad personam, Græci accusativo ante infinitivum non utun-
tur. Quod tironibus notandum. Sic δὲ ὄρεται, se autem videre.

5. ὅπως οἶον τι,] Intell. ἐστὶ, vel potius ἴ, quantum possunt.
Vide suprâ ad p. 212. n. 3.

219.

1. τὸ πλεῖστον εἰδότες,] Vide Cicer. de Amic. 17.

2. πάλιν τέτους ἀνακτιδιᾶς,] eos iterum retractare. τέτους.—Ita
lego pro τέτοις et interpretor, quos in numero amicorum jam
reulerant, retractare et in aliam classem reponere, ut fit in
lusu XII. Scriptorum s. περιπέια Græcorum, ubi licet ἀνακτιδιᾶς.
GESNER. Cæterum de hoc ludo, qui est ille ipse, qui hodie
Schachicus dicitur, [Angl. Chess] aut ei saltem simillimus,
Græcis recentioribus ζατρίκιον, diversus à ludo aleæ, in quo
præter calculos etiam tesseras opus, qui à ludo Scriptorum ex-
ulant, in quo uno ingenio et arte opus est, vide præter cæte-
ros eruditissimè disputantem Salmas. ad Vopisc. Proculam,
c. 23. T. II. Hist. Aug. p. 736. seqq. ERN. [Clav. Ciceron.
Ind. Lat. V. Scriptorum ludus.] Vide etiam Du Cange Gloss.
ad Scrip. Med. et Inf. Græcitat. V. ζατρίκιον. Joan. Meurs.
de ludis Græc. in Gronov. Thes. Antiq. Græc. Tom. VII.
p. 982. et Dan. Souterii Palamed. Ibid. p. 1110.

3. τὰ μὲν συναλιστικόν, τὰ δὲ συμπράττων,] partim, unâ sumtus
faciens, partim, unâ agens.

4. σφαλλομινως δὲ πλείετα ἱπανορθῶν,] titubantes vero plurimum
sustinens.

5. τέτων—ἑδνὸς λείπεται,] Angl. fails in none of these.

6. ἢ ἐκτελέσασατο,] nunquam facit,—De aor. vide suprâ ad
p. 19. n. 6.

220.

1. ΕΔΟΚΕΙ δὲ μοι &c.] Mibi autem videbatur etiam homines
prudentes reddere in amicis explorandis quales dignum esset ut
possiderent, hujusmodi proferens.

2. πῶς ἂν ἐπιχειρήσῃμι σκοπεῖν,] Angl. in what way should
we enter upon the investigation? Vide suprâ ad p. 94. n. 2.

3. ὅστις ἀρχεὶ γαστρός τι,] Vide suprâ ad p. 46. n. 1.

4. Οὐκῆν τῆ μὲν ὑπὸ τέτων ἀρχομίνω—] Vide suprâ ad p. 46.
n. 1.

5. τί δ;] Locutio hæc est planè elliptica, et naturæ Dia-
logi convenientissima. Quid?—NAM liceat mihi interrogare
te ulterius, quoniam rem acu nondum tetigerimus.—Vide
suprâ ad p. 66. n. 6. Operæ pretium tamen esset inspicere
quæ de hac phrasi observavit vir doctissimus H. Hoogeveen ad
Vigerum, p. 359. Edit. L. Bat. 1742.

6. τί δ;] quid autem de hoc censet?

7. ἀφικτιόν

7. ἀφικτίον κ' ἑτάυ,] *ab hoc quoque abstinendum*, inquit Critobulus, scil.

1. εὖ δὲ πάχων ἀνίχεται,] *finit autem ut beneficiis afficiatur*,— 221.

2. Ἀνωφελὴς ὡς εἶη κ' ἔτι.] ἴση [scil. ὁ Κριτοβουλ.].

3. Φίλον ποιῆσαι ;] *amicum sibi facere*, ut indicat vox med. Vide supra ad p. 130. n. 4.

4. ὡν τυγχάνει,] Vide supra ad p. 7. n. 5.

5. Φιλόνηκ' πρὸς τὸ μὴ ἰλλέπεισθαι εὖ ποιῶν τὰς εὐεργετήτας ἑαυτῶν,] *Angl. zealous of not falling short of his benefactors in conferring his favours*—

6. τὰς ὑστερὰς εὐεργετήματα.] *idem ac τὰς ὑστερὰς εὐεργετήτων, posterioribus benefactorum esse.*

7. κατεπέειν σὺ πρὸς αὐτὸν,] *Angl. to speak against you to him, —to complain of you to him*,—Gusta, qui potes, mel apis Atticæ in vocibus κατεπέειν et καθυγορεῖν, quæ accusare significant, vel deferre, hic εἰρωνείᾳ plañè Socraticâ pro commendatione ponuntur. GESNER. Cæterùm de εἰρωνείᾳ Socraticâ vide *Fraguier* doctè disputantem *Mem. de l'Acad. des Inscrip. et B. L.* tom. VI. 12mo.

8. Ἐὰν δὲ σὺ προσκατηγορήσω,] *Angl. but if I should farther accuse you*,—Vide supra ad p. 97. n. 2.

9. ἀγαθαὶ αὐτῷ, κ' ἰνοῖκῶς ἔχεις πρὸς αὐτὸν,] Vide supra ad p. 3. n. 3. ; et ad p. 86. n. 1.

10. Ἄρα μὴ διαβάλλω δόξεις ὑπ' ἡμῶ ;] *Angl. shan't you think that you are slander'd by me ?*

1. ἐκ ὑπεκρίματος μηχανώμεθ'] *non desessus es conando*.

222.

2. σύνθηρον τῶν ἀγαθῶν φίλων,] *convenatorem bonorum amicorum. Quod etiam sapit εἰρωνείαν Socraticam.*

3. ὥσπερ ἐκ ἐπὶ σοὶ ἐν,] *Angl. as if it did not depend upon yourself*,—[Vide supra ad p. 85. n. 9.] ἐν usurpatur more absoluto, ut composita ἔνον, ἔξον ἔαπε apud Atticos Scriptores.

4. Ἀσπασίας] *Quam Socrates Eloquentiâ magistrâ habuit. GESNER. Qui plura velit de Aspasiâ adeat Plutarch. in Pericle, et Diction. Bayle, v. Pericles, not. O. et denique Maximum Tyrium Diss. 22. qui et reliquos Socratis magistros commemorat : uti indicavit Simpsonus.*

5. τὰς ἀγορὰς προμηθεύειας,] *Angl. that good match-makers —δεινὰς τῆ) σωμαίγειν—have great effect in uniting—&c. ψευδομένης, vide supra ad p. 91. n. 1.*

6. ὁρθῶς ἔχειν ἠγάμαι,] *rectè se habere arbitror, ἢ κ' ἔτι μοι λέγειν ἔδδεν περὶ σὺ non licere mihi dicere aliquid de te ἰπαινῶντι [quod concordat cum μοι] laudanti. Angl. in the way of praise.*

1. εἰ ᾗ μὴ φανερὸν ἔσθ σοι,] *Angl. but if this so stated be not clear to you, ἐκ τῶνδε σκέψαι, reflect farther.* 223.

2. ἐπαινοῖην,] Vide supra ad p. 94. n. 2. ; et ad p. 96. n. 6.

3. ἐπτερεύσει

223.

3. ὁπταρφαί] Vide suprâ ad p. 27. n. 11.

4. ἢ ἢ τοι πείσασαι—&c.] Ordo est, ἢ εἰ κοινῇ πείσασαι τὴν πόλιν ἢ ὁπταρφαί ἑαυτὴν σοι ὡς στρατηγικῶς τι καὶ δικαστικῶς καὶ πολιτικῶς, ἢ τοι πείσασαι, Angl. or if I should publicly persuade the state that it might commit itself to thee as one skill'd in military, judicial and political affairs, while this was not the fact. Particula ἢ, uti observat doctissimus Hoogveen, potestatem duntaxat servat etiam cum infinitivis. [p. 66.] Ubi vide copiosam et acutam enarrationem hujus voculæ.

5. ἰδιᾷ] *privatim*. Opponitur scil. τῇ κοινῇ suprâ.

6. —φασίν,—ὅτι φησίντα—&c.] Postquam Aristarchus à Socrate didicisset quo pacto pauperes cognatos, apud se degentes, ad quæstum utilem faciendum adigeret, ad Socratem tandem rediit, cumque de monitorum ejus prospero successu magnâ cum voluptate narrâset, simulque observâset, se ab iis reprehendi, quippe qui solus in domo otiosus jam comederet: Socrates eum hanc de cane et ovibus fabulam illis recitare jussit.

7. ὃ, τι ἂν μὴ] *nisi quod*—

8. τῷ—κυτῆ μεταδίδως ἔπερ αὐτὸς ἔχεις σίτη.] i. e. μεταδίδως τῷ κυτῆ [μυρϕ] σίτη ἔπερ αὐτὸς ἔχεις, cum cane communicas cibum quo ipse vesceris.

9. Ναὶ μὰ Δία.] Intell. ἐρῶς ποιεῖ. ERN. Vide suprâ ad p. 211. n. 7.

224.

1. ἔτω καὶ ὄδι—] Amicus, cui persuaserat, ut exercitus ducendi artem disceret à Dionysodoro. GESNER.

225.

1. ΚΕΦ. ι.] In hoc capite, cum artificibus de ipsorum Artibus differit Socrates.

2. τὰ γυν κοίλα—σώματα διὰ τῶν χρωμάτων ἐκμιμῆσθε.] Angl. at least however you represent, by a likeness in colours, objects that are hollow—&c. De particula γυν hæc, inter cætera, observat vir eruditissimus H. Hoogveen “Nota—argumentationis est ἔν, sed τὸ γυν limitationem ex consuetudine indicat, quam per natura sua affirmativè arguet. Atque ita hæc particula optimè convenit iis, qui argumenta suggerere malunt quam obtrudere, undè fit ut sæpiùs per γυν et non per γδ ratiocinentur.” Doctr. Part. L. Gr. p. 236.

3. ποιῶμεν γὰρ, ἔφη, ἔτως.] Sic fecit Zeuxis apud Cicer. Invent. II. initio. ERN. Cæterùm γὰρ refertur ad id quod recitetur,—Recè dicis, inquit, NAM sic facimus. Vide suprâ ad p. 66. n. 6.

4. Τί γάρ ;] Vide suprâ ad p. 220. n. 5.

5. πῶς γδ ἂν, ἔφη, μιμητὸν εἶη,] Cur ita interrogas? quo ENIM pacto possit hoc esse imitabile? Vide suprâ ad hanc p. 220. n. 5.

226.

1. διὰ τῶν ἠχημάτων,] Angl. by means of the attitudes. ἐσώτων—Vide suprâ ad p. 151. n. 3.

2. ἔπει

2. Ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τῶν ὁ Κλείτων—] *But when Clito being at a loss*
—Vide supra ad p. 214. n. 4.

3. ἀεὶ ἴφθ,] ὁ Σώκρατες nempè.

4. ἐκὼν τὰ τε ὑπὸ τῶν ὀχημάτων κατασπώμενα—ἀπὸ κἀξῶν,]
Angl. *Don't you, in representing those parts in bodies which by the particular attitudes are drawn down, and those which are drawn up; those which are contracted and those which are dilated; those which are extended and those which are relax'd—*
&c.

5. τὸ δὲ—ἀπομιμῶσθ,] Angl. *but the imitating—*&c.

1. τὸν θωρακοποιὸν] Angl. *the armourer—*

227.

2. οὐτε πολυτελεσιτέρας] *neque e pretiosiori materiâ.* SIMPSON.
πλείονα πωλεῖς;—*pluris vendis?* i. e. ἀντὶ πλείονα.

3. εὐρυθμοτέρας] Angl. *better proportion'd.*

4. ἢ ῥυθμὸν δ', ἴφθ,] Nempè omnis rhythmus quidem numero judicatur, et hoc ipso, ut *Aristoteles* ait, delectat, quod certo numero continetur: sed numerus ille esse in diversis rebus potest, in dimensione, pondere, tempore, motu &c. hinc *Socrati* ῥυθμὸς ἐν μέτρῳ καὶ σαθμῷ. ERN.

5. ἀλλὰ νῦν Δί, ἴφθ, ποιῶ.] ποιῶ refertur ad ἀρμόττοτας, non ad ἴσους aut ὁμοίους. ID.

6. οἱ δὲ ἀρμόττοτες, διελημμένοι τὸ βάρος,] i. e. κατὰ τὸ βάρος,
Angl. *but those that suit well having their weight properly divided, τὸ μὲν ὑπὸ τῶν κλειδῶν καὶ ἰπωμαῖδων, partly by the collar-bones, and the parts near the shoulders, τὸ δὲ ὑπὸ τῶν ὤμων, partly by the shoulders &c.*

1. ὀλίγος δὲν ἐ φορέματι, ἀλλὰ προδήματι εἰοικασιν.]—μικρῷ δὲν,
ὀλίγος δὲν, absolute ponuntur pro *Propemodum.* Hoogeveen ad *Vigerum*, p. 163. Angl. *they are scarcely felt as a weight, but only a small appendage.* ὀλίγος δὲν, locutio est elliptica, et suppleri potest hoc modo, ὡς δὲν ὀλίγος πρᾶγματι.

228.

2. καὶ τὰ νῦν ὀρεθῶς ἀποδίχη.] *et nunc rectè rem capis.* τὰ νῦν, i. e. κατὰ τὰ πρᾶγματα νῦν ὄντα.

3. ἄλλοι μὲν ἐν—&c.] Ordo est, ἄλλοι μὲν ἐν ᾧ ἑταίρονόμοι αὐτῷ ἕτως ὁμιλοῦντι πρὸς ἄλλους διηγῶντο. *Et qui quidem ei ita fermocinanti adessent sermones ejus alii aliis enarrabant.* Ubi notandum διηγῶντο esse in temp. imperf. Vide *Harris Herm.* p. 137. Edit. 3tiæ.

4. ἐγὼ δὲ,] nempè *Xenophon* ipse.

5. ἐκ ἑμοίως.] Scil. ἐπῆλθεν. *nequaquam mihi venit in mentem.* Sermo Romanus emphasim τῷ ἑμοίως assequi nequit. Angl. *I for my part have not thought of the subject.*

1. ἀλλ' οἶδά γ', ἴφθ,] Angl. *But at least you know, said he,—*

229.

2. κάλλιστος ἀναπαυτήριος] ἀναπαυτήριος proprie significat *locum quietis*; nam sic ferè dicuntur verba in *κειριον* desinentia, ut *κολαστήριον*, de loco supplicii, et *κοιμητήριον*, de loco in quo dormitur.

uitur. Interdum tamen hæc verba usurpantur *de re, quæ habet eam vim, quam etymologia efficit.* Sic h. l. ἀναπαντήριος dicitur *res quieti captandæ accommodata, tribuiturque eleganter nocti.* HINDENBURG.

3. Τὸ δ', ἐπι—] δι Angl. *and farther*, ἐπι δεικνύμεθα τροφήν, *since we stand in need of food, τὸ ἀναδιδόμεν ταύτην—their giving it—&c.* Vide suprâ p. 210. seqq. passim.

4. ὡς ᾧ συνλόγῃσι εἰπέει,] Vide suprâ ad p. 167. n. 4.

230.

1. ὃν καιρὸς διελήλυθεν.] Angl. *whose season is past.*

2. ἴδα δι—ὀφθαλμοῖς;] Vide suprâ ad p. 94. n. 2.; et ad p. 96. n. 6.

3. γυρομένοις.] Vide suprâ ad p. 211. n. 1.

4. ὥστε λαϊθάσαι ἡμᾶς &c.] Angl. *so that we are imperceptibly placed in either extreme.* Locutio est idiomatica. Sic, λαϊθάσαι ἡμᾶς καθίσταμαι, *clam me constitutus sum, vel non animadverto me constitutum esse.* Vide suprâ ad p. 87. n. 1.

5. τι—ἔργον,] Intell. ἄλλο. SIMPSON.

6. Οὐ ᾧ ἐκ τούτου—φανερὸν,] Intell. τί ἐκ τούτου ἐμποδίζει σε, *quare istud tibi impedimento est? ᾧ ὁ ἐκ τούτου κ. τ. λ.* Vide suprâ ad p. 225. n. 3.

7. ἡμοῖς ᾧ ᾧ δόκει πλείον τῶν φυτῶν.] *Mibi videntur hominibus plura ex animalibus commoda, quàm ἐ plantis capere, δοκεῖ, intell. ἀνθρώποις.* Est autem ἀνακολούθησθαι pro δοκῆσαι, quod proximè præcedens ἀνθρώποις requirit. ERN.

8. τρίφονται γῆν,] Vide suprâ ad p. 225. n. 2.

231.

1. Τὸ δ' (ἐπιδή—] δι, Angl. *and farther*, τὸ προσαῖται, *their having added—&c.* Sermo est adhuc de diis.

2. ἐκ νόμου τιθέμεθα] *et leges ferimus.* Vide suprâ ad p. 182. n. 2.

3. Τὸ—ταύτη αὐτὸς ἡμῖν συνιεγῆν,] Angl. *their assisting us in this—ταύτη, intell. μέριδι, vel tale quid.*

4. ᾧ ἂν ἀριστα] ᾧ, intell. τῷ ὄντι.

5. σοὶ δ', ἔφη, ᾧ Σώκρατες,] Alludit *Euthydemus* ad τὸ Δαίμονιον sive *Genium Socratis*, de quo—“*Esse divinum quiddam, inquit Cicero, quod Socrates Dæmonion appellat, cui semper ipse paruerit, nunquam impellenti, sæpè revocanti.*” [De Divinat. c. 34.] Sed operis nostri brevitatis impedit quo minus proferamus quæ de hoc Dæmonio scripserint varii tum inter veteres tum inter recentiores. Vide *Socr.* ipsum apud *Platon.* in *Theage.* *Apuleii* lib. de Dæmonio *Socratis.* *Fraguier* Diff. in *Mem. de l'Acad. des Inscrip. et Belles Lett.* tom. VI. 12mo. *J. Clerici* Syl. Phil. c. 3. *Jortin.* Hist. Eccles. v. I. p. 117. &c. Vide etiam *Forsterum* ad *Platon.* *Euthyphron.* not. ad p. 22. ubi alii de hac materiâ Scriptores indicantur.

232.

1. ἔτος ὑποδεικνύουσιν.] Intell. ἑαυτὰς. *se quodammodo nobis ostendunt.* Vide suprâ ad p. 113. n. 3.

2. ὑγιᾶ]

2. ὑγιᾶ] idem Atticè quod ὑγιῆ. Malè scribitur in Edit. Glasg. [et in Edit. 4. *Simpsoni*,] cum iota subscripto. Confer quæ dicit *Cyrus* moriens, hujus operis p. 78.

3. ὅτι μοι δοκεῖ &c.] Ordo est, ὅτι ὡς ποτε εἰς ἀνδρώπων δακρυμοὶ ἀμείψονται τὰς ἐντροπίας τῶν θείων ἀξίαις χάρισι.

1. τιμῆ θιᾶς,] Vide suprâ ad p. 155. n. 2.

2. Φαιρός—ἢ τιμῶν θιᾶς.] Vide suprâ ad p. 197. n. 8.

3. ἢ γὰρ παρ' ἄλλων &c.] Ordo est, ᾗ τις γ' ἐλπίζων μείζω παρ' ἄλλων ἢ παρὰ τῶν διωκτικῶν ὠφελῆς τὰ μέγιστα ἔκ' αὐτῶν σωφροσίν. Vide suprâ ad p. 155. n. 2.

4. Τῶν δὲ Σώκρατων &c.] Sequitur jam totius hujusce operis Xenophonteï exquisitissimi ac jucundissimi peroratio. Ordo est, πάντες δὲ οἱ ἐφίεσθαι ἀρετῆς τῶν γιγνασκόντων Σώκρατων, οἷον ἦν, ἰτί καὶ ἰὺ διατελέσει ποθέντες ἐκείνων μέλιστα πάντων, κ. τ. λ. Cæterùm τῶν γιγνασκόντων Σώκρατων, οἷον ἦν, est locutio frequens apud Græcos Scriptores, Angl. *of those who knew what manner of person Socrates was*—Item, διατελέσει ποθέντες ἐκείνων, cui optimè convenit ejusmodi phrasis Anglicana, *continue regretting him*—

1. ταῖς—οἷος] ἀριστός γὰ καὶ εὐδαιμονίστατος ἀνὴρ ἂν εἴη. Angl. *such as a most excellent and completely happy man should be*. Confer cum hoc elogio quæ scripsit *Plato* in fine *Phædonis*. Hujus Oper. p. 252.

¶ Sed hæc habctenus. Verùm fore speramus ut hoc quod dedimus hujus libelli præstantissimi specimen excitet in animis INGENUÆ JUVENTUTIS totius diligenter evolventi desiderium. Quo perlecto si quis pectus tam obtusum gestat ut jucundâ quadam admiratione atque τῆς Καλοκαγαθίας amore id non valdè delentum senserit, iste nos auctores habeat ut, politioribus Literis valere jussis, ad quamlibet artem ignobilem quæstus faciendi gratiâ, inter vulgus hominum illicò se conferat.

I. NOTE IN PLATONEM.

1. **E** PLATONE.] *Plato* Atheniensis, summus philosophus et scriptor sublimis, natus est Olymp. LXXXVII. 4. ante C. N. 430. Obiit Olymp. CVIII. I. octoginta et unum annos natus. Patrem quidem habuit *Aristonem*, matrem verò *Perictionem* nomine. Usque ad annum ætatis vicesimum athleticæ, picturæ, et musices poëticesque studiis, disciplinæque etiam philosophicæ *Heracliti*, se dedit. Quibus valere

jussis.

235. *jussis, cœpit audire Socratem, philosophiæ moralis parentem; cujus interitum luctuosum tam pulcherrimè enarravit in fine dialogi illius celeberrimi qui inscribitur Phædon. [Vide hujus Operis p. 252.] Defuncto Socrate circiter Olymp. xcv. 1. ut invidiam Atheniensium effugeret, ille, cum cæteris Socratis discipulis, Megaram ad Euclidem se contulit, quem magistrum in dialecticâ habuit. Deinde in Italiam profectus est, eo consilio ut cum doctrinis Socraticis disciplinam Pythagoræ conjungeret. Tum Cyrenas adiit ut ibi Geometriam sub Theodoro disceret. Mox in Ægyptum navigavit, et ab Ægyptiorum prophetis astrologiam, artemque numerandi, et scientiam theologicam didicit. Ex Ægypto reversus in Italiam, ad Pythagoreos Archytum et Eurytum rursus venit. Athenas rediit republicam gerere noluit; sed in Academiâ, quod gymnasium suburbanum erat arboribus confutum, scholam aperuit: et discipuli ejus nomen Sectæ Platoniciæ vel Academicæ postea adepti sunt. Ter adiit Siciliam, ibique et gratiam et indignationem utriusque Dionysii expertus est. Ingenium quidem ejus tyrannum adulando minus erat aptum. Dioni tamen multisque aliis principibus viris charissimus erat. Tanta fuit Academiæ ejus celebritas ut permulti ad eam undique confluerent discipuli, in quibus Hyperides, Isocrates, Demosthenes. Docuit quidem more Socratico; in multis tamen à doctrinâ Socratis discessit, quippe qui varia, ex Scholâ Pythagoricâ et aliundè petita, cum disciplinis Socraticis immiscuerit; adeo ut novam philosophandi viam ingressus esse videretur. Innumeros quidem nactus est discipulos et laudatores. Non tamen defuerunt multi qui famæ nominis ejus officere conarentur. Inter quos eminebat Diogenes Cynicus. Senex tandem et cælebs mortuus est, successore in Academiâ relicto Speusippo sororis filio. Dicitio Platonis plerumque est ornatissima, et sæpè ad Poëseôs regiones exsurgit. Sunt qui putant eum styli splendorem nimis affectâsse. Miram quidem locutionis nec minorem ingenii ubertatem possidebat. In laudibus ejus multus est Cicero, qui eum appellat “ non intelligendi solum, sed etiam dicendi gravissimum auctorem et magistrum, et longè omnium, quicumque scripserunt aut locuti sunt et suavitate et gravitate principem; longè omnium in dicendo gravissimum et eloquentissimum; in oratoribus irridendis ipsum oratorem summum; eundem illum non linguæ solum, verum etiam animi ac virtutis magistrum.” [Ciceron. oper. passim.] “ Philosophorum, inquit Quinctilianus, ex quibus plurimum se tranxisse Eloquentiæ M. Tullius confitetur, quis dubitet Platonem esse præcipuum, sive acumine differendi, sive eloquendi facultate quadam divinâ et Homericâ: multum enim supra prosam orationem,*

“ tionem, et quam pedestrem Græci vocant, surgit : ut mihi
 “ non hominis ingenio, sed quodam videatur oraculo Del- 235.
 “ phico instinctus.” [Iust. Orat. X.] Uadè sæpè vocatur
Divinus Plato. A Cicerone memoratur “ quasi quidam Deus
 “ Philosphorum, Deus ille noster Plato.” Quanquam poë-
 tarum lectione magnoperè delectabatur, et eorum dictionem,
 uti jam observavimus, sæpè imitatus est, tamen in libris de
 republicâ à se scriptis, novâ suâ civitate poëtas omnino exu-
 lare voluit. Jurène an injuriâ inter eruditos disceptatum
 fuit. Platonis dialogi recensentur à doctissimo Fabricio in
 Biblioth. Gr. Lib. III. cap. 1. et illuc lectorem, atque ad *No-*
titiam Literariam Edit. Plat. Bipont. præfixam, qui plura de
 Platone atque scriptis ejus velit, relegare visum est : item ad
 Vitam Platonis, Græcè scriptam à Diogene Laertio ; Jac-
 Bruckeri Hist. Crit. Phil. Tom. I. P. II. L. II. c. 6. *Stan-*
ley's Hist. of Philos. Saxii Onomast. Literar. Vol. I. p. 61.
 Harlesii Introd. in Hist. Gr. L. p. 176. et libros ibi indicatos.

EDITIONES PLATONIS.

1. Platonis Atheniensis philosophi Opera omnia, Græcè.
Venetis, apud Aldum, 1513, in fol.

2. ————— Opera omnia, Græcè, cum
 commentariis Procli in Timæum et politica. *Basileæ, apud*
Jo. Valderum, 1534, in fol.

3. ————— Opera omnia, Græcè. *Basi-*
leæ apud Henricum Petri, 1556, in fol. [Vulgò nominatur Se-
 cunda Basiliensis.]

4. ————— Gr. et Lat. ex Joannis Serrani
 interpretatione, perpetuis ejusdem notis illustrata, &c. *apud*
Henr. Stephànum, 1578, 3 tom. in fol.

5. ————— Gr. et Lat. cum Versione Mar-
 filii Ficini. *Lugd. apud Gul. Læmarum, 1590, in fol.* [N. B.
 Versio Ficini separatim sæpissimè edita erat, (et primò *Ve-*
net. 1495,) antequam ipsa Opera Platonis prodierunt Græcè.]

6. ————— Gr. et Lat. Marfilio Ficino in-
 terprete. *Francofurti, apud Claudium Marnium &c. 1602, in*
fol.

7. ————— Græcè ad Editionem Henr.
 Steph. accuratè expressa, cum Marfilii Ficini interpretatione,
 Notitiâ Literariâ ; et dialogorum argumentis à Diet. Tiede-
 mann. *Biponti 1781, II Tom. in 8vo.*

** Seorsum sæpè editi sunt quidam ex Platonis dialogis.
 Sed ejusmodi omnes editiones recensere nimis longum foret.
 Paucas tantum notabimus. 1. Platonis de rebus divinis dia-
 logi

235. logi sclecti, Gr. et Lat. Socratis Apologia, Crito, Phædo, liber X. legum, Alcibiades II. curâ Jo. Northi, *Cantabr.* 1683, in 8vo. 2. Amatores, Eutyphro, Apologia Socratis, Crito, Phædo, notis Nath. Forster, *Oxon.* 1745, et iterum, 1752, in 8vo. 3. Phædo, sive dial. de animæ immortalitate, Gr. et Lat. Versionem Ficini emendavit &c. commentationesque philosophicas adjecit Jo. Henr. Winckler, *Lipsiæ*, 1744, in 8vo. 4. Quosdam ex Platonis dialogis, Græcè, cum notis, bis edidit J. Frid. Fischerus, *Lipsiæ*, 1760, et 1770, in 8vo. item alios, *Lipsiæ*, 1770, aliosque, *ibidem*, 1774, in 8vo. [Editor hic in virum summum, et de Græcis Literis, siquis alius, optimè meritum, H. Stephanum nimis acerbè invehitur.]

2. ΠΑΤΩΝΟΣ ΚΡΙΤΩΝ &c.] h. e. PLATONIS CRITO, SIVE DE EO QUOD AGENDUM EST.

SUMMA DIALOGI. *Crito intimus Socratis amicus, illum in carcere invisit, instante mortis die: quumque ei sæpiùs significasset ut fineret se è carcere educi, tum vero maximè illi auctor est, ut id patiatur: quod perfacilè fit, rebus ad præstandum amicorum suorum diligentia comparatis. Nisi hoc fecerit, futurum id et maximè amicis suis indecorum, et sibi ipsi ac familiæ suæ injustum. Socrates non prius id se facturum testatur quàm sibi certis argumentis constiterit an id rectè fieri possit. Quid statuerit, ex ipsius verbis facilè est intelligere. FICINUS.*

3. ΤΙ τρικιάδι ἀφίξαι,] *Cur ad hoc tempus venisli, — Apud Moschopolum in collect. vocum Att. ex Philostr. legitur πηνικιάδι. “ Πηνικία κ’ ἡνικα ὥρας δηλωτικά’ ὡσαύτως κ’ πηνικιάδι’ ὡς “ τὸ, τὶ πηνικιάδι ἀφίξαι ὃ Κρίτων, ἢ ἔκρηϊ ἐστὶ.” ἀφίξαι, art thou come, vide suprâ ad p. 27. n. 4. et ad p. 29. n. 4.*

4. Πάνυ ᾗ ἔν.] *Omninò certè. Vide Hoogeveen de L. Gr. Part. p. 684.*

236. 1. τῷ τρόπῳ,] *supple εἶκα, ob morès tuos.*

2. ἐν τῇ νῦν συμφορῶν ξυμφορᾷ,] *in calamitate quæ nunc inflat. Vide suprâ ad p. 151. n. 3.*

3. ἀλλ’ ἔδιν αὐτοῖς ἐπιλύεται &c.] *Ordo est ἀλλ’ ἡ ἡλικία ἔδιν ἐπιλύεται αὐτοῖς τὸ μὴ ἔχει ἀγωνιακτῆν τῇ παύσῃ τύχῃ, sed tempus ætatis [i. e. senectus] illis non concedit facultatem non conquereudi in præsentī fortunâ.*

4. ἢ ἰγῶ, ὡς ἐμοὶ δοκῶ, ἐν τοῖς βαρύτερα ἂν εἰγκαίμι.] *quem ego equidem, si quisquam alius, gravissimè, ut arbitror feram. Post βαρύτερα ἂν nobiscum subaudi participium φέρωσι. Forster. βαρύτερα nempè sumitur adverbialiter.*

5. τὸ πλοῖον] *De hac nave ita Plato ipse: Τῆτο ἐστὶ τὸ πλοῖον, ὡς φασιν Ἀθλωαῖοι, ἐν ᾧ Θησεύς εἰς Κρήτην τῆς δις ἑπτά ἐκεῖνος εἴχτο ἄγων, κ’ ἰσώε τι κ’ αὐτὸς ἰσώθη. τῷ ἂν Απόλλωνι εὐξάντο, ὡς λέγεται, τότε, εἰ σωθῆναι, ἐκείνυ ἔτυχεν θιωρίαν ἀπάξεν εἰς Δῆλον’ ἢ δὴ αἰ*

κὴ ἴν' ἔτι ἐξ ἐκείνῃ καὶ ἐνιαυτὸν τὰ θῆρ' πέμπουσιν. ἰπειδὴν ἔν' ἀρεξινίαι 236.
 τῆς θειρίας, νόμῳ ἔστι αὐτοῖς, ἐν τῷ χρόνῳ τῷ τῷ, καθαρύνειν τὴν πό-
 λιν, καὶ δημοσίᾳ μηδεὶα ἀποκτινύναι πρὶν ἂν εἰς Δῆλον ἀφίκηται τὸ
 πλοῖον, καὶ πάλιν διῦρο. τῶτο δ' ἐπίοτε ἐν πολλῷ χρόνῳ γίνεται, ὅταν
 τύχουσιν οἱ ἀνίμοι ἀπολαβόντες αὐτῶς. ἀρχὴ δ' ἐστὶ τῆς θειρίας, ἰπει-
 δὴν ὁ ἱερεὺς τῆς Ἀπόλλωνος εἶψη τὴν πρυμναίᾳ τῶ πλοῖοι. τῶτο δ' ἔτυ-
 χον, ὡσπερ λέγω, τῆ προτεραία τῆς δικῆς γεγονός. διὰ ταῦτα κὴ ὁ
 πολὺς χρόνῳ ἐγένετο τῷ Σωκράτει ἐν τῷ δισμοτηρίῳ, ὁ μεταξὺ τῆς δι-
 κῆς τε καὶ τῆ θανάτου. [Phæd. prope initium.] Qui plura velit,
 adeat (præter eos qui de festis Græcorum ex professo egerunt)
 Meursium in *Theseo*, c. 16. Petit. *Comm. in Leg. Att.* p. 50.
 Reinesii *Var. Lect.* L. 3. 5. Carpentar. in *Vit. Socr.* Dorvill.
Misc. Obs. vol. 7. et quæ congestit Spanhemius in suo ad *Cal-
 limach.* *Hymn. in Delum* Commentario. FORSTER. Vide
 etiam *Potteri* Archæol. Gr. B. II. c. 9.

6. τύχη ἀγαθῆ.] *Quod bene vētat: quod felix faustumque
 sit.* Nimirum veteres utebantur hac formulâ in rebus lætis,
 quum ipsi fusciperent aliquid, aut quum aliis, qui aliquid sus-
 ciperent, bene precari vellent. FISCHER. *Ind. Theophr.*
Sallierus reddit Gall. à la bonne heure.

7. ταύτη] i. e. ἐν ταύτῃ τῇ ὁδῷ.

8. κὴ κινδυνύεις ἐ καίρῳ τινὶ ἐκ ἡγεῖραι μ.] *et videris opportunè
 non excitâsse me.* Nam ita interdum redditur κινδυνύω cum
 Inf. Vide *H. Steph.* in voce.

1. Ἡματί κεν τριτάτῳ—] Il. 1, 363. Scilicet ista Achilles 237.
 verba sunt ad Ulysses, quibus ostendit, se injuriis Agamem-
 nonis commotum, domum rediturum esse, quo speret se ven-
 turum esse tertio die. FISCHER. Vide annot. *Sam. Clarke*
 ad hunc versum Hom.

2. ἑδμία συμφορά—] Pro ἑδμία *Sallierus* scriptum reperit
 in MS. *Reg. Paris.* ἑμία &c. rejedlâ voce ἄλλη, natâ scil. ex
 sequenti ἀλλά. quomodo et *Ficinus* reddidit, *non una tantum
 calamitas.* quanquam et vulgata ferri possit.

3. ὡς οἶός τε ἂν σε σώζων,] *cum te servare potuisssem,* vide su-
 præ ad p. 5. n. 6.

4. περὶ πλείονος ποιεῖσθ—] Vide supra ad p. 130. n. 4.

5. ἀρὰ γε μὴ ἐμὸν προμηθεῖ—] *nonne sollicitus es causa mei,
 meo nomine—*scil. ἐκ' ἐμῶ.

1. οἱ συκοφάνται] Vide supra ad p. 189. n. 2. 238.

2. ἔξὸν σωθῆναι.] *Angl. When you have an opportunity to
 save yourself.* Vide supra ad p. 7. n. 10.

1. κὴ τὸ σὸν μέρῳ,] *et quantum in te est,—*scil. κατὰ τὸ σὸν 239.
 μέρῳ.

1. Εἰ πρῶτον μὲ τῶτον τὸν λόγον &c.] *Angl. If we should re-
 sume this argument, which you make use of, about the opinions
 of men, πρότερον καλῶς &c. I mean—whether it was at all times
 rightly* 240.

rightly asserted or not, that we ought to pay regard to some opinions, and to others not: ἢ πρὶν μὲν ἐμὶ δεῖν ἀποθνήσκειν, καλῶς ἐλέγχετο, or that such an assertion was right before I was under a necessity of dying, ὡς ἔπειτα ἀποθνήσκειν [λόγῳ scil.] ἄρα ἐγένετο &c. and that it only just now forsooth became evident that it was made at random, merely for the sake of argument, ἢ δὲ παιδιὰ καὶ φλυαρία ὡς ἀληθῶς, and was in reality childish trifling. De voce ὡς observat Vigerus, eam præmitti quibusdam adverbiiis positivi gradus, quorum tamen ad significationem nihil addit: et adverbia illa usitatorum esse ἀληθῶς, verè, ἀτιχῶς, planè, ἰτίμως, aliter. De Gr. L. Idiotism. Cap. VIII. § x: Reg. ix.

2. εἴ τι μοι ἀλλοιότερος φανῆται,] λόγῳ nempè. *utrum argumentum illud diversum aliquid mihi apparebit, ἰσχυρῶς γὰρ ἔστι ἔχω [ἑαυτὸν] cum ita me habeo, ἢ ὁ αὐτός, an idem ac antea; καὶ ἵσασθαι χεῖρα &c. ac nobis permittendum sit ut id valere jubeamus, an ei obtemperandum.*

3. ὅσα γὰρ τὰνδρώπεα,] scil. ἔχει. *quantum res humanæ se habent—Angl. at least in all human probability, ἕως εἰ τῷ μέλλειν ἀποθνήσκειν αὐτεῖον, you stand no chance of dying to-morrow.*

241.

1. Φίρι δὲ, πῶς αὐτὰ ταῦτα ἐλέγχετο;] Angl. *But come, I ask again—upon what grounds were such things asserted? γυμνασίμῳ ἀνὴρ καὶ τὸτο πράττειν, qui corpus exercere solet, et hoc tantum agit,—*

2. ὅς ἂν τυγχάνοι ἰατρὸς ἢ παιδοτρίβης ὤν.] *Corpora enim alii roboris, alii sanitatis acquirendæ gratia, exercebant. Horum erat medico præsertim obtemperare, illorum pædotribæ. DACIER.*

242.

1. ἴμοις δοκίμοι ἀνόμοιοι καὶ πρότεροι.] *Libri hic variant. Hanc suam lectionem ita tuetur Forsterus. “ Mihi, inquit, hoc fortasse velle videtur Plato, Sermonem illum quem habuerant, et in quo statutum erat, vitam corrupto recti pravique sensu non esse vitalem, et de quo paulò infrà quærit, εἰ ἔτι μένει ἢ οὐ; istam, inquam, conclusionem tam diversæ prorsus naturæ et vi tuâ tantò priorem potioremq̃ esse, ut objectio ista proximè memorata, quæ mortis solummodò periculum intentabat, ubi vita non erat vitalis, nihil ad rem esset, nec ei legitimè opponi posset.” Hæc ille, et ita reddit, mihi certè,—diversus quidem priorque videtur:—E contrario existimat Fischerus veram lectionem esse ὁμοίῳ τῷ πρότερον. “ Nimirum, (inquit ille,) antea ostenderat Socrates, et Crito concesserat, in usu rerum ad tuendum corpus pertinentium, h. e. cibi et potionis, sequendum esse judicium peritorum: quod præstaret vita jucunda et suavis vitæ miseræ, quam corpus morbidum pareret. Eadem vero ratione docuit, in faciendis iis, quæ ad tuendum animi pertinent, ne vitiis inquinaretur, sed esset integer, h. e. justis, bonis, honestis, audiendam esse unius veritatis*
“ vocem:

“ vocem : quod præstaret vita iusta, honesta, vitæ miseræ,
 “ quam pareret conscientia peccatorum et delictorum : h. e.
 “ ἔτι γὰρ ὁ λόγος ὃν διηελύδαμεν, ἴμοιγε δοκεῖ ὅμοιος ἦν τῷ προτί-
 “ ρῳ.” Rectè, ut opinor.

2. μὴ ὡς ἀληθῶς ταῦτα,—] subauditur ὅρα, Vide, μὴ ταῦτα ἢ ὡς ἀληθῶς σκίμματα τέτων τῶν πολλῶν ἑαδίας ἀποκτινύοντων, ne hæc revera sint, cogitationes huiusce multitudinis quæ homines temerè perimit, καὶ ἀναβιωσκομένων γ' ἂν, εἰ οἷοί τι ἦσαν, εἰδὲν ξὺν ᾧ, et quæ ad vitam eisdem revocaret, si possent, sine ulla ratione. De ὡς vide suprâ ad p. 240. n. 1. Vocula ἂν interdum reperitur, ut hic, cum participio conjuncta.

1. Σκοπῶμεν, ἢ γὰρ, —] Vide suprâ ad p. 213. n. 1.

243.

2. ἰλάσσομεν ἡμᾶς αὐτῆς παιδῶν εἰδὲν διαφέροντες ;] non animadvertimus, nos à pueris nihil differre. Λαϊδάνω cum participio explicatur interdum per verbum Ignoro, non animadverto. HOOGEVEEN ad Vigerum. Vide suprâ ad p. 87. n. 1.

1. Τί δὲ ;] Vide suprâ ad p. 220. n. 6.

244.

1. ἢ ποιῶν αὐτὴν ἢ τὸ δίκαιον πίφυκας] vel illi secundum justitiam naturam persuadere. Vide suprâ ad p. 154. n. 1.

246.

1. τῷ ἔξουσιαν—&c.] Sensus est, eo, quod potestatem facimus Atheniensium cuivis, qui quidem uti hac potestate velit. FISCHER. Ordo est, τῷ πεποιηκίαι τῷ [i. e. τινί] Ἀθηναίων βυλομίην—

247.

2. καὶ εἰδὲς ἡμῶν τῶν νόμων ἰμποδὸν εἶναι—] Nec ulla è nobis, quæ leges sumus, impedimento est—

3. ποιῶ.] pro ποιῶ, rescriptit Fischerus ποιῶς, et ferie orationis jubente, et auctoribus Ficini libris. Vertit enim, tu borum neutrum facis.

4. ἴσως ἂν μὲν δικάως καθάπτουντο,] fortasse jure me remorderent,—Vide suprâ ad p. 39. n. 8.

5. ὅτι ἐν τοῖς μάλιτα Ἀθηναίων ἐγὼ αὐτοῖς ὁμολογηκῶς τυγχάνω ταύτῃ τὴν ὁμολογίαν.] ita evenisse ut ego præcipuè inter Athenienses hanc illis sponsonem sponderim. Vide suprâ ad p. 7. n. 5. et ad p. 31. n. 11.

1. ξυώδε πολιτεύσισι.] nobiscum pactus es te in republicâ versaturum. Vide suprâ ad p. 116. n. 1.

248.

1. κ' ἀναίχωντῆσι διαλεγόμενος τινὰς λόγους—ἢ ὕσπερ ἐνθάδε,] et impudenter facies alia quædam verba ac ea quæ hic faciebas? Intell. scil. ἄλλας, monente Fischerò.

249.

1. τί δὲ ;] Vide suprâ ad p. 244. n. 1.

250.

1. ὡσπερ οἱ κορυβαντιῶντις τῶν αὐλῶν δοκῶσιν ἀκούειν.] quemadmodum Idææ Matris æstro percussî tibi as se audire putant. Idææ Matris cultores ita describit Lucretius,

251.

Tympana tenta tonant palmis, et Cymbala circum
 Concava, raucifonoque minantur Cornua cantu,
 Et Phrygio stimulat numero cana TIBIA mentes.

L. 2. v. 617. &c.

Similiterque

Similiterque de *κερυθαυτίωντων* æstro Philostratus, *ἐκείνα δὲ πυρε-
βίλων κὲν ΑΥΑΟΥ ἰεργα.* Ep. 15. p. 920. FORSTER.

252.

1. Η ΤΟΥ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ &c.] i. e. SOCRATIS VITÆ FINIS
EX PHÆDONE: qui inscribitur etiam ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ, DE ANI-
MO. Hic nimirum est celeberrimus ille dialogus ubi Plato
Phædonem inducit narrantem Echiecrati sermones de im-
mortalitate animorum à Socrate in carcere habitos eo ipso
die quo ille veneno hausto mortuus est. Quod hic exhibetur
tantum est dialogi conclusio, ubi Phædon morientem Socra-
tem, verbis ad commovendos affectus admodum accommoda-
tis, describit. Dolendum est instituti nostri rationem impe-
dire quo minus totum dialogum ante oculos ingenue juven-
tutis ponamus; dignum illum quidem qui iterum atque ite-
rum legatur.

2. *κερὸν λέειν.*] Moris hujusce frequens apud auctores, tra-
gicos præsertim, fit amentio. De eo vide Meurs. *de Funere*,
c. 4. Kirchmann. *de Fun. Roman.* L. I. 7. et *Archæol. Græc.*
L. 4. 3. ubi idem ab aliis ante mortem ipsorum factum fuisse
notatur, quod hic de Socrate narrat Plato. FORSTER.

3. ὅ, τι ἂν σοι ποιήντις ἡμεῖς, ἐν χάριτι μάλιστα ποιήσωμεν;] *quod
nos faciendum, maxime tibi gratum faciamus.*

4. καὶ ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς κὲν ὑμῖν αὐτοῖς ἐν χάριτι ποιήσετε ἅτ' ἂν
ποιήτε.] *et mihi et meis et vobismetipsis grata facietis quæcum-
que faciatis. καὶ μὴ νῦν ὁμολογήσητε. tametsi non nunc promi-
seritis. ἅτ' pro ἅττα quod hic pro ἅττα. ponitur etiam sæ-
pè pro τινὲς.*

5. *προθυμησόμεθα, ἴφη,*] scil. ὁ Κρίτων.

6. *θαπτομεν δὲ τίνα σὲ τρόπον;*] Confer Cicer. *Tusc.* I. 43.

253.

1. ὅτι δὲ ἐγὼ πάλας πολὺν λόγον πεποιήμαι,] *quod autem ego
jamdudum longo sermone profegutus sum,—*Vide suprâ ad
p. 130. n. 4.; et ad p. 167. n. 2.

2. *ἐγγυησάδει ἐν με πρὸς Κρίωνα, ἴφη, τὴν ἐναντίαν ἐγγύην, ἢ ἢ
ἔτος πρὸς τὴς δικαστὰς ἡγγυάτο.*] *Vades igitur vosmetipsos, inquit,
pro me Critoni date, contraria prorsus spondentes, quam quæ
ipse judicibus meis spondit.* FORSTER. Vide suprâ ad p. 31.
n. 11. et ad p. 247. n. 5.

3. *δανά ἅττα*] *gravia quædam.* ἅττα spiritu leni, aliquando
significat nonnulla, quædam. *Vigerus*, Cap. II. Reg. xix.

4. ὡς ἢ προτιδίται Σωκράτη, ἢ ἐκφέρει, ἢ κατορύττει.] *eum vel
collocare Socratem, vel efferre, vel sub terram condere.* De
ritibus et locutionibus funebribus, vide *Potteri Archæol. Gr.*
B. IV. c. 3. 4.

5. ἢ δ' ὅς,] *inquit autem ille.* ἢ, pro ἴφη.

6. καὶ φάναι τὸ μὲν σῶμα θάπτειν,] *et dicere te meum corpus
(non me) sepelire.*

1. ὁ τῶν ἕνδεκα ὑπηρέτης,] *Undecimvirum minister.* Ὅι ἕνδεκα, Νομοφύλακες quoque dicti, ex populo eligebantur, singulos singulis decem tribubus mittentibus, quibus additus est Γραμματικὸς, sive *Scriba*. Horum erat, inter cætera, capite damnatos ultimo supplicio afficiendos curare. Vide *Potter. Archæol. Gr. B. I. c. 13.* et vide suprâ ad p. 197. n. 4.

254.

1. τρυφερὸν ὑποβλήψας] Eundem semper in omni vitâ Socratis fuisse vultum eandemque frontem passim notarunt veteres. Vide *Cicer. De Offic. L. I. 26.* eundemque in *Tusc. Disp. L. 3. 15.* *Arrian. in Diff. Epiet.* p. 132. aliosque alibi. **FORTSER.**

255.

2. ἀλλ' ἰμῶ γι, βια καὶ αὐτῷ &c.] *Baf. 2. ἀλλ' ἰμῶ γι αὐτῷ βια καὶ ἀσακτι.* non malè. *H. e. memet invito, fusè adeo et copiosè voluebantur lacrymæ per ora.* **FISCHER.**

1. ἕδνα ὄντια ἢ κατέκλαυσι τῶν παρόντων,] *Κατακλαίειν*—est hoc loco *lacrymas movere, facere ut quis fleat.* **ID.**

256.

2. ψύχοντό τε καὶ πηγνύοντο.] *Forfan πηγνύοντο.* **ΣΤΕΡΗ.** Vide suprâ ad p. 163. n. 1.

3. τῷ Ἀσκληπιῷ ὀφείλομεν ἀλεπτρόνια.] *Æsculapio debemus Gallum.* Observat *Perizonius* Gallum adeo proprium fuisse ac sacrum *Æsculapio*, ut *Pictores* vel *Figuli* formare eum fuerint soliti, ita, ut Gallum manu gestaret. [ad *Ælian. V. H. L. v. c. 17.*] Cæterâm per Gallum quem *Socrates* moriens dixit se debere *Æsculapio*, medicorum principi, nihil aliud significari videtur quam grati animi sacrificium τῷ Θανάτῳ, summo illi vitæ malorum medico, manus ei jam admoturo debitum. Vide quæ de hac re dicta sunt in lib. cui titulus, *Oeuvres de Mr L. Racine.* Tom. II. p. 274.

4. συνέλαβι τὸ εἶμα &c.] *Extremi hujusce, quod mortuis ab amicis vel propinquis persolvebatur, muneris varia passim exempla notarunt, qui de ritibus antiquorum funebribus egerunt.* Vide *Kirchmann. de Fun. Roman. L. I. c. 6.* et *Archæol. Græc. L. 4. c. 3.* **FORTSER.**

5. ἀνδρὸς,] Vide suprâ ad p. 234. n. 1.

III. NOTÆ IN ARISTOTELEM.

1. **E**X ARISTOTELE.] *Aristoteles*, philosophus egregius et inter primos celeberrimus, natus est Olymp. xcix. 1. ante C. N. 382. *Stagyræ*, quæ urbs erat *Thraciæ* in littore finis *Strymonici* colonis *Græcorum* occupata; unde cognomen *Stagyrîtæ* adeptus est. Patrem quidem habuit *Nicomachum Amyntæ* *Macedoniæ* regis, *Philippi* patris, medicum prima-

257.

ριου

ritatem obtinuit, atque ad tempora illustrissimi FRANCISCI BACONIS *Viccomitis Sti Albani*, ferè unicè in Scholis et Academicis invaluit. Quomodo autem auctoritatem suam paulatim perdidit atque nova philosophandi methodus in ejus locum suffecta fuerit explicare non hujus loci est. Utcunque verò de philosophiâ Aristotelicâ judicare fas sit, nunquam suâ laude fraudanda sunt quæ de Rhetoricâ, Ethicâ, Politicâ atque Poeticâ scripta reliquerit. De Aristotele et scriptis ejus qui plura velint adeant Fab. Biblioth. Gr. ubi suprâ, Bruckeri hist. crit. Philos. Tom. I. pag. 786. seqq. cæterosque scriptores, tam veteres quam recentiores, ibi indicatos. 257.

EDITIONES ARISTOTELIS.

1. Aristotelis Opera omnia, Græcè, cum scriptis Theophrasti, &c. *Venetis, apud Aldum, 1498, iv. Voll. in fol.*

2. ————— Græcè, summâ cum vigilantia excusa, curâ Des. Erasmi Roterodam. et Simonis Grynæi. *Basilea, 1531. in fol.*

3. ————— Græcè, Conradi Gesneri et Sim. Grynæi studio recensita. *Basilea, apud Michael. Isngrinium, 1550, in fol.*

4. ————— Græcè, cum Theophrasti operibus, curante Jo. Baptistâ Camotio. *Venetis, apud Aldum, 1552, vi Voll. in 8vo.*

5. ————— Græcè, operâ et studio Frid. Sylburgii Veterenensis, &c. *Francofurti, apud heredes Andreae Wecheli, 1587, xi. Voll. in 4to.*

6. ————— Gr. et Lat. cum Variorum interpretatione Latinâ, et variis lectionibus castigationibusque ab Isaaco Casaubono in ora libri adscriptis, &c. *Lugduni, apud Guil. Læmarium, 1590, in fol. et Geneva, sive Colonia Allobrogum, 1605. [Hæc Editio locis aliis diversis repetita fuit.]*

7. ————— Gr. et Lat. cum Variorum interpretatione Latinâ, ex recognitione Guil. du Vallii. *Parisii, 1619, et 1629, ii. Voll. in fol. et majoribus typis, 1639, et 1654, iv. Voll. in fol.*

* * Quum philosophia Aristotelica in Scholis summum imperium tandem obtinuerit, scripta varia Aristotelis ingentem turbam editorum et interpretum nacta sunt, de quorum plenâ notitiâ consulendæ sunt Fab. Bib. Gr. et Bruckeri Hist. crit. Philos. ubi suprâ. Quasdam tantum Editiones Ethicorum, Rhetorices, et Poeticæ hîc recensēbimus.

257.

EDITIONES ETHICORUM.

1. Aristotelis Ethica et Politica Græcè, *Ven. apud Aldum, 1552.* 2. Aristotelis Ethicorum Nicomachiorum Libri x, ex Dionysii Lambini interpretatione Græco-latini, Theod. Zuingeri Argumentis atque Scholiis, Tabulis quinetiam novis methodicè illustrati, &c. *Basileæ, Eusebii Episcopi operâ et impensâ, 1582, in fol.*

EDITIONES RHETORICES.

1. Aristotelis de Rhetoricâ Libri tres, ex recensione et cum commentario luculento Petri Victorii. *Venetis, 1508, in fol.* 2. Idem cum commentario M. Anton. Majoragii. *Ibid. 1572, 1591.* 3. Idem Gr. et Lat. Huic Editioni accessere Notæ quædam è Victorii, Majoragii, ac Fab. Paulini commentariis selectæ, &c. *Cantab. 1728, in 8vo.* 4. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΑ ΤΡΙΑ. ΕΚ ΘΕΑΤΡΟΥ ἢ ΟΨΟΝΙΑ, ἘΤΕΙ αΨΔ. [Editio quidem utilissima, cum Notis Latinis Anonymi cujusdam. Excusa est sine accentibus.]

EDITIONES POETICES.

1. Aristotelis de Arte Poëticâ Liber, Gr. et Lat. cum versione et commentariis Francisci Robertelli, Utinensis, &c. *Florent. 1548, et Basl. 1555, in fol.* 2. Idem, è recensione Dan. Heinsii, qui, ut sibi saltem visum fuit, capitibus VII. et XIII. transpositis, ordini suo restituit, Latine vertit et librum de Tragicâ constitutione, &c. addidit, *Lugd. Bat. 1611, in 8vo.* 3. Idem, Gr. et Lat. ex versione Theod. Goulstoni, et cum notis perpetuis ejusdem. &c. *Cantab. 1696, in 8vo.* 4. *Les Quatres Poétiques d'Aristote, d'Horace, de Vida, de Despreaux, avec les traductions et des remarques, par M. l'Abbé Batteux.* Paris, 2 toms. *in 8vo.* 5. Idem, cum Notis T. Winstanley. *Oxon. 1780, in 8vo.*

2. ΕΚ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ &c.] h. e. EX ARISTOTELIS DE MORIBUS AD NICOMACHUM LIBRO QUARTO. Cicero hos libros ipsi Nicomacho attribuit, lib. v. de Finibus: *Quare teneamus Aristotelem, et ejus filium Nicomachum: cujus accuratè scripti de Moribus libri, dicuntur illi quidem esse Aristotelis, sed non video cur non potuerit patris similis esse filius.* Consentiens tamen et una vox est Aristotelis Interpretum, horum librorum auctorem esse Aristotelem ipsum.—Est verò hoc opus hominis in disciplinis consummatissimi. Orta ex eo hæc opinio, quod Νικομάχεια Ἠθικά inscripti sunt hi libri, quia eos Nicomacho

Nicomacho filio pater προσιφώνησι. *Menagius* ad *Laert.* p. 203. et 391.

3. ΚΕΦ. ζ. Περὶ μεγαλοψυχίας, ὅτι περὶ τιμᾶς ἐστὶ μάλιστα.] *CAP. 7. De Magnanimitate, eam de honoribus maximè versari.* Aristoteles autem, quo meliùs explicet quid sit magnanimitas, eum qui illo animi habitu præditus sit hic considerat: *Concretum* nempe hoc loco quàm *Abstractum* mavult.

4. ὁ ᾧ μὴ κατ' ἀξίαν αὐτὸ ποιῶν, ἡλιθιός.] *Angl. For he who behaves so not from a sense of dignity, is a fool.* τῶν δ' κατ' ἀρετὴν ἕδεις ἡλιθίος ἢ ἀνοήτος. *but of those who act according to Virtue no one is a fool, or insane.*

5. τὸ κάλλος ἐν μεγάλῳ σώματι.] Vide *Xenoph.* *Cyrop.* L. v. prope init. [hujus oper. p. 65.] et quæ *Hutch.* in sua Edit. ibi notavit ad V. τῷ μεγίθει &c.

1. ὁ δὲ μαιζόνων ἢ ἀξίος, ἢ πᾶς χαῦνός.] i. e. δι' ὃ ἀξίων αὐτὸν μαιζόνων ἢ ἀξίος ἐστὶ ἕκ ἐκ ἐστὶ πᾶς χαῦνός. *Angl. But one who thinks himself worthy of greater things than he deserves is not entirely vain.* Nam πᾶς sæpè redditur adverbialiter. Gaudet autem Ellipsi, si quis alius, Aristoteles. 258.

2. τί ᾧ ἂν ἴποισι, εἰ μὴ τοιούτων ἦν ἀξίος;] *Qui enim ex pusillanimitate magnis honoribus se indignum judicat, quibus dignus est: quam pusillanimitas foret, si iis non esset dignus?* ZUINGERUS.

3. ἐστὶ δὲ ὁ μεγαλόψυχος, τῷ μὲν μεγίθει ἄκρος.] *Est sane magnanimus in magnitudine quidem summus.* τῷ δὲ, ὡς δεῖ, μέσος. in eo autem in quo oportet medius. h. e. animus ejus, quippe qui in maximis versetur, summus est; in cogitando autem, ut cogitare oportet, medius. i. e. ad neutram extremam partem accedens. τῷ ᾧ κατ' ἀξίαν ἑαυτὸν ἀξιοί. *nam se dignum putat eo quod est secundum ejus meritum,—vel eo quod revera meretur.* οἱ δ' ὑπεβάλλησι καὶ ἐλλείπῃσι, illi autem, viz. ὁ χαῦνός, (*Angl. the vain man*) καὶ ὁ μικρόψυχός (*Angl. the mean-spirited man*) nimii sunt et deficiunt. i. e. alter nimis arroganter, alter nimis submissè de se cogitat.

4. περὶ ἐν μάλιστα ἂν εἴη.] *de unâ re maximè versaretur.* [τί ἐν τούτῳ ἐστὶν, ἐκ τῆς ἀξίας ληπτέον. *quænam igitur hæc res sit ex dignitate intelligere est.* absunt hæc verba in quibusdam libris.] ἢ δ' ἀξία &c. *dicitur autem dignitas quatenus ad externa bona attinet. Hoc autem maximum ducere debemus, quod diis tribuimus, quodque maximè expetunt ii qui in dignitate sunt: et quod rerum præclarè gestarum præmium est.*

5. καὶ ἂνευ δὲ λόγου φαίνονται οἱ μεγαλόψυχοι περὶ τιμὴν ἴσην.] *ac sine ope ratiocinationis, magnanimi planè versantur de honore.* i. e. non opus est ratiocinatione ad probandum &c.

6. ὡς ἀληθῶς] Vide suprâ ad p. 240. n. I.

7. καὶ

7. καὶ δέξαι δ' ἂν ἔῃ μεγαλόψυχον, τὸ ἐν ἐκάστῃ ἀρετῇ μέγα.] *Atque quod inest magni unicuique virtuti id viri magnanimi esse videretur.*

259.

1. ὃ μὴ ἀλλ' ἀποδίδεται γὰρ, τῷ μὴ ἔχειν αὐτὸς μείζον αὐτῷ ἀποδιδόντων.] *Veruntamen accipiet, quoniam nihil majus quod ei tribuunt habent.* [Vide suprā ad p. 153. n. 2.] τῷ μὴ ἔχειν αὐτὸς idem est ac διὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτὸς.

2. παρὰ τῶν τυχεύων] Vide suprā ad p. 158. n. 3.

3. ὅτι ᾗ περὶ τιμῆν ὕψος ἔχει, ὡς μέγιστον ὄν.] *neque enim circa honorem ita affectus est tanquam omnium esset maximum.*

4. ΚΕΦ. 4. Τινὲς αἱ κατὰ μεγαλοψυχίαν πράξεις.] CAP. 8. *Quænam sunt actiones quæ magnanimitati conveniunt.*

5. ΔΙΟ καὶ ὑπερόπται δοκῶσι ἔῃ.] *Idcirco et contemptores videntur esse.* Scil. Magnanimi. Alludit ad ea quæ traditā sunt in fine superioris capitis.

6. τὸ δ' ἀγαθὸν ὑπερέχον πᾶν, ἐπιμώτερον.] *quodcumque autem aliquo bono eminent, eo honoratius est.* διὸ καὶ τὰ τοιαῦτα μεγαλοψυχότεροις πικρῶν. *quapropter et talia homines magis magnanimos reddunt.*

260.

1. μικροκίνδυνος,] *qui parva pericula suscipit.* [in quibusdam exemplaribus legitur *πυκνοκίνδυνος*, *qui crebris se periculis objicit.*]—*φιλοκίνδυνος*, *periculi adeundi cupidus.*—*μεγαλοκίνδυνος*, *qui magna pericula adit.* Vide H. Steph. Thes. L. G. tom. 2. c. 209. a.

2. καὶ ἀντιμισθιατικὸς πλειόνων.] *et remuneratur alios majoribus quam quæ ab illis acceperat.*

3. ὕψος ᾗ προσοφλήσει ὁ ὑπάρξας,] *Sic enim is qui de eo prior benè meritus fuerit ei insuper aliquid debet.* [Vide suprā ad p. 97. n. 2.] καὶ ἴσται εὖ πεποιθὸς. *et beneficio affectus fuerit.*

4. ἂν δ' ἂν πάθωσι, ἔ.] i. e. ἀφ' ὧν &c. à quibus autem beneficio affecti fuerint, non meminerint.

5. διὸ καὶ τὴν Θέτιν &c.] Vide *Iliad.* α', 396. et 504.

6. ὃδ' οἱ Λακωνεῖς &c.] Cum in Lacedæmoniorum fines Thebani invasissent, Lacedæmonii à Atheniensibus auxilium petiverunt: id ut obtinerent, non sua in illos, sed illorum in se beneficia præterita commemorârunt. ZUING.

261.

1. καταφρονητικὸς ᾗ &c.] Duo codices MSS. alter *Victorii*, alter *Turnebi*, aliam exhibent Lectionem, eamque multo meliorem, viz. *παρρησιαστικὸς γὰρ, διὰ τὸ καταφρονητικὸς ἔῃ* καταφρονητικὸς ἔῃ, *διὰ τὸ παρρησιαστικὸς καὶ ἀληθινικὸς ἔῃ*, quæ *Lambinus* ita reddit, *Apertus enim et liber est, quia contemptor aliorum. Contemptor autem est aliorum, quia liber et veritatis studiosus.* πλὴν ὅσα μὴ δι' εἰρωνείαν. *nisi ubi dissimulanter loquitur.* i. e. πλὴν [κατὰ τσαῦτα] ὅσα μὴ [ἴσται παρρησιαστικὸς καὶ ἀληθινικὸς] δι' εἰρωνείαν. Angl. *except in so far as he is not so from a false pretence.* εἰρωνία [ἔῃ] δὲ πρὸς τὰς πολλὰς, *and that he*

he is a pretender only to the multitude. κὲ πρὸς ἄλλον μὴ δύνασθαι ζῆν, ἀλλ' ἢ πρὸς φίλοι. and that he cannot live to indulge any man but a friend. [ἀλλ' ἢ, but truly he can do it to a friend.]

2. σπουδάζοντος γὰρ [ἴστί] ἔτως ἔχειν περὶ ταῦτα.] Est enim hominis nimium studium nimiamque curam in res humanas conferentis sic affectum esse. LAMBINUS.

1. ΚΕΦ. Θ'. Περὶ &c.] CAP. 9. De pusillanimi et glorioso. 262.

2. ὠρέγεται δ' ἂν ἂν ἀξίος ἦ,] alioquin ea expeteret quibus dignus est. Vide supra ad p. 151. n. 6.

3. ἀφίστανται δὲ καὶ τῶν πράξιων—] Angl. and they revolt from &c. ἀφίστανται, idem quod ἰσᾶσι ἑαυτὰς ἀπὸ.

1. EK TOY BIB. H'. ΚΕΦ. α'. Οτι περὶ φιλίας κ. τ. λ.] De 263.
amicitiâ considerandum : et ipsius laus.

2. Μιτὰ δὲ ταῦτα, περὶ φιλίας ἵποιστ' ἂν διαθεῖν] His autem expositis [de quibus scil. in libris superioribus] proximum esset de amicitiâ differere.

3. κὲ νίσις δὲ πρὸς τὸ ἀναμάρτητον, &c.] Atque adolescentibus opitulatur amicitia ne quid peccant, senibus ut colantur, et ut, quibus ipsi in rebus agendis interesse non possunt propter ætatis infirmitatem, eæ ab amicis conficiantur ac transfigantur. LAMBINUS : qui pro βονδείας legit βονδεῖ.

4. —Σύν τε δὲ ἰεχομένω.—] Iliad. κ', 224. Duobus quippe simul euntibus. Ad quem locum vide quæ annotavit vir egregius Sam. Clarke.

1. Καὶ τῶν δικαίων τὸ μάλιστα φιλικὸν ἔστι δοκεῖ.] Quæ verba sic 264.
explanat Aspasius : Cum multa sint juris genera, civile, paternum, et id quo dominus in servos utitur : horum id quod maximè jus est, nempe civile, quod quidem in æqualitate potissimum positum est, ad amicitiam pertinet maximè.

1. EK TOY APITOTEOLOYE TEXNHΣ &c.] h. e. Ex ARISTOTELIS ARTIS RHETORICÆ LIB. II. CAP. 12. Περὶ παίδων κὲ ἔξιων τῶν νέων. De affectibus ac habitibus juvenum. In hoc capite ac sequentibus, usque ad finem decimi septimi, Aristoteles de moribus qui diversarum hominum ætatum et conditionum proprii sunt, quatenus illorum cognitio Oratoris interfit, disserit. Cognitis enim Oratori auditorum moribus, eorum animos quo velit faciliùs impellere poterit. 265.

2. Τὰ δ' ἤδη παῖσι τινεσ, καὶ τὰ παῖδη—κ. τ. λ.] Quod ad mores autem quales sint, [diversi auditores nempe] quodque ad affectus, et habitus, et fortunas, post hæc [post ea scil. quæ jam dicta sunt] enarramus. Libri hic multum variant : aded ut quænam sit vera lectio valdè est incertum. In quibusdam exemplaribus, pro καὶ τὰ παῖδη scribitur κατὰ τὰ παῖδη : et ante καὶ τὰς τύχας inseruntur καὶ τὰς ἡλικίας, pro quo aliter κατὰ τὰς

τὰς ἡλικίας. Commodior lectio est ea quam exhibet *Gesneri* Chrest. [p. 145.] τὰ ἤδη ποιοῖ τις, καὶ τὰ πάδη, καὶ τὰς ἔξεις, κατὰ τὰς ἡλικίας, καὶ τὰς τύχας, διὰ δὲ μιν—κ. τ. λ. De phrasi ποῖός τις ita *Vigerus*. Jam vero τις, cum indefinite ponitur—elegantè παρέλκει, additurque aliis vocibus ornamenti causa. [C. III. § xi. R. xi.] Audiendus potius *Ernestius*. Vide suprâ ad p. 197. n. 5.

3. καὶ ποῖα προαιρῶνται ἕκαστοι, καὶ ποῖων πρακτικοί.] *et qualia cæteris singuli præferunt, et qualium rerum sunt effectores.*

4. τὰ ἤδη εἰσὶ ἐπιθυμητοὶ, καὶ εἰσι ποῖαν ἂν ἂν ἐπιθυμήσωσι.] *Angl. are of ardent dispositions, and fit for executing what they desire,*

5. ἐπιτάθεοι δὲ καὶ ἀψίκοροι πρὸς τὰς ἐπιθυμίας.] *Angl. fickle and fastidious with respect to their desires.* “ἀψίκοροι, qui citò “alicujus rei fastidium capiunt, ac simulatque attigere, factiati illâ sunt et expleti.” ANONYM.

266.

1. ἦττος εἰσὶ τῷ θυμῷ.] *sunt iræ præda; inferiores, et vincti ab irâ discedunt.* ID.

2. ἄμφω ταῦτα] i. e. φιλότιμοι καὶ φιλόνοικοι.

3. Πιττακῷ ἔχει ἀπόφθεγμα—] ὁ Πιττακὸς εἰδὼς τῷ Ἀμφίραρῳ χρημᾶτα, ὃ δ' ἔκ ἤθλητι λάθειν. ὅθι ὁ Πιττακὸς λέγει πρὸς αὐτὸν, Σὺ δ' ἔκω χερσὶν ἔρωτ' ἰγύσω, ἢ γὰρ ἂν χεῖρας ἑτοιμὰς εἶχες λάθειν. SCHOL.

4. τῇ γὰρ πρώτῃ ἡμέρᾳ,] *Hoc est in primâ parte ætatis constituti.* GESNER.

5. ἢ γὰρ πῶ κάλα—] *quia nihil aliud adhuc honestum esse putant, nisi quod ex institutione, legibusque didicerunt.* ANON.

6. ὑπὸ τῷ νόμῳ μόνον.] *Consuetudinem hic intelligit ab educatione contractam, unde fit ut stupeant ad ea, quibus nondum assuefacti sunt.* GESNER.

7. ἀναγκαίων] *ad vitam traducendam necessaria; quæ ad vitam necessitatè faciunt.* ANON.

8. τὰ καλὰ,] *Id est speciosa, non semper verè honesta, sed quæ magnitudine quadam videntur implere posse oculos hominum.* GESNER.

267.

1. τῷ γὰρ ἡθελὶ ζῶσι—] *indolem et naturam suam potius sequuntur, quam ratiocinationem.* ANON.

2. τῷ συζῆν,] *Vide suprâ ad p. 216. n. 3.*

3. παρὰ τὸ Χιλώνειον.] *contra Cbilonis dictum, viz. μηδὲν ἄγαν.*

4. διῶχουρίζονται.] *Angl. contend obstinate.*

5. τὰ ἀδικήματα ἀδικῶσιν] *injurias faciunt—Vide suprâ ad p. 31. n. II.*

6. τὸς πέλας] i. e. τὸς ὄντας πέλας, *eos qui sunt propè.* i. e. proximos.

7. ἢ γὰρ εὐτραπέλια πεπαιδευμένη ὕβρις ἐστίν.] *festivitas erudita contumelia est.* “Sales, joca, facetiæ, sunt eruditum convici-
“cium,

“cium, et quod cum artificio quodam tractatur : nisi enim
 “modus adhibeatur, scurrilitas erit. Hunc locum penè ex-
 “pressit Cicero, Orat. pro M. Caelio. *Maledictio autem nihil*
 “*babet propositi præter Contumeliam, quæ si petulantius jacta-*
 “*tur, convicium ; si facetius, urbanitas nominatur.*” ANON.
 8. ἢτε δ. αὐ. β. αἰώνται ἕδεν.] Angl. *they assert nothing positively*
 9. καχύποπτοί εἰσι] *suspicious, et mala semper, atque incom-*
moda metuentes ; quia nemini credunt. ANON. In quibusdam
 legitur ταχύποπτοί.

1. Βιαντὸ ὑποθήκῃ] Vide Cic. de Amicit. cap. 16.

268.

2. τῶν πρὸς τὸν βίον ἐπιθυμῶσι.] *res tantum ad vitam necessa-*
rias capiunt. ANON.

3. τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ,] Vide suprâ ad p. 266. n. 4.

4. ἀπλῶς.] honestas verò absolutè bonum est. ANON.

5. Διατελεῖσι γὰρ τὰ γενόμενα λέγοντις.] Vide Nestoris oratio-
 nes apud Hom. Iliad. α'. et Evandri apud Virg. l. 8.

*O mibi præteritos referat si Jupiter annos,
 Qualis eram &c.—ID.*

1. πάντα ᾗ οἴονται ἰγγύς ἔσσι αὐτοῖς παθεῖν.] Angl. *for they* 269.
think they are just going to suffer every sort of misery : τῆτο δ'
ἢ ἰλεητικῆ, and this is the cause of their being prone to Pity.
 Ubi notandum ἢ imperfecti usurpari perindè ac esset præ-
 sentis. Ita interdum etiam Latini. [Vide Hor. L. I. Od. 37.
 prope init. *Tempus ERAT &c.*] τὸ ἰλεητικόν, *the being prone*
to Pity.

2. Θρασύτης ᾗ τὸ τοιούτον.] *nam hujusmodi ratio agendi est*
audacia. In quibusdam exemplaribus scribitur *Θρασύτης*,
 quod eodem ferè redit.

1. περὶ τὰ ἐνὸς δᾶν κινήοντα.] *circiter undequingenta.* 270.
 Quod Latini exprimunt per *unde*—et *duode*—, id à Græcis per
 participium verbi *δᾶ* cum eo numero qui deest, significatur.
 ANON.

2. δι' ὅσα αὐτῶν κ' τὰ ἤθη ποῖα ἄττα συμβάινει τοῖς ἀνθρώποις,]
 non de omnibus fortunæ bonis disputare proponit, sed de iis
 tantum quorum adventus aut discessus mores hominum alios
 aliosque fingit. ID. Angl. *by means of which of those viz.*
what particular dispositions also are incident to men. ποῖα ἄττα,
quænam. Vide Viger. C. II. R. 19. et Zeunium ad locum. E-
 dit. 1777.

3. ἢ δὲ εὐγένεια, ἐπιμότης τις προγόνων ἐστίν.] Angl. *But nobility*
of birth is a sort of honour derived from ancestors, κ' καταφρο-
νητικὸν [ἐστὶ πράγμα] κ' τῶν ὁμοίων τοῖς προγόνοις τοῖς αὐτῶν. and
yet it is a thing which despises even the persons who resemble
the ancestors of its own possessors. transit scil. ab *Abstracto*,
 [ἢ εὐγένεια] ad pronomem *Concreti*, [αὐτῶν.] “nobiles non so-
 “*lunt*”

270. "lūm despiciunt abjectos homines, et qui nullos honores con-
 "secuti sunt, sed eos etiam qui ad aliquas dignitates perve-
 "nerunt, si novi sint; demumque eos omnes, qui iisdem
 "honoribus modo usi sunt, quibus olim majores ipsorum."

ANON.

4. διότι.] Vel lege διὰ τὸ, uti habent quædam exemplaria, vel, cum Gesnero, elide τῆς, ac subaudi ἔσ.

5. εὐαλαζόνοντα.] sunt ea quæ ita præclara sunt, ut mag-
 nam facultatem intolerantiùs nos jactandi præbere nobis vi-
 deantur. Id.

6. γεναιὸν δὲ, κατὰ τὸ μὴ ἕξασθαι ἐκ τῆς φύσεως.] Generositas
 est cum posterì respondet factis majorum: cum non dege-
 nerant. Id.

7. πάλιν ἀναδιδῶσιν.] retro fertur, i. e. in pejus ruit: sæpè
 tamen significat ἀναδιδῶμι, emitto, surgo, pullulo: si cui igitur
 hæc verba significato magis arrideat, hic erit loci sensus:
 posteaque rursus, interjeto aliquo tempore, emittit et producit
 viros bonos et insignes. Id.

8. οἱ ἀπ' Αλκιβιάδου, —] —parentes sæpè in prole revivif-
 cunt; certè parentibus liberi similes sunt, non vultum modo
 et corporis formam, sed animi indolem et virtutes, et vitia.—
 Claudia gens diu Romæ floruit, impigra, ferox, superba; ea-
 dem illachrymabilem Tiberium, tristissimum tyrannum, pro-
 duxit; tandem in immanem Caligulam, et Claudium et A-
 grippinam, ipsumque demum Neronem, post sexcentos annos
 defutura. Conspect. Med. Theor. Auctore Jac. Gregory M. D.
 par. 16.

271. 1. εἰσόμενα] s. γίνη. familiæ ingenio stabili firmoque prædi-
 tā: quæ stabilitatem et gravitatem habent, εἰς ἀβιλετηρίαν καὶ
 νοθεύματα in soliditatem et tarditatem. ANON.

2. πάχοντες τι ὑπὸ τῆς κτήσεως τῶν πλείων.] Angl. somewhat
 affected by the possession of riches. Majoragius sic reddit, hanc
 vero labem inurit eis divitiarum copia.

3. καὶ σαλακῶντες.] Salacon vir quidam fuit, qui, cum esset
 pauper, tamen volebat haberi ditissimus, unde Salacones dicti
 sunt qui propter copiam rei familiaris et ingentes opes, sibi
 multum tribuunt. Theophrastus (quemadmodum Hesychius
 scribit) Salaconem appellavit eum qui sumptum facit quando
 minimè opus est. MAJORAGIUS.

4. σόλοικοι,] Solæci ii vocantur qui vitiato et barbaro ser-
 mone utuntur, à Solis quæ civitas Ciliciæ fuit, unde etiam
 Solæcismus: hęc autem Aristoteles vult eos qui inaniter se
 ostentant. Id.

5. τὸ οὐκ ἔχοντα.] Int. ἀπὸ τῶ κοινῶ, διὰ. GESNER.

6. οἱ δειόμενοι τῶν ἐχόντων.] qui auxilio indigent habentium.

7. τὸ

7. τὸ οἶδ'] i. e. σαλάκωνις τι εἶσι καὶ σόλοικοι διὰ τὸ οἶδ' &c.
 8. ὡς ἐν κεφαλαίῳ] supple εἶπεν,—ἀνοήτου εὐδαίμονος ἤθους &c.
ut paucis multa complector, qui mores beati alicujus hominis inperipientis essent, iidem divitum sunt. ANON.

1. διὰ τὸ ἐπιθεῖν ἔργων] quia cupiunt tractare res, quarum ad-
 ministrandarum magnam habent potestatem, facultatem, (ἐξ-
 υσιαῖν) propter potentiam. ID.

272.

2. καὶ σιμνότεροι ἢ βαρύτεροι] duo genera gravitatis facit ;
 alteram virorum bonorum et sapientium quæ est posita in
 colendâ virtute, hanc σιμνότητα vocat : alterum, quæ molesta
 est et odiosa, hanc vocat βαρύτητα, ut est divitum gravitas.
 Sensus, “ et gravitatem potius veram, inquit, quam fictam
 “ et molestam sectantur.” ID.

3. ἐμφανέστερος] dignitas, ac splendor ille vitæ facit, ut con-
 spicui magis sint, et ut omnium oculi in eos conjiciantur ; et
 hæc causa est cur modestè se gerunt, (μυτριάζουσι) nec insolenti-
 tibus efferuntur. ID.

4. μαλακῇ] mollis, quæ non offendit quemquam. εὐχήμεν,
 decora, speciosa, honesta.

5. μικραδικηταί] ac si ab jure quandoque discesserint, inju-
 stæque aliquos violaverint, non pusillæ, quas inferunt, injuriæ
 minutæque sunt, sed et magnæ, et quæ fortunæ, potentiæque
 ipsorum respondeant. ID.

6. ἡ δ' εὐτυχία &c.] prospera autem fortuna, secundum
 partes suas, habet mores eorum, quæ commemorata sunt ;
 scil. nobilitatis, divitiarum, et potentiæ. ID.

7. κατὰ τὸ σῶμα—] ut sis formosus, bonâ valetudine &c.

8. ἐν δ' ἀκολούθει] prosperæ autem fortunæ unus comitatur
 optimus mos ; quod homines fortunati sunt Deorum cultores,
 et ad rem divinam quodammodo magis quam alii affecti : iis
 enim confidunt propter bona sibi à fortunâ data : putant
 enim se voluntate deorum ea obtinuisse. ID.

1. τὸ αὐτὸν ποιῶν.] cum ipse orator fingat aliquid communi-
 ficaturque quod nunquam gestum fuerit. ID.

273.

2. πρὸς βασιλείαν] scil. Persiarum. Vide Xenoph. Anab. passim.

3. ἐπιχειρήσει,] Xerxes non antea Græcos subigere aggressus
 est quam Ægypto potitus est. ANON.

4. ἐ δὲ δὲ τὰς κληρωτὰς ἀρχαί.] magistratus non esse creandos
 sorte. ID. Vide suprâ ad p. 203. n. 2.

5. ἡ τῶν πλωτῆρων] i. e. τῆς. vel sorte ductâ nautarum aliquem
 deligat, qui navem gubernet, quasi quem fors voluerit, non qui
 ejus artificii peritus sit. ID.

6. ὡς ἴππῳ—] Vide Coll. Gr. Min. p. 6. et Hor. l. i.
 ep. 10.

1. ὅπῃ ἑῶν ἴσιν ἐκ φιλοσοφίας.] quod ii facile faciunt qui sa-
 pienticiæ studiis incubuerunt. ἑῶν γὰρ ἐν πορισάδῃ, τὰ διὰ τῶν λόγων.
 χηρησιμώτερον

274.

274. *ἕνεσι μῶσις* δὲ &c. ac fabulæ quidem facilius excogitantur, sed in deliberationibus exempla longè sunt utiliora : nam quæ futura sunt, plerumquæ paria, similiaque sunt iis, quæ jam facta sunt. MAJORAGIUS. ἕνεσι, nom. pl. neut. contractè pro ἕνεσις, scil. adverbialiter sumitur.

F I N I S

ANNOTATIONUM IN EXCERPTA EX PHILOSOPHIS.

NOTÆ PHILOLOGICÆ

A D

EXCERPTA EX CRITICIS.

I. NOTÆ IN ARISTOTELEM.

I. **E**K TOY APIETOTEΛOYΣ &c.] h. e. EX ARISTOTELIS DE ARTE POETICA LIBRO. 277.

Fuit apud omnes literarum elegantiorum veros cultores hocce aureum opusculum maximi semper habitum; utpote à summo philosopho elaboratum, in gente omnium ad humanitatem excultissimâ, ubi non solum Poësis, sed et cunctæ aliæ artes ingenuæ ad fastigium excellentiæ jamdudum pervenissent. Quicumque igitur ad hujus lectionem animum diligentem adhibuerit, is demum sentiet quam exquisitè excogitata, quam accuratè expressa, quam ibi non supervacanea sint omnia. Ad mentem autem acutissimi hujus philosophi facilius capiendam discentibus opus foret perpetuâ, plenâ ac luculentâ enarratione. Quam tamen quo minus contexamus prohibet instituti nostri brevitatis. Eam igitur ex variis copiosis qui in hâc palestrâ sudaverint scriptoribus colligendam, ac discipulis vivâ voce tradendam docto præceptoris relinquimus. Nostrum erit, in his notulis, locutiones quasdam ellipticas et insolentiores, atque siquid aliud id genus difficultatis obvenerit, indicare, et quam paucissimis expedire. Qui cognoscere velit quæ de toto hoc Aristotelis libello, vel de ejus aliqua parte, commentati sint varii docti ac ingeniosi homines, illum ad libros, inter cæteros, quorum tituli sequuntur, relegare visum est. *Dan. Heinsius* de Tragœd. Constitutione, suæ Edit. Arist. de Poët. adject. Lugd. Bat. 1611. La Poétique d'*Aristote*, traduite en François, avec des Remarques, par *Mr Dacier*. Les Quatres Poëtiques d'*Aristote*, d'*Horace*, de *Vida*, de *Despreaux*, avec les Traductions et des Remarques, par M. l'Abbé *Batteux*. 2 toms. Principes de la Littérature, par M. l'Abbé *Batteux*. 5 toms. Traité du Poëme Epique, par *Bossu*. La Poétique de M. *Marmontel*. De sacra Poësi Hebræorum, Prælectiones Acad. Oxonii habitæ à *Roberto Lowth*. 2. *Horatii Flacci* Epistolæ ad Pisones et Augustum,

277. Augustum. With an English Commentary and Notes, by the Rev^d Dr Hurd. 2 vols. Dr Moor's Essay on the End of Tragedy, according to Aristotle. Harris's Three Treatises, p. 86. Lond. Edit. 1772.

2. ΠΕΡΙ ποιητικῆς &c.] In Vulgatis Editt. hoc primum cap. ita inscribitur τῶν τεχνῶν διαφοραὶ ἐν οἷς ποιῶνται τῶν μίμησι. i. e. In quibus rebus Artes differunt in suâ imitatione exprimentadâ. Περὶ ποιητικῆς αὐτῆς—λέγωμιν, ἀρχαίμοι &c. Angl. Let us treat concerning the Art of Poetry in general, and the effect which each species of it produceth, and concerning the manner in which its Fables should be constructed, if the poetry is to be exquisite: and also of the number and quality of its constituent parts; and so of whatever other circumstances are incident to the same Art: by beginning, according to a natural order, with the very first principles. Περὶ ποιητικῆς—supple τεχνῆς vel μεθόδου, quam vocem usurpat paulò inferiùs; item in eodem sensu in initio Cap. XIX.

3. καὶ ἡ διδυραμβοποιητικῆ,] supple τεχνῆ, Angl. the art of making Dithyrambic verses, ← [Vide suprâ ad p. 3. n. 10.; item Hor. Carm. Lib. 4. Od. 2. 10.] καὶ τῆς ἀληθικῆς [τεχνῆς] ἢ κλίσει [μερὶς] καὶ κιθαρικῆς [τεχνῆς,] Dicit Aristot. MAJOR PARS artis Auleticæ et Citharisticæ; quia quanquam in genere hæ artes sint eujusdam affectûs imitatio, non tamen earum omnis pars, sicut præludia: uti observavit doctissimus Dacierus.

4. πᾶσαι τυγχάνουσι ὕσαι μιμήσεις τὸ σίτολον.] supple κατὰ. Vide suprâ ad p. 7. n. 5.

278. 1. ἢ γὰρ τῶ γίνεαι &c.] Sic construe, ἢ [διαφέρει] ἢ τῶ μιμεῖσθαι ἑτέροις γίνεαι, ἢ τῶ [μιμεῖσθαι] ἑτέρα, ἢ τῶ [μιμεῖσθαι] ἑτέροις, καὶ μὴ [κατὰ] τὸν αὐτὸν τρόπον. Angl. for they differ either in imitating WITH things that are different, or in imitating different things, or in imitating differently, and not in the same manner. i. e. They differ with respect to the instruments, the subjects, and the mode of their imitation.

2. ὡσπερ γὰρ καὶ χρώμασι &c.] Ordo est, ἢ ὡσπερ τινες ἀπεικάζουσι πολλὰ χρώμασι καὶ σχήμασι—Angl. For as certain artists while they represent various objects in colours and figures, μιμῶνται—οἱ μὲν διὰ τέχνης, do some of them execute their imitations by the rules of art, οἱ δὲ διὰ συνήθειας, and others do it merely from habit [the effect of genius viz.] ἑτεροὶ δὲ τῆ φωνῆ. certain others also produce imitations by their voice: &c.

3. ἐν ῥυθμῶ] Rhythmus in genere spatium est definitum temporis, ad aliud eujusdem diurnitatis respondens. Gutta, quæ à subgrundii cadit, Rhythmum distinguit, non item amnis fluens. Les Quatres Poëtiques, par Batteux. [Tom. I. p. 249.] Ubi vide plura. Vide etiam suprâ ad p. 227. n. 4.

4. τυγχάνουσι

4. τυγχάνουσιν ἔσται τοιαῦται [κατὰ τὴν δύναμιν] *tales sint quod ad vim imitatricem.* Vide suprâ ad p. 7. n. 5.

5. διὰ τῶν σχηματιζομένων ῥυθμῶν] *per figuratos Rhythmos*—scil. quos gestu efficiunt. Angl. *measured pantomime.*

6. εἰδ' ἰδί τινι γίνεαι χρησμένη τῶν μέτρων τυγχάνουσα [ὡς] μέχρι τῆ νῦν.] Angl. *or happening to make use of only one particular sort of measure [the hexameter, viz.] as has been the case hitherto.*

7. οὐδὲν γὰρ ἂν ἔχομεν ὀνομάσαι &c.] ᾗ refertur ad id quod subauditur: Vocem *Epopœiam* sensu tam laxo usurpo, alioquin [vel ut rectè *Dacierus*, Je donne au mot *Epopée* une signification fort étenduë: CAR autrement—] ENIM nullum haberemus commune nomen—&c. Mirè hæc omnia turbavit, in suâ versione, *Theod. Goufflonus.*

8. τὸς Σόφρον—μίμους—] De his &c. vide libros monstratos p. 157.

9. συνάπτουσι τῷ μέτρῳ τὸ ποιεῖν,] Angl. *connecting the idea of the poetry with the particular sort of Versification.*—

1. ἔχ ἤττοι ποιητὴν προσαγορευτίον] Pro ἔχ ἤττοι, vulgaris lectio est ἐκ ἡδῆ καὶ, et *Heinsius* ponit punctum interrogandi post *προσαγορευτίον*, et ita reddit, *an poeta propterea non erit vocandus?* Codices autem MSS. teste *Winstanleio*, non agnoscunt voces ἐκ ἡδῆ. Redde igitur— *et ille nihilofeciùs nomen ποιῆτα meretur.* Pro ἐκ ἡδῆ dederunt *Batteuxius* et *Reizius* ἔχ ἤττοι, nescio qua auctoritate. Vir doctissimus *And. Dacierus* satis commode Gall. reddidit vulgatam, *on seroit par cette methode à ne pouvoir lui donner le nom de Poète.*

279.

2. Ἐπει δὲ μιμῶνται &c.] Hoc caput secundum ita inscribitur in vulgatis—Ποίους ἀνάγκη μιμῶνται. i. e. *Quales oportet imitari.*

3. ἀνάγκη μιμῶνται,] Verbis istis, quæ scilicet libri manu exarati non agnoscunt, et quæ auctoris sensum adeo non illustrant, ut eum pessumdent, facile caruerimus. Sic enim refingendus est proculdubio totus hic locus: Ἐπει δὲ μιμῶνται οἱ μιμῶμινοι πρῶττοτας, ἀνάγκη ᾗ τέτυς, ἢ σπυδαίος, ἢ φαύλος ᾗ (τὰ ᾗ ἡδῆ σχεδὸν ἀεὶ τῶτοις ἀκολουθεῖ μόνοις· Κακία ᾗ καὶ ἀριτή τὰ ἡδῆ διαφέρουσι πάντις) ἤτοι βελτιότας ἢ καδ' ἡμᾶς, ἢ χείροτας, Η ΚΑΙ ΤΟΙΟΥΤΟΥΣ (ὡσπερ οἱ γραφεῖς, Πολύγνωτος μὲν κρείττες, Παύσων ᾗ χείρος, Διονύσιος δὲ ὁμοίως εἰκαζέ) δῆλον ὅτι τῶν λιχθειῶν ἐκάστη μὴρήσιων ἔχει ταύτας τὰς διαφορὰς, καὶ ΕΣΤΑΙ ἕτερα κ. τ. ἰ. *WINSTANLEY. i. e. Quoniam autem imitantes eos qui agunt imitantur, est vero necesse ut hi vel sint honesti, vel pravi (mores enim ferè semper hos solos comitantur: quippe omnes, quod ad mores attinet, vitio virtuteque differunt) vel quidem meliores quam nos [nobis scil. comparati] vel pejores, vel etiam similes (sicut pictores, Polygnotus homines meliores, Pauson vero deteriores, Dionysius autem similes effingebat) manifestum est quod singulæ anteadictæ*

anteadictæ imitationes illas ipsas differentias fortientur, eruntque differentes eo quod de rebus, quæ hoc modo differunt, versentur.

4. *περὶ τὰς λόγους*] alludit ad dialogos Socraticos suprâ dictos. *καὶ τὴν ψιλομετρίαν*, h. e. in metricis operibus, sine saltatione, cantuque, uti in *Ἐποποιῖᾳ*. DACIERUS.

5. *ὡς Πίρσας, καὶ Κύκλωπα, &c.*] Docet hic Aristoteles—hoc differre *Nomos* à *Dithyrambis* quod illis personas graves, his leves imitarentur; citatque testes *Philoxenum* et *Timotheum* in *Cyclope* et *Perfis*. WINSTANLEY.

6. *ἐν τῇ αὐτῇ—διαφορᾷ—δίεσηκιν.*] Vide suprâ ad p. 27. n. 4.

7. *Ἐπι δὲ—&c.*] Hoc tertium cap. in vulgatis ita inscribitur, *Πῶς ἐστὶ μιμεῖσθαι. Quomodo sit imitandum. Ἐπι δὲ τῶν τρίτῃ διαφορᾷ*, Angl. *Besides these there is a third difference*, viz. *τὸ ὡς, the manner in which,—&c. καὶ ᾗ ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ τὰ αὐτὰ μιμεῖσθαι ἐστίν*, for 1st *one may imitate with the same instruments, and 2dly imitate the same objects, ὅτε μὲ ἀπαγγέλλοντα*, either when he does it in the way of narration, ἢ ἰτερόν τι γιγνόμενον, or when he assumes some other character, ὡς περὶ *Ὁμήρου ποιῶν* as is the case with *Homer*. Plenior *Syntaxis* est, καὶ ᾗ ἐστὶ μιμεῖσθαι ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ τὰ αὐτὰ, ὅτε μὲν ἐστὶ τινα μιμεῖσθαι ἀπαγγέλλοντα, ἢ γιγνόμενον τι ἰτερόν, &c. *Homerus* enim nunc *epicus* est nunc *dramaticus*.

280.

Ἴι οἱ Μεγαρεῖς, οἳ τὴν ἐνταῦθα,] i. e. *Megarenses* in vicinîâ *Athenarum*; erant enim alii *Megarenses* in *Siciliâ* ex illis oriundi, uti videre est paulò inferius. Omnes autem erant *Dorientes*. DACIERUS.

2. *ἴσῃσι τῶν ἐν Πελοποννήσῳ*] scilicet *Δωρίων*.

3. *Εοῖκρσι δὲ—&c.*] Hoc quartum cap. sic vulgo inscribitur, *Τὰ τὴν ποιητικὴν γενήσαντα, καὶ πῶς διασπασταὶ εἰς διάφορα εἶδη. Quæ res Poëticam genuerunt, et quomodo dispersita sunt in varias formas. γενήσασαι—τὴν ποιητικὴν*. Dimittit hic *Philos. Atheniensium* et *Dorientium* discordiam de *Tragœdiæ* et *Comœdiæ* ortu, idque vel quia levioribus conjecturis uterentur, vel quia non de toto genere, ut par erat, seu de *Poësi* tum in univ^{ersum}, tum pro singulis formis ac partibus disputarent. Sed tamen ita dimittit controversiam, ut ipse ad veras ac germanas *poëseos* causas, (nempe imitationis et harmoniæ studium, quemadmodum rectè eas statuit *Dacierius*,) ortum et incrementa investiganda se referat. Sunt igitur ea verba καὶ τῶν usque ad *κατὰ φύσιν ὄντων* ἡμῖν τῶν μιμεῖσθαι tanquam unicinis claudenda; neque enim secundam *Poëseos* causam effectricem exhibent, sed confirmant tantum hominibus innata id esse ut à pueris imitentur, atque ex rationi explicandæ interserviunt. Sequitur deinde secunda illa causa καὶ τῆς ἀρμονίας καὶ ἔξωθεν, supple *κατὰ φύσιν ὄντων*. WINSTANLEY.

4. καὶ

4. καὶ τὸ χαίρειν τοῖς μιμήμασι πάντας.] scil. σύμφυτον τοῖς ἀνθρώποις. Angl. *That all take delight in Imitations is also natural to man.*

1. ἀλλ' ἐπὶ βραχὺ κοινωνοῦσιν αὐτῷ.] ἀλλὰ κοινωνοῦσιν αὐτῷ—Angl. *but they [these last viz.] partake of it, ἐπὶ βραχὺ to a small degree—*compared with the philosophers. 281.

2. τύχη προσωρακάως] Vide supra ad p. 7. n. 5.

3. καὶ τῷ ἑυθυμῷ] Vide supra ad p. 178. n. 3.

4. ἐξ ἀρχῆς οἱ πιφυκότις πρὸς αὐτὰ μάλιστα.] Angl. *those having naturally the most original genius for those things—*

5. ἐκ τῶν αὐτοχρδιασμάτων.] Angl. *from their extemporaneous productions.*

6. κατὰ τὰ οἰκῖα ἤθη] *secundum proprios poëtarum mores—*GOULSTON.

1. ἡμομένη ἔν ἀπ' ἀρχῆς &c.] Vulgata lectio est, ἡμομένης &c. 282.

Castelvetrius rescribendum esse censet ἡμομένη atque αὐτοχρδιασικῆ recto casu ;—sed quidni potius dicamus ἀνακό-

λῆσον hoc esse, quod ut diligentissimo cuique Scriptori, ita Aristoteli perquam familiare.” WINSTANLEY.

2. προαγοῦντων ὅσον ἰγένετο φαιερὸν αὐτῆς.] Gahl. *chacun ajoutant quelque chose à leur beauté à mesure que l'on decouvroit ce qui convenoit à leur caractère.* DACIER. Cæterum pro αὐτῆς Winstanleius legendum conjicit αὐτοῖς.

3. καὶ τὸν λόγον πρωταγωνιστῆν] *principal personage.* DACIER. Quidam putant auctorem hic loqui de *Prologo.* Negat autem Dacierus Æschylum inventorem esse Prologi.

4. ἐπὶ ᾧ τὸ μέγιστον &c.] Angl. *And while it grew into magnitudo from short fables expressed in ludicrous diction, it was late in assuming dignity, on account of the transition made from the satirical and farcical form in which it had at first appear'd.*

1. Ἡδὲ κωμῳδία ἐστὶν &c.] Hoc quintum cap. ita vulgò inscribitur. Περὶ Κωμῳδίας καὶ Εποποιίας καὶ Τραγωδίας διαφορὰ. De Comædiâ : item Epopæiâ et Tragædiâ differentia. 283.

2. ἀλλὰ τὰ αἰσχρὰ ἢ ἐστὶ τὸ γελοῖον μέρος.] Angl. *but of the base, of which it is the ridiculous part.* Or, *but of the ridiculous part of what is base, or mean.*

3. καὶ ᾧ χορὸν κωμῳδῶν ὁψὲ ποτὶς ὁ ἀρχων ἴδωνκεν.] *Etenim chorum comædorum magistratus, qui ludis præpositus fuit, serò poëtis è sumptu publico dedit ; ἀλλ' ἐθιλοῖτο αἶσαν.* Sed à principio sponte qui volebant, chorum ingrediebantur partesque ejus canendo sustinebant. GOULSTON. Il y avoit à Athènes un Magistrat qui regloit tout ce qui avoit rapport aux spectacles. ΒΑΤΤΕΥΧ. Erat nempè unus Archontum.

4. ποιῶν—ἤρξαν.] i. e. πρῶτοι ἐποίησαν. GOULSTON.

5. πρῶτος—ἤρξεν, ἀφίμῳρος ἢ ἰαμβικῆς ἰδίας, &c.] Angl. *was the first who having renounced the lampooning exhibition of individuals, composed dialogues or fables of general manners.*

6. ἢ μὲν ἔν ἰσοποιῆσιν &c.] Ordo est, Ἡ ἰσοποιῆσιν μὲν ἔν ἡκολούθησιν τῇ τραγωδίᾳ ἢ μίμησις σκευδαίων μέχρι μέτρον μόνον, Angl. *The Epopœa followed tragedy in being an imitation of illustrious characters, inasmuch only as it is a composition in verse. τῷ δὲ τὸ μέτρον &c. But they differ in this that the Epopœa has but one sort of verse, and is a narration.*

7. Περὶ μὲν ἔν τῆς ἑξαμέτρῳ &c.] Hoc sextum cap. in Vulgatis ita inscribitur, Περὶ τραγωδίας, καὶ τῶν αὐτῆς μερῶν. *De Tragediâ, ejusque partibus. τῆς ἑξαμέτρῳ μιμητικῆς Poësin Epicam intelligit.*

8. ἀπολαβόντις &c.] *assumptâ definitione naturæ ipsius orsd̄ ex antedictis.*

284.

1. ἔστιν ἔν τραγωδίᾳ μίμησις—δρώντων—&c.] *Vulgata lectio est—ἔστιν ἔν τραγωδίᾳ μίμησις πράξεως σκευδαίας καὶ τελείας, μέγεθος ἰχθύος, ἡδυσμένη λόγῳ, χωρὶς ἑκάστου τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς μερίοις δρώντων, καὶ ἢ δι' ἐπαγγελίας, ἀλλὰ δι' ἑλέου καὶ φόβου περιέκτισσα τὴν τοιούτων παθημάτων κάθαρσιν. “Rescribendum est; δρώντων καὶ ἢ δι' ἀπαγγελίας, δι' ἑλέου καὶ φόβου περιέκτισσα τῶν τοιούτων παθημάτων κάθαρσιν. Quæ lectio, quin ab Aristotelis manu fluxerit, nullus dubito, siquidem conjunctionem ἀλλὰ nec Codd. manu exarati, neque ipsa rerum ratio admittant, “Nullam enim inter φόβου et ἀπαγγελίας oppositionem intercedere jam dudum viderunt interpretes.” WINSTANLEY, Sententiæ forsan constructio casu aliquo hic turbata fuit, quæ facti negotii integritati suæ ita restitui posset: “ἔστιν ἔν τραγωδίᾳ μίμησις πράξεως σκευδαίας καὶ τελείας, μέγεθος ἰχθύος, ἡδυσμένη λόγῳ, ΟΥ ΔΙ' ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ, ἌΛΛΑ χωρὶς ἑκάστου τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς μερίοις δρώντων, καὶ—δι' ἑλέου καὶ φόβου περιέκτισσα τὴν τοιούτων παθημάτων κάθαρσιν. Angl. TRAGEDY then is an imitation of a transaction important and complete, of a certain extent, in a pleasurable style, not proceeding in the way of narration, (like Epic Poetry) but by the acting [or, the dramatic exhibition] of each of its forms in their several departments: and effectually producing, by means of PITY and FEAR, the refinement [purification or improvement] of such affections. Hæc est celeberrima illa Tragediæ definitio quæ litem tantam inter interpretes movit. Ejus partem posteriorem non ita pridem tractavit Jac. Moor in Acad. Glasg. Litt. Gr. P. in libello singulari, Anglicè conscripto, Glasg. 1763, 8vo. Sed in interpretatione suâ omninò falsus est vir doctus. Nimirum affirmat ille vocem παθημάτων nunquam significare id quod est Angl. passions, sed semper calamities: et vocem κάθαρσιν non hic loci sonare id quod est Angl. purgation, purification, refinement, sed id quod est a removal: Et sensum Aristotelis ita esse contendit ac si dixisset “Tragediam sibi proponere tales calamitates quales ipsa representat è vitâ humanâ, affectibus*

“festibus misericordiae ac terroris, tollendas:” *it proposes* 284.
to effect the removal of such calamities out of human life by means of exciting the passions of pity and terror. Sed hoc nequaquam dixisse summum Criticum cuiusvis faciliè apparebit inspicienti quæ Aristoteles ipse scripsit [in lib. suo de Republ. Lib. VIII. Cap. VII.] et quæ disseruit *Batteux*, [*Les quatre Poétiques*, Tom. I.] Cæterum sensus satis dilucidus ex interpretatione nostrâ oriri videtur. Nec laudare possumus quæ super hac materia scripsit vir ornatissimus *Jac. Harris*, *Three Treatises*, p. 86.

2. και πάλιν ἑτερα διὰ μέλους.] Alludit ad cantum Chori in Tragediâ Græcorum.

3. ἔχει πᾶσιν] Reponendum est omnino πᾶσιν pro πᾶσαν, [quæ est vulgaris lectio] quod ante Heinsium vidit Madius, et in versione suâ expressit Ricobonus, sic: “quod manifestam omnibus vim habet.” WINSTANLEY.

4. τότοις μὲν ἐν ὀλίγοι αὐτῶν—ἑσαύτως.] Il n’y a presque point de Poète, pour ainsi dire, qui n’emploie ces six parties dans ses piéces Tragiques, il est vray aussi qu’elles se trouvent dans toutes sortes de sujets. DACIER. Quidni potius legeris, mutatione leviculâ: τότοις μὲν ἐν ὀλίγοι αὐτῶν, ὡς εἰπεῖν, κίχρηται τοῖς εἰδισι· κ’ ὅδ’ ἔστιν ΟΥΚ ἔχει πᾶν (sub. δρᾶμα) κ’ ἦθ’ κ’ μῦθον καὶ λῆξιν κ’ διάνοιαν ἑσαύτως, h. e. Pauci his omnibus, *velut* formis, ut ita dicam, usi sunt. Neque enim unicuique ita felici esse contingit, ut omnes numeros expleat, atque pariter (ἑσαύτως) in moribus, constitutione rerum, dictione, &c. elaborandis præstet. WINSTANLEY.

1. οἷον κ’ τῶν γραφῶν Ζεῦξος πρὸς Πολύγνωτον πίπειδιν.] *veluti* 285.
etiam ex pictoribus, Zeuxis ad Polygnotum se habet. GOULSTON. Vide suprâ p. 289. seqq.

1. ὅπερ ἐπὶ τῶν λόγων τῆς πολιτικῆς κ’ ῥητορικῆς &c.]—respon- 286.
det ῥητορικῆ voci τὰ ἀρμόττοντα antea positæ. In Tragedia enim, juxta philosophum, SENTENTIA tertium occupat locum. Id autem est, dicere posse ea omnia, quæ rei qua de agitur, insunt et conveniunt. Quod quidem circa orationes perficere, et Politicæ scientiæ munus est, et facultatis Rhetoricæ. Nam ut communis fert consuetudo atque ad rem propositam, τὰ ἑνὸν τῷ πρᾶγματι, locuti sunt. Qui vero nunc, inquit, vivunt oratores, utpote qui intima præcepta artis hauserint, laxatis eloquentiæ habenis τὰ ἀρμόττοντα τῷ πρᾶγματι, ex communibus locis derivata, quæ tamen ad rem quodammodò attingere videntur, ut auditorum animos pervertant, orationibus admiscant, quod profectò ῥητορικῆς ἔργον ἐστίν. Cf. ipsum magistrum, Rh. L. I. c. I. WINSTANLEY.

2. ἐστὶ ἦθ’ κ’ μῦθ’ κ’ &c.] *Batteuxius* sic legit, uti scriptum reperit in MS. Regio Paris. *Εστὶ ἦθ’ κ’ μῦθ’ κ’ τὸ τοιαῦτον, ὁ δηλοῖ*
 τῆς

286. τὴν προαιρέσειν ἰσοῖα τις ἔστιν· διότι ἐκ ἔχουσι ἡθ. ἴσῳ τῶν λόγων, ἐν οἷς ἐκ ἴσῳ δῆλον, ὅτι προαιρεῖται ἢ φύγει ὁ λέγων. h. e. Angl. *Manners are what discover the predilection of the speaker: Wherefore some compositions are without manners, in which it is impossible to discover what are the objects of the speaker's choice or disgust.*

3. τῶν μὲν λόγων ἢ λέξεως.] Mihi—nihil quidquam aliud significare videtur λόγος, quam *verba*, aut *orationem*—Per λέξιν autem nonnisi recitationem atque elocutionem intelligi crediderim. WINSTANLEY.

4. τῶν δὲ λοιπῶν τὸ περιπτὸν.] Madius et Victorius *πέμπτον*.—Sed retinenda est, me iudice, vulgata lectio, [πέντε] ut constructio sit τῶν δὲ λοιπῶν πέντε (scil. ἡδυσμάτων) ἢ μελοποιῖα μέγιστοι. Præmiserat enim Philosophus in hac anacephalæσφι τῶν μῦθων, utpote sine qua ἔσθ' ἂν γένοιτο τραγωδία, ἀρχὴν εἶναι καὶ οἷον ψυχῶν illius dramatis. Cæteras igitur partes numero quinque nonnisi ἡδύσματα quædam et condimenta esse liquet: horum vero maximum condimentum jure μελοποιῖα appellatur. IDEM.

5. Διαρισμένων δὲ τέτων.] Hoc cap. septimum ita vulgò inscribitur, Ποίαν τινα δὴ τὴν σύστασιν τῆς τῶν πραγμάτων. *Qualem esse oportet rerum constitutionem.*

6. ἢ ὡς ἑπιτοκάλῳ.] Quia finis quidam est necessarius, alius non necessarius. Non necessarius accidit plerumque aut raro. Necessarius finis est post ortum, mors animalis. Non necessarius plerumque, ut, post jacta fundamenta et erectos parietes, imponatur tectum; non necessarius raro, ut aliquis post repulsam amatæ puellæ amans laqueo collum sibi frangat. WINSTANLEY.

287. 1. μῦθῳ δ' ἴστιν εἶς, —] Hoc cap. octavum vulgò inscribitur, Περὶ μύθου. *De fabulâ.*

2. τῆ γ' ἐνὶ] Conjectura Victorii. Vulgata est τῷ γένει.

288. 1. Φανερὸν ᾗ ἐκ τῶν εἰρημένων,] Hoc cap. nonum ita vulgò inscribitur, Τί τῆ ποιητῶ ἔργου, καὶ τί διαφέρει ὁ ποιητὴς ἱστορικῷ. *Quid poetæ munus, et quomodo differat poeta ab historico.*

289. 1. Οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ] Vide suprâ ad p. 60. n. 3.

290. 1. Ὡς δὲ στοχαζέσθαι, —] Hoc cap. decimum tertium in vulgatis ita inscribitur. Ὡς δὲ στοχαζέσθαι, καὶ ἂ δι' εὐλαβείσθαι σωπιτάντας τὸ μῦθος· καὶ πόθιν εἶναι τὸ τῆς τραγωδίας ἔργον. *Quæ oportet qui fabulas constituunt spectare, et à quibus cavere: et unde conficietur tragædiæ opus.*

2 μη ἀπλῆν, ἀλλὰ περιπλεγμένην] *non simplicem sed implexam*,—De fabulâ autem simplice, deque complexâ Aristoteles dif-ferit in cap. x. quod hic omittitur.

291. 1. ἀπλῆν τῆς μαλλον ἢ διπλῆν] *Simple* ici est l'opposé de *double*, et non d'*implexe*. Il entend double dans la catastrophe, c'est-à-dire *heureuse pour les bons, malheureuse pour les méchants*. BATTEUX.

2. πρὸ

2. πρὸ τοῦ μὲν] i. e. πρὸ τινὸς χρόνου μὲν, ante aliquod (tempus) quidem—

3. ἂν κατορθωθῶσι.] Gall. *si rien d'étranger n'en trouble ou n'en gêne la représentation.* DACIER. *Toutes choses égales d'ailleurs—*BATTEUX.

4. διὰ τὴν τῶν διατῶν ἀδίειαν] *Θιατῶν* hic scribi debere commodè notavit Madius. WINSTANLEY.

5. ἰκίει γδ—] *ibi enim (in comœdiâ) si qui inimicissimi fuerint in fabulâ, velut ipse Orestes, atque Ægisthus: amici tandem facti, è scenâ exeunt, neque ab alio quisquam confossus occumbit.* GOULSTON.

1. Πότερον δὲ βελτίων—] Hoc cap. vigesimum sextum ita vulgò inscribitur, "Ὅτι βελτίων ἢ τραγικὴ μίμησις ἢ ἐποποιητικὴ. Quod Tragica imitatio Epicâ præstantior est. 202.

2. ἢ ἥττον φορτικῆ,] Gall. *la moins chargée, la moins forcée.* Φορτικὸς, *grossier, digne des mercenaires.* BATTEUX.

3. ὅτι ἢ ἅπαντα μιμημένη] *eam quæ omni modo (numero, sermone, et harmoniâ) imitatur,—*GOULSTON.

4. ἂν μὴ αὐτὸς προσῆ] Vir doctus J. Toup, in Literis ad *Winstanleium* datis, legendum conjicit, ἂν μὴ ΑΥΤΟΣ ΠΡΟΣῆ. quæ hic valdè probat. Sed utinam viri hi doctissimi sententiam suam plenius exposuissent. Interea haud absurdum nobis videtur legere cum *Dan. Heinsio* ἂν μὴ αὐτὸ προσῆ, *Quasi enim nihil sentirent spectatores, nisi hoc accederet, multos addunt motus.* Vir doctissimus, mihi quæ amicissimus, *Tho. Burgess,* pro αὐτὸς legendum conjicit λόγος, atque hunc locum ita interpretatur—ὡς γδ ἐκ αἰδουμένων, *Angl. for much of the overcharged imitation the spectators would not understand, ἂν μὴ ΛΟΓΟΣ προσῆ, if it was not for the assistance of language, —*In MSS. scilicet ΑΥΤΟΣ et ΛΟΓΟΣ facillè confundi posse putat.

5. οἷον οἱ φαῦλοι αὐληταὶ—] *velut, inepti tibicines, qui non confisi imitationi tibix, volunt se circumquaque, si disci circumactionem fingant; et Syllam si naves attrahentem cecinerint, præcentorem suum ad se trabunt. Ac tragœdia quidem hujusmodi imitatio est; quemadmodum etiam hystriones prisca, (quorum simplicior parciorque gestus) eos qui postea subsecuti, plus satis gesticulatorios putabant.* GOULSTON.

6. Πινδαρε] Utrum Πινδαρε, Τινδαρε aut Δαρειε legas, parum aut nihil refert, si mimum omninò Aristotelem notasse oportuerit. WINSTANLEY.

7. ὡς δ' ἔτιοι ἔχουσι πρὸς αὐτὰς, &c.] *Sicut autem juniores isti, ad grandiores illos se habent, ita universa tragœdiæ ars, ad epicam;*—

8. τὴν μὲν ἔν πρὸς τὰς διατὰς ἐπεικῆς &c.] Quæ *Batteuxius* sic Gallicè reddidit, *D' où on conclut que l'Épopée est la Poësie des bonnêtes*

bonnêtes gens, des hommes modérés, qui n'ont pas besoin qu'on accompagne de gestes ce qu'on leur dit; et que la Tragedie est pour ceux qui sont d'un caractère tout opposé; celle-ci est dont moins parfaite que l'Epopée.

9. ἰπὸς ἰσὶ περιεργάζωμαι τοῖς σημείοις καὶ ῥαψωδῶντα,] *since even a Rhapsodist [i. e. a Reciter of the verses of Homer] may overcharge his recitation with gestures.*

10. καὶ γὰρ τῷ μέτρῳ ἕξαι χρεῖται,] *Scil. τῷ μέτρῳ τῆς ἑποποιίας, quod est hexametrum. Cæterum, cum Victorio, quam ὄτι Winstanleius mavult ἴρι.*

11. δι' ἧς &c.] *Lege δι' ἧς ἢ ἡδονῆς, quod sensus omninò postulare videtur: vel, cum Winstanleio, αἰ ἡδοναί, adverbialmente ἰναργέστατα.*

293.

1. καὶ ἐν τῇ ἀναγνώσει, καὶ ἐπὶ τῶν ἔργων.] *Redde cum Heinso, Deinde et evidentius quid in legendo, et in iis quæ aguntur habet.*

2. ἴτι ἤττοι μία ὁποιαῦν μίμησις ἢ τῶν ἰσοποιῶν.] *Præterea, minus unica ac simplex (quæcūque illa fit) est qualibet epicorum imitatio. GOULSTON.*

3. ὡς ἰάν μὴ ἴνα μῦθοι—ὕδαρῶ.] *Quæ doctissimus Dacier sic reddidit, Que si pour éviter ce défaut un Poète héroïque s'attachoit absolument à un seul sujet, comme le Poète tragique, il arriveroit necessairement, ou que la brieveté de sa matière seroit paroître son Poème estropié et imparfait, ou, s'il vouloit à quelque prix que ce fût remplir la jûste étendue qu'on lui donne d' ordinaire, cette longueur denuée de matière le rendroit lâche.*

4. ἰάν ὃ πλείους] *Hæc verba, tanquam alicujus glöffema, ab Aristotele abjudicat Winstanleius, et pro τῷ μέτρῳ, paullo superius, legit τῷ λογῷ, suffragantibus MSS.*

5. δεῖ γὰρ ἢ τῇ τυχεῖσαν ἡδονῶν ποιῆν αὐτάς,] *τραγωδίας scil. ἀλλὰ τὴν εἰρημένῳ) Angl. (for it is not a vulgar pleasure which Tragedies must give, but such as is mention'd above)——Vide supra ad. p. 284. n. 1. et ad p. 200. n. 8.*

6. καὶ περὶ ὀπτικῆσι καὶ λύσειν,] *des critiques et de la maniere d'y répondre. BATTEUX.*

II. NOTE IN DIONYSIUM HAL.

295.

I. **E**DIONYSIO HALICARNASSEO.] *Dionysius Alexandri filius, (vulgò Halicarnasseus vel Halicarnassensis dicitur, quia, ut antea Herodotus, ex Halicarnasso urbe Carizæ effret,) Rhetor, Criticus et Historicus præstantissimus, in Italiam venit Cæsaris Augusti temporibus, circiter Olymp.*

CLXXXVII.

CLXXXVII. 2. annumque ante C. N. 30. Romæ commoratus per annos xxii. linguam Latinam didicit, et ad Historiam Romanam scribendam variis subsidiis se instruxit, tandemque opus egregium atque utilissimum Græcè edidit de Romanorum genere, originibus, Republicâ et rebus gestis, ab Urbe conditâ usque ad initia primi belli Punici, Libris xx. quorum tantum extant priores xi. et cæterorum quædam fragmenta. Scripsit quoque de Structurâ Orationis, Artem Rhetoricam, varias Epistolas et libellos criticos, in quibus de Historicis, Oratoribus et Philosophis iudicium acutum et perspicax, sed non ubique subactum, profert. Dicitio ejus, quanquam nequaquam cum Xenophontea, Thucydidea, reliquorumque Scriptorum nobilium, qui optimis Græciæ seculis floruerint, comparanda sit, tamen, si tempora quibus ipse vixerit respicias, elegans est atque perspicua. Scripta ejus de Romanis historica in omni ævo fidem lectorum insigniter meruerunt. De Dionysio Halicarnassensi vide plura apud Fab. Biblioth. Gr. Vol. II. p. 779. Harles Introd. ad Hist. Gr. L. p. 301. et libros ibi indicatos.

EDITIONES DIONYSII HALICARNASSENSIS.

1. Dionysii Halicarnassæi Opera, Græcè. *Lutetiæ, apud Rob. Stephanum, 1546, in fol.*

2. ————— Opera omnia, Gr. et Lat. ex Sigismundi Gelenii versione, à Frid. Sylburgio recognita, &c. *Francofurti, 1586, in fol.* [Hæc Editio repetita fuit *Lipsiæ, 1691, in fol.*]

3. ————— Gr. et Lat. ex Æmylii Porti versione emendatâ, cum variis lectionibus et notis Sylburgii, &c. curâ Joannis Hudsoni, cumque ipsius notis; *Oxonis, 1704, 2 tom. in fol.*

4. ————— Gr. et Lat. cum annotationibus H. Steph. Frid. Sylburgii, &c. et Jo. Jac. Reiske. *Lipsiæ, 1774—1777, 6 tom. in 8vo.*

* * * Quædam Dionysii Halicarnassensis opera minora excusa fuerunt seorsum, e. g. 1. De Structura Orationis, ex recensione Jac. Uptoni, cum ejusdem aliorumque notis, &c. *Lond. 1720, in 8vo.* et tertium, *ibidem, 1748, in 8vo.* 2. Selecti Dionysii Halicarnassensis de prisca Scriptorum tractatus, Gr. et Lat. cum annotationibus Gulielmi Holwell. *Lond. 1766, in 8vo.* Huic Edit. accedit Dissertatio de vero Mediæ Vocis usu docti Typographi Gul. Bowyer nuper defuncti. Vide Biographical and Literary Anecdotes of William Bowyer, Printer, F. A. S. By John Nichols. *Lond. 1782, in 4to.*

2. ΠΕΡΙ ΗΡΟΔΟΤΟΥ &c.] Hoc est, *De Herodoto et Thucydide et Xenophonte, è Dionysii Halicarnassensis ad Cn. Pompeium Epistolâ.*

296.

1. ἐξινήσῃ.] Vide suprâ ad p. 153. n. 5.

2. καὶ ἄνωγ' αὐτὸς εἶρηκε.] Pro καὶ ἄνωγ', Sylburgius legendum conjicit καθάπερ.

3. ὅστις τὰς ἀναγνόντας τὸ προοίμιον—ἀκύνει.] Angl. *inso much that those who have read the introduction lose all curiosity about the subject, when they are going to hear such an account of Grecian affairs.* In hoc autem judicio falli videtur egregius Criticus, nihil enim est quod animos lectorum magis alliciat et attrahat quam cujuscvis magnæ calamitatis enarratio.

4. βελοῦμαι δὲ μὴ ταῦτα ἰτέροις γράφειν.] Angl. *but wishing not to write the same thing with other historians.*

297.

1. καὶ μέχρι τῆ προῦδ' αὐτῶν δὲ.] μέχρι τῆ, pro μέχρι τινος, non interrogativè, ut perperam Sylburgius, sed indefinitè.

2. ἀφ' ἧς ἤρξατο καλῶς πρῶτον τὸ Ἑλληνικόν.] Angl. *from the cause which first rendered the Grecian affairs successful.* Pro καλῶς, legitur à quibusdam κακῶς, sed minùs rectè. Vide suprâ ad p. 31. n. 10.

3. καὶ ταῦτα.] Angl. *and that too*—Phrasis quæ effertur Græcè, plurali numero.

4. καὶ ὅτι γι' Φαιρῶς.] Mirum quidem est id Thucydidi vitio vertisse Dionysium quod in ejus historiâ veras rerum causas, etiam contra populares suos facientes, protulerit, quum, ut rectè Cicero, "Historici sit, inquit, ut nequid falsi dicere " audeat, ne quid veri non audeat." Sed judicium Critici quodammodo suffulciunt quæ dicta sunt infrâ p. 299. ἢ ᾗ Θουκυδίδου διάδοσις κ. τ. λ.

298.

1. τῶν φυγάδων τῶν ἀπὸ Φυλῆς.] Vide suprâ ad p. 139. n. 5.

2. λείπει δὲ Θουκυδίδης.] Vide suprâ ad p. 219. n. 5.

3. φησὶν ὁ Πίνδαρος.] Vide *Nem. Od.* VII. 78. Memoriter hæc citasse videtur *Dionysius*.

299.

1. τῷ μὲν.] *Thucydidi*, scil. τῷ ᾗ, *Herodoto*.

2. πραγματικῆς.] *ejus historiæ partis quæ ad materiam refertur: ἢ λικτικῆς, ea pars quæ ad elocutionem spectat.* Μιᾶς δ' ἰδίας ἐπιμνήδησομαι πραγματικῆς, Angl. *I will mention one circumstance affecting the form of the facts,—one appearance given to the facts.*

300.

1. ἀλλὰ μὴδὲν ἔσω παρὰ τῆτο.] Angl. *but let there be nothing contrary to this.* i. e. contrary to perspicuity.

2. Καικιλίῳ.] *Cæcilius rhetor Siculus, de quo vide quæ annotavit vir doctus Jo. Tourp, ad initium Longin. de Subl.*

301.

1. οἱ τριακοῖτα.] Vide *Lysia* contra *Eratoſthenem* orationem, passim, p. 129. seqq.

1. ὡσπερ

1. Ἰσοκρῆ ἀποβῆναι αἰῶνα, ταχίως σβένονται.] *tanquam terrestres aura, cito extinguitur.* Iniquior paulò videtur Criticus nosset in *Xenophontem*. Sed “trahit sua quemque voluptas.” 302.

III. NOTÆ IN LONGINUM.

1. **E** LONGINO.] Dionysius Longinus, quem Cassium vocant Photius et Suidas, natus est anno Christi 213; periit anno 273. De patriâ ejus minùs convenit inter auctores. Verisimile quidem est eum Athenis primam lucem aspexisse. Præceptorem habuit Phrontonem, Græcum Rhetorem, qui, dum vixit, Longinum in filii modum amavit, et moriens bonorum suorum hæredem scripsit. Ab ineunte ætate varias regiones peregrinans lustravit, et multos claros philosophos Academicos, Stoicos, Peripateticos, ipse vidit. Ammonio autem Saccæ, Origenique, Academicis, se potissimum tradidit, iisque audiendis multum temporis consumpsit. Cum autem magnas doctrinæ copias à variis philosophis summo studio parâsset, eas Athenis juventuti tradere atque explicare instituit; tantâque cum auditorum approbatione docuit, ut fama doctrinæ ejus latè disseminaretur, et ipse *Spirans Bibliotheca* diceretur. Postquam diuturnum tempus Athenis, erudiendâ juventute et præclaris ingenii monumentis condendis, exegisset, in Orientem profectus est, forsân ut consanguineos Emisæ habitantes inviseret. Nomen ejus statim Zenobiæ, quæ Orientis imperium tunc temporis tenebat, innotuit. Ipsa Longinum præceptorem Literarum Græcarum adhibuit; et ille hanc occasionem arripuit Zenobiæ persuadendi, ut jugum Romanorum excuteret. Idem auctor erat ut Zenobia nobiles ad Aurelianum literas mitteret; quæ ipsi Longino tandem exitio erant. Nam Aurelianus, iis perlectis, supremum, postquam Palmyra expugnata esset, supplicium de Longino sumi jussit. Mortem instantem, uti decuit philosophum, summâ fortitudine tulit, Socratem æmulandi studiosus, ad cujus exemplum studiorum et vitæ rationem formare conatus esset. Multa scripsit, quæ omnia temporis iniquitate deperdita sunt, exceptis quibusdam fragmentis, et de *Sublimitate* Commentario; sed et is valdè mutilus ad nos venit. Longinus in *Sublimitate* depingendâ ipse sublime genus scribendi affectat. Dictionem Platoniam præ cæteris amâsse videtur. Interdum tamen nimis est verbosus. Sed mirum est ingenium tam auidax, judiciumque adeo liberum sæculo tertio, servitute oppresso et penè barbaro, extitisse. Plura de hoc scriptore luculentissimo volentes

303. consulant Fab. Bib. Gr. Vol. IV. p. 435. seqq. Bruckeri Hist. Crit. Phil. Vol. II. p. 214. seqq. Harlef. Introd. ad Hist. Ling. Gr. p. 450. seqq. Item Editionem *Tollii*, cui accedit Versio Gallica celeberrimi *Boilavii*: *Mori* Præf. ad suam Edit. et præsertim Dissert. Philologicam de Vitâ et Scriptis Longini, Auctore *Petr. Jo. Sbardam*, Edit. Toupianæ præfixam.

EDITIONES LONGINI.

1. Dionysii Longini de Sublimitate Liber, Græcè, edente Francisco Robortello. *Basileæ*, 1555, in 4to.
2. ————— Græcè. *Venetis*, apud Paulum Manutium, 1555, in 4to.
3. ————— Græcè, unâ cum Hermogene et Aphthonio. Edidit Franciscus Portus Cretensis. *Genevæ*, apud Crispinium, 1750, in 8vo.
4. ————— Gr. cum versione Lat. et notis Gabrielis de Petra. *Coloniæ Allobrogum*, 1612, in 12mo.
5. ————— Gr. et Lat. per Gerardum Langbæinum. *Oxonii*, 1683, in 12mo.
6. ————— Gr. et Lat. cum notis Tanaq. Fabri. *Salmurii*, 1663, in 12mo.
7. ————— Gr. et Lat. ex versione Jac. Tollii, cum notis ejus et aliorum: addita est Boilavii Versio Gallica, cum notis, &c. *Trajecti ad Rhenum*, 1694, in 4to.
8. ————— Gr. et Lat. cum notis Jo. Hudsoni, &c. *Oxonii*, 1710.—1718, et 1730, in 8vo.
9. ————— Gr. et Lat. ex versione, et cum notis Zachariæ Pearcii. Lond. 1724, in 4to. [Repetita est *Amstel.* 1733, in 8vo, et sæpiùs Londini, in 8vo.]
10. ————— Gr. et Lat. cum versione et notis Germanicis edidit Car. Henricus Heinekus. *Dresdæ*, 1714, in 8vo.
11. ————— Gr. ex recensione Zach. Pearcii, cum versione et notis Sam. Fr. Nathan. Mori. *Lipsiæ*, 1769, in 8vo.
12. ————— Gr. et Lat. ex recensione et cum notis Joannis Toupii. *Oxon.* 1778, in 4to. [Editio altera, *ibidem* in 8vo.]

2. ΕΚ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΛΟΓΓΙΝΟΥ ΠΕΡΙ ΥΨΟΥΣ.] Hoc est, *E Dionysio Longino de Sublimitate.*

3. —ἀκρότης κὶ ἐξοχὴ τις λόγων ἐστὶ τὰ ὕψη.] *Sublimia sunt summum quiddam et excellens in scriptis:—PEARCE.*

4. κὶ ταῖς ἰαυτῶν ἀειλαβῶν ὑπελαίαις τὸν αἰῶνα.] *Vir doctus Jo. Toupius, in locum vulgaris ἀειβῶλον, suffecit, de suo, ἀειλαβῶν, et ita reddit, Suisque laudibus sæcula circumdederunt.*

5. τὰ ὑπερφῶν.] Monendus est Lector hoc in opere Longinum pro τὸ ὑψ. et τὰ ὑψη usurpare (varietatis gratia) τὰ ὑπερφῶν, τὰ μεγάλα, τὸ ὑπερταμίον, τὰ μεγάθη, τὸ μεγαλοφυές, τὸ θαυμάσιον, ὁ ὑψ., τὸ βάθ., τὰ διεγμένα, &c. quæ omnia Synonyma sunt, et significant vel *Sublimitas*, vel *Sublimia*: at quæ ultra id, quod sublime est, procedunt, à Longino vocantur *μεισιωρὰ*, παρατρέγωδα &c. PEARCE.

6. πάντη δὲ γε σὺν ἐκπλήξει &c.] Ordo est, δὲ γε πάντη τὸ θαυμάσιον σὺν ἐκπλήξει αἰεὶ κρατεῖ τῷ πιδανῷ κ' τῷ πρὸς χάριν· εἶγε &c. *ubique autem id quod admirabile est, obstupesciendo plus efficit quam persuasio et venustas: siquidem, plerumque, persuasio in postea sit potestate. ταῦτα ἴ* scil. ὑπερφῶν.

1. ὑψ. ἴ πε—&c.] Vide suprâ ad p. 19. n. 6.

2. θαυμάζουσι γῦν—] Vide suprâ ad p. 25. n. 2.

3. Τῇ δὲ πε] i. e. ἐν τῇ δὲ τῇ ὁδῷ πε—Angl. *Much in the same way*,—ἐπὶ τῶν διεγμένων, *respecting remarkable things.*

4. ἔχοι τοιαύτην] Pro τῇ ταύτῃ in vulgatt. MS. Par. τοιαύτῳ. rectè. Scil. qualem suprâ memoratam.—ἀναπτυσσόμενα δὲ, ἄλλως ὑπέροικοτο χαῦνα, *Quæ si fortè explicueris, tumida omninò atque inania inveniuntur.* "Ἄλλως χαῦνα, non nisi tumida atque inania. TOUR.

1. ἀδυνατ. ἢ κατιξανάσασις.] Vox elegans, et quam non adsequitur lingua Latina. Eam non malè exponit Pearcius. *Cui impossibile est obistere. Quod deprimere vel diminuerè nequeas.* ID.

2. ὅταν ἴ τοῖς ἀπὸ &c.] solus interpretum rem vidit Paganus: *Quando enim unum quiddam et idem simul de iisdem rebus visum fuerit omnibus, qui institutis, vitâ, studiis, ætate, LINGUA, inter se differunt, tunc &c.* ID.

3. ὡς κρίσις καὶ συγκατάθεσις] *quasi judicatio et consensus.*

4. τὸ περὶ τὰς νοήσεις ἀδριπέβολον,] *felix in sensibus audacia.* PEARCE.

5. ἥτι ποιὰ τῶν ἡχημάτων πλάσις,] nempè, et (quæ est sòns tertius) *certa quædam figurarum conformatio.* ID.

6. (δισσὰ δὲ πε ταῦτα] ἡχημάτα scil.

7. ἡ γυναιὶα φράσις] *splendida Elocutio* (quæ quartus est sòns.) PEARCE.

8. ἴσιν ἢ παρέλιπιν] Vide suprâ ad p. 32. n. 11.

9. 'Ἄλλ' εἰ μὲν ὡς ἐν τι ταῦτ' ἄμφω—&c.] Locus ita vertendus: *Sed si hæc duo, quasi unum idemque essent, coexistere etiam illi, et connata esse videntur, fallitur.* TOUR.

1. 'Αλωάδας.] Sc. Otum et Ephialton Gigantes, quos Iphimedia, uxor Alœi, à Neptuno compressa in lucem edidit: cum illi cælum rescindere aggredierentur, à Dianâ et Apolline jaculis confixi erant. PEARCE. Vide *Homer. Odyss. λ', 314.*

304.

305.

306.

2. καὶ εἰσὶν Φειδᾶζον τὰς λόγους.] *et quasi plena Phæbo efficiens scripta.*

3. Οὐ μὲν ἄλλ',] Vide suprâ ad p. 289. n. 1.

307.

1. ἐν Νεικίᾳ] Ita inscribitur Lib. xi. Odyss. quem vide 565.; item Æneid. vi. 469. Ubi *Virgilius* ut solet, *Homerum* imitatur.

2. Ἐγὼ μὲν ἂν ἡρείδην] Darius, cum jam fractas suas res viderit, seque multis cladibus debilitatum, legatos ad Alexandrum misit, qui pacem peterent, offerrentque ei Darii filiam et dimidium regni Persiæ : quas condiciones pacis cum offerri senserit Parmenio, dixit, *Ego eas acciperem si essem Alexander ; cui Alexander, et ego, quidem, si essem Parmenio.* PEARCE.

3. εἰ Ἀλεξανδρος ἦμην] Hæc verba usque ad τὸ ἐπ' ἄριστον, non malè suppeditavit vir bonus Gabriel de Petrâ. Sed et MS. Vat. exhibet ἡρείδην το. Undè unâ voce auctiorem Longinum præstabo. Rescribo, Ἐγὼ μὲν ἂν ἡρείδην ΤΟΥΤΟΙΣ. *Ega quidem hisce conditionibus acquiescerem.* TOUR.

4. τῆς Ἐριδος] *Discordia* : De qua scil. *Hom.* loquitur.

5. Ὡς ἀνόμοιον γινετὸ Ἡσιόδοις ἐπὶ τῆς Ἀχλὺς,] *Cui dissimile est illud Hesiodi de Tristitia, οἷον Ἡσιόδοι καὶ τὴν Ἀσπίδα θεῖον, si quidem statuendum sit etiam poëma illud dictum Scutum esse Hesiodi.* PEARCE. Vide *Hesiod.* Scur. Hercules, 267.

6. Ὁ δὲ πῶς] *Homerus* scil. Vide *Iliad.* ε', 770.

308.

1. Ἀμφὶ δ' ἰσχυρίζετο—] Vide *Iliad.* υ', 61. et quæ ibi annotavit et citavit vir doctus *Sam. Clarke, F.*

2. Ἀλλὰ ταῦτα φοβερὰ μὲν, πλην ἈΛΛΩΣ εἰ μὴ κατ' ἀλλογορίαν λαμβάνοιτο, παντάπασιν ἄδρα, καὶ ἔ σώζοντα τὸ κρείπον.] *Quod Græcæ abundantia est. Locus ita vertendus : Hæc quidem terribilia sunt ; sed nisi allegoricè accipias, impria omnino et præter decorum.* TOUR.

309.

1. —ἄταλλι δὲ κατ' ἕπ' αὐτῷ] Ἰπάταλλι αὐτῷ, *illi subblandiebantur, blandimentis regem suum agnoscebant.* ID. Vide *Iliad.* υ', 18. &c.

2. ἐχώρησι κατέφηνεν] *Lego et distinguo* : Ἐπειδὴ τὴν τῷ θεῷ δύναμιν κατὰ τὴν ἀξίαν ἐχώρησι, ἰγνώριστο καὶ ἐξέφηνεν. *Cum Dei majestatem pro dignitate concepisset, agnovit et indicavit.* TOUR.

3. γινώσκω πῶς—&c.] Vide quæ de hoc loco disputarent viri ingeniosi, *Clericus, Huetius, Boilavii*, aliique, ad finem operum *Boilavii*, Edit. Amst.

4. ἔν ἔτι τῷ Ποιητῷ] *Homerum*, κατ' ἐξόχῳ, intelligit.

5. Ζεῦ πάτερ] *Iliad.* ε', 645.

6. καὶ ἐκ ἄλλο τι] Sensus est : Ipse etiam secundum ventum sibi aspirantem habet : non solum pugnantium certamina, sed Poëtæ etiam animus quasi æstuat et turbatur. PEARCE.

310

1. —ὁ Κικίρω] Insignis *Demosthenis* *Ciceronis*que collatio.

2. ὁ μὲν—] Ita *Quintilianus* : *In eloquendo est aliqua diversitas :*

veritas: densior ille, hic copiosior: ille concludit astricteus, hic latius pugnat. Iustitut. Orat. lib. 10. c. 1.

3. Ἀλλὰ ταῦτα μὴ ὑμῶν.] Vos Latini scilicet.

4. ὑπερταμίον.] Vox ὑπερταμίον substantivè hic accipitur, et significat idem quod ὑψόν. PEARCE. Nihil minus. τὸ Δημοσθενικὸν καὶ ὑπερταμίον ὑψόν est *Sublime illud, quo nihil sublimius, et in quo solus regnat Demosthenes.* ΤΟΥΡ.

5. Οὐκ ἔστι καὶ δεξ.] Hic monet Longinus ut optimi quique auctores ante oculos nostros in scribendo ponantur.

1. πρὸς τὰ ἀνεπιδολοποιήματα μέγιστα.] *ad illos Sublimitates terminos quorum imaginem ob oculos posuimus.* PEARCE.

311.

2. τὸδὲ τι.] minus intellexerunt nostri Editores. Τὸδὲ τι est *hoc vel illud.* ΤΟΥΡ.

3. ὑπέχων—ἰδύνας, καὶ μὴ παίζων.] Hæc est lectio Manutii. *Idque serio et citra omnem jocum.* Quæ Gabriellis interpretatio est. Haud incommodè. Sed MSS. plerique omnes, ὑπέχων ἰδύνας παίζειν. quæ vera lectio, sed editoribus nostris parum perspecta. Ὑπέχων ἰδύνας παίζειν est *fingere te rationes reddere.* Nam hic non vera res agitur, sed ficta scilicet et *παλαιήμια.* IDEM.

4. —ἀτελεῖ καὶ τυφλά ὥσπερ ἀμβλύοι,] *imperfecta et cæca quasi abortum patientur, πρὸς τὸν τῆς ὑπερφυσίας ὅλης μὴ τελεσσομένην χρόνον. omninò non perducta ad tempus sanæ apud posteros vigentis.* PEARCE.

5. Αὐτὰρ μέγιστος.] Incipit hic Longinus de Figuris, quæ sunt tertius Sublimitatis fons, dicere. IDEM.

6. ἢ μὴν ἀλλ,] Vide suprâ ad p. 289. n. 1.

1. ἂν ἔστι ὅπως ἠμάρτυρε.] Videtur Longinus hæc memoriter citasse. Vide suprâ ad p. 194. n. 3.

312.

2. καὶ ξίων καὶ ὑπερφυσίων ὄρων ἀξιοπιστίας,] *et in eam fidem, quæ merito tribuenda esset novi excellentisque generis juramenti.* PEARCE.

3. Ἡ βάλει—ἀείοντι.] Vide suprâ ad p. 168. n. 7.

1. Ὅταν τι μὴ δεξ.] Vide suprâ ad 85. n. 2.

313.

2. —ἢ φύσει ἢ ταπεινὸν ἡμᾶς ζῶν,] Confer pulcherrimum poemâ Angl. *The Pleasures of Imagination*, by Dr *Akenfide*, [B. 1. 170.] cum iis quæ hic loci profert Longinus.

1. Ἐκενο μέγιστο λοιπός,] Longinus huic commentario finem impositurus quærit, quæ sit causa cur tanta extiterit Sublimitum Oratorum penuria: Et (ut mihi videtur) consultò in initio hujus Sectionis Philosophum quendam loquentem induxit, ut sub alienâ personâ, potius quam suâ, multa ipse diceret de utilitate Libertatis et Democratix ad excitandam in animis Oratorum Sublimitatem: quæ igitur Longinus Philosopho dicenti tribuit, ea esse ipsam Longini sententiam arbitror; quæ vero contra Philosophum illum assert, ea potius timori quam iudicio Longini tribuo. PEARCE.

314.

2. ὡς ἀμίλει] Vide suprâ ad p. 211. n. 6.
315. 1. κοσμική τις—ἀφορία.] *Pearcio* displicet istud κοσμική, quare legendum conjicit κομίδῃ, *prorsus, admodum*. Sed nihil opus. *Morus* verum sensum attingit, *tanta orationum sterilitas ubique terrarum &c.*
2. Θρίψαι τι ᾄ, φησὶν—] Locus ita scribendus est cum Manutio, Θρήψαι τι ᾄ, φησὶν, ἰκατὴ τὰ φρονήματα τῶν μεγαλοφρονῶν ἢ ἰλευδερία, καὶ ἐφιλευδοῦσαι ἅμα καὶ διαθεῖν τὸ πρόθυμον τῆς πρὸς ἀλλήλους ἰριδοῦ καὶ τὴν περὶ τὰ πρῶτα φιλοτιμίαν. *Est enim libertas, ut aiunt, ad alendos spiritus, et ad ALICIENDA simul et PROTRUDENDA studia hominum valdè accommodata.* TOUR.
3. παιδομαθῆς ἢ θηλοίας δικαίας,] *Δυσλεία δικαία est justa et legitima servitus.* IDEM.
4. διότιρ ὅδιν ὅτι μὴ κόλακας ἐκβαίνομεν μεγαλοφρονῆς.] *Hence it is that we TURN OUT nothing but arrant flatterers.* IDEM.
5. καὶ οἶον ἰμφορεῶν] *Optimè Gabriel, Servile ingenium et quasi confriatum.* Quod ad Græcum satis accommodatum est. IDEM.
6. κικουδλισμένοι] i. e. pugnis cohibitum et percussum; respicit Longinus ad servorum conditionem, qui à dominis suis pugno cædi solebant: hinc vox illa Metaphoricè significat hominem quovis subactum et subjectum. PEARCE.
7. Ἡμισυ ᾄ—&c. Vide Odyss. ε', 322.
8. Πυγμαῖοι] Sic vocatur gens illa, quæ nullibi quidem exstitit, sed quæ fingitur ex pumilionibus tota constitisse. PEARCE.
316. 1. ἄγοντα καὶ φέροντα] Vide suprâ ad p. 33. n. 3.
2. καταβυθίζουσιν αὐτάνδρους ἢ τὴν βίαν] *Elegans locutio, sed quam minùs perspectam habuerunt Interpretes. αὐτάνδρους τῆς βίαν est Rem familiarem una cum ipsis viris.* TOUR.
3. Οὐ ᾄ ἐπὶ κρίσει μὲν τις δικαδῆς] Hic locus non emendatione sed interpretatione eget. Reddunt, *in judicio quis pretio corruptus.* Imperitè id quidem et nullo judicio. *Ἐπὶ κρίσει δικαδῆναι, est Corrupti ob sententiā dandam.* IDEM.
4. τὰ οἰκῆα μὲν φαίνοδ καλὰ—] Voces τὰ οἰκῆα significant causam ejus à quo pecuniam accepit: judex enim corruptentis causam suam facit: bene igitur dicit Longinus τὰ οἰκῆα. PEARCE.
317. 1. ἕκαστὸς πρὸς τὴν ἑαυτῷ ἡδονῆς ἠδραποδισμένοι] *Unusquisque à voluptatibus suis in servitutem redactus.* TOUR.
2. καδίκασον] *et non muneribus corruptum:* pro καὶ ἀδικασον, et ex conjecturâ Tollii, pro καδίκασον in prioribus Editt.
3. ἀλλὰ μὴ τῆς ζήλων καὶ τιμῆς ἀξίας ποτὶ ὠφελείας.] *non autem ob id commodum, quod dignum est æmulatione et honore.* PEARCE.

F I N I S

ANNOTATIONUM IN EXCERPTA EX CRITICIS.

NOTÆ PHILOLOGICÆ

AD

EXCERPTA MISCELLANEA.

I. NOTÆ IN THEOPHRASTUM.

I. **EX THEOPHRASTO.]** Theophrastus Eresius, ex Lesbo infulâ, philosophus celeberrimus, natus est Olymp. xcviij. 321.
I. Profectus Athenas admodum juvenis; primum Platonem, deinde Aristotelem audivit. Aristotele defuncto, dignus habitus est Theophrastus qui Scholæ Peripateticæ curam susciperet. Eruditus, facundus, acutus, elegans, tantâ laude docuit ut auditorum immensa multitudo ad eum conflueret. Atheniensibus valdè jucundus erat, et apud eos ad provectam senectutem pervenit. Ipse nobis narrat, in procæmio ad *Charakteres*, se vixisse annos *ἑννῆκοντα ἑννία*, nonaginta novem. Sed pro *ἑννῆκοντα*, quidam putant veram lectionem esse *ἰσθμῆκοντα*, septuaginta. Multa quidem conscripsit; quorum magna pars periit. Quæ ad nos pervenere eorum pleraque sunt physici argumenti. Omnia diligenter enarrantur à doctissimo Fabricio in Biblioth. Gr. [Vol. II. p. 234. seqq.] Extat quoque Theophrasti libellus exquisitissimus, qui inscribitur *Ἠθικὸς Χαρακτήρις*, i. e. *Morum Notationes*, in quibus quorundam hominum suæ ætatis, ingenium et stultitia, mirâ felicitate exhibentur. De Theophrasto vide plura apud Diogenem Laertium, [Lib. V.] Fabricium in Bib. Gr. [ubi suprâ] Harlesii Introd. ad Hist. Linguæ Gr. p. 228. seqq. et cæteros libros qui ibi indicantur.

EDITIONES THEOPHRASTI.

1. Theophrasti Eresii Opera, Græcè, cum Scriptis Aristotelis. *Venetis, apud Aldum, 1498, in fol.* Et iterum, curante Camotio. *Ibidem, apud eundem, 1552, in 8vo.* [Vide suprâ, ad p. 257. n. 1.]

2. *Vita et Opera, Græcè, per Joannem Oporinum. Basil. 1541, in fol.*

3. Theophrasti

321. 3. Theophrasti Eresii Opera pleraque, Gr. et Lat. per Dan. Farlanum et Adrian. Turnebum. *Hanov. apud Wechelium, 1605, in fol.*

4. ————— Opera omnia, Gr. et Lat. ex recensione et cum emendationibus Dan. Heinsii. *Lugd. Bat. 1613, in fol.*

5. ————— de Hist. Plantarum, libri x. Gr. Lat. Theodoro Gazâ Interprete:—totum opus absolutissimis cum notis, tum commentariis; item rariorum plantarum iconibus illustravit Jo. Bodæus à Stapel. &c. *Amst. 1644, in fol.*

*** Sed nimis longum foret diversas Editiones diversorum operum Theophrasti enumerare. Quasdam tantum *Characterum* hinc recensebimus.

EDITIONES CHARACTERUM ETHICORUM.

1. Theophrasti Characteres, cum interpretatione Lat. per Bilibaldum Pirckeymerum, &c. *NoreMBERGÆ, per Jo. Petreium, Anno 1527, in 8vo.* 2. *Iidem, Gr. Lat. If. Casaubonus recensuit, in Latinum Sermonem, et libero commentario illustravit. Lugduni, 1638, in 8vo.* 3. *Iidem, Gr. Lat. cum notis If. Casauboni et aliorum. Accedunt Jac. Duporti prælectiones &c. Recensuit et notas adjecit Pet. Needham. Cantabr. 1712, in 8vo.* 4. *Iidem: recensuit, animadversionibus illustravit &c. Joh. Frid. Fischerus. Accessit commentarius Isaaci Casauboni. Coburgi, 1763, in 8vo.* [Hæc est Editio præstantissima. Præfatio plenam complectitur aliarum Editionum enumerationem.]

2. ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΗΘΙΚΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ.] h. e. THEOPHRASTI CHARACTERES ETHICI, sive NOTATIONES MORUM.

3. ἐπισησας την διανοιαν,] *Quum advertissem animum: quum rem mecum considerarem et reputarem.* FISCHER.

4. τι γδ δήποτε] *Quidnam tandem causæ sit.* Id.

5. την αυτην τάξιν των τρόπων] *Angl. the same set of manners.—*

322.

1. Ἐκδήσω ᾗ σοι—] *Ordo est: Ἐκδήσω δὲ σοι κατὰ γένεσά τε γένη τρόπων τυγχάνει προσκειμένα τέτοις καὶ [καθ'] ὃν τρόπον χρῶνται τῇ οἰκονομίᾳ. Angl. And I will explain to you, separately, what sort of manners they happen to possess, and what particular mode of œconomy they observe in the exhibition of them. “Exponam tibi singulatim, de singulis generibus virtutum et vitiorum, h. e. non exponam universè de vitiis et virtutibus, non differam de omnibus vitiis et virtutibus simul, “verum separatim de vitio et virtute quaque, ita ut non solum “demonstrem quæ vitia virtutesve insint cuique, sed et ut etiam*
“doceam,

“doceam, quomodo virtutem quisque vitiumve ostendat et pro- 322.
“ferat.” FISCHER.

2. ποιήσομαι τὸν λόγον] Vide suprâ ad p. 130. n. 4.

3. ἀπὸ τῶν τὴν εἰρηνίαν ἐζηλωκότων] *ab iis qui studiosi sunt simulationis et dissimulationis.*

4. καὶ εἰς τίνα τρόπον κατηνέχεται] *Angl. and to what sort of deportment he is prone. κατηνέχεται, Atticè pro κατήνεται,*

3. sing. perf. ind. pass. verbi κατηνέγκω, pro quo in usu καταφέρω.

5. τὰ ἄλλα δὴ τῶν παθημάτων, ὥσπερ ὑπεδέμω,] *cæteras affectiones, quemadmodum proposui. Vide suprâ ad p. 384. n. 1.*

6. ὡς τύπω λαθεῖν,] *si quis velit describere. FISCHER. Hac formulâ et similibus, quæ initio capitum recurring, excusatur definitio non nimis accurata. GESNER.*

7. προσποιήσεις ἐπὶ χεῖρον] *q. d. affectatio in deterius. Nimirum εἶρων non modò dissimulator est generatim hoc loco; aut qui, quod Socrates facere solebat, [Vide suprâ ad p. 221. n. 7.] boni finis causa sententiam suam premit: sed homo versutus qui fallendi causa alienam personam sumit, infidiosus &c. GESNER.*

8. τοῖστί τις εἶο—] *subauditur εἰς: Angl. is such a person as to be capable of approaching his enemies, and speaking to them in such a manner as to disguise his hatred. Vide suprâ ad p. 212. n. 3.*

9. καὶ τοῖς ἐντυγχάνειν—] *Ordo est: καὶ προστάξει τοῖς βελομένοις κατὰ σπύδην ἰπανιδεῖν et jubere eos redire qui eum volunt confestim convenire.*

10. καὶ προσποιήσασθαι—] *et præ se ferre se modò domum advenisse, aut serum fuisse, aut ægrotâsse. καὶ πρὸς τὴν δανειζομένης καὶ ἐραυίζοντας, ὡς ἔκωλει. et mutuantiibus aut stipem ab eo exigentibus, se non vendere. Hoc nimirum dicit, vel quasi non intellixisset, quod vellent: (ut rectè Gesnerus) vel quasi pecuniam non haberet. Ἐραν^α autem (unde ἐραυίζειν) est, secundum Fischerum, Pecunia quæ confertur ab amicis ditioribus ad sublevandam amici inopiam justam et legitimam, hac lege ut eam reddat si deus dederit meliora.*

1. δόξει μὴ προσποιήσασθαι] *Angl. he will seem not to mind it. 323.*

2. ἔ ταυτὰ πρὸς ἐμὲ διεῖπαι.] *Non hæc mihi dixit, s. narravit. FISCHER.*

3. ἀπ' αὐτῆ ἀρχαμίνης πάντας,] *Angl. that all having begun with THE VERY MAN, [ipsum hominem intelligit quem ipse adulator alloquitur.] ἐπὶ τὸ ὄνομα αὐτῆ κατηνέχθη, concluded on his very name.*

4. ἀφιλεῖν κροκίδα] *Floccos legere solenne adulationis genus. GESNER. Αφαιρεῖν κροκίδας ἐστὶ τῶν πάντα ποιόντων ἱππὰ κολακείας. SUIDAS.*

1. πολίων] *supple τριχῶν.*

2.

2. ἀμάλα

324.

2. ἀμίλει δὲ καὶ τὰ ἐκ γυναικείας ἀγορᾶς διακοῆσαι διωατὸς ἀπνυσι:] γυναικεία ἀγορά, *Forum muliebre*, h. e. ubi venduntur vasâ et utensilia omnique generis obsonia, præter carnes, imprimisque pisces. FISCHER. Voluit—Theophrastus his verbis declarare, quod Plutarchus ait esse adulatoris proprium: circa minuta quædam et sordida officia quæ verus et ingenuus amicus, ut se indigna spernit versari, ea obire atque exsequi. —Ideo ait ἀπνυσι; hoc est sedulò, properè et quasi uno spiritu. Is. CASAUBON. De ἀμίλει, vide suprâ ad p. 211. n. 6.

3. καὶ τῷ παιδὸς—ἀρπαξάντων τὰ προσκράλαια, αὐτὸς ὑποστῆσαι.] *Angl. and snatching away the cushions from the servant, lays them under him with his own hands.*

325.

1. ΠΕΡΙ ΑΔΟΛΕΣΧΙΑΣ.] *De Garrulitate.*

2. ἐκ Διονυσίων] Cum plura fuerint Dionysia Athenis sive Liberalia; verna intelligunt, qui simpliciter ea nominant. GESNER. Vide *Potteri Archæol. Gr. Vol. I. c. 20.*

3. νεῦτα] νεῦτα, Ἀττικῶς τὸ μέλλον ἔτι, Ἑλληνικῶς *MÆRIS*,

4. μνηστῆρα δάδα ἔσκαε.] *facem maximam posuit s. accendit ante fores.* FISCHER. Cum facibus opus esset ad nocturna sacra, æmulationi locus fuisse videtur, quis maximam adferret. GESNER.

5. Ωιδεῖν] Vide *Potteri Archæol. Gr. B. I. c. 8.*

6. μυστήρια—Ἀπατέρια] Vide *Potteri Archæol. Gr. B. II. c. 19.*

7. ᾠθροσείσαστα] ᾠθροσεῖν propriè est *manus jactare*, ut solent ii qui properant. intell. τὰς χεῖρας. valet *jactatis et demissis manibus fugere.* FISCHER.

8. διαράμνον] διαίρειν propriè *crura sua diducere et distendere.*—verba ᾠθροσείσαστα καὶ διαράμνον ἀπαλλάττειν videntur tanquam proverbium dicta esse de iis qui velis remisque, ut aiunt, *fugerent.* IDEM.

9. ἔργον γὰρ σωμαρκείῳ] σωμαρκείῳ τινι, *durare cum aliquo.* GESNER.

10. ΠΕΡΙ ΑΚΑΙΡΙΑΣ] *De Importunitate.*

326.

1. δικλῶ ὠφληκότα ἐγγύης] δικλῶ ὠφληκῶς ἐγγύης dicitur is qui spondit pro aliquo, et quoniam is pro quo spondit, non est solvendo, damnatus est ut ipse creditori satisfaciat pecuniamque reddat. Est formula fori Attici. FISCHER.

2. δεινός—προσάγειν] Δεινός propriè significat *terribilis*: deinde ita dicitur is qui in aliquo genere præstat et excellit, in utramque partem. [Vide infrâ ad p. 346. n. 2.]—Sed hoc in libello legitur passim *de eo qui aliquid facere solet*, sequente Infinitivo, ut δεινὸς χρῆσθαι Solet uti, s. utitur. IDEM.

3. καὶ παρῶν δισίτη.] Δίαίτα Arbitrium: quum quis aut honoris causa [αιρετός] ab his qui controversiam habent, aut forte [κληρωτός] legitur, ut litem dirimat ex fide bonâ, ex æquo

quo et bono.— *παρὸν διαίτη, Captus arbiter.*—*Συγκρέειν Conci-
tare* : commemoranda jura utriusque partis. IDEM.

4. ΠΕΡΙ ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΑΣ.] *De Superstitione.*

5. Ἀμίλει] Vide suprâ ad p. 211. n. 6.

6. ἀσπέρζαντ' αὐτὸν] *Pispirgari* s. *Se adspargere* s. *corpus sparge-
re aquâ lustrali.* Quæ aqua fiebat titione ex arâ raptο et in
aquâ extincto. FISCHER.

7. λιπαρῶν λίθων] Vide Geneleos cap. xxviii. 18. et cap.
xxxv. 14.

8. ἐκδύσαθαι] Hoc verbum et *emendi*, et *excutiendi procul
à se* significationem habet. CASAUBON.

1. λέχει] *Λέχθ*. *Lectus puerperæ.* FISCHER.

2. τελειοῦσθαι] *Τελειοῦσθαι* Initiari : *imbui mysteriis Orphicis.*

3. καὶ ἱερείας καλέσας, σκύλλη ἢ σκύλακι κελιῦσαι αὐτὸν περικαθάρ-
σαι.] *psiatricibus etiam ascitis, jubet se squillæ aut catuli cir-
cumlatione purgari.* CASAUBON.

4. ΠΕΡΙ ΜΙΚΡΟΦΙΑΟΤΙΜΙΑΣ.] *De honoris aucupio è rebus
frivolis.*

5. καὶ τὸν υἱὸν ἀποκίρει—] Athenis fuit hic mos : Juvenes
comam alebant ad annos pubertatis : tum à parentibus ad
tribules-adducebantur, et comam tonderent, quæ *μαλλὸς* et
σκαλλὸς dicebatur.—qui supra vulgus existimari volebant,
comam filiorum suorum Apollini Pythio consecrabant. CA-
SAUBON. Nempè comam quam ponerent Juvenes, eam Deo
alicui consecrari apud Græcos, pariter ac Romanos moris
fuit. GESNER.

6. καὶ ἀποδοῖς μὲν ἄργυριῶν, καινὸν ποιῆσαι ἀποδοῦναι.] *qui etiam, si
minam argenti velit solvere, laboret ut reddat in aspero.* Καινὸν
intelligo nummum recens percussum et novum. tales enim
nummi veteribus et usu tritis ac sordidis præferuntur. CA-
SAUBON.

7. τὸ προμετωπίδιον ἀπαρτικὸν τῆς εἰσόδου προσκατταλιῦσαι] *pel-
liculam frontis contra introitum, paxillis suspendere.* FISCHER.

8. Φοιμάτιον] *Cum transvehebatur equites Athenis, veste
erant amicti purpureâ et variâ.* CASAUBON.

9. ΚΛΑΔΟΣ ΜΕΛΙΤΑΙΟΣ,] *Soboles Melitææ.* Nam poëtæ
vocalibus κλάδθ, ἱερθ, aliisque similibus utuntur de homini-
bus. *Μικροφιλότιμθ* catulum suum sepelit ut hominem. FIS-
CHER. Cæterum olim canes Melitenses magni habiti fuerunt.
Vide Coll. Gr. Min. ad p. 7. n. 21.

10. ἀναδοῖς δακτύλιον χαλκὸν ἐν τῷ Ἄσκληπιῷ, τῷτοι ἐκτοῖσθαι σε-
φανῶν] *Suspendit æreum anulum in templo Æsculapii, eumque
corollis ornando atterit.* Intelligo autem locum sic. *Μικροφι-
λότιμθ* Æsculapio dedicat anulum æreum : hunc corollis
justo crebrius onerat. nam anulus ipse non potest atteri
appendendis corollis. FISCHER.

11. συνδουκίησθαι

NOTE IN POLYÆNUM.

122. *ἑαυτῶν τὰς τῶν πρυτανῶν]* Sibi à Prytanibus
 123. *ἑαυτῶν τὰς τῶν πρυτανῶν]* Se ipse felicem esse. IDEM.

II. NOTE IN POLYÆNUM.

124. **E**Α ΠΡΥΤΑΝΩΝ] ΠΡΥΤΑΝΩΝ, gente Macedo, floruit dicitur in fine regni Car. 173. Utrum aliquando significata noster dicitur est. Constat autem eum fuisse Rhetorem, et a hinc veritatem. Ad Imperatores M. Antoninum et L. Verum. Et in hoc obsequio scripsit *ἑταίρηματι βίβλος* et cetera. *ἑταίρηματι βίβλος* dicitur in libro VIII. Quamquam nomen eorum imperatorum fuit. Nam ex hoc quæ scripsit, videtur esse. *ἑταίρηματι βίβλος*. Gr. Vol. III. p. 482.

EXPLICATIO POLYÆNI.

1. *ἑταίρηματι βίβλος* libri octo. Græcè *ἑταίρηματι βίβλος* dicitur et Verbose Vultelli, Miacus dicitur. *ἑταίρηματι βίβλος*.

2. *ἑταίρηματι βίβλος* dicitur Verbose Interprete. Panteus dicitur et Verbose dicitur et Verbose, nec non suas nomine. *ἑταίρηματι βίβλος*.

3. *ἑταίρηματι βίβλος* dicitur Et POLYÆNI DE STRATAGEMATIBUS.

4. *ἑταίρηματι βίβλος* dicitur *ἑταίρηματι βίβλος*. *ἑταίρηματι βίβλος* dicitur *ἑταίρηματι βίβλος*, aut equimodum dicitur *ἑταίρηματι βίβλος*.

5. *ἑταίρηματι βίβλος* dicitur *ἑταίρηματι βίβλος*. *ἑταίρηματι βίβλος* dicitur *ἑταίρηματι βίβλος*. *ἑταίρηματι βίβλος* dicitur *ἑταίρηματι βίβλος*. *ἑταίρηματι βίβλος* dicitur *ἑταίρηματι βίβλος*.

6. *ἑταίρηματι βίβλος* dicitur *ἑταίρηματι βίβλος*. *ἑταίρηματι βίβλος* dicitur *ἑταίρηματι βίβλος*. *ἑταίρηματι βίβλος* dicitur *ἑταίρηματι βίβλος*. *ἑταίρηματι βίβλος* dicitur *ἑταίρηματι βίβλος*.

7. *ἑταίρηματι βίβλος* dicitur *ἑταίρηματι βίβλος*. *ἑταίρηματι βίβλος* dicitur *ἑταίρηματι βίβλος*. *ἑταίρηματι βίβλος* dicitur *ἑταίρηματι βίβλος*. *ἑταίρηματι βίβλος* dicitur *ἑταίρηματι βίβλος*.

8. *ἑταίρηματι βίβλος* dicitur *ἑταίρηματι βίβλος*.

3. ἐφ' ᾧ τι βασιλεία πείσαι, "Ὅσαι πόλεις &c.] *quod regi persuaderet, ut quotquot essent Græciæ Civitates in Asia, eas demitteret liberas.* UPTON.

1. ὀξυβιλαῖς] Vocem ὀξυβιλαῖς haud facile dixerim debeatine cum καταπίλτας conjungere, an substantivè accipere. Nam ὀξυβιλαῖς appellatur affinis catapultæ machina militaris, qua tela in hostem mittuntur. Sed malo ἐπιδικαῖς accipere. CASAUBON.

1. ἄπαντας] *trecentos nempe Spartanos* qui cum Leonidâ suo in ipsis angustiis erant positi.

2. Μίνω] Genitivus, Atticè.

1. ποταμὸν μέγαν] Thamesin. UPTON.

2. ὑπέμειναν] Vide suprâ ad p. 113. n. 3.

III. NOTÆ IN ÆLIANUM.

1. **E**X ÆLIANO.] Ælianus, qui et Claudii prænomen habuit, floruit circiter annum Chr. 225. Natus est Præneste in Italiâ, et distinguendus est ab Æliano Tactico. Audivit Pausaniam Rhetorem; et quanquam è finibus Italiæ vix unquam egressus esset, tamen Græcorum, Græcæque Eloquentiæ amantissimus, stylum benè Græcum assequutus est. Cœlebs obiit ultra sexagesimum ætatis annum. Ex Scriptis ejus restant Variæ Historiæ Libri xiv. Historiæ animalium Libri xvii. quædam fragmenta et Epistolæ. Quæ scripsit eorum pleraque ex aliis collegit, nec insignis est iugenii acumine aut sagacitate. Scriptor tamen non inutilis est nec injucundus. Vide Fab. Biblioth. Gr. Vol. III. p. 696. et Harlesii Introd. in Hist. Ling. Gr. p. 435. et seqq.

EDITIONES ÆLIANI VARIÆ HISTORIÆ.

1. Claudii Æliani Varia Historia, Græcè. Edidit Camillus Peruscius, cum commentario ex Heraclide de rebus publicis &c. Romæ, 1545, in 4to.

2. ————— Gr. et Lat. cum Notis Schefperi, et indice. Argentorati, 1647, in 8vo. et iterum, 1662, in 8vo.

3. ————— Gr. et Lat. editionem paravit Joach. Kuhnius &c. Argent. 1685, in 8vo. [Quæ Edit. repetita est curante Jo. Henrico Lederlino, ibidem, 1713, in 8vo.]

4. Claudii

4. Claudii Æliani Opera omnia, Gr. Lat. cum notis Jac. Perizonii. *Lugd. Bat. 1701, 2 Vols. in 8vo.*

5. ————— Gr. Lat. cum notis Variorum et interpretatione Vultei, curante Abr. Gronovio. *Lugd. Bat. &c. 1731, 2 Vols. in 4to.*

2. ἡ καὺς] Navem intellige singularem : quam et Δηλιάδα, et Salaminiam vocavere. ὙΡΤΟΝ. Vide suprā ad p. 236. n. 5.

3. τὸν Σωκράτην ὁ Απολλόδοτος.] Hanc ellipsin defendi posse vix arbitror. Præpositio πρὸς inferenda videtur. ὙΡΤΟΝ.

4. πρὸς τὰς ἀμφὶ τὸν Κρίτωνα &c.] Vide suprā ad p. 201. n. 5.

340. 1. τὸν ὀλίγον ὕστερον—] Vide Socratis vitæ finem è Phædone : p. 252, seqq.

2. Ὅτι ἴαλω τὸ Ἴλιον,] Vide suprā ad p. 34. n. 2.

3. καὶ πάνυ Ἑλληνικῶς τὸτο ἐκέρχων] *et more omnino Græco hoc per præcones denuntiarunt.*

4. ἀπίτησαν] *abscesserunt.* Vide suprā ad p. 7. n. 10.

5. ὁμοῦ λογισμῷ ἐκράτουν,] *tamen rectam rationem possidebat.*

341. 1. ἰτίρως ἔχον τῶν τραυμάτων] Locutio elegantissima. Verbum ἔχειν cum adverbis et gignendi casu, notat qualitatem, vel quemcunque corporis aut animi affectum. Itaque ἰτίρως ἔχειν τῶν τραυμάτων, est *alia*, seu *averso corpora vulnera excepisset* quod apud Lacedæmonios probrosum erat. ΚΥΗΝΙΟΥΣ.

2. ὡς ἐνὶ μάλις, λαθεῖν σπιύδασαι,] *quam maximè ut late-rent studentes.* ὡς ἐνὶ μάλις est locutio elliptica ita supplenda, ὡς ἔστι ἐν τοῖς μάλις λαθάνουσι.

3. πολυανδρίῳ] Ita vocabantur loca publica, ubi pauperes communiter sepeliebantur, vel abjiciebantur, quæ loca variis in oppidis erant, in petris excisa. PERIZONIUS.

4. ψηφισαδὲ—ἐψηφίσαντε] Vide suprā ad p. 100. n. 1.

1. ὁ δῆμιος] Ὁ τῶν ἑνδεκά ὑπηρέτης, *undecim virorum liξtor* : cui commissum erat, *venenum damnatis afferre.* ὙΡΤΟΝ. Vide suprā ad p. 254. n. 1.

2. ἀλλὰ τέτυς γε τῆς θρόνης ἀσέλω κατέχρισαν] *sedes*, inquam *has fuligine resperferunt.* VULTEIUS.

343. 1. ἀνδρῶν κλίμα.] Vide Iliad. i, 186.

2. Ἀργολικῶν] Quæ hic nominantur armia, pro optimis habita apud Græcos veteres. ὙΡΤΟΝ.

3. ἔχον αἰσθητικῶς] Elegans circumlocutio τῷ συναισθητικῶς, quod est, *Sibi esse conscium alicujus rei, ejusque sensum intus percipere.* ΚΥΗΝ.

4. ἀνάπλιως] ὁ κῆ η̄ flectitur Atticè. Vide suprā ad p. 92. n. 1.

1. ἀντικρίων

1. ἀντικρίων] Vide Iliad. ε', 263. annotante *Sam. Clarke.*

2. Τρίραλογίας] *If. Casaubonus* in De Satyricâ Poësi: Mos Tragicorum Græcorum fuit Athenis, ut modò singulas committerent fabulas, modò plures. Unde τριλογίαι et τετραλογίαι τραγικῶν δραμάτων sunt appellatæ: semper autem postrema fabula Satyrica fuit. URTON.

3. τῶν Διονυσίων] Quo feſto Poëtarum fiebant carmina. SCHEFFER.

1. ὅσα μὲν ἰδῶν] Mutavi verborum seriem, structurâ postulante; cum priùs legeretur, ὅσα μὲν ἔτ' ἰδῶν, perverſo satis ordine. Sed plane vox ἔτ' otioſâ est. URTON. Atqui vir doctus perperam follicitat vocem ἔτ', nequaquam enim supervacanea est. Vide quæ annotavit vir longè acutissimas *Sam. Clarke*, ad *Hom.* Iliad. γ, 409.

2. ἀνακτόρου,] Si Helychio fides, ἀνάκτορος propriè Cereris est templum; ἀνάκτορος τὸ τῆς Δήμητρος. URTON.

3. πλὴν ἢ ἀπῆντησι ταῦτα ταύτη παθῶν.] *verum hæc longè seculis evenerint.* Hæc particula παθῶν hoc loco ferè expletiva est, ut ἄλλοθεν πόθῶν, elegantix potius quam necessitatis gratia. ID.

4. καὶ ὁ μὲν περὶ τὴν Βαυχίαν εἶχεν.] *et totus erat in celebrandis Orgiis occupatus.*

1. τὸ ποιητικὸν] alludit ad ea quæ cecinit *Homerus* Iliad. γ, 161.

2. ἐὰν εἶχη δύναμις φραστικὴν,] *Angl. if it possess a proper power of expression, μηδὲν ἀδυνάτιστον* [ἴ] ὅσα βύλιται δεικνύται τῶν ἀνδρῶν τῶν κατὰ χειρουργίαν δεδιῶν. *is no less capable of exhibiting what it pleases than persons who excel in the manual operation of painting. ἢ τὸ μὲν μῆκος &c.* *Angl. which stretches in length to about five miles, and in breadth a hundred paces, or, in some parts, more.* HURD, in his Discourse on *Poet. Imitation.* ταδίως—πλῆθος—Vide suprà ad p. 88. n. 7. 8.

3. εἰς κάλλος τότε φιλοτιμησαμένης,] *ad venustatem se ambitiosè componentis.* VULTEIUS.

4. κ' τίθηλε] Vide suprà ad p. 29. n. 4.

5. σμίλαξ] Botanists give it the name of *oriental bind-weed.* It is said to be a very rambling plant, which climbs up trees, and rises to a great height in the Levant, where it particularly flourishes. HURD.

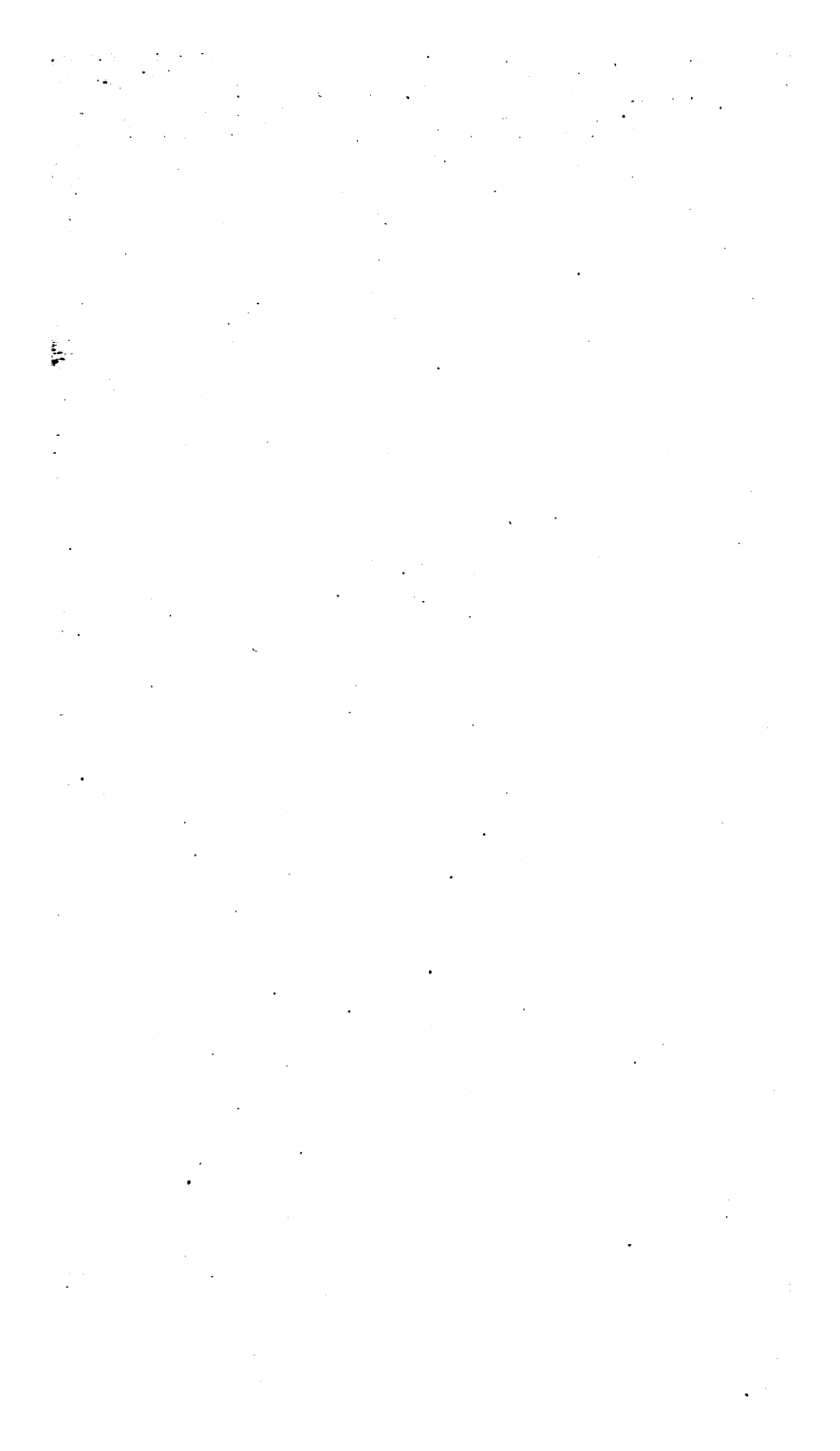
6. Πανήγυρις,] *Elegans imprimis metaphora.* Sic *Horat. Omnis copia narium.* Dicitur etiam *κακῶν πανήγυρις*, de malis agminatim ingruentibus, et sibi invicem succedentibus. URTON.

1. λέως] Vide suprà ad p. 343. n. 4.

2. περὶ τὸ Κρεῖττον,] Περὶ τὸν θῖον, seu τὸ θεῖον. URTON.

3. καθήρασαι] *se purgasse* propter occisum Pythonem. Vide suprà p. 7.

UNIVERSITY OF MICHIGAN

3 9015 06306 1215

